TYPICAL SELECTIONS
FROM
BURMESE WRITERS.

COMPILED BY

R. MOUNG LWIN,

Deputy Inspector of Schools; Myingyan.

မြန်မာ့ ဝေါဟာရ၊ ကဗျာဒိဋ္ဌ၊ ပြုလို သူတို့၊
မှုသက်ဆိုင်ပြုလုပ်ရန်၊
ကဗျာကြီးကဗျာငယ်တို့ဖြင့်၊
နှာချော်ကွယ်သဒ္ဒါအစည်ပြေသော၊

ကဗျာသင်္ဂဟမေဓနီကျမ်း။

ကို၊မြင်းခြံမြို့ပညာရေးမင်းမောင်လွင်စီသည်၊
သသတ်နှတ်၊ပြုသောဗိဒ်ဗုံရိပ်၊သူနှင့်ဆီပြီးကဲ့သို့၊
ပုံနှိပ်လုပ်ဆောင်ခြင်းပြုသစည်း၊

First Edition 1000 copies

(Registered).

(ရေးစွဲတရိမြဲလုပ်ပြီး။)
သက္ကရာဇ်-၁၂၇၀-ပြည့်နှစ်ပြာသိုလ်အတွင်း
မန္တလေးမြို့၊အသဥ္စိတ္တသင်း၊အသ ဆော်မြန်မာနိုင်ငံသတင်းစာ
ပီ၊စက်ပုံနှိပ်တိုက်၌၊ပုံနှိပ်ရှိပြီးသည်။

Upper Burma Advertiser Press,

Steam Printers,

MANDALAY.

1909.

ကဗျာသင်္ဂဟမေဒနီကျမ်းနိဒါန်း။

ဪ သုဒ္ဓသဝမာဒရဇိ။ ဓမ္မဗြူဟ ဒွပဝရောဘိ။ ဂဏရုတ္တမအမတော ဘိဖြင့် ပယ်မှုသောဘဗွာဒိသတ္တံ၊ တယသခရာ။ ရတနာဘကို၊ သဒ္ဓါ ဥတ်ခူးအဉ္စလိဖြင့်၊ တင်ချီမှုး၍၊ နှစ်ဦးမသျှ၊ အသာစရ တို့ကို ည်း။ ဂါရဝညောင်။ ဆိနမှုးဖြင့်။ ရှိဦးတင်ပြီးရကား။ ။အကြောင် နကြီးသမျှ၌။ အနန္တဂုဏ်။ တွန်းတော်ရိပ်လွှဲရသော၊ ရန်ကုန်မြို့ ဥ့းရာဇာဓိ။ သုဓမ္မပုဘော။ သိမိလိခေ။ ဆင်တန်ဆာ နှင့်အညီ၊ ည္ဘာပဟုသောဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ ရာဇာ အာသနဝ တော် ခံရ သော။ မြင်းခြံမြို့ပညာဇရပ်-မောင်လွင်သည်၊ ။မျိုးဝဲ့နွယ် ဘက်။ ကွယ်ဇက်မထိမ်၊ ပညိမြွေ၊ ရှိန်ဝေဇာနိတောက်၊ တမ်းခွန် သာက်ဆွဲသည့်အတိုင်း၊ ပါမောက္ခမြိမ်း၊ မြှော်နိး ရှုဘက်။ ဂိုးရအမူတော်မြတ်ကို။ ထမ်းရွက်စည်၊ ထိုးတက် ညာဏ် ည်။ ကြီးစည်အားပေး၊ ပညာရေးများကို။ အလေးဂရု။ ပြုသင့် ည်အားလျှော်စွာ။ ။ရတနာအပါးပါးတို့ကို။ နုတ်သိကြား ဘန်းဝိုးဂုဏ်ဖြင့်၊ အမျိုးဝံ့ဝေတူတောင်မှ၊ ယူဆောင်ပြီးလျှင်၊ ဥ့ပန်းတောင်း၌။ ကောင်းမွန်စွာတင်သကဲ့သို့၊ ပညာရှိမှုကိုလေ ချ်တို့။ ရေတ်ဆိုတော်မူအပ်သော။ အရပ်ရပ်ကဗျာပေါင်း ဗျာသစ်။ ကဗျာပေါင်းအထိည္စစ်၍။ အရည်စစ်တွယ်ရာစွာ။ ကျမ်းစာရုပ်ပြုလုပ်သော အရာကြောင့်၊ ကဗျာသင်္ဂဟမေဒနီ ။ဘွဲ့သည်ပြီးခေါ်စွန်း။ ထိုက်သော၊ မေဒ်တွန်းမိုက် ဤစာကျမ်း ၊ ။အခြင်းခြင်းအသွယ်သွယ်။ ဆန်းကြယ်သောဂုဏ်အင်္ဂါ၊ လင်စွာဖြစ်၍။ ပညာရှိတို့နှင်လုံး၊ ယူကျုံးနိုင်ကြသည် နှင့်ပေါင် ည်ဟု၊ မှတ်ရည်မျှော်လင့်ခါ၊ စက်တင်ပုံနှိပ်ခြင်း ပြုလုပ်ပါ သတည်း။ ။

ကဗျာသင်္ဂဟခေဒနီကျမ်း-နိဒါန်း။

ဤကဗျာသင်္ဂဟခေဒနီကျမ်း၌၊ အခန်းခန်းအသွယ်သွယ်။ ဆန်းကြယ်သောဂုဏ်အင်္ဂါ။ပုံလင်စွာပါသည့်ကာဗျ။မျိုး.ကဗျာ လင်္ကာ။စည့်ထောသမှု၊ ဆင်တန်ဆာပြုကြသော။မြန်မာမှု အဖွဲ့ မျိုးအပေါင်း တို့သည်၊ အကြောင်းအကျိုး။တမျိုးပီ ပေါ် ရှိ၍ သဘောအားလျော်စွာ။ဖွဲ့ဆိုပီကုံးကြသော အရာဖြစ်သည့်နှင့် အညီ၊ထီးသုံး။နန်းသုံး။တုန်းတော်ဖွဲ့ကို။ကြည့်ရှုလိုသူတို့အား။ ထိုဘုန်းတော်ဖွဲ့နှင့်ဝင်လျှင်းသော။သီချင်း-ဒွဲ-အခန်း-ပျို့-ရတု ရကန်မှစ၍။သဖြန်လေးချိုး။အမျိုးမျိုးသောကဗျာလင်္ကာတို့ကို အလိုရှိတိုင်းကြည့်ရှုနိုင်ရန်။မယ်ဖွဲ့။မောင်ဖွဲ့။ ရာသီဖွဲ့၎စ၍၊ အဖွဲ့အမျိုးမျိုးတို့ကို။ကြည့်ရှုလိုသူတို့အားလည်း။ထိုထိုအဖွဲ့ မျိုးတို့နှင့်ဆိုင်ရာ။ဆိုင်ရာ။အမျိုးမျိုးသော ကဗျာလင်္ကာတို့ကို၊ စာတခေါက်တည်း၊နှင့်ကြည့်ရှုနိုင်ရန်၊ ။ကဗျာကြီး။ကဗျာငယ် ပြုလုပ်၍။ဓါတ္တုတ်နည်းပေး။ရှေးရှေးကယာရတိုင်း၊အနိုင်ပြုလုပ် သောကျမ်းစာ။မရှိသေးဖြစ်ပါ၍၊ တဆရာနှင့်။တဆရာ။ အသ တော်ခြင်းမြိုင်မပြိုင်။ မခိုင်မာသေးနိုင်မာ၍၊ နှိုင်းယှဉ်စိစစ်၊ လွယ်ထင်စွာမယူဖြစ်နိုင်ရကား။ ဇမ္ဗူရာဇ်ချုကြီး။ဖြင့်။မတိုးမ သိသောရှုရလဲတဲ့သို့၊ အဖွဲ့ကွဲ့အပြားပြား။ရှိနေသည်များကို၊ မွေ့နည်းကြောင့်ကြမကောင်းသည့်နှင့်၊ တောင့်တချင်းနှသနယ ကဗျာနှင့်စပ်လျှည်းသမျှကို၊ သခေ်ပကျိုးနည်း။ တလုံးတည်း အားဖြင့်။ရုံးစည်းဖြည့်တင်းခါ၊ထည့်သွင်းရာဖြစ်သောကြောင့် ဤကဗျာသင်္ဂဟမေဒနီ။ကျမ်းသိဂ်ိသည်။ပိန့်ဝိဇိဦးသာဘယား။ ဆန္ဒနီကျုပ်ပတ္တမြားနှင့်။သရုပ်အလောတရုတန်သော ဂုဏ်ကျေး ဇူးရှိပေသည်။ ။

ဆန္ဒနီလေးပိန့်ဝဇီရာ။သဏ္ဌာန်ကျက်ရှု။ပုလဲ-ပတ္တမြား။ရတနာအ ပါးပါးတို့ကို။တခြားစီ။တမျိုးစီ။အလီလီရုံး၍။သုံးဆောင်ရန် ရွယ်ကြဲမျှော်တင်း။တိုက်တော်တွင်း။မျိုး။သွင်း။ထားသည့်ပမာ။ ကဗျာဏ်ဉပဓေဒ။နည်းနယတို့တို၊ ပြုရာပြုကြောင်း ဖြစ်သော

ကဗျာသင်္ဂဟစာစောင်နိကျမ်း–နိဒါန်း။

ကဗျုပဒေသကဗျာ၊ တုန်းဝေဝ်ဘွဲ့ကဗျာ၊ ရာသီဘွဲ့ကဗျာ၊ မယ်ဘွဲ့ကဗျာ၊ မောင်ဘွဲ့ကဗျာ၊ ဤသို့စသောကဗျာကြီးပေါင်း–၂၀ ကျော်ပါရှိသည်။ ထိုကဗျာကြီးအသီးသီးတို့တွင်လည်းအတီးအကျ်မှန်းပြည့်နှံသောကဗျုပဒေသကဗျာ၌ကဗျာ့ဥပဒေဆိုသည့်နှင့်ညီစွာရေးထားသောရွှေငွေ၊ အလေ့အထကိုတွက်ရေးသောဇယားနှင့်ပစ္စည်းများ၊ ဝဏ္ဏရစ်နိတိုကို၊ ရတီချိန်တိုး၊ ဂရုမှတ်သတဲ့သို့၊ အရပ်ရပ်ပညာရှိဂုဏ်ပုဒ်တို့။ ၎င်းထိုသောအစည်အလာတို့တွင်၊ ကဗျာဖွဲ့သောအမည်၊ တကော်ပရွေသောအမည်၊ ဖို့–ရတုရကန်၊ ဒွဲ–ခန်–ဝူးတာစသောအမည်တို့ကိုလည်းလည်းပတ်ပတ်သိမှတ်စေရန်၊ ကျမ်းဂန်နှင့်တကွပေါ်ထုတ်၍ ပြအပ်သောဝေါဟာရအဓိပ္ပါယ်၊ ကဗျာငယ်နှင့်တကွဆန်းကြယ်စွာပြုစီမံ [illegible]ခံသော၊ အမွှေးပမာ၊ အလှ္က ရသရကော်ပင်ကြီးနှင့်တူစွာ၊ ကဗျာပင်ကြီး၊ ဖွာဝရပင်ဖြစ်တော်ပြီး၍၊ ကဗျာသီး၊ ကဗျာပွင့်၊ ဆင့်ရ ရင့်လျှင်၊ တင့်တယ်စွာပေါ်ထွန်းပုံ။ ။

၂၃–ပါးသော–ဒေါသစုံ၊ ဆယ်ပါးသော ကဗျာဂုဏ်၊ ။ ထို့စသည့်အဖုံဖုံ၊ ဥဿုံများကြွယ်၊ ကဗျာငယ်တို့ဖြင့်၊ တင့်တယ်စွာလည်းတန်ဆာဆင်ပေသတည်း။ ။

ထိုမကဗျာလာ၊ မြန်မာတို့ဖြင်၊ ခန်းသုံး–ဝီးဝုံး၊ ထုံးနိသျှည်း မထိပ်စည်းခေါင်၊ ထိပ်သည်းစွာမှန်ဖြ၍၊ ကဗျာကြီး၊ တော်ဖွဲ့ငယ်တို့ဖြင့်၊ နှာပျော်ရွှံ့ဤရန်၊ စီမံသောအား၊ ကဗျာရုံဝပေါင်း၍၊ လားသောကြောင့်၊ အရှူးတွေ့ရှင်၊ ယုငယ်တွယ်ရာ၊ လွယ်ခါ ခထား၊ လိုတိုင်းရသဖြင့်၊ ထိကြွားဘုန်းရိပ်၊ ရတနာပေါင်းအပြည့် ထိပ်သော၊ ဗုဒ္ဓသာသနာရွှေဒိုး နှင့်လည်းတူပေသည်။ ။ ဤသို့ ကျေးဇူး၊ ထွားထူးဂုဏ်အင်္ဂါ၊ စုံလင်စွာရှိသဖြင့်၊ ပညာရှိတို့၊ ကိုယ်တဲ့တို့ပင်၊ နှစ်မျိုး၊ နှသိုး၊ လှကျုံးဆိုင်ကြည်၊ နိုင်ငံသိမ့်မည် ထိုရည်၍၊ ၎င်း၊ ။ အစေ့အစားဖြင့်၊ နောက်သား၊ နောင်လာ။

ကာဗျာသင်္ဂဟမေဒနီကျမ်း–နိဒါန်း။

ပညာဗဟုသုတ ၊ တ။ ဆည်းဘူးကြသူတို့၊ ခတာချက်တဖြုတ်၊ စာ တအချိုတ်ထည်းနှင့်ပင်၊ လွယ်လင့်ပညာပွါးများစေခြင်းငှါရင်း။ ။ ဤကာဗျာသင်္ဂဟမေဒနီ၊ ကျမ်းသိဂ်ိမ်တို့ဒိပါဓမ္မ။ မိုလ်ရှေအား လုံး၊ သုံးပြုစေရန်၊ ရည်သန်သမျှ၊ ဝိပံခြင်းပြုပါသည်။ ။ သုတ ဝုဍ္ဎိ၊ ကာဗိတဆု၊ ပြုလိုသူတို့၊ ဂရုပဒေ၊ နှပ္ပုပဒေ၊ မှ သဘောအဆော၊ ရပေသောဟု၊ ပမောဒနှလုံးမြတ်ဖြင့်၊ သုံးသပ်ကြည့်ရှုကြစေ သတည်း။ ။

နိဒါန်းပြီး၏။

(က)

ကဗျာသင်္ဂဟဝေဒနီကျမ်း-မာတိကာဇယား။

ကဗျာအမျိုးအမည်	ကဗျာအမျိုးအမည်	စာဆိုသူအမည်	ပုဒ်ရေ	စာမျက်နှာနံပါတ်
ဝါဆိုသူတို့ အလုပ်မှတ်		ရှင်သီလဝံသ အကြောင်း။	၁	၁
		ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ	၁	၂
		ရှင်အဂ္ဂသမာဓိ	၁	၃
		ရှင်တေဇောသာရ	၁	၃
		ပြည်နဝဒေးကြီး	၁	၄
		တောင်ငူ-၃၀၀၀ လှော်ကား မှူး	၁	၅
		မင်းပဒေသရာဇာ	၁	၅
		မင်းဇေယျနန္ဒမိတ်	၁	၆
		တွင်းသင်းဝန်ကြီး	၁	၆
		ဗိန္နကျော်သူဦးဖြော	၁	၇
		ပလိပ်စားဦးဖြော	၁	၈
		ဆရာကြီးဦးအောင်ဖြိုး	၁	၉
		ဆရာကြီးဦးတိုး	၁	၉
		မင်းလက်ဝဲသုန္ဒရ	၁	၁၀
		ရွှေတောင်နန္ဒမိတ်	၁	၁၁
		စလေဆိုတော်ဦးယာ	၁	၁၂
		နန်းတွင်းလူမရွှေ	၁	၁၂
		ဗုတ်ယာနဝဒေး	၁	၁၃
		မြဝတီဝန်ကြီးဦးစ	၁	၁၄
		စလေဆိုတော်ဦးမင်း	၁	၁၇
		ကျည်းကန်ကိုယ်ရှင် ကြီးအကြောင်း။	၁	၁၈

ကဗျာသင်္ဂြိုဟ်ငယ်စနိုင်ကျမ်း-မာတိကာဇယား။

ကဗျာအမျိုးအမည်	ကဗျာအမျိုးအမည်	စာဆိုသူအမည်	ပုဒ်ရေ	စာမျက်နှာ
စာဆိုသူတို့ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ကဗျာ ပဒေသာ		စလေသာဆရာကြီးဦးပုည	၁	၁၉
		ဆရာကြီးဦးဝေ	၁	၁၉
		ဝေဘောင်းပန်ကျောက် ထားစာ	၁	၂၂
		ပရိညာညည်နိဒါန်း	၁	၂၃
		မြန်မာဟူသောဝေါဟာရအကြောင်း	၁	၂၄
		ကဝိလက္ခဏာ မာတိကာ	၁	၂၆
		ကဗျာနှင့်ကဗ္ဗမြစ်အရင်း	၁	၂၇
		မျိုးကဗျာလင်္ကာ အဓိပ္ပါယ်	၁	၂၈
		ကဗျာအမျိုးမျိုးတို့ကို ဥပမာထင်ပြချက်	၁	၂၉
		ပဒေါသရှစ်ပါး	၈	၃၂
		ဝါကျဒေါသကိုးပါး	၉	
		ဝါကျတ္ထဒေါသ-၆ပါး	၆	၄၂
		ဂုဏ်-၁၀ ပါးဘောင်ဖြ ချက်	၂	၄၃
		ဝဏ္ဏဗိသချိုးနည်းချုပ်နည်း	၂	၄၈
		ကြိယာဝစေဝါ ဖြချက်	၂	၅၀
		ဂိုဏ်းရှစ်ပါး ၎င်း	၈	၅၂
		ကာရန်အသီးသီး ၎င်း	၄	၅၉
		ပရိယာယ်အဓိပ္ပါယ်	၁	၆၀

ကဗျာသင်္ဂဟမေဒနီကျမ်းမာတိကာဇယား။

ကဗ္ဗာအမျိုး အမည်	ကဗျာအမျိုး အမည်	စာဆိုတော်အမည်	ပုဒ်ရေ	စာမျက်နှာ နံပါတ်
		ဝေဖုစ်ဆာမိပ္ပါယ်	၁	၆၁
		ပုဒ်သွင်းထုတ် ၎င်း	၁	၆၃
		အသတ်ခြောက်ပါး	၁	၆၄
		အဝပ်ခြောက်ပါး	၁	၆၅
		ကဗျာပဒေသကဗ္ဗာနိဂုံ	၁	၆၇
ဗျူဒရာသီ၊	လူးဒါးသံချို	နဝဒေးမင်းကြီး	၁၃	၆၈
	ရတုသွား လူးဒါး	၎င်း	၃	၇၉
	ရတု	သင်းတောတော်ချစ် ဦးဘိုးမင်း	၃	၈၁
	လွမ်းချင်း	အတုလဆရာတော်	၁၂	၈၃
ရှေ့ဘွဲ့	ရတု	နဝဒေးမင်းကြီး	၃	၈၈
	၎င်း	သောင်ဝူစာဆိုမင်း	၆	၈၉
	၄-ချိုး	စာဆိုတော်-ဦးဘုန်း	၂	၉၀
	သီချင်းခံကြီး	မြဝတီမင်းကြီး	၂	၉၂
	သဖြန်	ပင်းမြို့-ဆရာကျော်	၁	၉၂
	၎င်း	အချုပ်တန်းဆရာဘေ	၂	၉၃
မိုးယင်းဘွဲ့	ရတု	မင်းထက်ဝံသူ	၃	၉၄
	၎င်း	စလိုင်းမင်းသမီးရှင်မင်း	၃	၉၅
	၄-ချိုးကြီး	စာဆိုတော်-ဦးမင်း	၂	၉၆
	၎င်း	မင်းကြီး ကဇော်မထုန်	၁	၉၇
	၁၀-ပေါ်	ဆရာကြီး-ဦးဖေ	၂	၉၈
	၎င်း	အချုပ်တန်း ဆရာဘေ	၂	၉၉
	တေးထပ်	စလေဆရာကြီးဦးပုည	၃	၁၀၀

*

ကဗျာသင်္ဂဟဓာဒေနီကျမ်းမာတိကာဇယား။

ကဗျာအမျိုးအမည်	ကဗျာအမျိုးအမည်	စာဆိုသူအမည်	ပုဒ်ရေ	စာမျက်နှာနံပါတ်
	၎င်း	အချုပ်တန်း ဆရာဘေ	၃	၁၀၁
ဆောင်းဖွဲ့	ရတု	ဝေါင်ငုဝတဆိုမင်း	၃	၁၀၂
	ပတ်ပျိုး	မြဝတီမင်းကြီး	၁	၁၀၃
	၎င်း	မြင်းဆိုင်းမင်းသမီး	၁	၁၀၄
	တေးထပ်	စလေဆရာကြီး ဦးပုည	၁	၁၀၄
	၎င်း	မြင်းဆိုင်းမင်းသမီး	၁	၁၀၄
	၎င်း	မင်းကြီးကသော်ဓေရှန်	၁	၁၀၅
	၎င်း	ယ ချုပ်တန်းဆရာဘေ	၁	၁၀၅
	သံပြန်	အချုပ်တန်းဆရာဘေ	၃	၁၀၅
	၎င်း	ဝေါင်စတွင်းကြီး ဆရာဓေကျော်	၁	၁၀၇
တော တောင်ဖွဲ့	လင်္ကာ	ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ	၄	၁၀၇
	ရတု	တွင်းသင်းဝန်ကြီး မဟာစည်သူ	၄	၁၀၈
	၎င်း	ဗိန္ဒုကျော်ထူ-ဦးဖြော	၃	၁၁၁
	၎င်း	ဝေသောင်လှော်ကားမှူး	၃	၁၁၃
	လင်္ကာ	စလေဆရာကြီးဦးပုည	၃	၁၁၅
	ဂဝ-ပေါ်	ဆရာကြီး-ဦးဝေ	၂	၁၁၀
	တေးထပ် ဆန်းကြီး	ဆရာကြီး-ဦးဝေ	၂	၁၁၈
	လွမ်းချင်း	ဦးဆောင်း	၂	၁၂၀
	၎င်း	စလေဆရာကြီးဦးပုည	၁	၁၂၁
ကာလဗီယုဂ်	ဝသတမ်း	ကျည်းကန် ကိုရှင်ကြီး	၁	၁၂၁
	၎င်း	စလေ ဆရာကြီးဦးပုည	၁	၁၂၂

ကဗျာသင်္ဂဟမေဒနီကျမ်းမာတိကာဇယား။

ကဗျာအမျိုးအမည်	ကဗျာအမျိုးအမည်	စာဆိုသူအမည်	ပုဒ်ရေ	စာမျက်နှာနံပါတ်
ကာလိယုဂ်	တေးထမ်း။	ထန်နှောင်းတိုင်းဘုန်းတော်ကြီးဦးပညာ	၁	၁၂၃
	၄-ချိုး	သူတော်ဦးမင်း	၁	၁၂၅
	တေးထပ်	စလေဆရာကြီးဦးပုည	၂	၁၂၅
	၎င်း	ညောင်ပင်သာဆရာကြီးဦးပုည	၂	၁၂၆
	၎င်း	အချုပ်တန်းဆရာဘေ	၆	၁၂၆
	သဖြန်	မတ္တရာဆရာတော်ဘုရား	၁၆	၁၂၈
သံဝေဂ	ရတု	ရှင်မဟာသီလဝံသ	၃	၁၃၁
	ယိုးဒယား	စလေဆရာကြီးဦးပုည	၁	၁၃၃
	ဒိုချင်းရှည်	မြင်းဖြူမြို့ဦးဝ	၂	၁၃၆
	တေးထပ်	စလေဆရာကြီးဦးပုည	၆	၁၄၂
	၎င်း	အချုပ်တန်းဆရာဘေ	၆	၁၄၄
	၎င်း	ဆရာကြီးဦးဘေမောင်	၁	၁၄၆
ဩဝါဒ	ရတု	ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ	၁	၁၄၆
	၎င်း	၎င်း	၂	၁၄၇
	၎င်း	ဝိဇ္ဇာကျော်သူဦးကြော	၁	၁၄၈
	စက်ကြာရတု	အဘယမင်္ဂလာ	၃	၁၄၈
	ရတု	တောင်ဘီလာဆရာ	၃	၁၄၉
	မို့	ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ	၂	၁၅၁
	ဝမ်းချက်ဝမ်းဆွင်း	၎င်း	၁	၁၅၃
	၎င်း	ဆီးဘန်နီဆရာတော်	၁	၁၅၃

ကဗျာသင်္ဂဟမြေဒနီကျမ်းမာတိကာဇယား။

ကဗျာ့အမျိုး အမည်	ကဗျာအမျိုးအမည်	စာဆိုသူအမည်	ပုဒ်ရေ	စာမျက်နှာ နံပါတ်
	မော်ကွန်း	လယ်ကိုင်းမြို့စား ကင်းဝန်မင်းကြီး	၁၁	၁၅၄
	သံပေါက်	သာစည်ဇာဆရာတော်	၁၄	၁၆၀
ဘုန်းတော်ဘွဲ့	ရတု	မင်းလက်ဝဲသုဓ	၃	၁၆၂
	၎င်း	ဝိနည်းကျော်ထူ	၆	၁၆၃
	၎င်း	ဝန်တောက်တော်နေ မျိုးနော်ရထာ	၆	၁၆၅
	၎င်း	ရွှေတောင်သိဃ်	၃	
		ကျော်ထင်	၃	၁၆၆
	ချဲ့တင်း	ဒုတိယနဝဒေး	၁	၁၆၇
	၎င်း	အတုလဆရာတော်	၁	၁၆၀
	၄-ချိုး	စာဆိုတော်ဦးမင်း	၂	၁၆၉
	၎င်း	စာဆိုတော်ဦးဖြေ	၁	၁၇၀
ဘုန်းတော်ဘွဲ့	၄-ချိုးကြီး	စာဆိုတော်ဦးတုန်း	၁	၁၇၁
	ဂဝ-ပေါ်	ဝေလေဆရာကြီးဦးပုည	၁	၁၇၁
	၎င်း	အချုပ်တန်းဆရာဘော	၂	၁၇၂
	၎င်း	ဆရာကြီးဦးမြိန်	၃	၁၇၃
	လေးထပ်ဆန်း	ဆရာကြီးဦးဝေ	၂	၁၇၅
	၎င်း	ဆရာတဦးရေး	၁	၁၇၆
	၎င်း	ဦးကျော်ရ	၂	၁၇၆
	၃-ချက်ညီ လေးထပ်	ဆရာကြီးဦးဝေ	၃	၁၇၇
မယ်ဘွဲ့	ရတု	တောင်ငူစာဆိုမင်း	၆	၁၇၉
	၄-ချိုး	စာဆိုတော်ဦးမင်း	၂	၁၈၁

(က)

ကဗျာသင်္ဂဟမောဓနီကျမ်းမာတိကာဇယား။

လင်္ကာအမျိုး အမည်	ကဗျာအမျိုးအမည်	စာဆိုသူအမည်	ပုဒ်ရေ	စာမျက်နှာ နံပါတ်
	မှာတမ်း	မောင်စံသူ	၁	၁၀၂
	၎င်း	စလေဆရာကြီးဦးပုည	၁	၁၀၅
	တေးထပ်	၎င်း	၀	၁၀၇
	၎င်း	အချုပ်တန်းဆရာတေ	၄	၁၉၀
	၎င်း	မန္တလေးမြို့ဦးကျော်လှ	၂	၁၉၁
	၎င်း	တောင်သမန်လယ်စား	၁	
		ဦးဘောဝယ်	၁	၁၉၂
	၎င်း	မြင်းခြံမြို့ဆရာဟောင်း	၁	၁၉၂
	၎င်း	ဆရာတဦးရေး	၁	၁၉၂
	သဖြန်	အချုပ်တန်းဆရာတေ	၃	၁၉၃
	၎င်း	စာရေးတော်ဦးသာဇံ	၁	၁၉၄
မောင်ရွှဲ	ရတု	စတိုင်းမင်းကြီးရှင်မင်း	၄	၁၉၄
	၎င်း	လင်းစင်းမင်းကြီး	၃	၁၉၆
	အိုင်ချင်း	ပေါ်ရာဇာရေး	၆	၁၉၇
	မှာတမ်း	စလေဆရာကြီးဦးပုည	၁	၂၀၀
	၎င်း	မန္တလေးမောင်ထိုးချင်	၂	၂၀၁
	၄-ချိုးကြီး	ဝဲဆိုတော်ဦးထွန်း	၁	၂၀၃
	၎င်း	ဝဲဆိုတော်ဦးမင်း	၁	၂၀၄
	တေးထပ်	စလေဆရာကြီးဦးပုည	၄	၂၀၄
	၎င်း	ဆရာတဦးရေး	၁	၂၀၆
မောင်ဘွဲ့	တေးထပ်	အချုပ်တန်းဆရာတေ	၃	၂၀၆
သစ္စာတိုင်	၎င်း	မောင်ဖွင့်သာ	၂	၂၀၈
	ရတု	ဝါဆိုတော်ဦးရာ	၁၄	၂၀၈
	၎င်း	တောင်ငူစာဆိုမင်း	၆	၂၁၆

ကဗျာသင်္ဂဟဓမ္မဒီပကျမ်း-မာတိကာဇယား။

ကဗျာ့အမျိုး အမည်	ကဗျာအမျိုးအမည်	စာဆိုသူအမည်	ပုဒ်ရေ	စာမျက်နှာ နံပါတ်
	ပတ်ပျိုး	မြဝတီမင်းကြီး	၁	၂၁၈
	ဒင်း	အခွန်တော်စာရေးကြီး ဦးသော	၁	၂၁၈
	ညှိုးချင်း	မြင်းခြံမြို့ဆရာခိုင်	၁	၂၁၉
	တေးထပ်	စလေဆရာကြီးဦးပုည	၉	၂၂၂
	ဒင်း	အချုပ်တန်းဆရာဘေ	၆	၂၂၅
	ဒင်း	တောင်သမန်လယ်စား ဦးတောယ်	၁	၂၂၆
	သဖြန်	စလေဆရာကြီးဦးပုည	၂	၂၂၆
သဖွာချက်	ရတု	တောင်ငူစာဆိုမင်း	၆	၂၂၈
	ကြိုး	ပေါရာဏာရေး	၁	၂၃၀
	မှာတမ်း	စလေဆရာကြီးဦးပုည	၁	၂၃၀
	တေးထပ်	ဒင်း	၁၈	၂၃၂
	ဒင်း	မန္တလေးမြို့အချုပ်တန်း ဆရာဘေ	၂	၂၃၈
	ဒင်း	မန္တလေးမြို့မောင်ဖိုးရင်	၁	၂၃၉
ရှေ့မြွက်ပင့်	ရတု	ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ	၃	၂၃၉
	ဒင်း	တောင်ငူစာဆိုမင်း	၃	၂၄၀
	၄ချိုးကြီး	စာဆိုတော်-ဦးမင်း	၁	၂၄၁
	ဒင်း	စာဆိုတော်-ဦးထွန်း	၁	၂၄၂
	ဂဝ-ပေါ်	စလေဆရာကြီးဦးပုည	၂	၂၄၂
	ဒင်း	အချုပ်တန်း-ဆရာဘေ	၂	၂၄၄
	တေးထပ်	ဘွဲ့တော်ဦးမင်း	၁	၂၄၄
	ဒင်း	စလေဆရာကြီးဦးပုည	၁၁	၂၄၅

ကဗျာသင်္ဂြိုဟ်ပေဒနီကျမ်း-မာတိကာဇယား။

ချိုး နှ	ကဗျာအမျိုးအမည်	စာဆိုသူအမည်	ပုဒ်ရေ	စာမျက်နှာ နံပါတ်
ဒ်ပဋ္ဌ	တေးထပ်	အချုပ်တန်း ဆရာတေ	၆	၂၄၉
	သဖြန်	ဝလေဆရာကြီးဦးပုည	၂	၂၅၁
	၎င်း	အချုပ်တန်း ဆရာတေ	၂	၂၅၁
	၎င်း	စာရေးတော်ကြီး ဦးသာခံ	၁	၂၅၂
းသွဲ့	ရတု	ကျည်းကန်ကိုရှင်ကြီး	၆	၂၅၂
	၄-ချိုး	တဆိုတော်ဦးဘုန်း	၂	၂၅၅
	တေးလယ်	ဖျိုင်ထိပ်ခေါင်တင်	၇	၂၅၆
	တေးထပ်	၎င်း	၂	၂၅၇
	၎င်း	မြင်ဗိုင်းထိပ်ခေါင်တင်	၇	၂၅၈
	သဖြန်	အနောက်နန်းမိဖုရား မမြကလေး	၂	၂၆၀
	၎င်း	မြင်းခြံမြို့ဆရာနိုင်	၈	၂၆၀
ဒ်	ဝိချင်းရှည်	ဝလေဆရာကြီး ဦးပုည	၉	၂၆၄
	နတ်သံ	မြင်းခြံမြို့ဆရာနိုင်	၂	၂၆၆
	ပတ်ပျိုး	၎င်းမြို့-ဆရာကြီး ဦးငေ	၁	၂၇၂
	သဖြန်	ဝလေဆရာကြီးဦးပုည	၇	၂၇၅
	၎င်း	ထောင်တွင်းကြီး ဆရာကျော်	၁	၂၇၆
	၎င်း	အချုပ်တန်း ဆရာတေ	၁	၂၇၆
ထင်	ဖုံးချင်း	ဝလေဆရာကြီး ဦးပုည	၆	၂၇၆
ဗျာ	ယာန်ချင်း	ဝေဠုကျုံးမြို့ဝန်	၁	၂၀၄
	လှေချင်း	ဆရာတဦးရေး	၂	၂၀၅
	စည်တော်သံ	ကန်ဦးစစ်ကဲမင်းထင်ရာ	၁၂	၂၀၆

(ကော်)

ကဗျာသင်္ဂဟ်ပုံနှိပ်ဖေါ်ပြချက်–ပါဝင်ကဗျာများ။

ကဏ္ဍအမျိုးအမည်	ကဗျာအမျိုးအမည်	စပ်ဆိုသူအမည်	ပုဒ်ရေ	စာမျက်နှာ
	မြင်းခေါင်း	ဆရာတဦးရေး	၁	၂၀၀
	ဓာတ်ဝကား	ဝေဘာဆရာကြီးဦးပုည	၁	၂၀၈
ပကိဏ္ဏက	အဲချင်း	နှမ်းတွင်းသူမယ်ခွေး	၃	၂၄၀
	အန်ချင်း	စာဆိုတော်ဦးသာ	၄	၂၄၂
	၎င်း	ဆီးဘန်နီဆရာတော်	၁	၂၄၄
	ဧချင်း	ပလိပ်စားဦးမြေ	၂	၂၄၅
	၎င်း	ကင်းဝန်မင်းကြီး	၉	၂၄၆
	လင်္ကာ	ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ	၁	၂၄၇
	ထံပိုင်း	ဆီးဘန်နီဆရာတော်	၁	၂၄၉
	သမိုင်း	ဆရာကြီးဦးနိုး	၁	၃၀၀
	ရကန်	တော်ဦးပုပ်	၁	၃၀၁
	၎င်း	ရွှေတိုက်မိုးဦးတိုး	၁	၃၀၂
	သာချင်း	ဦးချွေးပု	၁	၃၀၃
	၎င်း	ဦးအောင်ဖြိုး	၂	၃၀၄
	ကာချင်း	ပေါ်ရာဇာရေး	၃	၃၀၄
	တပ်ချင်း	ဆီးဘန်နီဆရာတော်	၁	၃၀၆
	၄-ချိုး	မဟာဒါန်ဝန်ဦးအွာဝ	၁	၃၀၈
	ထမ်းချင်း	ဆီးဘန်နီဆရာတော်	၁	၃၀၉
	လှေခွမ်းချင်း	အချုပ်တန်းဆရာဘေ	၁	၃၁၀
	တေးထပ်	ဝေလေဆရာကြီးဦးပုည	၁	၃၁၀
	လှေသံချင်း	ဝန်စာရေးကြီးဦးဖေ	၁	၃၁၀
	သံချိုချိုး	အချုပ်တန်းဆရာဘေ	၁	၃၁
	၎င်း	မြင်းခြံမြို့ဆရာနိုင်	၁	၃၁

(၁) ဝေဆိုသူတို့အထုပ္ပတ္တိကျဉ်း။

(၁) ရှင်သီလဝံသအကြောင်းကား။ ။သက္ကရာဇ် ၈၁၅ ခု ဘွားနှံ့တော်ဖြေသား။ယော်မည်ဦးညီ။တောင်တွင်းကြီးမြို့ကပါရမီခန်းကိုရေးခဲ့သည်။အဝမြို့ရောက်လျှင်၊ဒုတိယမင်းခေါင်ကား၊ဘိုးတော်ကောင်းမှု၊ထူပါရုံဘုရားအရှေ့မြောက်ယွန်း။ ရတနာသိမ်မာန်ကျောင်းကို။ (၈) ဆက်မြောက်တွင် လှူဒါန်းတော်မူသည်။ ။ထုတောင်းခန်းကို။ထူပါရုံဘုရားအတွင်းတွင်(၃)ရက်နှင့်အပြီးရေးသည်။ ။ငင်းနောက်–တံတားဦးတည်။ ကြားမိန့်ကြက်သရေချို(၁၂)ပိုဒ်ကိုရေးသည်။ ။ငင်းနောက်။ဓမ္မနန်းဘွဲ့မော်ကွန်းကိုရေးသည်။ ။ငင်းနောက် ထူပါရုံဘုရားကျောက်စာ။ ။ငင်းနောက်၊ရတနာသိမ်မာန်ကျောင်းကျောက်စာ။ ။ရှစ်ရှား မိဿလာနှစ်မည်ရ ကန်ဘွဲ့–များကိုရေးသည်။ ။ဓမ္မပါလပျို့ ရေးဆဲ။မပြီးမဆုံးမီ– ဓမ္မနန်းကြောင့်ရှင် လက်ထက်။ သက္ကရာဇ် ၈၈၀–ပြည့်။အသက် ၆၅–နှစ်တွင် လွန်သည်။ ။ရှင်မဟာသီလဝံသနှင့်– ရှင်ဥတ္တမကျော် တို့သည်။ ယော်ဆရာတပည့်ချက်တည်းပင်ဖြစ်ကြသည်။နောက်မှဝတ်သင်အရပ်ရပ်လှည့်ကြရာတွင်။ ရှင်မဟာသီလဝံသသည်။ ညောင်ဦးဆဋ္ဌဒေါ်သာ။ ဥမင်နိုက်–သိတင်းသုံးနေသော။ရှင်သန္တိမ္ဗောဓိပါလ–အထံတွင်။ ကျမ်းအများသင်ကြားလေသည်။ယော်ဆရာမှာ–တောင်တွင်းမြို့မြောက်–ထူပါရုံဘုန်းတော်ကြီးအထံတွင်– နှစ်ဦးသုံးပင်တဲနေ့ တည်းအပ်လာသည် ဟူ၍.ရှုကြီး၊ ရှုဟောင်းတို့ ပြောဆိုစည် ရှိသည်။ ။

ရေးသားသောစာ-စာရင်း။ ။ဓမ္မပါလပျို့-အခ၀-၁၂-ပိုဒ်။ ။ ပါရမီခန်း။ ။ထုတေသင်ခန်း။ ။တောင်တွင်းလော။ ။ဇုဏ္ဍါထက်ဝ ရမ္မီ။ ။ဇုမ္မခြေတွင်ကျို့ဟု အချို့က ဆိုကြသည်။ ။ဝံတားဦး တည်။ ။ရွှေနန်းတော်ဘွဲ့မော်ကွန်း။ ။ထုပါရုံဘုရား ကျောက် စာ။ ။မဟာရာဇနီတိ။ ။ကဗျာလင်္ကာကျမ်း။ ။ရတနာ့ဘုမ်မာန် ကျောင်းကျောက်စာ။ ။ရှစ်ရှာ-မိဂ္ဂီလာ နှင်မည်ရကန်ဘွဲ့။ ။ ရာဇဝံသကျမ်း။ ။ယသာသယန ဝဏ္ဏ။ ။မန္တုသက ပန်းမင်းကို ပဓာတင်၍ မေးသောပုဏ္ဏာ ကေပိုဒ်။ ။ကမ္ဘာလောင်မျို့။ ။ တောင်တွင်းကြီးမြို့ဘွဲ့ရတုမှ၍-ရတုအမျိုးမျိုး။ ။

---

(၂) ရှင်ရဋ္ဌသာရအကြောင်းကား။ ။သက္ကရာဇ်- ၈၃၀- ပြည့်တွင်းနှံတော် ၄ ဟူးသော။ ငယ်မည်မောင်မောက်။ ဘွဲ့မည် မဟာရဋ္ဌသာရ။ တံဆိပ်မည်။ မဟာသင်္ဃရာဇာ။ အဘအမျိုး မှာ။ ဟံသာဝတီ-ရာဇာဓိရာဇ်သျှီးရှင်စောပုက။ ဆင်းသက် ၍ လာသော မင်းတိုင်ပင် အမတ် ဖြစ်သည်။ အမိမျိုးမှာ။ သတိုး မင်းဖျားသျှီးတော်ကဆင်းသက်၍ လာသည်။ ။ငယ်စဉ်က ပင်။ ဗဟုသုတကျမ်းဂန် တတ် သည် နှင့်။ ရတု ကဗျာရေး သည်။ ။အသက်(၁၂)နှစ်ကသုံးဆဲ့နှင်ပါးချိုး တံတားဦးတည် ကိုရေးသည်။ ။၁၄ နှစ်တွင်။ဘူရိဒတ်လင်္ကာ။ ။၂၄ နှစ်တွင်။ ဘူရိဒတ် ဇာတ်ပေါင်း။ ။၃၅-နှစ်တွင်။ စတုဓမ္မသာရ-ဝများ ကိုရေးသည်။ ။ရွှေနန်းကြော့ရှင်လက်ထက်။ပုံတောင်နှိုင်မော် ကွန်း။ ဂန္ဓသာရစာများကိုရေးသည်။ ။ဝတ်ရုံကျောင်းဘွဲ့ကို လည်း ရေးသည်။ ။စတုဓမ္မသာရ-နိဂုံးကို။သက္ကရာဇ် ၈၈၈ခု။ ပြည်မြို့သို့ရောက်မှရေးသည်။ ။သံဝရပျို့ကိုလည်း။ အသက် ၆၁-နှစ်တွင်-ပြည်မြို့မှာရေးသည်။ ။ပြည်မြို့မှာ။မဟာသင်္ဃ ရာဇာအမည်နှင့်သာသနာပိုင်ဖြစ်သည်။ ။အသက်-၆၂-နှစ်

တွင်။ ပြည်မြို့မှာ။ မင်းတုရင်ကျွေးလက်ထက်လွန်သည်။ ၎င်းစာ များဖြင်း ပျို့ကဗျာလင်္ကာအများရေးသည်။ ။

<u>ရေးသားသောစာ-စာရင်း</u>။ ။တံတားဦးတည်။ ။ဘူရိဒတ် လင်္ကာ။ ။ဘူရိဒတ်ဇာတ်ပေါင်း။ ။ဝတ္ထုမဟောသာရဖို့ ပိုဒ်ရေ ၃၀၀။ ။ပုံတောင်နှိုင်မော်ကွန်း။ ။ဂန္ဓိသာရလင်္ကာ။ ၁၄၅။ ပိုဒ်။ ။ဝတ်ချုံကျောင်းဘွဲ့-၃-ပိုဒ်။ ။ဟါခနက်သန်-၆ ကပိုဒ်။ ။ တေးလားသင်္ကာ။ ။ဆိဝရေဖို့-၁၉၃-ပိုဒ်။ ။ရတုအမျိုးမျိုး။ ။

---

(၃) <u>ရှင်အဂ္ဂသမာဓိအကြောင်းကား</u>။ ။သက္ကရာဇ်-၀၄၀ ရတ္တွားနံ့တော် ဒနုဂ်ရွှေသား။ ဒုတိယမင်းခေါင်လက်ထက် နတ်မောက်မြို့ဝားမြေး ဆိုကြသည်။ ၎င်းဆိုတော်မှာ။ မြေဒူးမြို့တွင် ဘုံခန်း။ ။ငရဲခန်း။ ။မဂ္ဂဖိုးခန်း။ ။ဘုဝဏ္ဏသျှံ ဓမ္မခန်း။ ။ သဂ္ဂဘခန်း။ ။လေးပဒ်ခန်း။ စာ ၆ ဆောင်ပေါင်း။ သားအသက်ရှိလက် ထက် သက္ကရာဇ် ၉၀၀။ ၉၀၁။ ၉၀၄ ခုနှစ်များတွင် ရေးသည်။ အသက် ၇၀ နှစ်တွင်လွန်သည်။ ၎င်းစာများအပြင်အခြားစာ ရေး သားသည်ကိုမကြားသေး။

<u>ရေးသားသောစာ-စာရင်း</u>။ ။ဘုံခန်း။ ။ငရဲခန်း။ ။မဂ္ဂ ဖိုးခန်း။ ။ဘုဝဏ္ဏသျှံဓမ္မခန်း။ ။ရှင်သဂ္ဂဘခန်း။ ။ငုံးလေး ပဒ်ခန်း။ ။

---

(၄) <u>ရှင်တေဇောသာရ အကြောင်းကား</u>။ ။စစ်ကိုင်းမြို့ ဖြောက်။ သိန်းရိုရောက်ခင်ကြီးတပည့် ရှင်ရဋ္ဌသာရ။ ၎င်းတ ပည့်ရှင်တေဇောသာရ။ ၎င်းဆိုတော်မှာ။ ။ထေရရဋ္ဌသုဝဏ္ဏတံ သာဘို့။ ။ပြာရိုပ်ဘခန်းလင်္ကာ။ မေတ္တာဝတထော်တအမျိုးမျိုးနှင့် ရတုကဗျာအများရေးသည်။

(၁) <u>ပြည် နဝဒေးကြီး အကြောင်းကား။</u> ။သီရိသုဓမ္မ ရာဇာဓိပြည်မင်းတရားကြီး ရှေးလူထုံ ခေါ်သည်။ မင်းတရားရင် ငထွေးလက်ထက်။သွီးတော်နရပတိမယ်အထိန်းသား။ နရပတိ မယ်မောင်။ ပြည်နရပတိလက်ထက်။ ယောက်ဘတော်မင်းတ စောကိုကွပ်ညှပ်သည်။ ။ဝလင်းစည်သူကျော်ထင်ပေးလျှင်။ ဝလင်းကိုရောက်၍။ ဝလင်းလက်ယာတွင်သည်။ ရင်းနောက် စထင်းပျက်သည်နှင့်။ အရှင်စည်သူ ကျော်ထင်- စစ်ကိုင်းမှာ ၆-နှစ်မင်းပြုသည့်တွင်။ဝလင်းလက်ယာခံ။ နဝဒေးကြီးဝင်၍ ခယန်းလျှင်။စစ်ကိုင်းထောင်သင်းကိုမှူးစေ၍။ထောင်သင်းမင်း တွင်သည်။ထို့ကြောင့်-စစ်ကိုင်းထောင်သင်း။ဝလင်းလက်ယာ။ ပြည်မှာနဝဒေး။ဟုတွင်သည်။ ။ရတုမှာ။ ဘုရားထိုင်။ မိုးစင်း သော။စစ်ရတု။ ။မယ်ဘွဲ့။ ။မောင်ဘွဲ့။ ။ပြည်ဘွဲ့။ ။နန်းဘွဲ့။ ။ ၈-ရပ်ကို။ပိုဒ်ပေါင်း-၃၀၀ကျော်။၄၀ ခန့်ဆိုသည်။ ။ဟံသာ ဝတီဆင်ဖြူများရှင်လက်ထက်။ ညီတော်ပြည်သတိုးဓမ္မရာဇာ သွီးတော်မင်းတရား-မယ်တော်ချင်း။မင်းတရား မယ်တော်။ အပ်မတော်သွီး- ခင်းမယ်နှော်ရထာ ဓောတိုသွီး တရင်နှစ်မ တော်။ယိုးဒယားမိဖုရားတို့ချင်းကိုလည်းဆိုသည်။ ။ဆင်ဖြူ များရှင်လက်ထက်။ခင်းမယ်မှာ။ ဒိုမထွန်းမှ နဝဒေး ဘွဲ့ကိုခံ သည်။ ။အသက်-၁၀-နှစ် ကျော်က- ရတုဝါကို ဆိုသည်။ မနော် မျိုးပေါင်းကိုလည်း ဆိုသည်။ ။နတ်ရှင် မယ်တော် ချင်းကိုလည်းဆိုသည်။ ။

<u>ရေးသားသောစာ-စာရင်း။</u> ။ခင်းတရားမယ်တော်ချင်း။ ။ယိုးဒယားမိဖုရားချင်း။ ။နတ်ရှင်မယ်တော်ချင်း။ ။မနော် မျိုးပေါင်း။ ။ရတုပိုဒ်ပေါင်း ၃၀၀ ကျော်။ ။၃-လွှန်း တင်ရတု။ ကြောရတု။ ။

(၄) တောင်ငူ-၃၀၀၀-ဖော့ဘ်ကားမှူး-အကြောင်းကား။ ကေတုမဒီမြို့သည်။ မဟာသီရိ ဇေယျသူ မင်းကြီးပြီ ထက်ထက်။မင်းတရားရွှေထီးချောင်း-၃-တောင်နှင့်- မိုဒ်ရုံရတု။(၂၈) ပြီးမြင်းယည်ထက်လက်ာ။ မင်းတရားရွှေထီးကို အိမ်ရှေ့နှင်းသည်တွင် ဆိုသည်။ ဝှင်းနောက် မင်းတရား ရွှေထီး ဆံတော်ဖြတ်မည်တွင်။မရှေ့ရုံရ်။ မြေတုနှင့်ရ်။ ဝေလုအညီ- လုန်းထွဲရတုများကိုဆိုသည်။ အဝေတုရင်-သတိုးမင်းဝေ ဆင်တော်သန်မြင်ရွာဆင်ထွဲကိုဆိုသည်။ ,မင်းတရား ရွှေထီး ချောင်း။ ။၂၈-ပြီး မြင်းယည် တက်လက်ာ။ သန်မြင်ရွာဆင်ထွဲ။ ။ရတုကျော၄။ ။

(၅) မင်းပဒေသရာဇာ အကြောင်း ကား။ ။ဟံသာဝတီပါမင်းတိုးတော်။မာရ်အောင်ရတနာ။ ဘုရား ဒါယကာ။ ဝနေမင်းလက်ထက်။ ရှေး ဝှကိုင်ကပင် လက်ာကျော ဆိုသည်။ ခမည်းတော် ၁ နှင်ဆွေမင်းလက်ထက်လည်း။ ကျောလက်ာဆိုသည်။ဟံသာဝတီပါမင်းလက်ထက်။ မင်းရဲမင်းဖှ ကျော်ထင်ထွဲနှင့်။ အတည်ဝန်ကြီး ခန့်သည်တွင်။ သို့တော် သားတော်ချောင်းအများ။ တောထွက်ခန်း။ ဆန္ဒပြန် မျိုယ် အများကို ဆိုသည်။မြို့ကြီးများမှာကျေးရူးတော်မြို့။ယိုးဒယားသံရောက်မြို့။မဏိခက်မြို့။ကုဋ္ဌာသရမြို့။သမုဒ္ဒဃောသမြို့။မနော်မြို့။ သုဓာမြို့။မြို့ကြီး၇တောင်တို့ကိုရေးသည်။ ။မဏိခက်ဇာတ်ချင်း။ထုန်းလုးဝေဆာ။ တောင်ညာကျွန်မ လေချိ။ သီချင်းကြီး ကိုလည်း ဆိုသည်။မင်းခမ်းလက်ာ။ရတုမှစ၍။ ဝသဆို များသောကြောင့်။ ယံသာဝတီပါမင်းက။ ဝသဆိုကြီးဟုခေါ်သည်။ ထွဲမှာနတ်ရှင်နောင်ထွဲ။ ပဒေသရာဇ်ထွဲ။ပဒေသရာဇာထွဲ။မြို့တွင်းနတ်ရှင်ထွဲနှင့်။ရင်းမင်းခေါ်သည်။မဟာနှစ်ယော်ကိုလည်း။ဧဗိတပ်၍ထွဲပေးသည်။ဝေါပလာ၊ကျိုင်းရွှေချက်နှစ်စင်းလည်းရသည်။

ရေးသားသောစာ-စာရင်း။ ။တောထွက်ခန်း။ ။ဆန္ဒပြဒ်ပျို့။ ။ကျော်ရှူး တော်ပျို့။ ။ယိုးဒယား သံရောက် ပျို့။ ။မဃေဝခက်ပျို့။ ။ဇမ္ဗူဘောရပျို့။ ။သမုဒ္ဒဃောသပျို့။ ။ဘူဓာပျို့။ ။မနော် ပျို့သစ်။ ။ရတုစုံ။ ။မင်း ခမ်း လင်္ကာ။ ။ထိပ်ဦး ဆောချင်း။ ။ထိပ်ဦးတင် ချင်း။ ။ထိပ်ပန်း ချင်း။ ။စကုမင်းချင်း။ ။စလင်းမင်းချင်း။ ။၃၇-မင်းနတ်သံ။ ။

(ဂ) <u>မင်း ဓေပျရန္တမိတ်-အ ကြောင်း ကား။</u> ။၃၀၀၀ လှော်ကားမှူးသား- တောင်ငူမြို့တွင်၊ သက္ကရာဇ် ၉၄၀ တွင် ဘွားသည်၊ တောင်ငူရွှေနန်းတည်မင်းအမတ်ဖြစ်၍၊ ကောင်း စဉ်မိုင်းအရာကို မှူးရသည်၊ ဆင်ဖြူများရှင်ညီ တောင်ငူဘုရင် မင်းခေါင်သား၊ ရွှေနန်းတည်မင်း လက်ထက်- ငှင်းမြေးတော် မင်းရဲနရာချင်း၊ ဂီလာမဉ္ဇူချိုကိုဆိုသည်၊ ရွှေနန်းသည်မင်း သား-တောင်ငူစားဘိုမင်း- နတ်ရှင်နောင်လည်း ခေါ်သည်။ ။ အနောက်ဘက်လွန်မင်းတရား တောင်ငူကို- အလိုပြည့်ချင်၊ အဝ-ဟံသာဝတီ-သံလျင်-ရက္ခမ၊ခင်းမယ်များတွင်၊အနောက် ဘက်လွန်မင်းတရားထုန်းဘွဲ့ ရတု၊ ဘုရားတိုင်၊ အဝဘွဲ့မှစ၍၊ ရတု-၁၄-ဝုံ-ယာခုထင်ရှားရှိသည်။ ။

ရေးသားသောစာ-စာရင်း။ ။မင်းရဲနရာချင်း။ ။ထုန်း ဘွဲ့ရတု။ ။ဘုရားတိုင် အဝဘွဲ့ ရတု။ ။ကျိုင်းသည်ကြီးဘွဲ့ ရတု။ ။ကျိုင်းတုံဘွဲ့ရတု။ ။ဆင် တော် ဓော်ကွန်း။ ။ရတု ပေါင်းစု။ ။

(ဃ) <u>တွင်းသင်းမင်းကြီးမဟာစည်သူအကြောင်းကား။</u> ။ ဟံသာဝတီရောက်မင်းလက်ထက်၊ ရဟန်းမည် လင်္ကာသာရ၊ ကျောင်းနေပုဂ္ဂိုလ်ကရလွက်၍၊ ဗုဒ်မင်း တိုးတော်ဘုရားထံ

ဆရာအဖြစ်နှင့်ထမ်းရွက်သည်။ ဆရာကြီး ဦးထွန်းညို တွင် သည်။မျိုးရွှယ်စည်မြောက်မြို့တွင်။ကချာလက်ာနှင့်။ မွေ့သာတ် လင်္ကာ။ငါရဲ့မင်းပျို့။မုဒုလက္ခဏာပျို့။ မဟောဂေဇာသာခန်း။ ဥမင်ခန်း။ ဇယဒိသပျို့။ပိဋ္ဌရပျို့။ ဝေဿန္တရာပျို့။ နောက်ဆုံး ဇနက္ကပျို့။အောင်ပင်လယ်ကန့်ဘွဲ့။ ရေသဘင် လှူးတား။ ဆင် တော်မော်ကွန်း။ ထားကြောဘွဲ့။ အမရပူရ မြို့ဘွဲ့ မော်ကွန်း။ ရွှေနန်းတော်ဘွဲ့မော်ကွန်း။ မင်းကွန်းဘွဲ့ မော်ကွန်း။ ထုန်းတော် ဘွဲ့ရတုမှစ၍။စာအများရေးသားသည်။ ဘိုးတော်ဘုရားအ ထွန်းအမြတ်ရောက်လျှင်။အလျင်မဟာသင်္ဃယာဘွဲ့နှင့်။ ကျိဝန် ခန့်သည်။ နောက်မဟာစည်သူဘွဲ့နှင့်။ တွင်းသင်းတိုက်ဝန်ခန့် သည်။ယင်းတွင်မှတွင်းသင်းမင်းကြီးတွင်သည်။ နောက်ပုခန်း မင်းကြီးမရှိလျှင်ပတ္တမြား-၃-ရစ်စီတောင်ဝှေးများကိုရသည်။ နောက်မင်းဘွန်းတွင်လွန်၍။ထီးဖြူသံလျှင်နှင့်-သပြိုဟ်သည်။ ဇာတိ မောင်းထောင်ရွာနေ။ မောင်အောအမိမောင်။ ။

<u>ရေးသားသောစာ-စာရင်း။</u> ။ငါးရဲ့မင်းပျို့။ ။မုဒုလက္ခ ဏာပျို့။ ။မဟောဂေဇာသာခန်း။ ။ရှင်းဥမင်ခန်း။ ။ဇယဒိ သပျို့။ ။ပိဋ္ဌရပျို့။ ။ဝေဿန္တရာပျို့။ ။ဇနက္ကပျို့။ ။ အောင်ပင်လယ်ကန့်ဘွဲ့။ ။ရေသဘင်လှူးတား။ ။မုဋ္ဌရိက ဆင်တော် မော်ကွန်း။ ။ထားကြော ဘွဲ့။ ။အမရ ပူရမြို့ မော်ကွန်း။ ။ရွှေနန်းတော်မော်ကွန်း။ ။မင်းကွန်းဘွဲ့မော်ကွန်း။ ။ ထုန်းတော်ဘွဲ့ရတု။ ။မနုရင်း မွေ့သာတ်လင်္ကာ။ ။ဘဒ္ဒာ ဒိသပျို့။ ။တက်ရေး-၃၄-ချင်းလှူးတား။ ။

(၁၀) <u>မောင်အောအကြောင်းကား။</u> ။တွင်းသင်းမင်းကြီး ၏။မောင်းထောင်နေ၊သာမဏေကလှုထွက်၍။အဝမြို့ဟံသာ ဝတီရောက်မင်းလက်ထက်။ ဘထွေးတော် မင်းရဲကျော်ခေါင် မှာထမ်းသည်။အသက်-၁၃-နှစ်တွင်။ ရွှေတောင် ရာဇကျော်

ဘွဲ့ကိုခံသည်။အဝမြို့ပျက်သည်နောက်၊ ရတနာသိယ်မြို့တွင် ငယ်မည်တွင်ပြန်၍။ဆောင်းပါးရေးသည်တွင်မှ၊ အလောင်း မင်းတရားကြီးက၊ ပိန္နဲကျော်ထွဋ်ဘွဲ့ကိုပေးသည်။ဂိုဏ်းမင်းသား ဗဒုံသခင်မှာစာဆိုအရာနှင့်ထင်၍၊ရတနာသိယ်မြို့ကန်တော် ဘွဲ့၊ ဖြာသာဒ်ထီးချက်တော်ဘွဲ့၊ ဆင်ဖြူရှင်ဘုရား အိမ်တော် သိမ်းဘွဲ့၊အနောက်အိမ်တော်အဖြင့်မင်းနှင့်၊ တူမတော် လက် ထပ်ရာတွင်၊မင်္ဂလာရတု၊ ငိုင်းနောက် သားတော်အငယ်ပင်း တလဲမင်းသားဧချင်း၊မင်းဆက်လင်္ကာ၊အလောင်းမင်းတရား၊ ယိုဒယားချီတွင်၊ဘုန်းပဒေသာချီ၊ ထူးတားနှင့်ကဗျာလင်္ကာအ များရေးသားသည်။ကဗိလက္ခဏာသတ်ပုံထူးကိုလည်း၊မင်းရဲ ကျော်ခေါင်၊စည့်ကိုင်ထပ်မှာနေစဉ်၊ အသက် ၂၀ ခန့်ကရေး သည်။ ။

ရေးသားသောစာ- တချင်း။ ။ဆောင်းပါး။ ။ရတနာ သိယ်မြို့ကန်တော်ဘွဲ့။ ။ဖြာသာဒ်ထီးချက်တော်ဘွဲ့၊ ။အိမ် တော်သိမ်းဘွဲ့။ ။အဖြင့်မင်းနှင့်တူမတော်လက်ထပ်ရတု၊ ။ပင်း တလဲမင်းသားဧချင်း၊ ။မင်းဆက် လင်္ကာ။ ။ဘုန်းပဒေသာ ချီထူးတား။ ။ကဗျာလင်္ကာ။ ။သတ်ပုံထူးခေါ်သော ကဗိလက္ခ ဏာသတ်ပုံ။ ။အိမ်ရှေ့မိဖုရားဧချင်း။ ။မကာရန်ပျို့။ ။ ထောလားရတုပိုဒ်စုံ။ ။

(၁၁) ပလိပ်စားမောင်ဖျော်အကြောင်းကား။ ။ဆင်ဖြူရှင် ဘုရားလက်ထက်၊သားတော်စဉ့်ကူးမှာ- ဆရာအဖြစ် ထမ်း သည်။ ။စဉ့်ကူးမင်းက- မင်းရဲဒိဗ္ဗ ဧချင်းကောင်း ကြောင်း ကို၊အမိန့်တော်ရှိလျှင်၊ရွှေနားတော်သွင်း၊မင်္ဂလာချက်တွေ၍၊ ဧချင်းကို စဉ့်ကူးမင်းတောင်းပန်၍- ရေးသည်၊ စဉ့်ကူးမင်း လက် ထက်၊ မင်းရာဇာ ဘွဲ့ကိုခံ၍၊ ပလိပ်ရွာကို စား သည်။

ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက်တွင်- ကျောက်ရင်း၊ တောင်သာမြို့ ကိုစားသည်။ ဟူးရားညွှန့်ဖွဲ့၊ ဘေရိပတ္တ တိတ်ရှုဖွဲ့ကိုဆိုခဲ့သည်။ ။

ရေးသားသောစာ-စာရင်း။ ။စဉ့်ကူးမင်းနှားတော်တွင်း။ ။ သာသ သနာ သတ္တရာဇ် ဖြိုပုံလင်္ကာ။ ။ဗေဒင်အဟော လင်္ကာ အများ။ ။

(၁၂) ဆရာကြီးဦးအောင်ဖြိုး အကြောင်းကား။ ။ဓာတိ ရင်းပုဂံမြို့သား၊ ၎င်းဆိုတာရမှာ၊ ရာမသာချင်း၊ ဓနုက္ကရကန်၊ ကျွန်စဝ်သားကြွတ်ဖွင့်ခန်း သာချင်း၊ တချစ်ပြည့် ဥယျာဉ်တော် တောင်းသာချင်း၊ဗေဒမိပင်ကိုမာရ်နတ်သားလုသည့် သာချင်း၊ ခင်းဆက်သာချင်း၊ရကန်အများရေးသည်။ ။

ရေးသားသော စာ-စာရင်း။ ။ရာမ သာချင်း၊ ။ဓနုက္က ရကန်။ ။ကျွန်စဝ်သား ကြွတ်ဖွင့်ခန်း သာချင်း။ ။ဥယျာဉ်တော် တောင်းသာချင်း။ ။ဗေဒမိပင်ကိုမာရ်နတ်သားလုသာချင်း။ ။ခ မင်းဆက်သာချင်း။ ။နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားသာချင်း။ ။ရာဇဝင် သာချင်း။ ။ငှက်ကြီးသာချင်း။ ။

(၁၃) မောင်တိုးအကြောင်းကား။ ။ဓါတိရင်းဗိုင်နံ့ရွာသား၊ လူဖွက်၍-ဆင်ဖြူရှင်လက်ထက်-စဉ့်ကူးမင်းလက်ထက်၊ရတု ကဗျာ-သီချင်း၊ ဆောင်းပါး၊ စာအများရေးသည်။ဆောင်းပါး မောင်တိုးပင် တွင်သည်။ သဒ္ဒါပရမတ် ကျမ်းကန်လည်း နှံ့စပ် သည်။၎င်းဆိုဝါမှာမြေးတော်စစ်ကိုင်းမင်းငချင်း၊မင်္ဂလာဈေါင် ချေျို။ ၁၁၄၈-ခုနှစ်-မယ်တော် အိမ်ရှေ့မိဖုရားက၊ ရခိုင်သို့ ပေးရန်ကျေးစေရတုပိုဒ်ရေ(၂)၎င်းနောက် ကဗျာလင်္ကာရတုအ များနှင့်၊ ရာမရကန်ကို အရှင်-၂-ပါး- အမိန့်တော်ရှိ၍ ရေး သည်။ပုဒ်ပေါင်း-၃၆-ဝဂ်ါခန့်၊ ၎င်းရေး သည်တွင်၊ သံ တော်

ဆင့်အရာ–ဗျွတိုက်ပိုး အရာခန့်တော်မူသည်နှင့်။ မိဖုရားတော်ပြန် ၅ဂ–ချနှစ်တွင်အနိစ္စရောက်သည်။ ။

ရေသားသောစာ– တရင်း။ ။မြေးတော် စစ်ကိုင်း မင်း ငေး ချင်း။ ။ကျေးဇေရတုပိုဒ်ရုံ။ ။ရာမရကန်။ ။ယိုးဒယားချီတွင် ကျေးဇေ။ ။

---

(၁၄) မင်း လက်ဝဲ သုန္ဒရအကြောင်း ကား။ ။ငယ် မည် မောင်မြတ်စံ။ မြောက်ပြန်မန်းကျည်းတိုက်ရွာသား။ ပဲ့သာဝတီပါ။ မင်းလက်ထက်။ ရွှေဟင်ဇိုးတရေး စချီလုပ်၍– ရေးမှတ်ထမ်း ရွက်သည်နှင့်။ သားတော် ရတနာ သိယ်တည် မင်း တရားကြီး လက်ထက်တော်–သားတော်အမြင့်မင်း– အနောက် ဆိပ်တော် မှာထမ်းရွက်ပြန်၍။ ငကြီးတရေးအရာ၊ အကြီးအရာခန့်သည် နောင်အမြင့်မင်းအမှုဖြစ်ရာသဖြင့်မင်း၏အကြီးဖြစ်၍။ မဲ့စာထိုရွာ ရာတွင်၊ သားသျှိုနှင့်–ထုန်းဘောင်နေပြည်တော်ကို–အောက်မေ့ တမ်းတလွမ်းသောကြောင့်။ မဲ့ဂါတောင်မြေ–ပိုဒ်ရုံ။ ဝေရှန်းစရွာ ပိုဒ်ရုံ။ ၂–ရပ်ကိုရေး၍။ ရတနာသိင်္ဃမြို့သို့ ပို့သည်တွင်။ ရတု အမိပြယ်ကောင်းသောကြောင့်။ နေပြည်တော်သို့သနား၍။ ခေါ် တော်မူသည်။ ရင်းရွှေဘွဲ့မှာ။ လက်ဝဲသုန္ဒရဘွဲ့။ နောက်မှာချင်း။ ဘယ ရန္တမိတ်။ ကျော်ထိပ်ပျံ့ဝေး သရေသိင်္ယာ။ မည်သာထူးကဲ။ လက်ဝဲသိနန်ထူ။ ပေးတော်မူ၏။ လင်္ကာတွင်ဆိုသည်။ ၄င်းဆို သမ္မာ။ ခဲအန်လူးတား။ ဆောင်းပါးကဗျာ။ လင်္ကာရတုဆိုမှု ခြားနားမျိုး။ တများနှင့်။ အခြားငေးချင်းမျိုးနှင့်။ သာဝမိနှမျိုး။ ရတုလ မျိုး။ မော်ကွန်းမျိုး။ ဝိနိစ္ဆယပကာသနီမဖြူသတ်လင်္ကာ။ သေနကိလင်္ကာ။ ထုန်းပေါင်မော်ကွန်းလင်္ကာ။ ဆင်တော် မော် ကွန်း။ ထားစကြာရောက် ရတုမှစ၍။ ရတုစည်းရေးသည်။ ။ ရှမ်းသယ်ပေါ်အမျိုးကိုလည်းရေးသည်။ မင်းကွန်းတွင်စံတော်မူ စည့်လွန်သည်။ ။

ရေးသားသောစာ-စာရင်း။ ။သာဓိနပျို့။ ။ဂုဏ္ဍိလပျို့။ ။မဉ္ဇူသာတုရကြာမင်းပျို့။ ။ပိန္နဲသာယပကာသသာနိမ္မေသတ်။ ။သောနက်လတော်။ ။ဟုပ္ပဒ္ဒဆင်တော်မော်ကွန်း။ ။ငိုးလတော်။ ။သားကြောရောက်ရတု။ ။မဲဇာတောင်ချေ ပိုဒ်ရုံ။ ။ဝေဠုန်းစွာ ပိုဒ်ရုံ။ ။အဲ-အန်-လူးဟား။ ။ရှစ်ဆယ်ပေါ်အချိုး။ ။

---

(၁၅) ရွှေတောင် နန္ဒမိတ် အကြောင်းကား။ ။ငယ်မည် မောင်သူ၊ ဘိုးတော်ဘုရား အကြီးတော်သား။ နောက်အကြီး တော်ခံရသည့်နှင့်၊ ဥမ္မာဒန္တီပျို့၊ မယ်တော်မာရာပျို့၊ ဝေဿန္တရာ ဇာတ်ချင်း၊ ရတနာပုရ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတည်၊ ခင်းတရားကြီး မယ် တော်-ဖိတ်ရွှေမိဖုရား-ဧချင်း၊ ဆင်ဖြူရှင်ဘုရား- အလယ်နန်း မတော်မိဖုရား-သားတော်သခင်ကြီး- သခင်ငယ်ဧချင်း။ ရှင်း ဘွဲ့တော်မြို့လုလင်ဝင်းဧချင်း၊ ဆင်ဖြူရှင်ညီတော်-အနောက်ဖက် တော်အမြင့်မင်းသွေးသခင်လတ်ဧချင်း။ ဆင်ဖြူရှင် သားတော် စလင်းမင်း- မောင်ပေါင်းချောင် ဧချင်း။ စဉ့်ကူးမင်း နှမ တော်ပုဂံမင်းမိဖုရားမင်းရွှေနန်းဧချင်းများကိုရေးသည်။ စဉ့် ကူးမင်းတွင်-သံတော်ဆင့်။ ဇော်ကား-၃၀၀၀ မှူး။ အတွင်း ဝန်ထောက်၊ ၃-နေရာကိုခံရသည်။ ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက် မှာလွန်သည်။ ငိုးယော်ဘရှုမင်းဘုန်းဆင်ဘွဲ့ကိုရေးသည်။ ။

ရေးသားသောစာ-စာရင်း။ ။ဥမ္မာဒန္တီပျို့။ ။မယ်တော် မာရာပျို့။ ။တုသပျို့။ ။ဝေဿန္တရာဇာတ်ချင်း။ ။ဖိတ်ရွှေမိဖုရား ဧချင်း။ ။သခင်ကြီးဧချင်း။ ။သခင်ငယ်ဧချင်း။ ။မြို့လုလင်ဝင်း ဧချင်း။ ။သခင်လတ်ဧချင်း။ ။စလင်းစားမောင်ပေါင်းချောင် ဧချင်း။ ။မင်းရွှေနန်းဧချင်း။

(၁၆) <u>မောင်ယာဒ်အကြောင်းကား။</u> ။စည့်ကူးမင်း ထက် ထက်။ နေမျိုးမင်းလှကျော် ထွေဘွဲ့ နှင့်။ မဇ္ဈာဂူကြီးသို့ မြောက် နန်းမိဖုရားအကြီးခန့်သည်။ ။၎င်းဆိုစဉ်မှာ။သီရိဝိဇယာချို–မင်း နန်းမျိုး၊ ရတုပိုဒ်ရံ–ထူပါရုံဘုရားတိုင်ရတုမှစ၍၊ ရတုအများကို ရေးသည်။အဲလည်းအများရေးသည်။အဲမောင်ယာခေါ်သည်။ တိုးတော်ဘုရားလက်ထက်။ ညီတော်ပင်းတလဲမင်းမှာ ထမ်း သည်။နောက်ခမည်းတော် ထိမ်ရွှေ ဘုရားတွင် ထမ်းရွက်၍၊ ထုတ္ထို ချောင် ဆင် တော်ဘွဲ့။ အဲ များကို ရေးသည်၊ နောက် ၁၁၃၇ ခုနှစ်တွင်သေလွန်သည်။

ရေးသားသောစာ–စာရင်း။ ။သီရိဝိဇယာချိုမင်းနန်းမျိုး။ ။ ထူပါရုံဘုရားတိုင်ရတု။ ။အဲဝ။ ။တုတ္ထိုချောင်ဆင်ဘွဲ့။ ။

---

(၁၇) <u>မယ်ရွှေအကြောင်းကား။</u> ။ရတနာသိင်္ခမြို့နေ–ဝင် ထောင်းဝန်သို့။ အမွေဝန်ထောင်းမောင်ထွက်မယား။၎င်းဆိုစဉ် မှာ။၁၂–ရာသီအဲ။ လပေအဲ။ ရတု–တေး–မယ်ဘွဲ့– မောင်ဘွဲ့– ကျေးစေးမိုးယင်းဘွဲ့။ဘုရားတိုင်။ ဆဲ–ရတု–ကဗျာ–များနှင့်–တိုး တော် ဘုရား– မိတွေးတော်– ဒလမြို့ စား မင်းသို့ သေလွန်ရာ ပို့ချင်း။ ။၎င်းသား။မြင်စည်မြင်းမှူးမင်းသား–မင်းရဲမင်းလှရွှေ ထောင်သေလွန်ရာပို့ချင်း။နှစ်မရှင်နှင်းမွှင်– ရှင်သဲတို့ သေလွန် ရာပို့ချင်း။အနောက်အိမ်တော်အမြင့် မင်းသားမောင်ကြီးသေ လွန်ရာပို့ချင်းများကိုဆိုသည်။ ။

ဝရေးသားသောစာ–စာရင်း။ ။၁၂–ရာသီအဲ။ ။လပေ–ပေါ် ဆဲ။ ။ဒလမြို့စားသေလွန်ရာပို့ချင်း။ ။မိုးနဲ့ဝန်ကာတော်သေလွန် ရာပို့ချင်း။ ။မင်းရဲ၊မင်းလှရွှေထောင် သေလွန်ရာပို့ချင်း။ ။ရှင် နှင်းမွှင်–ရှင်သဲတို့သေလွန်ရာပို့ချင်း။ ။မောင်ကြီးသေလွန်ရာ ပို့ချင်း။ ။ကျေးစေဘုရားတိုင်ရတု၄။ ။

(၁၀) နဝဒေးအကြောင်းကား။ ။ဝဓိတိုင်း မြို့နယ်၊ ဆေး
တောင်-၅-ရွာအဝင်-ရွာဝေးသူကြီးမျိုး ပေါ်မည်။ မောင်နု့ဘွဲ့
မှာသူကြီးဘွဲ့-ဗလနှုရှုသူဘွဲ့- ဘိုးတော် ဘုရား လက် ထက်၊
မိဖ္ဖုံသာကန်တော်မော်ကွန်း။ ရှုလေ့ဝဥ်ရှည်မျိုး၊ စာ-၁၅၇-ခန့်ကို
မိဖ္ဖုံသာကန်တော်တို့ ထွက်တော်မူရာ၊ ၁၁၅၈-ခုနှစ်ရေး၍၊
ဆက်သည့်တွင်- အချီး အမွှမ်း တော်ကို ခံရသည်။ နောက်
(၆၀)ပြည့်နှစ်-ပုခန်းမင်းနှင့်- ဇွဲ ကုမင်းဘွီး လက်ထပ် ရတု၊
လက်ပြီးလျှံဝေချီ-ဗိုဝ်ရတုကိုဆက်သည်။ ၎င်းနောက်၊ မင်္ဂလာ
ရတု။ မော်ကွန်းကဗျာရေးသည့် နှင့်၊ ရေကြည့်မြန်တွင်-နဝဒေး
ဘွဲ့ကိုခံသည်။ သားတော်-မြေးတော်-လက်ထပ်-မင်္ဂလာရတု။
မင်းကွန်းနန်းတော်ဘွဲ့ရတု၊ အိမ်တော်သိမ်း ရတု-များကိုရေး
သည့်တွင်။ အလျောင်ယံတော်ဆင့်ကြီး ခန့်သည့်နှင့်။ မင်းကွန်း
တွင်။ တွင်းသင်းမင်းကြီးမရှိနောက်။ တွင်းသင်းတိုက်ဝန်။ ဝက်မ
ရွတ်မြို့စားတော်နေရာ-မဟာသသီဟာစည်သူ၊ မဟာသီရိစည်
သူ-ဘွဲ့ခံ၍၊ ပိလာသနီမော်ကွန်း။ ဗာရဝိမော်ကွန်း၊ တရုပ်ထံ
ရောဘ်မော်ကွန်း။ ရှုသျှံရုမော်ကွန်း။ အာသံနိုင်မော်ကွန်း၊ ရခိုင်
နိုင်မော်ကွန်း။ ကြက်တောင့်ဘွဲ့ရတု။ သာမုန္ဒြကလက္ခဏာကျမ်း
မော်ကွန်း။ လောကဗျူရှု၊ ဆက်ရတုအများရေးသည်။ အမရပူ
ရဒုတိယနန်းတည်-မင်းတရားကြီးလက်ထက်။ တက်တွင်းပြီး
ကြွယ်၍၊ မင်္ဂလာရတုကိုဆက်သည့်တွင်။ ရွာဝေးရွာကိုသနား
တော်မြတ်ခံရသည်။ ရဲတင်းဘွဲ့မော်ကွန်းကိုလည်း ရေးသည်။
နောက်အိုမင်းပြီဖြစ်၍၊ ကျောက်ဗိ တောင်ရှေ့သနားတော်မူ
သည်။ မင်းကြီးဥက္ကမသီရိဘွဲ့ကိုသနားတော်မူသည်။ ထံခါးနှီ
တော်ထီးပေါင်းစီး၍ ဝင်ရသည်။ သက္ကရာဇ်- ၁၂၀၂-ခု-ပြာ
သိုလ်ဆုတ်-၂-ရက်နေ့လွန်သည်။ ။

ရေးသားသောစာ-ခေါင်း၊ ။မိဖ္ဖုံလာ ကန် မော်ကွန်း၊ ။
ဇွဲကုမင်းသမီးလက်ထပ်ရတု၊ ။မင်္ဂလာရတု၊ ။သားတော်၊

မြေးတော်လက်ထပ် ရုံတု။ ။မင်းကွန်း နန်းတော်ဘွဲ့ရတု။ ။အိမ်တော်ထိမ်း ရတု။ ။ဗိလ္လာသနီ မော်ကွန်း။ ။ဗာရဏီ မော်ကွန်း။ ။ဘကြီးတော်ဘုရား နန်းဖွင့်မော်ကွန်း။ ။ဆုသျှံ ဂူ မော်ကွန်း။ ။အာသံနိုင်မော်ကွန်း။ ။ရခိုင်နိုင်မော်ကွန်း။ ။ဓားဝယ်နိုင်မော်ကွန်း။ ။ဝန္နာဂုနီမော်ကွန်း။ ။မင်းကွန်း နန်းတော်တည်မော်ကွန်း။ ။ကြက်တောင့်ဘွဲ့ရတု။ ။လောကဗိဒူပျို့။ ။မင်္ဂလာရတု။ ။ရဲတင်းဘွဲ့မော်ကွန်း။ ။တရုပ်သိမ်ရောက်မော်ကွန်း။ ။သာမုဏ္ဍိကာမော်ကွန်း။ ။

(၁၉) မြဝတီဝန်ကြီး-ဦးစအကြောင်း။ ။ဝစ်ကိုင်းမြို့အနောက်၊မိဇေချောင်းတက်ချောင်းနေ၊ ၁၁၂၈-ခု-သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော်-၁၀ ရက်-၃ ကြံ့နေ့ဘွားအာသာ-အလုံမြို့မြောက်လက် မောက်တက် ရွာနေ နောက်တော်ပါ- မြင်းစီးကြီး သားပေါက်ကျော်-အမိသာလွန်မင်းတရားကြီးလက်ထက်-အမတ်ကြီးပညာကျွန်းတောမြေမိငြိမ်းသော ဖြစ်သည်။ ၆-နှစ်အရွယ်ရှိလျှင်အဘသေသည်။ နောက်(၁၁)နှစ်ခန့် ရှိသော်- အဝမြို့မဲထီးဆရာတော်ကြီး- ဦးပရမကျောင်းတွင်- သာမဏေပြု၍စာပေသင်ကြားသည်။လူထွက်လျှင်-ဝစ်ကိုင်းမြို့ ပန်းထိမ်ဝန်ဟောင်း-ဥက္ကန်-သို့မိအေး နှင့်။ သင့်မြတ်ရာ-ပန်းထိမ်အလုပ်အစုကျောက်ရောင်းဝယ်မှု ဝသည့်များကိုလုပ်သန်၍-၁၉-နှစ်ရှိသော်။သားမယားသေဆုံးသည်နှင့်-အမရပူရ မြို့တော်မှာ။အိမ်ရှေ့ သံတော်ဆင့် လက်ယာပျံ့ချိတ်- ရေးမှတ် နေ သည်။နောက်ရွှေဘုံနိဗ္ဗါန်းကိုရေးသားစီရင်သော်အိမ်ရှေ့အတွင်းဝန်အဘိုးက။ အိမ်ရှေ့ဘုရားမှာအရည်အချင်းနှင့်တကွ။ လျှောက်ထားဆက်သ၍- ခဝေး နေရသည့် အတွင်း- ဥာဏ်နောင်စာတတ်ဝန်၊- ယိုးဒယားဘာသာက- မြန်မာစာသော ပြန်ပြီး လျှင်။

ဖခတ်စကားတီးမှုတ်ရန် သီချင်းများနှင့်တကွ။ ပိဋကတ်ရေးသား ဆက်သွင်းသည်တွင်။ အကျော် အစောဖြစ်လေသည်။ နောက် သင်္ဂြိုဟ်ရေး ခန့်တော်မူပြီးလျှင်။ အပါးတော်တွင်- စေသုံး ထမ်းရွက်ရသည်။ နောက်-၁၁၇၁-ခုနှစ်- ဇာတိမြေ ဘုရားကြီး နတ်ရွာစံလျှင်-မြေးတော်ကြီး စစ်ကိုင်းမင်းကို- အိမ်ရှေ့သင်း ပင်းအလုံးအရင်းနှင့်တကွ-နှင်းအပ်တော် မူသည်တွင်။ အိမ် ရှေ့ဝံတော်ဆင့်နှင့် ပြည် လိုးယူ- လေ့မှူးခန့် တော်မူသည်။ နောက်-အိမ်ရှေ့အတွင်းဝန်ခန့်တော်မူ၍- ကသည်း မျည်းထဲ မဟာရာဇာထောင်ထားသည်ကို- မြေထိုင်း အတွင်း ဝန်နှင့် အတူချီတက် တိုက်ဖျက်ရာ- မဟာ ရာ ဇာ ထွက် ပြေး၍။ညီ ဖုပရာဇာကို နန်းတင်ခဲ့ ပြီးလျှင်။ ရွှေဝက် တော် အောက်သို့ ရောက်သည်တွင်။ နှုးနေရာကသည်-တော်နေရာသို့ပြင့်၍-နေ မျိုးဇေယျသူရဘွဲ့နှင့် တော်ဆောင်တော်ရွက် များကို- သနား တော်မူသည်။၁၁ဂ၁-ခု- နယုန်လ ဆန်းဆင်မင်းသခင်။ မင်း တရားကြီးဘုရားနတ်ပြည်စံတော်မူလျှင်- မြေးတော် အိမ်ရှေ့ မင်း-ရွှေခန်း တက်ထိမ်းတော်မူသည်တွင်။ အတွင်းဝန် အရာ မဟာသိရိဇေယျသူရဘွဲ့အစီးအနင်းအဆောင်အရွက်နှင့်။သူ ကောင်းပြုတော်မူသည်။နောက်- ၁၁ဂ၅-ခု-နှစ်- ပန်းဝါစေ ဝတီကြောင်းချီရာ။အ လုံဝန်ကြီး-သတိုးမင်းကြီး-မဟာဇေယျလ- ချုပ်အုပ် ရှိသည် တွင်- မင်းကြီး မဟာသိရိ- သီဟသူရဘွဲ့နှင့် လက်ယာစစ်ကဲခန့်၍ လိုက်ထမ်းသည်။ စလင်းမြို့သို့ ရောက် လျှင်။ရွှေချီသောင်းထပ်မှူးအရာနှင့်။ပန်းဝါကိုတိုက်၍ဆက်သ သည်။ ရွှေတပါးတော်အောက်သို့ ရောက်လျှင်- ဝန်ကြီးခန့်၍ ထိုင်းရေး ပြည်မှုများကို စီရင် ရသည်။ နောက် ခမည်း တော် ဘုရား-အတွင့်အဖြတ်သို့ ရောက်တော်မူပြန်လျှင်- ကျောက် မြောင်းမြို့တော်တွင်။ ကုန်းဘောင်ပရမေ-ဇေယျာဘိချီသော ဘွဲ့ကိုဆက်သရာ။မဟာသိရိဇေယျာသူရဘွဲ့နှင့်။မြင်းတင် အခွန်ကို- သနားတော်မူသည်။ နောက်- ပုဂံမင်းလက်ထက်။

မြင်းမှုရှာဘိုသနားတော်မူသည်။ နောက် ညီတော် မင်းတရားကြီးထက်ထက်-၁၂၁၅-ခု-ဝါခေါင်လဆန်း-၁-ရက်နေ့ သေလွန်သည်။

ရေးသားသောစာ-ဝရင်း။ ။အိမ်နောင်ဓာတ်ဝကား။ ။ဤနောင်လူးတာ။ ။တီးချင်းမှတ်ချင်းပါ။ ။သမုဒ္ဒ ယောသဓာတ်ဝကား။ဓာတ်ချင်းပါ။ ။ဦးကင်ဘုံမြင့်ထိပ်ဟာသွေ့ချီ။ နန်းဝေရန်မြင့်ဦးကင်ဘုံချီ။ ။မင်းခန်းဆောင်စုံဘွဲ့ချီ။ ။လက်တော်ကအုံ့ချာပုံချီ။ ။လက်ယာတော်မင်းခန်းချီ။ ။မင်းခံ‌တော်စုံဘွဲ့ချီ။ ။မြတ်ပဋ္ဌင်တော်ရှေ့ချီ။ ။ပတ် မျိုးသိ ချခံ ထောင်ရောင်နေ့ချီ။ ။သဲလောင်ကြွေချီ။ ။သာဆန်းဝတဲ့-ရဂုံတွေ့ချီ။ ။ရွှေတောင်ဇုံချီ။ ။မှိုင်းပြာ ဝေချီ။ ။ငနေနန်းချီ။ ။အထူးထူးငယ်နှင့်ချီ။ ။မြဝန်းရစ်ဘိချီ။ ။ဆံရင့်ငယ်လေချီ။ ။ရွှေဘုန်းတေဇာချီ။ ။လောင်းပန်းကမ္ဘာအချီ။ ။မြိုင်လုံးရွှေဖျော့ချီ။ ။အိုသဘာဘင့်ဆုံးချီ။ ။သေးသေးတွယ်တွယ်ချီ။ ။မလ္လာကမ္ဘာချီ။ ။ညို့ညို့ဆိုင်းဆိုင်းချီ။ ။သက်တင်ရှိချီ။ ။တောင်တဲ့တောင်သေသာချီ။ ။ထင်းယည်ကြယ်ဖိုင်ရှူချီ။ ။ခါရွှေဝါသံချီ။ ။စိန်ခြယ်ခြူးသန်းချီ။ ။အိုကြောဆုံးငယ်ချီ။ ။ရေလှိုင်းကမိုးချီ။ ။ဘဲ့နှယ်နှင့်ခွဲရပါရချီ။ ။သုံးထပ်လွန်ချီ။ ။နန်းရွှေညာချီ။ ။ခင်းစံကြောသွေ့ချီ။ ။လွန်းတလေချီ။ ။ဗိုးပူတော် ပွါးပါလိုချီ။ ။ကြွေသိတ္တဝန်းချီ။ ။ထပေါင်း ထန်းသည်နှင့်ချီ။ ။လှစံကျွန်းချီ။ ။ရွှေသစ်ချီ။ ။တပင်စံရာချီ။ ။တလိုင်းသံစိန်မြရံခြယ်ချီ။ ။စိန်ခြယ် ညီလွင်း ရောင်နှယ်ချီ။ များနှင့်။ကြိုးချင်း- ဒွဲချင်းဓာတ်လိုက်၊ ယိုးဒယားသံ။ တလိုင်းသံ၊ဗိန်းသံ-ချေချင်း ဥါဒရာထိသံ။ လောက နတ်သံ။ လဲ့ ဓါင်းတောင်မီးခွက်သိချင်း-ထုန်းတော်သွဲ့သိချင်း-ရှေးကြိုးချင်း။ဒွဲချင်းအလိုက်-ရတု-လေးချီ။ သံဆန်းမှုဝဍ်- ၉ -ကြောင်းရေးတအင်္ဂါ ၁၅-အင်္ဂါ။ခန့်မျှရေးသည်။ ။

(၂၀) <u>ဝေဆိုမောင်မင်းအကြောင်း။</u> ။ရွှေတောင်ကြီးမြို့ဝိရင်
ဝု-နှမခန်းရွာ-၁၁၃၆-ခုတွား ဖနေသား၊ ရင်းရွာတွင်-ရှင်သာ
မဏောပြု၍ ။ဝေးကဗျာ-ဝါသနာထုံရင်း ရှိသည့်နှင့်လေ့လာ
ရေးသားသည်။ လူထွက်သည့်ကာလ- ရွှေဘွားတော်အောက်
ရောက်လျှင်။အမရပူရမြို့တည်နန်းတည်ဘုရား။ဘေးတော်ဘု
ရားထက်ထက်-သားတော်ပုသိမ်မင်းမှာ-ဝေဆိုအရာနှင့်ထမ်း
ရာသည်။ ၁၁၇၅-ခု-အသက်၃၉နှစ်တွင်- ပုသိမ်မြို့-ပိုင်း
ကျွန်း၊ ဆားခွန်ကိုစားရသည်။ နောက်-ဘကြီးတော်လက်
ထက်တော်။ဝေဆိုတော်အရာနှင့် နေအိမ်ဘုတော်လာတ်တော်
မှုးတော်မှု၍။ ဝေဆို မောင်ရေး-မောင်တလုပ်၊ မောင်အိ၊
မောင်အုန်းတို့နှင့်-အတူ။လေးချိုး၊ရာသီဘွဲ့-မယ်ဘွဲ့-မောင်ဘွဲ့
များကိုလည်း။ လစဉ်-ရေးသား ဆက်သွင်းရသည်။ ခမည်း
တော်ဘုရားလက်ထက်-စစ်ကိုင်းမြို့ဝံနန်းတော်တွင်ထုန်းဘွဲ့ကို
ဆက်ရာ-ငွေတော်-၃၀-သနားတော်မူသည်။ နောက်ကျောက်
မြောင်းမြို့ကမ္ဘာ့ဉည့်ကြီးမွန်တောင်သော်နှင့်-အမရပူရမြို့သို့ဝင်
တော်မူရာ။ထုန်းဘွဲ့ကိုဆက်သည့်တွင်-ငွေတော်-၂၀-နှင့်လွှ
လောင်း(၁)သနားတော်မူသည်။ နောက် အမရပူရမြို့- ရွှေနန်း
တော်ကြီးမသိမ်းမီ။အင်္ဂလိပ်အကြောင်းအရာ-ဘက်မနှံ့သော
ဘူးချီ-ထုန်းတော်ဘွဲ့-လေးချိုးကို ဆက်သွင်း သည့်တွင်-မင်း
ခေါင်သက်ရှည်ဘွဲ့နှင့်ရွှေနန်းမြို့လမိုင်းလယ်တော်-ပါယ်-၅၀။
ထွက်သင့်ပေါ်တော်-၁၀၀၀- ကိုသနားတော်မြတ်ခံရသည်။
နောက်-ဓောင်းကလော ဘုသိုလ်တော်ဘုရား-ရေဝက်သွင်းချ
တော်မူသည်။ နောက်ဥက္ကလာပ မြို့သို့- ရွှေဝတ်ဖြန့်ချီတော်မူ
ရာ။ထုန်းတော်ဘွဲ့ကို-ဆက်သွင်းလျှင်။လှေလောင်း(၁)နှင့်-ငွေ
တော်-၃၀- သနားတော်မူသည်။ ဝင်တော်မူသည့် တွင်လည်း။
ထုန်းဘွဲ့ကိုဆက်ရာ-သာရာဝတီမြို့တွင်- ငွေတော်-၃၀-သနား
တော်မူသည်။နောက်- ဒေးဝန်းဝံနန်းတော်-ရေသဘင်-ပွဲတော်
မှာ-လှေဘွဲ့- ထုန်းတော်ဘွဲ့-ချီဆက်ရာ- ငွေတော် (၃၀)သနား

တော်မြွက်ခဲ့ရသည်။ ။ဒေးဝန်းစံနန်းတော်က။ အမရပူရမြို့သို့ ဝင်တော်မူ၍ ။သားတော်ပုဂံမင်းလက်ထက်-၁၂၀၉ ခုနှစ်သေ လွန်သည်။ ။

(၂၁) ကျည်းကန်ကိုရှင်ကြီးအကြောင်းကား။ ။အလုံနယ် မြေအဝင်အပါ။မုံရွေးရွာအနီး။ ကျည်းကန်ကြီးရွာတွင်။တွေား ရာဇာဝတီဖြစ်သဖြင့်။လူမည်-ကိုနု။ ရှင်မည်နန္ဒမေဓာ။ ထင်ပေါ် ကျော်စောသော။ကျည်းကန်ကိုရှင်ကြီးသည်။အမွှေးပါရမီ။ဝသီ ဘော်၏ နိကာယ်ကြောင့်။ပေယ်ရွယ်စဉ်အခါကပင်။ထိကျွဲဂန္ထ ရ။သူရိယ။ဟာသ။ဇဝနစသောပညာဥာဏ်တို့သည်။ သန်မြန်နှံ့ နက်။ထက်မြက်ရှုးရှသည်အတိုင်း။ သူရအသဇာနည်။ ရဲရည် ပြောင်မြောက်သော။ ယောကျ်ား ကောင်းတို့၏ လက္ခဏာ။ လွန်စွာ မြည့်ရုံသောကြောင့်။ လောက်လို ပြည့်နက်။ လိုတိုင်း ထွက်၍။ထက်အောက်မြို့ရွာ။ မြန်မာပြည်ရိုင်။ နိုင်ငံတော်တ ကျော်။ထင်ခွန်ဆောက်လျက်။ ပေါက်ပေါက် ချွန်ချွန်။လွန် လွန်ကြူးကြူး။အထူးဗိသေသ။ကျော်ကလုံရသဖြင့်။ ထိုးတော် ဘုရား၏ လက် ထက်။ ပညာရှိ ကဗိ တဆူ ပေါ် ထွန်း လေ သည်။ ။

ရေးသားသောစာ- တရင်း။ ။မုံ ရွေး ဆရာ တော် ကို။ ကျည်းကန်အမေး။ ။ရွယ်ပုံကျော်တင်အမေးဝုဏ္ဏ-တထောင် တရာတဆယ်ငါး။ ။ဆယ်လွန်းတင် သခွေ့ာ ဝါဒိကျွမ်း။ ။ မေဏ္ဍာစာ။ ။ဝကားပုံအမျိုးမျိုး။ ။ပျို့။ ကဗျာ။ လင်္ကာ။ရတု။ ရကန်။မော်ကွန်း။သံပိုင်။ သမိုင်း။ တေးထပ်။ သဖြန်။ တုံးချင်း။ ဇေဒင်ထက်မြီးအစရှိသည်တို့ကို။ ကြည့်ရှုမှတ်သားစေရန်ရေး သားထားခဲ့လေသတည်း။ ။

(၂၂) စလေဆရာကြီးဦးပုညအကြောင်းကား။ ။စလေမြို့
ဘွားရာ-ဇာတိ။ ငယ်မည်- ကိုပုတ်စည်း။ ရှင်မည် ဦးပုညဟု။
ကျော်ဇောကိတ္တိရှိပေသော-စလေဆရာကြီးသည်။ ငယ်ရွယ်
စဉ်အခါကပင်။ အသတ်ပညာ- အရေးရာနှင့်တကွ။ မန္တာဒိန္နံ။
သိပ္ပဆည်းပူး၊ ဗဟုသုတ။ ဂန္ထန္တရ။ သုတစုန္တိုကာဗိတသူပေါ်
ပေါက်လာရကား။ မန္တလေး ရတနာပုံ နေပြည်တော်ကြီး ထို။
လက်ပွန်အစ။ပဉ္စမမြို့နန်းတည်တောင်ခံနေတော်မူသော ပဉ္စမ
သင်္ဂါယနာတင်။ဘုရင် မင်းတရားကြီးထံရား ရွှေလက်ထက်
တော်တွင်။ရွှေစည်ရွာစား-မင်းဗျာသခ်ိုယာဟုသော ဘွဲ့တံဆိပ်
နှင့်။ထူကောင်းပြုတော်မူသည်ကိုခံရလေသည်။ ။၁၂၂၇ခု
ညီတော် အိမ်ရှေ့မင်း အရေးတော်ပုံတွင်။ကွယ်လွန် ရှာလေ
သည်။ ။

ရေးသားသောစာ-စာရင်း။ ။မန္တလေးဘွဲ့မော်ကွန်း။ ။
ရတနာ-နံဗိမော်ကွန်း။ ။ဇင်းမယ်နိုင်မော်ကွန်း။ ။သကြိုပ်-ဇု
ဗိုင်းသချင်းအမိပ္ပါယ်တေးထပ်။ ။ဝိဇယ။ ။ပဒုမ။ ။ဂေါတသာက။ ။
ရေသည်။ ။ရင်ဖြူဇာတ် လေးခေါင်း။ ။ဝေဿန္တရာဇာတ်
တော်စား။ ။ဗေဒင်ဟောကိန်းရကန်။ မျိုးကဗျာ။လင်္ကာ။ရတု။
ရကန်။ချင်း။မော်ကွန်း။သမိုင်း။သံဗိုင်း။ တေးထပ်။သဖြန်။ပျော
သမ်း။တျိုးချင်း။တေးထပ်။ ရေလားမိုးချင်းရှည်။ မေတ္တာစာအ
မျိုးမျိုး။သဘောသနှာလျှောက်။ တရားစာအမျိုးမျိုး။ ပေဒင်ကျမ်း။
ဆေးကျမ်း။အစရှိသည့်တို့ကို။နောက်သားနောင်လာ။ထိုသော
နှသိသာအစဉ်အဆက်။ လေ့ကျက် မှတ်သားစေရန်။ ရေးသား
ထားခဲ့လေသတည်း။ ။

---

(၂၃) ဆရာကြီးဦးဝေ၏အကြောင်းကား။ ။သက္ကရာဇ်
၁၁၈၇-ခု-အင်္ဂပူမြို့ဘွားရာဇာတိ။မွေးဖွါးခတ်နွယ်။ ကုလပုဏ္ဏ
အစစ်ဖြစ်သောပုန္နားအမျိုးမှဆင်းသက်၍။ ငယ်စဉ်အခါ ကပင်

ပညာအရာ၌။ကောင်းစွာ အားထုတ်သင်ကြားခြင်းရှိခဲ့၍။ ပရိ
ယတ်ပဋိပတ်နှစ်ရပ်တို့ကို နှံ့စပ်သော- ပုဂ္ဂိုလ် ထူး- ပုဂ္ဂိုလ်
မြတ်တို့ဓမ္မသဘင်ရင်ရာဖြစ်သော။ အမရပူရ ရာဇဓာနီ-မင်း
နေပြည်ကြီးသို့။သွားလာရောက်ပေါက်ပြီးလျှင်။ များစွာသော
ကျမ်းဂန်တို့ကို။ပါဠိရှုရောက်-ထက်မြောက်အောင်သင်ကြား
ခဲ့လေသည်။ကျော်ကြားသို့သုတအရာ။ ပညာရှာမှီးခြင်း၌။ ထပ်ထပ်
သည်မရှိ။အတိအာရဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍။မဂဓ။သက္ကဋ။မြန်မာနှင့်
မွန်ဘာသာတို့တွင်။ဂါထာစုဏ္ဏိယ-အလင်္ကာပြု။ ကဗျာမှုတို့
၌ထင်ရှားထူးချွန်သောသူမွန်ကဗိတပါ။ဖြစ်လေသည်။ ။

ယင်းသို့ပညာအရာ၌။ အင်္ဂါမြောက်မြား။ ကျေးဇူး ပွါးသ
ဖြင့်။ရန်ကုန်မြို့- အမိုးရ မင်းတို့ တည် ဆောင် သော- သိမ်
ကျောင်းကြီး၌။ပညာရင်နို့ သောက်ပိုတုန်သော ကျောင်းသား
ရှင်ငယ်တို့အား။ရင်းမြစ်မူလ။မဂဓဘာသာတို။ကောင်းမွန် စွာ
သင်ကြားပြသရသော ပါဠိဆရာကြီး အဖြစ်။ နှစ်ပေါင်း ထာ
ရှည်။အမှုတော်ကိုထမ်းရွက်ပြီးနောက်။ဝဏ္ဏသဏ္ဌာန်။ ပေါရာ
ဏ-ဝေါဟာရ။သဒ္ဒရူမဂဓ။အဆွဲဖြင့်ရ။သဘောသနုတ်။ ရာဇဝံ
သ။ဂေါတ္တမူလ။ ဝေါဟာနည်းဥပဒေတို့ဖြင့်ပြွမ်းလျက်။ ရတန်း
ပညာရှိ။လူပညာရှိတို့။ဝိတုန်းရေးသားပြီးလျှင်။ မင်းအမတ်ရှု
ရှေးသူကြွယ်အဝရှိသူတို့။ရှေးအခါကာလကစိုက်ထူခဲ့သော
ကျောက်စာ များကို။ အတိတ်ဝတ္ထုမာန်၊ ဝပ်တန် အနှုသရှေ့။
အစဉ်အလာ။ဝေါဟာရရှေ့နောက်။အထောက်အထား။ကျမ်း
ဂန်စကားနှင့်ညီညွတ်စွာပုဆခြင်း။ သဘောသနှာစည်။မင်းမည်
အနွယ်ရင်းမြစ်ဝေသော။ပညာရှင်တို့သဘောလျှင်။ သံဝိဘာဂ။ ယူ
သမွဲ့မြိမ်းနိုင်တွယ်။နက်နဲခဲခက်သော ကျောက်စာ အဘိတ်အ
ဖြန့်အနုတ်အယူအရေးအသားဖြေရှပ်တွယ်အရပ်ရပ်များကို။
လုပ်ဆောင် ထမ်းရွက်စေရန်။ ကျောက်စာဌာနတွင် ခန့်ထား
ထမ်းရွက်ရသော။သာဓန ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှစ်ဦးတွင်။အသက်-၇၀-တိုင်
ထမ်းဆောင်ပြီး။မှ။သန့်ရှင်း။ဝင်သော ဂုဏ်ထူးရှိသည့်အတိုင်း။

အမိုးရေမင်းတို့၊ အငြိမ်းဝေး သာနား ချိုးမြှင့် သည်ကို ခံယူရ၍၊ အသက်-၇၂-နှစ်၊ သက္ကရာဇ်- ၁၂၅၉-ခု ပြာသိုလ်လပြည့် ကျော် ၉ ရက်နေ့တွင်။ဘဝခြားကွယ်လွန်လေသည်။

ရေးသားသောစာ-စာရင်း။ ။သာသနာလင်္ကာရစာတမ်း ကောက်နုတ်ချက်စာတမ်း။ ။သာသနာ ဝံသ ကောက် နုတ်ချက် စာတမ်း။ ။ဝံသဒီပနီ ကောက်နုတ်ချက် စာတမ်း။ ။ထီးလိုင်း ရာဇဝင်ကောက်နုတ်ချက်။ ။သံလျင် ရာဇဝင် ကောက် နုတ်ချက်။ ။ပုသိမ်ရာဇဝင်ကောက်နုတ်ချက်။ ။တေးချိုးအမျိုးမျိုး။ ။တေးထပ်ကြီးအမျိုးမျိုး။ ။တေးထပ်အမျိုးမျိုး။ ။ဝဝ ပေါ်တေး ထပ်အမျိုးမျိုး။ ။သဖြန်အမျိုးမျိုး။ ။မေတ္တာစာအမျိုးမျိုး။ ။ဝဏ်ပါကန်ရေလားရေတု။ ။သာခုကန်တုရေးဘွဲ့ရေတု။ ။

တဆိုဒ္ဓတို့ အတုပ္ပတ္တိကထာ ပြီး၏။ ။

သက္ကရာဇ်- ၁၂၇၉-ခု၊တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း-၈-ရက်နေ့
မြင်းခြံမြို့-၉-ဆောင်တိုက်၊ရေတော်ကျောင်း
ဘုန်းတော်ကြီးဦးဝိပုလထံတောင်းပန်
ပျော်ထားသောစာ။

ဘုရားတပည့်တော် ပညာဒရပ်မောင်ထွင် ပျော်ထားပါသည်၊ ဆရာသခင်အရှင် ဘုရားဘုရား၊ အကြောင်းမှာ၊ ၊ ပဓူပြုန်သံသရာ၊နှစ်ဖြာလမ်းကျဉ်းမဝဉ်းမဖြောင့်၊ထောင့်သောခရီးရှိသောသတ္တဝါတို့သည်၊ပညာမျက်စိ၊ မရှိကြ၊မိမိတို့လိုအပ်သောခရီးဝခန်း၊ ချမ်းသာသောသုဂတိရပ်ရွာနှင့်သို့၊ အမှန်မပေါက်မရောက်၊ မျက်စိလည်လမ်းမှောက်၍၊ ချောက်ကမ်းပါးတွင်းကျင်း၊ ကျရောက်ရခြင်းများကဲ့သို့၊ ဆင်းရဲသောဒုဂ္ဂတိဘုံသို့သာ ရောက်ရမည် ဖြစ်ပါ၍၊ ပညာ မျက်စိတည်းဟူသော၊ ဓာတုသဒ္ဒ၊သိဖွယ်အခေါင်၊တတ်များ မြောင်တို့ကို၊ အန်ထောင်ကြီးစွာ၊ တတ်မြောက်လိုပါသော်လည်း၊ အသိဝေဖရွာန်၊ဘာသာသန္တ ရ နှင့်ရောဝင်သော၊လောကဓာတ်ပညာများကိုသာ လိုက်သက်ရာ၊ တတ်မြော်သော၍၊ ရှေးရှေးသော ကဝိပုဂ္ဂိုလ်တို့ဖွဲ့ဆိုစီကုံးသောပျို့ကဗျာလင်္ကာမော်ကွန်း၊ချေးရတု၊မြန်မာမှုများကို၊ ဂရုပဓေးမှုသော်ဖြို့ရွာန်း၊ ရှေးတုံးဖြင်းနှင့်အညီ၊ထုံးခန်းရောက်တတ်မြောက်သိကျွမ်းလိုပါသည်၊ ၊

သို့ဖြစ်ပါ၍၊ ဆရာ မှောက်၌၊ သောက် တုံ့ ရင်နှီးစေးရှိုလျက်၊ကိုယ်တို့ပညာ၊ ပွါးရစေကို၊ရှာသော်ရင် ဟူသည်နှင့်အညီ၊ အသနားတော် ခံရပါသည်၊ ၊ပညာ [illegible] ဆောင်၊တတိုက်တောင်၌၊ဗိုက်ဆောင်ဆုံးဟု၊နှလုံးတော် ပြုပြိုး၍

ဒုအားဝေဖ၊ဥာဏရွှေ့မြေး၊ဥာဏ်ရှုပေးဆုံ၊ဟူသည်နှင့်အညီ၊ရေးထုံးဝင်ထုံး၊ပျို့ကဗျာအဘိဓာန်များ၌၊ အသုံးပြုလိုက်

သောအရပ်ရပ်ကဗျာ့-ဥပဒေများကို ခြေခြေမြစ်မြစ်၊ ပြေပြစ် ချောမောစွာ ရေးသား၍ ပေးသနားတော်မူပါမည့်အကြောင်း၊ လျှောက်ထားပါသည်။ ဆရာသခင်၊ အရှင်ထူးမြတ်ဘုရား ။

မောင်ချွင် (၄)

ပညာအရပ်။

မြင်းခြံမြို့။

သက္ကရာဇ်– ၁၂၆၉–ခု၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော်– ၈–ရက်နေ့ ခွဲင်းခြံမြို့ပညာအရပ်မင်း၊ လျှောက်ထားခြင်းကို၊ အရင်းပဋ္ဌာန်းပြု ၍ ပိဋကအမည်ရှိသောဝေါသည်၊ သူဇောဓါတကာရဝိုကာကိုယ်၊ ငင်းရိုကာခံမှ၍၊ ကဗျာ့မေဒနီ၊ အဆီပွါးလိုင်း၊ ခြားပိုင်းဆစ်ရ၊ ခန့်စ်ပြုသော၊ သေဿူနည်းနာ၊ အဖြာဖြာကို၊ ဆရာဟုပင်၊ ချည်းတင်ပြီးရကား၊ အကြောင်းကဗိတထူ၊ ပြုလိုသူတို့၊ ဂရု ခဒ၊ နှယလူပဒေ၊ မူသေဒွိရို၊ စဘွဲ့လို တုန်၏၊ ထိုသူ တို့ အသေး ဘျးရှုး များစေခြင်းငှာရင်း၊ ထူးခြားစွာတိ၊ ဓိဓိ၏ ထည်း ခည်းမညစ်၊ သစ်သစ် လျှံပြောင်း၊ ဥာဏ် တန် ဆောင် ဖြင့်၊ ဘင်အဓိပ္ပာယ်၊ ဓိတ်ကာဝေခြင်းငှာရင်း၊ ကဗျာ၏ ဥပဒေသ၊ ဝှနယတို့ကို၊ ပြရာပြကြောင်းဖြစ်၍၊ အသစ်ယခု၊ ကဗျာပဒေ နှာမတံဆိပ်၊ နှိပ်အင်ဝေသော ဤစာတမ်းကို၊ အစွမ်းနှင့်လျော် ရေးသားပီရင်ခြင်းပြုပါအံ့၊ ပညာလိုလား၊ အမျိုးသားတို့ သည်၊ ရှိမ့်များဝေငှ၊ သတိပြု၍၊ ကြည့်ရှုမှတ်သား ကြစေ သည်။

ဗု၊ခံ၊သံ၊ နု၊ ။ဓယာတုသဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ။ခပ်သိမ်းသောပရမတ်ပညတ်၊ အသံမျိုး အရပ်ရပ်တို့သည်၊ သဗ္ဗတိ သောတဝိညာဏာရမ္မဏာဘာဝံဂစ္ဆတီတိသဒ္ဒေါ-ဟူသောနယောပဒေသနှင့်အညီ၊ သောတဝိညာဉ်၏၊အာရုံအဖြစ်သို့ ရောက်တတ်သောကြောင့်၎င်း၊သဒ္ဒယတိဥစ္စာရိယတီတိသဒ္ဒေါ၊ ရွတ်ဘတ်ပြောဆိုအပ်သောအရာကြောင့်၎င်း၊ သဒ္ဒါဟူသော ဝေါဟာရတော်တ၊အမည်ထူးရလေကုန်သတည်း၊ ။ထိုရသောသဒ္ဒါ၏၊ဖြစ်လာရင်းအကြောင်းဟိတ်လည်း၊စိတ္တဇ၊ ဥတုဇ၊သဘာဝအားဖြင့်၊ နှစ်ပါးခုပင်ရှိချေသည်၊ထိုသဘာဝ၊ နှစ်ပါးခုတို့တွင်၊စိတ္တဇသဒ္ဒါကား၊မဂဓမြန်မာစသောအခါးဖြင့်၊ကွဲပြားသောဘာသာ၊အရေမက-များပြားလှသော်လည်း၊ကမ္ဘာဦးထူး၊လူပညာရှိတို့၏၊အာဒိဝါတပဝရ၊ ပါဠိဘာသာ-မာဂဓသည်၊ ထုရှေးစကားတော်နှင့်၊သင့်လျော်ညီညွတ်သောကြောင့်၊နိပ်-လွှတ်-လေးပေါ့-ထင်း-လျော့-ရှည်-တို-ဖြတ်-စပ်-ရွတ်-ဘတ်ခြင်းငှါလိုအပ်သော၊ထိုထိုပဗ္ဗဇ္ဇဥပသမ္ပဒ-နှစ်ဖြာဝံတို့၏၊သရဏဂုံဥတ်ကမ္မဝါ-စာတို့၌၊သုံးဆောင်မှီဝဲရာအထူးထိုက်ရကား၊ မကိုဋ်သင်းကျင် ။ဘာသာမျိုး အရပ်ရပ်တို့ဘက်၊ မြင့်မြတ် သောဗုဒ္ဓဘာသာကြီးဖြစ်ပေသည်၊ ။

ပဋိသတ္တိဒါ၊ရတနာခေါင်ဆိုင်၊ဥဘတ်မလျှော့ပင်ကို၊ အဓိပ်ရကြောင်း၊ ကောင်းမြတ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်၊ အထူးပြည့်စုံသောအရိယဘာသာလည်းဖြစ်ပေသည်၊ ။

အာဒိကပ္ပ၊ ဖြတ္တမတိန်၊ သုခမိန်တို့၊ ရှုမြိန်ထုံးဖြတ်၊ ခေါ်ပညတ်ရင်းဖြစ်၍၊အရပ်ရပ်သော-ဘာသာဟူသမျှတို့၏၊မူလဘာသာကြီးလည်းဖြစ်ပေသည်၊ ။

ထိုအာဒိဘူတ၊မူလရင်းဖြစ်ခွာလူမျိုးတို့၏[illegible]း-မဂဓဘာသာသည်၊ကာလကြာခဲ့ရှည်ကြာလှသဖြင့်၊ တရာ[illegible]ဒေါ်လူမျိုးပြားတိုင်း၊ တိုးပွား ပြီးခါ၊ ဘာသာ လည်း တိုး ပွား လာလေကုန်သည်၊ ။

ထိုတွင်-ဖြုဟ္မာ-ဗမာ-မရမ္မာနှင့်။ မြန်မာယခုတွင်ကြောင်း။ မှုကား။ ။ရာဇာဝင်သောသေတိ ဖြူပင်တော ဝဇ္ဇီတာ၁တိဖြုဟ္မာ။ ဟူသောဝစနတ္ထနှင့်အညီ။ ရူပါရူပရဝ်မွှာန်။ ဘုံကြီးဝံ့တို့သည်။ ချာန် အတိညာဉ်။ ထိပ်ယည်ပီးကော။ ကြီးသွား ရွာ ကုန်သော ကြောင့်။ဖြုဟ္မာဟုအမည်ရကြောင်း။ ။

ငင်းဖြုဟ္မာတို့တန္တု။ဉပတရာန်။ ဘုံကြီးဘန်၍။ ဓုတ်ပာန် မိုယ်းခေါင်။မြို့တခြောင်ကျောင်း။ကိုယ်ရောင်.ဘိုယ်ဝါ-ဖြုဟ္မာနှင့် တူစွာ သော ကြောင့်။ ဖြု ဟ္မာ ပိယဘတိ ဖြုဟ္မာ။ ဝစနတ် လာ သည့်နှင့်အညီ။ကမ္ဘာဦးသူတို့လည်း။ဖြုဟ္မာမည်ကြောင်း။ ။

ငင်းကမ္ဘာဦးသူ။လူဖြုဟ္မာအဆက်ဆက်တို့မှ။ ဆင်းသက် ပေါက် ဖွားသော- သားမြေး မြစ် တစုကိုလည်း။ ဖြုဟ္မုနော အပစ္စံ ပုတ္တာတိဖြုဟ္မာ။ ဝစနတ်လာသည့်နှင့်အညီ။ ဖြုဟ္မာဟု၍ ခေါ်တိုက်ကြောင်း။ ။

ငင်းဖြုဟ္မာဝံသာ။မျိုးမည်မှချင်း။ ကာသဗြောင်းသော်။ ခေါ် ဝေါ်ယ်ဗိန့်ဋ္ဌါ။အရဝ်ဟူသော-ရ-ကြီးအက္ခရာ။သံယုတ်ဟူသော ယ-အက္ခရာ။ ပျက်ကွာသမှု။ အချို့သော ဖြုဟ္မာရကို။ သဒ္ဒါမြို့ မဂိ။ဗမာဟုခေါ်ဆိုသည်။ ။

ထိုဗမာမှ။ တခါပွင်းပေါက်။ ဗလုံးလုံး ပျောက်ခဲ့၍။ ထို့ နောက်မရမ္မ။ ထို့နောက်မြတွင်။ ရမ္မပမ္မည်း။ နည်းသစ်တဖန်။ ရရခါတ်ကြီးပြီးချင်။ ။မဟာဋ္ဌကထာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝိဘင္ဂ ရမ္မရမေတိတိ မရမ္မာ။ငယ် မြန်မာ။ ဝစနတ်နှင့်မြာနှင့်အညီ။ မြတ်စွာဘုရား။ ဟောကြားမြွက်တော်။တရားတော်၌။ မွေ့လျော်နှစ်သက်သမှု။ လိုက်နာကျင့်ကြံခြင်း ပြုတတ်သောကြောင့်။ ဤယခုမရမ္မာမျိုး။ မြန်မာမျိုးဟု။တမ်းခိုးမတိမ်။ သိရိခြေ။ တက်သစ်နေကဲ့သို့။ပရ မေဋ္ဌကုမ္ဘ။ သုံးမှတ်ရသော။ ဗုဒ္ဓ ဘာသာ ကြီး ဖြစ် ပေါ် လေ သည်။ ။

ထိုဗုဒ္ဓဘာသာ။ဖြုဟ္မာအယူ။ ကမ္ဘာဦးသူဖြစ်သော မြန်မာလူ ပေါ်ရာဇာတို့၏ ။ဝေါဟာရဇုံညီ။ ဂုဏ်ဆီရစ်မှု။အနှစ်ပြုသော။

သောဤပြုပဝရ။ဝစနတို့သည်။ မဂဓပုဒ်။ ဇုဋ္ဌဘာသာသျှင်အမွန်ရှိရကား။ဇုဋ္ဌီမည့်။ စခြိဝသူဣန်။ရှုဒိမ်တွေ့ကဲ့သို့။ဘူမဟိန်မျို့။နှံ့သောကျော်စောခြင်းရှိသောကဝိပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့၏။ ထုတ်ဆိုတော်မူအပ်သော၊အရပ်ရပ်ျှိကဗျာလင်္ကာမော်ကွန်း။ သတ်ညွှန်း-သတ်ပုံ။ ပိုဒ်ရုံ-ရတု-ရကန်-အဲ-အန်-လူးတား- စသောအသားဖြင့်၊ချားမွှာသောမြန်မာအဘွဲ့မျိုးတို့သည်လည်း။ကိုးကားရင်း-မဂဓပုဒ်-ဇုဋ္ဌဘာသာ ဖြစ်သော၊ ပါဠိဓမ္မကထာ-ဋီကာအနု-မရှုလက်သန်း။ဆန်း-အလင်္ကာ-သဒ္ဒါ-အဘိဓါန်။ကျမ်းဂန်အရပ်ရပ်သာသျှင်-အမွန်ပဘာဝရှိကြလေကုန်သတည်း။ ။

ရှေးရှေးပညာရှိ။ ကဝိပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့။ ထုတ်ဆိုတော်မူအပ်သော။ အရပ်ရပ်။ပျို့-ကဗျာ- လင်္ကာ- မော်ကွန်း။ချေး။ရတု။ အရုဝတ္ထုကဲ့သို့။လုတဇုဋ္ဌီ။ ကဝိတရာ။ ရေးသားစီကုံးခြင်းပြုလိုသူတို့သည်။ မူလရင်းဇုဋ္ဌဘာသာ။ သာသနာတော်ကျမ်း။အရှိဖြိမ်နှင့်တကွ။ ဆန်းအလင်္ကာ။ အကွရော ပါဠိ ပုဒ်။အဋ္ဌုပ္ပန္နံ၊ဝါကျအခင်း။မလွှင်းသဖြင့်။အချွင်းသင့်စေချက်။အစဥ့်အထိုင်းပြလတ္တံ့သော၊ကဗျာဟူသော-ဝေါဟာရ။ဂန္ထဟူသောဝေါဟာရ။ ဤသို့စသဖြင့်။ ။မဂဓ-မြန်မာ ဖြစ်ခြင်း။ဖြစ်အရင်းများကိုလည်း။သေဝ်လင်းမွှာနားလည်စေရမည်။ ။

ပဒဝါကျ။ပဒတ္ထ။ဒေါသဖြစ်ရောက်။ ရှစ်-ကိုး- ခြောက်။များကိုလည်း။ကြောက်လန့်ရှောင်ပယ်ကြရမည်။ ။

ပသာဒဩဇ။မရှုရနှင့်။ အဋ္ဌုဗျုဇ္ဇိ။သမာဓိကန္တိ။ထိလေသဥဒါရ။သမတာ။သုခုမာလတာ။ ဂုဏ်ဆယ်ပြာနှင့်လည်း။ဘွယ်ရာတင့်တယ်စေရမည်။ ။

ပဋ္ဌဝီသ။ရှိအချနှင့်။ဤမှတပြာ။ ကြိယာခြောက်ဆယ်။ အဘွယ်ဘွယ်တို့။အကာယ်သိကျွမ်းစေရမည်။

လို-မလိုအင်။ဂိုဏ်းနက္ခတ်နှင့်။ နတ်ဝ်ညည်းတချက်။ဝံသကျွရာ။ဆန္ဒာဂန္ထ။ပြသည့်ထင်ရှား။ဂိုဏ်းအများကိုလည်း။ရိုင်းခြားနိုင်စေကြရမည်။ ။

ကာရန်ညှဲ့တစ်၊ သတ်ဆစ်ဆယ်ပါး၊ သုံးဆယ့် ငါး နှင့်၊ တခြားဆယ့်ခြောက်၊ အကျဉ်းကောက်၍၊ ၆ ၄ · ထွယ်၊ ကာရန်ကျယ်နှင့်၊ ပရိယာယ်ဝေရစ်၊ ဂုဏ်ထွင်းထုတ်များတုံလည်း၊ စင်းထုတ်စေကြောနိုင်ရမည်။ ။

အသတ် ခြောက်ပါး၊ အစပ် ခြောက် ပါး များတို လည်း၊ ထောက်ထားနှိုင်းရှည်နိုင်ရမည်။ ။

ကာလဒေသ၊ စသည်များစွာ၊ အရာရာ၌၊ မွှာနှာမွှာနှ၊ ကောသလ္လမှန်၊ ဥာဏ်တန်းခွန် လည်း၊ ချွန်ချွန် ဝိုက် ဆောက် နိုင်ရမည်။ ။သုဘာသိတ၊ ဗီယာဝါတ၊ သဒ္ဒါမချွတ်၊ ဓမ္မဝင်နှင့်လည်းညီညွတ်သင့်လျော်စေရမည်။ ။

ဤသို့အားဖြင့်၊ များပြားကျယ်ဝန်း၊ ဖြည့်သွန်းဥပဒေ၊ အတွေ့တွေ့ကို၊ ဝေဝေဘန်ဘန်၊ ကြေပြွန်တတ်သိ၊ လက်ထုတ်မိမှ၊ ကဗိတထူး၊ ဖြစ်လိုသူတို့၊ လူရည်ချူးခါ၊ မှ-ကဗျာ-လင်္ကာ-ရေးသား စီကုံးခြင်းကိုပြုကြလုန်ရာသည်။ ။

ဤသို့ကဗိပုဂ္ဂိုလ်၊ ဖြစ်လိုသူတို့၏၊ ထုတ်ဆိုသောအင်္ဂါ အများတို့တွင်၊ ။ရှေးများ၊ ။ကဗျာဟူသောဝေါဟာရ၊ ဂန္ထဟူသောဝေါဟာရ၊ ဤသို့စသဖြင့်၊ မဂဓ-မြန်မာဖြစ်ခြင်း၊ ဖြစ်အရင်းများကို၊ သိလင်း သိစေကြရမည် ဟူသော- ကဗိလက္ခဏာ၊ မာတိကာ၌၊ ကဗျာစသည်တို့၏၊ ဝေါဟာရကား၊ ။ကဗိနံ့ရွှဒ်ကဗျံ ဟူသောသီလက္ခန်ဗိုကာနှင့်အညီ၊ ဗိန္ဒုလုတ၊ အရွပနိဘာန်-အသိသန်တော်မူကြသော၊ ကဗိပုဂ္ဂိုလ်-၄ဦးတို့၏၊ ထူးခြတ်သောဥာဏ်၊ အဆိုအမိန့်၊ နှစ်သိမ့်ဘွယ်သောသဒ္ဒုပဗန္ဓ အစဉ်အလာကိုကဗျာဟုခေါ်ဝေါ်ကြောင်း၊ ။၎င်းကဗျာကို၊ ။ နှာနှာဘောဇတိ ဗွာဂိယတ္ထ် ဥဋ္ဌာဂိယတ္ထ် ဌေ စေတနာတိ ဝါဒေါ၊ နှာနှာအရွ ၏ ရေ ဟီးတိဋေ ဝါဝဒသော ဓေါတတိ ဂန္ထောတ ဝဓနတ်ဟစ်ကြွးရကား၊ အထူးထူးအပြားပြားသောသဒ္ဒါတို့

ကိုဆိုရာဆိုကြောင်းဖြစ်၍။ အလူးလူးသောအနက်ကိုဆောင်တတ်သောကြောင့်။ကဗ္ဗခေါ်ဆိုသည်။ ။

ထိုကဗ္ဗ အမည် ရှိသည့်တိုလည်း။ ကဝိဟိ ဗန္ဓိတ ဓမ္မော တိ ဗန္ဓော။ ဟူသော ဝစနတ်နှင့်အညီ။ ၄-ရပ်သော ကဝိတို့။ မဏိ မုတ္တာ။ရတနာလုံး။ပုလဲပြီးတို့။ ထလုံးစီရှည်ကြီးသီသကဲ့သို့။ ကုံးစီ ·ဖွဲ့ဆိုအပ်သောသဘာဝ။ဗန္ဓဟုအမည်ရပြန်သည်။ ။

ထိုဗန္ဓကား။ဂါထာစုဏ္ဏိယ- မိဿကဟု- ၃-မျိုးခွဲခြားချေ၏။ ။ထို-သုံးပါးအနက်။ အက္ခရာ ဂိုဏ်း-ဂရု-လဟု- တို့ကို မှတ်၍။ဖွဲ့အပ်သောဗန္ဓကို-ဂါထာဟုခေါ်ဆိုသည်။ ။

အက္ခရာဂိုဏ်း-ဂရု-လဟုတို့ကို။ မမှတ်မူ၍။ ဖွဲ့အပ်သော ဗန္ဓကိုစုဏ္ဏိယခေါ်ဆိုသည်။ ။

ထိုနှစ်ပါးရောနှော၍။ဖွဲ့အပ်သောဗန္ဓကို မိဿကခေါ် ဆိုသည်။ ။ထို-ဂါထာ-စုဏ္ဏိယ-မိဿကတို့ကိုပင်။ ။ဒီဃ သရေနဂါယိတဗ္ဗန္တိ ဂီတံ။ဟူသည်နှင့်အညီ။ ရှည်သောအသံ ဖြင့်-ရင့်ကြူးသီရသောကြောင့်-ဂီတ-ဟုသမုတ်ကြောင်း။ ။

၎င်းဆိုခဲ့သမျှ- ကဗျာစသည့် တို့ကိုပင်။ လောကဝတ်။ ဓမ္မဝတ်- ညီညွတ် ပြည့်စုံရန်။ နားထောင်သော ဆင် တတ် ပန် ကြောင့်။ကဗ္ဗံ အလင်္ကရောတီတိလင်္ကာ· ဝစနတ်လာသည့်အတိုင်း။လင်္ကာဟုခေါ်ဝေါ်သမုတ်ရန်သည်။ ။

မျိုဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ပန်မှာ၊ ။မနံ့ဗိန္ဒတိဝဍ္ဎေတီတိမျိုဟူသော ပါဠိတ်နှင့် အညီ။ စိတ်ကို နှစ်သက် ပွားများ စေတတ် သော ကြောင့်မျိုဟူ၍အမည်ပေးသည်။ ။

ဧချင်းဟု-ခေါ်ဝေါ်သမုတ်သည့်မှာ။ ။အဇ္ဈုပေက္ခိနုယောတိ ဧာသနေ့တီတိဧချင်း။ ဝစနတ်အကျဉ်းနှင့်အညီ။ မင်းမိဖုရားတို့ ရင်တော်သွေးများတို- ဧယဉ်တော်ဆက်-မင်္ဂလာ အခါတွင်။ သန္တာခရွှာဘုန်း။နေ့နှင့်ညကျင့်၊ ဧာဘိတော်ထူးမြတ်ကြောင်း။မွှေး မင်စာဆိုတော်ပညာရှိတို့က။ ဆိုသောတော်မူစေခြင်း-ရွှေနား တော်သွင်းရသည်ဖြစ်၍။ဧချင်းဟုအမည်ရသည်။ ။

အဲချင်းမှာ။ ။နေနတ်ကယ်မှာရောဓာ်ဝသဖြင့်။ရွှာတော်ရှင်။ မြို့တော်ရှင်။နတ်သခင်တို့ကို-လျှောက်တင်ခေါ်တိုင်တန်းသော ပုဏ္ဏားနှင့်သည်တို့၏ အရှင်ဟော။အာလုပ်အယျ သဒ္ဒါကိုစွဲ၍ အဲချင်းဟုခေါ်ဝေါ်သည်။ ။

အန်ချင်းမှာ။ ။အဏ္ဏဝ-သဒ္ဒါပျက်၊တက်ရေးလှေချင်း။ရေ သဘင်ကျွင်းရောဂ်။ ပင်းခန်းဗိမ်၊ သီဆိုသော အရင်းခံ ဖြစ်၍။ အန်ချင်းဟုအမည်တွင်သည်။ ။

လူးတားခေါ်သည်မှာ။ ပေါ်လွင်ရှည်လံသော– အသံပေါ လိုသောသဒ္ဒါတွင်-ပ-အက္ခရာကိုဖျောက်၍။ ထိုနောက်–လ-နှ၊ ဥ-ကို-ဦးပြု၍-တ- မှာအာသရကာဝ ယှဉ်လျက်။ ယင်းတို့တွင်။ ပိသဒ္ဓနိ နှင့်။ အသံရှည် ရွတ်ဆိုရသောအားဖြင့်။ လူးတားဟု ခေါ်ဆိုသည်။ ။

ထိုထိုပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့်မှ ကြွင်းကျန်သော–ရကန်–ရတု ပိုဒ်စုံ–သတင်ပုံ=သတင်ညွှန်း-မော်ကွန်း-သံပိုင်း-သဖိုင်း-ကျော သာ-အချပ်ရပ်အမည်သညာတို့ကိုလည်း။ ယထာရဟ။အနက်ဖွ ငည့်။ရှုနှိုင်းသည်။ ဗျုပ္ပတ်အတည်တည်တို့ဖြင့်။ကြံစည့်တော် ရှု-ခေါ်ဝေါ်မှည့်ဆိုခြင်းပြုအပ်ကုန်သတည်း။ ။

ဤသို့လျှင်-ကဗျာဝသော ဝေါဟာရတို့၏။ မဂဓ–မြန်မာ ဖြစ်ခြင်း၊ဖြစ်အရင်းများကို။ သပ်လင်းနားလည် စေရမည်ဟု လိုသည်။ ။

ဤသို့ရှုနှိုင်းအနက်။ အမည်ထူး ရကြောင်းကို၊ ပြခဲ့သည်အ ချက်ချက်။ ထိုစိတ္တ်းသွဲ့ဆိုမျိုးအဆက်ဆက်တို့သည်။ အထက် ဆိုခဲ့ရင်း ကဗျာ သာလျှင်။ အမွန်ပဘဝ ဖြစ်ရ လေ ကုန် သ တည်း။ ။

ဥပမာကား။ ။ဩဇမ္ဗမကာချုပ်ကို အထူးဆောင်သဖြင့်။ တဆောင်ပုဏ္ဏားနှင့်။ဖော့ဝန်းရှိရသော။အဋ္ဌာန်ရသရက်ပင်မင်း သည်။ အချင်းအဝန်း။ လွှန်းသွန်း ဖြင့်လျက်။ ဆင့်ဆင့် ထက် သော။ခက်မငါးသွယ်-ခက်ငယ်အပေါင်းတို့ဖြင့်တန်းဆာဆင်

လျက်။စည်ပင်ကြီးဖြင့်ရကား။အသီး-အပွင့်-ရွက်ရင့်-ရွက်နု နှင့်။ဝေဝေဆာဆာ။ ရှုရှင်အပေါင်းတို့ သုံးဆောင်မြဲမိုရန်ဖြစ် ပေါ်ထသောသကဲ့သို့။ ။သံသရာပစ္စုပ္ပန်၊နှပ်တန်သောဂုဏ်ကျေး ဇူးကို။ အထူး ရွက်ဆောင် သော အားဖြင့်။ များစွာသောပုဒ် ဗျည်းအက္ခရာသင်္ချာအနက်တို့ဖြင့် ဖြဲ့ရံသောအဏ္ဏဝ ရ၊သရက် ပင်မင်းအတူ။ ၄-ဆူသောကဝိပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဖွဲ့သို စီကုံးသော။ ကဗျာပင်မင်းသည်။ချင်းဝန်းဖြင့်လျက်။ ဆင့်ဆင့်တက်သော။ ခက်မငါးဖြာသစ္စာပါနီ၊ကဗ္ဗ-ဗန္ဓ-ဂါထာ၊ဝုတ္တောဒယ-ဂီတ-ဟူသော။ ဉာဏ်ငါးပါးလျှင်။ ထွားထွားကျိုင်းကျိုင်း။ ကိုင်းကြီး ခက်မထွက် ၍။ခက်ငယ်အထွင်။အဆင်တန်းဆာ။အစဉ်လာသော။လင်္ကာ မျိုးအပေါင်းတို့ဖြင့်-ကြီးမြင့်ရကား။ အသီး-အပွင့်- ရွက် ရင့် ရွက်နုတို့တပြေ။ ချင်း-ပျို့-ရတု-ရကန်-အဲ-အန်-လူးတား။ လေးခြားအုံ့တွယ်။ လွှန်ဆန်း ကြယ် သော။ မယ်ဘွဲ့-မောင်ဘွဲ့ တောဘွဲ့-တောင်ဘွဲ့-ဘုန်းတော်ဘွဲ့ နှင့်-နန်းဘွဲ့-မှာတမ်း-တမ်း ချင်း-လွမ်းချင်း-ကာချင်း-သာချင်း။ရုံးချင်း-ဟန်ချင်း- ရဲတင်း သံပေါက် အမျိုးမျိုး- ဓိုယ်းတော- မယ် တော- မောင် တော သပြေလား- ရေလား- ဘုရားတိုင်- သီကြွားတိုင်- အမိုင်ပေါ် ထွန်း။မော်ကွန်း-သံပိုင်း-သမိုင်း- ကျောက်စာ မျိုး-အရပ်ရပ်။ တေးထပ်-နှစ်ချိုး-သုံးချိုး-လေးချိုး- ပတ်ပျိုး- ဘွဲ့ကြီး-ထိုးဒ ယား-သီချင်းခံ-နတ်သံ-ယောဂေ- ဓာတ်အုပ်အရစ်။ ဝဏ္ဏပုံ ဖြင့်-ရာဇဝင်-ဓမ္မဝင်-အနာဂတဝင်စသော-ကဗျာပင်ကြီး။ ၌။ဝရစည်သုံးဆောင်မြဲမိုရ်၍ မပြီးနိုင်အောင်။ ကဗျာသီး-ကဗျာ ပွင့်-နုရင့်စွာလျက်။ခါမပျက်ပင်။ကဗျာရွက်-ကဗျာဖူး-ဖြစ်ပွါး လေကုန်သတည်း။ ။

ဤကား။ဥပမေယျာမိခေကာရွှေ။အတ္ထုဗ္ဗိစာနုဗ္ဗိဘိပဏ္ဏိတာ။ ။ မိလိန္ဒပဉ္စာနှင့်အညီ။ ဥပမာ ဥပမေယျ။ ထပ်ရှားစွာ ပြခြင်း တည်း။ ။

ဤဥပမာ–ဥပမေယျသွဲ့အဆွတ္တရ– သရက်သီးပင်ဖြစ်လင့်ကစား။ ဥတုဗိပရိတ် ဖြစ်သော အသားဖြင့်။ မတွားမကြီး။ လေသီးအတိ။ရောသိမ်ချိန်နှံ့။ဖိန်ရွံ့။စေ့ညှပ်။ ပွန်းပြွတ်ဓာတ်ထိ။ဉာဏ်ရှိဝှတ်နှာ။အခါမဖြင့်။မရင့်–မအောင်။ နေလောင်မှည့်ဝင်း။ တွင်းကျင်းတွောင်ခုပ်။လေမှုတ်ဗိမ်းကြွေ။မြွေကိုက်။ဌက်ပေါက်။ လှောက်ကိုက်ပိုးစါး။သို့စသောအသီးများကို။သုံးစားမိက။သာ ဝဠ္ဍပင်။ ဖြစ်ရဦးမည်။ ။

မဖြစ်သည့်တိုင်။ဂုဏ်ရည်ဘိုးအောင်။ကျိုးမဆောင်ဖြစ်၍။ ခေါင်ခေါင်လေသာ။ပြောကြသဖြင့်။ သုံးစားခြင်း မပြုသင့်သကဲ့သို့ရှင်။ ။

ဥတုမြေရေ။လေ နှင့်နေ နှင့်။အခွင့်ညီညွတ်။ ဖြစ်ကင်းလွတ်သော။မှတ်မှတ်ထွားထွား။ ဆင်းနံ့အားဖြင့်။ စား၍ သီးသီး။သုံးမပြီးသား။လုံးကြီးရွှေဝါ။ ရသာနှစ်ပြည့်။ ပင်ပေါ်မှည့်များကိုသာမည်သည့်ရွှေရက်။မပျက်စိမ့်ဌါ။သုံးဆောင်ရာသကဲ့သို့ရှင်း။ ။

သစ္စါပျက် အနက်ဆိုး။ မိုးစဉ်းမအောင်– လေ မအောင်။ နေလောင်သိုးအိုက်။ဖိုးမထိုက်သော။ ပိုးကိုက် လောက်စား။ သစ်သီးများကဲ့သို့။ကဗ္ဗွားကဗ္ဗိ။ ကမ္ဘိကဗ္ဗ ကာရကာယိတ်ဖိုလ်။လောင်းဆိုဝှတ်တုတ်။ ပဒုဒ္ဓါရ။ ပဒပဒေ။ မခြေမမြစ်။ အနှစ်မထင်။အလင်္ကာရ။ဗိဘာဂဖြင့်။ ပဒဝါကျ။ဝါကျဍ္ဍချွဲ။ ခေါသအပြစ်။ရှစ်နှင့်တိုးခု။ ခြောက်ဆွေဝှသံဘာ။ ဟူသည် နှင့် အညီ။ ဝုဋ္ဌိဗုဒ္ဓိသီ။ ဂုဏ်ဆီ နှစ်ပွဲ။ ဝင်ဆိုဘွဲ့သော။ ထိုကဲ့သို့ကဗျာများကို။တဝါ။လေးတစ်မျှ။ ရေးခြစ်တန္တနား။ မိမိလည်း မဖြန်ပွားသေး။တပါးနှုပ်ပုံ။ရေးခြစ်ခဲ့သည်ကိုလည်း။ ဖြစ်မဟုတ်ပင်။ ထင်မိစေကာ။အစဉ်လာသော။ ပညာရှိတို့၏ မနှစ်မြို့ကာ။မမြို့နှလုံး။ မထုံးမခွာင်။အနည်းငယ်မျှ။ မသုံးဆောင်မိစေဘဲ။ရှင့်အောင်ဝင်းဖန်း။ဆင်းနံ့ဗိုလ်။ ဂုဏ်ထိနှစ်ပြည့်။ ပင်ပေါ်မှည့်ကဲ့သို့သော။နို့ င်းရှည်ဓာရာရာ။သဒ္ဒါလင်္ကာရ။ အဏ္ဍာလင်္ကာရနှင့်

ပြည့်စုံ၍။ ဂုဏ်သိမ္မြိ။ ကဗျာသီးများကိုသာ။ မပြီးမငွေ့။ တ
ဖြေ့ဖြေ့ပင်။ ဝေ့ဝေ့ရမ်းရမ်း။ မိတ်မိတ်ချွမ်းမျှ။ မိတ်ဝမ်း
ထဲသို့။ မွှဲ၍သုံးဆောင်နိုင်ကြပါစေဟူလိုသတည်း။ ။

အဋ္ဌနံ့ရသရက်။ ဥပမာထင်ပြံ့ချက်နှင့်အညီ။ အထက်မိ
ဝဉ်ခဲ့ရင်း။ ကဗိသဏ္ဌာဟာ မာတိကာတို့တွင်။ ။

ပဒဝါကျ။ ဝါကျတ္ထ။ ဒေါသဖြစ်ရောက်၊ ရှစ်-ကိုး-ခြောက်
များကို။ ကြောက်၍ရှောင်ဖယ်ကြံ့ရမည်ဟူသည့်ကား။ ။

ဝိရုဒ္ဓတ္ထနံ့ရာချုတ္တ။ တိလိင်္ဂနိဝိရောမိ။ နေယျ ဝိသေသနာ
ပေက္ခ။ ယိနတ္တကမနတ္တကံ။ ဟူသော သုဗောဓာ လင်္ကာရနှင့်
အညီ။ ။

ဝိရုဒ္ဓတ္ထနံ့ရဒေါသ၊ အသချုတ္တဒေါသ။ တိလိင်္ဂဒေါသ။ ဝိရောမိ
ဒေါသ။ နေယျဒေါသ။ ဝိသေသနာပေက္ခဒေါသ၊ ယိနတ္တကဒေါ
သ။ အနတ္တကဒေါသ။ ဟူ၍ ပဒဒေါသရှစ်ပါးတည်း။ ။

ဒေါသာသပဒါနုဝါကျာနံ။ ဧကတ္ထံ့ အပ္ပရိတ္တကံ။ တထာဗျာ
တိဏ္ဏက္ကမ္မာနိ။ ယတိပိနံကာလစ္ဆုတံ။ ။ အသတိရုတ္တမ ပေတတ္တံ။
သသန္တဗျူသန္တကာ။ ။ ဟူသည်နှင့်အညီ။ ။ ဧကတ္ထဒေါသ။
အပ္ပရိတ္တကဒေါသ။ ဗျာကိဏ္ဏဒေါသ။ ကမ္မဒေါသ။ ယတိပိနံ
ဒေါသ။ ကာလစ္ဆုတဒေါသ။ အသတိရုတ္တဒေါသ။ အပေတတ္တဒေါသ။
သသန္တဗျူသသဒေါသ။ ဟူ၍ ဝါကျဒေါသ-ဆယ်ပါးတည်း။ ။

အပက္ကမော ဝိဗျယိန်။ အပ္ပရိတ္တသသံ သယံ။ ဂါဠှံ ဒုဋ္ဌာ
လင်္ကတိတံ။ ဒေါသဝါကျတ္ထနိသိတာ။ ဟူသည်နှင့်အညီ။ ။

အပက္ကမဒေါသ။ ဩပ်ဖြတ်ိနဒေါသ။ အပ္ပရိတ္တဒေါသ။ သ
သံသယဒေါသ။ ဂါဠှဒေါသ။ ဒုဋ္ဌာ လင်္ကတိဒေါသ။ ဟူ၍ဝါ
ကျတ္ထဒေါသခြောက်ပါးတည်း။

ဤအရာတွင်။ သုဗောဓာလင်္ကာရကျမ်းရင်း။ ငုံးဂိုကာဋီကာတို့ပြ
ဆိုချက်အရ။ ထိုဒေါသတို့၏။ ဓာတ္တမဟာပုဏ် သရုပ်တို့ကို။
ကောက်နုတ်ထုတ်ဆောင်။ ပြသင့်သော်လည်း။ ရည်ရော်တောင်း
မနိရင်း။ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ လိုအပ်သော အသသဘာစသည့်ပြည့်စေသောဟူ။

သောကာမံ့မှုတို့မြှော်တွေး၍။ ရှေးရှေးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့။ ထုတ်ဆိုတော်မူအပ်သော–နည်းဥပဒေနှင့်ညီစွာ။ ကဗျာလင်္ကာစကားတို့ကိုသော်ထုတ်၍။ သရုပ်ဖော်ပုံရုံပြပေအံ့။ ။

ဖြစ်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဒေါသ အပေါင်း တို့တွင်။ ပဒဒေါသ။ ရှစ်ခွာနန္တိက်။ ဝိရုဒ္ဓဗျဉ္ဇနဒေါသဟူသည်ကား။ ။

(၁) ကဝိဟိဇ္ဇုန္တိတဗ္ဗတော ဝိရုဒ္ဓေ ဉါ အညဗ္ဗေတ္တာ ယာသာပဒသသာဟိတံ–ဝိရုဒ္ဓဗျဉ္ဇနံနာမ။ ဟူသောအလင်္ကာဗိုကာနှင့်အညီ။ ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်တို့လိုအပ်သောအနက်မှ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားမဟုတ်။ အလိုမရှိအပ်သောတပါးအနက်ရှိသောပုဒ်သည်။ ဝိရုဒ္ဓဗျဉ္ဇနဒေါသသင့်သောပုဒ်မည်၏။ ။ပြယုဂ်ကား။ ။ ဝရုဏ်ဝသားသောမဟာမ။ ကုဝေရနှင့်။ ဝဿဝလ္လရိယ။ နေလနှစ်ပါး။ လေနတ်သားလည်း။ ပုဏ္ဏားတို့ကို။ ကြည်ညိုကော်ရော်။ ဓီးပူဇော်၍။ လေးပေါ်ပါယ်ဘုံ။ ခလားတုံ့ဘဲ။ ဖြည့်စုံကာမာ။ ထက်နတ်ရွာ၌။ လိုယာမထ။ မွေ့ပျော်ကြမ်း၏။ ။ဟူသည်လည်း။ ။ ဤ၌ယုတ်ပူဇော်ခြင်းကား။ အပါယ်လားခြင်း အကြောင်းသာ။ သို့တိုပါလျက်။ နတ်ရွာသို့ရောက်၏။ ဟုဆိုခြင်းသည်။ အလိုရှိအပ်သောတရားမဟုတ်။ အလိုမရှိအပ်သောတပါးပုဒ်ဖြစ်၍။ ဝိရုဒ္ဓဗျဉ္ဇနဒေါသသင့်သည်မှတ်ရာသည်။ ။

(၂) အမျှဿဒေါသဟူသည်ကား။ ။ဝိ သော သျှသာ အဓိကဏ္ဍတာဝကာရဏာဘာဝတော အမျှဿံနာမဟူသော ဗိုကာနှင့်အညီ။ အကြွင်ဝိသောသာနပုဒ်သည်။ ဝိသောသျှ ပုဒ်ထက် အနက်အားဖြင့်လွန်၍ဆို၏။ ထိုဝိသောသနပုဒ်သည်။ အမျှဿဒေါသသင့်သော ပုဒ်မည်၏။ ။ပြယုဂ်ကား။ ။ရွှေဝတ်ရွှေဆင်။ ပြောင်ပြောင် ဝင်းသည့်။ နောင်မင်း သာကီမျှ။ နတ်ထက် ဂှ၏။ ။တရစ်။ ။နတ်ထက်နတ်မျှ။ နတ်မကတည်း။ ။တရစ်။

ဤစကားနှစ်ရပ်တွင်၊ ပဌမစကားရပ်သည်၊ လူဝင်စစ်ဖြစ်လျက်၊ နတ်ထက်လှသည်ဟုအချီးမွမ်းလွန်သည်။ ။

ဒုတိယစကားရပ်သည်၊ နတ်ထက် နတ်မျှ၊ နတ်မက ထည့်ဟု- ရူပါဝစရ ဖြဟ္မာတို့ နှင့် ပင်၊ နှိုင်း ယှဉ် အ ချီး မွမ်း လွန်သည်။ ။ဂုဏ်နှင့်ဂုဏောမတောန်၊ ဝိုဠ်ကြွဲဆိုသောစကားရပ်ဖြစ်၍၊ အချေူဒေါသသင့်သောပုဒ်မှတ်ရာသည်။ ။

(၃) ပိလိဋ္ဌ ဒေါသဟူသည်ကား။ ။ကဝိပဝိ ဇုဋ္ဌိ တဋ္ဌအသပိကရဏော အပိသဒ္ဒေွာ ပိလိဋ္ဌ နာမ။ ဟူသောဋီကာနှင့်အညီ၊ ပညာရှိတို့လိုအပ်သော အနက်ကို၊ ဖျက်ဖျက်ထင်ထင်၊ အမြင်အသိမသန့်ရှင်းစေတတ်သောအကြောင်းနိမိတ်ကြောင့်၊ ပိလိဋ္ဌဒေါသ သင့်သော ပုဒ်မည်၏။ ။ပြယုဂ်ကား။ ။ဒဝယ်ညွှန်းကိုနတ်မင်းတို့ဝယ်၊ ရှင်းရှင်းပယ်၏၊ ဟူသောစကား၌၊ အုတ်ကြွပ်ဟု ဆိုလွယ်အောင် မဆို၊ ဒဝယ်ညွှန်းဟု သိခက်အောင်ဆိုသောကြောင့်ရင်း။ ။

ဆင်ခြေဘင်ကိုစင်၊ကွယ်ဖုံ၍ခြင်း၊ မမြင်စေလှည့်၊မန်းဖုံး၏သို့၊ဟူသောစကား၌၊စင်းကောဟုသိလွယ်အောင်မဆို၊မန်းဟုသိခက်အောင်ဆိုသောကြောင့်ပင်း။ ။

ဤကဲ့သို့ အစပ်ရှိသည်ကို- ပိလိဋ္ဌ ဒေါသ သင့်သောပုဒ်မှတ်ရာသည်။ ။

(၄) ဝိရောဓိဒေါသဟူသည်ကား။ ။ဒေသကာလ ကလာလောက၊ဥာယာဂမာဝိရောဓိယံ။ ။ဟူသော သုဗောဓာလင်္ကာရ။ ။

ဒေသကာလကလာဝိနံ၊ ဝိရုဒ္ဓတ္တာ၊ ဝိရောဓိနာမ၊ဟူသောဋီကာတို့နှင့်အညီ၊ ။ကျွန်းရေတောတောင်စသောဒေသ၊ ဆောင်းဥတု-ရတုစသောကာလ၊ ကခြင်း- သီချင်း- တီးမှုတ်ခြင်းစသော-အတတ်ပယ်မျိုး- ၆၄-ပါး ဟူသော ကလာ၊လူ့ပြည်နတ်ပြည်စသောလောက၊ ရှေးနည်းဥပဒေ၊ ပဝေဏီအမှု

အကျင့်၊ အသင့်ယုတ္တိဟူသောဥာယ၊ ဗိဇ္ဇကာတ်-၃-ပုံ၊ ဓာဝင် ၄-ပုံတည်းဟူသောအာဂုံ၊ ဤအလုံးရုံနှင့် ဆန့်ကျင်သမျှသည်၊ ဝိရောဓိဒေါသချည်းမှတ်ရမည်။ ။ဖြုတ်ကား၊ ။ကျည်းတုန်း နွှသာဖြစ်ရာသည်ကိုလျှက်။ ။

ပင်လယ်တပြင်၊ လှည်းမိုင်းနှင်သို့၊ လှိုင်ယောကျ်ား၊ ဗျည်းသမားကို၊ ဟူ၍ငှင်း။ ။ရေနွှသာ ဖြစ်ရာ သည့်ကို လျှက်၊ ရွှေတောင်ထိပ်ပျော့ကာ၊ ရွှေကြာပေါက်ကာ၊ ယောက်လက်ဗိုလ်ပုံ၊ ကြုံနှယ်ဂုံရှင့်၊ ဟူ၍၊ ငင်း။ ။အထက်သံဆိုရမည့်ကို၊ အောက်၊ အောက်သံဆိုရမည့်ကိုအထက်၊ လက်ချင်စည်းဝိုးမမှန်၊ သာတင် ထုံးစံနှင့်မညီမညွတ်၊ ပေါက်လွှတ်-ကြွေး-သီး- ဖြော- ဆို-ကပြု-ခြင်းဝသောအားဖြင့်၊ ငင်း။ ။ဤသို့၊ ကာလ-ဒေသ-ကာလ ဝသည့်တို့ကိုမထောက်၊ ရောက်တင်ရာရာပြုမှု ဖွဲ့ဆိုသောသဘောကို၊ ဝိရောဓိဒေါသသင့်သည်ဆိုလိုသည်။ ။

(၃) <u>နေယျဒေါသဟူသည့်ကား</u>၊ ။အ ညံ့ အာဟ ရိတ္တွာ ဝတ္တဗ္ဗံတော- ဟူသော ဋီကာ စကားနှင့် အညီ၊ ပုဒ်တပါးကို ဆောင်၍၊ ဆိုမှ၊ လိုအပ်သောအနက်ပြီးသောပုဒ်သည်၊ နေယျဒေါသသင့်သောပုဒ်မည်၏။ ။ဖြုတ်ကား။ ။မိုးယံနတ်ကျွမ်းဝင်၊ သက်တူကြင်နှင့်၊ တူပင်ရွှေလျှက်၊ တောင်ထိပ် ထက်ဝယ်၊ ရုံမက်မကွာ၊ အိပ်သော ခါလျှင်၊ စကြာ လက်နက်၊ ယူ ဇုက်တပါး၊ နှောင်ချိုင့်ထားသော်။ ။ဟူသည်တည်း။ ။ဤ၌-စကြာ လက်နက်၊ ယူဇုက်တပါး၊ နှောင်ချိုင့်ထားသော်၊ ဟူ၍၊ သာဆိုသည်၊ မည်သူ-ယူဇုက် ထားသည် မဆို၊ ဝိဿုနိုး ဟူသောပုဒ် တပါးကို ဆောင်၍၊ ဆိုမှ၊ လိုအပ်သော အနက် ပြီးစီးရသော ကြောင့်၊ နေယျဒေါသသင့်သောကဗျာဆိုလိုသည်။ ။

(၄) ဝိသေသသနာပေက္ခဒေါသဟူသည့်ကား။ ။ဝိသေ သနပေက္ခာသတ္တကာဘာဝပဋ္ဌတော-ဝိသေသနာပေက္ခံ နာမ၊ ဋီကာ ဖြသည်နှင့်အညီ၊ ဝိသေသနအထူး ပြုခြင်းတိုရှမှ၊ အကျိုးရှိ

သည်။ မရသေင်အကျိုးမရှိ။ ထိုဖြစ်ဘိ၍။ ဝိသေသသနာပေက္ခ
ဒေါသဟူလေသည်။ ။ဥပုဟ်ကား။ ။ကျောင်းခွင်လယ်ပေါ။
ပန်းမာလ်များကို။ တွေ့ပြားမျက်စိ။ မြင်သည်ရှိသော်။ မွေးမိပြာ
မြူ။ ပါတိမှုကား။ ဟူသည်တည်း။ ။ဤ၌။ မြင်သည်ရှိသော်ဆို
ချင်ပင်။ မျက်စိဖြင့် မြင်သောကိစ္စပြီးကောင်းလျက်။ မျက်စိ
ထည့်၍ဆိုခြင်းသည်။ အကျိုးမရှိ။ မျက်စိဟုထုတ်ဆော်၍ ဆို
လိုသော်။ ညွှန်းငယ်သော ရှင်လမ်းသော။ ဝိသေသသနာ– တရုရု
ထည့်၍ဆိုမှု။ ထိုဝိသေသမျှမျက်စိအကျိုးရှိရကား။ ဝိသေသနာ
ပေက္ခဒေါသဟူလေသည်။ ။

(၃) ဟိနတ္ထကဒေါသ ဟူသည်ကား။ ။ဝိသေသျှသသဟိန
တာပါဒနတော်ဟိနတ္ထကံနာမ။ ငိုကာဖြစ်သည်နှင့်အညီ။ ဝိသေ
သနပုဒ်ကား။ ဝိသေသျှပုဒ်ကို။ ယုတ်သောအဖြစ်သို့။ ရောက်စေ
ထတ်ရကား။ ဟိနတ္ထကဒေါသဆိုလိုသည်။ ။ဥပုဟ်ကား။ ။
ဗရယ်ယုန်ကြောင်း။ တွေ့ကိုင်းအောင်သည်။ တောစောင်
သနင်း။ ချသော်မင်းလျှင်။ ဟူသည်တည်း။ ။ဤ၌။ ဆင်ပြောင်
ကြီးစင်လျက်။ ချသော်မင်းအစား။ ဖြစ်ရပါသည်ကို။ သေးငယ်
သိမ်နွှမ်။ ယုန်ဗရယ် တို့ကို အောင်သည်– ဂုဏ် ထုတ် သော
ကြောင့်။ ယုတ်ညံ့သောဟိနတ္ထကဒေါသဆိုလိုသည်။ ။သို့ဖြစ်
၍။ လူမိုက်တသောင်း။ ကဲ့ရဲ့ ရှောင်း လည်း။ လူ ကောင်း တ
ယောက်။ ချီးမွမ်းပြောက်၏။ ဟူ၍ ၄င်း။ ။လူမိုက်များစွာ။ ချီး
မွမ်းပါလည်း။ ပညာရှိလူ။ ကဲ့ရဲ့မှုကား။ ထိုသူ ညှိုးမှိန်။ တည်းနှိုး
တိန်ထိမ့်– ဟူ၍ ၄င်း။ ။လူမိုက် ချီးမွမ်း ခြင်းသည်။ ယုတ်နှင့်
ရိုက်သည်ထောက် နာသေးသည် ဟူ၍ ၄င်း။ ဆိုသည် များ ကို။
ထောက်၍။ ပညာရှိကဲ့ရဲ့သည်။ ချီးမွမ်းသည်ထိုသာ အလေးမူ
ထားသည်။ ။

(၈) အနတ္ထကဒေါသဟူသည်ကား။ ။အတ္ထရ ဟိတ ဖွဲ့ဘ
အနတ္ထကံနာမ– ငိုကာဖြစ်သည်နှင့်အညီ။ အကျိုး ကျေးဇူးမှ

ကင်း ပေ တတ် သည့်၏ အဖြစ်ကို၊ အနဂ္ဂုက ဒေါသ ခေါ်ဆို သည်။ ။ပြယုဂ်ကား။ ။မင်းနှင့်ပုဏ္ဏား၊သူကြွယ်အားလျှင်း၊ တို့းများဥစ္စာ၊ထူပြောစွာဟု၊မဟာသာသလ၊တွင်ထအမည်၊သုံး ပါးတည်၍၊ အစည်အပင်၊ ထိုပြည် တွင်နှ၊ တိုးစဉ် သောင် ဆက်၊သေး၊ထက်ထက်ကာ၊အဓနှက်ဆည်းဘူးဟူသည့်တည်း။ ။ ဤနှ၊ ဘိုးနှင့်ထအကြား၊ သောင်ဟုမရှိသောကြောင့်ရှင်း။ ။ ခြောက်ဆယ်- ဂါထောင့်- ဂါထာတည်း။ ဟူရာ နှိတည်း။ ဂါ ထောင့်ဟုသည်၊ ဂါထာပင်ဖြစ်၍၊ အနက် အထူး မရှိသော ကြောင့်ရှင်း။ ။ဗိဒင်ဒေါင်သမှု၊ညီခင်နှောင်မပြုခြင်ဘူးဟု၊ယခု ကာလ- လုံးထပ် နဘောထုတ်သကဲ့သို့၊ ပုဒ်ပြည့်ရုံ ထည့်သွင်း သောအစပ်သည်၊အနဂ္ဂုကဒေါသသင့်သည်ဟုဆိုသည်။ ။

ဤသည်ကား၊ပျို့ကဗျာလင်္ကာတို့၌၊ အဖြစ်ဒေါသ စွန်းငြိပုံ ဥဒါဟရဏ်နှင့်တကွ ကောက် နှုတ်၍ ပြအပ်သော၊ပဒဒေါသ ရှစ်ပါးတည်း။ ။

---

(၁) ဝါကျဒေါသ- ၆ပါး- တို့တွင်၊ ဇေယျ ဒေါသ ဟူသည် ကား။ ။ရှုဖွယ်သောပုဒ်စုနှင့်တော ဇေယျနှာမ၊ ဗိုကာပြ သည့်နှင့်အညီ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ကို ပင်လျှင်၊ ဝါကျ မပြတ်၊ အထိုထပ်ဖြန့် သောကြောင့်၊ ဇေယျ ဒေါသဆိုလို သည်။ ။ပြယုဂ်ကား။ ။နှစ်ဆွယ်တို့နားဝယ်သို့ပင်၊ ခုခု ထင်၍၊အမိမ်ရှင်မွေးမိ၊ခေါ်မိမိတည်း၊ဟုသည့်တည်း။ ။ဤနှ တပိုဒ်မျှအခြားမရှိဘဲ၊မိထပ်သည်။ ။

ပြောင်း၊ရိုညှိုးဖြန်း၊စဝ်တဲခန်းဝယ်၊လွှန်ဖြန်း၊တယူ၊အဘယ် သူလျှင်၊နောက်ဟုလည့်၌၊ မဆင်ကြိုက်သိမ့်၊ ဟူရာ ၌တည်း။ တပိုဒ်ခြားကာမျှနှင့်၊ ဖြန်းထပ်သည်။ ။ထိုကြောင့် ဇေယျ ဒေါသဟုဆိုသည်။ ။

ဤအရာ၌။သဋ္ဌါပင်တူသော်လည်း။အနက်ကွဲလျှင်။ အနက် ပင်တူသော်လည်း။သဋ္ဌါကွဲလျှင်။အမြဲမဟုတ်။ပဒုဋ္ဌါရ။ပဒပဝေ သနဖြစ်ကောင်းသေး၏။ ။သဋ္ဌါအနက်။ နှစ်ပါးကိုထပ်တူချေ တ။ပဝေသနပြုခြင်းငှါမအပ်သောကြောင့်ဒေါသကြီးသင့်ပြီဟု။ အမြဲသတိမူလေ။ ။

(၂) ဘဋ္ဌရိတိကဒေါသဟူသည်ကား။ ။တိန္နံကမဏ္ဍာဘဋ္ဌ ရိတိကံနာမ။ ဂိုကာပြုသည်နှင့်အညီ။ ဝါကျအစဉ် ကျိုးပျက် ခြင်းသည်။ဘဋ္ဌရိတိကဒေါသမည်၏။ ။ဖြံ့ဆိုက်ကား။ ။ဘယ် နီသော၌။ဘယ်ရွာမြေရိယံ။ ကိုရောမျိုးသည်။ ကောင်းကျိုး ယှဉ်ငံ။တွှမ်းပန်းခံ၍။ တရံတဆစ်။ ဖြစ်ကူးသနည်း။ဟူသည် တည်း။ ။ဤ၌ ဘယ်ဟူသော– စကားကို။ ၃-ချက်လုံးအစဉ် မပျက်အောင်။ဘယ်နီဘယ်၌။ဘယ်ရွာမင်းမိုး။ ဘယ်ရောမျိုး ဟု။ဆိုဖွဲ့ရှိလျှက်။အစဉ်ပျက်ရကား။ ဘဋ္ဌရိတိက ဒေါသမည် ၏။ဟူလေသည်။ ။သည့်မင်းသည့်မိုး။ သည့်တူရိုးနှင့်။ သည် မိုယ်။သည့်ဝေ။ သည့်ရှုတွေ့ကို။ ဟူသကဲ့သို့။ အစဉ် ထိရှိ။ မကျိုးမပျက်ရအောင်ဖွဲ့ဆိုရမည်ဟူလိုသည်။ ။

(၃) ဗျာကိဏ္ဏဒေါသဟူသည်ကား။ ။တထာ တထာ ဒိ မေပဘကရဏာဏ္ဏဗျာကိဏ္ဏံနာမ။ဟု–ဂိုကာဆိုရကား။ ထိုထို သို့သောအခြားအားဖြင့်။ပိုး၀ါးတွေဝေဝေတတ်သောသဘော ကြောင့်။ဗျာကိဏ္ဏဒေါသဟူလေသည်။ ။ဖြံ့ဆိုက်ကား။ ။ဓမ္မ။ နဒ။ရွှေသိဂ်နှင့်။နဝရတနာ။ ခပ်ပျာခဲမ။ကြိမ်ချွေဝသည်။ လော ကဘာဘသာ။ဆည့်ရောလည်း။တန်ဆာမကင်း။ရောင်ဆင်းဖြိုးတွေ။ မိန်းမလှသို့။ဂုဏ်အရော။ ၃-ဖြာပိဋကတ်။အလွှတ်သိမြင်။ ဝေ ခင်ဖွေ့သနီ။သိသိရတု။ပြောမှုတိုးပုံ။စသည်တည်း။ ။

ဤစကားသည်။အသွားမပြေ။ အဆိုးအဆောင်။ သောင်း ပြောင်းတွေ့ရှက်ထိန်သောကြောင့်။ ဗျာကိဏ္ဏ ဒေါသ မည် ဟူလေသည်။ ။

(၄) ဂါမ္မဒေါသဟူသည်ကား။ ။ဗိသိစ္စဝစနံ ဗိရပါဒေတ ဂမ္မံနာမ။ဋီကာပြုသည့်နှင့်အညီ။ မနူးမညံ့။ မသန့်မရှင်း။ ချွတ်ယွင်းသောစကားမှကင်း၍ခြင်းသည်။ ရိုးရင်းသော-ဂမ္မဒေါသမည်၏။ ။ဖြံယုဂ်ကား။ ။ကညေ့ကာမ ယာမာနံမံ။ နကာ မယ သိက်ခိ"နွံ့ဒ်ိ။ဟူသောဂါထာပါဠိ၌အရ။ သင်အမျိုးကို။ မျိုးဓာတ်၏။ချစ်ကြိုက်ပါဝျက်။ဘဂဝါကြောင့်ပင်။ငါ့ကိုသင်က။ခင်မင်နှစ်ခြိုက်။မကြိုက်သနည်း။ဟူသည်တည်း။ ။

ဤဝကားသည်။ ပြည်ကြီး ရှေတို့၏- အဆိုအမိန့်။ နှစ်သိမ့်ယွယ်သောစကားမျိုးမဟုတ်။ ဇနုဒ်ဗိတောတွင်း။ ချင်းကရင်တောင်သူ။လူမျိုးတို့ သုံးစွဲသောစကားဖြစ်၍။ ချစ်ခင် ယွယ်မှကင်းရကား။ ရိုးရင်းသော ဂမ္မဒေါသ သင့်သောစကားဟူလေသည်။ ။

(၅) ယတိဘိန္နဒေါသဟူသည်ကား။ ။ဝုစ္စေဒသုသုမိတစ္ဆာနေ။ပဒစ္ဆေဒေါ ဘဝေ ယတိ။ အလင်္ကာကျမ်း ရှိသည့်အတိုင်း။ ဆန်းကျမ်းတို့က။ဘောဂရ။ဖြတ်ရ၊မည်ဆိုသောအရပ်၌။ကောင်းစွာတောရပ်။ဝဥ်းငယ်ဖြတ်၍။ရွတ်အပ်သည်ကို-ယတိဆို၏။ ထိုယတိဖြတ်။တောရပ်ခွင့်မရှိအောင်။ ။ယတိသပ္ပစ္စိဗိရပဒေါယတိဘိန္နံနာမ။ ဋီကာ ပြုသည့်နှင့် အညီ။ ပဒရှက်ထင်။ ထွက်ဝင်စပ်လျှဥ်း။ ယတိနှင့်ပြည့်ရုံခြင်း၄။ ကင်းလွတ်ထုတ်ယုတ်သောအရာသည်။ယတိဘိန္နဒေါသမည်၏။ ။

ဖြံယုဂ်ကား။ ။မေတ္တာမေတ္တာမဟာပညာ။ဝေယျဝစ္စပရမောဒယာ။ယနမာဗိဇိနံဝန္ဒေ။ဝရံဝရဂုဏာလယံ။ ။ဟူသောဂါထာပျက်အရ။ ။အကြင်ဖြတ်စွာ၊ ဘုရားမှာသျှင်။ မေတ္တာတော်ရေ။တည်းဖြိုးဆွေ၏။ရွှေဉာဏ်တော်ရောင်။ တည့်ထွန်းပြောင်၏။ဘုန်းခေါင်ထိုဖြတ်။ဗုဒ္ဓဥကြွန္ဒြကို။ ရှိသွတ်ဖြတ်နိုး။ တျှန်ရှိခိုး၏။ ။ဟူသည်တည်း။ ။

ဤဥဒ္ဒေသကဗျာဖြစ်၍၊လေးလုံးတပိုဒ်တွင်-ယတိပြတ်ရမည်ကို၊မေဏ္ဍာတော်ရေဟူသောရှေ့ပုဒ်၊ လည်းဖြိုးငွေ၏ဟူသောနောက်ပုဒ်၊ ရွှေဥဘတ်တော်ရောင် ဟူသောရှေ့ပုဒ်၊ လည်းထွန်းပြောင်၏ဟူသောနောက်ပုဒ်၊ဘုန်းခေါင်ထိုပြတ်၊ ဟူသောရှေ့ပုဒ်၊ရွှေဥဏ္ဏာဟူသောနောက်ပုဒ်၊ဤသို့ပြတ်သင့်သော-လေးလုံးတပိုဒ်တွင် ယတိမပြတ်ရ၊ ပဒခြင်းရှက်ပြီး၍၊ ယတိမှထုတ်ယုတ်ရကား၊ယတိဟီနဒေါသသင့်သည်ဟုလိုသည်၊ ။ယတိပြတ်သင့်သည်ကား၊အကြောင်းပြတ်စွာဘုရားနှင့်၊မေဏ္ဍာတော်ရေလည်းဖြိုးငွေ၏၊ ရွှေဥဘတ်တော်ရောင်၊ လည်းထွန်းပြောင်၏၊ ထိုဘုန်းခေါင်ပြတ်စွာဘုရားကို၊အကျွန်ုပ်ရှိခိုး၏၊ဟုယတိပြတ်၍ရေးသင့်သည်၊ ။ဤယတိပြတ်သင့်မပြတ်သင့် အရာကား၊ ဂါထာဗန္ဓအရာဖြစ်၍၊လွန်စွာကျယ်ဝန်း၏၊ ။ဂါထာဗန္ဓကဲ့သို့၊ မြန်မာကဗျာတို့၌လည်း၊ ယတိပြတ်သင့်သောကြောင့်၊ ယတိတွေ့ ရှက်ပုံကို ရိပ်မိရုံအကျဉ်း ပြလိုက်သည်၊ ။ယတိ တွေ့ရှက်သောမြန်မာကဗျာတို့ကိုရှာကြံ ဥဒါဟရုဏ်ထုတ်၍၊ ယတိယုတ်အမြွက်ကိုသိကြပါလေ၊ ။

(၄) ကာမဒုဋ္ဌဒေါသဟူသည်ကား၊ ။ပဗ္ဗဇ္ဇ ကာမဘောဂ တဏ္ဍာကာမဒုဋ္ဌတံနှသမ၊ဋီကာပြသည်နှင့်အညီ၊ပုဒ်အနက်အဝဲ့မှလွတ်သောအဖြစ်သည်၊ ကာမဒုဋ္ဌ ဒေါသမည်၏၊ ။ပြယုဂ်ကား၊ ။ဥဒေါင်း လည် ဆစ်၊ ရင်၍ နစ်သား၊ ဟူသည် လည်း၊ ။ဤ၌ ချေနစ်မျိုးကား၊ ခြေကာ ထဂ ထဝ နစ်မှုမည်ကို၊ ဥဒေါင်းကလည်ဆစ်၊ လည်ကမှ ရင်နစ် သကဲ့ သို့ ဆိုသော ကြောင့်နစ်မျိုးအဝဲ့ဖျက်သည်၊ ။ရှင်ချစ်မြွေးမ၊ မိတဘော် ရွှေ၊ငွေလည်းထိရှု၊လူလည်းမြမြင်၊ ပေးလျှင်တုံ့ခေါက်၊ တယောက်မှ့အောင်၊ ငွေတောင် ဖိရိ၊ ပေး လေဘိခဲ့၊ ဟူ သည် လည်း၊ ။ဤ၌မိတကိုဆိုပြီးမှ၊ မျိုးငွေတို့၊မျိုးငွေကိုဆိုပြီးမှ ဘော်ရွှေကို၊ဤသို့မိတမျိုးငွေ၊ဘော်ရွှေထိသူဟုဆိုရမည်ကို၊

ဆိုခြင်းကြောင့်၊ အစဉ်မျက်သည်။ မျိုးဆွေထက်ဘော် ရွှေ
တိုလေးမြတ်ရာ ရောက်သည် ဖြစ်၍၊ ကမ္ဗုဇာ ဒေါသ သင့်
သည်ဟူလိုသည်။ ။

(၇) အတိရုဏ္ဏဒေါသဟူသည်ကား၊ ။လောကီယဝေါဟာ
ရမတိက္ကမရုဏ္ဏဖြာအတိရုဏ္ဏံနာမ– ဝိုကာဖြသည်နှင့်အညီ။
ဗောဟာရဝေါဟာရနှဲ့ဆိုဖြိုးထက်– ထူးချွန်၍၊ လွှန်လွှန်ကဲကဲ။
ဘွဲ့ဆိုတီသည်ကို။အတိရုဏ္ဏဒေါသဆိုသည်။ ။ဖြယုဂ်ကား။ ။
ကေသရာလျှင်၊ ရှောင်ခွါမနွံ၊ တိုက်သတ်နှံကာ၊ နင်းဖျံတိမ်
ထောင်း။ဆဒ္ဒန်ပြောင်တီး။ရေထောင်ကုရွှေ၊ ရစ်နေအထု။ပည်းမျှ
ရှုလည်း။အာနုန္နိုင်အောင်။မရှိရောင်သို့။ဟူသည်တည်း။ ။ဤနွဲ့
ကေသရာလည်း၊ ဓာခနေသူ၊ ဆဒ္ဒန်လည်း ဓာခနေယျ ဖြစ်၍၊
ဝီးခြင်းမျှမနိုင်ကောင်းဘဲလျက်။ဆဒ္ဒန်ပေါင်းကုရွှေပင်ရှုသော်
လည်း။အာနုန္နိုင်တွယ်မရှိဟု၊ ဆင်မင်း၏ ဂုဏ်အသရေကိုနှိပ်
၍၊ စိတ်ထင်တိုင်း–ချဲ့၍ ဂုဏ်ကိုတုတ်ခြင်းသည်၊ ဟုတ်ရာ
လွှင်မကား၊ အချိုးမွမ်းလွှန်လွှန်းလှ၍။အတိရုဏ္ဏ ဒေါသ ဟူလေ
သည်။ ။

(၈) အပေတ္ထဒေါသဟူသည်ကား။ ။သမုဒါ ယတ္ထဝေါ
အပဂတတ္ထာ အပေတတ္ထံ နာမ။ ဝိုကာဖြသည်နှင့်အညီ။ အ
ကြွင်ဝါကျသည်။ အပေါင်းအနက်မှကင်း၏၊ ထိုဝါကျသည်။
အပေတတ္ထ ဒေါသမည်၏။ ။ဖြယုဂ်ကား။ ။ငါ့ဘဝသွေး
ကြောင့်။ငါမွေးလာသီ။ငါ့မိခင်နှမ။ ငါ့တဖောကျွေး။သို့ဝင်
သားတို့။တွေ့သည်မြဝယ်။ ကမျူးဝယ်ကို။ ဘယ်ဓာသော့။
ငါပြောတ်ထီးအုံ။ဟူသည်တည်း။ ။ဤကဗျာသည်။ ပညာရှိ
တို့ရေးရိုးရေးထုံးနှင့်။အသုံးမဝင်၊ သဘင်း ဖြင်းသောင်း။ မျက်
ဖြယ်သောစကားအရာ၌သာ–သုံးနိုင်ကောင်းသော၊ အပေါင်း
အနက်မရှိတမျိုး ဖြစ်ချေသည်၊ ။မြတ်တိုဝေးသောနွား။ ထ
မင်းတို တေးရှောဘရှုး၊ ကိုယ်မကောင်း သေသာအခွူ။ ပုလ္လောဘဝီး။

ဖေးသောဝေ့ရေ၊ဤကဲ့သို့ဖွဲ့ဆိုလေသမျှကို၊အပေတာဏ္ဏဝေါသချည်း မှတ်လေဟူလိုသတည်း။ ။

(၉) သဗ္ဗဇရုသဒေါသဟူသည်ကား။ ။သဗ္ဗ ဇရုသ ရုဏ္ဏတသဗ္ဗဇရုသံနာမ၊ဂိုကာပြသည်နှင့်အညီ၊ခနိတအက္ခရာ၊ဃောသသအက္ခရာ၊အများပါ၍၊ကြားနာမချမ်း၊ ကြမ်းသော အသံတို့ဖြင့်ဖွဲ့ဆိုင်ကုံးသမျှ၊သော၊ အကြင်ဝါကျသည်ရှိ၏၊ ထိုဝါကျသည်၊ သဗ္ဗဇရုသ ဒေါသမည်၏၊ ။ပြယုဂ်ကား၊ ။ ခရာဓိရာပရိက္ခိနာ မိဋ္ဌေဓိဋ္ဌံဓာဘ ဂျလံ၊ အစရှိသဖြင့်၊ ခနိတ အက္ခရာ၊အများပါသော၊ဂါထာဗန္ဓမျိုးပင်တည်း။ ၊ဤသဗ္ဗ ဇရုသဒေါသသည်၊ရုဏ္ဏိယတို့၌ ငွန်းပြသည်မဆိုရာ၊ ဂါထာ ဗန္ဓတို့၌သာ၊အငွန်းအပြအနည်းငယ်ရှိတတ်သည်၊ ။ဂါထာဗန္ဓ တို့ကဲ့သို့၊ မြန်မာကဗျာတို့၌လည်း၊အငွန်းအပြအနည်းငယ်ရှိတတ် သောကြောင့်၊ ခနိတ- ဃောသ- ဝိသဇ္ဇနီ များများနှင့်၊ ထား ကြိန်း၊လှံကြိန်း၊ချိန်းပိန်းလျှန်ချောက်၊ အမြောက်ဗိန်ဘုံ၊ထစ် ခြိမ်းမိုးယံကြိုး၊အသံမျိုးများကဲ့သို့၊ဒိုးမိုးရုံးဝုံး၊ကျိုး၊ဂျိုး၊ချိုး၊ဂျုံး၊ကျုံး ရင်းသော အသံနှင့်များစွာမရှည်ဘဲ၊ နားဝင်ပြေပြစ်၊ကဏ္ဏသုခ ဖြစ်လေအောင်၊ သေဋ္ဌိလအက္ခရာများများနှင့်၊ နားသုတ် သာ ယာဗိန့်ဟု၊ပြိန့်ပြိန့်လေးလေး၊ယဉ်ကျေးတွယ်ရာအောင်၊ဖွဲ့ဆို စီကုံးရမည်ဟူလိုသည်။ ။

ဤသည်ကား၊မြန်မာလင်္ကာတို့၌၊ အပြင်ဒေါသငွန်းပြိုင်၊ ဥဒါဟရုဏ်နှင့်တကွ၊ကောက်နုတ်၍၊ ပြအပ်သော ဝါကျဒေါ သ-၉ါးတည်း၊ ။

---

(၁) ဝါကျတ္ထဒေါသခြောက်ပါးတို့တွင်၊အပက္ကမဒေါသ ဟူသည်ကား။ ။အပက္ကမဏ္ဏာအပ္ပတ်နာမ၊ဂိုကာပြသည် နှင့်အညီ၊ဝါကျအနက်၊ အစဉ်အားဖြင့် ကင်းမျက် ခြင်းသည်၊

အပရဂေါယာနဒီပမည်၏။ ။ပြယုဂ်ကား။ ။နွားကျွန်းဦးတင်။ မြောက်ခွင်ရွှေမှာ၊ခုနစ်ရာဆောင်။ ငါးရာ ထောင်ပတ်၊ ယခေါင်မလွဲ၊ရှည်စမြဲတည်း။ဟူသည်တည်း။ ။ဤစကားသည်၊ကျွန်းဝဉ့်နှင့် အသက်ဝဉ့် မညီ။ ။ဤစကားအတိုင်း။ အဝဉ့် ဟတ်သော်။ အနောက်ကျွန်း-၇၀၀။ မြောက်ကျွန်း-၅၀၀။ အရှေ့ကျွန်း-၁၀၀၀။ ယပ်မိသည်။ ဝင်စစ်ကား။ အနောက် ကျွန်း၅၀၀၊ အရှေ့ကျွန်း-၇၀၀။မြောက်ကျွန်း-၁၀၀၀-ဖြစ်၍၊အဝဉ့်ကင်းပျက်ရကား၊အပရဂေါယာနဒီပမကွတ်ဟူလေသည်။ ။

(၂) ပုဗ္ဗဝိဒေဟဒီပဟူသည်ကား။ ။ဥဗ္ဗတံဘာဝသောမရိတ်နှုတ္တာ-ပုဗ္ဗဝိဒေဟနာမ-ဗိုကာဖြစ်သည်နှင့် အညီ။အသင့်မှုယုတ်သောသဘော သည်။ ပုဗ္ဗဝိဒေဟဒီပမည်၏။ ။ပြယုဂ်ကား။ ။ငါနှင့်ငါသာ။နှိုင်းစရာတည်း။ဟူသည်တည်း။ ။ဤစကားသည်။မိမိနှင့် နှိုင်းရမည်သူမဖြင်၊ နှိုင်းလိုချင်၊ မိမိနှင့်မိမိ သာနှိုင်းစရာဆိုသောကြောင့်၊မဟာသါဝကကြီးများထက်ပင်၊ကွဲလွှန်ဖြင့်မေ့ရာကျသဖြင့်၊ အသင့်မှုယုတ်သော စကားဖြစ်သည်။ ။စံတွင်စံတွန်၊ လွှတ်ကြီးလွှတ်၍၊ ရိုယ်းနတ်မိုယ်းဖြင်၊မိုယ်းတခွင်ဝယ်၊နဘ်ပင်နတ်မျှ၊နတ်မကာသည်၊ ။အလှကြာဝတ်နေတို့လော။ ။ဟူရာ၌လည်း။ အလှကြာဝတ် နေတို့လော-ဟူသော-နောက်စကားကို ထောက်ဆသော်။ နတ်မကာဟူသော ရှေ့အဆိုသည်၊ အပို အမောက်၊ အလိုလို ပျောက်ရကား။ ရှေ့ နောက်စကား မညီညွတ် မလိုက် လျော သောကြောင့်၊ပုဗ္ဗဝိဒေဟဒီပမကွတ်ဟူလေသည်။ ။

(၃) ဥတ္တရကုရုဒီပ ဟူသည်ကား။ ။ဘိန္နဝိဘတ္တိကာမတော ဥတ္တရကုရုနာမ- ဗိုကာဖြစ်သည်နှင့် အညီ၊ ဝါကျအနက်၊ ဝိဘတ်အဝဉ့်-ဆိုရိုးပျက်ခြင်းသည်။ဥတ္တရကုရုဒီပမည်၏။ ။ပြယုဂ်ကား။ ။သားလည်းနန်းရှိ။ ရွှေနန်းစိုး၏။ တိုးသည်နတ်ရှင်၊သခင်မင်းခေါင်၊ထွန်းဝတ်ရောင်ဖြင့်။ပြည်တောင်အားလုံး။

ရှုတ်ခွန်ကျုံး၏ဟူသည်တည်း။ ။ဤ၌- သေးလည်းနှန်းမှီ။ တိုးလည်းနှန်းရ။ဘလည်းနှန်းဝံ။စသည်ဖြင့်။ အစဉ်ဆိုမှီ။မကြီး မပျက်ဆိုရမည်ကို။ သေးလျည်း။တိုးလည်း။ ဘလည်းမဆိုဘဲ။ ဘခင်ဟူ။မစဉ်မဆက်။ ဘွဲ့ဆိုမှီပျက်သောကြောင့်။ ဘဂ္ဂရိတ် ဒေါသဟူလေသည်။ ။ဤ၌။ ယသတ်နှင့် ညသတ် စပ်ခြင်း။ တသတ်နှင့် ပသင်စပ်ခြင်း။ နသတ်နှင့်မသတ်စပ်ခြင်း။ သေး သေးတင်နှင့်။နသင်စပ်ခြင်းများကိုလည်း။ရေးထုံးအစဉ်ပျက် သောကြောင့်။ဘဂ္ဂရိတ်ဒေါသဟူ၍သိမှတ်ရမည်။ ။

(၄) သသံသယ ဒေါသဟူသည်ကား။ ။သသံသယဇနန တော့သသံသယ်နာမ။ ဟူသော ဋီကာဖြစ်ကားနှင့်အညီ။ ယုံ မှားရန်အချက်။ အနက် ၂ခု ၃ခုပေါသဖြင့်တကွ ဖြစ်ခြင်း သည်။သသံသယဒေါသမည်၏။ ။ဖြယုဂ်ကား။ ။တန်ဆောင် ဒီးလည်း။ ဝနီးစပ်ကား။ မနုံးသာ သား။ အနှာ ဂထံသ။ ဥဘဏ ကျော်ခေါင်။ပညာရောင်ဖြင့်။ ဟူသည်တည်း။ ။ဤ၌-ဝနီးကို။ ဝတချား-နီးတချား။ကွဲပျားဆောင်သေနသချာချာ တင်မှုအ ဖြစ်ရှိသည်-မဆိုဘောင်း။ တပေါင်းတည်း-မခွဲဘဲ-မကွဲမပြား ဘတ်မှု။ဇနီးဖြစ်လာသည်။ဇနီးဟူသည်မယားဟောပရိယာယ် ဖြစ်၍။အဓိပ္ပါယ်အယူအသ။ နှပ်ဠဝေဝတ်- တွေး တောရန် ကြောင့်။သသံသယဒေါသမလွတ်ဟုဆိုသည်။ ။

(၅) ဂါမ္မဒေါသဟူသည်ကား။ ။ဒုဗ္ဗတိတ်တိ ကရုဏ္ဏာဂါမ္မ နာမ။ ဋီကာဖြသည့်နှင့်အညီ။ ဝါကျရှုပေါင်း။ မကောင်း တ ချော်။ဆန့်ကြင်ဘက်နှင့်။သိခက်တတန်။ယင်းသို့ရှိသောသမုဒ္ဒာန် ကြောင့်။ဂါမ္မဒေါသဟူလေသည်။ ။ဖြယုဂ်ကား။ ။သုံးဆောင် ရာန်အဆောင်။ သောင်း ခြောက် ထောင်တို့။ ရှုံရောင်သောတူ။ မည်လူတိုမှု။နတ်စသာကြည်။ မဖြည်စဘူး။ရွှေကြွေးရက်ရှား။ နှပ်လများ၏။ ကျွန်းဖျားသပြေ။ ထီးမှည့်ရွှေကို။ စားချေပြီကား။

ထိုမှုရသော၊ကောင်းကျွည့်ပါလည်း။ကျော့နှင့်မတို့၊ပမာဘို့ကျွင်၊ နှင်လှိုက်ကဲ့၊ နေ့ထိုင်းတဲ့သည့်၊ ဟူသည့် တည်း။ ဤဝကား သည့်ဝါကျသွားသာယာ၏၊အနက်မှာရုံးရင်းသည့်၊ ရုံးရင်း တန်ကာ။ ။အမွန္တံ့ရ-သံရက်ထီးအရသာ-အလွှန်ပင်ကောင်း မြတ်ပါသေသ်လည်း။သည့်အမှုနှင့်ထောက်စကား၊ကျော့နှင့်မှုမ တိုလိုးသည့်အမှုကို ဘယ်အရသာနှင့်မှမတူဟု ရှုံ့ရင်းသည့်၊ ထို့ကြောင့်ဂါမ္ဘဒေါသဟုလိုသည့်။ ။

(၆) ဒုမ္ဘာလင်္ကာတီဒေါသဟူသည့်ကား။ ။ဒုသိတာ လင် ရဏ္ဍာဒုမ္ဘာလင်္ကာတီနှသမ၊ ဋီကာ ပြသည့်နှင့်အညီ၊ စကားတန် ဆာ၊သဒ္ဒါလင်္ကာရ၊အတ္ထာလင်္ကာရ၊နှစ်မွာနပင်၊အကြင်ဝါကျ ၌၊ မျက်ပီး၏၊ ထိုဝါကျဏ္ဍသည့်၊ ဒုမ္ဘာ လင်္ကာတီ ဒေါသမည့် ၏၊ ။ထိုဒုမ္ဘာလင်္ကာတီ ဒေါသ၌ကား၊ ပြဆိုရန် အလွန်ကျယ် ဝန်း၍၊အညွှန်းဥဒါဟရုဏ်မရေတ်လှုံပြီ၊အလိုရှိလျှင်၊ သုဗော ဓါလင်္ကာရစတုဏ္ဍမိုင်း- ဋင်းဋီကာတို့ကိုကြည့်ရှု၍၊ မြန်မာမှု ဖြစ် သော ပျို့ကဗျာ တို့ကို ယထာ ရဟ ထုတ် ဆောင် ကြ ပါ လေ။ ။

ဤသည့်ကား၊ပျို့ကဗျာလင်္ကာတို့၌၊ အပြစ်ဒေါသစွန်းငြိပုံ၊ ဥဒါဟရုဏ်နှင့်တကွ ကောက်နှုတ်၍ ပြအပ်သော ဝါကျဏ္ဍ ဒေါသခြောက်ပါးတည်း။ ။

ဤသို့ရှိလျှင်-ပဒဝါကျ၊ဝါကျဏ္ဍ၌၊ဒေါသဖြစ်ရောက်၊ရှစ်ဆိုး ခြောက် များကို၊ ကြောက်ရွံ့ရှောင် ဖယ် ကြ ရမည်၊ ဟူလို သောဝ်။ ။

ပသာဒဩဇ၊မဓုရနှင့်၊အတ္ထဗျတ္တိ၊ သမာဓိကန္တိ၊ သိလေ သဥဒါရ၊သမတာ၊သုခုမာလတာ၊ဂုဏ်ဆယ်ဖြာနှင့်၊တွယ်ရာ တင့်တယ် စေရမည်၊ ဟူသော ကဗိလက္ခဏာ၊ မာတိကာ၌၊

ပသာဒဂုဏ်ဟူသည်ကား။ ။အနုရာပဒိ တသမ္ဗန္ဓ၊ ဒုဘာဂါ
ယာပဒါဝန္တီ၊ ဒုပသိဗ္ဗါဘိဓေယျာပဒီ၊ ပသာဒံ ဇနယာတေ ယ
ထာ။ ။ဟူသော အဿတ်ပါဠိနှင့်အညီ၊ အကြင် ကဗျာနှင့်
ပါသောအက္ခရာ အစဉ်သည်၊ ငယ်ရှည်၍ အနက်ယူသင့်သောပုဒ်
ချင်းမသီးမခြားအနီးသား၍၊ ဝင်ခြင်းဖြင့်တင့်တယ်၍၊ အနက်
လည်းထင်ရှားဘိ၏၊ ထိုအခွဲ့ကဗျာအစဉ်ကို၊ ပညာရှိတို့ကြည်
ညိုကြရကား၊ ပသာဒ ဂုဏ်ရှိသည် ဟူလေသည်။ ။ပြယုဂ်
ကား၊ ။ပဒိုက္ခရာ၊ ဥဗ္ဗာအိမ်တောင်၊ ကုန်းခေါင်မြေမြှေ၊ ခွန်ခဲ့
သေ၍၊ မနေလှ့ရပ်၊ တောသို့ကပ်လည်း၊ အလပ်သည်ကောင်း၊
သီကြားကျောင်းကို၊ မညောင်းမညာ၊ အဖြစ်ရှာ၍၊ ပင်ခူါခွဲ
မြောက်၊ သင်ပင်အောက်ဝယ်၊ တပေါက်ထီးထီး၊ ခံသည်း
ညည်းလျက်၊ မရည်းဘာသာ၊ တတ်ရာမရှိ၊ ကြိုက်မိသရွေ့၊
ရှစ်ရက်နေ့ဝဉ်၊ မစေ့ခင်၌၊ ကျင့်လျှင်ဖြောင့်ထွင်၊ ဆင့်ခါ တွင်
သို့၊ သုစိသင်ကာမျှ၊ လွယ်ကာရ၍၊ ပွင့်ဝေါးတန်၊ ရသေ့ရှာန်
ကို၊ မကျန်ကျင့်ညီ၊ ဝသီအစဉ်၊ ငါးပါးယှဉ်သော်၊ ဝဠမ္ဗ၊ အဝါး
ဝ၍၊ မြေမျှာဝါး၊ မသွားနှင်းသီး၊ ရှာန်ယဉ်စီးလျက်၊ မှုကြီး
ငါးဝင်၊ ပေါ်မိခွင်၌၊ သိမြင်ညည်းယှ၊ စသည့်ငါးခု၊ စတုသစ္စာ၊ ပွင့်
ကာမဖြတ်၊ ယောခြွေချွတ်လည်း၊ ရှိဝတ်ဆောက်တည်၊ မရည်
ရချို၊ အလိုလိုလျှင်၊ ၎င်းသို့ထွမ်းစား၊ ရွာဝင်သွားစဉ်။ ။ငါ့အား
မူးတုံ့ချက်တွေ့သည်။ ။ဟူသည်သည်။ ။၎င်းပါဒမိခန်း ဖျိုက
ရှာသည်၊ သဒ္ဒါလည်းတင့်တယ်၊ အနက်လည်းထင်ရှားရကား၊
ကြည်ညိုဘွယ်သောသဘောဝဖြစ်၍၊ ပသာဒဂုဏ်ရှိသည်မှတ်
ရမည်။ ။

၎င်းယခုပြ အပ်သော– ပသာဒ ဂုဏ်အင်္ဂါတဲ့သို့၊ စုံလင် စွာ
ဂုဏ်ဆယ်ပါးလုံး၊ ရေးထုံးကောက်နှုတ်၍၊ သရုပ်ဖော်ပြရကား၊
ဒုတိယနှိုင်းပြ သောပညာရှင်တို့လည်း၊ အရေးမပြု၊ ဥဒါဟရိုက်
သောပုဒ်တို့လည်းနှားမျက်ပိမှု၍၊ ဦးလေးတွယ် ရှိသည်
လည်းတခြောင်း၊ ယခင်ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော– ဒေါသတို့ကင်း

က၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ပုဒ်ဝါကျအနက်တို့၊ အချက်ကျပြည့်ရုံ၍၊ ဂုဏ်ဆယ်ပါး၊ ပါဝင်ရှိပြီး၊ သည်လည်းတကြောင်း။ ။

ထိုဖြစ်၍၊ အစေ့အစုံ ဂုဏ်ဆယ်ပါးကို၊ ကျယ်ပွါးစွာ၊ မပြ မဆိုဘဲ၊ အလိုရှိသူတို့၊ ကောက်ယူနိဿယဉာဏ်၊ ဆက်သန် ရန်အချက်၊ အနက် မြန်မာ နှင့်တကွ၊ မာတိကာ ထွင်၍ ပြ သော့အံ့။ ။

ပသာဒေါဇောမဓုရတာ၊ သမတာ သုခုမာလတာ၊ သိလေ သောဒါရတာကန္တိ၊ အတ္ထဗျတ္တိ သမာဓယော၊ ။ ဆလက်ာ၊ ။ ပသာဒေါ၊ ကြည်ညိုဖွယ်သော ပုဒ်အစဉ်ရှိသော ပသာဒဂုဏ်၊ ဩဇော၊ သမာသ်ပုဒ်များခြင်း၊ အကျဉ်းကိုအကျယ်၊ အကျယ် ကိုအကျဉ်း၊ ဟူသော သဒ္ဒါအနက် ၂ မျိုးတို့၌ဖြစ်သော ဩဇော ဂုဏ်၊ မဓုရတာ၊ ရွှေနကရိုဏ်းတူ-ပုဒ်ချင်းနီးခြင်း၊ အက္ခရာအတူ အပါများခြင်းကြောင့်- ချိုသာနာပျော်ဖွယ်ရှိသော-မဓုရတာ ဂုဏ်၊ သမတာ-အတွဲပုဒ်တို့၌၊ အက္ခရာအတူ အညီအမျှထား ခြင်းဟူသော သမတာဂုဏ်၊ သုခုမာလတာ၊ မနိုင်တအက္ခရာနည်း ပါး၊ သေနွှလအက္ခရာများသော သုခုမာလတာ ဂုဏ်၊ သိလေ သော၊ ချောမောပြေပြစ်သော ပုဒ်ချင်း နီးခြင်းတည်း ဟူသော သိလေသဂုဏ်၊ ဥဒါရတာ၊ အံ့ဩဖွယ်ထွန်းတဲ့သော ဂုဏ်ဖြင့် ပြည့်သော ဥဒါရတာဂုဏ်၊ ကန္တိ၊ အပြောကြီးသည်ဟုဆိုရန်မရှိ ကြီးကျယ်သော ဝါစကားဖြစ်၍ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော ကန္တိဂုဏ် အတ္ထဗျတ္တိ၊ ဆောင်၍ပြရန်၊ ပုဒ်ကျန်မရှိ၊ အနက်ထင်ရှား ပြသော၊ အတ္ထဗျတ္တိဂုဏ်၊ သမာဓယော၊ မုချသဒ္ဒါမပါ၊ ဥပစာ သဒ္ဒါဖြင့် တွဲဆိုသော် သမာဓိဂုဏ်၊ ဣမေ ဒသ၊ ဤသည် ဆယ် ဂုဏ်ဆယ်ပါးတည်း။ ။

ဤသို့လျှင်။ပသာဒ-ဩဇ။ မဓုရနှင့်။ အဓ္ဓါ ဗျတ္တိ။ သမာဓိ ကန္တီ။သိလေသ-ဥဒါရ။ သမတာသုခုမာလတာ။ ဂုဏ်ဆယ် ဖြာဖြင့်တွယ်ရာတင့်တယ်စေရမည်ဟူလိုသော်။ ။

ပဋ္ဌိသာ၊ချီအချုနှင့်၊ဤမှတပြား၊ကြိယာခြောက်ဆယ်အတွယ် တွယ်ကို၊အကာယ်ထိကျွမ်းစေရမည်' ဟူ သော ကဗိလက္ခဏာ ဓာတ်ကာ၌။ ။ပဋ္ဌိသာ၊ချီအချုနှင့်ဟူသည်ကား။ ။

ငှင်းပဋ္ဌိသာ၊ချီအချုဇယားပုံ။

ထူးဆန်းတွေ့လာ	ညွန့်ရှင်	ပေါက်ပြဲငုံမှုး
ပုလဲသွယ်	လည်ကုတ်ချို	အဖျားကောက်
ရွှေလောင်းပြွန်	သော်တာရောင်	ကဏ္ဍုထူးချို-ကဏ္ဍုထူးချ
နေရောင်ခြည်ပြေး	ခြောက်ဆိပ်လာလယ်	ညွန့်ဂုန်
ရှိုင်ညွှတ်ခက်ပြာ	မဏိဆိုက်ကျိုင်	အာသာခတ်ဝတ်ဆံ
မဏိဉာဏ်ပြည်	ဓော်တနိုင်လိုး	ပြောင်ကောသာ
စူးရှသခြေသိမ့်မှုန်	ရှိန်နီစွင့်ဘော	ဇီလူးရယ်
တကြီး	တငုံ	တဆန်း

ဇယားချူရန်အစီအစဉ်။ ။ထူးဆန်းတွေ့လာ၊ ။ညွန့်ရှင်၊ ။ ပေါက်ပြဲ။ ။ငုံမှုး။ ။ပုလဲသွယ်။ ။လည်ကုတ်ချို၊ ။အဖျား ကောက်။ ။ရွှေလောင်းပြွန်။ ။သော်တာရောင်။ ။ကဏ္ဍုထူး ချို။ ။ကဏ္ဍုထူးချ။ ။နေရောင်ခြည်ပြေး။ ။ခြောက်ဆိပ်လာလယ်။

ညွန့်ဟုန်။ ။ဒိုင်ညွန့် ခက်ဖြာ။ ။မဏိဆံကျင်။ ။အာသာ ဝတီ ဝတ်ဆံ။ ။မဏိ ဥဖြည့်။ ။ဓော် တနိုင်လုံး။ ။မဖြတ် ကောသာ။ ။ဇမ္ဗူ့သပြေ သီးမှည့်။ ။မြိန်ခွင်လျှော။ ။ထိလွေး ရယ်။ ။စကြို။ ။ဝဘဝုံး။ ။ဝဘဆန်း။ ။ဟူ၍- ရတုချိုနည်း။ ချုနည်း။နှစ်ဆယ့်ငါးပါး ရှိသတည်း။ ။ချုံ-ချိုံ- အမိပွားယ် ကား။ ။

လူးဆန်းတွေလော။ ဟူသည့်မှာမူ။လုံးဖြာဝိုဒ်လုံး။ စထုံးရှည် တို။အဆိုမညီ။ချချိမတူ။ ။ညွှန့်ရှင်- မူကာ။ ထုတာမ်းခွန်ဆင့်။ စာလုံးဖြင့်သာ။ချသင့်ပညာတ်။ ။ပေါက်ဖြမှတ်ကာ။ သတ် မသာတ်ရွာ။ အက္ခရာချိချ။ အမှုမှုတည့်။ ။ထိုမှ တာထူး။ ငုံမူး နိုက်ကာ။၍ပယ်ရှား၍။တပါးသတ်ဖြင့်။ အသင့်မထွဲ ချိချဖြ တည့်။ ။ပုလဲသွယ်မှာ။ အသတ်ပါနှင့်။ အက္ခရာ၍။ပါလေ့ မှန်ပြီ။ ။အချိုလည့်ကုတ်။ရွှေပုဒ်-ဒု-တ။ပါဒနိုက်ဝယ်။မိပွါယ် ဖြစ်စေ။ပုဒ်ဖြစ်စေပင်။ ထူလေတတာန်။ ။ရွှေလောင်း ဖြန်မှာ။ မှန်-ဏ-ဝ-တ။ယ-ပ-ရ-မှ။ သဏ္ဌအက္ခရာ။ ချိချ ပါလော့။ ။ သော်တာရောင်မူ။သတ်တူသံထူး။ကာရန်တူနှင့်။ချဟူ၍ဖြ။ ။ ထိုညီကြလည်း။ဟုချတပြီး။ တထင်းဆီနှင့်။တသီးညွှန့်မှု။ မည် ထွဲမှတ်လေ။ ။နေခြည် ရောင်ပြေး။ အမည် ပေးကာ။ လေး အက္ခရ။ က-တ-ထ-ရ။ တရချဖြင့်။ ချဟု ဒိုင်းခြား။ ။အများ ကောတ်နိုက်။ရွှေပိုဒ်ချမှာ။အက္ခရာမိပွါယ်။ တသွယ်သွယ်ကို။ ရှယ်၍ချိကောက်။ ။မျောက်ထိတ်လယ်လ။ ဝဏ္ဏကြားတွင်။ ပါဝင် လာသီ။ သတ်ရှိအက္ခရာ။ ဖြင့်သာချတုံ။ ။ညွန့်ဟုန် ကားဝ။သတ်ရွေ့ချလော့။ ။ထိုမှတချက်။ကဏ္ဍူထူးချိ-ကဏ္ဍူ ထူးချ။သုံးပဒပင်။ ထုံးစချချို။ မညီထွင်းချတ်။ ။ဒိုင်ညွှတ်ခက် ဖြာ။ချရာအထုံး။ ခုနှစ်လုံးရှိ။ ။မဏိဆန်ကျင်။ ၉-လျှင်ချပြီ။ ။ အာသာဝတီဝတ်ဆံ။နိယံဖြမှတ်။ငါးတ်ဒသ်ချနည်း။ ။ဥဖြည့်း မဏိ။ချဘိပန္နရ။ ။ဓော်တနိုင်လုံး။အထုံးနေ့ဒသ်။ ။မဖြတ် ကောသာမှာ နှစ်ဆဲ့ငါး။ ။ဒိုင်းခြားမှတ်ပြု။ ။ဇမ္ဗူ့သပြေ။ သီး

နှည့်အွှတွင်။တွက်ရေရုံးဘွဲ့။ လုံးဆဲ့ငါးလုံး။ရတုထုံးခွဲ။ အဆုံး ပဒ။ သည့်ထက်ကြွှေ၍။ချဉ္စင့်မကြိုးမိ။ ။မြိန်ခွင်လျှာမှာ။ ပ-ထ သာသျှင်။တူရာအချ။ဒု-တွဲ့ရ၏။ ။ထိုမှတဘွယ်။ဘီလူးရယ် မူ။တူသောသုတ်ထိ။ရှိအကျွှရာ။ သတ်သံပါဖြင့်။ကြိုခါတမျိုး။ ထို လွှဲမျိုးတည့်။ ။တကြိုး။မှာကာ။သဝေခြားသတ်။ဝ-အသတ်နှင့်။ သတ်စပ်မြဲထုံး။ ။တတုံး။င-ည။ထ-နှင့်-ပ-တည့်။န-မ-ထရပ်။ သတ်စပ်ယှဉ်မှန်း။ချချိခန်းတည့်။ ။တဆန်းမှာသော်။ ဝေျှာ် နည်းသင့်နည်း။နိသျှည်းမရှာ။ ဆရာ မတောင်း။ ဆင်ခြင်မရှိ။ မိမိ ထင်တိုင်း။ ပေါက် လွှတ်ပိုင်းသို့။ ဂိုဏ်း မလွှတ်စွာ။ သူရှုးစာ တည့်။ ။သချိုသစ္စင်မီ။ပစ္စုပိပင်။ချချိရတု။သိမ္မဖြန့်မျိုး။ဤထို့ရှိဟု။ ကဝိပါသစ္စု။ကျမ်းမခွဲတွင်။မော်ကွန်းထင်သည့်။ ။ဥာဏ်မြင် လိုသူမှတ်ကြောင်းတည့်။ ။ဟူသောကဗျာကို– တောက်ရှု ၍။ရတုချနည်း– မြဲနည်း။ ၂၅–ပါးတို့။ ပိုင်းခြား ဝေဘန် ကြရ မည်။ ။

ကြိုးယာခြောက်ဆယ်ဟူသည်ကား။ ။ဂန္ထ ထိ– ဂန္ထ နှိ စသောအချောတ်ကြိုးယာ။ကာထ်ကတော။ဝသောကိတ်ကြိုးယာ။ ဤသို့ဂေဓာဘာ်သာ။ ကြိုးယာအများရှိသော်လည်း။ထိုကိုပေ။ ဖြန့်မာမှု့ရတုကဗျာစပ်ထုံး။ အဆုံးအချကြိုးယာဂိုသစ်ဤ၍လို သည်။ ။ထိုခြောက်ဆယ်သောကြိုးယာတို့။ ရှေးဆရာကြီးတို့။ ဂန္ထပဒေ။နယ်ပဒေ။မူသောဖြစ်ရစ်စေခြင်းငှာ။ ဖြဆိုသောလက်ာ အတိုင်း။ ဆိသာရုံ့ အကျဉ်းအားဖြင့်။ အင်းဇယား နှင့် တကွ ပြပေအံ့။ ။

ကြိယာခရောက်ဆယ်သရုပ်ပြဇယားပုံ။

ကျွင်	ကျွင်း	မှုကား	ဝယ်	သား	တမင့်
ချိန့်	ဖြင့်	တွင်	၏	မိန့်	လှည့်
မည်	ဖုံ့	လော	ထုံ	မံ့	သော်
ခံ့	ဘူး	သော	မှုလော	ရကား	မူ
အား	မှ	က	လိမ့်	ငှ	တံ့
လည်း	ဘိ	တည်း	ချည်း	ဟု	ခဲ့
နည်း	နိုက်	လျောက်	ကြောင့်	ထက်	ရို့
သည်	ဝံ့	သည့်	မိန့်	ထုံး	လိမ့်
တည့်	တော့	ကား	လော့	ရွေ့	သို့
မျှ	တို့	ဌာ	ချင်း	ထမ့်	နှင့်

မဥ္စူ၊သုန်းမော်။ ပွင့်ချိန်မျှော်သည့်။ပန်းမော်ခေါင်ထိ။တုမရှိ သား။ဘာဝီဘဝေ။ဇောဖြူဖော။ ။နှစ်တွေ့လောက်ဘ။ကျူမ်းနိုက်လော သား။နည်းနာနယ။ဝိဇ္ဇာရဖြင့်။ သုံးတန်ဆင့်၍။ ပွင့်သည့် ကျာ။ကြိယာတွင်။သမာသေနှ။မူလဓမ္မော။ကိုသာပေတည့်။ သံချေပုံ့ညွှန်း။ကျွန့်ပ်ခင်းမိန့်။ ။ကျွင်၊ကျွင်း-မှုကား။ဝယ်-သား။ တမင့်။ချိန့်-ဖြင့်-တွင်-၏။ မိန့်-လှည့်။ မည်-ဖုံ့။ လော- ထုံ။ မံ့-တည့်။သော်-ခံ့-ဘူး-သော။မှုလော-ရကား။မူ၊အား-မှ-က။ လိမ့်-ငှ-တံ့-လည်း။ဘိ-တည်း-ချည်း-ဟု။ခဲ့-နည်း-နိုက်-လျောက်။ ကြောင့်- ထက်-ရို့-လည်း။ ဝံ့-သည့်- မိန့်-နှင့်- ထုံး- လိမ့်။ တည့်-တော့၊ကား-လော့-ရွေ့-သို့။မျှ-တို့-ဌာ-ချင်း၊ထမ့်-နှင့်။

ထို။ရှင်မင့်ညွှာဆင်တော်။ထွန်းပေါ် ကျယ်ချဲ့။ ရှည်ခဲ့တတ်တော် မှုဘုရား။ ။

ဤကား။ကာဗိပါသစ္စာ-ကျမ်းလာ။ ကြိယာခြောက်ဆယ် သရုပ်ရေလင်္ကာတည်း။ ။ဤသို့ သရုပ်သနိုးခတို့။ ဝဲလာ မှတ်သားထိလင့်စေပြီးမှ။စပ်ထုံးကိုသိရမည်။ ။လျှင်-ကြိယာစပ်ဆိုထုံးကား။ ။ပဲ့ချူးမိဖုရားဆိုရတုတွင်။ ။ဘုရားမြတ်စေခါရာမလျှင်။ဟုစပ်ဆိုသည်။ ။လျှင်း- ကြိယာစပ်ဆိုထုံးကား။ ။ပဒေသရာဇာဆို-ယိုးဒယားသံချော်ပျို့တွင်။ ။ဆာ ထကိထုံးပြွား။ ပေးသနားသည်။ ။လာ လားအခင်း မပြေ လျှင်း။ ဟုစပ်ဆိုသည်။ ။မှုကား။ကြိယာ စပ်ဆိုထုံးကား။ ။ရှင်ထိလဝ်သဆိုရတုတွင်။ ။ပစ်ခွါတွေ့ရဘိ မှုကား။ ဟုစပ် ဆိုသည်။ ။ဤသို့စသည်ဖြင့်။ကြိယာခြောက်ဆယ်စေ့ရုံအောင် စပ်ထုံးကောက်နှုတ်ပြရလျှင်။ ကျယ်လွန်းအံ့ဖိုး၍။ နည်းရရုံမျှ-ပြလိုက်သည်။ အပြည့်အစုံသိလိုမူ။ရှေးရှေးသော်ပညာရှိကဗိပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့။ ရေတ်ဆိုတော်မူခဲ့သော-ပျို့။ကဗျာ-လင်္ကာ-ဧချင်း-မော်ကွန်း။ ရတု။အစုစုတို့ကို။ကြည့်ရှုမှတ်သားကြစေတော့သတည်း။ ။

ဤကား ကြိယာခြောက်ဆယ် အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။ဤသို့လျှင်။ပဋ္ဌိသ။ချိအချုနှင့်။ ဤမှတပြား။ ကြိယာ ခြောက်ဆယ်။ အသွယ်သွယ်တို့။အကာယ်သိကျွမ်းစေရမည်ဟူလိုသည်။ ။

ဆူရ္ဒ- အနိရ္ဒ ဖြစ်သော- ဂိုဏ်းရှစ်ပါးတို့။ ဝေ ဘန်၍. ပြပေအံ့။ ။ဆူရ္ဒ၊နိရ္ဒ။သေဝပိုင်းဖြတ်။ဂိုဏ်းနဲ့ကျွတ်နှင့်။ နှတ်လည်းတချက်။ဝံသဏ္ဍရာ။ဆန္ဒာဂန္ဓ။ ပြသည်တင်ရှား။ ဂိုဏ်းအမျိုးကို။ပိုင်းခြား။ဝေဘန်နိုင်ရမည်ဟူသော-ကာဗိလင်္ကာ။ ခေတိကာဥ္စ။ ။ဂိုဏ်းဆိုသည်ကား။ ။ဂဏသချိုနေ့ဂဏီယတေဝေအပေယဝေနသာယာဘိဂဏော။ ။ဤသို့အဘိဓါန်ဋီကာလာသည်နှင့်အညီ။အကွဲရှုမပြား အဓိတ်အဝင်္ဂနှင့်တကွ။ အရေအ

ထွက်ပြုအပ်သည်ကို။ ဂိုဏ်းဟူ၍ ဆိုအပ် ရကား။ ထိုဂိုဏ်း သည်။ ဆူ၍လေးဂိုဏ်း။ အနီရွှေလေးဂိုဏ်းဟူ၍-အထွေ့င်းကျယ် ပွါး။ ဂိုဏ်းရှစ်ပါးပြားပြန်သည်။ ထိုပြားသော ဂိုဏ်းရှစ်ရပ်၊ ဂိုဏ်းရှင်နက္ခတ်။ဂိုဏ်းစောင့်နတ်။ အခကျိုးအပြစ်ဟော။ ဇုတ်၊ ဥပါဒ်။ဝံသကျွရာအရေစ်ရပ်များကို။ မှတ်လွယ်သိလွယ်စေခြင်း ငှါ။ရှေးသင်္ဂဟောင်းအတိုင်းဖော်ထုတ်ပြပေအံ့။ ။

(၁) အောင်ပန်းညွန့်ရည်။သခြေမည်သား။ မြရည်လျှံဝင်း။ ကျွန်းများမင်း။တွင်။ ရာဝင်း သက် နှံ။ သစ္စာခံ၍။ ဆင် မျိုး မုံ သောတ်။ငွေတောင်ပေါက်သို့။ကျော်ကမည်လေကျွန်။ ကျမ်းဂန် တွေ့ရှာ။မင်းရာဇာလျှင်။ ဂိုဏ်းမှာရှစ်တွေ့။ စောင့်နေ ရှစ်နတ်။ နက္ခတ်ရှစ်သွယ်။အဓိပ္ပါယ်ကို။သိလွယ်သာအောင်။ တစောင် ကမ္ဘည်း။တပိုဒ်ထည်းဖြင့်။ရုံးစည်းသံချုံ၊ လင်္ကာဆိုပိမ့်။ ဂ-ဂို ဂရု။လ-လဟုဟု။ သိမ္ဘာအာဂုံ။မှတ်ပြီးတုံမှ။ လုံးရုံ-ဂ-လ။ဂိုဏ်း မ-နံ-ကား။ ထုမ္ဘ-ဆုမ္ဘာ။ နက္ခတ်မှာမူ။ ဇေဋ္ဌာ ခေါ်ညီ။ ဘရဏီ တည့်။တူပြီမလွှင်း။အစရိုင်း-ဂ-လ။မြင်လကာမူ။ဘ-ယ-ရွှေထိမ်။ လနှင့်တိမ်ပြီ။ မိဂသီလျှံမိတ်။ သဏ္ဍာ ထိသ်တည့်။ လယ် ထိပ် အဖျား။ဂ-မြင်ညားမူ။ ဇ-သ-ဟူ၏။ လျှံလူရောင်ပြီ။ ရဝိ-ဝါ တာ။နက္ခတ်မှာမူ။ပုဏ္ဏ-သွာဒီ။အမည်ရှိရှင့်။ ထိုပြီ့တသွယ်။ အလယ်အဖျား။လ-မြင်ဥာဏ်မူ။ ရ-တ-ဟူ၏။ ရှိန်ပူပြင်းလတ်။ ဓိနတ်-အာကာ။နက္ခတ်မှာမူ။ဇျေဋ္ဌကာ-သရဝဏ်။လျှင်ညီမြဲမှန် ၏။တထန်မှတ်ရာ။ ကျိုးဖြစ်မှာကား။ ထုမ္ဘာမြေ၊ ဆုန္ဒသက် ရည်။တည်ကြည်စန္ဒာ။တိမ်မှာမြွေရှေ။နေကားဆင်းရဲ။ လေကွဲ ရပ်ဖြစ်။မီးချစ်သေးမြင်။ကောင်းကင်တိုးမုံ။ပြီ့ပြီ့သိမ္ဘ။နက္ခတ် ဇုတ်ဝိ။ဝက္ခ၊မာယာ။ဘုန်ဂါနှင့်။ မှန်ရွှာသသော။ရောက်လိုက်နော မှ။လျှည်သောနက္ခတ်။ကြွင်းလဝ်များရွာ။နှစ်ဆယ်သာမူ။ နဂါ ဝကျွ၊ မာယာဘုဂို။ ရောရှုပြီးမှ။ ဝေးထရှုန်၊ တစ်-နှစ်-သုံး မှတ်။ကြွင်းမြင်လဒ်မူ။ဥပါဒ်မိဏ္ဍု။ ကာနရှုလော့။တရု-ပဋ္ဌ။ ဆ

ဝုည-ကား။ ဖြိုဏ္ဍ-လော၀ံ၊ သိန္တိဝ်ဟု။ ဝရံ-ပိုင်းခြား။ ဓိဝချွဲ ထားသည်။ ။ဤကားဂိုဏ်းလက်သတုရေး။ ။

(၂) ဆောင်နန်းကွန်လည်။ အမြဲတည်သား။ ဓမ္မပြည် နိဗ္ဗူ။ ဖိုးယူဇုဒ္ဓတ်။ဗိသုဒ်နတ်၏။သည်းမွှတ်မျက်ရှု။ဝါဘိဂ္ဂါမျှင်။ ရုံးစုပေါင်းစည်း။ဂိုဏ်းယူနည်းတို့။ကမ္ဘည်းတင်မှု။နိဒါန်းပြုဗိမ်- ဗိန္ဒု-ဗိဇာ။သံယောဂ-ကို။ မြင်က-ဂရု။ လဟု-ရသော။ မှတ်ကြ ပြီးခါ။အဏ္ဏရာသုံးချ။တဂိုဏ်းပြုလော့။ ဝဝုန္နိက်ဝယ်။ အဆုံး ပယ်မှ။ အစအဆုံး။မသုံးပစ္စ။ နှစ်ဂိုဏ်း ဆတည်။ သဏ္ဍာအန္တ။ ဝသည်တို့မှာ။ရှေးနည်းသာလျှင်။ဝါနှာထောက်ထား။ကြံစည်း ဝေး၍။ ။ခမှားယူသင့်သည့်တကား။ ။

(၃) ပြောင်ရွှန်းစွန်နည်း။ ကောင်းတို့ရည်၍။ လေးမည်ဇုန္တ။ နိန္တလေးဖြာ။လေးခါဝံသ။ လေးဆ-ဝဏ္ဏာ။ ရှိလှည့်ရာတွင်။ မ နှာ-ဘ-ယ။ ဂိုဏ်းလေးဝမှု။ ဆုန္ဒဇလာ။ ဇ-သာ-ရ-တ။ အနိစ္စ တည့်။ဖြတ္တဏာ-ခတ္ကျာ။ဝေသာ-သုန္တ။ လေးဝံသ ဝယ်။ သရ။ က-ငါ။စ-ဥာ-ရုထ။ဝုဍ္ဍသမှု။ဖြတ္တဏာအန္တယ်။တသ္တယ်-တ-န။ ပ-မ-ယ-ရ။ခဏ္ဍိယတည့်။လ-ဝ-ဝေသာ။ သ-ဟ-ဠ-က။ ဝံသာသုန္ဓ။ ကြွင်းထခရော။ ဆဲ့ခြောက်မှာမူ။ လေးဖြာ မျိုးနှင့်။ ယှဉ်ဝေသင့်၏။တဆင့်-တလ။ဇုမာရနှင့်။ ယောဇ္ဇနမည်ရှိ။ ဝုဏ္ဏိတုသည့်။လေးမည်အဝဏ္ဏာ။ယှဉ်ခရာလည်း။ ဖြတ္တာဝံသ။ ဝသည်တို့တွင်။ ဝဲ့တိုင်းပင်တု။ လျှရှင်အများ။ မှတ်ဗိမ့်ထား သည်။ ။ဝေဒ္ဓပြာနည်းယဉ်ဆန်းတကား။ ။

ဂိုဏ်းဝေဝင့်ဗိုးလတ်။ နတ်နက္ခတ်နှင့်။ ဖွဲ့မှတ် တွက် ချက်။ နံသင့်ရက်ကို။ပေါင်းရွေ့ဆိုဗိမ့်။ မ-ကိုဝေဝင့်ထ။ နတ်ဘုမ္မနှင့်။ ထူရသော၀ီ။ ဒေဗိုးရ။ ဓေစ္ဆနက္ခတ်။ ယှဉ်လတ်မြဲမြဲ။ဆင်နံ နဂါး။နှစ်ရက်သားသော။ချော်ပေရာ၏။န-မှာမူကား။ သိကြား လုပ္ပြ။သရဏီနှင့်။သောရီနေ့န်။ဆက်သံကောင်းစွာ။ဘ-ဂိုဏ်း မှာမူ။ အာကာသနိုယ်းလတ်။ လနတ်- သိမ်း။ မိဂသိ နှင့်။ အညီ

ဘနင်း၊လာ။သေဘာကြွာရက်သာ၊ နှစ်ပါးတော်ဝွာ။ ယ-မှာထမ္မ
တောင့်ယှူတိမ်နတ်။ဖုံးတတ်မေခလာ။သဗ္ဗာဘိသွေ။နက္ခတ်ရ၍။
ခွိစည်းငေ့ဖျံ့ဟုန်။ကဋ္ဌုန်နဂါး။ကြွတ်နံ့သာ။ယု။သုံးပါး။မွှင့်သာ။တော်
လှဲရွာ၏။ဇ-မှာပုကား။နေ-နတ်သား။နှင့်။ မိုးပြွား။တုံ့ထ။ ကာလ
ကဏ္ဍ။အညီပုဏ္ဏ။ကျ၏။နက္ခတ်။သ-ဂိုဏ်း။တွန့်ကို။ လေ-နတ်
တောင့်။ထ။ကာလကဏ္ဍ။ ဘွာဖိနက္ခတ်။ ရ-ဂိုဏ်း။မှတ်မှာ၊ မိုး
ဟိတောင့်ထ။ကာလကဏ္ဍ။အညီမိုး၏။ ကျဏ္ဍိကာတည်း။ ထ
ပမှတ်ကြ ။အာကာသနှင့်။ ကာလကဏ္ဍ။ အညီသရဝဏ်။
ါ။ဟန်လေး။ပါး။ဤဝကား။လည်း။ ။မှတ်သား။မွေနည်း။ဆဲကျဉ်း
သည်။ ။

ဤလင်္ကာအရပ်ရပ်တို့၏။ ။ဝိဏ္ဏွဏ္ဏအံ့ပြုံ့ယ်ကိုအလွယ်
ဟ်ရန်သံပေါက်။အထိုကောက်နှင့်တကွ။ခရေကောက်ရေး။သား
သည့်။ထွင်း။ပြပေအံ့။ ။အောင်ပန်း။ညွှန်ရှည်အမိဗ္ဗါယ်မှာ။ ။
ဘုသမိ။နွှဇူဘ။ယတိမ်သတ်။မတ်ဘို့ဇေ။ ။ဇနေဝု။ ဘုလိ
ထွာ။ဘောမိကျော်။ထတ်အာသ။ မှတ်ကြွဂိုဏ်း။ရှစ်ပါး။ ။
ဥတ်တွီး။စုံ။သိလိုတုံ့မှု။ ၂သိ-သုံ-မေ-ဘူ။ကာလေး။ဟူ။ဘူက
လတ်ထိ-ထွာ။ ။

နက္ခတ်လိုး။ရေတိုတည်း။ နှစ်ဆယ် မကျော်ချင်- သိ-ဂုံ။
ပြည့်-ခေါင်-လ- တိ-ဆောင်ကို၊ ရော။ ။နှစ်ဆယ် ကျော်
ချင်။နေခင်-ဆို-သည်-ကား-ဖြ-ဘလား-တိုရော။ ချနဲ့ရုတ။
၁-ခု-ကြွင်း။ဥပါဒိ။ ၂-ခု-ကြွင်း။ဒိဋ္ဌ။ ၃-ခု-ကြွင်း။ ကာန။ ။
၄-ခု-ကြွင်း။မေပြိဿ။ ၅-ခု-ကြွင်း။လာဘ။ ၆-ခု-ကြွင်း။သမ္ဘိ။
သုည-ကြွင်း။ဝရ။ ။ဥပါဒ်-သုံး။ပါ။ရက်-လေး။ပါ။ပိုင်း။ခြား။၍။
မှတ်လေ။ ။

အဓ္ဓေါ်ဝ-အကျွန်။ ။ဥ-မိတ်- ကာနာ- ဦး။ ကျိုးမဲ့တဲ့ထံ။ ။
ပိတောဒ်ထံ။ ကြီပါ။ထေသည့်တိုင်း။ ။ဖြိုဝ်-လာ-သိမ်-ကာယ်
နှင့်၊ဝရိတ်-စဉ်လာညွှန်း။ခဲ့တယ်။ထွန်း။ဘွယ်ကြီ။ဂိုဏ်း။ ။

ဂိုဏ်းရှစ်ပါးဇယားပုံ

ဂိုဏ်းအုပ်	မဏ္ဍာ	ဂိုဏ်းမည်	နတ်သား	နတ်သ္မီး	နက္ခတ်	လုံးရေ	အကျိုးဖြစ်ပေသော	
ကုလဒိ	၂၁၁	က	ဿနတ်	သိရိ	ဒိဂသိ	၁	တည်ကြည်ခြင်း	ဒိဗ္ဗဂိုဏ်း လေးပါး
နမိုဘ	၁၁၁	န	သိကြား	သုန္ဒရိ	ကရဏိ	၂	အသက်ရှည်ခြင်း	
ယက်မိသတ်	၁၂၂	ယ	ယမ်နတ်	မဏိမေခလာ	သဂ္ဂုဘိသျှ	၂၄	အမြဲသိုမ်းသွားခြင်း	
မဝ်ဘုံသ	၂၂၂	ဓ	ကုန္တိုး	သုရသာဒိ	ဓနိ	၁၈	လောဘိရှုရှုမြဲခြင်း	
ဓေနုရ	၁၂၁	ဝ	ဇနနတ်	ကာလကဏ္ဍိ	ရဏ္ဍကုဿ	၇	ထင်ရှားခြင်း	အမိန္ဒဂိုဏ်း လေးပါး
အုံးဗိဿ	၁၁၂	ဿ	ဓေနတ်	ငှင်း	ဘုံဒိ	၁၅	အရပ်တပါးသွားရခြင်း	
ရာမိကျတ်	၂၁၂	ရ	ဗိုးနတ်	ငှင်း	ကျော်ဘ	၃	ဘေးသက်သာခြင်း	
တဝ်အသ	၂၂၁	တ	အာကာသမိုး	ငှင်း	သဂ္ဂဏော	၂၂	အောင်မြင်ခြင်း	

ဒေသင်နန်းကွန့်လည်းအဓိပ္ပာယ်မှာ။ ။အ-ဣ-ဥ-ဤရသသ ဒုံးလုံးတို့တွင်။ တသုံးလုံးနှင့်ယှဉ်သော်။ လဟု-မှတ်။ ။ဒီဃ ဒိဂ္ဂု-သံယုတ်- ရှင်းဆိုနှင့်ယှဉ်သော်။ ဂရု-မှတ်။ ။အက္ခရာ ဒုံးလုံး။တဂိုဏ်းပဒ။ လေးလုံးမူ- အဆုံးပယ်။ငါးလုံးမှာ။ အဝ ၄ ဆုံးပယ်။ခြောက်လုံးရှိလျှင်- နှစ်ဂိုဏ်းခွဲ။ခုနှစ်လုံး။ရှစ်လုံး ကသည်မှာလည်း-ရှင်းနည်းပယ်လေ။ ။

ပြောင်ရွှန်းစွန်နည်း အဓိပ္ပါယ်မှာ။ ။လေးဆဲ့တစ်လုံးသော အက္ခရာတို့တွင်။သရ-ရှစ်လုံး။က-င-စ-ဥ-ရ-ဏ။ဤ-၁၄ လုံး သည်။ဖြူဗဏ္ဏဝံသ။တ-န-ပ-မ-ယ-ရ။ ဤ-၆-လုံးသည်- ခတ္တိယဝံသ။ လ-ဝ။ဤ-၂-လုံးသည်။ ဝေဿဝံသ။ သ-ဟ-ဠ။ဤ-၃ လုံးသည်။သုဒ္ဒဝံသ။ဤမှကြွင်းသော။ခ-ဂ-ဃ။ ဆ-ဇ-ဈ။ ဌ-ဍ ဎ။ထ-ဒ။ဓ-ဖ-ဗ-ဘ-အံ-ဤ-၁၆-လုံးသည်၊အမျိုးလေးပါးနှင့် ယှဉ်။ဆောက်ဆံ၍။ ။ဗာလ-ကုမာရ-ယောဗ္ဗန-ဝုဍ္ဍ။ အဝဏ္ဏာ မျိုးလေးပါးအက္ခရာဘိုလည်း။ဖြူဗဏ္ဏဝံသ- စသည့်တို့နှင့်အ နည်းအတိုင်းဟာတ်၍ယူ။ ။ဤဝံသအက္ခရာအပိုင်းအခြားကား။ ရှင်းမျှားပင်ရှေ့။လတ်ဘောဟောင်းရှိသည့်။ အဆိုမညီကြ။ ။ဤဒွ ကား။ဆန်းကျမ်းနှင့်အညီ။ဧွာင်တန်ဖရုဠ်ကျောင်းဆရာတော် ဧဒုရားရေးသားတော်မူသော ဝံသက္ခရာလက်ဘအတိုင်းဖြတ်ထား လိုက်သည်။ ။

ကပိပါသဏ္ဍာကျမ်းရွှေကခဂဃင-ဝဗိဠ္ဍါ။ဝဆဇဈည-ခတ္တိ ယောဝ။ဝသည့်ဖြင့် ဆိုရကား။ ထိုကျမ်းနှင့် ညီစွာလည်း။ ရှေး ဆရာတို့။ တုန်းတော်ချွဲ ရေးသား ကြ ကုန်၏။ ။ရေး သား ထန်မှာ။ ။

ဤနှုန်လန်းရွှေဝါ။ တုန်းတော် ဖြသသား။ စကြာ ပြောင်ရွှန်း။ ဖြန့်ထိပ်ပန်းလျှင်။ ပွှဓါန်းသီလယရီဗ္ဗဟု။ ဓမ္မသုံးတန်းအောင် ထမ်းခွန်တိုးမိုးယံးစွန်ညွှန့်ရာ။ ရွှင့်တော်မူကား။ နတ်လူ ကြည် ညွှန်းကောင်းအောင်မွှန်း၍။ ။လေးကျွန်းပိုင်တော် မူတော့ မည်။ ။

ဖြန့်မှုန်းတွေဖြာ။နေလဝါသို့။အာဝဏ္ဏာတွဲ့ ပတ်။ရောမင်းနတ်
လျှင်။ ဖြောင့်မတ်ရူရူ။နှလုံးခူးလျက်။ ရှစ်ဦး အင်ဝည်း။ ပုသ်
ဆောက်တည်က။ သုံးမည်ဖြားဖြောက်။ စကြာရောက်လျက်။
ကျော်ခြောက်ပတ်ဝန်း။ထုန်းနှံ့ရှုန်း၍။ ။ဒေးမှုန်းကြိုင်တော်မူ
တော့မည်။ ။

ကွန့်ရှုန်းတေဇာ။ထုန်းပညာတည့်။စည့်ဖြာလှိုင်ကျော်။ဖြန့်
ထိပ်ပေါ်လျှင်။ မိတ်တော် မပျက်။ဆံတရွက်မျှ။ နိဝ်ဝက် မရှိ။
သည်းခံမြဲလျက်။ အဝိရောဓ။ ညီညွတ်ကလျှင်။ ရန်ဝပျောက်
ကျွန်း။အောင်ညွှန့်လန်း၍။ ။မွှေးပန်းလှိုင်တော်မူတော့မည်။ ။

ဤသို့ညအကျွရာနှင့်ချီးပြီးလျှင်။ မင်းကျင့်တရားဆယ်ပါး
ကို-ထုန်းထောင်ထွန်းတောက်စည့်ပြီး- ကြီးကျယ်ဝေခြင်းငှါ။
၁၂-ပိုဒ်စီ-ပိုဒ်စုံဆိုသည်။ ။၁၂-ပိုဒ်ကို-၇-ခုဝေးလျှင်-နံ့တော်
ထွက်သည်။ ။အဝပိုဒ်-ညွှန့်လန်းရွှေဝါမှာ။ အကျွရာကိုနံ့သင့်
ယူ၍။၇-ရဝေးလျှင်။ မိတ်ထွက်သည်။ ။ဖြန့်မှုန်းတွေဖြ- ၂၁
ပသည်။ မိတ်ထွက်သည်။ ။ကွန့်ရှုန်းတေဇာမှာ။ဓါတ်ထွက်
သည်။ ။အထုံးချုနည်းကြီးပသာခြော်ဆယ်တို့တွင်လည်း။ နံ့တော်
အုပ်ဝေခြင်းငှာ-မည်-ကြီးပသာဖြင့်ချုံသည်။ ။ဆန်းဂိုဏ်းတို့တွင်
လည်း။ဝဏ္ဏရဏ္ဏဖြစ်၍။ အဝ- ညွှန့်-ဖြန့်- ကွန့်- တို့ကိုချုန်သ
ဖြင့်။လန်းရွှေဝါ။မှုန်းတွေဖြာ။ ရှုန်းတေဇာမှုကို ယူ၍စပ်လျှင်။
ထုမွှားနတ်တောင့်သော-မ-ဂိုဏ်းဖြစ်သည်။ ဘူမိလာဘာ-ဆို
သည်နှင့်အညီ။ဓမ္မဒီပါသောင်းခွင်-မြေပြင်အလုံးကိုပိုင်တော်
မူဝေခြင်းငှာ-မ-ဂိုဏ်းအညီထားလျက်။ရှေးပညာရှိတို့-ဖွဲ့ဆို
ကြသည်များကိုတောက်၍။ ။ဒိဋ္ဌ-သုတမင်္ဂလာအောင်ပံတ်
နိမိတ်ကြွဘာဖြစ်စေခြင်းငှါ။အာရုံနှား တောင်း။ မင်းပွဲတော်
တွင်။စာစောင်ဖွဲ့လျက်။ မတော် ဆက်သည်ဟူ၍ရင်း။ ။ ။
သမတွန်း။ ကျေးဇူးထွန်းသည် ဟူ၍ရင်း။ ရှေးဆရာတို့ စ ဝင်း
သည်နှင့်အညီ။အပြစ်ဒေါသကင်းလွှတ်စေလျက်။ ဂုဏ်ငေ ၂ယ်
မှုးနှင့်ဝှပ်ယှဉ်သောင်ဖွဲ့ဆိုစီကုံးကြရန်ရာသည်။ ။ သေး။

ဤသို့လျှင်။ ။အရှာသိနို့။ သောဒပိုင်းဖြတ်။ ဂိုဏ်းနေ့ဖွတ်နှင့်၊ နတ်လည်းတချက်။ ငံသာကွရော၊ ဆန္ဒာဂန္ဓ။ ဖြသည့် ထင်ရှား။ ဂိုဏ်းအများတို့ပိုင်းခြားဝေဘန်နိုင်ရမည်ဟူလိုသော်။ ။

ကာရန်ဆဲ့တစ်။သတ်ဆစ်ဆယ်ပါး။ သုံးဆဲ့ငါးနှင့်။တခြား ဆဲ့ခြောက်။အကျဉ်းကောက်၍။ ခြောက်ဆဲ့လေးသွယ်၊ ကာရန်ကျယ် နှင့်။ပရိယာယ်ဝေရစ်။ပုဒ်သွင်းထုတ်များကိုလည်း။ ဝင်းထုတ် စေခြောနိုင်ရမည်။ ။ဟူသောကဗိလက္ခဏာ။ မာတိကာ၌။ ကာရန်ဆဲ့တစ်ဟူသည်ကား။ ။အ- ကာ ရန်။ အု-ကာရန်။ဥ-ကာရန်။ဧး-ကာရန်။ အဲ-ကာရန်။ ဩ-ကာရန်။ အံ-ကာရန်။အိတ်ကာရန်။ အုတ်-ကာရန်။ အောက်- ကာရန်။ အိုက်-ကာရန်-အားဖြင့်။တဆဲ့တပါးတည်း။ ။

သတ်ဆစ်ဆယ်ပါး ဟူသည်ကား။ ။က-သတ်။င-သတ်။ စ-သတ်။ ဉ-သတ်။ တ-သတ်။ န-သတ်။ ပ-သတ်။မ-သတ်။ ယ-သတ်။ ဟ-သတ်။ အားဖြင့်-ဆယ်ပါးသည်း။

သုံးဆဲ့ငါး နှင့်။ဟူသည်ကား။ [illegible]

[illegible]

တခြားဆဲ့ခြောက်။အကျဉ်းကောက်၍-ဟူသည်ကား။ ။ ကဗိပါသစ္စာကျမ်းလာ။အ-ကာရန္တဒိ။အု-ကာရန္တဒိ။ ဥ။ဧး။ အဲ။ဩ။အက်။အင်။အစ်။ဘွင့်၍။ရှတ်အပ်သော-ဉ-ကြီးသတ် အည်။ပိတ်၍။ရှတ်အပ်သော- ဥ-ငယ်သတ်- အဉ်။ တ-သတ် အတ်။န-သတ်-အန်။ ပ-သတ်-အပ်။ မ-သတ်-အမ်။ ဝ။သတ် ဝ်။ကာရန္တာဒိဟူ၍။ ။ဥဒ္ဒေသ အားဖြင့်။ တဆဲ့ ခြောက် တည်း။ ။

ခြောက်ဆဲ့လေးသွယ်။ကာရန်ကျယ်နှင့်။ဟူသည်ကား။ ။အ။အာ။အား။ဟူသော။အ။ ကာရန္တာဒိ-၃၊လုံး။ ။ဣ။ဤ။အီး။ဟူသော၊ဣ။ကာရန္တာဒိ၊ ၃၊လုံး။ ။ဥ။ဦ။ဦး။ ဟူသော၊ ဥ။ကာရန္တာဒိ၊ ၃၊လုံး။ အေ။အေ့။အေး။ ဟူသော၊ ဧ။ ကာရန္တာဒိ၊ ၃၊လုံး။ ။အဲ။အဲ့။အဲး။ဟူသော။အဲ၊ကာရန္တာဒိ၊၃၊လုံး။ ။အော့။အော်။အော။ ဟူသော၊ အော၊ ကာရန္တာဒိ၊၃၊လုံး။ ။အက်။အောက်။အိုက်။ဟူသော။ အက်၊ ကာရန္တာဒိ၊၃၊လုံး။ ။အင်။အင့်။အင်း။အောင်။အောင့်။အောင်း။အိုင်။အိုင့်။အိုင်း။ဟူသော။အင်၊ကာရန္တာဒိ-၉၊လုံး။ ။အစ-စသတ် ဟူသော။ အစ်- ကာရန္တာဒိ-၁၊လုံး။ ။အည်။အည့်။အည်း။ဟူသော။ဏွင့်၍။ရွတ်အပ်သော။ည။ကြီးသတ်။ အည်၊ကာရန္တာဒိ၊ ၃၊လုံး။ ။အဉ်၊အဉ့်။အဉ်း-ဟူသောပိတ်၍။ရွတ်အပ်သော။ဥ-ငယ်သတ်-အဉ်ကာရန္တာဒိ။၃၊လုံး။ ။အတ်။အိတ်။အုတ်။ဟူသော။တသတ်အတ်၊ကာရန္တာဒိ၊၃-လုံး။ ။အန်။အန့်။အန်း။အိန်။ အိန့်။ အိန်း။အုန်။အုန့်။အုန်း။ဟူသော။အန်၊ကာရန္တာဒိ၊ ၉ ၊လုံး။ ။အပ်။အိပ်။အုပ်-ဟူသော။ပသတ်။အပ်-ကာရန္တာဒိ၊၃၊လုံး။ ။အမ်။အမ့်။အမ်း။အိမ်။အိမ့်။အိမ်း။ အုမ်။အုမ့်။အုမ်း။ ဟူသော။အမ်ကာရန္တာဒိ၊ ၉၊လုံး။ ။အို။ အို့။ အိုးဟူ၍။ အိုး ကာရန္တာဒိ၃၊လုံး။ ။ဤသို့နှဲ့သောအားဖြင့်။ခြောက်ဆယ့်လေးသွယ်။ကာရန်ကျယ်ဖြစ်သတည်း။ ။

ပရိယာယ်ဟူသည်ကား။ ။ပရိဗျည္ဇိ အာယန္တိ အာဂစ္ဆန္တိ အနေနာတိပရိယာယော သမ္ဗုဒ္ဓိန္တာ။ ၊အနေနေဝပစ္စနသဒ္ဒေန ဤဝေဝစနကားလှယ် သဒ္ဒါဖြင့်။ အတ္ထာ။ အနက်တို့သည်။ပရိဗျည္ဇိ။ထင်ရှားသို့။အာယန္တိ။အာဂစ္ဆန္တိ။ရောက်လာကုန် [illegible] ဖူတိတတ္ထာ။ ထိုသို့အနက်တို့၏ ထင်ရှားသို့ ရောက်ကြော[illegible] ၏အဖြစ်ကြောင့်။သောဝေဝစနသဒ္ဒေါ။ထိုဝေဝစနကား[illegible] သဒ္ဒါသည်။ပရိယာယောမည်၏။ ။အဓိပ္ပါယ်က[illegible]

ထွယ်သော်အနက်ကိုဖျက်ဖျက်ထင်ထင်၊ သိမြင် စေကြောင်း။ ထင်စေတောင်းသဖြင့်။ ထွင့်ပြသော သဒ္ဒါကို- ပရိယာယ် ဟူလိုသည်။ ။ထိုတွင်-ထွယ်သောအနက်ကို၊ဖျက်ဖျက်ထင်ထင်၊သိမြင်စေကြောင်း၊ထင်စေတောင်းသဖြင့်၊ အဘယ်သို့ထွင့်သနည်းဟူမူ။ ။ဂုဒသတာနိ-ဟူသောပုဒ်ကို။ ။ဂုန္တံ ပေ ပါပဓမ္မေ သဓယာန္တိဝါဓယာန္တိ ကာမေန္တိပိဠ္ဌေသေန္တီတိ ဂုဒသတာနိဟူ၍ ထွင့်သတည်း။ ။အဓိပ္ပါယ်မှာ- သဓ- ဓါတ်သည်၊ ဝေဓအနက်၊သံဝရဏအနက်၊ ၂-ချက်ပင်ဟောသော်လည်း၊ ဤ၌ သံဝရဏအနက်ကိုမဟောဟုသိစေခြင်းငှါ၊ ဝဓယန္တိဟုထွင့်လေသည်။ ။ဂဓဓါတ်ကိုလည်း၊ဓါတုနံအနေကတ္တတ္တာ၊ကျောင်းဂန်လာသည့်နှင့်၊ များစွာသောအနက်ကိုဟောသည်၊ဟု-တွေးတောယုံမှားရန်ရှိသောကြောင့်၊ ကာမေန္တိဟု ထွင့်ပြန်သည်။ ။ကာမေန္တိကိုလည်း-ဂတိ အနက်ကို နှပ်စေ လို သော သဘောပါတ်ကြောင့်၊ ပိဠ္ဌေသေန္တိဟူ၍ ထွင့်ရ ပြန်သည်။ ။ဤသို့မူရိ မသေသမူရိသော-ပဋ္ဌံ ပဋ္ဌံ အဋ္ဌဝေ ဝဝန်- ဟူသော မူလဋီကာနှင့်အညီ၊ရှေးရှေးသောပုဒ်၏-တိမ်မြုပ်သောအနက်ကို၊ ဖျက်ဖျက် ထင်ထင်၊ သိမြင်စေကြောင်း၊ ပုဒ်ဆင့်တောင်း၍၊ ကောင်းစွာထွင့်ပြလေသည်။ ။

ဝေဝုစ်ဆိုသည်မှာ ကော္ခိ အဋ္ဌော၊ ဝိဝိဓ၊ဝဝန်၊ဝိဝဝန်။ ။ ဝိဝစနမေဝ၊ဝေဝဝနံ-ဟူသောနေတ္တိအဋ္ဌကထာနှင့်အညီ၊ ထချတည်းသောအနက်အဓိပ္ပါယ်၌၊ပရိယာယ်ပုဒ်၊ အလှယ်ဖှယ်ထုတ်သည်ကိုပင်၊ ဝေဝုစ်ဟူ၍ မှတ်ရမည်။ ။ထိုပရိယာယ်နှင့်ဝေဝုစ်ကား၊သဒ္ဒါသာပြားချေသည်၊ အနက်ထွားအတူပင်ဖြစ်တော့သည်။ ။

ကာရဏောဒေဒ်နဝဿူ၊ ဝါရေနေဝဝနာဝိ၊ ပကာရဝိုဇ္ဈနုဝသရေ၊ပရိယာယောကထိယတိ။ ။အဘိဓါနိပါဠိ၌၊ ပရိ

ယာသာသဒ္ဒါသည်အကြောင်းဟူသောအနက်။ဒေသနာဟူသော အနက်။အလှည့်အကြိမ်ဟူသောအနက်။ဝေရစ်ဟူသောအနက် အပြားဟူသောအနက်။အခွင့်ဟူသောအနက်၊ သို့ခြောက်ချက် ထုတ်သည့်တွင်။ဝေရစ်ဟူသောအနက်ပါရကား။ ပရိယာယ် နှင့်ဝေရစ်ခြားကြောင်းသိသာသည်။ ။ထိုကြောင့်။ ။ဘုရား ဟူသောအနက်တချန်း။ ဗုဒ္ဓေါ ဒသဗလော သတ္ထာ။ သဗ္ဗညူ ဒွိပဒုတ္တမော။ ။သို့ဝသော ဘုရားဟောသဒ္ဒါပုဒ်၊ အလှယ်လှယ် ထုတ်ခြင်းများကို။ဝေရစ်ပရိယာယ်ဟူ၍မှတ်ရမည်။ ။

မြန်မာဘာသာ၌လည်း။ပုမ္ပသဒ္ဒါရှေးဟော။ဟူသောအနက် ၌။ ။လက်မွန်။ယခေါင်။ယပ်။ယခင်၊မသွ။အစ။ရှေး။များ။ရှေးဦး ပကာတုံ။ဟူသော။ရှေးဟောပုဒ်။ အလှယ်လှယ် ထုတ်သည်ကို။ ဝေရစ်ပရိယာယ်မှတ်ရမည်။ ။ခြိတ်။စေတသိက်။ရုပ်။နိဗ္ဗာန်။ လေးတန်သောပရမတ်။ဓမ္မ။ချုပ်နိဗ္ဗာန်ပရိယာယာ၊ဒေသနာတော်မှတ ပါး။ယောက်ျား။မိန်းမ။စသည်အတွေတွေ။ ဝေဘောယဖြာသ ယ။ဝေဘောယျတို့အလိုသို့လိုက်၍။ အထိုက်အလျောက်။ ဖြီး ပြောက်သောတရားစကားတော် အသွယ်သွယ်ကိုလည်း။ပရိ ယာယ်ဒေသနာတော်ဟူ၍မှတ်ရမည်။ ။ထို့မှတပါး။ရေဟာန်း တော်များမှာ။ အဓာဘတ္တိ မန္တရာယ်နှင့် ကြုံ၍။ တရံ တခု သောအာပတ်သင့်ခဲ့သော်။ သင့်လျော်သောဒေသနာကံဂုဏ္ဍာန ကံတို့ဖြင့်ထပ်မံကုစားသည့် အလျောက်။ ထမြောက်စင်ကြယ် သော အာပတ် ရှိသည်ကိုလည်း။ ဝိနည်း ပရိယာယ် မှတ်ရ မည်။ ။

ပရိကထာတပ်ယာဝတ်လာဘ်။တသာပရိဝဇ္ဇတွာကထ နှ်၏။ အစရှိသဖြင့်ငြိ။ ။ပရိကထာနှာမ။ ထိဂတ္တ၊ သဲစသော သေနာသနံသမ္ဘာစန္တိဝစန်။ ယာဝပါနည္ဒာဇိဝရှပါ။ ပရိယာ ယကထာအစရှိသဖြင့်ရှင်။ ဝိဒုန္တိမစ်အစ္ဆကထာ ဝိနည်းအဋ္ဌ ကထာတို့၌ဆိုရကား။လိုအပ်သောဝတ္ထုအခဲ၊တစုံတခုသော အာသာသန္တကိုရလိုကြောင်း။ပြည့်လိုကြောင်း။ထိုက်ရိုက်သော်

ထုတ်၍ ခဟောင်းဘဲ။ဟောင်းပါးရိတ်ဘိ။ ထိုဤထို့ထွဲ။ထဲလဲလဲ ပင်။ ရစ်ဝဲပြောဆိုသော ပရိကထာ အဓိပ္ပါယ် ထိုလည်း။ ပရိ ယာယ်ဝေရစ်မှတ်ရမည်။ ။

ပုဒ်သွင်းထုတ်များထို။ ဝင်းထုတ် ဝေကြော နိုင်ရမည်ဟူ သည့်၌။ ။ပုဒ်ထုတ်ဟူသည်ကား။ ။ဗိဗြပဂ္ဂေ မောရော ဟူသောမဂဓ ဘာသာအရ။ ဆန်းကြယ်အဆောင်။ မြီးခေါင် ညွန့်ခက်။ဥဒေါင်းဇှက်ထည့်။ဟူသောအတ်ိ။ ။ကုမိုလတုဏ္ဍိ သောဒုပေါ၊ဟူသောမဂဓဘာသာအရ။ နှုတ်သီး ကောက် ကွေးနီရောင်ဝေးနှင့်။ ရှုဂေျးဒုဝ ဟူသော လက်ာများ၌။ ဆန်းကြယ်အဆောင်။မြီးခေါင်ညွန့်ခက်သော။ဥဒေါင်းဇှက်ဟူ ၍ မဆိုသင့်ပြီ။ ။နှုတ်သီး ကောက်ကွေး။ နီရောင် ဝေးနှင့်။ ဟူ၍လည်း။ ဂေျး၏ပုဒ်ထို မထုတ် မဆိုသင့်ပြီ။ ။အဘယ့် ကြောင့်နည်းဟူမူ။ ။သဗ္ဗဝေဖျတိတရေဝ။ ဗိသောသန့်သဗ္ဗ တ်ထိပတ။ ။သဗ္ဗဝေဝ၊သာမညအဖြစ်သည်ဒိုး။ဗျတိတရေ ဝ။မတူဂုဏ်ချင်း။စပ်လျှင်းများတွေ့။ အနေကန္တိကသည့်ဂုဏ်။ သဘိ။ ရှိသော်သာ။ဗိသေသန။ ဂုဏ် ဗိသေသနတို-မ-ရခြင်း သည်။သဗ္ဗတ်။ အကျိုးရှိသည်။ သိယာ။ ဖြစ်ရာ၏။ ။ဟူ၍ ဒိုကာကျော်ဆရာ-မိန့်မှာတော်မူချေသည်။ ။ဤ၌-ဥဒေါင်းဟူ သမျှ-ရှည်သောမြီးခေါင်။ အဆောင်ဆန်းကြယ် သည်ချည်း။ မဆန်းကြယ်သောအဆောင်။ မြီးခေါင်တိုးတိုသောဥဒေါင်းမျိုး မရှိ။ ။ဂေျးဟူကာလည်း။ နှုတ်သီး ဖြောင့်။ နှုတ် သီး ကောက် အားဖြင့် များ သော အနေကန္တိက ရှိသည် မဟုတ်။ နှုတ်သီး ကောက်တမျိုးသာ။ ကေန္တိက ရှိရကား။ ။အဆောင် ဆန်း ကြယ်သောဥဒေါင်း။ နှုတ်သီးကော်သောဂေျးဟူ၍ ဗိသေသ နမဆိုတန်။ ။မဆိုတန်ဘဲနှင့်- ဆိုချေ သော်။ ။ငါ့တ ဝေး ကြောင့်။ငါမွေးသောဘိ။ငါ မိ မိန်းမ။ ငါ့တဲ့မယောကျ်ား။ ထိုဝင်

သားဟူသော လင်္ကာသမျိုးကဲ့သို့။ အကျိုးမရှိ။ ဆိုမှားမိသော။ နိရုတ္တိကာအပေတတ္ထ။ဒေါသ-၂-ချက်သို့တင်၍။ အကြွင်းဆန်းကြယ်အဆောင် စသောလင်္ကာများကို- ပယ်ရှား ထုတ်ပစ်ရမည်။ဟူလိုသည်။ ။

ပုဒ်သွင်းဟူသည်ကား။သာမညဗျဉ္ဇနဝရရှိမှ။ ပိုသေသနမ-ရမည့်ဆိုသောအင်္ဂါနှစ်ရပ်တွင်။ ဥဒေါင်းဟူသမျှ။ အဆောင်ဆန်းကြယ်သည့်ချည်း။ ကျေးဟူသမျှ- နှုတ်သီး ကော် သည့်ချည်း။တမျိုးတည်း။ကေန္တကဖြစ်သောအားဖြင့်။ အများအနေ ကန္တကမရှိသော- ဗျဉ္ဇနရအင်္ဂါပင်ဖျက်သော်လည်း။ ဒုတ်ဟူသောသာမညအင်္ဂါကိုထောက်၍။ ။လျှင်တော်သမိုး။ရတ်ကြွင်းတို့၏။ စသောလင်္ကာ။ဓမ္မိ ဥဒေါင်းရွှေ။ ဇုမ္ဗုဟောဒေါ်။ ဆန်းကြယ်ပေါက်သားဟူသော လင်္ကာပုဒ်တို့ကဲ့သို့။ ဟုတ်မှန်တိုင်းသောယထာဘူတ။ဂုဏ်ဝိသေသနကို။မ-သင့်သည်ဖြစ်ရကား။ဆန်းကြယ်အဆောင်စသော လင်္ကာစကားကို။ အမှားဟူ၍မထုတ်ပယ်အပ်။ နိရုတ္တိကာ။အပေတတ္ထ။ဒေါသ-၂-ချက်။ ညီရှက်သည့်မဆိုတန်။ ဟုတ်မှန်တိုင်းသောဂုဏ်ကိုသိရခြင်း အကြောင်း။ကောင်းစွာ ရေးသားခြင်း ဖြစ်ပေသည်ဟု။ လည်ပတ်စွာ အဖြေ ထုတ် ၍။ ပုဒ်ကို သွင်း တတ် ရမည်။ ဟူလိုသည်။ ။

ဤသို့လျှင်။ ။ကာရန်ထဲ့တစ်။သတ်ဆစ်ဆယ်ပါ။သုံးဆဲ့ငါးနှင့်။ တခြား ထဲ့ခြောက်။ အကျဉ်းကောက်၍။ ခြောက်ထဲ့လေးသွယ်။ကာရန်ကျယ်နှင့်။ပရိယာယ်ဝေရစ်။ပုဒ်သွင်းထုတ် များတို့လည်း။ဝင်းထုတ်ဆောကြောနိုင်ရမည်ဟူလိုသော်။ ။

အသတ်ခြောက်ပါ။အဝင်ခြောက်ပါးတို့လည်း။ဆော်ထား နိုင်းရှည်နိုင်ရမည်ဟူသော။ ကဗိလက္ခဏာ။ မာတိကာ၌။ ။ အသတ်ခြောက်ပါး ဟူသည်ကား။ ။ပရိမဏ္ဍလရှုအနိုင္ဂံ၊ပယ

နိဂ္ဂဟိတသန္ဓိဥပယျ်။ လောပ ပညတ္တိနိဿန္တ် တန်း။ ပြေ့ကြေ့ရှေသောကောကတာနတ္ထိ။ ။ပရမတ္ထဂရုအနိန္တ်။ ဂုဟိုလ်ကဲ။အဂရုဟိုလ်ကဲ။ရှုပ်နှောင်စသောပရမတ်သံ။ ကြိုးကြိုးပမ်းပမ်း။မထိတ်ထမ်းသည့်။ လှူစွမ်းသတွယ်၊စသောဂရုသံ။ ဆားတိုင်ငံ။ ညှိနှသော်တော်။ မသော်စကောင်းစသော အလို မရှိအပ် သောအသံကို။ပမနိဂ္ဂဟိတသန္ဓိ။ဗ္ဗ၊သတ္တမ္မ၊သတ်။နိဂ္ဂဟိတ်သေးသေးထင်ဟူ၍။ဥပယျ်။ထိုအပ်၏။ လောပပညတ္တိနိဿန္တ်။တရွှန်းရွှန်းလျှင်။တောင်ဝန်းနေ့ဝါစသောလောပသံ။မွေးဘကြီးပမ်း။မတိုက်ထွန်းနှင့်။ရဟန်းကျင့်ဝတ်။ထပ်ဖီးတတ်က။လူနတ်ဦးခိုက်။ပူဇော်ထိုက်သောပညတ်သံ။ ဆားတိုင်နေ့ငန်။ဖြစ်သည့်မှန်မူ။ အခွန်အဖျား။စသောအလိုရှိအပ်သောအသံ ကို။တနိဿန္တ်။ ဗ္ဗ၊သတ်၊နှ၊သတ်ဟူ၍။ဥပယျ်။၏။ ။ပြေ့ကြေ့ရှေ။ဖြည့်ကြည့်ရှုသော်ရှိ၍။ပြေ့ကြေ့ရှေဟူသောဝေါဟာရသည်။လောကော၌။နတ္ထိ။မရှိ။ ။ဤကားအသတ်ခြောက်ပါးတည်း။ ။

အစပ်ခြောက်ပါးဟူသည်ကား။ ။သတ်စေ့နှက်သုံးချက်ညီစေ။ဦးတိုက်။ထိပ်ချင်းချွတ်။ထိပ်ချင်းထပ်။ဘီလူးရယ်။မြို့နှင့်လျှာတော်။ဆပ်ဗန္ဓ်။ပကာသိတံ။ ။သတ်စေ့နှက်သုံးချက်ညီစေ။ပေသမိတ္တျွိုင်။ ခန်းဝါပိုင်က၊ ချက်ရိုင်ဖြည့်စုံ။ စသောသတ်စေ့နှက်သုံးချက်ညီအစပ်ရှင်း။ဦးတိုက်စ၊ခုနစ်ရွှေလျှင်။ရေနှင့်တောင်ထပ်။ချပ်ရွှေပတ်သား။စသော-ပသတ်-၂ချက်ထပ်။ထိပ်ချင်းစပ်၍။တသတ်သို့ပြောင်းတူးသော၊ဦးတိုက်အစပ်ငုံ။ဝါ၊တိုင်းအတည့်တည့်။ဖြည်အမိုမို။ ပြည့်အခန်းခန်း။ ခန်းအသီးသီး။ထီးအထုထု၊စသော။တပ။မဟာယ်။မိပ္ပါယ်ကာရန်။မှန်ကန်တိုက်တိုက်။တွေ့ဆက်ဆိုက်သော၊ဦးတိုက်အစပ်ရှင်း။ထိပ်ချင်းချွတ်စ။ လေဖြည့်ဖြည့်သိပ်။မထိတ်လှည့်နိုး၊ စသဖြင့်၊ပ၊သတ်တ၊သတ်မညီညွတ်သော။ထိပ်ချင်းချွတ်အစပ်ရှင်း။ ထိပ်ချင်းထပ်စ။ ဤစကိုခန်း။ ပုလဲ ပန်းဖြင့်။ မိတ်ကြွမ်း ပေါန် လျှော့။

ငါကန့်တော့၍၊ ဝသဖြင့်၊ နှ၊ သတ်ကာ ရန်၊ နှစ်ချက်မှန်ပြီး၊ တေတန်
ဆောဘ်ယှဉ်။ မ၊ သတ်လျှင်းသော၊ ထိပ်ချင်းထပ် အစပ်ရှင်း၊
တိလူးရယ်စ၊ ချိုဆိမ့်ခွန်ပလွှဲ၊ မျှားကြီးချိုတန်၊ တည်လွှန်ချိုမော
ဝသဖြင့်၊ နီဂွယ်တိတ်ကာပ်၊ ၂-ချက်ဝပ်ပြီးမှ၊ နှ-သတ်သို့ပြောင်း
ကူးသော၊ တိလူးရယ်အစပ်ငှင်း၊ မြိုန်ခွင်လျှာစ၊ ဓမ္မ၊ သဖြေ၊ ပ
ဓေသာပင်။ မည်တွင်မတိမ်၊ ကုဏ္ဍိုလ်ထိန်ဟု၊ ချင်းပြိမ်သာယာ၊
ဝသဖြင့်၊ မ-၂-ဘက်ညှပ်၊ ကွက်ထပ် လယ်တွင်၊ နှ-သတ်ဝင်
သော်မြိုန်ခွင်လျှာအစပ်ရှင်း၊ ဆူတိပ်၊ ဗန္ဓ၊ အစပ်ကို၊ ဆပိ၊ ခြော်
ပါးအပြားရှိ၏၊ ဟူ၍၊ လည်း၊ ပဋ္ဌာသိတ်၊ ပြအပ်၏။ ။ ဤကား
အစပ်ခြောက်ပါးတည်း။

ဤသို့လျှင် အသတ်ခြောက်ပါး၊ အစပ်ခြောက်ပါးများကို
လည်း၊ ထောက်ထားနိုင်းရှည်နိုင်ရမည်၊ ဟုလိုသော်။ ။

ဤသို့ဆိုအပ်သော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ ဖွဲ့
ဆိုစီတုံးအပ်သော၊ အရပ်ရပ်၌ ကဗျာလင်္ကာမော်ကွန်း-ရေးချင်း
ရတု-မြန်မာမှုများကို၊ ကြည့်ရှုမှတ်သားလိုတုန်သော-ဒုဘဏ္ဍာ
သယ-ဒုတာသန္နိဋ္ဌယ ပုဂ္ဂိုလ်အကျိုးငှါ၊ ကဗျာ၏ ဥပဒေသ၊
နည်းနယတို့ကို- ပြရာပြကြောင်း ကောင်းစွာရေးသားဘော်
ထုတ်ခြင်းပြုအပ်သော၊ ကဗျုပဒေသစာတမ်းသည်၊ ထုံးခန်း
တိုင်ရောက်၊ ဤတွင်၍-အပြီးမြောက်သတည်း။ ။

ကဗျုပဒေသကဏ္ဍပြီး၏။ ။

နိဂုံး။

ကြွားတော့ဝဏ္ဏဝါ၊ သဝဏ်ကြွာမိန့်၊ လေကျွာတွေ့ညွှန်း၊ သဖြေ ကျွန်းနှို၊ ငွေဝန်း တန်းဆောင်၊ ဝေရှန်း ပြောင်သို့၊ တောင်သာ မည့်ရှို၊ မြို့သိရိပယ်၊ စာတိ မုံရှင့်၊ တရုဏ်ပွင့်ချို့၊ နှစ်ဆင့်တိ သိကြ်၊ သာမိဗ္ဗိုလ်ဂွဲ၊ နှစ်ဆဲ့ထေးသွယ်၊ စလွှယ်တော်မှု၊ ဝေရှု့စည် ဝျော်၊ တင်မျှော်ပြီးသော်၊ ဗျာဒိတ်တော်နှင့်၊ လျော်ဝေဖြမ္မာနီး၊ မင်းခန်း ရာဇဂုဏ်၊ ဆန္ဒဝုန် နှင်းနှံ့၊ ထုံသင်း ပျံ့ကာ၊ မြိုင်ဖြို့၊ ဥသျှောင်၊ တိုးဆောင်မင်္ဂလာ၊ ထိုက်တော်သာဝယ်၊ ရွှာဝရဝင်၊ စာသာဘင်ဖြင့်၊ အာဝဝင်ပဋ္ဌိတ်၊ ညံ့မဆိတ်တိ၊ ရှုမှုကာဝါသ၊ ယာယတ သာ၊ ဝိပုလမည့်သာ၊ မထေရ်ငါလျှင်၊ ဗိုကာအာနွှ၊ ကျွမ်းမရှုသို့၊ ကာဗျပမေဒသ၊ ပွေ့ဆာမည့်မှန်း၊ ဤစာထပ်းကိုးမှိုပန်း ဆင်ကာ၊ တင်အလှူ့ဖြင့်၊ ပညာဝန်ထော်၊ တောင်းပန်လျှော်၍၊ ပါမောက္ခကြီး၊ အထီးဘုခမိန်၊ ရှုကာမိန့်တို၊ ရှုချိန်ထုံးဖြတ်၊ ထုံး မှတ်အရှိ၊ ကံဗိတာထား၊ ဖြူလိုသွတ်ို၊ ဂရုပဒေ၊ မှုသေအဆောာ၊ ယူ စေသောဟူ၊ နှောနှင့်သမ္မီ၊ ရာဇ္ဇ-တောင်ဂဏ်၊ သဏ္ဍာရာဇ်တွင်၊ မှုသစ် တင်လျှက်၊ သဘင် ကောင်းကြီး၊ အောင် မောင်း ထီး သည့်၊ ပြီး၏၊ ဤလျှင်နိဂုံးတည်း၊ ။

နဝဒေးဆို–၁၂–ရာသီဘွဲ့လူးတားသံချို။

၁၂–ရာသီဘွဲ့–လူးတားအချို။

တခဲ့နှစ်ထီ။ရာသီစကား။လူးတားသံချို။မြွက်ဆိုကြွေးချည့်။ မြူးချည့်လေ။ ။ဆန်းတွေ့ကိုယ်ပီ။လရာသီကို။ ဘွဲ့ချိုဖြေဖွဲ့ပြီး အသီးသီးချော်။ယှဉ်ရှိုးစပ်ယှဉ်။စကားစဉ်နှင့်။ အယည်နှကျေး။ ဆိုရေးဖြာဖြာ။ထိမ္မာသီဖြင့်။ ဆင်ခြင်တွေးဆ။ စပ်သမျှတွင်း။ ကောင်းကြသည်ချည်း။အနည်းနည်း။ကိုးရုံးစည်းသံချို။အကျဉ်း ဆိုလျက်။ထိုထိုမှတ်ဘွယ်။လက်သွယ်ရှင့်။ အကျယ်စကား။ မှတ်သားစရာ။ ဤလင်္ကာ၌။ လမှာတခန်း။ ပန်းကားတသွယ်။ ကြယ်နှင့်တာရာ။ဧည့်မှာတခြား။ဘဝါးနာဂရီ။ရာသီတချက်။ဝတ် ၏.သရုပ်။ဘွဲ့ကာတထီးစုံပီနိုင်မျှ။ခဲ့နှစ်လကို။ဩဇာကြိုင်မွေး။ ပီတုံးကျေး၏။ ချိုးသာရာ။ နာလည်းနာပျော်။ နားနှင့်တော် အောင်။မချော်မချွတ်။ချောမွတ်ပြေပြစ်။ကောက်ကျစ်ခွှဲ။ဖြင့် သိနားမှာ။ဆင်စရာဟု။ကြိုင်မွှာသင်းကြွ။မြတ်ရွှေဂုဏ်။မ။။အို ခက်။မွှေးပေါင်းဘက်ကို။နှစ်သက်ကုန်ကြ။မိုင်ရှူးထသို့။တော် ပဝင်းဝါ။လျှော်ရောင်ဖြာသည်။ ။ရာသီခဲ့နှစ်ခွင်တည့်လေ။ ။ ပြေပြေတည့်ချိုးပန်းဘိုမွှေး။ ။ဆိုရေးဆန်းပထီ။ရာသီတည့် မှတ်ခင်း။ခဲ့နှစ်ကွင်း။ ။သံညွှင်းအသွယ်သွယ်။ ။နာ တွယ်တည့်ရှင်လန်း။သာထူးဆန်း။ ။

တန်းခူးလ–မိဿရာသီဘွဲ့လူးတား။

ပျော်မြူးရာသီ။ဖူးစီပရစ်။ ရွက်သစ်ဖြန်းဝ။ လန်းလှလေ။ ။ တောဓောဓါတ်ဇာဒိ။ မွှေးကြိုင်မွန်။ တန်းခူးလဟု။စီကြခေါ်ရှိ။ နာဂရီ ညည့်ဝေးမျှရွေ့.ကျည်း။သုံး၊ဆယ်ပီတည့်။အဿဝဏီကြယ်။ဓေ့ နှင့် ထွယ်လျက်။ ညည့်ဝယ်ပီကြ။ သောင်တာလနှင့်။ လှည့်ကြ မချွတ်။ကောဝန့်တာရာ။ရှင်ပြိုင်လာသား။အရှေ့တာသဘင်။သည် ပွဲတွင်နို့။ကောရှင်ညွှန်လန်း။နှင်းရည်ဖြန်းလျက်။ ဖေ့ပန်းမောူး။

နှယ်။ ။မျှတွယ်တည့်မြဲ။ကျော်မြက်ရွှဲ။ ။ပုလဲဗာခြေးမုံ။
ရွှေစုံတည့်ယှဉ်တွဲ။သည်ချင်းလွှဲ။ ။

နယုန်လ-မေထုန်ရာသီဘွဲ့လူးတား။

တသိမ်းငါ။သောင်း။ စက်ပေါင်းအလုန်။မေထုန်ရာသီ။တိမ်
နီတိမ်ပန်း။ဆန်းလှလေ။ ။ငွေဒေဝဟညီ။နဝမိုဃ်တဖြာ။ရေ့မှာသုံး
ဆယ်။ ရွှန်းကယ် ဝေ။ ညဥ့်တို့ရှုသော်။ ထွက်ရ နှစ် ဆယ်။
ခြောက်ဝယ်ကသော။ ဓါတ်မှာဝါယော။ ချောမော ကြည်လင်။
အာကာပြင်က။ ကြယ်စေ့ရှုနှင့်။ ထွန်းပရောင်စို။ ပြိုဟ်တနင်း
လာ။ကြွသောခါလျှင်။ထာရာအာသာ။ရုံ့ဝန်းခလျက်။ထွန်းပရွှင်
လန်း။ဥဒေါင်းနန်းလည်း။မြန်းရွှေစက်ချို။ မိဂသိနှင့်။ရှုညီတတွေ။
မွန်းတည့်ကြွလျှင်။ငကာဘဝါ။မိုဃ်းသားထစ်ကြွ။ ကျေးငှက်
မြူးသာ။ပွင့်ဖူးမိုးသွယ်။စပယ်မုလေး။ သင်းပျံ့မွှေး၍။ စည်း
ဝေးသစ်ဘ။ အရိယာတို့။ ရှုစာမေးပွဲ။ ထိန်မိုက်ကြဲမျှ။ ပုလဲ
သနွာ။နီလာပတ္တမြား။ပြယားဂေါ်မုတ်။ဥဿဘယား။ မြသား
ချယ်လယ်။ဆန်းကြယ်အရောင်။ တောက်ပြောင် ဝင်းဝါ။သုံ
မျှော်ဝယ်။သစ်ဘတော်များ။ယောကြားမိန့်မြွက်။မေးဖြေလျက်
တည့်။မြွက်မိုးညွှာ။ကညာနှနယ်။ ကြင်တွယ်အများ။ သက်
တင်လားသို့။ရုဏ္ဍားပတ်ရစ်။ ဆယ်ကျော်နှစ်က။ အချစ်ကဲမိုး
ဆင့်ဆင့်ထိုး၍။ ရှိုမိုးဦးပန်း။ ရှင်ပင်ထံတွင်။ မောင်နှံ့မြွက်ဟ
တောင်းဆုသည်။ ။ပူးစ- စပယ်ပန်းနှင့်လေ။ ။နယုန်
တည့်ဝိုဏ္ဍ။တမေးပွဲ။ ။လျှော့ရဲဆံကေသာ။ ။စက်ရာတည့်
ဈေ့သိမ်း။ညွှတ်ခါတိမ်း။ ။ဟန်ဖိမ်းမိမယ်တိုယ်။ ။မြူးရှုတည့်
ရယ်ဘဲ။အတုန်ခွဲ။ ။

ဝါဆိုလ-ကြန္ဍရာသီဘွဲ့လူးတား။

အာပေါဓါတ်အိမ်။ထက်တိမ်မိုဃ်းက။သွန်းချုပ်ရွန်။မြူးခုန်
လေး ။စက်နေ့နှစ်ထိန်။ ထိန်းခန်းသမ္မာ။ ရွှန်းပါဝါသောင်း။

ဖာလ်ဂုန်းသူ့တို့။ ဟန်ပျူငြွေ့ပျော်ခြင်း။ ရွှေတဆောင်းသို့။ မွှေး
ပေါင်းနံ့သာ။ ဝမ္ဗာရည်ဖျော်။ ကံ့ကော် ရင်ခတ်။ ပွင့်ဝတ်ဖြိုင်
ခြေ။ တောင်လေညှင်းညှင်း။ ရစ်လာသွင်းသော်။ ရင်တွင်းငြိမ့်
လေ။ ပိန္နဲတုံငြံ့။ ငယ်သွေးသဲ့ပြာ။ မောင်နှင့်သာလျှင်။ မေတ္တာ
မပျက်။ လွှမ်းကြွင်ဖွက်သို့။ သိမ္မက်မွှေးကြိုင်။ ရွှေဂူလိုဏ်တွင်။ ရွှေ
ဖြိုင်ဆုတောင်း။ ညောင်ရေလောင်းသည်။ ။ မွှေးပေါင်းနံ့သာ
ဆီနှင့်လေ။ ။ စက်ချိုတည့်နှစ်သိမ်း။ ငါးတောင်ကိန်း။ ။
ကြိန်းဘဝါးမှန်။ ။ကိမ္ဘန်တည့်တန်းဦး။ လဆန်းဝေး။ ။ နှစ်ဦး
မီသသွင်။ ။သဘင်တည့်ပျော်မြဲ။ အခါဖွဲ့။ ။

ကဆုန်လ–ပြဿရာသီဘွဲ့လွမ်းတေး။

နှစ်သိမ်းစက်ကျယ်။ တသွယ်တိန့်။ ပြဿရာသီ။ ပထမီဓါတ်
ပညတ်နှာမ။ ခေါ်ကြလေ။ ။သမြေညွန့်နုရေ့တုမသ။ ကဆုန်
လဟု။ ပြည့်ထဝင်းဝါ။ ဝိသာခါနှင့်။ စန္ဒာလဝန်း။ တူဖြိုင်လွှမ်း
သော်။ လေးတျွန်းလှည့်ပတ်။ တဖြိုတာရော။ ထပ်တူပါသော။ နေ့
မှာတသွယ်။ ကြယ်ကျတ္တိကာ။ ထူရိယာနှင့်။ ယှဉ်လာမထွန်း။
တည့်မွန်းဘဝါ။ ရခြာနှစ်ခု။ ရွက်ဟောင်းစုဉ်။ ရွက်နုမှူးစီးနာ
ရီနေ့ဝယ်။ သုံးဆယ်ကကျော်။ နှစ်ခုပေါ်လျက်။ ညှဥ့်သော်နှစ်
ဆယ်။ ရှစ်ခုကယ်၏။ ဖှည့်သွယ်ရစ်ပတ်။ ရဂုံထွတ်က။ သွင်း
ခတ်မှုင်းရီ။ လဝန်းချို့။ ရွှေဗိစကာ။ မြသာလျှေဝေယန်းမိုးဝေ
နှင့်။ ညောင်ရေသဘင်။ သည်ပွဲတွင်၌။ ပျော်ရွှင်လွှမ်းလောင်း။ မြို့
တော်ပေါင်းတို့။ ယဉ်ခြောင်းပင်နှင့်မြို့။ ရွှေပိုးတီသို့။ လှပ်လီလှုပ်သဲ့
ပင်ကိုယ်၌နှင့်။ နတ်ကဲ့လိုလို။ ပြာညိုပွင့်တောက်။ နီလာကျော်
သို့။ နှင်းပေါက်သော်မော်။ ပန်းတည့်ပေါ်ထက်။ မာလာဖက်၍။
ဘယက် တယ်ညှာ။ အင်္ဂျီမှာလည်း။ ရွှေဇာ မှော်ပွင့်။ ဆင်
တိုင်းတင့် ငှကျက်။ ဘုန်းမြင့်ဗိန္ဒု။ ခေါက်တော်မွေ့ကို။ ရှိသေ
ကြည်လင်။ ရှိုပန်ဆင်သည်။ ။သဘင်ညောင်ရေ ပွဲတည့်လေ။ ။
ယဉ်မှုတည့်ပြာဝင်း။ ခြောက်ဖြစ်ကင်း။ ။ ယဉ်ခင်းရွှေရှင်

ချင့်ပေါင်းအညီ။ ရာသီစရေး၊ ဝါဆိုလေပြု။ မိုင်းမြူရိပ်မှောင်၊ လျှပ်
ရောင်ပြိုးပျက်၊ မည်းနက်မြူပြာ၊ မိုးမိဃ္ဃာနှင့်၊ စိမ်းဝါနီပြေ။ ရွှေ
လှတော့သာ၊ ကိုင်းတော့လိုကြ၊ ရေသွယ်ယှဉ်၊ သဲဒူမြစ်ကမ်း
ပြည့်တင်းကြွမ်းနှင့်၊ လွှမ်းရွှေဒေီ၊ သည်ရာသီတွင်၊ နာရီရွေ့တို၊
သုံးဆယ်ဆိုရှင့်၊ ရွှန်းပိုပြောက်ချ၊ ကြွင်းစုနာရီ။ ညဉ့်တိုပိုသော်၊
မညီအရေး၊ နှစ်ဆယ့်လေးတည့်၊ ပျို့မှူးဝတ္တ၊ မိုးတိမ်မြွက်၊ ပုန်း
ညက်ရှုမှော်၊ မွှေးပေါင်းဖော်၍၊ တောင်တော်မြင့်များ။ မြင်း
မိုရ်ခါးက၊ ပဏ္ဏမြားဗိမာန်။ မြူပျံသန်နှင့်။ ယုဝန်ဇုံရံမျှ၊ လှည့်
သွားကြသော်။ နေဘက်ကမကျွာ၊ မျိုးတောရာနှင့်၊ ညီလာစုံကြ။
ရောင်ထွန်းပလျက်၊ ပုဏ္ဍနက္ခတ်၊ ဖါလ်ဂုနတ်နှင့်၊ လှည့်ပတ်ညီ
စွာ။ သွားသောခါလျှင်၊ မမြင်တဝါး၊ အသုံးပြား၍။ ပန်းများ
လှိုင်ကြွ။ မလ္လိကာရွက်။ ပုန်းညက်ကြိုင်သင်း။ ပဒွင်းတော်ပွဲ။
သဲသဲစုပ်အောင်၊ ရှင်ပျော်လှည့်ပတ်၊ ပြာလတ်ကြွန်ညီ၊ ကုမ္ဗာရီ
တို့၊ ဆိတ်ပိန္နဲ့ သော။ ငယ်ကလေးက၊ မြေတွေ့းပိမ်းလဲ့၊ နာဂဘွဲ့သို့၊
ရွှေ့ခွဲမထွန်း၊ သဲပျို့ခွန်းနှင့်။ ဆောင်ရွှန်းခန်းလယ်။ ခေါင်နှင့်မယ်
သည်။ ၊ရှုတွယ်ဓာကြီး၊ လိမ်တို့လေ။ ၊လယ်တွေ့တည့်စက်
ခန်း၊ မို့ဖုံးသန်း။ ၊ထွက်ပြန်းလေတွေ့ယူ။ ၊မဉ္ဇူ၊ ဝညီ
ကြိုင်သင်း။ ရန့်ကျင်း။ ၊ဝါတွင်းသည့်ချိန်ခါ။ ၊အာကာ
တည့်တိမ်ပန်း၊ မြိုင်ရောင်တန်း။ ။

ဝါခေါင်လ—ထိပ်ရာသီဘွဲ့လူးတော။

မရှိမ်မြိုင်ရောင်၊ မိုးမှောင်ဝေဝေ၊ မိုးစင်းသဲ မြိမ်းမြိမ်း၊ သုံးဆိမ်း
စက်နေ၊ ရွှေသိပ်ရာသီ။ ခါမိုဆန်းစ၊ လွှမ်းလှဝေ။ ၊တော‌စော
ခါတ်ခါ၊ လမှာဝါခေါင်၊ မိုးမှောင်လျှပ်ဆို့၊ သက်တန့်ညို့သာ။
နိုမို့မှိုင်းမှိုင်း။ ပင်တိုင်းယိမ်းနွဲ့။ တောင်ဝေသွဲ့၍။ ရွှေဘဲ့ရော၊
လျှပ်ရောင်ရိုလို့။ ရေညှိုနမိ၊ လျှမ်းလျှမ်းရှိ၍၊ ရာသီထိန်းသည်
မာသာတွင်း၊ ဓမ္မယာကြီး၊ နေ့ရှိနာရီ။ မိုးညည့်ရောက်၊ နှစ်ဆယ့်ခြောက်
တည့်၊ လျှံတောက်ထိန်ဝင်း။ အတွင်းပဏ္ဏမြား။ အာကာရွှေ။

မြူတေအရောင်။ဘုံဆောင်ရတား။ ဗျည်းသွားမိုယ်းစွန်။ သရဝဏ်သည်။မြွားသာနှတ္ထုရွာ။ ဗျိုင်းတာရာနှင့်။ ယှဉ်လာတွန်းပ။ ဖြည့်ကြအညီ။သည့်ရာသီတွင်။ရိုးနှိမ့်စရွာ။ပဒေသာသို့။ စကြာဓလုံ။ ဗျည်းခုံတုံဓသင်။ ဝန်းရုံထုကွ။ ကြယ်မာဃနှင့်။ကျွန်းမြေထယ်ချား။ရောက်သောခါကား။သာဝါးတရာ။ရတုဝါခေါင်။ ထိမ်တောင်ပတ်ရှက်။သည့်ရက်အခါ။မြတ်စွာတွင့်ထား။ရွှေဝံကားတွင်။ငွဲမျှားပြိုင့်ခံ။စာရေးတံဟု။စိမ့်ခင်းကျောင်း။မင်းသား။တသီး။ခင်းသွေး။တို့။မှူးကြီး။မတ်ရာ။မြတ်သဃ်ာကို။ရသာတွေ့ပြား။ အပါးပါး နှင့်။သကြား။ကြီးမျိုး။ဆိမ့်ယိုအုန်း။သီး။မျှောတီး။ရွှေရောင်မြနေါင်းပေါင်တွင်။အသောတင်၍။သဘင်ခံ၍။ပုလဲရွှေမြင်။ငါးအင်ကာလျှော။မိုးသူ့ဇာတို့။ ဖာလ်ပြာတကောင်း။ ရှိဝံ့ပေါင်း၍။ဝတ်ဥဿောင်းပန်ကြား။လျှော်ဆိုထားသည်။ ။ရွှေသားဝင်းခုနှယ်သို့လေး။ ။ကြည်ဘွယ်တည့်နတ်သား။ရိုးမှား။ ။သနား။ပေထ်မှုရာ။ကေသာတည့် လျှော့လျှည်း။ပန်းကြိုးစည်း။ ။အုသည်း။ဖြတ်မလို။သံချိုတည့်မိန့်မှန်း။အာကုံဆန်။

ဓတော်သလင်း။လ–ကန်ရာသီဘွဲ့လူးတား။

သုံးတွယ်သိန်းနေ့။ ငါးတွေ့သောင်း။ထိ။ပထဝီတု။ ရာသီဓေသ။ရိုးစင်းကာဖြိုင့်ဖြိုင့်။ ရွှေလိမ့်လေ။ ။မြစ်ရေထည့်မြူး။သာဆန်းထူးသည်။သင်ဖြူးခင်းတန်း။ခြွေရိအများ။လနတ်သားနှင့်။ ယှဉ်သွား။ညီစွာ။ပြုပ္ပါပုရဝိုက်။ညည့်နိုက်အရောင်။ မြူမှောင်ကင်းစွာ။တာရာရွှေရှိုင်း။ခရိုင်းနေ့ဘက်ကား။အလျော်ဖြစ်၍။ ထွန်းပရောင်လူး။ရွှေဇမ္ဗူရောင်။မှန်ပုံသစ်လျက်။ ထက်သစ်စံရွှင်။ပဘာဂီရ။တော်ပဝင်း၀ါ။ နေ့ဝကြာနှင့်။ ဥဩရာမို့။ ထဩနိပ်။ ယှဉ်မှိန့်ကျွတ်။လျှည့်ပတ်အတူ။ဇမ္ဗူမွှေး။လယ်တွေ့ရောက်ပြား။ဘာဝါ။ဘိသ။ထွက်ရမှန်ညီ။ နာဂိရ္တွင်။သုံးဆယ်ဖြင့်၍။ နစ်ကျွင်စွန်းပါ။သည့်အခါတွင်။ဖူးညှာဝေဝေ။ပန်းရွှေရင့်မား။ ထိုင်စွာပျံ့သင်း။တော်သလင်းဟု။ မြစ်တွင်းသဘင်။ လှေပွဲဆင်၍။ လက်သင်

ပျော်ကာ။ ရွှေငှက်များတို့။ ကဝေးလူးလာ။ ဝန်ကာသန်လျက်။
ရွှေတက်ပြိုး ပြောင်းပုံတောင်စည့်မေါင်း။ ရေကြောင်းမြစ်ထယ်
ပျော်တွယ်ဖုံပြီး။ တီးမှုတ်ကြော်ကြွ။ သည့်ပွဲသာတွင်။ ဆင်းဝါ
ရွှေရုပ်။ ပုံသွန်းလုပ်သို့။ ရေးရုပ်လိုပ။ ပြောင်းတိုင်းလှ၏။ ထူကွ
လှည့်ရုံ။ ကမ်းမော်ခုံက။ ပျော်တုံလှည့်တွဲ။ ရွှေထက်သွဲ၍။ ဝုလဲ
ရောင်ဝို။ ထွေနှစ်ကိုယ်သည်။ ။ လွှမ်းတို့အပုံကဲသို့လေ။ ။
။ ရေယဉ်တည့် မြစ်တွင်း။ သင်ဖြူးခင်း။ ။ တော်သလင်းလ
ဆမှန်။ ။ ဝသန်တည့်ဝိုရွှံ။ ရွှာမဲ။ ။ ခေါ်မြကန်ရာဝတီ။ ။
။ စီတည့်လေဖြန်း။ ရင်းမာပန်း။ ။

ထိတင်းကျွတ်လ-တူရာဝတီဘွဲ့လူးတော့။

ချင့်တွက်နှာမီး။ တူညီအမျှ။ ဓါတ်ကာဝါယော။ သာမောစုံလင်။
ငါးအင်ဗုမ္မာ။ ပွင့်ဝါနီဖြူ။ လိုင်ကြွရနံ့။ သင်းမျှ လေ။ ။ ဝက်နေ
သည့်ခွင်။ သုံးသိန်းတွင်၌။ သောင်းလျှင်ပဋ္ဌ။ တူမာသယု။ စရေ
ရာသီ။ နှာရီနှစ်ပါး။ ရေးကာသုံးဆယ်။ ညည့်ဝယ်ညီမျှ။ ထပ်တူရ
လျက်။ အသသဝဏ်။ ရောင်လျှံမိ၍။ ပြည့်ညီထွန်းဝါ။ ကြယ်ဝန္တာ
နှင့်။ တူသာထကွ။ ကာကထာရော။ နေ့မှာပြ။ နေနှင့်မျှ၍။ ထွန်း
ပရဲရဲ။ ဝုလဲရွှေဝင်။ မြက်ရှင်နဝရတ်။ လှည့်ပတ်လျှင်လျှော။ သုံး
ဘဝါးယု။ ပန်းများဖူးစီ။ ကြာနီကြာညို။ ပင်တိုင်စိုသား။ ရွှေလို
ဝန္တံ။ ညှိုတံ့ယိမ်း။ မြောက်လေသိမ်းက။ ညွတ်တိမ်းပျောင်းအိ။
ပွင့်ဘိုပုံအာ။ ငါးမည်ကြာတို့။ လေညာလေအောက်။ ရနံ့ရော်
၍။ ထွန်းတောက်လျှံလျှံ။ ဝန္တံရွှင်ရွှင်။ မြက်ရှင်နဝရတ်။ စီခတ်
ဆောင်ယောင်။ ရွှေနှန်းဆောင်ထက်။ ထုန်းခေါင်ရာဇာ။ ဝကြာ
မွှာတ်။ ဇော်သင်းတုံးနတ်တို့။ မပြတ်နှစ်ဝဉ်။ စီလျှဉ်ဆက်မြဲ။ ကန်
တော့ပွဲဟု။ ကြော်ဘဲဒုတ်အောင်။ မှုစော်ထီမိ။ ညီးညီး ဝင်းဝင်း။
ထွန်းလင်းရောင်ရှိန်။ ဘာလိန္ဒဝါးဆင့်။ ရွှန်းရွှန်းတင့်သား။ နတ်
မင့်စံရာ။ ဝတိန်သာသို့။ လေးဖြာရောင်ဝို။ မြင်းမိုရ်ပွဲကြီး။ လှည့်မြိုး
တဝ။ မြောက်လေသ၍။ သက်ရှကြွင်ထူ။ ဆင်းရွှေဒုန်းနှင့်။ အတူ

တကွ။မောင်ကတိုင်မြောက်။မယ်ကယောက်၍။နှစ်ယောက်ပုံလင်ရွယ်တော်ဝင်တွင်။ ပန်းတင်ရေသွန်။ ရေပူညွှန်းသည်။ ။ ပြောင်းရွှန်း ထိမ်းတိုင်နှင့်လေ။ ။ကြာခိုင် တည့် လျှံဝင်း။ ကျွတ်သီတင်း။ ။ဖြာဝင်းဟုကြွန်ညီ။ ။တန်ချိုလို့ ပြေ့ပျောင်း။ ရှုတိုင်းကောင်း။ ။ဘယောင်းပုံမပီ။ ။သိင်္ဂီ တည့်ရောင်ထွန်း။ပြောင်ပြောင်ရွှန်း။ ။

တန်ဆောင်မုန်းလ—ဗြိစ္ဆာရာသီဘွဲ့လူးတား။

နှင်းငွေ့မှိုင်းဆို။ ရာသီဗြိစ္ဆာ။ပေါ်ကွာတုံချမ်း။ လွှမ်းလို့မထုံ။ ငြိုသောင်းမြေ။ဆွေးရလေ။ ။ထိပ်ခြေရစ်သန်း။မင်းလွင်ဖြန်း၍။ ဝက်ပန်းသုံးထိန်း။မှာကိန်းအာပေါ်။ကျယ်ပြောတိန့်။သို့သည်လကို။မာသဗြိစ္ဆာ။နေ့မှာနဝရီ။ခွန်းညီအပြာ။ ရှစ်ခုထား၍။ နော်ကားနှစ်ဆယ်။ ညည့်ဝယ်ပီသ။ကြိုနှင့်။ ထွန်းပနက္ခတ်။ ရွှဖြာသဘင် နှင့်။ကြယ်ကရုဏ္ဍိကာ။ကျီးတာရောင်ကို။မြည်လာတုန်ကြဖြိုတ်ဘုရှနှင့်။ ထူမျှညီစွာ။ ဗိသာခါလျှင်။ နေ့မှာဖော့ည့်သွား။ ဘဝါ။စတု။ချမ်းစပြသား။ ငွေညပိုပို။ရိုယ်းလုံးညီမျှ။ မော်ရိုဖြိုးမြင့်။ရွှေပွင့်ခဲ။ဝတ်မှုကြဲလျက်။ ထွက်ရုံတဲ့စိုရွှေ။ရှင်တော်မွေကို။ ရိုသေညွှတ်ကြို။ မညှိုးသစ်ဆီး။ လွှဒါရောင်ရှိန်။ ကထိန်ပွဲခင်း။ ကြိုင်သင်းပန်းမန်။ ထုပန်မြှောက်ဟ။သံချိုမြန်နှင့်။ အလှပျောင်းအိ။ စထိရွှေသား။သည့်အလားသို့။ငါးပါးအင်ရုံ။ထူကြွန်နှုံမြင့်။ မြင်တိုင်းတင့်လျက်။မြွှင့်စိန်နီ။ဖြာရီရောင်ရို။ ကျီးညလိုနှင့်။ရှင်မျှနွဲနယ်နုတ်နှင့်ဘွယ်သို့။လည့်ဝယ်ရွှေညှင်း။လဲ့ဝင်းဖြာဖြူ။တန်ယူတိမ်းနွဲ့။ခဲပွင့်တုန်။တန်ဆောင်မုန်းဟု။ဆွေ့နှုန်းခန်းလယ်။ဓါချယ်အုံးပေါ်။မွှေးပေါင်းပျော်၍။ကြင်တော်မဂုံ။ရိုက်ဖြိုကွာဝေး။ ဘုံကျေးကာနက်။လယ်သွေတက်ဝယ်။မြူရက်ကောသာ။လွှမ်းရှုရာနှင့်။သဒါညွှန်သင်း။ပုရစ်ပေါ်မှု။လျှပ်ရောင်မြူးသို့။ဆောင်းဦးသည်ခါ။ထေပြေလွှာ၍။သောကြာရပ်က။ ထွတ်ဖြန်းဖြသော်။ မြိုင်ဝပတ်ဆည်။ ပင်တိုင်းစည်လျက်။ သံမည်ရင့်ကြွေး။ ကျေး

ငှက်မြူးသာ။ဆန်းလှူ့ဝေဝေ။မြောက်လေလွင့်ချိ။ရာသီဖြိုးလွှာ။
လမ္ဘာတန်ဆောင်။ မြူမှောင်မသန်း။ ဆောင်တာဆန်းသည့်၊ ။
တိမ်ပန်းထက် ကောင်းကင်က တည့်ဝေ။ ။ဝင်ကြွယ်တည့်
ညစ်ကြေး။မြူမုံဝေ။ ။ချမ်းအေးမိမယ်ကိုယ်။ လွမ်းပိုလို့ဖော်ကွဲ။
မယ်ဝမ်းနဲ့။ ။နှင်းဖွဲ့ပတ်လည်ဝေ။ ။သည်းကြွေလှုတုံချမ်း။
မျှော်မိလွမ်း။ ။

နတ်တော်လ-ဓနုရာသီဘွဲ့လူးတား။

စက်နေသချာ။ရာသီဓနု။တွက်ဝုဝါးသောင်း။ သိန်းပေါင်းနှစ်
လီ၊ရာသီရှင်ရှင်၊ဆင်ရာတိမ်မိုယ်း။ရွာမှိုးခကာ၊လွှန်းချသော။ ။
တေဇောဓါတ်ခန်း။ ရာသီနန်းနှင့်။ နှင်းဖြန်းရွှန်းစို။ မြိုင်လုံးညို
သာ။ဓါဂါဆိုပြည်ရ၊သည့်လရာ။ဓနုဓါဂါတွင်။ ရာသီခွင်၌၊နေ
လျှင်နှာရီ၊ဆဋ္ဌေးစိ၍၊တလီညှိရေ။သုံးဆယ်လေးတည့်၊ချမ်း
အေးနှစ်ဖော်။ လနတ်တော်ထို၊ တိမ်ပေါ်မိုးယံ။ ငွေသားကြာ၍၊
ရောင်လျှံကြွား၊ကြွား။ပန္နာမြား၊ပြာသာဒ်။ လှည့်ပတ်အညီ။ မိဂ
သိနှင့်၊ယှဉ်မိုတွန်းလော၊သာရော ရှင်လန်း။ပဟင်္သာနန်းနှင့်၊ရစ်သန်း
တူကွ။ရောင်ဓေတာက်ပချက်၊သိဂ်ရွှေဝင်၊ဖာလစ်စက်ရှင်လည်း။
နေ့လျှင်တဖန်၊ဖြူဗွာသန်နှင့်။ လျှင်မြန်လှည့်တွန်း။ ဖွန်းတည့်
ရကား။ဝါးတဝါးဟု၊ကစားပျော်ရာ။သည့်အခါတွင်၊မဟာဝိန္ဒ
နတ်ဘွဲ့ဝင်ခြင်း။စုံမြိုင်တွင်း၊မှ၊ကြိုင်သင်းတောလုံး၊ရနံ့ဖုံးသား
ပတ်ကုံးဝန်းကျင်၊မြေတွင်မရောက်။ပင်ပေါ်ပေါက်သည်။ နှင်း
ပေါက်ရှင်ရှင်။ ဖူးတံဆင်လျက်။ သဇင်ရွှေမွှင့်။ လျှပ်ရောင်
ဆင့်သို့၊ဟုတင့်စိန်သွေး။ နတ်ပန်းမွှေးကို။ ဓနုဇလျှင်မြန်။ မိန့်
တော်ဖြန်၍၊မျက်မှန်ကျောက်ရုံ၊နန်းရွှေဘုံက၊ဖူးငုံပေါ်စ၊ထင်
ဆက်သ၍၊နေ့ခက်မပြည့်ဒွ။ ထုယှုပန်ဆင်၊ရှုချင်မဝ၊ပေါက်
ဖြလဲ့မိမ်။ညွတ်တိမ်းကျော်ယွှန်း၊ဖြင်ပွန်းကား။ မြေ့ဝန်းလုံး
ညီ၊နှာရနံ့သို့၊လည့်မိရစ်ဆွဲ၊ထုယတွဲလျက်၊ဝလဲငုံကင်း၊ပြာလဲ့
ဝင်းနှင့်၊ညွှန်းညွှန်း၊ပြေပြေ၊စက်လယ်ဓေ့တွင်။ နှင်းဓေရဲမိုက်။

ချစ်ညည်ခိုက်ကို။ ရွှေ့ပိုက်တရုံ။ ခန်းဘုံသာထဲ။ ရွှေလည်ရွှဲ၍။
ဆက်ကဲကြွင်နှာ။မေဃဇ္ဈာထူမျှ။ပါချင်လှ၍။မြွက်ဟသံချေ။ ဆယ်
ဝီးရွှေကြောင့်။လွမ်းလေလေအောင်သာ။လျော်ရောင်ဖြာသည်။ ။
မိဿာနှဲ့ရှမ်းရှန်းတည့်တော။ ။သဇင်တည့်ဂမုန်း။ပုံးဖွင့်တုန်း။ ။
မိုယ်းချုန်းဆင်ရာတိမ်။ ။ကြိမ်ကြိမ်တည့် အုပ်မှိုင်း။ ရှစ်ရှစ်
တိုင်း။ ။ပင်တိုင်းညွှန့်လန်းစိ။ ။တိမ်နီတည့်တိမ်ပန်း။ တိမ်
ခရမ်း။ ။

ဖြာသိုလ-မကာရရာသီတွဲလူးတော။

ရာသီညွှန့်လန်း။ နွယ်ပန်းခွာညီ။ နှင်းမိုချင်းစိမ့်။ လွမ်းထိမ့်
လေ။ ။တလေထွေဆန်းလ။ မကာရဟု။ မှိုင်းဖြမိုရီ။ရာသီနှစ်ခန်း။
ချင့်မှန်းတိုင်းထွာ။ ရေ့မှာနှစ်ဆယ်။ ရွှန်းကယ်ဇေယ။ ညည့်တိုကျ
သော်။ဆ နှင့်ကြွန်း။ကိန်းခန်းသချ္ချာ။ရွှန်းပါငါးသောင်း။အပေါင်း
ညီမျှ။နှင်းကမှိုင်းရီ။ ပထဝီဟု။အခြည်ခေါ်ကြ။ဖြာသိုလတွင်။
ဖုံသျှရောင်လျှံ။ဇွက်ချေးခံသို့။ရံကာရှင်သန်း။ စန်းကြိုတ်နန်းနှင့်။
မြန်းကြတသွန်။ပုစ္ဆန်တာရာ။ယှဉ်လာတွန်းဝင်း။ လူ့ရိန်မင်းဟု။
ထန်ဖြင်းလှည့်ဘူညီ။ ဝင်တည့်လှုံနိုး။ မြင့်ခရီးက။ လျံညီးတို့
ပယ်။ရွှေကြယ်အမှန်။သန့်ဥဏ္ဏရော။ဘဝါ။မှာမူ။ဆသာခြောက်ရ
သည့်ရတုတွင်။ မြင်းစုခြေသည်။ ရွယ်ရှည်မွှေးမွှေး။ မြိုးသေး
သေးနှင့်။ ဗိုင်းလေးသေနတ်။ ဝင်းခတ်ခင်းကျင်း။ မြင်းသည်
တယောက်။ချောက်ပတ်ပွယ်ရာ။ ကိုယ်မှာဝတ်ဆင်။ ဇချင်
အင်္ကျီ။ ပုဆိုးဆီနှင့်။ နီလာ မြခွေး။ ဗိုင်းနှစ်ခြေ၍။ မြင်းရေး
ယှဉ်ပြိုင်။ဆက်တိုင်ဆက်ကွင်း။ စီးနင်းထိုးဖေါက်။ ရွှေနောက်
ထုတ်ငင်။ ဆင်လည်းမုန်ဖြွင်း။ မြင်းခင်းပွဲတော်။ ထုံးစံပေါ်၍။
ဇင်ပေါ်ဝမ်းသဲ။ငွေသောင်သဲတွင်။ဆက်ကဲကြွင်နှါ။ဇွက်ကြိုးကြာ
တို့။သံသာရင့်ကြွေး။ ပျော်ကြမြွေးလျက်။ ဖွင့်ဖူးဝိုရို။ ပန်းခွာညို
သည်း။ဖြာသိုမာသ။ထိုသည့်လတွင်။ဖွင့်ကြကြိုင်သင်း။မြောက်
လေတွင်း၍။ ရင်တွင်းတုံချွမ်း။သစ္စာခမ်းမှာ။ ပျော်ထင်းခါခါ။

ကြွင်ဘော်ကွာ၍။ရွှေခါဝရုံး။မဥ္စူကုံးမှာ။မပြိုးညှိုးငယ်။သနား
တွယ်နှင့်။အရွယ်နုပီ။ မိဂသီနှင့်။ ယှဉ်မိတူကွ။ မကာရတွင်။
နွယ်ပန်းဆင်သည်။ ။မရွှင်တကိုယ် ထည်းမို့လေ။ ။မြော်
လေတည့်ရင်သန်း။နှင်းကမြန်း။ ။လျှပ်ပန်းပြိုမလို။ ။
သည်းမိုတည့်သွယ်သေး။ မြဲကျောက်တွေ။ ။ပျို့ရွှေသင်း
ကြိုင်ကြိုင်။ ။ပန်းခိုင်တည့်သွယ်ရုံး။ခွာညှိုကုံး ။

တမို့တွဲလ-ကုမ်ရာသီတွဲလူးတော။

နှစ်သိမ်းစက်ခန်း။ ချင့်မှန်းအညီ။ ရာသီထိရ။ နှင်းကဗိုရွှဲ။
ပေါက်လဲနီတွေး။ငှက်ကျေးပျော်မြူး။ ရင့်ကြူးလေ၊ ။မြိုင်မြေ
ရိပ်ခွင်။ရွက်ပေါင်းဝင်၍။ညွှာပင်ကျွေလူး။ရတုရွှင်ရွှင်။ သန်
ရှင်းစင်လျက်။ဝါလွင်နီမြန်။ ပေါက်ဆူး ပန်းတို့။ ထူးဆန်းလှ
ထင့်။ရိုးတံမြင့်နှင့်။ပွင့်ကြပီပီ။ကုမ်ရာသီဟု၊ နှသီနှစ်ခါ။ပူးတော
ကျွားမင်း။ရွှေတိုခင်းသေဘ်။ရပ်တွင်းရှိမှောင်။ဆင်မြောင်ညွှင်း
ချွေ။ပျော်မွေ့မြူးသန်း။ခေတ်ဆန်းဝါယော။တောခြေဝန်းကျင်။
ရုံမြိုင်ခွင်တွင်း။ပျော်ရွှင်ကျေးသား။ လူးလားကြက်တော။ဥကြ
မိုမ။ ကြွေးကြော်ကြသား။ မသသခေါ်မြဲ။ ကမိုလဲ့ဟု။ မိုယ်းထဲ
တောက်ပ။ကြယ်မာစနှင့်။ငွေလပုန်ခန်း။လှည့်ကြမြန်းသော်။
ယှဉ်သန်းတွန်းလော။ ချိန်တာရာတုံ။ လျော်ဝါဝင်းဝင်း။ ကြိုတ်မင်း
ရောင်ရှိန်။သူရိန်ရောင်ဖွန်။သရဝဏ်နှင့်။လျှင်မြန်ဖှည့်ကြ။ကော
ဘဝါ။ ဝင်သွားမရွှေ။ ကျွေရှုနေ၍။ရေနုတ်မင်းလှ။ ကသစ်ရ
သား။ဓာသသဉ္စ်ခါ။သုံးလူ့ချာကို။ ရှိန်ဝါရောင်ညီ။စီးသုံးပွ
ဖော်။ ရှုတော်ကြမြဲ။ ရာသီတွဲဟု။ ငွေအိ ကမ်းသောင်။ ဂုတ်
မောင်နှံမျှား။ကစားမြူးရုံ။ သက်တုံအနှိတက်။ ထည့် ရုက်မြူး
ထူး။ရင့်ကြူးသီး။မြစ်တွေးသောင်ထင်း။ရှေ့ပိန်ညင်းတို့။ကောင်း
မိုမ။ထိရရာသီ။မူး(?)တန်းဆောင်။ ရောင်သိ(?)ဆန်း။ ပေါက်ထူး
ပန်းနှင့်။တိုင်တန်းလျှော်ဆို။ မတုန်းမိုလျှင်။ ဓိဘ်တို ရည့်မှန်း။
မြတ်ရာညွှန်း၍။ငါဆောင်ခန်းလယ်တွေ။အောင်သမြေနှင့်။မတွေ

ရေပုလ္လု။ ကြာခုန်း ဆူ တို့။ ပေါ် ့ဒူ ပမာ။ မှုရာ ယဉ် ပျောင်း။ဘ
ယောင်းပုံတု။ ကြာဝတ်ရုန့်။ယုယုယသ။တွားဖြင်ဝသို့။အလှ
ကြွန်ညီ။တုမ္ပာရှိဟု။ရောသီမာသ။ သည်ကာလကို။ ချမ်းမြဲတုံး။
ဖြောက်လေသွေး၍။စက်တွေ။မလို။သောင်မဝုံသည်။ ။ရွှေပုံရုပ်
ဟန်တဲ့သို့လေ။ ။ကောသာတည့်နော်တွဲ။ရှုမရဲ၊ ။သဲလွှယိမ်းနွဲ့
ထိုယ်။ ။ပိုပိုလို့ရစ်သန်း။ရှုမခန်း။ ။ယည့်ဆန်းလှကာလျော။ ။
မှုရာကကြေ့ရှင်း။ခြေဘဲပဝ်ကင်း။ ။

တပေါင်းလ-မိန်ရာသီဘွဲ့လူးတား။

ရေနတ်လေလိုင်။ တူမြိုင်ယှဉ်လျက်။ ကြွက်နှင့်ကျားမင်း။စံ
ကင်းသရျော။ ကျယ်ပွာ စက်ခန်း။ မိန်ဖြန်။လေ၊ ။ရွှိုင်းဝေ
မင်းလွှင်။တေသတဖြင်မှာ။မြသွင်ရွက်ညောင်း။တညျိုဖြောင်းကာ။
တပေါင်းခါညီ။ မိန်ရာသီဟု။တလီရှေးကာ။ ဒွေးဒယာနှင့်။နေ လ
ရောင်မှတ်။အရောင်လွှတ်၍။ခါတ်အာပေါ်ညီ။ချင့်မှိတိုင်းသွား။
နာရိမှာကား။ ပိုင်းနှင့်ကျားတို့။ ပျော်ပါးရုံစေ့၊ တရေ့ ့ရှုည်
သွား။ကျားနှင့်ခြံဝေ် ့။ခမ္မ ့မွေ့ ့သာယာ။ သည်အခါ၌၊ ရိုးညွှာ
ဖြန့်။ဝတ်မှုံရုံ၍ ့။ရွှေညရောင်သွေး။ပျံ့မွှေးစီစီ။ သရက်သီနှင့်။သိင်္ဂါ
ဖြည့ောက်။ပန်းပိတောက်တို့။ မြိုးမောက် ရှင်လန်း။ထူးဆန်းလှ
တင့်။ရိုးတန်ဖြင့်နှင့်။ ပွင့်ကြာကျိုင်သင်း။ မြိုင်လုံးဝင်းမျှ။ သည်
မာသတွင်း။ငွေပအခံ။တွင်းစံပဈ္ဈဖြား။လရောင်ထေးနှင့်။လှည့်သွား
ထွန်းလေး။ဥတ္တရာဗ္ဗိ။ဘရဂုဏ်ဟု။ဖြည့်ညီတော်ပ။ရုလထိပ်
နန်း။ယှဉ်သန်းတာရာ။ဝင်းဝါဖြောင်ဖြောင်။အရောင်ဝိုဝို။ဂဠုန်
ဗြိုဟ်နှင့်။ရွှေကိုယ်အတွင်း။ဖာလိုဖြင်ကျင်း၍ ့။ နေမင်းထူရှိယာ
ဖွည့်ခဲ့လာသော်။ဖြူပွာရောင်မြိုက်။ပုရမိုက်နှင့်။ ယှဉ်ဆိုက်တု
သွား။ဘဝါးဓယ။ မာသခါကောင်း။လတပေါင်းဟု။ မနှောင်း
စေရ။ကမ်းသောင်စတွင်း။မြူလွှစီစီ။ဆဲဝေတီကို။ပြုညီတင်ထား
ညွှတ်သွားကြည့်လင်း။ ရှိုဝုံဆင်လျက်။သဘင်ပျော်မြဲ။ ရာသီဘွဲ့
ဟု။ဖြစ်ထဲသိထား။ကျွန်းသောင်သာ၌။ ဘာသာမိမ။ ဌက်တို့က

လှည်း။ မြူးကြွဖန်ဖန်။ ရွှေငါးတန်ထည်း။ ဝံ့ဆ နံတက်ဆင်း။
ငါးကြင်းငါးထင်ပန်း။ ငါးရံ့ပျော်ရွှင်။ မြိုင်ခွင် တကျော။ဥဩ
ရင့်ကြွေး။ကြူးသံပေးလျှက်။ လွှမ်းရေးမျှာမျှာ။ အူသည်းညွှာ
၍။ကြွေရှသွှတွယ်။တူမျိုးကြွယ်ကို။ဓိမယ်ရင်နှဲ့။ပန်းရင်ဝှတ်။
နံ့နံ့ရှုရှု။ရွှေသိင်္ဂီ။အလှပျောင်းဆိ။ရင်းဇာတိနှင့်။ထပ်ရှိတူရုံ။
ချစ်ငွေ့လှုံ၍။ စက်ခြုံပတ်လွှမ်း။ ဓမြချမ်း၍။ ကြောင်းလမ်း
တွေတွေ။ဓိနှံ့သံချေနှင့်။လယ်တွေထက်တွင်။စံပျော်ရွှင်သည်။ ။
လွှမ်းကြင် ဌက် ပမာ ထို့လေ။ ။ချွေကာတည့် မြိုင်သို့။ ဓာ
ပန်းဆွဲ။ ။ပည်နဲ့လှမိုရို။ ။ချိုချိုတည့်ပျံ့မွှေး။သံသေးသေး။ ။
ရွှေသွေးနုလိမ္မာ။ ။ကွော်းယာတည့်ခံ့သုံး။ ။ရှုမငြီး။ ။

နဝမအိုး–၁၂–ရာသီဘွဲ့ရေတရွာသွားလူးတားမိုဗ်ရုံ။

လူးတွေ လည့်ဆန်းဝလေ။ ။သံချေပျံ့မြူး။လတ်ကြွေးဖိမ့်။
တန်းရူးအငေ။စိကြွေနှင့်။ မိသသခေါ်ညွှန်။ ရေလွှန်း ပွဲတော်။တံ့
ကော်ရင်ညတ်။ ပွင့်မြဲမှတ်တော့။ လက်မြှတ်ပြသသ။ ကထုန်လ
ဝယ်။ကြွယ်ဝိသသခါ။ရောင်ဝါလျှံမြူး။ ကွန်ဖူးဝကာ။ ကြိုင်ပျံ့
ရှားသည့်။ပွဲကားဧဥာင်ရေ။ တတွေနုယုန်။ မေထုန်ခေါ်ကြွ။ထို
သည့်လဝယ်။ ဇေရွှရှုကြွယ်။ ရောင်လျှံကယ်သည်။ စပယ်မှ
လေး။စာမေးသတင်း။ထိုပြင်တထူး။ ဝါဦးခေါ်မှတ်။ ကာရ ကန်
လတ်။ပြိုးပြက်ရောင်ရှန်။ မြူပွါသန်နှင့်။ နတ်မွှန်မျော်ဝက်။ပုန်း
ညက်ကြာမိုင်။ကြွေလိုင်ပျံ့သင်း။ ပန္နင်းတော်ပွဲ။ ညံ့မခဲသည်။ ။
မိုက်သို့ ကြွေးကြော်ကာ တည့် လေ။ ။သံသာ တည့် ကြွေး
တချေးချေ။ ။

ဘူးဝေ့ဝည့်စန်းလှလေ။ ။သာပြေပြင်ဝန်း။ဇမ္ဗူ။တွန်းထက်။
မော်တွန်းထဝေထောင်။ရိုက်လွှတ်ထောင်ဖိန့်။ ဝါခေါင် ခေါ်ညီ။
သိဟ်ရာသီဟု။ခဏ္ဍရိခဏ္ဍာ။ နတ်မှာ ညီနေ့ခမ်း။ လျှံပြောင်ကဲ

လွှန်းသရေဝတ်နှင့်။ တရေးတံ့ငွဲ။ဘွဲ့မြဲ့ရှင်ပျော်။ တော်သလင်း
လ။ကာန်လက်ကျူမှု။ဟုမ္ဗြိုင်မွှန်း။ရွှေပန်းရင့်မာ။ ပြိုဟ္မာရုရုဂိုက်။
ခါလိုက်ပျော်မြဲ။ လှေတွဲသဘင်။ ထို့ပြင်တတည်။ ငါးမည်ရွှေ
ကြာ။ကြိုင်ဖွာပျံ့သင်း။ဆီတင်းကျွတ်လျက်။ တူလက်ခေါ်ကြ။
အသသဝထေ။ ပြည့်လာညီသည်။ စည်စီ ခင်းကျင်း။ ဝင်းလေး
မျက်နှာ။ညီလာခံမြဲ။ခေဝဲရွှေရောင်။တန်ဆောင်မုန်းရက်။ လက်
ကား။ဖြိုးနွှာ။ကျူဆွိကာနှင့်။ ရောင်ဝါ လျှံ ညီး။ ဆီမီး မြင်းမိုရ်။
ကြည်ညိုမြတ်နိုး။ မလိုးသက်နှင်း။ ကျွတ်ထုမှန်းသည်။ ။ရွှေ
လျှံနိမ္ဗူတာတည့်လေ။ ။မကြာတည့် မနှေး- ရောက်မည်
ရေး ။

ဖြူးလေပြည်ဖြန်းဝေ။ ။ဟေမန်ဆောင်းရက်။ ရေလက်
နှင့်။ဖြိုးဖြက်လျှံထိန်။ ဆင်ရာတိမ်လည်း။လွှန်းချိန်ကာလ။ သစ်
ခွပန်းတင်။သဇင်ပန်းပေါ်။နဝင်တော်ရာသီ၊ မိဿသီနက္ခတ်။ဝေ
ခြေ။ကျော်းမှုအလော။မဟာပိန္န။ဆင်ပွဲသဘင်။ ထိုပြင်တထွယ်
ရွှေကြယ်ပုသျှ။မကာရဟု။ ဆောင်းလ ပြာသို။ ချိုညှိမွှင့်ကာ။
သာယာဝါတီမြင်း။မြင်းခင်းတော်ပွဲ။သဘင်ခဲ့က။ပေါက်လဲထုပန်း။
ကြိုင်မွှန်းပျံ့လာ။ ရာသီ ဂုမ်လက်။ နက္ခတ်မာဃ။ လတပို့တွဲ။
မြဲမြယာဂု။ရွှေရောက်လုဆောင်။ဘဂ္ဂနက္ခတ်။လမြတ်တပေါင်း။
ရက်ကောင်းခေါ်ညီ။မိန်ရာသီဟု။သရဇီဝိတောက်။ ဘူးပြော်
ကင်းစုံ။ ခဲပုံစေတီ။ယာယီတုရား။ တည့်ထား ကျိုးကွယ်။ပြည်
ကြွယ် လွှန်းသ။ ဂါမနိဂုံ။ ပတ်ကုံး ဝန်းမြွှောင်း။ တော တောင်
ကြည်းရေ။ အဝေ့ဝေ့ ကိုး မိုလိုမြေ သီးသီး။ ရှုမညီးသည့်။ ။
မြို့ ညစ်ကြီး။ လွှန်သာရာ တည့် လေ။ ။ယာ မာ တည့်ငဲ့ ရေး
ဝံ့မဝေး။ ။

သဓေတ်ဝဓေတာ်အချင်စာဓေတာ်ဆက်ဦးတိုးမင်းဆို

၁၂-ရာသီတ္တွဲရတု။

သရစ်ညွှန့်ရှင်။ လန်းလန်းရွှင်၍။ ရွက်ကျင်ရှက်လိပ်။ ထပေါင်းမိန့်ဝယ်။ဓနွှောင်းမျှိန့်ခေတ်ညတ်။နေ့လေးချက်မှု။တွန်းလက်အဖြ။သန်းရောခန္ဓက်။ဥတြွာဘာရဂုဏ္ဍ။မျိုးတူလီတို့။ အညီလွှမ်းကြွ။ စန်းငွေလနှင့်။ငွေးထေအင်ကြွင်း။ ရွှေထီသင်းလျက်။ ကောင်းခြင်းဝှံပီ။သဲလေထီကို။အညီဝန်းယတ်။ပုစောင်ညွှတ်သား ဝါးကြွင်းမွတ်မြူး။ ရွှေကြွေးရွှာပီ။ ဗားကြီးည။ ဘဝါးကလည်း။ ဓယျူးတွန်းရိုပ်။တန်းရှုးညိုတ်သောင်။မိသာရာသီ။လေးချက်ညီမှ။ ကြွယ်နိုဝှသျှ။ဗိုကြွဆဲကျင်။ မင်းလွှင်ရွှင်၍။သဘင်ရေတွန်း။ ရင်ခေတ်ပန်းနှင့်။ပျံ့သန်းကံ့ကော်။ ဆိပ်မြူးပျော်လျက်။ နှစ်ဖော်သဓနာဒီမျှကဲ့။ကြွ-ရိပ်ပုံ။လကာထုန်မှု။ ပွင့်ဝုံစကားနှပ်ဘဝါ။ နှင့်နွှားဥသဘာ။ဆန်းပြီသာဝယ်။မာဃတွန်းတင့်။နှစ်ချက်ရင့်ဓောင်။ ကြွယ်မင့်ပီသာခါ။ ပိုက်ထံငါလည်း။ ရောင်ဝါရဲရဲ။ ဥညာင်ရေပွဲနှင့်။ရိုက်ရှိသစ်သစ်။သုံးဆယ့်နှစ်ရှင့်။တွက်စစ်ရွှာပီ။ညတိန်းရှိဏ်။ ရာသီမေထုန်။လှဲယုန်ဝယ်။ ဘရဂုဏ်ဥတြွ။ နေနှင့်မျှလျက်။ရိုမတ်ခွဲရီ။ တဲ့ခွဲချိ၍။ရောင်သီဓရွှာ။ ကောဇိုဝ တို့။ဒေသစကွန်း။ စပယ်ညွှန့်လည်း။ လွှန့်လွှန့်ကြိုင်မွှေး။ ပန်းပုလေးမှု။ငွေဒေွးနှံ့ချောက်။ လှိုင်လှိုင်ပေါက်၍။ နှစ်ဆယ့် ခြောက်ည။စယျူကြိန်း။ပွားကိန်းငကာ။သို့သည့်ခါဝယ်။ ဗာလ်ဝါမဏ္ဍလိပ်။ကြိုပ်အာမိဝ်လည်း။ကွက်ဗိဝ်မရွှ။ ရာသီကြိုက။ တိမ်တုံရိုယ်းတေွ။မှောင်ခိုးချွေ၍။ ။စက်ဖွေ့ရွှေသန်ဥညာင်းတော့သည်။ ။

ကာသစ်ကွန့်ဆင်။ မိုယ်းသဘင်ဝယ်။သံရှင်ပယိုရ်။ တောင့်တိုင်းညှိ၍။ဝါဆိုကြွင့်။ နေရှိန်ဖြတ်လျှ။ မွန်းမတ်ပိကြွ။ ပွားသုညနှင့်။ ဆတ်သယ်ပျူးညမှုစတုပိ။ မိုယ်းမေယပိမှာ။ သံ့ပြိပွား။ တဖြူတာနှင့်။မာဘင်ဂရော။ ပွယ်မှန်ရစ်လျက်။ ပုရစ်မှုးခိုင်။

ဝုန်းညက်ဖျိုင်ခဲ့။ကောင်းတိုင်ပမ္မင်း။ သဘင်ကျင်းသဘား။ တွင်း
ကျွန်းစံ။ရွှေပုဂ္ဂန်မူ။ရေကျော်ကမ်းထိပ်။ မျော်မြှုးမြိမ်ခဲ့။ သိပ်ဝါ
ခေါင်ဝယ်။ တွန်းမြောင်သရဝေ။ သီချွေလွှန်နှင့်။ ကြွားတန်
ဆောင်မိုက်။ဆည်းဆာကြိုက်ဝယ်။ လိုက်ဘက်တွန့်သိုင်း။ အာ
ကာတိုင်းမှာ။ဆိုင်းဗိုင်းပသာ။ ဗိသာခါနှင့်။ခတ္တာဝွှဲလျှ။ တ
ရေးတော်လည်း။ ကောင်းရန်ရုးရူး။ မြဲဇော် မြူး၍။ ထွက်ကြွားရေ့
ထိန်း။ စတေတိန်းဟု။ညရိမ်ဆန္ဒ။ ပါဒ်နာဒိနှင့်။ ကေးမိုရ်နှင်း။
တောသတေင်းနွဲ။ ကြိုင်သင်းရင်းမာ။ ဇဗ္ဗိတိဘနှင့်။ ရွှာဝိညမွှန်။
ရောသီကာနိမ့်။အလျှော်မစဲ။မူလဲလျှက်။ထွေ ဆဲရင့်သာ။နှင်းရုံမှာမူ
မြူမွာပုရမိုက်။ရိုင်းတလိုက်နှင့်။ ရေလိုက်သဘင်။ လျှော့ပွဲယင်
လျှက်။ ရိပ်ထင် နှစ်လီ။ ဒေဝီကျော်နတ်။ သီတင်းတွဲတ်မူ။
အသာဝဏ်။ ကျိုးအာနိတို။ ဘူရားသီလိုက်။ စန်းနှင့်ကြိုက်၍။
သောင်းတိုက်မြောင်းညီ။မြင်းမိုရ်သိကာ။မြေတီးတုန်းမော့မန်း
ညာကေရှဉ့်မှာ။ရွှေကန်တော့မှန်။ညီလာခံလျှက်။သာရဝဏ်မြား။
ကြာမျိုးငါးနှင့်။ဘဝါးသုံးမြိုင်။ချိန်ခွင်ကိုင်နတ်။တံဆိပ်ခတ်ရှင့်
သခေသ်ခဈိ။ပါဒ်တူညီလျှက်။ရောသိဝသန်။ခေါင်းယောည်ပျံလည်း
အချွေသဗိမ်။တွင်းလမ်းညီ၍။ရွှန်းအုပြည့်လျှပ်။ခြည်သဟသ်နှင့်
ရိုသတ်တွေ့တွေ။ဝန်းဝိုက်ရွှေ၍။ ။ထွက်လေပေယမန်မြောင်း
တော့သည်။ ။

တနှစ်ခန့်တွင်။ မြမြရှင်၍။ မြေကျင်တုံအောင်။ လတန်
ဆောင်ဝယ်။တွန်းမြောင်သဗ္ဗာဘိသင်။ မိုဃ်းလုံးဘိတ်မျှ။ငြိ ရွှာ
နယ်ဒို။သန်းပဟိုရ်မူ။ကျိုးညှိမြောင်းနှ။ ကြက်ငယ်ရလို့။ ခုနစ်ရ
သွယ်။ကျဉ့်ကြိုကြယ်နှင့်။နံ့ကြွယ်ခဲ။ ကထိန်ပွဲကာ၊သွဲကောင်းဝုဏ္ဏ
မွှားလေမြန်ရှင့်။ချိန်မှန်ရွှာဗိ။တသြေသော်။ညတိန်းပေါ်ကဲ့။နတ်
တော်ခနုနှ။သာဝဥမှာ။ကြွေလုရောင်မောင်း။လိပ်ခေါင်းတဘော်
ဆဗ္ဗသာနှင့်။ညမှာစတေတိန်း။မွှားတိန်းယဥ္။ဥတြေပုရမိုက်။တော
ချက်ဆိုက်မှ။မြိမ့်ရိုက်ကြွေးညာ။မဟာဘိန္နု။ဆွဲရတေးငင်။ကမှန်း
အခင်နှင့်။သဇင်နှင်းပန်း။ဖျိုင်မွှန်းမွှေးချို။ လမြဲသိုမှာ။ ခွာညို

နှယ်ပန်း။မကန်းမြူးလှေ။မဏောရဟာ။ပိသစတု။ ခြေဘိချနှစ်ဆယ်။ ရိုယ်းပြင်ထယ်မှာ။ တုံ့ဖယ်ခုံနောက်။ ပဟိုရ် လောက်ဝယ်။ ရောင်တောင်ပုဒ္ဒွန်း။ဌာက်ချေးခံနှင့်။ ခြေဘိပြန်တွှားနှင်း။ မြင်းခင်း ပျော်မြ။ထမ္ဘိတွဲ့ဦ။ပြောင်ရဲယောဟာနိ။တုမ်ရာသီရောက်။ ရိုယ်း သချောင်းမှာ။သံကောက်ရှိန်ခွင်း။တွတ်တွတ်ကျင်၍။ငါးအင် မွန်းရောက်။ခြောက်ချနှစ်ဆယ်။ သုံးဆယ်နှင့်လေး။ အဝဥ်ဆေး ၍။မုလေး။ပြည့်ပြီး။ ကြာသွတ်အိုး နှင့်။ကြာမျိုးဗိုက်ထူး။ လန်း လန်းလှုလျက်။မှုခေါ်ဗိးသုံး။ရှင်မြူးလျှံရဲ။ယာဂုဏ္ဍကာ။ လဲဝါဆူး ပန်း။တွေ့တွေ့မြန်းသာ။ ဖွန်းသပ်မှန်း။သည့်ပေဟမန်ဝယ်။ စက် ပြန်ရိုးဝေ။ဒေါင်းဆိုးဝေလည်း။ဗွေသီဟာသလမ်း။ ပြင်စခန်းဖြင့်။ ကြွေဟ်းစက်ရှူး။ ညက်ညက်ချွေ၍။ ။ရွက်ကြေ နွေယန် လောင်းတော့သည်။ ။ ။

မဟာအဒရလမင်းကြီးဆို-၁၂-ရာသီဒွဲလွှမ်းချင်း။

မိဿရာသီတန်းခူးလဘွဲ့လွှမ်းချင်း။

ထင်ထင်သာစောတော့တယ်။ မြေကြွာငယ်ရစ်သီ။ကိုက် ဖူးငယ်ပီသည်။ပွင့်သိင်္ဂီ ဘွဲ့ရင်ခတ်ကယ်တို့။ရှစ်ရပ်ကယ်နယ် တနိုက။ဗိုဟ်တယ်လေ။ ။နွေခါမိုငယ်။ရာသီမိဿ။ဂိမ္ဘန်မို့။ စိကြကြွယ်။တိပ်ရိုယ်းလယ်မှာ။ ဝံပယ်တွန့်ကာ။ ထိမ်ဒွေချာ ဝယ်။ဒေသဓာလှမ်း။ လှည့်ကာ ငယ်မြန်းလို။ နှစ်ဆန်း ငယ် သကြိန်။သစ်သစ်သာဘာန်တော့တယ်။ နိုင်ငံကြော့ပြည်သူမှာ။ ပန်ထုပျာတာရေသွန်းချိန်မို့။လွှမ်းဖွာတယ်လေ။ ။

ပြဿာရာသီကဆုန်လဘွဲ့လွှမ်းချင်း။

မြူခြေငယ်သန်းဆါလို။နေဝန်းငယ်စက်ရှိန်။တောက်တောင် ငယ်ထိန်သည်။ဗာလ်သူရိန်တေဇာကြောင့်။မှုချာပါကဲတဲ့ထကို လေ။ ။ရာသီငယ်ပြိဿ။ မဓော ဆီလဲ။ ရွှေညီစံရလို့။ ပန်းမြ

ဝကားဝါ။ဗိသာခါနှင့်။တာရာပြိုရုံ။စန်းငွေယုန်ဘန်သည့်နယ်။ ဆန္ဒန်မိုင့်တွေတုံ့မှာ။ ထကာထုန်ညောင်ရေငွဲပေမို့၊ ဆဲလှာတယ် လေး။ ။

မေထုန်ရာသီနယုန်လဘွဲ့လွမ်းချင်း။

နှတ်စည်ဝယ် ရွှန်းပါလို့။ ရိုက်မွှန်းငယ်သံစုံ။ ကမ္ဘြူးငယ်ခုံ သည့်။ လနယုန်သည့်မျိန်မို့။ မြူတိမ်လွှာ ဆိုင်းပြန် တော့တယ် လေး။ ။ရာသီမေထုန်။ဆဲ့နှစ်လဝိ့။ ဓေရှ ပြောင်ရှိန်။ တောက် လောင်ထိန်သည့်။ရာဇာ့နှတ်။ဗိရကထ်မှာ။ မပြတ်ကယ် ထွက် ငံ။တညီလာခံသောခါ၊ မိုလ်ခြိတဲ့ ရွှေလယ်မှာ၊ ငွေစပယ်ဖြူမှု လေးရယ်က။မွှေးလှာတယ်လေး။ ။

ကရကဋ်ရာသီဝါဆိုလဘွဲ့လွမ်းချင်း။

ကိုးခွင်ငယ်မှိုင်း။ပေါ်ကျို့။မြင်တိုင်းမှာထွဲ့မည့်ညို။ လဲ့လဲ့ငယ်ဖိုး။ ယုကန္ဓိုဂြိုဟ်တောင်မယာကာ။ မြူမွှာသင့် လွှန်းတဲ့ လတိုလေး။ ။ ဆင်တာရာငယ်၊ ရာသီကရကဋ်။နှရှိန္တာထဲ၊ ညာတော်နှတ်နှင့်။ မိုလ်ပြတ်ကယ်နီဇ္ဈု။အောင်ဆုယူလို့။ရှစ်မြူရိပ်ငံ။ပရွှင်းတော်ခံ သောခါ။ရေကျွဲထုံ့ဝါဆိုမှာ။ ပုန်းညက်ညိုမာလာမင်းက။သင်း လှာတယ်လေး။ ။

သိဟ်ရာသီဝါခေါင်လဘွဲ့လွမ်းချင်း။

မျှော်ရောင်သာပန်။တော့ထယ်။သောဝင်ကမ်းငယ်ပြည့်ချို့။ နဗိငယ်ခြိသည်။ ပြည့်မင်း ဝံရှွေဒုံက။ အကုန် ထူးတဲ့လတို လေး။ ။ရာသီသိဟ်ငယ်။နေ့မိန္တုရှ။ဝါခေါင်လမို့။ ဝေဝင်များ လွှင့်စွန်း။သရဝထင်လဲ။ရောင်ဝှန်တေဇာ၊ ပန်းခစ္စာနှင့်၊ ခိုင်ညွှာ မွှင့်ကြွ။တိုင်းပြည်ရှုတို့။ဗျူဓာရေးထံ၊ သဘင်စုံခံဆဲမို့။ လွှန်း ရန့်ဘွဲ့သည့်အချိန်ကို။ ဒေဝရိန် ပန္နုန်မွှားငယ်က။ မွှေးလှာတယ် လေး။ ။

ကန်ရာသီတော်သတင်းလေးထွဲလွမ်းချင်း။

ရေယဉ်စပ်းငယ်နှင့်။ သောင်ကမ်းငယ်ပြည့်လျှံ။ မြစ်လုံး ငယ်ညာ်သည်။ လှော်တက်သံမြိုင်မြိုင်နှင့်။ လှေပြိုင်ကျင်းတဲ့လ ကိုလေး။ ။ကန်ရာသီငယ်။ ခါဓိုသင့်ရွာ။ တွေ့အာကာမှာ။ ဖြိုးပွာပုရပိုက်။ ကြက်ညီနော်ဝင်။ တောင်တပိုက်က၊ ရေလိုက် ကယ်သဘင်။ ဝဲဝပယ်ရွှင်သောခါ။ မြိုင်ခွင်လုံးဂန္ဓာမှာ။ ရွှေရင်း မာပန်းတော်မင်းကားသင်းလှတယ်လေး။ ။

တူရာသီ–သီတင်းကျွတ်လဘွဲ့လွမ်းချင်း။

လှိုင်လှိုင်သာသင်းတော့တယ်။ ကန်မင်းငယ်နရွာ။ လျှံဝင်း ငယ်ဖြာသည်။ ပွင့်ရွှေကြာမြိုင်မြိုင်နှင့်။ ကြိုင်ကြိုင်သင်းတဲ့လ ကိုလေး။ ။တူရာသီငယ်။ အသာဝဏ်ကြယ်မြတ်။ ကျိုးမင်း ထိန်လဲ။ ရောင်ရှိန်လျှပ်လို့။ ဒေဝါဒကယ်နန်းလို။ မီးမြင်းမှိုရှ်နှင့်။ ဝါဆိုကင်းလွတ်။ သီတင်းကျွတ်မို့။ ဘုံလွန့်ကယ်ဦးကင်။ ပွင့် ဝပယ်ရွှင်သောခါ။ ထိုင်းခွင်ကြီးအောင်ချာမှာ။ ဆီမီးဝါထိန် ထိန်ဝင်းလို့။ လင်းလှတယ်လေး။

ဗြိစ္ဆာရာသီတန်ဆောင်မုန်းလဘွဲ့လွမ်းချင်း။

မြောက်လေငယ်သွင်းပါလို့။ မြူနှင်းငယ်မိုမို။ မြင်တိုင်းငယ် မြိုသည်။ ရွှေကျီးညီတာရာနှင့်။ ကျုံ့ကြွကာထွန်းတဲ့လကိုလေး။ ။ တန်ဆောင်ငယ်မာသ။ ဆယ်နှစ်လတွင်။ ချမ်းမြေရင်။ ဗြိစ္ဆာ ခွင်လို့။ ရက်ဝင်ပြောင်းခွာ။ ခဲညှာလဲ။ နိုင်ရွှာဝတ်မှုံ။ ရန်သော ထုံတော့တယ်။ ဘုန်းဂုဏ်ကြော့သဏ္ဍာန်မှာ။ ရွှေကထိန်သဘင် ခင်းလို့။ ကျင်းကြတယ်လေး။ ။

ဓနုရာသီနတ်တော်လဘွဲ့လွမ်းချင်း။

ရှုလေထိုင်းတို့တဲ့။ မြေမှိုင်းငယ်ဖြာဖြာ။ လေညှင်းငယ် လာ သည်။ ဇော်မပါ–တူမရုံလို့။ လှာဖြိုးဖြန့်တော့မှာယ်လေး။ ။

ဆယ့်နှစ်ပြာငယ်။ရာသီဓနုံ။ရွှေဟသာ်ာလဲ။ တာရာပြုံလုံ။ဓာလျှ ငယ်ပြတွာ။ ဟောဓန္တာရို။ မဟာပိန္ဓို။ နတ်မင်းပွဲမှာ။ ကျေးမြိ ပူဇော်။လနတ်တော်တို့။ ရှုမျှော်တိမ်ဆီ။ မိဂသီလဲ။ ခါညီမွှန်း လယ်။ ထွန်းရောင်ခြည် ချယ် သောခါ။ နယ်ရွှေဝ ဥကာင်မှာ။ ဂရုန်းအခင်-သခင်မင်းငယ်က။သင်းတွှာတယ်လေး။ ။

မကာရရာသီပြာသိုလဆွဲလွှမ်းချင်း။

တိမ်ချေငယ်ရှင်းပါလို့။မြူနှင်းငယ်မိုမို။ လပြာသိုမှာ။ နွယ် ချုံညီဖြိုင်ဖြိုင်နှင့်။ဖျိုင်ဖျိုင်သင်းတဲ့ သတိုလေး။ ။ရောင်ဆီကိ ငယ်။ ကြယ်ညီဖုသျှ။ မကာရမို့။ ရွှေဝ ဥကာင်။ နန်းရင်ပြင်မှာ။ လှံ့ရင်မြိုင်းခင်။ သဘင်ကျင်းလို့။ ရာမင်းထွက်စံ။ ဗိုလ်ညီထာဝံ သောခါ။ဆန္ဒနိပိုင့်ခြောင်မှုန်မှာ။အောင်တယ်ခွန် တောဓာမြူးလို့။ ထူးလှတယ်လေး။ ။

ကုမ်ရာသီတပို့တွဲလဆွဲလွှမ်းချင်း။

ညို့လို့သာဆဲတော့တယ်။ ပေါက်လဲ ပွင့်ရှိ။ ထိန်ထိန် ချို သည့်။ဆက်ရက်သံစာတာနှင့်။ဌက်ညီလာကျင်းတဲ့လတိုလေး။ ။ ကုမ်ဟောမန်ငယ်။သကြီနွှင်းမြို။ တပို့တွဲမို့။ မင်းပွဲ ရွှင်ပျော်။ ယာဂုတော်နှင့်။ကြွေးကြော်ပြင်ဆင်။ လွှမ်းတိုသာ ဆင်တော့ တယ်။ကောင်းကင်ပြင့်တိမ်ဆီမှာ။ကြယ်မာဃ ရောင်စုံကျင်း လို့။ထင်းလှတယ်လေး။ ။

မိန်ရာသီတပေါင်းလဆွဲလွှမ်းချင်း။

မြိုင်ခြေငယ်သင်းပါလို့။အင်ကြင်းငယ်ရွှေထီး။ ဝတ်မှုံငယ် ဗိသည့်။မြစ်နဗ္ဗဒါတောင်တခိုက။မောင်မယ်ညီမြူးပြန်တော့တယ် လေး။ ။ရာသီမိန်ငယ်။ကိန်ရက်ခြောင်း။လတပေါင်းမို့။ရွှက် ဟောင်းကြွေကာ။ဥဿရာနှင့်။ကြယ်မှာပုရဂိုက်။လေးချက်ချိန်

တို၊ထိမ်ချေဆိုက်လို့။ ဝလိုက်ကယ်တွေရှာ။ ထိုယ်ထံငါသဲ။ ဘာသာသောင်ခွင်။ပျော်မြူးသာ ရွှင်တော့တယ်၊ သဘင်ထခါဒို တို့။သဲဝေဘီငွေသောင်ကမ်းက။လွှမ်းလှတယ်ထေ။ ။

ဥါဒရာသီဘွဲ့ကဗျာပြီး၏။

နဝဒေးဆို–မွေ့ဘွဲ့ရတု။

ဆောင်းရက်လစုံ၊ ကြွေပြောင်းကြိုကာ၊ ပု ဂုံမြို့အဆို့၊ မြောက်လေထို့သော်၊ ဆော်လှူ့လွှမ်းကြောင်း။ နတ်စည်မောင်းသို့၊ ညိုပေါင်းသေသေသော၊ ရွာအုံ့တေကာ၊ မြေကြောညွှာဝင်း။ ဝါဖြင်ခပ်ထိမ်း။ လဲ့ရိမ်းရီရော။ သင်းချောမဟုတ်။ ပင်အစုတ်တို့၊ လှည့်ရတ်မင်းလွင်။ လည်ကာဆင်၍၊ ထန်းလျှင်ယိုစ၊ မြစ်မကြည်းနေ့၊ ကာမ်းချေရစ်ဆင်၊ ဖြူဝင်သဲထက်။ မြူနှော်တက်ဝယ်။ ကျေးဌက်ထွန့်သောင်း၊ ပျော်နှစ်တောင်းသည်။ ။တပေါင်းလေမျှား သခင်သော၊ ။

ညောင်းရှုက်ရှုပုံ။ ပေါ်လတုံကာ၊ စုံခုံသန့်ရှင်း။ ထန်းလန်းလင်းမျှ၊ ရှမ်းမင်းဦးထုပ်၊ ကျေးနှုတ်နှိုင်းတူ၊ ဦးရရှုတ်။ မြူလည်းမြူနှံ၊ ရုလည်းရုထုံ။ ငုံလည်းငုံရင့်၊ ပွင့်လည်းပွင့်လျက်။ ခါသင့်ရာသီ၊ လိုက်ကြည်၍၊ သရတိဝိတောက်၊ ပေါက်လည်းအဖြာ။ ဝေွးဝွေးနီမျှ၊ ဝုံပိပေါင်းရုံ၊ မြိုင်အလုံးကို၊ တင့်ဆုံးစီရင်။ ထန်ဆာဆင်သို့။ သဘင် မွှေပြောင်း။ ပန်းမျိုး ပေါင်းသည်။ ။မနှောင်းကြရအလျှင်သော၊ ။

ပေါင်းသက်မျှရုံ၊ ရှေးကြိုးကြို၍၊ နိ... ...ဒ်နီရှူထက်။ ဇော်တမျက်သို့။ မဘက်မြိုင်ရာ။ ဝေးလံကွာရှင့်။ သုံးဖြာတွေထွတ်၊ ခေါင်တုလွှတ်ကို။ ရှိဝင်္ဂါးတည်။ ပျော်ဝံ့သည်ကား၊ မွှေလည်းခါသစ်၊ သါသည်ဖြစ်နှင့်၊ လွမ်းသင်ပြီးတွေ့ရှိရစ်လေသဲ့။ ဖျော်ဖြေမှတ်သာ။ ထိတရားဖြင့်၊ ရွှေနှားနှာကြွင်း။ နှလုံးဝင်၍၊ သို့ပင်ဟုတ်သည်၊ မိန့်တော်ရည်ကို၊ ဆော်တည်ရှေးရှု၊ ကန့်ခွာရွတ်၊ ထွက်မြူနေသ၊ တူမြိုင်ပသော်။ ကြောင့်ကြတုန်မျောက်။ ချမ်းသာရောက်သို့၊ မြိုင်တောက်မညောင်း၊ ပျောက်ဝံ့တောင်းသည်။ ။ဆကြောင်းခယာစတင်သော၊ ။

တွယ်လွန်၍။ မြဟန်ရေချိုင်။ မှိုင်းတည်းရိပ်လျက်။ သုံးထိပ်
တောင်ချာ။ထိကာသာလျှင်။ လျှပ်ဝါဖျက်သန်း။ ထိမ် ညွန့်တန်း
သည်။ ။မလွန်းနေခြည်ရှိတော့သည်။ ။

ပတ်ချို့ကွယ်မှောင်။ လွန်းနေရောင်ဖြင့်။ တိမ်တောင်ထက်
ခြည်။ပိတ်ဖုံးလည်၍။ငွေရည်သဏ္ဍာန်။ ရေတမ်းခွန်လည်း။ဗိုး
ဇွန်ပြုတွယ်။ဆန်းတကြယ်လျှင်။ဆုံတွယ်တွေ့လာ။ တိမ်ရိပ်ချာ
က။ဘယ်ညာပတ်ချုပ်။ရွာစရှုပ်နှင့်။မှိုင်းအုပ်လည်ကြ။မစင်း
ကြာသော်။ရွှေသာပြောင်ဝင်း။နှန်းပြုတင်းက။လေညှင်းမြူးရှင်
ကြည့်စဉ်တွင်၌။တုန်းအင်ကြီးလှ။ ဆက်ထိုက်ရသား။မမှုပန်း
ချင်း။ မွှေးတုကင်းတို့။ မယှဉ်းသတိ။ ကြည့်ရှုမိသည်။ ။
မျက်စိမှုလည်သိတော့သည်။ ။

မှတ်ငုံရှယ်ဆောင်။လူမြတ်ခေါင်တို့။ ပြည့်အောင်ကြိုးကြီး
လုံးမည်ကျံ့နှင့်။ တဆံခြည်မျှ။ မယှဉ်းရသည်။ ထိကေတဲလွန်း။
နှိုးဇွာန်ရည်ခန်း။ရှုံ့လန့်မထိတ်။ မှတ်သည့်စိတ်ဖြင့်။ နိမိတ်ရှေး
ရိုး။ချိုပင့်နှိုးလျက်။လူမျိုးမတန်။မင်းတိုင်ရန်လျက်။ ဇာနန့်ကျော်
ပေါက်ပြတျှော်မျှ။ ညှာတိမ့်ငွင်ချစ်။ ပြုတုပ်ပုလဲ။ ဓော်တဆွဲသာ။
ဖြစ်ခဲဆင်းဝါ။ပန်းတွင့်ချာတို့။ ကြွမြာကြိုက်ထုံ။ မျှော်ရတုံကာ။
အသဂ္ဂုံရှင်ကြည်။ပြည့်တော့မည်ဟု။ မှတ်ရည်တကျုံ။ဗိမ္မာန်လုံး
သည်။ ။နှုလုံးပြည့်သည်ပြီတော့သည်။ ။

တဆိုတော်ဦးတုန်းထို-နွေသွဲ့လေးချိုးကြီး။

မိန်ကြွင်းပေရို့။တိမ်နှင့်။ ပြန်တုံဝယ်။ရေဂုံမှာအရှေ့ဘက်လို့။
တေရှက်ကျောင်နွေလျက်ပေတဲ့။နွေရက်ဝယ်။ ။ဥက်တော့ပေယ်
လိုက်ဝင်။ စရိုက်ရှင်သည်။ ယင်စဉ်ပရစ်။ ကျုန်ရှက်ရော်သယ်
ရင်လ။မြမြစ်ကာယ်ယင်ဘောင်။ကြွ ငွေ့သောင်မှာ။ယခေါင်စဉ်
ရှည်။ဆဲတတိတည်မြို့။ ရှစ်မည်ကမြို့ပြီလျှင်။ သရတီရွှေလို
ဝင်းလို့။ အင်ကြွင်းသဿညွှန့်တို့။ ဘူးတွန့်ကိုက်လှယ်။ ။
တိန္တရိငယ်။သိင်္ဂီ ပျော်ချစ်။ တောင်လက်ယာချုပ်ပေတဲ့။နတ်ရှုပ်

တောင်ငူစာဆိုမင်းဆို-ရွှေဘုံ့ရတု။

ဖုလိစကြာလျှင်။ ရွှေခါအလျောက်။ မြောက်သို့ချဉ်း၍။
မျဉ်းကာ ပျံ့ရှင်း။ အခင်ကြွင်းပေါက်သဲ။ ရဲရဲတွေးတွေး။ ရွှင်း
ရွှင်းကွေးလျက်။စဲမှေးပြင်ခုံ။မြစ်မှာတုံလည်း။ ဝုံဝုံကျေးဂုက်။
လည့်ရုက်လည့်တင်။ရွှင်ကြာမြူးဝံ။ချစ်သီခေါ်ထူး။ ရင့်ကြူးဝမ်း
ပါ။သနားတွယ်မှု။ သည်ရတုကို။ ရှုကာကဲလွန်။ အလွမ်းသန်
သည်။ ။လေသွန်သာညီလတော်ကာ။ ။

ဖြန်သက်ရာစင်။ဝေဆက်ကြွင်၍။ နောင်းမြင်ပြိုင့်လေး။ ဖြူ
မွတ်မွေးလျှင်။သုံးလေးရက်ငါး။မှာဝင်တားတိ။နည်းများထွတ်
ပျံ့။ဆယ်ရံ့ရန်ဘန်။ ကြောက်ဒုန်ရှိရွှေ့။တနေ့တည။သားတို့မှု
လည်း။ မကာသောင်းနှစ်။ စင်ရှိလစ်သို့။ ချစ်သည်မိတ်ဝမ်း။
အလွမ်းဒုန်သွယ်။ နောင်နှယ်ကြွယ်၍။ ရှိတွယ်ဘေးပင်။ ရေး
ရေးထင်ခဲ့။ထက်ခွင်ယုဂန်။မှုရှိန်ထန်သည်။ ။ရွှေဖြန်ရာသီဝ
တကာ။ ။

ချန်ရက်ကြာထင်။ရွှေနှယ်ပင်တည့်။ပြာဝင်ဗျူလျော်။နောင်
ထုံးမျှော်လျှင်။ မိတ်တော်နှင့်ကြာ။ဒုတို့လိုခဲ့။မြလျံလိုလို။ မိမ်း
[illegible]ညှိသာ။ နဂိုရ်ဦးတိုင်။ရွှေစံပိုင်လျှင်။ ယိမ်းယိုင်တတ်ငြိမ်။
မှတ်ခဲ့မည့်ရှင့်။ ဟမန်း။ လျှင်စယာန်နှင့်။ ဖြန်လေခဲ့၍။
သန်းခွဲ့ပြောင်း။အေ က်စေ ခေါ် ဗိုက်။မြွှေ်လင့်ကြွက်ဝယ်
ရှေးနိုက်သာမော။ရောက်ပြီပြောသို့။ဥဩတည့်မှန်။ပြထာညွှန်
သည်။ ။စေတျွန်ထာထိကာ ။ ။

တောင်ငူစာဆိုမင်းဆိုရွှေဘုံ့ရတု။

ထွတ်ပျံ့ဘွယ်အောင်။ ယုဂန်ချောင်က။ဝေမျှောင်အုံပြ။ရွှေ
နှောင်းလက်ို။ ချမ်းမြသီလေ။ ရင့်ယုကြွေးက။ နှီးဝေးပတ်ကုံး။
တိုင်းအလုံးဝယ်။ညွှတ်ရုံးကြာတူ။တော်နည်းဘူတို့။ သည်းအု
ဖြတ်ခေါင်။ကြာတွဲအောင်လျှင်။လေဆောင်မြင့်ထန်။ကြောက်

ကယ်ဆင်း။အခင်း။ကြွရှန်းရှင်လဲ။နောင်တွင်မိတ်ဖန်း။ ပြေပရန်ကို
အျှည်ညာဏ်ခွဲဝက်။ ပြေရေးတော်ခက်တယ်နှင့်။ ကျောက်စက်
ကယ်တမ်း။ခွန်း။ဖိန့်ဝမ်း။သွန်လို့။အဂုန်ရောင်ပြီး။မတောင်မီးလဲ။
တောင်ကြီး။ငယ်သုတ်သင်း။လှိုင်နှံ့ယာဖြင့်ကြွတယ်။သဘင်
ကျယ်တို။လွမ်းနယ်ပုံမိုင်း။တာမကြီး။ ။သံချိုငယ်မည်ပြော။
ကြော်ဥသြသည်။ဘောင်နှောငယ်ပဲ့မောင်း။ ဂုဏ်တိုးခေါင်လဲ။
နှောင်တခြည်ခြည်။ဗျာတော်စည်အောင်။ သံရှည်ရှင့်ယူ။မြိုင်
မြင့်ဌက။လွမ်းကြူငြိမ့်ကြော။ထိမ့်ပစေသားနှင့်။တွေတလာလာ။
ကြွင်းသံ သာ တော့တယ်။ နွေအခါဖိုဂိုမ္ဗန်ကို။ နိမ္ဗာန်ပိုင်–ရှင်
တော်စောတွင်မှ။ဖောင်ငှဲ့သာထုံး။ ။

ရင်းဆိုနွေဘွဲ့လေးချိုးကြီး။

မိန်ရတုပေရို့။သိန့်ပြည်ညွတ်ပေ့။ဖိဝတ်ကာယ်ဂေါ်ထွေနှင့်။
မော်သပြေတုံကျွန်းသို့။ ကုန်လွန်းရန်။ ။တိမ်သား ငယ်ဖြန်
အောင်။အဆောင်ဆောင်များ။အမှောင်ဒိုးအုပ်။ မြူခင်းတွင်ချုပ်
ရင်လေ။ သုတ်သုတ်ကာယ်တွင်းလေ။ အုံ့ခြင်းသာ ပြေတော့
တယ်။နွေအခါဖိသည့်မိန်မှာ။တိမ်ယဉ်ပျံဖော်ကြိုနှင့်။တပေါ်ရှင်
တော်များမှာမှ။ညွတ်အားတော်ဘဝင်မိန့်ပေထိမ့်။ ဆန်းထိမ့်
ပြတန်း။ ။ရွက်ကျင်ငယ်ကြွေသည်။ရေလည်ဘက်ကူး။ဂေါ်
ရွှီးလဲ။အထူးတောင်သ။ မီးရောင်ဖြန့်နှင့်။ဗှာသန္တာငုံ။ ဝံရဂုံမှာ။
အထုံးဆောင်ကြွင်း။မှုံဝတ်ရည်သွင်းချိန်မှ။ ကြော့မင်းငယ်ညွတ်
ပြာ။နောင်ထက်ယာသနှင့်။မဟာဝင်ကြွယ်။ချစ်ဆေးပုံချယ်ထဲမို့
နယ်မကန်သည်။ ဆယ်တံဥာဏ်ထွေထင်လို့ စောဖါသီး ။
ကြည်းရေရောဘက်။ ရှစ်ခေည်မျက်လည်း။စကြာဝဠာ။ တိုက်
ထိုးသာလို့။မော်ဝစေတုံ။ ဌက်မှာတုံမှု။တူပုံမောင်ဖယ်။ ကြွင်ရိပ်
နွယ်နှင့်။ ချစ်တွယ်တိုယ်မီ။ ပလီရေးညီကြွတယ်။ ရာသီမင်း
ကော ဓာတို။ စေ ညာဝရွး။ ကူလို့ လွမ်းတော လှဲ့။ ညွှန်း တ
ယူမီ။ ။

မြဝတီမင်းကြီးဆို-ရွှေဘွဲ့သံချင်းခံကြီး။

မရိုးငယ်တည့်ထက်စည်သံ။ ပတ်ချိုကိုးနယ်။ မိုဃ်းငယ်တခွင်။ ပဉ္စင်ဆောင်ကာ။ ဆည်းဆားငယ်မြိုင့်ရှုန်း။ ဘယ်ဝန်းညာဝေ့။ ရစ်ကွေ့ကြွေးခါ။ မြူးတာ ဆင့်ဆင့်။ လွှန်းသည်နှင့်နှင့်။ ။ ကျွမ်းနှဲ့ဂီမွှန်း။ နွေဝသန်လည်း။ အမှန်ခါပြု။ သည်ရက်လုဝယ်။ ဘာနုထဦ်သာဗျာဘဂီါထည်း။ နှိုးခြွင်။ ထောင်မကဲ့သို့။ ထောင်ရွှဲ့ခြည်ရုံ။ တန်ခိုး ချိုရှိ။ ပန္နက်တွဲတော်ဖျန်း။ မိုဃ်း တသွန်းတည့်။ ။စိန်ယွန်းငယ်တည့် ခြူးကြွားညောင်။ လရောင်ဖြက်ကာ။ ပန်းတွာငယ်ကြွက်ရုံး။ ငုံဗီဗီ။ ထုံဆိပြည်လှိုင်။ တုံးဝယ်လေ။ ရှုံးကာသီမှာ။ သာဓိုရွှေမိန့်သည်နှင့်မေ။ သုံးရုံရုပြီငယ်လေ။ ရွှေထိမ်နတ်မှူး။ ။

ဇင်းဆို-ရွှေဘွဲ့သံချင်းခံကြီး။

ဒါရွှေဆန်းလန်းဖိဖိ။ ရုံရွှေဝတ်ကာယ်-သင်းထိုင်ညီ။ လေချိုချိုလွင်းလှိုနှင်းမှုံမှုံ။ အာကာထုံမှာဝေမှုံရော။ တောင်တောငယ်သာချင်တွယ်။ ရုံမြိုင်လယ်ဝေးကဆန်း။ မောင်မယ်ဓါကြာ။ ရှုပင်ယံမှာ။ ကြွေးကြွေသံသာကြွေးရင့်လန်း။ နန်းဘန်လဲ့ဖြာစီမြမ်းလွှာရောင်။ တောင်ကညီမှိုင်းမှို။ တိတိဝတ်ကာယ် ထဲ့ဝိုဝို။ သိုက်ရှုမြုံထဲကဲ့ပျော်ကာ။ ညံ့တာတာကြွေးရင့်ဆန်း။ ညာရှုတိုလှိုင်မခန်း။ သင်းရွှေပန်း ခိုင်စပယ်။ ရွှေရာသီဦး တေခါညီရွှယ်။ အိုအိုရေတွက်ကယ်ခန်းနှိုင်တွယ်။ ဝေမွှန်းညာရှုခွန်း။ မြမြကျွန်းစံရာထယ်။ ရွှေရိပ်ကယ်ပြာပြာသွယ်။ မြင်လှာဘဲတွေးသွဲ့သာ။ တောင်မင်းစံဦး။ မြရွှေကူး။ မြူးတော့သာ။ ပျော်ပါငယ်ပျော်လွယ် အောင်။ ဒါတန် မြနန်း စံရာဆောင်။ ရင် သာအောင်ကြွေးကာသာ။ ။

ပင်းမြို့ဆရာကျော့ဆို။ ရွှေဘွဲ့လေးဆစ်သဖြန်။

ပင်မင်းမှုခင်းဆန်ဆန်မှာလေ။ ထင်ကြွင်းမြွဝင်းဖန်ဖန်ရယ်နှင့်။ သင်းပျံ့မျှံ့ကြွေခဲ့ပြီ။ ။မြည်ညီ့ညီ့ဖါလာ။ မှုရှိရန်တသိန်ချွဲလို့။

မြို့နန်မပြေ-ဂိမ္ဘသန်းဖြန်တော့။ အခါစဉ်ဆွဲ ကဗ္ဗိုဒန်းတို့၊ မြန်းကြွေရာ
သီ။ ။နေ့ချယ်ထင်-။ဝေယာဉ်လွဲ့ချိန်ရို့။ တွေသင်မှာ-ဆွေကြခင်မဲ့
လှူတို့၊ သေခြင်ဘွဲ့နွှေခါမို့၊ အိုရှူရွာနီနှင့်ဗျတ္တာဝေ။ ။ရှစ်
ထိုင်းငယ်မှုဖုံးလို့ လျှံ။ရစ်ဝိုင်းကာမြူတွေထန်လို့၊ ဗျာပါချ
တောင်တော်က လွှန်းဖြန်တော့၊ လှုခန်းဆွေရယ်၊ မြနန်းမြေ
တောင်တော်ဝွန်းထိက။ခင်ရယ်လွှမ်းဖြန်မိသော။ ။

အချုပ်တန်းဆရာဘေထိုးရွှေ့ဘွဲ့လေးဆစ်သဖြန်။

မွေးနံ့သာကြည်ရေမြဝယ်နှင့်။ လေးကညာသည်နွေလမှာ
လ။ဖြည်လေခမြူတင်းပေါ်၊ ။လေမွှေ့ရာ ကြာချည်ထက်မှာ
လ။မွှေမွှေ့ကာသာဒြိုရက်ကယ်နှင့်။ တုန်းစက်မပျော်။ ။ရွှေ
ဗိဗိဂုလေဆင်းတာရို့၊ လေးမဒီခုတွေမင်းရယ်က၊ ရလေဦးဘွင်း
ခတ်လှိုနော်၊ အိုဝက်တော်ဖြင့် ခေါ်လိုတုံး၊ ။သင်မြန်းလို
ကြည်။ရင်လွှမ်းထည်ပြုံလှာပါးရယ်နှင့်၊ အနားမှာအသာရှင်
လို့။ရင်ခွင်မှာတင်တင်ဖေ့တိုက္ကယ်။မင်းမွေ့လှဲ့အုံး။ ။

ရင်းဆိုရွှေ့ဘွဲ့လေးဆစ်သဖြန်။

ရွှေရာသီမိန်ဓလေ့ပေရို့၊ တွေသာက်ဳ မသိမ်မွေ့နိုင်တုံး
အိမြွေ့ရင်မို့နော်၊ ။အပျိုးသော်ကော့။မြူခိုးရယ်တဝေဝေ
ကြောင့်၊ အတွေတွေရှုရင်တုပါလို့၊ ထင်ပုရော့မြေမှာလဲချင်
ပေါ့။တွဲရနှစ်သော်။ ။ရွက်ပေါင်းဝါ ဗျာန်ယှဉ်ပြောင်းဝါ
လို့။ရွက်သစ်ဖြာညှာထက်မောင်းငယ်နှင့်၊ ထပေါင်းလေ-သည်
အမော်၊ ကြည်တော်မြမူနိုင်တုံး။ ။သာခုကာ၊ ကာလုဒါ
ရှုဂါထာကြောင့်၊ ဒေသဇာကဗ္ဗိုနန်းတိုက္ကယ်၊ ထုမ်းကြွေလို့
ကူး။ ။

မင်းလက်ဝဲသုန္ဒရဆို- မိုးယိမ်းဘွဲ့ရတု။

နတ်ပန်းဝေမြိုင်။ သဇင်လှိုင်က။ ဖြိုင်ဖြိုင်မပဲ့ချ။ မွှတ်ရှုံ့ ဗွဲ့ထို။ ဘွန်းမြကန်မှာ။ ဆင်ရာတိမ်မိုးယိမ်း။ ဆော်ကြခိုးတည့်။ မကြီး မထပ်။ မထပ်မဝင့်။ မရင့်မမည်း။ ဆော်စည်မရွှမ်း။ ရွာဝေထမ်းကို။ ဆင်လမ်းရာတိမ်။ ခုတကြိမ်မူ။ တောင်ထိမ်မြောက်တွေ့။ မိုးယိမ်းသားရွှေ့လျက်။ ညည်နှုရေကျော်ကြွ။ ပဲခုနှမြူးမှ။ သံဦးထတူ ရှိုင်းရင့်ပူသည်။ ။အပူရှာမိုးယိမ်းကျွယ်တော့၏။ ။

မြတ်နှန်းရွှေလှိုင်။ တိုဦးမိုင်ဝယ်။ ပိုးမိုင်ရမွေ့။ ရှင်သန်းရွှေ့ လျှင်။ ကြိုးငွေ့စနိုး။ အဘသစ်မိုးယိမ်းဟု။ တန်ခိုးဘုန်းကို။ သိစိမ့်ဆိုလို။ ဖြလိုသော်လည်း။ ရှေးကနည်းလျှင်။ တင့်ရည်း မျှော်ပါ။ မကောစားတည့်။ နည်းများမရွာ။ ရစ်သောခါမူ။ အခါကာပြင်နှိမ့်။ တယ်ညွှာမြိမ့်လျက်။ လွှမ်းစိမ့်ထပ်သား။ ဆင်ရင်ပါ၍။ အဝါ အနီ။ ခြယ်စီမထွန်း။ မိုးယိမ်းဘခြမ်းက။ တိမ်ခြမ်းရိုက်ထူ။ ပြသော် မူသည်။ ။မဖြူပြာသိုးလွှယ်တော့၏။ ။

ပတ်သန်းရွှေအိုင်။ တဖြိုင်ဖြိုင်လျှင်။ ရွာနှိုင်လေခြင်း။ ငယ် တရင်း၍။ သက်နှင်းအတူ။ တောင်းသတူနှင့်။ အတူမကွာ။ စုံပါ စေဦး။ ရှေ့ကြွေးလည်း။ နှစ်ကူးရှုံ့ မျှ။ လင့်ကောင်းမွတည့်။ မိုးယိမ်း ထရင့်ပူ။ ထူကာထတွေ။ ထိုဝင်မွေသော်၊ မျှောက်မြေပါအောင် ကြီးရေ။ ဆောင်လျက်။ တစောင်တစည်း။ ပန်းလည်းတရုံ၊ ဝည်း ခုံတထူ။ ရွှေရုန့်သင့်။ ဘုန်းတော်နှင့်တို။ ရက်မြင့်မရှည်။ စုတော့ ခြည်ပရု။ ညွှတ်ကြည်ထုပူ။ တောင်းမှတ်မူသည်။ ။တထူသာ တိုးကျွယ်တော့၏။ ။

ပစ်တိုင်းမင်းသမီးရှင်မင်းဆိုမိုးယိမ်းဘွဲ့ရတု။

ဝဿန်ခါမို့။ ရှိန်နှင့်ညီအောင်။ တိမ်နီတိမ်ပြာ။ တိမ်လွှာတိမ် ပန်း။ လျှပ်နွယ်တန်းလျက်၊ တိမ်ဆန်းတိမ်ထူ။ တိမ်ညိုမြူး၍။ ချူးသေးချူးနွယ်။ ဆေးပေါင်းခြယ်ထို။ အံ့လွှယ်စေ့ရုံ။ မြင်ရ

ဝှံ့သော်မကြိုရက်ကြာ၊ မဲ့သည်းလျှာကိုမျှောပါရိပ်နွမ်း။ ထော
ကာထမ်း၍ ကြိုးပမ်းစိတ်ရှစ်၊ ခနိုင်ချုပ်လည်းဖုံးအုပ်လျှံဝေ
လစန္ဒာကိုရောင်ဝေညစ်ညမ်း ရောဟုဖမ်းသို့၊ ညှိုးသည်းမျှောင်း
အိလွမ်းရှိန်ဖိ၍ သတိဆောင်ခါ၊ နေလှည့်ရာကို အာကာမြင့်
ဖြူးကောင်းကင်ဦးက၊ တွန့်မြူးလျှပ်ပန်း၊ ရွှတ်ဖြန်းသုတ်မြူး
မြိုင့်ကာမြူးသည်၊ ဆန်းထူးတွေ့လှသည်ကိုလည်း။ ။

အမှန်ရာသီ၊ ချိန်နှာရီတွင်၊ အညီထူးဆန်း၊ ပွင့်ရောင်မှန်း
လျှက်ပန်းလည်းအသင့် ခါကိုချင့်၍ ငုံရင့်သားသား၊ ဖါးဖါး
ပွပွ လွှလွှ မြူမြူ ဗြိဗြိ ဖွေးဖွေး ပင်တိုင်းမွှေး၍ ဆော်တွေးတောင်
ဝေ မိုးယံပန်းကြေကြာ ပွင့်ရှုပွင့်ဝါ ပြာပြာလဲ့လဲ့ ညှို့ညှို့လျှံညီး
ထစ်သီးအစုံ ရွှမ်းတုံမှည့်ဝါ ငုံအာတည့်၊ သီးနှုံလျှက်၊ သီးမျို
ရင့်မွှာ ညွှာနှင့်ကွာ၍ ဘယ်ညာများဖြင်း တောမြိုင်ခွင်ဝယ်
ပြာလွင်ညွှတ်နူး၊ မြင်ထူမှူးမျှ၊ အမွှာအခက်၊ အရွက်အနွယ်
အသွယ်သွယ်ကို ထုလယ်ဖိုမ မြူးကြွေပျော်ပါ ရှက်ပေါ်နှား
လျှက် မျှံသွားကောင်းကင် ရစ်နှောင်ဆင်၍၊ လည်တင်ရှက်
ခါ ချစ်ပြုဌါနှင့် ဝမ်းသာရွှင်မြူး၊ သံပြိုင်ကြူးသည်။ ။ပန်းဦး
ရွှေမြသည်ကိုလည်း။ ။

ထပြန်နှာရီ၊ ရက်ဖြင့်စီသော်၊ တစီရနှာ၊ ခရာရေတွက်၊
လျှပ်တပြက်မျှ၊ လွင်းကွက်တွေ့တိမ်းမဲ့ပိမ်းလည်း။ မပိမ်း
ဝမ်း ဗိုင်ရှုံ ကြော၊ အှည့်လည်ရာလည်း။ ရရာမထင်၊ သက်
သက်ကြွင်ဟု၊ ရှေးသင်အစ တော်သမျှကို၊ မျှောင်းမျှရှက်
အုပ်ဖုံးကာချုပ်၍၊ တိုလှုပ်မထင်၊ ဘုံလုံးခွင်မှာ၊ ပွမင်ဥ
သမ်းမပြိမ်းချမ်းဟု၊ မနွမ်းသည်စိတ်၊ ထိန့်ထိတ်မရှိ၊ သ
ဆောင်ကာ၊ နေလှည့်ရာကို အာကာပတ်ချိုင်၊ ရွှန်းသည်ရိပ်
ကာ တောင်ထိပ်ပြင့်မှိုရှိ၊ ယုဂန္ဓိုရ်က၊ လေချိုရှက်ကူးသွန်း
လှာမြူးလျှက် ညွှတ်နူးဝေမိ စိတ်မညီအောင် ရာသီမိုးယံပန်း။

ထွက်လာဖြန်းသောင်၊ညှိုးဖြိုးမသာ၊မဲ့ရှာပါမှု၊ဝိုက်ကာဆီခွေ၊
ဝဲနှယ်ဌေ့ခဲ့၊ နွမ်းသွေ့မိန့်မူး၊ မရှုင်ဖြိုးသည်၊ ။ဖြိုးနွေရ
သည့်တိုလည်း။ ။

စာဆိုတော်ဦးမင်းထို–မိုးယံဖွဲ့လေးချိုးကြီး။

နှတ်အနွီးတွင်မှ၊ရပ်ကိုးမှုင်တိမ်မှာ၊ ဆင်ချိန်ခါဟုတ်ပါစ၊
ရွှေရှုပ်ကျွန်ဖြန်လို၊ရုန်းလယ်ဖြင်ကျယ်ရှိုင်းဆီကာ၊ဆင်သိုင်းချို ။
သင်တိုင်းသဲ့ရောင်၊နီလာတောင်မှ၊ထိခေါင်မိုးယံညွှန်၊တွေရိုး
ထိတွန့်ပါလို့၊မယ်နှံ့ကျွန်းဖြည်၊ကျိုက်ခေါက်တည်မှာ၊မြရည်
စိုစို၊စိတ်ရှိသာညှိတော့တယ်၊ရိုယ်မှာတောင်အဖျံ့မှာ၊ဟိုဒေါ
မုံနှယ်မကာဖြင့်ကဲ့၊ ဗိန်တဲ့ရဲ့ထိမ်ချောချောက်ကယ်နှင့်၊ ဝန်းပတ်ခြ
ညီး ။ဥက္ကလာမှု၊ဝံရောကျွန်းပြောက်၊ ရွှေဦးကင်းပေါက် ချိန်မှ၊
ထင် ဤက်ကယ်မဖြေ၊ ကဲတဲ့စေလို့၊ဟောဝန်သမုဒ်၊ ရွှေခွန်း
တော်ထုတ်ပေတဲ့၊သိဂီ ြတ်ကယ်ဆံကြွာ၊စံခန်းဝါကာ၊ ဖြာဖြာ
ထမိုက်၊ဦးရေကြိုက်လို့၊ အမြိုက်ပီးဌာန်၊ နှတ်မန္တာ ထွန်ဖော်ခြည်၊
ထွန်းဘောဂီမှု၊သံတိဆော်ရွှန်းလို့၊တမြိုင့်မြိုင့်၊ ။တန်ဆောင်ပယ်
မာသ၊သရဒမှာ၊ အမရညှာ၊မင်းငွေ့ရှုံးဘာကာ၊ ယာတရာ မိုးယံ၊
ဆော်ဆင့်ကာမျှံးဖြန်တော့၊ နှတ်မျိုးဥဒေ၊ စွေ့ပါယ် ခြွေသည်၊
အောင်မြေရန် နှင်၊သည်သဘင်မှာ၊ ကြွင်မရုံခယ်၊ ပိုထွန်းဝန်
ကြွယ်ဆဲမို့၊ကျွမ်းလှယ်ဖိန့် ဝေနာမှာ၊ ဒေဝရာ ဘယ်မာန်တိုး
ယ်နှင့်၊ညှိုးတွဲ့ပါလိမ့်၊ ။

ရင်းဆိုမိုးဖွဲ့လေးချိုးကြီး။

နှင်းအဓော့ာက်တွင်မှ၊သွင်းပြောက်ညှာလေသွန်၊ယောမဝန်
ရည်ခံတဲ့၊တည်ဆံဝေဝသိဂီ ြတ်ကာ၊တိမ်ရှုပ်စုံခြယ်မျိုးလို့၊နှယ်
ကိုးခွင်ဖြင်ဝံ့စ၊ဆင်တွန့်သောင်၊မိုးယံပြာမွှမ်န်၊ခါအချိန်တို့၊ရွှာ
ထိန်သမှု၊ဘယ်ဇောမာန်ရုလေသီ၊ ဝေဝံပုန်းညှာ၊စံခန်းဝါကာ၊
ဖြာသိန္နာခရုံ၊မယ စရုဏ်တို့၊ရွှာဖုံပြိုပြို၊ဖြိမ်းထိုသာရိတော့တယ်၊

သုံးပါးသုံး နှက်သံသံ။ ချွန်စလံ သည့် ကဝန်းပြွန် တော့။ ဆွတ်
လွှန်းရန် ဆယ်နှစ္ဆသောပ။ ရမ်းဆမျှော်။ ။ကမ္ဘာနှသမူ။ သမ္ဘာ
ညောင်ချက်။လရောင်ပြက်မှာ။သသက်ကယ်ကြွင်ဆွေ။ ကင်း
ထုံ့ဓမ်သဲ။နွှင်းလေထထောင့်။ရိုယ်းတမှောင့်နှင့်။ ဗိုးနှောင့်တတ်
အောင်။ အာကာ သောင်မှာ။ မောင်ရင် ထိုင်းနောက် ထမ်းရှိ
ထောက်တွင်။ လျှံတောက်ကယ်စီရီ။ မိဂသီ နှင့်။ ရှည်မှိုတွန်း
ကာ။ရွှေယသိဘတို့။ခြင်းရာဒရင်။တည့်မွန်းညီတော်ပါထဲ့။ နှတ်
ခါတော်တို့။ ကြွှတော်သောင်ဆဲကာ။ သစ်ချိန်ပြု။ ။တွန်ကြွာ
ငယ်သက်ထင်း။ ဇှက်သောင် ထင်းသဲ။ စက်ကွင်းယုံ။ သဲ
သောင်ခုံထက်။ တုရုံမောင်နှံ။ပျော်ရေးဘန်ထို။ ရွှေလျှံသဇင်။
ငွေသဇင်နှင့်။အင်ဂမုန်းပွင့်။ ဆင်တုံးတိုင်းတင့်ပါလို့။ ဦးကင့်
တော်သယ်။လိုက်တုန်းတော်လှစ်ပေတဲ့။ ကွန်းသစ်ကယ် တသို့
ရာ။ဥက္ကာထာက။ ညာရွှေမင်းရန်။ ရာဇရွှာန်မှာ။ ဘန်သ လုံ ပု။
ညာထက်မျှာဆဲကျွိမ်တယ်။ ထိုးပိုတဲ့ခါချိန်ကို။ဆင်ရာတိမ်ဖျိန့်
တပိန်းငယ်ကာ။ငြိမ်းသင့်ပါဘု။ ။

မင်းကြီးကတော်မယ်ထုန်ဆိုရိုးယ်းသွဲ့-၄-ချိုးကြီး။

ယဉ်နှစ်ရတွင်ဖြင့်။ဘာနုရာဇာသည်။ ရောင်ဖျဲ့ဖြာ အနန္တ
ကာ။မရွှေလယ်ပြောင်းတဲ့။သံနှောင်းချိန်။ ။ထုလာငယ်ဝေါတာ။
သရုဒါမှာ။အဝါမင်နက်။ဆေးစုံငယ်တွက်လို့။ ရှစ်ဘက်ကယ်
လျှပ်တိမ်။တထိန်ထိန်နှင့်။ဝရဇိန်ရောင်။ ယုဂန်တောင်ကာ။နှတ်
မောင်ပန္နုန်။ဇာနုန်တွန်းငယ်ချုံသောခါ။ လွှမ်းတုံ့ဆွဲ ထိရာမှာ။
ကောသာကို ဘယ်လိုရှင်းပါရမယ်။ရိုယ်းမင်း ညာထိရှိန်။ ။
ဇွဲကာယုံမူ။ကောဒုံပရစ်။ထိုင်းမှာဖြစ်တဲ့။နှသစ်ကယ်မါလာ။
တည့်ဘူး။လွှာသဲ။ ဘယ်ညာလျှော့လျှည်း။ထမက်ကယ် စည်း
လို့။မေ့ချည်းငုံ့စံရာ။ဆောင်လေသာမှာ။ပျော်ပါမူအောင်။ မာတ
ရာဆောင်တတ်ပေ့။တောင်နှာဂိန်မှာ။ ဒေဝိန်နှတ်သားကတား
ပါရော့။ ။ကူမင်ငယ်သဲ့သုံး။ရှင်ပစ်တုန်းက။ပြိုင်ဒိုရှန်းငယ်မေ

မှောင်း၊ရွှေကြက်တောင်သို့၊ပတ်နှောင်ဖွဲ့ညှိကာ၊ပိန်းကွန်ချာ
လဲ၊မိုးလွှာလိုလို၊ မြူမှိုင်းငယ်ညှို့လို့၊မလိုတခို့၊လိုတခို့နှင့်၊ လိုမ
လို့တွယ်။ အမွှန်မောင်ခြယ်တတ်ပေ့၊ လွမ်းကြွယ်တဲ့သည်ခါ
ကို၊ဓမ္မဝရာမတန်သေးပါနှင့်၊ဆွေးလှပါပေါ့။ ။

ဆရာဦးဝေဆို၊ရှစ်ဆယ်ပေါ်မိုယ်းဘွဲ့။

ပိန်ရောင်း၊ရှိန်ပြောင်း၊ ထိန်အောင်လျှပ်၊ထိမ်တောင်အထောင်
ကိုးနှယ်ခွင်၊သိန်ခေါင်နဝရတ်ရိုယ်းလယ်ပြင်ဝယ်၊ ခိုးမှင်၊မြူး
ဆင်၊တို့ဝင်သန်း၊မှိုင်းမှို၊ ဘိုင်းဆို့၊ပိုင်းလှို့ဒဲ့တယ်၊ တိုင်းမြို့
ဒဂုန်ဆံကွန်း၊ထိသျှိတန်း၊ မေပိန်၊ဓေပိန်၊ ရေလှိုင့်မယ်တို့၊ရွေ
ဖြိုင့်ဘန်တယ်ရစ်ချုံ့ရွှမ်း၊ တောရိုန်ရန်ပါယ်ဖြစ်ဖုံဆန်းလှို၊ တုံ
ခန်းမသသဒွါဒသီ၊ ခွါညှိုခါတို၊ ဖြာလိုကွင်း၊ ရွှာလိုပာန် ခင်း၊
မာန်တင်းသံဘွဲ့ချို၊ ။ရှိန်းမုံ၊ထိမ်းသွဲ့၊ပိန်းသွဲ့ပီတယ်၊ ပိမ်းလဲ့
ဖြာနိုဝါနီကွန့်လှို၊ ဓာလိရွှေကွန့်၊ လေသွန့်ဖြိုးကယ်၊ ရေညွှန့်
မိုယ်းကသွယ်၊ချုံ့သံ့၊ဒုံ့ညှို၊ တုံးကန့်ချယ်တယ်၊ တုန်းဖြန့်
တကယ်၊ရွှာကောင်းပါပေ့လေး၊ ။

ဆရာဦးဝေဆို၊သိင်္ဂြုရတောင်၈၀–ပေါ်မိုယ်းဘွဲ့။

ပန္နူန်ပန္နူန်ရစ်ဒရ်ကြွ၊မြစ်အထုံဝတ္တေခရိုင်၊ ခေတ်ဒဂုန်ပ၊
နေ့တရိုင်ဝယ်၊မြေနိုင်၊ လေဖြို့င်၊ရေဆိုင်ပန်း၊ခိုးတကာ၊ ရိုးရက်၊
ကိုးချက် နှယ်မှာ၊ မိုယ်းထက် ဆဲလယ်၊ အောက်မဲညှိုမွှင့်
ရွှန်း၊ ။ထိမ်ပြောင့်၊ ထိမ်တောင့်၊ ထိမ်ခေါင့်ထင်ဝယ်၊ တိမ်
တောင့်၊ထိမ်မှောင်၊ထိမ်ပင်မွန်း၊ တိမ်ရောင့်၊ထိမ်လွင်၊ တိမ်လွှင်
လွှန်းလှို၊ထိမ်မွှန်း၊ထိမ်ပိုက်၊ ထိမ်တိုက်တည်၊နဲ့ခရီ၊ခါဒို၊ဝါဆို
လ၊ရာသီတရ၊ရထုမျှကြဲသည်၊ရှိန်ပ၊ပိန်ဖြ၊မိုလွှာဒရည်လို၊စွေ
လျှပ်ခြည်ပတ်လည်ကွန့်လို့၊နတ်စည်တော်မြှန့်၊ ကျော်ဂှန့်သံ
ဝါ၊ဆောင်ရွှန်းလန္တရာ၊ရွှေမိုယ်း၊ငွေမိုယ်း၊ရွှေကြိုးရွာတယ်၊ ဝေ
ဖြိုးအစဉ်ရွာ၊သိင်္ဂြုဟ်တောင်ထိုလေး၊ ။

အချုပ်တန်းဆရာဘော့ဆို။ ဂ၀-ပေါ်ရိုးယိုးသွဲ့။

လေးခွင်ရှစ်သွယ်။ ပတ်ခါပိုင်း။ နတ်အာကာတိုင်းမှံ့ပြန့်ပြီး။ ပရစ်ဘုံးညွှာ့မြို့ဦးထိမှာ။ နိုင်ဖူးတညီညွတ်ပြန်ခ။ သည့်ရို ရိုးယိုးထင့်။ ဖြတ်သင်္ဂြိုဟ်မှာ။ နတ်တိန္နရီဘောင်ဝေးကွာသည့်ထေ။ ။ ရတုညှာစ်။ ။ ပေဟာဝန်ဗုံမြို့င်။ ထုံဂန္ဓိဝယ်။ တူမြိုင်နွမ်ဝ။ မောင် နှမတို့။ ဝန္နက်ိန္နရီ။ နတ်ညီမယ်လှ။ ဝန္နတိန္နရာ၊ မျော်တုံးခါကို။ လေပါရိုးသက်။ တောလုံးနှက်အောင်။ ရွှာပက်ဖြန်းတဲ့။ မောင်နဲ့ တွဲ့နို့။ ငိုပွဲမြိုင်ကြွ။ တူမြော်ခလျက်။ ချောင်းဝတတောက်။ လျှော်ဖြတ် အရောင်။ တူမောင်မြင်ပြီး။ ရယ်ရွှင်သီးနို့။ မှောင်ဆီးကွယ်မူ။ ဗျာပါထွေခဲ့။ သည်းအူကြွေမှု။ ကွဲတညကြောင့်။ ငိုကြွေကိုက်ချစ်။ အနှစ်ခုနှစ်ရာ။ သချာပြည့်မှော့။ သုံးနှစ်ရော့အောင်။ ပူတော့ပူ တမ်း။ ဝိုက်ခေါ်လွမ်းဖို့။ မြိုင်ခန်းဂန္ဓာ။ တောဝန္ဓာဝယ်။ ဗျာပါ များဖြင်း။ စိတ်မရွှင်သည်။ ။ ပူပင်သောက ထပ်လို့ လေ။ ။ မြိုင်ခြေတည့် ထုံသင်း။ ရဂုံတွင်။ ။ထုံးအင်း။ အိုင်ပေါက်။ ဖြည့်လျှံဖြာသည်။ နတ်ကိန္နရာ မောင်နှမ။ ရွှတ်နူညွှာတံ။ မြေ ဝယ်ခ။ ရွှန္နယ်စံမြနိုင်ဝတ်မှုံ၊ ဝတာရည်မှောင်။ ခြည်ရောင် လျှမ်းမကြည့်နိုင်ဆန်း။ မွေခန်းသာလို့ကြီး၊ ချစ်ခင်ရတဲ့ကာတိုး ပုံတို။ စိုး၍။ မကုန်ခါခါတလို့။ တည့်သွာပြီသ။ မနွေးနိုင်ပြီ။ တုန် ဒေးစက်စက်ရှိ။ ရွှရင်ငွေ့နှင့်။ မြေ့ကြာထိမှာ။ ငွေ့ခါပိုက်ချိုပြ ဝမ်းပါလှဲ့လေ။ ။

ငှင်းဆို-ဂ၀-ပေါ်ရိုးယိုးသွဲ့။

ရိုးယိုးဖြင်း။ ကိုးခွင်။ မြို့အင် ထိမ့်။ ဗျူးဆင်ပြန့်ပြန့် လျှပ်စစ် နွယ်။ ပတ်ပိုင်း။ ရစ်ပိုင်း။ ဆယ်တိုင်းချယ်သည်။ နတ်တိုင်း တနယ် ညီ့ညီ့မြိုင်း။ တိမ်ညွှန့်ရှိန်ကွန်း။ လိမ်တွန့်ဖြာသည်။ ဆိမ်မွှန်ပ မာလှည့်ဝန်းကာလှုပ်ပိုင်း။ ။ ရတုညှာစ်။ ။ ဝသန်ချိန်ခါ၊ ဝတိန် သာဝယ်။ ရှုရာရန်ဆိုင်။ ကသစ်ပိုင်တို့။ မြိုင်ကြွစစ်ပွဲ၊ ကောင်း

ကင်းသဲဝယ်။ဖြန့်သဲကြိုးသွန်း၊ ငွေယာဝန်တို့၊ ထမ်းခွန်ဆောက် လွှင့်။အာကာပြင့်က။ဆင့်ဆင့်မောက်ရွှန်းမျက်မာန်ဌာန်နှင့်။ပုရွှန် ရှိုးလက်။အောင်စည်နှက်၍။စက်မိုးကြိုးထစ်၊ ခြောက်ထန့်ပစ် လျှက်။နတ်ဝစ်ပြိုင်ကာ၊ သည့်ရှိန်ခါတို့၊ မဟာမင်္ဂလာ၊ ပြည်မ ဇေယျနန်းနှာပုံကို။အာရုံရောက်ရှိ။တလွှမ်းမိခဲ့။မချိနိုင်အောင်။ ရှာပါဆောင်သည်၊ ထိပ်ခေါင် သာမုနတ်တို့လေး။ ။မျက်ရေ သည့်ငွေနှင်းစိမ့်စိမ့်ဆင်း။ ။သူရာရန်စစ် ပတ်သန်းချုံသည်။ နတ်နန်းနှာပုံအောင်မြေတိုင်း၊ မှန်းလေလွမ်းလော။ ဝမ်းရေထိုင်း လို့နွမ်းရွှေရှုတ်သိုင်း။ငွေမျက်ရည်၊ ကဏ္ဍုရေမွန်ရွှေဝည်တီးကာ။ မွေ့သည်ပူမီးတောက်ညီးဖြာလိုစီ၊ ရွှေနန်းအညွှန့်မျိုးသာကီမှာ မိုးယံဝလာဂိရိတခါသဲကာ။ ပူဗျာမစဲအသနိတန်း။ သောကဝေလို လျှ။မိုးယံအိန္ဒိလိုကျိုး။ဖြိုးဖြိုးလျှင်း။ဗိုးရိမ့်တန်တန် ပုံများသည် မှီလေး။ ။

ဝဇေလသဆရာကြီးဦးပုညဆို။မိုးယံတွဲတေးထပ်။

အနန္တသူဝဝေသာကရယ်က။ အာထောပြုဖြင်းထန်း။ ဝါသာပ တင်းဖြိုးတယ်။မင်းဆန်တဲ့ရွှေမိုးယံ။ တိုးချင်ပိတ်ပြာမှုံတယ်။ ရာဇဂုဏ်ပြိမ်းသံနှင့်မှို။ မကြည်သူ့တကိုယ်ရေတို။အိုသော မှုမျိုး။ဆိုလေလေသူတို့လို့။ဆိုးပါနှင့်နတ်ဆွေ၊ မင့်သူဖော်နှင့် ဝေးခိုက်မို့။ မျှော်တွေးလို့ ဆိုင်းငံ့ပါလော။ ။ပန်းသတဲ့ သင် ညောင်တွေမှာ။ ခင်မောင်မေနှစ်ကိုယ်တွေ့ခါမှ။ ပိုသရွှေ့ရက် ဖြန်တရာ။ချုံးသွန်လို့ရွှာ။မုန်းပါတုမိုးယံဝလာရယ်။ကိုးကန္တာ ငွေအရုံးတော့လေး။ ။

ရင်းဆို။မိုးယံတွဲတေးထပ်။

မြို့ချင်တိုင်းပြုမတတ်။ခရုပတ်လိုလို။နှမ့်ရဝိဇအညိုမှာ။ ဗိုလ် ပေထင့်ရွှေမိုးယံ။ ရင်စလိုမိုမှောင့်တယ်။ ပြိုမယောင်ဟန်ပိ ချက်ဆို။ [illegible]။မကြည်သူ့လွမ်းမုံ့ကို။အခွမ်းကျွန်သူမို့။ နွမ်းဝေ

ရှုံ့ထူမျိုးတို့၊ ဆိုးပေါ်နှင့်နတ်မောင်၊ မရုံထူအခံကပ်အောင်၊ ဖြန်ဂဟာတ်မိုးဆင်သင့်ပါ၊ ။ ဘုံသင်ဖြင့်စံဝက်ညောင်မှာ၊ ခံခတ်အောင်ဆင်တိုင်းလို၊ သင်တိုင်းဝတ်မှုံ့ရီရီ၊ မြိုင်းဆင်ခဲ့ပြီ၊ ပေါ်ဝေးသူ့ညှိုးမကြည်အောင်၊ ရိုယ်းပထီမှုထွန်းတို့လေး။ ။

ရင်းဆို၊ ရိုယ်းဘွဲ့တေးထပ်။

ရွှာတော်ချောင်မိုင်ဖြတို့၊ ထိတ်လှချည့်ခေါ၊ ဗိတ်ရှုအောင်တွေ့ထာတယ်၊ တွေ့ဝထာမန်သွင်း၊ ခုံညှိုတို့ခုဝါတယ်၊ ဖြာချင်ဖြာ မြိုင်းမှုံ့တဲ့ရင်း၊ ရှုလိုက်တိုင်း အဆန်းမိုတယ်၊ ခရမ်းလိုအဆင်း၊ ခရမ်းညှိုအခင်းမှာ၊ နံ့နွင်းတန့်တန့်ချယ်၊ ကုလပေါ်တိမ်ခရမ်းရယ်က၊ ပတိမ်ဆန်းဖြန့်လေတဲ့နယ်၊ ။ ပန်းသန့်သန့်တွက်ကျယ်မှာ၊ သက်တန့်သွယ်ရောစပ်တဲ့၊ လောကဓါတ်ပုံဆိုးသွင်၊ ရိုယ်းတွန့်ချက်ရင်၊ မျှော်မိတိုင်းပန်းမရွှင်အောင်၊ နုန်း ဟန်ဆင်ရွှေရိုယ်းတဲ့လေး။ ။

အချုပ်ထန်းဆရာတေထို-ရိုယ်းဘွဲ့တေးထပ်။

ကိုးရစ်ခွင်ပိတ်ခတ်လို၊ ဗိတ်မထတ် ပတ်ထည်၊ ကိတ် ထပတ်လျှပ်ချည်၊ နတ်စည်တော်ဆော်လို၊ ကန္တာပြုဝထာကိုသာအောင်၊ ရွှာမဟာတဲထင့်ကျို့၊ ။ ပေါ်မှုံ့လို အသွင့် ပန်တယ်၊ မထင့်ဖြန်သမို့၊ အကျင့်တန်မလိုဖြင့်၊ ညို့တိုတို့မြရည်၊ သဘောတုနှစ်မိတ်ထွဲခါမှ၊ မတိတ်တဲ ရွှာသင့်ပါသည်၊ ။ ထိတ်ခဲသာသွင့်ကြည်အောင်၊ ခါလင့်မည်မပြိမ်းဖြင့်၊ မပြိမ်းနှင့်လန့်လွှပါ၊ ဆိုင်းငံ့၍ ရွှာ၊ နီးတော့ဖြင့်ဆွေဝထာရယ်၊ ရွေကန္တာပတ်လုံးပလေး။ ။

ရင်းဆိုရိုယ်းဘွဲ့တေးထပ်။

ထဲ တွေ့တွေ့ဆန်းမဟဲ့လို၊ သန်းတဲ့၍ထပုံ၊ ပန်းနုဂဏ္ဍတိမ်နဂရုံမှာ၊ တိမ်ဂလုန်တောင်တွန်း၊ ရွှေပုံကရေးမှုရှိတယ်၊ ဆေး

ပန်းချီငေးမှိုင်လို့ရှု။မြပန်းအရုံဝေဆာဝယ်။ငွေဇာဝါလည်ညွှန့်။ရွှေဇာဝါမြိုင်တိမ်တွန့်က။တလွှန့်လွှန့်ဟန်ချို။လွှန်းပုံကိုတမှုတ်လို့လို သူတည့်– သျှံမြန်နဲ့ပြီ။ အရုံလဲ့လိုမှုံရည်တယ်။ ဗုဒ္ဓဘီစည် ညိန့်ထို။မကြည်စိမ့်တဟန်ဆောင်။ မိုယ်းပိုက်လို့မှောင်။ ရွှေ ဘဲ နှင့် ပြာပြာ ဆောင် တယ်။ ဆာယာဝေဘောင် ဆင် တတ်ပေ့ လေး။ ။

ငှင်းဆိုမိုစ်းသွဲ့ဝေးထေမ်။

နှဘာသထိမ်ကြွေလဲ့ရေအောင်။ချေယာဥဒေဝါ။ဆွေသဇမေတာ ဝယ်။ဝေဖြာဖြာပတ်သန်း။ဝါတ်ခိုးနှင့်လျှပ်ပြိုး။ပြောင်သည်နတ် မိုးမောင် ဆင်ချက်ကဆန်း။ မကာန်းကွက် သိန်ထင်ဂုဏ်မှာ။ ရှိန်အဟုံညွှန့်သန်း။တိမ်နဂရုံကွန့်တန်းလို့။ရွှန်ဂမန်းချနှယ်၊ရွှေ ပန္နန်ကြော်ညံ့ပြိမ့်။တောင်သံဖျိုင့်ကြွေးလိုက်လေတယ်။ ။စိန်ဘူး ညိုးတိမ်ခြုံနွယ်မှာ။ လိမ်ကူးသွယ်ရှက်သန်းထို။ ထက်နန်းက အဇရာခွင်။မိုယ်းပိုက်လို့ဆင်။ အဆွန့်ဆွေသခင်ဝယ်။ ဒေဝရင် ရွှာလွှန်းလှလေး။ ။

တောင်ငှတထိုမင်းဆို။ဆောင်းသွဲ့ရတု။

စက်ခြည်လျှံဝေ။ကြွေးသံချေနှင့်။ရွှာဆွေမလင်း။ မြောက်လေ သွင်းက။ရင်တွင်းငြိမ့်မျှ။ ချမ်းစိမ့်လှ၏။ သဃီရည်လေး။ ဖြစ် မျိုးဝေး၍။ပိုက်တွေးတုံ။မျှော်ရတုံလည်း။ မဖြိုသော်မျှ။ လိုရ တော့မည်။မှတ်သည်တိုသာ။ ဘောင်ကွာနှောင့်နှေး။ ချစ်သူဝေး ခွဲ။တွေးရွှေ့မြိုလည်း။မတုံချမ်းမြဲ။လွမ်းဆေးကြိုသည်။ ။သည်း ထဲမှာသာခွေတော့သည်။ ။

မြွက်သည့်သံချေ။မိန့်တော်တွေကို။ မပြေလှည့်နှိုး။ ကွာခန် ပိုး၍။သန်းညှိုးတထိုး။ လွမ်းသည်ကိုမူ။ ရွှမ်းစိုမပြေ။ ရှိလေဆေ ဟု။မြောက်ဆောဖြည်းပြေ။ ပေဟ်မန္တဝယ်။ ကိုယ်ပ တိုယ်တွင်း။

မြင်းဆိုင်းမင်းသမီးဆိုပတ်ပျိုးဆောင်းဘွဲ့။

ထူရဂံ။ဝက်ပျံရွှေခေါင်းငယ်ကလေး။ဖြင်ထမ်းစံ။ဗေယာမနိရော သီဆောင်း ဝယ်မို့လေး။ငွေလွှန်းနှိုင်ရှာ။ ဘော်တွဲထူ-ပုံ့မှာ၊ သဲကြွေလှူရေး။စရော၊နှင်းတဲ့နှင်းဝေဖြာ။သွင်းတဲ့သွင်းလေလော၊ ကြိုင်မွှာလေဇင်ပန်းမှူ။ မိုင်ညှာတံပင်ချင်းတူ။ ရဂုံမြိုင်ထယ် ဦး။ကျေးထူတိုမြူး။ခေါ်ထူးထူလို။ ဓမို့ရွှေထည့်တွဲပ ပို့လေး။ လည့်ဝဲပျံချော်စံ။ လိုက်မိုနှန်းမှာတဲ့လေး။ သည့်မြိုင် ထံတော် တောင်းကာ။ဒေါင်းဆိုးဝေသံ။ငှက်ပေါင်းတို့သောင်း ကြွက်ညှံ။ သဖြန်။ ။သည့်တောမြိုင်ယံ။ဘော်တွာထူပူတောန့်လို့။ဖြေရန် ပွေခန်း၊ ။ရိမ်းရွှဲညှာတံ။ဇင်မင်းရွှေရည်လျှံလို့။ ခါတော် မှန် ရာသီလိုက်သယ်။သိန်းလိုက်တဲ့ပန်း။ ။

ဓလေ့သာရာကြီး၊ဦး။ပုညဆို။ဆောင်းဘွဲ့တေးထပ်။

ပုလဲဥနှင်းပေါက်။ကင်းတောက်တဲ့လေဖြန်း။မင်းမြှောက်ဓဲ, ထေမန်း။မလေသာချွန်က်တောင်း။ထူရှိသာလျှော့လျှော်ခံတယ်။ မြိုရေနံ ခဲ့ရတဲ့ဆောင်း။ ။ဆေးလှေလို ဝဇီယာ။ ဇိဇနံ့ ရင့်ငြောင်း။ ကဏ္ဍပါလေဝင်ပေါင်း။ ထောင်သောင်းတောက်မြိုတယ်။ ခန်း ဆောင်မှာ-ချမ်းအောင်လွှာ။မန်းတော်ငွေ့နှီးတခုတွယ်။ နန်းဆောင်မြေ့ ထီးလယ်မှာ။ပြီးစတွယ်သာသာကိုထိုး။ပှာဝေ ချုကြောင်ဇီးထိုနော်။ ဘးလိပ့်ထိုယ်တော်။ ငိုဇိတ်နှင့်- အိုအိပ် ချော်အောင်။ထိုယ်သိပ်တော်မူစမ်းလှဲ့လေး။ ။

မြင်းဆိုင်းမင်းသမီးဆိုဆောင်းဘွဲ့တေးထပ်။

ပေါမန္တာလေတွေးတော့။တအေး။အေးစိမ့်တုံ။မယ့်ရင်ဝသဲ အုံ့မှပါ။ထရန်ရန်မနော။ဖုံးဖိုးညွှန့်ထစ်ခါပြိုတယ်။မလုံနိုင်ဗေးလိုက် တဲမျှား။ ။ဖူးတရင်ကောဘိုင်ရယ်၊ နေ့နှိုင်တော်နေအား။ ရင် ငွေ့တော်ကြူ့ပေါ်ပါ။တွည့်ညှားလိုခိုတ္တုံ။ သဋ္ဌာဝါဇိတုံကြွ။သည့်ပိ

ဝါချင်းထည်းသါ။ ချမ်းသောခါ၌။ ဘယ်ညာလက်ဆွဲ။ ဝက်သောင်မဲ့၍။ ချော်နွဲ့ရောင်မြေ့။ မှာသရွေလည်း။ ရစ်ခွေ့တိမ်နှယ်။ အ ထွယ် ထွယ် သည်။ ။လွမ်း ထွယ် ကိုသာ မွေ တော့သည်။ ။

ဖက်ရည်စံနေ။ပြစ်မျိုးတွေ၍။ ရွှေကိုယ်ပုံဖြင့်။ ထွန်းသည်နှံ့ပွင့်လျှင်။နှိုင်းသင့်တွေးခေါ်။မှတ်ချေသော်လည်း။မြိုင်သောင်မရ။ ရနံ့ကြွာလှကို။သည်ကကြင်၍။မရှင်ပျောင်းခွေ့။ကြွာနေတွေရှို။တရွေတည။တခဏမျှ။ယုတမတည်။ နွဲ့ဖူည့်သည်ကို။ကြွေးရည်ရှိုက်ကြည်။မြေ့ဝံလေပြည်နှင့်။ထိလည်နှင်းမြွှမ်း။ကိုယ်လုံးချမ်းသည်။ ။မြို့ကျ်ရှမ်းမိုးပြာစွေတော့သည်။ ။

မြဝတီမင်းကြီးဆိုပတ်ပျိုးဆောင်းတွဲ။

သင်းရနံ့ လှိုင်ပျံ့ ယံကြည့်ရှင်။ နှင်းငွေဥဝယ်။ ရှုထွယ်အခင်း။ညှာကျင်ရှက်ရွှော။ဆောင်းရက်ကျန်မြူနှင်းရော။တောင်မောတာတနို။မြရည်လိမ်းပိမ်းလျှိုပို။လူလိုရှက်ကယ်။ ပျော်မြန်းတဲ့ငံ။သိုက်နန်းလယ်။အထွယ်ထွယ်လွှမ်းတယ်လေ။ တွေးခေါ်မြန်မာသည့်တည့်ကြွေးကြော်ညံ။ ။ရှုလှ။ ။ဖာလဲဂရက်လည်း ဖရယ်ချက်ခွါစွန်း။ပြင်လမ်းကွန့်၍။ဂေါ်ညွှန့်ကိုက်ညှာ။ ပန်းမာဖုံသလဲ။အင်သဒါမိုး။ ဝတ်ဆံပျိုး၍။ထွယ်ချိုးနှုနှယ်။ ခက်ချင်းထွယ်ရှင့်။ ။ထွေးထွယ်ကမန်း။သာဆန်းတွေလေ။ ဝုံတောဝန်း နို့ဝမ်းတွေသဲ။ကြည်းရေတံခွန်။တောင်ကယ်မြွှန်လာပေါ့လေ။ ငြမ်းမြွှန်ထန်းချွန်သာပေါ့မေ။ကျွတ်သွန်လှိုင်း။ ဝံတိုင်းပြည့်နှင့်သာထွာ။ ။သဖြန်း။ ။လွှမ်းဟိုကြာပြာ။ လျှို့ခြာမြေမကန်တွဲ။ ငွေနတန်တောင်ရန်သပ်မျှိုးမှို့။ နယ်ရှစ်ခွင်တိုင်း။ ။ဖူးဝလက်ပုံ။ ရွှေရက်ကယ်မိန်အကျန်မှို့။တိမ်သိပ်တန်လေပြန်ရွှေဥာယ်။ နိုးခွေ့မြွှိုင်း။ ။

မှန်နွေးလိမ့်တပုံ။ ။ဘယ်တော့များတူထုံမယ်။ ရွှေရင်အုံ့လေ ခတ်တော့။သေမတတ်ခန်းကြာညောင်။တာ–မိဘုန်းခေါင်။ဘယ် ကာလတွေဆောင်မှာ။မယ်နှင့်မောင်နီးမယ်ထိလေး။ ။

မင်းကြီးကတော်မယ်ထုန်ဆိုဆောင်းတွဲတေးထပ်။

ကြာခြည်လေပြည်တွဲတော့။တြွမည့်ပုံသွင်။ခင်ခင်လေး မြရင်မှာ။စတင်ကာမိမ့်အော။တိမ်လွှာညွန့်ရတည်ငြို။ သည့်ပုံ လိုနွေးမှိုအလေး ။သည့်လိုနှင့်တာရှည်လျှင်။ညာမဒီခက်သေး။ ကန္တာလာထည့်နှင့်တွေးပေမဲ့။ သည့်အဘောမလို။ငွေခန္ဓာမနေ့ မှိုက်။တွေးသိုက်လိုသိရင်ဝခုန်။ဘယ်နည်းနှင့်ဘယ်ပုံ။ မယ်လို ဒအောင်ကြံတန်ရမယ်တုံ။ပြန်ဖှန်ဆတတယောင်ယောင်။ဝဲးဘိုက် ကြာညောင်မွှေးတရှင်ခင်မေ့မောင်ရယ်။ ရင်ငွေ့ရောင်လျှံစမ်း ချင်ဖှာလေ။

အချုပ်တန်းဆရာဘေဆို။ဆောင်းတွဲတေးထပ်။

ဒေမယ်လျှိုးတော့။တွေးလို့မှမလို။မေးခိုက်ခိုက်ခုတ်ပြီ။ ကြို့ သာရကိုယ်ရေး။ ငွေဝွမ်းထပ်ရွှေစောင်ကို။ သောင်း ခြောက် ဆောင် လွှမ်းလို့မနွေး။ ။ရွှေမီးနှင့် အငွေ့ယူရင်။ ရှေ့မူ လို နှောက်ဒေးငွေ့မဲ့သူဘော်ဝေ။မှဆော်တွေးတဲ့လေပြန်။ နှင်းမြူ ကိုသွင်းယူပင့်ပါလို့။မင့်မူကျင့်ဆိုးတဲ့ပေမန်။ ။တိုးရာမဲ့ချမ်း သူကဲ့ဝယ်။ညွှန့်သန်းထီးပယ်ကိုရှဲ့ခက်တောင်မှ။ အိုဝက်လို့ပျော် နှိုင်ပြီ။ဒေးဘဲ့ရာသီ။ခင်တွေးလို့ပိုက်မျှိုလျှင်။ မငိုက်မှိုပျော်သေးဘဲ့ လေး။ ။

အချုပ်တန်းဆရာဘေဆို။ဆောင်းတွဲ
တေးဆစ်သဖြန်း။

သနင်းရွှေ-ကင်းတွေ့ခဲ့ထူးမို့။မြူတင်းခလ–နှင်းငွေသွဲ့လျှင် ဖြင့်။သင်းသေဘဲ့ဆိုသလို။ ။တကိုယ်ထီးပဘာမို့။ မိုးမြိုးလျှံလို

တွေးသောင်လဲ။ဒေးဇာလို့ငို၊ ။ဝနေနံ-ငွေပြခေါင့်ရယ်နှင့်။ရဝေ
ဝံမေခင်ဖွေ့ပါလို့။ရွှေရင်ဖွေ့ခတွေ့လို။ သွေးထိုယ်ဖြင့် မရှိ
တောင်း။ ။မချင့်လေ။သည်ညည့်တာရှည်စေလို။ ဖြပ္ပွာတွေ
ကမ္ဘာသက်စင်က။ပြဂွမိန်-သည်လိုရေးခဲ့တယ်။ဘေးသင့်တဲ့
ဆောင်း။ ။

၎င်းဆို။ဆောင်းဘွဲ့။လေးဆစ်သဖြန်။

သဥ္စာထီတွေပြတုမှာဖြင့်။ ခင်သာဂီတမေစုကိုလ။ ဘေ
ယခုမိုက်လှဲ့ဆို။ ။မလိုသေးနိုင်ဘု။တုံးရှာတင်တမေ့၊။ရှင်
ရွှေတိုလေပြည့်ခတယ်။ ဿစိမ့်ကြွမို၊ ။တသန်းတန် ရထီဝ်
သောင်သဲ။ကြွဖွန်းပြန်ကမ္ဘာ့ရှိမှာတော့။မဒိမ္မိဆောင်ရိဝ်ခိုငယ်
အချမ်းပိုပါလို့မှ-ဂိုချင်သဲ။ ။ငွေနှင်းငယ်တန်။ချွေညှင်းငယ်
တည့်ညည့်နှင့်။ ရေကာင်းသဲတဘန်ကြွားရင်လ။ လွမ်းအားတေ
မွှေမျာတ္ထိုင်လို့။ကောညွှာခိုင်စုခင်လေးမှာ။ထိုယ်တော်ရေ-မှော်
ဝက်နိုင်ဘဲ။

၎င်းဆို။ဆောင်းဘွဲ့လေးဆစ်သဖြန်။

ခန်းဆောင်ရွှေရဝေတွင်းမှာလ။ချမ်းပေါင်လေတင်္ဘာတင့်
သောင်သဲ။ ဖြေရင်းနှင့်မိုက်မိုက်ဝုံ။ ။မျက်တခင်။ ပျက်လျှင်
ကယ်တဘီနေ့သမျှ။ တည့်အတ္တာအတုန် တွေးသောင်သဲ။ကြည့်
အသာမလိုသေးပါဘု။ မြတ်ပါလျှင်။ ထိပ်ပြာကအေးတာရှိ
သွေးလန့်လိုခုံ။ ။ရမ်းရောင်ခါ-တ-လျက်ညီးမိတော့။သန်းခေါင်
မှာ မြကြက်သီးငယ်က။ တတီးတီးမျို့လို့ငယ်ဆုံ။ ဗျာဆုံတဲ့
ရာသီထဲ။ ။ငွေနှင်းငယ်မှုံ။ လေညှင်းရယ်တသုံသုံနှင့်။ချမ်
ရုံမှာ ကာမ်းကုံရစ်တာမို့။ မန်းတုံဆောင်။ ထမ်းခုံမှာတစ်ချင်
တော့။သည်ခေတ်မှာ-သည့်လိုဟာဖြင့်။သည့်ကိုယ်မှါသေသေ
လှုပါပေါ့။ကမ္ဘာတိုဖြပ္ပွာတို့ဖြုံ့တယ်။ဆောင်းရထုဲ့။ ။

တောင်တွင်းကြီးဆရာကျော်ဆို၊ သောင်းဘွဲ့ လေးဆစ်သဖြန်။

ငွေကာထန်–ဝေယန်ကြွမှာလေ။ရေမတန်ဘောဝံရ။ ပေမန္တာခါ မို့ကွယ်။ ။လေစမြူ့ရယ်ကာ။ရွေတုံ့ဝေဝေဖွဲ့လို့။ရွှေမေရှု ဘောင်မြင့်နန်းဆီက။ပုလဲ့ရီ။ ဩဘာဆီဖြန်းတာမို့။ ချမ်းလိုက်လှ တယ်။ ။ကောင့်ပွင့်ညှာသူမဖက်တာဖြင့်။ရေနံ့သာအတူစက် သည့်ဆို့။ကြွကာနက်သင်ရိပ်လယ်။ဘိတ်ကာယ်မျှမပျော်ဆုံး။ ။ လက်ဦးငယ်ရင်။ဖက်ဖူးဆင်ပေခင်ကြိုက်ကာယ်နှင့်။ မြို့ဗိုက်ခါ။ လာမတွေ့တာဖြင့်။ တုံ့ယုံ့ဘက်တာဘာသရာမွေ့မှာ။ ချမ်းမြေ့ရေ တုံး။ ။

အရှင်မဟာရဋ္ဌသာရဆို။တောသလားလင်္ကာ။

အောင်ဧယျာတုံ။ ကျန်းဂန်ရှုံ့။ဂပုဓါတ်ရ။ ဓါတ္တုဗ္ဗုဖြင့်။ ဂမနသဋ္ဌါ။ ကြောင်းခြင်းရာတို။ လင်္ကာကုံးသီ။ ပန်းနှယ်စီစဉ်။ ရောင်ညီသေဦး။ဖြစ်ခဲ့လူ့ဘွင်။သောင်ကြွေးလက်ယာ။ဇဗ္ဗူတာ ဟူ။ဒီပါကျွန်းမြတ်။မိုစ်ဒေတ်ဇူသွာ။ ပြောက်မှာကျွန်းဒူ။ မတူ ကြည်ညာ။ ဘုရားမြတ်စွာ။ကြော့ဗိုးရ၊ သည့်ကဖြစ်ပေ။ သဓ္ဓ ထည်ကြည်။ကောင်းညွှန့်စည်သား။ခုတ်ပြည့်နိဗ္ဗာန်။ ကူးဆိပ် မှန်သည်။ တုန်းသန်သကျ။ ရှိနှိုးချောင်း၊ရွှပ်ပကြည်ဖြူ၊ တော တော်မူသည့်။ လေးဆူ ကျွန်းမြတ်။ တုန်းထွန်ရီသီရိ။ ထမ္မမိဒ္ဒ။ ကျော်သီထင်ရှား၊ ဝေျာ့ရှုးများ၏။ နဂါးမှုဆို။ ရိုကြီးတောင်း ပန်းပူဇော်ရန်ပူ၊ နမန္တာဘွား။ရောတပေါ်ဖြင့်။ တောင်များကျော် ထိပ်။ နှင်းနှိမ်ရာတော်။ နှစ်သော် ရွှေဖက်၊ ရောင်မြိုး ဖြက် သည်။ ။ရိုလ်မင်္ဂနိဗ္ဗာန်ရှုးရှုးထည်း။ ။

ယာယီကြောတို။ သဗ္ဗောဘိုက်ဗိုက်။ ထမ်းရှိုးလိုက်သော်။ တောင်ရိုက်ကမ်းဆင်။ကျွန်းကျောင်းချောက်ခြောင်းမြော်တောင်

မှိုင်းဝေ။ သစ်ပင်တွေနှင့်။ ပင်ခြေကျင်းကျင်း။ ပန်းအခင်ကြွင်း
လည်း။ရွက်ချင်းနိုက်ထိ။ တောင်ကြီးညို့သို့။ နှမိန့်မြော။ လွှမ်း
လွှယ်ပေါ်ရွှ။တောင်တောဝန်းကျင်။သို့ရာတွင်မူ။ အကြွင်မြော်
သူ။လွမ်းစေဟူသို့။လိုက်ထူတွေပြားရွက်အများလည်း။ များသို့
ရှိုင်း။ရင့်ယူကြွေးလျက်။မောင်ငွေးတို့လော။ မယ်တို့လောဟု။
သဘောနှုတ်ဆက်။ မေးကြလျက်တည့်။ လင်းဝက်တောလျှိုး။
ဥချိုးရွက်ပြိုင်။မြေးဆင် ရွက်ခါ။သစ်ပင်များက။ထိမ်ကျွန်းရွှန်
ရဲ။လင်းမြိုးတွဲလည်း။ ကြိုကြိုစစ်စစ်။ မည့်ချစ်ထိုးခွင်။ မြေဝင်
တိတုံး။ပြေးတုံးအနီး။ဝံ့သင်ထူတီးလည်း။ မြေကြီးနိမ့်မြင့်။မျ
အသးတင့်၏။ သော်နှင့်မကွာ။ချစ်လျှာမဝေးရှ။ သံသောရှသော
နှင့်။ဆောသည်နှုတ်ဘိ။မြိုင်တောကြီးလည်း။သံကြီးအာအာ။
ခါကတုတ်တုတ်။ရှဉ့်စုတ်စုတ်နှင့်။ ဘုတ်ကအိမ့်အိမ့်။ ထတိမ့်
တိမ့်လျှင်။သိမ့်သိမ့်တောလုံး။သံပေါင်းရုံးမျှ။ ပတ်လုံးမြိုင်နက်။
အရပ်ကျက်ကျက်သည့်။ ။တောကြက်တွန်သံ မြူးမြူးတည်း။ ။

တောကြက်တွန်မြူး။ကျေးရွက်ကြွေးလျက်။သိကျူး။မြိုင်စည်။
ဝက်ရိုင်းသည်၍။နေခြည့်ဝင်မြောက်။ဆည်းဆာရောက်သော်။
မျောက်ကကြိုးခွေ။ ခေါင်းအိုးဝေနှင့်။ သံချေကြွေးကြော်။ ရိုမ
ခေါ်လျက်။ တောက်ကျော်တွန်သွား။ ရွက်ချွေးလည်း။ တော
များမြိုင်ချောက်။ပင်ရိပ်အောက်တွင်။ သောသောက်ကျူးရွက်။
ရှုင်ကြလျက်တည့်။ တောင် ထက် ကြွေးမည်။ ဝန်တင် သည်
လည်း။ထိုးမည်စောင်စောင်။ တောခေါင် ပျော်မွေ့။ မလှေတိုး
ခေါင်းခေါ်ပေသင်ဖန်များ။ တောလုံးကြွေးအောင်။ကျားကရုတ်
ရှုတ်။သံကြုတ်ကြုတ်နှင့်။သစ်ကြုတ်ပြေးလွှား။ ကြောင်ဝါးပြေး
ချန်။ငွေ့လှန်ပြေးသန်း။ နွယ်ထန်း ကိုင်လျှောက်။ သစ် တောက်
ရွက်တော်။သံကျော်ဆက်ရုတ်။ မြီးရှက်ဘားထား။ချွေးကျား
ချွေးရွှေ။ ဝံပလွေနှင့်။ချေကလည်းပေါက်။ တောက်သည့်သ
ခင်။တောဝန်းကျင်နိုက်။ ဆင်ကမြီးကြည်း။ ပျော်လွယ်မည်
သည်။ ။မျောက်ပြုည်ပျံ့ပျံ့ မြီးမြီးတည်း။

မျှ့ဖြူးလေပြည်။အလွှင်းစည့်လျက်၊ လမ်းစည် ဆက်သော်။ ချိုးဌက်လည့်ပြောက်။တွျှမ်းဖေါ်ပျောက်သို့။ နွှတ်တောက်တွန်မြူး။သံပြိုင်ကြွေးလျက်။ တညီးတိုင်က။ တညီးချ၍။ ရိမလင်းပြာ။ တွန်သံသာနှင့်။ဆပ်ပြာဝမ်းတွင်။ တွေ့ကြိပ်မြင်သော်။ ပုံလင်ဘုကွ။နိမိတ်ဖြ၍။ ညာဏ ကဝိ။ ပဏ္ဍိတဝင်။ ငါတည်း ဖြစ်ချည်။ အနှစ်သာရ။ထုံးစံပြမှ။ အစအလယ်။ အဆုံးဝယ်နိုက်။ ဓိဣါယ်ကျွမ်းသိ။မှတ်သားမိလျက်။ ဓာတ်လိုက်ကျော်။ ချိုးနှစ်ကောင်တို့။ ရှင်ပျော်စမြဲ မကွဲတူတွ။ နေသည့်ဆသော်။ ကာဝမလူ့ဘောင်။မရှောင်နိုင်ချေ။ဥာဥကြကျော်ဝေ၊သဘောပဝင်ဝင်။ ရှင်၏ဖြစ်မှု။ထံ့ တစ်လူ့ခွင်။ ဝင်လတ် ဦးချည်။ ချစ်ကြည်မျိုးနွယ်။ဥစ္စာကြွယ်သည်။လူဝယ်လူကောင်း။အကြောင်းရုံးစည်း။ ဖြစ်မည်တည်းဟု။ ဓနည်းနိမိတ်။ ချိုး၏ ပိတ်ကို။ ထိတ်တိတ်မှတ်ယူ။နှလုံးမူလျက်။ မပူမဆာ။ ရေသီတသို့။ မျက် နှာရွှင်လန်း။ပန်းသို့မညှိုး။သင်းအားကြီးလျက်။အကျိုးရှိမည်။မကြည်စိတ်မှုန်း။တကျွန်းဆင်းလတ်။ တကျွန်းတက်၍။ မြိုင်နက်သာမော။ရုံထကြော၌။တဘောတွက်ဝင်။ တဘောမြင်နှင့်။ တပင်ရိပ်နှား။တပင်သွားသော်။တောများမြိုင်နက်။ လမ်းချက်ရှုံးဝမ်းရိပ်ဖန်းတွေးနွေး။ဘဝေတွေးတယောက်။ ရဲခေါင်မြောက် နှင့်။ ချစ်ရေဘိလည့်သိး။ဦးရှီးတတည်။ ချစ်ကြည်မြတ်လေး။ လုပ်ကျွေးမစ။ညွှန်ပြလမ်းရိုး။ ခုတ်နွယ်ကိုး၍။ ချုပ်မိုးရိပ်ညား။သွားကုန်ကြသည်။ ။ဓိတ်ကာရောက်ချင်ရှုးရှုးတည်း။ ။

တွင်းသင်းတိုက်ဝန်မင်းမဟာစည်သူဆို။

တောသားရေတုကောပိုဒ်။

မြိုလျှိုဝေဝသာ။ သာခနေ ရာကာ။ ထိမ်မှာ ထိုးတည့်ဝေ။ ဝေလည်းလေဆေးနေချင်းနေ၍။မွှေး၍ကို ဆလျှံ။ကိုယ်တို့ကိုယ်သာ။ကိုယ်ဘာသာပြင့်။ ဘာသာသံဝင့်။တဝင့်ဝင့်နှင့်။ ဝင့်သံသာခေါင်း။

ချောင်းခေါင် ချောင်းက၊ တောင်ဝန်းကျ၍။ အလှရှစ်သန်း။ စက်ရာပြန်းသည်။ ရွှေနန်းညာက၊ ကကာသောသော၊ ကာသိ သော။

တွင်းသင်းတိုက်ဝန်မင်းမဟာစည်သူဆို။ တောလားရတု။

ထူးတစေ့လျှင်။ သံခြေရွှတ်လှစ်။ ကျေးသစ်ကရုတ်။ သစ်ကြွတ်ကဖိန်း။ ကျေးကပိန်း၍။ ပျောင်မိန်း မှုရိုက်၊ လွမ်းစဉ်ကြိုက်တွင်။ရိုဂိုက်ချန်းရောက်။နေခြည်ပျော်သော်။ ပျော်ပျော်လွှာလွှာ။ ပျောက်ပျောက်လွှားဟု။ဆော်ကြားသံရှည်၊ ကျေးမိန်းလည်က။ မြိုင်စည်တောလယ်။ ဒရယ်ကခြွာတ်။ ချေကပေါက်၍။တောက်သည်သမင်။ပြောင်ဆင်ကဆော်။ ဗိုင်ကဆော်လျှက်။ တကြော် သောင်းသောင်း။ ဥဒေါင်းက ခြောင်။ ကြောင်ကဝဝ်မည်။ ဆည်းကျည်ကျည်နှင့်။ ညွှင်းသည်ဒရန်။ ကျန်ကျန်တေကျော။ သံသာဆန်းထူး။ မကြားဘူးမျှ။ ဝမ်းနှုး တွယ်သည်။ရှင့်မည်အုအုး။တောက်ကျော်မြူလျှက်။ချစ်သူတို့လား။ မယ်တို့လားဟု။ သနားစရာ။ တောလုံးသာသည်။ ။ နေခင့်မှာလွမ်းရေးပုံသကာဆ။ ။

သာနိုးတဝ်ု။တောရဂုံနိုက်။ကြေးပုံကဲ့လို။လဲ့လဲ့ညိုကို။တ။ ဆိုဒိုက်တွင်။ တိမ်တိုက်ပြင်က။ သံရှင်နတ်စည်။ ထူးတလည် လျှင်။ကြူးစည်သာသာ။အခြွားခြွား။တည်။ ပေး သား။ရင့်မည် ဓက်တို့သည်လည်း။ သံရှည်တသွယ်။သံငယ်တသီ။ သံကြီး တဝေ့။ညှင်းညှင်းခြ၍။မတေ့သော်ရုံ။ပျော်ကြွတုံလျှက်၊ မွှင့် ရုံရှိသယ်။လူတို့နှယ်နှင့်။ကြည်ဝယ်နှစ်လို။ချစ်ရည်မှိုမူ။တချို့က ပေး။တချို့ရွှေး၍။ နွေးကာသိမ်ုံး။တုဝုံ့ရှင်မှု။ တရလည်ဝယ်။ တရနွယ်လျှက်။ရှုတွယ်လူလို။သို့တို့ကိုလျှင်။ မြင်ညှိတမ်းပါး။ မြင်မိညားသော်။တပ်ပွါးပါ။ ရှိနှောင်ရှာသည်။ ။မှောင့် လာနွမ်းသွေးတို့သကာဆ။ ။

တပျံ့ဖြည်ဖြည်။ ရနံ့ဖြည်လျှင်၊ နှင်းသည် ငြိုးပြေပြောက်။ တမျှောက်မျှောက် နှင့်။ ခက်လျှောက်တိုင်းမရနံ့ပျံ့ကာ၍။ မျှော် ကရူးရတ်။ရှည့်ကထုတ်၍။မြူးသရုတ်လေပြည်။ အော်ချင်းသည် တုံ။စဉ့်ရှည်မျက်မည်။ပုဝင်းကျိုးနက်။အသေထဝက်ကာ။မှုကြွက် တောတို့။ဥဖြတိုပဲဟူ။ဒွေသည့်။မယ်ဝေ။မ–ထံနွဲ့ခထွက်။သော သောမြည့်ညွတ်။တီတီတွတ်နှင့်။ပြွတ်ကပီပိုး။ချိုးကရင့်ကျော် ဒုတ်ဒိန့်ခေါ်၍။ ရှုမြော်ပျောင်းနွမ်း။ မတွမ်းဝတောင်း။ ဝက် တောင်းမွယ်ရှည်။ကြွေးမည်ခြားနား။စုံငြိုင်များဝယ်။ ပေးလား တာလေး။ပိန်ဓာလေးဟူ။ပဘာလေးမည်ထူး။အလ–မြူးကာ။မထူး တည့်နိုင်။ လေချမ်း တိုင်၍။ မိန့်ရှိုင်ဝေဆာ။ နွဲ့ခင့်ချည်သော သည်။ ။အောင့်ကာချမ်ငြေးတုံသကာ။

မိန္တ ကျော်ထူဦးဖြဲဆို–တောလားရေထု။

ဝေဒဘလာလျှင်။ ရန်ရှာကြမ်းကြွတ်။ ဟိုချုံပုတ်က။ သစ် ကြွတ် ရှုတ်ထိုက်။ ကျွားသစ်ရိုက်၍။ တိုက် သည် ဒိန်း ဒိန်း။ ကြွောင်ကပိန်းခေသ်။ဝက်ကျိန်းမသာ။လွှမ်းပူဆာခဲ့။ နေဝါရီ ရိုက်။ညည်ဆွီထိုက်လျှင်။ပတ်ပိုက်မြိုင်ခွင်။ သောသော ဖြင်မျှ။ သမင်ကတောက်။ ချေကာ ဟောက်၍။ ဆင်ပေါက် ကအော်။ ပြောင်ကဆော်လျှက်။မိုင်ကျော်ကဦး။ကြွက်ကကြွေးမျှ။ ဆတ် မြူးဟာစ်ရန်။ဒရယ်ယုန်တို့။ ပြေးသုန်လျှည့်ရစ်။ ကျစ်ကျစ် ကရိ။ မြည်ဘိတချောင်း။ ဝေါင်းထည်း ကျိုးကျည်။ ဥဒေါင်းသည်မူ။ ဝေါင်းမည်ရွှေ့ဝေါက်။မြွေကြွက်ကြောက်သား။ပေါင်အောက် ငြိုးချပ်။ကြောင်ကဝပ်၍။တီးယှဉ်လင်းကွင်း။နတ်စောင်းညွင်း သို့။ငြေးချင်းသံလေ။ကျွာတေးတုံကျော။ကြွေတိုင်းမော်မျှ။ မြိုင် တောစုံချောင်း။ရာနဲ့ပြေအောင်ပုဒ်။ရိုးသေါင်တောက်ကျော်။ကြွေး ရင့်ကြွော်လျှက်။ကြွင့်တော်တို့လေ။ မယ်တို့လေးပု။ ပြေးပြေး ပြေးပြေး။ ချစ်သံ ပေးသည်။ ။လွှမ်းရေး နွဲ့ခင့် ဝယ် ဖြင် သကာ။ ။

ဟောမပေါ်လျှင်။မြို့ငါးသာဘောသာသဲ။ စပ်ထမ်းခဲဝယ်။ ထပ်ထဲ
တော်ကာ။ညှိသဲ့ရှုတိုး။ရှုထလေလိမ့်။တမ်းလွှမ်းစိမ့်ဟု။ထိမ့်ထိမ့်
သာငေး။ရိုယ်းသံ့ကြွေးကဲ့။ဟာသလေးဟေး။လေး။ ရျော်ပါးရင့်ယု။
ဌက်တို့မှုလည်း။အစထူအထူ။ရိုပြာကူလျှက်။ ဖြိုးမှုပျံသန်း။ကျိုး
ကန်းခို့။အာ။သာလိကာနှင့်။သမာဂုလား။ဖောင်းကားကျေးနီ။
ကာရီကြိုးကျိုန်း။ မိန်နှင့်ဘီလူး၊ တောင်စူး ဘီညွှပ်။ တဖြစ် ဖြစ်
တည့်။ ဒွတ်ဝယ် ဌက်ဂျား။ ကြိုးကြောဖြူဖင်။ ပျာဖွပ် ထိပ်ပြာ။
ခေါက်ရှာခင်ထိပ်။ သောင်ဆိပ်သစ်ပိုး။နွှင်းဆိုးနှင့်။ ကိုးခေါင်
ထင်ကျိုး။တော့ရိုးမြိုးသွယ်။ ခါငယ်ဖြည့်တုံး။ ငုံးနှင့် ခင်ပုပ်။
ထုပ်ထုပ်တွေးလေး။ရှွေပဲတွေးတို့။သာကြံပေးဝေ့နှင်း။တောင်ချင်း
လည်ချင်း။မကောင်းဘာက်ရှက်။ကြွကာစကြိုး။ရုံမက်ယုယာ။ အမ။
ခွံ့တုံ။မိုကငုံလို။နှုတ်ဖြင့်တို့၏။သိုသိုလှုလို။ ချစ်ဘွယ်တိုလျှင်။
ထိုထိုလမ်းပါ။မြင်မိကြားသော်။သနားစဘွယ်။အော်နှယ်သည်
မှူ။စမ္မာယ် ရသဲ။ မယ်နှင့်တွဲဟု။ ဝမ်းသဲ ရေးရေး။ ပူ၍ တွေး
သည့်။ ။သမ်းဖြေးမှောင့်ဘွယ်ထင်သကာ။ ။

တွေကာရှာလျှင်။ရှုပါလေလေး။ မျက်ချည့်ဝေ့ရှု၊ ရှု ရွေ မြ
နှယ်။ ပင်တိုင်။ဖြယ်ခွဲ။ ဂွယ်ပယ်တောင်မြောက်။ ကိုင်းခက်
လျှောက်လျှက်။မျှောက်လည့်ခုန်တက်။ရှဥ့်နက်ကတုတ်။ ဝက်
ကရှုတ်၍။လေသုတ်ဖြဉ်းသိမ်း။သင်လိမ်လျှော်လျှော်။သင်းမွှေချစ်
လည်း။နှုတ်စပ်လှစ်တော်။နောင်ကိုခေါ်သည့်။ လာတော်မှုလား။
ထူးပေါင်မှာ:ခဲ့။နားကလည်းအရှ။ ပုစဉ်းမှုလည်း။ ရှ။ရှ။ရှည်
ရှည်။မြည်ရှေ့ရင်မွှင့်။သောတေးသင့်၏။မွှတ်နှင့်ပတောတ်။ခဲကာတ်
ထွင်းတူး။ဆိပ်ယူးပြင်းထန်။မြွေလည်းတွန်လျှက်။မြွေပါဌက်မူ။
မြွေထက်စိတ္တွန်း။ငုံတသွန်းဝယ်။တွန်းဖြူတျော။ ဝါမရောသား။
ညြညြညီစင်။ ကျိုးမှာ:ရှင်ကို။ နားဝင်စေဝေသာ။ မ–ကြွက်တော
က။သသောာမကြွား။ချစ်သံများနှင့်။ပေးလာ။ပေးလာ။ ငဲဟော
လားလည်း။ဝေလားဆိုကြ။မိုနှင့်မတို့။နေကျရှင်ပျော်။ ကြွးရှင့်

ကြော်ကာ၊မပြော်နိုင်ဘူး။ နောင်တိုယ်ထူးချျင်း။ မိန့်မှူးရေးရေး။ တေချွိုဘွေးသည်။ ။ချမ်းငွေးဆောင်းနှယ်ပင်သကာား။ ။

သုံးတောင်မှူးဆိုရေလော။

ကြူးဇွာတည့်လေ။ ။သည်းခေါင်ဝေမျှ၊ရေ၏အလယ်။ဝင်ကြယ်သန့်ရှင်း။ပုလဲခင်းသို့။ပြွဝင်းစွတ်ဖွတ်။ ပြင်ကျွန်းတွင်နှိဝယ်။တွတ်တွတ်ကျာကျာ၊မည်သံသာနှင့်၊တာသာဆန်းဖြား၊ဝကားသံချို၊လှနှယ်ဆိုချျင်း။ မည်းညြိုရေကြက်။ ကရဝက်နှင့်။ ဆက်ရက်ကျေးဘူး။ သောင်မော်ဝုကာ။ ဘယ်ဘူမလော။ လွမ်းဆေးရှာ၍။ ကြူးလေသနည်း။ ဒုသည်းမျောင်းညှံ့၊ စွတ်မျှံ့မတည်းမှုးမော်လည့်မှု။ အူရည်ဦးသယ်။ ဇမ္ဗူရစ်သို့။ မျိုဖြစ်အရှုယ်။လှမျိုးကြွယ် နှင့်။ သွယ်ဝယ်ပြွှာ၊ကျွမ်းဝသာတို့။ ရှဲဿာခုံ့ရ၊ဆန့်မည်ဟာသော်။မွေးဘမင်းခြေ။မကြွာစေနှင့်။ ဝေဝေထန်းဘူး။ မကြူးမိခင်။ ပြွန့်လာလျှင်မှ။ မွေးဘ ယေ် ပေါင်း။ဘူတောင်းမတ်ရန်။ချစ်သည်မှန်အုံ၊ကောန်စင်စစ်၊ မှန်သည်ဖြစ်ကိုု။ဗိစ်ပိလျှည်။အောက်မေ့ဝဉ်ဝယ်။ရေယဉ်သည်းစွါ။နှစ်မြွာထုံလျှက်။အလယ်ချက်ဝယ်။ဝုံမက်အုံဘွယ်။နောင်နှယ်လည်းကောင်း။ ဖေါ်အပေါင်း သည်။ ။ဥပေါင်း တရှည့် ကြူးသလည်း။ ။

မြူးဇွာတည့်လေ။ ။သကြွန်ရေနှင့်။လေလည်းချိုးသစ်။မြစ်၏ရထူး။မြူနှုဝေဝေ။ နေလည်းဖုံ့ပြ။ ငါ့ကြွင်းကြွှေသော်။ မြူတွရိပ်ရိပ်။ကမ်းထိပ်သာမော။ မြစ်လယ်ကျောဝယ်။ သောသောကျေးရှက်။ ဒုရစ်ကြက် တည့်တောင်။ ရှာအပေါင်ထို့။ ရန်တောင်ရင်ဆီး။ဗိုက်ကြီးဆည်ဝ။မြူးသချ၍။ကျော့ကဗိုက်ကြီးဗိုက်ဆီးရင်းတောင်။ ပကွင်းတောင်နှင့်။ တဘျောင်လက်နှာ။ထုစည်းထားရ၍။ပေါက်သားထန့်တီး။ထပသိနှင့်။ဝင်ရှိုပကွင်းယင်း။လည်ဆီးထား။စွှာရက်သဲ့။ဝလဲ့ဖွဲ့းဝ။ ကမ်းပါခုန်ဝင်။စရှင့်ကြီးတောင်။ ဆုတ်ရှောင်ရင်တွန်း။ လက်မြတန်းနှင့်။ မီး

ထွန်းတင်းထိုး။ လှုပ်ရှိုးတခြာ။ လက်နှားဆောင်လိုက်။ တုံတိုက်
ကြွမ်းငင်။ တပျင်ထွန်းဖြစ်။ ကြွေးဟစ်ကြော်ငြာ။ ရေမှာအထိုး။
သိချင်းဆို၍။ တက်ကိုချိမြှောက်။ ခွင်းရေးကောက်မှု။ ရေပေါက်
ကြွဲရျော်း။ ထုံဆန်လှော်၍။ မြှော်မြှော်ထင်ထင်။ ဖျော်နှင့်ရှင်သည့်
မြစ်တွင်ဝိုးမှူး။ ချန်တိုင်ဦးတို့။ သိကြွေးအဲအန်း။ တတ်ပွန်စေဝင်း
ဖြင်း။ ညခင်းနှံနက်။ တက်သက်လှူးလာ။ ဗိုးပွါးရှာ၍။ နေ့ဆဘင်
လှုံ။ ပြင်ရိပ်ရုံတက်။ သဲဖုံစေတီ။ အညီဝဝေး။ ရှူကြီးပေးသို့။ သုံး
လေးငါးရာ။ အုပ်အာသာရဲ။ တပွဲတပြင်။ သည့်သဘင်တို့။ ကျွမ်း
ဝင်ငယ်ပေါင်း။ သူကောင်းမင်းခြေ။ ဗိုလ်လှစေလော့။ မင်းနေ့ရွာန။
ပြည်မရပ်သူ။ လှမှန်ကူကား။ မှာသမျှကို။ ဝမ်းကဝေငေါ်။ အောက်
မေ့သော်ထည်း။ ရှုလှော် ရည်ကောင်း။ ဗိုးတွင်ပျော်ငြင်းသို့။
တပေါင်းနေ့ထိ။ ရည်းပျည်းဘိမျှ။ မျက်မိန္ဒက်တွင်။ ရေးရေး
ထင်လျက်။ မရှင်ပျာပါ။ နေ့လှည့်ရာတို့။ အာကာထိမ်ထိုး။ မြ
ရောင်ဖုံးလျက်။ မြိုးလေသည့်ကား။ ပြေးသွားခေါ်ရှစ်။ ခံမည်အရှင်
သို့။ ပတ်ချုပ်ဝန်းကျင်။ ဖုံတိုင်းဆင်သည့်။ မင်းလွင်တလှည့်မြိုး
သတည်း။ ။

ထူးလှတည့်လေ။ ။ ဖုံတောခြေဦး။ ရှာဖွေပတ်ညက်။ တက်
သက်ပျံသွား။ ပန်းဝတ်စား၍။ သနားစဖွယ်။ လှူရှုငယ်ချျင်း။
ဝင်ကြယ် ဝင်းချော။ မြူမရောသည်။ ချည်းကြော ရောင်နက်။
ဘိတ်ဘိတ်လက်မျှ။ ရိပ်ဝက် သာဓော။ ရက်ရုံတော ဝယ်။ ဥဩ
တေင်ကျွား။ မကိုရှာသော်။ သည်မှာရှိ၏။ မထူးလှည့်လည်း။ သူ
တည့်ဘာသာ။ အသံနှာ၍။ လူးလာတို့ပယ်။ သွတ်ဖှယ်ခေါက်
တင်။ ရတွင်ခုရောက်။ အခေါက်ခေါက် လျှင်။ ဘူးပြောက်ညွှန်
ခက်။ ဝတ်ရက်သောက်ယူ။ အုဇူသောင်းသောင်း။ ဌက်ပေါင်း
မြူးကြွနှတ်လာသဘင်။ မပြောင်းခင်တို့။ ကျွမ်းဝင် ငယ်ပေါင်း။
ရှုကောင်းမင်းခြေ ပြီးလေဝေလော။ မပြတ်တတ် ယောင်။ ညှည့်
သန်းခေါင်ဝယ်။ သွေးဆောင်တေညွှင်း။ ရွှေရင်တွင်း၍။ လွမ်း
တင်းတဆို။ ချော့ယောင်ပျိုနှင့်။ တကိုယ်တည်းလျှင်။ လူပင်မ

ကွာ။ခက်သေသေါ်နှိုက်။ ဝက်ဖြာညွန့်ညောင်း။ နှာခေါင်း တုး
ဆိုက်။ရည်မိုက်သာမေဓာ။ရဂုံဝေဒဝယ်။ဥဩဖြေဘော်ကွာ။ မကို
ရှာသည်။ ။သည်မှာရှိဏ်.ထူးသတည်း။ ။

ဝလေဆရာကြီးဦးပုညဆိုတေးလားတော်။

(၁) ဖာလ်ရောင်မှန်ရောင်။ လျှံပြောင်တော်ပ။ ကမ္ဘာ့ဥသယံ
ဓာ။သေလသာကိရိန်။ဝိန်ဝဇီရော။ဂိဝါရောင်။ တိလာတောင်။သိတာ
မျှောင်ခွေပတ်၍။ရေရုတာယံကြီး။မြေမစပ်အရုပ်မိုး၍။ နေထပ်
၍မထိုးဘဲ။မော်ဖြိုးဓော်ထို။အေါက်လျှို။ကျူတသွန်သွန်။တယ်း
ခွန်နဂါးရှုပ်။ပြွန်ဝလုပ်နှင့်။မြစ်ဘဲ.ချိုဒုပ်ထဲ့ချို။မြေရေအလျှံ။မြေ
အခံမှ။သဟ်ဇာဂေါဝေ။နှင့်။တာလပ်တီ။မောရင်။ ရေသီတာဆိုင်
တွင်းနှံ။ နေညီညာ ပြိုင်ကျင်း၍.။ ကြိုင်သင်းပျံ. ဂုဂမ်ထိုမှုင့်
အတော်မြိုးပေါက်၍.။ကိုးဆင့်ပြောက်ဖြာသာဝိမ်။ အဝေွးနှင့် အ
ဆင်းမှာ။ခြသော်.မင်းလည်ဆံလို။ခြည်ဝါလျှံနီမောင်း၍.။သည်
ကန်မှာညီကွာပေါင်းရှာကြ။ ကြာခေါင်းထောင်း ပဒုမ္မာ။ ငုံခါ။
ထုံကွာ။မဲ့ပြာဝန္တ။လေသွဲ၍.။ငွေနှဲ့သို့။ ကြွေတဲ့မည်ဟာန်ပန်ထို။
ဝတ်မွေးတို့။ထွတ်မွှေးလို့။ ဧတ်ကျေးကာထည့်ညံ။ သံသာသာ။
ဖန်ခါ။ညိုတာတာဖေါ်နေသလို။ခေါ်ပြောကြစုံမောင်နှံ။ကြာဆံနံ
ဖွာဟန်။ နှာထံရှက်တင်။ ဘက်ရှင်တခွန်း။ ညွှာညွှန် ဝတ်မှုး။
ထွတ်ဦးနှိုင်ခါ။ လိုင်ပြာ။ထိုင်မှာ။ရိုင်ခါသုံးစား။ဝိတုန်းများ။တို့။
နှာ။ချည်-သွား။ချည်။စားတဲ့ချည်နှင့်။ ချားလည် ရစ် လျက်။ တ
မက်မက်နှင့်။သက်ပျံတုံ။ တက်လှန်ချုံ။မာန်ဟုံ- အမှု။တည်တဲ့
လျက်။ဗျည်လည်မဖြတ်။မြည်ခြင်းတတ်၍.။ နတ်တာန်တဲ့ရေ။
မြလျှံတွေတွေ။ကာယ်းအခြေ-ထိုင်စခန်းမှာ။မြိုင်နှန်းသူကိန္နရီတို့။
ဝိန္ဒာလီလည်ကာဝ်ကို။ရည်မှတ်သည်အမွေး။ မင်ဆေးနှင့်။ တင်
ရေးလို့။သွင်ဝေွးကိုမရ။မြရောင်ရွှေရောင်။လေသာတောင်မှ။
ညှိုရောင်ရောဝင်။ ဇော တရည်ထို့။ ပြောဝမှတ် မထူး။ သော
မနည်းရှုနှင့်တို့။တဦးသောကိန္နရာမှာ။ ထိန်ပြာ- ဗိဋ္ဌာ။ဝိန်ဓာ

ပွင့်ရှက်။ဝါရောင်ပြာရောင်။ခါတောင်ဘက်လို့။သက်ထံရေး။ ထွက်ပျံပြေး။လက်ထံသေးပန်းညွှန့်ကို။လှူငဲ့ဟန်။ ယူတဲ့မြန်။ဝမ်းခံ တဲ့ရေအိုင်။နှန်းဆန့်တဲ့တောဝန်ပြိုင်။ကိန္နရာမောင်နှံတို့။ တောင် ပန်ရှုင်း တင်ရှက်လို့။ ကြွင်ဘက်တူပြိုင်ကြတယ်။ မရုံသူစော မြန်လို့။ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ကျွမ်း။လှူအောင်။ လွမ်းတေခက်တဲ့ ဝမ်းအိုင်၊ပန်း ဂနိုင်။ ။

(၂) အနေဒတ္တ။ဆဒ္ဒန် နှင့်။ကုဏ္ဍလမည်သာ။ခေ့ဒ္ဒကိရိ၊အိုင် ၏အလားရိုးမှားသွင်တူ။မြင်သူပန်းရုံ။ကိန္နရာခင်။ဂမုန်းအဆင် တို့။ ကုံးဆင်မြန်းသည့်။ ပန်းရကုံမှာ။ ထမ်းထုံ့ကြည့်ခါ။တည့် တည့်စိုက်လို့။မြှော်လိုက်ပါသော်။ဖောသ်ဝါရောင်လင်း။တောင် ခြေရင်းနှဲ့။မြေသလင်းမြန်။လှခေါင်အဆင်း။ မြရောင်လင်းတဲ့။ မြက်ခင်းမြန်မှာ။တ သန့်သန့်အခြေကျင်းလို့၊ လေညင်းခံ၍ကြ တယ်။ ။ယဥ္ဇုရူပ။အသွင်တူတဲ့။ ရင်မူလှတို့။ မြမြက်ကိုစား။ ချိုတခါခါ၊ကိုယ်မာယာ နှင့်။လိုရာသို့သွား ကြတယ်။ ။နှရား ကာတအုပ်။သဇင်ရေဝတ်။ မြေကိုညွှတ်တဲ့။ ပန်းဝတ်လွှာကို။ ခန်းကာရပ်၍။ထုပ်ချည်တက်ချည်။ မရို့တရို့။ တရို့ ရို့နှင့်။ မောင်မယ်တို့မြည်ကြတယ်။ ။သည်ကာတဖန်၊ မနုဿတ။ ခြေကိုကြွ၍။မြပန်းရုံကို။ လှမ်းချွန်စားကာ။စကာဝါဝတ်။ ညွှာ အညွှတ်ကို။ထွတ်တဲ့ကာပင်။မျက်နှာခုံကြည်။ ပြုံးတဲ့ခြည် နှင့်။ ကိုယ်တည်းတတွေ။ဂမုန်းပေါင်းနှင့်။ ဆေးပေါင်းစုံတဲ့။ရကုံတွေ မှာ။ကြာစေ့ဆံ၊သတ္တဝါ။ဝေါဒ်နှင့်။မြင်းသီလာ။ အနန္တလော ပါ။ သုဝဏ္ဏပင္စာ။ ကျော်ကွမ်းသီး ကျော်တီလူးနှင့်။ ထူးလှ သည့်ကျော်ကြီးကြာ။ အရောင်ချင်း ဝုပေါင်း၍။ဥဒေါင်းခင်း လည်ဆင်မှာ။သဃ်ဇာခလေဟုံး။ ။ကမ္ဘာရှိတွေ့ကုန်းမှာ။ ဝေ ထုံးထို့ပုံလင်ရွှာ။ဝဥ်ကာယညှဥ်ကာ။ ဘင်နှာတွက်ရန်။ သုခံကော လေ။ရွှေလုပ်ရာ။မှတ်စာနားထို့။ဓာတ်ငွှာနှင့်။ဝင်ထားလို့စိရင် ဘန်းဝိဇ္ဇာပျံ။ဓိဇ်ကြာကြီး။ သံသေနာသော။ ဝါရွှေဝင်းတိမ်း ဗိန်

ရောင်မြဲရောင်း၊နေရောင်ဖြင်းရှိန်။ထိန်လို့ပျံ့တက်လျှံလတ်။ သန်
လျက်ရောင်။ လျှံပျက်ပြောင်။ ပင်သူ့ယောင် ဝေဠုအရုပ်။ ရင်မှု
ခေါင်ရှုဂရုဒ်ကာ။လေလှုပ်တိုင်းယာန်၍လို့။ဝဲသွဲ့ညှို့။ မပြတ်အောင်။
မပ်သာ။မဥ္ဂါသာ။ချစ်စရာခင်စရာ။ထင်ရှုံဂါရင်ရာ။ပင်မှာဖြတ်
လျှိ။ညှာဝင်တိုသက်သွင်းလို့။ချမ်းသင်းရုံမျိုး။ကြွဝေသည်။ ။ဇာနီး
ဘဲ့ကာမဂုဏ်။ မညီးဘဲ့အာချို့။ ရဂုံမြိုင်ရိပ်မှာ။ မြဒါးဝုံ အမိုင်
မိတ်လို့။ရှုနို့တံ။ပဏီတံ။ထိန္နီယာကရိမ်ယံ။ ပိန္နဲ့တရေးသိမ့်
တွေ့ရှာ။တွေ့တရားဝုံ။ဂန္ဓနိုင်ကိုက်ဟန်။ ရွှဲရတ်သိမ်းနှင့်။ရုပ်သန်တဲ့
ဆေးအဖြင်။ ဟိုတောင်- သည့်တောင်- ရှိုးမြောင် တွေ့မှာ။
ဆေးယာန့်တရှိုင်ရှိုင်။ မွှေးဖြန့်ဖြန့်တကြိုင်ကြိုင်။ ။

(၃) ဝုံဂန္ဓိင်ဝမ်းတော့မှာ။ပန်းမွှေ့ရာဇာသွန်နှင့်။ညှာညွှန်ချင်း
ပွေ့ရက်၍။ မြေရက်နှာရင်။ ခွေလကျော်ကျာလှစ်ပါလို့။ မိန့်စပ်တဲ့
ထွန်းနီရမှာ။ဆိပ်မှန်းသေကျောက်ဖြာခင်းလို့။အရွှေရက်အခင်းကြွင်း
ချေ။အဆုံးဖြန့်ယှင်းဓလေ့။ အစမှာအရွှေချေ။ ဂမုဒေါတ်သက်ပါ
ဝေ။ခရုပတ်လကျော်ခွေ။ဆေးကြိတ်ရန်အခင်းချေလျှက်။ ကျင်းပ
ကာသူ့ရေ့သည့်၍။အောင်ဓေမာင်။ လွှော်တေဓဆောင်။ ဆောင်ရွှေ
ရောင် သွားမြွနှင့်။ ပုတ်ဆိတ်ထရု ကျင်ရွယ်ရှုပ်လို့။ မဟာမြိုင်
ရုလိုဏ်ပုတ်မှာ။ ဆေးစုတ်ခါ။မန္တန်နီးလို့။ ရေးလုတ်ခါကြိုဇန်
ကြိုးလို့။တိုးတိုးသံ။ညီညီညံ၊ ပြောင်းဖွဲ့ရမန္တန်။ ဂေါဝင်းမှုပ
ထန်ပန်။ထိန်းသံ။ကြိမ်းသံ။ ရှိန်းအလျှံတွေ။ ဥုံသံတုံခံကျွေးလို့။
မြိုင်ဂုံမှာ။ ထိုင်သံပေးလို့။ လေးလေးနှုတ်၊ ကျေးကျေးကြွတ်
ဂျက်သံ။ သာရကာဥကြွတို့။ မာဂဓာ နှုတ်နေ့ခုလို့။ ပြောကြွ
သည်သမ္ဘန်။ဖန်ဖန်ညံညံ။ ထန်ထန်ကြွက်ကြွက်။ မန္တန်အသံ
ကြွတန်ခက်အောင်။မစက်ခွဲသာ။နက်နဲခွာနှင့်။ခဲ့ဂရိ။တင်ဂရိ
ဆန်းကလေပ်အညီ။ထိပ်ထိုက်ရှုံသံ။ရွှိရှိညာဏ်။ အဟော်မ။ကြိမ်းသံ
ပလျက်။တယောင်တိုင်ယောင်။ရှိုင်ယောင်နှင့်တန်း။ တလိဂု။
ပံပု-ထန်ပုတ်လို့။ ပြောင်းသံ-ဥုံသံ။အုံမခန်းလို့။ ကြိုဂု။

သန့်သူ။ပြာပြုပန်းလို့။ချက်ဆေး-ဥတ်ဆေး။ နီမွှာလျှမ်းလျှမ်း။ ဆုန္ဒာ-ဒေဝါ-ဖြူဟွာတန်းထောက်တဲ့။ လွှမ်းစရာဝံ့မြေ။ ကြိုရ လေ။ ။

ဆရာဦးဝေဆို-သိင်္ဂြုရတောင်တော်ဘွဲ့
ဂဝ-ပေါ်ထေးထပ်။

ဓာတ်ပင်မြေ-ဖွန့်မြေ။ ရံဝေတီ။ ဝံ့ရွှေအထိ ပြည့်ချက်ညွှာ။ ဟံတွေ့မဟိ စည့်မျက်နှာဝယ်။ ရှက်ပြာ-ဆက်ခါ-စကြာမျိုး။ သီးခေါတ်-ညီးလျှပ်-ကြိုးမတ်ပြောင်တယ်။ထီးခေါ်တန်ဆောင် မွန်ကင်းထူလို့ရိုး။ ။ထုံးဖြစ်-ဘုံးလှစ်- ကျုံးရစ်ဘွယ်တယ်။ ကုန်းဖြစ်အကျယ်သိန်မညီး။သုံးခေတ်အ လယ်ရှိန်တန်းမိုးနှင့်။ ပထိုးတော်မြတ်တိကုံရှင်။ မွေးကြွ-ရေးယူ-ရှေးမှုတိတ်-ဝေး ထူတံဆိပ်ဗျမိတ်ညွှန့်ထိုက်ဝင်။ ။အဆင့်-အရင့်-ပလွှင့်ဖြင် ဝယ်။ တခွင့်တခွင်-နာရီလင့်ထို့။ ရာသီဒိမ်သင့်-ချိန်ပွင့်တခေ။ ဘိန်တင့်သိန်သရေ။နတ်နန်းတုံရွှ-ဖြတ်ပန်းညုံးကွ-ပုံရွေရွေ တယ်။ထုံငွေ့ဝေဝေသိင်္ဂြုတ်တောင်ပလေး။ ။

ဆရာဦးဝေဆိုကန်တော်ကြီးဘွဲ့
၇ဝ-ပေါ်ထေးထပ်။

အဆိုင်အဆိုင်အခိုင်မှီ။ တမြိုင်ခြောင်ရှိ။ ဝေမဝန်။ ဂန္ဓိုင် တောင်တို့ နေရှုန်ဝယ်။ရွှေပြွန်။ မွှေသွန်-ငွေဖွန်ဝင်း။ ရစ်သွဲ့။ ရစ်ခွဲ-ရစ်ရွှဲမိတယ်။ မြင်ကဲ့နဒီ ကန်ကြီး ပေါ်သို့လျှမ်း။ ။ လွှန်းသင့်။ ရွှန်းဝင့်။ဝန်းကျင့်ဆုံသည်။ကွန်းမြင့်ကိုက်အုံ-သိုတ် ဖြူ နှန်း။ခွန်းပင့်လိုက်ခုံ။ပိုက်မြို သန်း၍။တုန်လန်းဝေသွဲ့။ နေတဲ့ ရှာ။သံကျော်-ဖန်ခေါ်။ ကန်တော်စောင်း။ ဖျံ့ကြွင်ဇက်ပေါင်း။ ရှက်ခြောင်းမာဂထာ။ ။ဝံ့ရွ-ထုံလှော် ငုံမွှကြာ တွင်။ ဒုမ္မချပ် လွှာ။ဖော်ခါသုံးလို့။ပတ်သာဘိန်ဒု။ သိမ့်ရုံးဖြော်ဖြေ။ မြိမ့် ဇုံး

ပျားတောင်ရှုံ။ လျှပ်ရှိုမေပေမိုး။ နတ်စည်တောရိန်း။ ရေလှိုင့်စေ
တယ်။တွေမဟိန်းမြေကြန်ကြီးခေါင်ပလေး။ ။

ဆရာဦးဝေဆိုသိင်္ဂြံရတောင်အခရံအမိုးရဉပျာဥ် တော်သွဲ့တေးထပ်ဆန်းကြီး

မြေဝသုံ့ဟေဝတ်ရှိတွင်မှ။ ရေယာမုန်နဒီကြို့ထယ်နှင့်။ တောဇ
ဂုဏ်ဝတီမြို့ပေမှို့ပေါ်လိုထွန်းချုံ။နန္ဒဝန်။စံမကွန်း။ဖလ်သတ္တွန်း
ပန်းခုံဝယ်။ထမ်းအကုံမြေရှုင်း။သာဝရစ်။ရာဇမတ်။ကာမပြေတ်
သဗ္ဗာဝယ်။ဝင်္ကဘာထမ်းသို့ရှိသာခင်း။ ။ရင်ခတ်နှင့်။ရှင်ကယ်လို့။
ပင်ဝဏ္ဏတ်ဒဝယ်ကြွတယ်။ ဝေယ်ပြုနွှေနှင်း။ ဇီဇဝါ။ ရိပြာ
ဝင်းသည့်နှင့်။နိတျာဝိမ္ပြာရှင်းပေါလို့။ဗိသာလင်းဇီမာန်။တာန်သ
တင်ရေယဉ်တွေ့မှာဖြင့်။သံရတင်မြေဆင်မွှေ့ဝေတို့။ ရှုတွင်
ကြွေ့လွှမ်းတို့စီမံ၊ ။ခွါပြာဒေါ်နှံ့။ သာစွာချော်ကြို့။ မာသာ
သောင်ကန်း၊ဇော်ရန်ဖန်တယ်။ ကော်ကတ်မကြိုအထိလောင်းတဲ့။
ကြော်ပြန်ကာထာတံ သရဘီဆောင်းလို့။ ပတိပေတောင်း၊ ငွေ
မောင်းဟုည့်ခါ၊ ရွှေတောင်းဝည့်ခရော။ ကျောက် သေ လာမြင့်။
အောက်မြေမှာပွင့်။ ကောက်ခွေကာမြင့်။ သာတင့်သာတယ်။
ရာဇဝင့်ပါတော်ဉပျာဥ်မှိလေး။ ။စိန်အုစ်ရောင်လျှံ့။တိမ်အုစ်
မှောင်ပန်း။သိင်္ဂြံတ်ဆောင်ပြန်။တောင်ယံ့ကျယ်မှာ။ ခေါင်ခံ့
ထယ်ထယ်ကာဝ်ထုံးတိုင်ထိမ့်လေး။ ။

ဆရာဦးဝေဆိုသိင်္ဂြံရတောင်အခရံ-ကြာကန်ပတ် လည်ဝင်္ကဘာဘယန်းသွဲ့တေးထပ်ဆန်းကြီး။

ဝဇီရဇိန်တောက်လောင်းထင်းလို့။သရိအရှိန်မြောက်ရောင်
ဝင်းသည့်။မဟိဒထိန်မောက်ပြောင်ထင်းတဲ့။ကျောက်တောင်
မာတင်းသိင်္ဂြံတ်တော့။ သုံးရာမ်မြင့်။ကုံးမှန်ပွင့်။ ခွန်းစံမြင့်ဝတ္တ
ဝေဝယ်။ကြွက်သရေဂုဏ်လှိုင်း။ ပင်လယ်ညွှန်း။ယဉ်နယ်မွန်း။
ပြင်ကျယ်ဂုန်ဖုံ့ရိတယ်။ကုန္ဒဒီကမ်းမြေ့ရန်ဆိုင်း။ ။ရွှေသတိ။

ငွေအတိ၊ငွေမထိရှည်ကြာဝယ်။ တည့်ကမ္ဘာသမိုင်း။ ကာနမ တွာ၊နန္ဒာဝိုင်းပါလို့၊သံသရာမြန်ရွှာမိုင်းရန်တို့၊ဟံသာထိုင်းထူ့ တုံ။ ဝင်္ကာသမြို့ငါဘယာန်းတွင်မှ၊ ရညဝါ ထိုင်စခန်းပေးပ။ ထိုင် ကမ္ဘရွှာနှုန်းရှုစေတို့ကြို။ ။မူတင်လေးရေ၊ဂူတွင်လေးဆာ၊လူ့ရှင် နွေးကြ၊မွှေးရွှေထုံတယ်၊ငေးမြရွှာဘုံ ရှောင်ခြွေကောင်းတဲ့။ လေးဝ မွှေ့ရုံတောင်ခြေရင်နွှဲ။ ဆောင်လေ သာတင်း မယ့်ဝင်း ထိကျွာ။ အရင်းမိတ်ကလျာ၊နှီးကွာန်ကာသံးဆင့်၊ဗိရ္ဘာန်မှန်းသင့်။ မိတ်သန် တန်ဆွင့်၊နန်းမြင့်ချာကို။ လမ်းရွှင်းမဟော်ကွန်းတွင်မှလေး။ ။ တက်သံသရာ့၊မဂ္ဂဖလ။ ထွက်ရန်မတွေ့တဝကြိုတယ်။ အမတ ဇရံထုံဥကာင်ပလေး။ ။

အမရပူရမြို့-ဘကြီးတော်လက်ထက်ဦးဆော ချည်ပေါင်ဖူးဘွဲ့လွမ်းချင်း။

အရင်ရယ်ကြီးပါတဲ့။ ဇနီးရယ်ပျော်လို့။ ဖျဉ်းနွားတိုတွင် ချည်ပေါင်ညိုပေါ်ဝဖူးရယ်နှင့်၊ငါးလူးရယ်မျှင်မျှင်၊ကြေးမသင် ရေလုံပြွတ်ပါလို့။ အင်တုတ်ကယ်ကျယ်ကျယ်နှင့်။ မင်းတွယ် စိုးရလောက်ပေလေး။ ။လယ်တွန်ဖြန်။ နွားကန်ကို ပစ်ချ၊ ဆာဝမွတ်ချိန်ကျသော်ကြောင့်။ ဆံစရယ်လိပ်ခွေ။ ဖားရှားဝေ နှင့်၊အိပ်နေထူ့သကာမ်။ ချက်ပြောင်းဆန်ကို။ ထပန်းကာန်ထုန် အောင်။ ထက်တက်သာ ပြောင်တော့။ ကိုတောင်ထူ့အနေ၊ မိုက်ဝမ်းရေပတ်လည်ကျရယ်နှင့်၊ရင်လှာတယ်လေး။ ။

ငုံးရေးလက်ပံပွင့်ဘွဲ့လွမ်းချင်း။

လေပြေဘွါးသွားတောက်ချည်မှို။ ပွင့်ခြောက်ကယ်အနွား လံ၊ဆက်ရက်ကယ်ညို၊ပင်လက်ပံကြွေချိန်ကြပြီမို့။ မိဇ်လှ-နှင် လိုက်အုံးမလား။ သုံးစိပ်ဝင် ထန်းလျှော် တောင်းရယ်နှင့်။ တောင်းလံမှ-ဖြန်ကြမယ်လေး။ ။ခမီးသာရုံး။ ကြေးကိုင် တုံးကာ၊ တို့ဖိမ်တောင်ကြွန်ဝုံထုန်း။ ထနေ့တုံးကသဲ ခါသော။

တုံ့ဆိုင် နှင့်ချစ်မိတ်ဆွေ။ ဆိုးဖြစ်လို့ တေ။ ဖြပ်ဘွိုရ်အရှင်။ တွေ့
တယ်။ ပုလင်းတွေ့ရှိပေါက်လို့လေး။ ။

မဏ္ဍရာ—စေဠ္ဌပါ။ ဆရာတော်ဘုရားဆို—ကောသလ
မင်းကြီး အိပ်မက်ခန်းလေးဆယ်သဖြန့်။

ကောသလ-စောလှတဲ့ရာဇာ။ ။ သဲ့ခြောက်ဖြာ အိပ်မက်ခန်းတို့။ ကျမ်းထွက်သေချာ။ ။ မိန့်ခွန်းဖြာ။ သတ်ိဘ ဖြန့်ပြီ။ ။ ဆသာတု နောင်လာတို့။ မှတ်မိန့်ဌာ ရည် ရှုယ် တွေ။ ရေးဖြဘိပြီ။ ။

(၁) ဥသဘ- နွားလှတဲ့ လေး ကောင်။ ။ ဇ္ဈေ့မယောင်။ ခုစောင်ခါ ပြေးတယ်။ ဝေးရပ်သီခေါင်။ ။ မိုယ်းရိပ်ကယ်မှောင်။ အိပ်တောင်တက်ပြီး။ ။ လျှပ်စစ်ကယ်ရောင်ဝါနှင့်။ ရွာမလိုဖုံဘန်ခင်းတယ်။ ကောင်းမျှောက်လို့သုံး ။

(၂) ရှိန်မကျချင်ကာ။ ရှုကွဲတဲ့ ပင်ငယ်။ ။ ဖူးငုံဟန်။ ပွင့်အံမှီ။ သီးကြွတွယ်တွယ်။ ။ မိန်းမငယ်။ သူငယ်ယောကျ်ား။ ဖျစ်မေဏ္ဍာ ပိုလျှံလို့။ ရှုယ် မတာန် သဒ္ဓေ ဖြတ်တို့။ ဖွဲ့ ကပ်လို့သွား။ ။

(၃) ယဒ္ဓေတွား။ သားလှတဲ့ နွားငယ်။ ။ ထည့်ကို မိခင်နို့တယ်။ ထူးလို့ မှတ် တွယ်။ ။ ကျေးရာ ကြွယ်။ မွေး မယ်ဘရင်။ ။ ဝတ်တာမကုန်တန်လို့။ သွီးထံသားတော်ချော့ရတယ်။ မျှာင်းခြေ့ဝပ်ဝင်း။ ။

(၄) နွားငယ်တိုဝန်ဆောင်ထားလို့။ နွားကြီးကိုသဲ့ဖြုံကာ မရှုံးနိုင်ပစ်ခွါထားတယ်။ သွားတဲ့ဖြစ်ဟန်။ ။ မှုမျိုးမှန်။ သိကြွာ။ ။ လူကြီးကိုပစ်ခွါလို့။ လူငယ်မှာနိုင်ငံရေးကို။ ခေ[illegible]ပ်ရှိထား။ ။

(၅) ကြိုးဖြန်ရ။ အဿသတဲ့ ရာဇာ။ ။ ခံတွင်း နှစ် တန်နှင့်။ ခယာဘုံယူလိုစားတယ်။ ခြားလို့မှတ်ရာ။ ။ ထိုဝဏ္ဏာ။ နှစ်ဖြာ

ယူစား။ ။နှစ်ပါးစုံ-မကုန်ထန်မှ။မမှန်ကာန် ဖြန့်ခါ ဖြတ်တယ်၊
ပြီးဖြတ်တရေး။ ။

(၆) သိင်္ဂိစင်-ရွှေထင်ပန်းကိုတဲ့။ ညစ်ညှဉ်းယုတ် မြေခွေး
ထန်။ ။ရွှန်ကျင်ငယ်ရေဖြန့်ထားတယ်။ကြွားရမြဲမှန်။ ။မျိုးမ
မှန်။မင်းထံမျှောက်စား။ ။ဝတ်စားငယ် မကုန်ထန်လို့။ မျိုးမှန်
ရှုကာညာခရင်းကိုဖွင်းရဖြစ်လာ။ ။

(၇) အခင်ပျဉ်ပေါ် လူလွှန်ကျစ်လို့။ ခွေးညစ်က အောက်နှိ
သာ။ ။မသိရှာ လွှန်အမျှားကို။ ဝေးကုန်သည့်တာ။ ။ထင်
ကြီးမှာရှာတွေ့ရုံး။ ။အိပ်နေသူ ထင်ငယ်ထားလို့။ ဝေး
ဆန်ရေယူသရွေ့ကိုးသုံး၍ပျက်ပြုန်း။ ။

(၈) ရေဖြည့်ချဲ့ အိုးခံကြီး။ အချိုးနှီးအိုးငယ်ရဲ့။ ။ဖြည့်
ရာမှာ ထပ်ခါတောင်းလို့။ မရှိရေအိုးငယ်ပေါင်းကို။ စောင်း
ကြေညှိုဖြုန်။ ။မင်းကြီးထံ။ သုံးရန်မှုများ။ ။ဝတ်စားငယ်
သုံးရောင်ရှိ။ကိုယ်ဥစ္စာဇိမ်ယာမှုကို။စောင်း မရှုအာ။ ။

(၉) ခပ်သိမ်းလူ ချိုးယူ ခတ် တယ်။ ထူးဖြတ်တဲ့ ကန်
မယာ၊ ။အနှေးကြည်-အလည်နောက်တယ်။ ဖြိုးမောက်လို့
သာ။ ။တိုင်းစွန်မှာ။ရပ်ရွာဝေဒဲ့ကား။ ။မင်းစိုးငယ် ရာဇာ
တို့။နေပြည်မှာခွန်တော်ခွဲတယ်။ခွဲလိုပျက်ပြား။ ။

(၁၀) အိုးအထန်။ ဆန်လျှင် ခတ်ပါငဲ့။ ပြေ့ဗမနပ် မတော်
မှန်။ ။ထမင်းသုံးတွေ ကြက်ပုံကွဲတယ်။ လွဲရက်ရှိဖြုန်။ ။
မိုယ်းမမှန်။ရွာပေါ်န်တွက်ကျား။ ။နှစ်ဖြက်ကာယ်မအောင်ရေ
နှင့်။အောင်သုံးတွေအမည်ကွဲတယ်။လွဲတဲ့စပါး။ ။

(၁၁) ထသိမ်းထန် ဝဏ္ဏရူ။ နေကြွးပုတ်ရက်တက်ရေ၊ ။
အတိုးငယ်မထန်တဲ့ကို။ လဲထပ်ကြပေ။ ။မြတ်ဗုဒ္ဓေ။ ဗိန္ဓော
ပိန့်ကြွာ။ ။ဘိုးနှဲ့ မွေ့ မြတ်ကိုလာ။ ပဋ္ဌာသာလေးဖြာမတ်ကာယ်
နှင့်။လဲထပ်လို့စား။ ။

(၁၂) ဘူးတောင်း ကွဲ။ ပေါ်မြဲတဲ့ မွှေတာ။ ။ရေဖြင်
ပီတည့်တဲ့။ ထဲနှစ်သည့်ထား။ ။သီလဝါ- ပညာရှိများ။

ရဟန်းရှင်လူတို့။ ဈေးရှူးမှုဂုဏ်တိမ်မြုပ်တယ်။ ကျိုးယိုဝတ်
ထရော။ ။

(၁၃) ကျောက်ဆိုင်ခဲ၊ နှစ်မြုပ်တဲ့ မြွေတာ။ ။ရေပေါ်မှာ
လှေအလား။ ခြားလို့ထင်လှာ။ ။သီလဝါ-ပညာမဲ့ကြာ။ ။
ရဟန်းရှင်လူတို့။ ဈေးရှူးမှုထင်ပေါ်ညောင်းတယ်။ ကြောင်း
သင့်အလား၊ ။

(၁၄) ကိုယ်ထရုပ်ကယ်နှင့်။ ဗိန်ဝုပ်ရွေ့ ဘားသူ့ငယ်။ ။
မြေကြီးကို-ကိုက်ခါဝါ။ စားတဲ့ဖြန့်တယ်၊ ။မိန်းမငယ်။ ဆိုး
ကျယ်ညစ်ညမ်း။ ။မှုမျိုးကိုသူစိရင်လို့။ ကိုယ်လင်ကိုအနိုင်
ကျင့်တယ်။ ဘေးသင့်ခမန်း။ ။

(၁၅) ဈွှအလား။ ငှက်များတဲ့ပတ်ဝ်၊ ။ကျိုးနက်တိုမြိရဲ
ခတယ်။ ရေးကကြမ္မာ။ ။မျိုးယုတ်မာ။ ရာဇာဖြစ်ထား။ ။
အမျိုးငယ်မြတ်သူတို့။ ရွှေထူးယူခဝဲညောင်းတယ်။ ကြောင်း
သင့်အလား။ ။

(၁၆) ကျွားသစ်သားကိုတဲ့။ ဆိတ်စားလို့ နေကုန်ပြီ၊ ။
ဆိတ်ကိုမြင်သစ်တွေ့ပုံးတယ်။ တုံး နှင့်မညီ။ ။သူလဗ္ဗိ။ ဒုဿိ
လို့နှိပ်နင်း။ ။သီလဝံ-အရှင်မြတ်ကယ်တို့။ ဒုဿိကိုအမြင်
ကာတ်တယ်။ တောရစ်သို့ချင်း။ ။

ကောသလ။ ဝေဒဟာတဲ့ရာဇာ၊ ။ထွဲခြောက်ဖြာအိပ်မက်
ကြီး။ ပြီးနိမ္မိတာ၊ ။မိန့်ခွန်းဖြာ။ လတ်ဝစုရုံး။ ။ပညာ ဂုဏ်
ရွတ်ငုံရအောင်။ ရေးကျက်ကြအုံး။ ။

အရှင်သီလဝံသဆို-သံဝေဂရတု။

အရည်တင်။ တောသို့ဝင်၍။ ရုဗင်ရအောင်။ ရွှဲကိုရှောင်
မှ။ လေးထောင်တွာဖြတ်။ အခွန်းထွတ်သော။ ကိုင်းညွှတ်ကွေး
ကွေး။ တုပ်လုပ်လေးတော။ ပြုံနီငါးရာဖြင့်။ သချာမှန်လှ။ ထကော
သဉ်။ နေထက်မိုး အောင်း။ သမိမ်း ကျောင်းလည်း။ ညောင်

စောင်းဆန့်ရုံ။ ရာဇုံသတ်နိုး။ မှန်ရည်ငွန်း။ သာ။ ခါးပန်းသင်းမိုင်။
မြှကချိုင်။ ပဲကွင်း၊ သဗိတ်အသံနှင့်။ ထိုဝတ်ဖူးကုန်း၊ လက်သုတ်
ထိုင်သွား။ ကရော။ သာ။ ရေနယ်း ပန်း လွယ်၍၊ လေး ဆယ်
ကမ္ဘါန်း။ ကသိုဏ်း။ ဝန်လည်း။ မိဖြန်း။ ထစ်ထစ်။ လွှါလေး။ သင်ဖြင့်
မချစ်ဖော်ရွေ၊ တိုထည်းနေမှ။ ဧကစာရေ။ မာန်စောင် ချပျော်။
လောဘမစော။ လူမနေသည့်။ တတောတွက်လျှင်။ တတောဝင်
၍။ တပင်တွက်သွား။ တပင်နွားကျက်။ ခေါင်းပါး။ အစာ။ မှူရုံသာ
လျှင်။ ပမာနှိုင်းတု။ ကြွက်ဥတက်မျှောက်။ ခေါင်းဥအောက်ဖြင့်၊
ချောက်ချောက်မများ။ လုပ်ရေစား။ မှ။ လေး။ လုပ်ချေ၊ မျှော
တောစကိုယ်လက်၊ ပြုဝက်လည်း။ နေ့ရက်အမြဲ၊ သုံးစွဲတိုင်းမင်း။
ရှုတ်ဆင်ချင်မှ။ သုတ်သင် အာပါတ်၊ ပရိဂါသ်နှင့်။ မာနတ်
ဘန်ထွင်း။ မကောင်းစောင့်စည်း။ ဘီလူးညီ။ ၍၊ ပုထုလည်းဆင်။
ကျင့်သောသွင်သို့။ အောင်မြင်တမ်းခွန်း။ သာမျိုး လွန်သည်။ ။
နိဗ္ဗာန်ရွှေမြို့ပျော်မည်တို့။ ။

မလျှင်သဘင်။ မိတ်ကိုသင်၍။ တောဝင်ပြီးပြီး။ ညရှိနံနက်။ ခပ်
တံဖြက်နှင့်။ ကိုယ်လက်ကျန်း။ အောင်း။ သုံးရေသောင်၍။ ညောင်
ဗောဓိပင်။ စေတီပြင်ကို၊ သုတ်သင်လှည်းကျက်၊ ကျောင်းသို့
တက်မှ။ ဓမ္မစကြာ။ မဟာသမယ။ မင်္ဂလာနှင့်။ ရတနသုတ်၊ မေတ္တ
သုတ်က။ ပေါင်းချုပ်မကွာ။ ခန္ဓာဃောရ။ ဝဋ်သုတ်ပါ။ ရတနာဓမ္မ
ချိုင့်။ ထံတိုင့်ပမာ။ ဝေဝင်ရန်း။ ကာလကျက်။ မတ္တာပြုပြီး။ ဆွမ်းခံနိုး
သော်။ ကြယ်ကြီးနှဲ ဘွတ်။ အခါမှတ်ကျက်၊ လွယ်သွတ်သပိတ်။
မေတ္တာစိတ်ဖြင့်။ ပရိတ်ရွတ်သွား။ သင့်ရာနားမှ။ ခါးပန်း ပတ်
ရစ်။ ဦးပုဆစ်မျှ။ ရစ်သစ်ချုံ၍။ ဝတ်ထသင်းမိုင်။ ထဲမြိုင်ရောရှုတ်
ဦးကုန်ထိုတက်။ လေး။ သင်တက်မှ။ နှစ်ဘက်အရွန်း။ အဝန်းသင်
သင်။ အနားပါတ်လည်း။ မချွတ်တရှည်၊ မြဲအောင် ချည်၍။
လည်လက်ကောက်ဝတ်။ ဖုံးလွှမ်းပတ်ရစ်။ အိတ်သွတ်ရေကျင်း။
မကောင်းလက်၌။ သပိတ်ပိုက်လျက်။ ငိုက်ငိုက်မျက်နှာ၊ မြင်းရွာမ
သွား။ ရှုသွင်း။ ကြားနှဲ။ ရထား။ ထမ်းပိုး။ မျှော်မျိုး တည့်တည့်။

လေး၊ထောင်ကြည့်၍၊ မလှည့်အာရုံ၊ ရေလုပ်ငုံသို၊ မြေပုံရွှေ ထွင်၊ရစ်သည်မြင်မူ၊ထွတ်စင်ရောင်မောင်း။ စလောင်း လက်စွဲ၊ ရွှေဆဲဆဲ၍၊လကိပ်ဖျာစ်ခွာ၊လက်ယာညွှတ်ခ်၊ပိနှည်းတံနှင့်၊ထစ် တည်းပင်၊ထွင်းမထင်သည်၊ မဂ္ဂတ်ဖူးတို့လျှော်မည်ဘို။ ။

တစဉ်တပြင်၊တုံသုံးခွင်၍၊လွတ်ချင်သောကွေး၊ကျင့်ဘူးလေ သာ၊သတ်သေသော်ကား၊ရေသော်များ၏၊ မင်းသားတေမိ၊ ဆုံသိဇနက်၊တောထွက်လေဘူး၊ဂုဏ်အထူးနှင့်၊ ဝေဖျူးရှုများ ရွာ၊လုမေဒါတို့၊မြိုင်သာတောဖျား၊ သစ်သီးစား၍၊ လေးပါး ဖြပ္ပ၊ပိဟာရကို၊ ရှုရှုပီးဖြန်း၊ ကမ္ဘာ့ခွာနီးကြောင့်၊ မခွန်းသီလ၊ ချွာန်ပျံ့ရ၍၊ဖြပ္ပတုံနေ၊ပျော်တုံးလေ၏၊လူ့ပြေခါသင့်၊သခွာ ပွင့်က၊ထိုနှင့်ထကျွ၊ချာန်မရတည်၊နေ့ခတ်မူဝါသနာ၊ပါမိန့်ဌါ ချင်၊သဖွါဆတွေ့န်ရှိသင့်တန်ဟု၊သုသာန်ရှုကွ၊အရည်နှင့်၊တူ ကွမကွာ၊သောသာနီသစ်၊ကျိုက်ထစ်ပုံသတူ၊ဆောင်ယူမြဲတီ၊ တိစိဝရိက်၊ကျင့်ဝတ်စိတ်ဖြင့်၊ သိသောသာမကွာ၊ အရိယာတို့၊ ယထာသဿတိ၊မရှိနိုင်၊မြိုင်ပဏ္ဏပိုင်နှင့်၊ ခရိုင်ရောရူ၊ခလုပွွာ ဥကာသန၊ မလွတ်ရတည်၊ ခံတဆွမ်းဝတ်၊ ပိဏ္ဍပါတ်ဖြင့်၊ မပြတ်သမ္ဘဝါန်၊ အဓမ်မြဲပင်၊ ရှေးအစဉ်မှ၊ ဓုတင် အရိုး၊ သုံးဆယ့်ကိုးနှင့်၊ ဂုဏ်ရိုအမှန်၊ ဝိဌာန်ပိကာယ်၊ ရှစ်ရစ်လုလွှ၊ ကြောင့်ကြဆယ်ပြား၊ ပစ်ခွာရှောင်ထ၊ အရိယာတို၊ ဝံသလေး ထွယ်၊ဝင်ကြွယ်သီလ၊သန္တောသဟု၊မွေကျင့်မှု၊ဆဲ့နှစ်ရတို၊ ။ သာဂရနှတ်တို့ခေါ်မည်တို့၊ ။

ဝလေဆရာကြီးဦးမုညသို၊သံဝေဂပေါါစာ။

မဟာဗ္ဗဝါ၊ သံသရာဟု၊ တဈာဥည္ဆွန်အိုင်၊ ဝဲပွတ်ထိုင်မှာ၊ တရိုင်သောသော၊မြုပ်နှစ်ကယ်မြောကြသည်၊သုံးလောကရှု ငါမောင်မှုလဲ၊ထို့တူမကင်း၊အဝိဇ္ဇာဖျောင်း၊ တဈာငယ်နှောင် သည်၊လှောင်ဆိမ်တွင်းမှာ၊မြေကျင်းဆယ်ထစ်၊ သံယောဇဉ် နှယ်၊သံကြိုးငယ်တွယ်သည်၊ကယ်တိုင်သောခတ်လို့၊ရစ်ပတ်

ထုံး။ချည်။ကျုံး။မဖြည့်နှင့်။သေချည့်ရှင်ချည်။ တလည်လည့်လျှင်။
အတည်မရှိ။တေဘုမ္မိဝယ်။ဓာတ်ဇရာ။ မရဏာနှင့်။ ပူပျာဗိ
ရာန်။ပဋိသန္ဓိမှု။ချုပ်နှံ့ပ်ပေါက်ပြား။အနိစ္စအင်။ မမြဲချင်သည့်။
အမြင်သာ၊နှင့်။ မယား တဘဝွယ်။ သား တဘဝွယ်သည့်။
ထကယ် ထင်မှား။ရှာကြတယ်။ ငါ့ဖိမ်ငါ့ဟာ။ ငါ့ဥစ္စာနှင့်။
ငါတဆိုဆို။မရှက်လိုသည့်။ဝန်တိုစင်းလဲ။လုရုက်ပုဂ္ဂင်။ရှာဖွေ
စည်ပင်။ဝိညာဉ်စဲလို့။ငဲ့ခံ။ကြွေလေသမျှ။မှုတိစ္ဆနှင့်။ ‘ဆမထန်
သည်။ပုပ္ပန်ရမယ်။ခန္ဓာတောင်ကို။မော်ဖြင်သေး၊လို့။ကြောက်
သေးတယ်။လေးတွယ်ဓါတ်တွင်။ နွဲ့လိုင်ယ်ယှဉ်သည့်။ မြို့ဘင်
သည်ချျာ်။မြဲမဟုတ်သည့်။ ဘုတရုပ္ပဒါန်။ရုပ်နှင့်နာမ်တု။ တယ်
ခန္ဓာ။ဤကိုယ်မှာလျှင်။ကောသာ့ဆံတွေး။ကိုယ်မွေးပေါင်း။စည်း
ခြေလက်သည်း၊နှင့်။သွားသည်း။တွေ့တွေ့။အရေအသား။ကျော
မျှားဆိုင်းခက်။ကြိုးဆက်ချင်ထိ။နှစ်ထိမိမောက်။ သုံးဆယ်ခြော်
သံ့ည်။လေနွဲ့ကြောဘ်စရာ။ရွှန်တွယ်သဘောကို။ကိုယ်သာမက်မှာ။
အနုဏ္ဍားပုတ်။လားလားမထင်။ ရွှေငွေထဲ့ခွဲ့လို့။ဝတ်လဲဆင်သည့်။
ရယ်ချင်ဘွယ်ကြီး။ဖြင်မှာနိဗ္ဗန်း။အတွင်း။ကြမ်းသည့်။သဖန်း။
သီး၊သို့။မိုးကြိုးပိုးငယ်။မျိုး‘ရှစ်ဆယ်လို့။ဗိုတွယ်နိုကာယ်။ နေ့အိမ်
မှတ်လို့။ဇရပ်လုတ်တိုင်။သင်းချိုင်းပမာ။ကာ့ဗွရွှာန်း၊နှင့်။ ရုံဝန်း
ယော်ရှာသည့်။တယ်မှာမောင်ကိုမြင်ပမယ်။သို့ပါရက်တို့။မသို
မသေ။ချစ်ဖော်ချင်းနှင့်။ မကွင်းတွေ့သည့်။ မနေချင်ြာ။ မောင်
ထင်စား၊လို့။အမှားပိုသည့်။မဂ်မိုလ်ဝေးလှချေသေးတယ်။ ။
မယ်မယ်မဦး။ ကျော့ကြိန်ညိုငယ်။မောင်တော်သင်ထဲ့။ မဂ္ဂင်
ထမ်းတို့။ကာမဂ္ဂာန်းရှောက်။ထိတာ။ဆောက်လို့။ မောင့်နောက်
တော်လိုက်။တရေး၊သံဝေ။အမြှိုက်ရေတို့။ သည်ဘောတိုက်ပါ့
မယ်။နှား၊ဝိုက်ပမယ်မဦး။ရှုဖြည့်နိဗ္ဗူ။ သေဘင်ကမ်းငူတို့။အတူ
နှစ်ဦး။မဂ္ဂင်ရှက်တန်း။ရှုဘောင်ပျံ့ကို။မောင်နှံ့မှုအဘောင်။ရည်
ရူးတော်မှုပါ့ကွယ်။ ။မြင်နိဗ္ဗာန်။တုံသုံးတန်မှာ။ဖန်ဖန်ကြိမ်
မှား၊ထုံးစည်နွှား၊သို့။ဆိုရှားပူဖြင်း။ခါခါ၊ဆင်းလို့။သေတွင်းငယ်

ဝင်သည့်။တသယ်တွင်မပြိမ်းကြတူးကွယ်။ ။သို့အခါခါ။ပူသည်
မှာလဲ။တကျော့မောဟ။အရင်းစစ်လျှင်။မြစ်သည့်ကန္ဒီ။ သုံးဘဝ
လူ။တကျော့လူလို့။ ရုပ်ပါရုံထင်။လှလှမြင်မူ ။လိုချင်ငမ်းငမ်း။
တေးကိုတိုင်းထွာ။မမြင်ရှာသည့်။ပိဋကလွှမ်းလို့။ကျိုးကန်းမိုက်
မှောင်။ဆင်သေကောင်ကို။ရေဖေါင်သေဘက်စား။အလိုက်မှား
သို့။ငါ၊ပါ။မြော်ခုန်။ကာမဂုဏ်ကို။အခရှုံဝတ်ဝတ်။ လူမတတ်
ပင်။လျှော်စားဖြတ်စား။ ဥပါဒါန်နှင့်။ မာရ်မထောင်သွားသည့်။
မှောက်မှားကြတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်-တိုယ်တဲ့၊ အထင်လွဲလို့။
ကျွတ်ခဲတယ်။ ။ခင်တွယ်မက်မော။တမိုးသေဘက်ခင်။တနေ့
ဝင်လဲ။လိုချင်မောနှင့်။သဘောလှစ်တွေ။ကိုယ်ဖြစ်တွေကို။စေ့
ရေမထောက်။လုပ်ရင်းကိုင်ရင်း။ကြီးညည်ရင်းပင်။ဆိုခြင်းရော
လို့။ကောက်ကောက်ကိုင်းကိုင်း။ ရှက်မြို့ချင်သည့်။ နွားတိုင်း
သွားတုန်း။ဆင်ဖြူများ၍။အသေးတြီးသည်။ လူမိုမျက်ပြား။ ရှံ့
တွယ်များကို။နွားဖျားညီတွယ်။ပျော်မိမင်းက။နှိပ်နင်းတယ်။ ။
ကြီးငယ်မဆို။နတ်ထက်ပို၍။နဂိုမူရော။လှယဉ်ပါလဲ။ရေကျော်မီး။
သေဘေးထိက။ပုတ်ရိညှိန်။အဝပြန်မှ။မတန်လေသေး။လင်
သါးမိခင်။မကြည့်ချင်သည့်။ရှောင်ကြဉ်ဝေးလို့။တံတွေး၊တွေး
ခါ။ကိုယ်လွှတ်ကယ်ခွါသည့်။သိလာချေဘူး။ကြွေခြင်ကလိဆန်။
နောက်လှည့်ငယ်လှန်သည့်။ပြို့အန်မူးလို့။ပေါက်ပုံးခဲညီ။ကိုး
ဒွါရကံ။ပီးကျူငယ်ရှိသည်။ လူစိုလ်ဖြစ်ခြပေတဲ့ကွယ်။ ထိုရှု
တွယ်ရန်။ပျားနှဝဘော်ကြောင့်။သေပြန်သည့်မှာ။ အဝိဇ္ဇာ နှင့်။
သင်္ခါရဝိညာဏ်။ ရုပ်နာမ်အာရုတန်။ဖဿဝေဒနာ။ တကျော့
ဥပါဒ်။သုံးရပ်ဘဝ။ဇာတိကလျှင်။ ကြောင်းစပ်စွည်း။ ပြုသည်
ချည်းကို။ အနည်းငယ်မျှ။ ဉာဏ်နှင့်နှိုင်း၍။ မတိုင်းကြလို့။
လောကနိက်ဝယ်။ကတောင်ချောက်ချား။ သည်လိုသားနှင့်။
ဖြားကြတယ်။ ဝိတ်ကွယ်မှောင်ခါ။ အဝိဇ္ဇာနှင့်။ ။တကျော့မူထ။
ဖြတ်နိုင်မှသာ။တဝဋ္ဋဆန်။ပြည်နိဗ္ဗာန်ကို။ကြနိုထုတ်ချောက်
ထမ်းမှန်ရောက်လို ။ ကင်းမျောက်ထိုခြင်း။ ပျားနှဝ ကင်းလို့။

သေသမင်းမနိုင်။ အသုံးတိုင်သည်။ ဖြိုးနိုင် ချေ့မယ်။ နီမွှာန် တံခွန်လွှဲ၊ အလှူပေးလို့။ ကြွင်ရေးငယ်သွယ်။ ဝင်ကြွင်ကြွမှ တော်ကြွမယ်။ ။သက်လယ်ဖြာဖြူ။ညာခုနှစ်လှူနှင့်။ သည့်းအရူ နှစ်ပါ။သော့ရင်သားတို့။ တရားကျွင့်ရန်။သော့နည်းခံလို့။ ညာ ဖြန့်ရေးတိုင်။ ရှုကာလိုဏ်းနှင့်၊ မထိုင်းမတွေ။ကမ္မမ္ဘာနီကို။ ရှာန် ထမ်းဖြုံလို့။မြို့ကြွပါ့သားမောင်မယ်။ရွှေတုံနီမွှာန်။ ကူးတိုင်ယ် ခံသည်။ လျှင်မြန်ထုတ်ချောက်။ လေးပေါက်တူပင်။ ရှုဖြည် ဝင်ကျုံ။ တောင်တော်ယဉ်သည်ခါစီးရအောင်။ အပြီးတိုင်ကြီ ကြွတွယ်။ ။

မြင်းဖြူမြို့ဆရာကြီးဦးငေးဆို-သံဝေဂပိုချင်းကြီး။

ပါရမီဆယ်ဖြာကမြင့်သူ့ရှိ။လောဝေဒီ-ငယ်ခါကလင့်သလို ဖြင့်။ ရာဂပီဘယ်ဓမ္မတာနှင့်ရယ်မှ။ တွယ်တာသဖြင့်။ ပေါင်း ပေါ်မကဲ-လောကီအရာသွာချင်ဟါသတိုကွယ်။ရွှယ်ပမ္မနာနှင့်။ ဆယ်သမ္ဘာရင့်ပါတဲ့။ နွယ်မတောဖြင့်လောင်းတော်ဇနက်ဗော ဓိလျှာမှိုသာ။ ။သီဝလီ-မည်ရှိစိတ်ထဲတွေရဲ့ဖြင်းမှန်ရဝေရံရွှေ မိတ်တို့နှင့်။ငွေရိဝ်ဗြိသမရာသပါလို့။ ရွှေမိဖွံ့လာနဂရမှာလ။ ရာဇရာဇ်နိမ့်ရှိ။သမ္ဘဘုန်မာယပိန်တုန်းတို့နှင့်။ နွှန်လောက် ဇရာ ပါပေနေ့ကွယ်။တုန်းတောက်တဲ့ခါ။ ။မူးသုရင်မော် သခင် ဇနက်မှာလ။မြူးရွှင်ပျော်အစဉ်မပျက်ပေ။ ဥယျာဉ်ခံတော်သာ ထင်လွှက်စံတော့၊ နှစ်ပင်သရက်တိုတဲ့မြင်ရခါ။ အသွင်မျှ တောမှို-နိမိတ်သံဝေတော်ဖြောင်။ အမယ်လေးမရွှင်မဖြုပါလို့ တဆိတ်ကမှရုံရွှေတော်အပေါင်း။ ။မကော်ပါချင်၊ ကနက်နဂ ရာခွင်ကဖြင့်။သရက်မောတင်လို့ရို့။အမျက်ကသာထင်လိုက် တော့။ငါဘုရင်မလှုံမွေ့ချင်ဘူ။ရွာဝဥ်ကြီးအတွေ့။ထုံလေ့ရာ ဂီဆန်ထဲ့။ ဇာတိဥာဏ် တရံမျှ မသန်းရအောင်။ လောဇီချာန် သမ္ဘာန် ရဟန်းတိုလို့။ ဖန်ခွန်း ဝမ္မာယ် ထင်လို့။ တကာယ်ပင် ပေါဝန်ဖျာ့ထိသို့။မယားပါသားပါများတကာ။အားနာဖို့တာ။

ချက်ကနှင့်၊ မသွားသာ-သွားသာ- တရေးရှာ သွားပါ သော်ခတော့ သွားရသူ မို့ကွယ်၊ အမယ်မင်း- သနား စရာ- တို့အခြောင်းတို့လ။ တရေးမရတဲ့တို့အပေါင်းမှာဖြင့်၊ ကရို့ရေ၊အခွားမခွ၊တပါးဇနကရဲ့၊အလားဆလိုမို့။ အားကျုဝရာကဖြင့်။ အပုံ့အပုံအပုံကောင်း။ ။

မြင်းခြံမြို့-ဦးဘေဆိုင်ချင်းကြီး။
ငှင်းတေးသည့်တေးသားနှင့်စကား
အကြားမလပ်။ထသားတည်း ဝင်သည့်ဖြစ်၍
တေးသားနှင့်စကား-ကွဲပြားသိသာရန်။ဒေသံအမျိုး
မျိုးနှိုင့်ဖြင့်ပြောင်းတူး၍။
အထူးသတိနှင့်သတ်
ဆိုကြပါ။

ပေါင်းအဖော် ချွမပရယ်လို့။ ဝေဝင်းမမြှော် ဝနာကြွရှာထဲ့။အလေ၁င်းတော်မဟာဇနကတို့လ ။စကြွမို့ကြောင်းဆိုက်ခါ။ကရို့ရေ-မညှာမဆာ။ကညာမတိုက်ဒို-ချွကြွမို့ကောင်းလိုက်ထာ။ ။ရတနာအသက်ကတို့နှင့်၊ နဂရာကဖြင့်မဟက်ပြီဘူးလို့။ မဟာဇနက်မှာလ။ ဝနာကထွက်ရှာတော့၊ ကန္တာပျက်ချွလို သေနင်္ဂါတို့နှင့်။ ငွေသင်္ဂါ ရွယ်မဒိမိတို့ပါ။ ဆွေကြင်ရာမယ်သီဝလီမှာတော့။ ဖြည့်ကြီးရှင် နောက်တော်ပါးရယ်က။ ထဘဂ်ါးမွှာ ကတိုကချိနှင့် လိုက်ထဲ့ဖြင်၊ သနား စရာတဒိဒိနှင့်ရှိုက်ပြီးတော့။ ။ဦးတိုက်ခါဆိုင်းတော် မှုပါအုံးဘုရား။ ရပ်တော် မှုပါအုံးဘုရား။ ကနက်ထီးစည်၊ ဝံတော် ဖြည်တို့။ ဖြန်လည်တော် မှုပါအုံးဘုရားရယ်လို့။ သနားဘွယ်တစတစနှင့်၊ အခါခါရှိုက်ဝန်းပေါလို့။ မသွားသာအောင်၊ ရှားတကာ။ တားရှာကြလွန်းတာ့ကြောင့်၊ မိန့်ခွန်းတော်သည့်ကွင်မှရတ်ပြီ။ ။မဟုတ်ပါဘူး- မဟာဘူကောင်းတော်ကြီးမျာ။ ဤမိဏ္ဍိလာပြည်ကြီးဘယ်သူ့ပြည်လဲလို့မေးတော်မူရော့။သည်

တော့ အမတ်ကြီးများက။ မှန်လှပါ ထုန်းတော် ကြီးလှသော
အရှင့်ပြည်ဖြစ်ပါကြောင်း- သံတော်ဦးတင်ကြရရော့။ထို့မင်း
ကြီးများ-ခင်းကြီးတို့သံတော်ဦးတင်ချက်အရေး၊ငါ့ပြည်ဖြစ်က၊
ငါအစိုးရရော့မဟုတ်လေ။ဒါ ငါအစိုးရမှဖြင့်လဲ၊ငါ့အဆော
တော်။ဘယ်သူမှမဖျက်ကြနှင့်၊ ဟောဖြင့်စ- ထက်ကိုင်တော်
တောင်ရှေးနှင့်။ အရေးကြောင်းမြေပြင်ဝယ်သာသနဲ့မယ်။ ဒါး
သည်အရေးတို ဘယ်သူမှဖျက်ဖောက်လို့ ငါ့နေ့ဘ်ကိုမလိုင်
ခဲ့ကြနှင့်။ လိုက်သောသူတို့ ဆဲဆောတော်ဖျက်မြွှသတ်နည်း
နှင့်။ ကျပ်တည်းစွာ မင်းအဏာသင့်စေသို့။ တချက်လွှတ်အမိန့်
တော်ထုတ်ပြီး-ခပ်သုပ်သုပ် ဗိုလ်မဝန္တသို့ ရှေ့ရှု ကြွမြန်း တော်
မူသွား ရော့တဲ့။ ကြွမြန်း တော်မူ သွား တော့။ ပြည်သူ
ပြည်သားအပေါင်းတို့သည်။သောင်းသောင်းရုတ်ရက်။သရုဲ
ရာရေကျော။ဟော့သခေါ်ဖျက်သကဲ့သို့။လက်အုပ်ကိုယ်စီ။ချီ
ထုံရှုထုံ။မြေမှာလူးလိုက်။ရှိခိုးခိုက်။ ပူးလိုက်ထုံနှင့်။သံကုန်ဟစ်
အော်။ ပြည်သူတို့ကိုးကွယ်ရာ ဘုရား။ ကျေးတော်မျိုး။ ကျွန်
တော်မျိုးတို့ ကိုးကွယ်ရာမဲ့ ရှိကြရအောင်။ ကိုယ်တော်မှ ပြ
ရက်လေချင်း ဘုရားရယ်လို့။သားခဲ့တဲ့ ဖအရေး ကြောင်းတွင်။
ထက် ဥကျွခင်း ဆိုက်ကြ၍၊ တရှုံ့ကာရှုံ့ကြတဟိုဟို။ တဆိုခါ
မျှော်နေရစ်ကြရရော့တဲ့။နှမတော်သီဝလီဖေဗီကတော့။ မွေ့မ
သီအဆွေးထွိုင်လှ။သေပေစီမင်းနှင့်ဘု ကိုယ်တော်ရေ။ ။တ
ငေးမှိုင်မှုံအမိုင်းတွေ့နှင့်။လူ့ထိုင်းမှာမနေပြီဘူးလို့။မြေမဟိတ်
ခါသိမ့်တဲ့အောင်။အငွန်းကုန်ရွှမ်းချုန်လို့လိုမှိုရှာတော့။ မိန့်အာ
ဏာ ရေးတော်ဖျက်ပြန်လို့။ တတ်တွက်ခါ အမှို လိုက်ပြန်ရေး
တောထိုက်ဝန္တာမှာနေပ်ချာ။ ဗတောတမှိုက်- ဝေသမတိုရှု ကာယ်
ကြောင့်။မဟာပိုက်စရော။ ။တတောမြို့ဝ်မဟိရဲ့တပိုက်မှာလ။
မမောနွှင်အမြှိအမြှန်လိုက်ရှာ၍။ပြည်ပြန်ထိုက်အေဒင်အခြေ
ဖော်လို့။ရွှေနံးတော် သင့်အောင်ပျောက်လေသံလဲ။နိုက္ခမာန်
မှိရွှာန်မြောက်သူမှို။ညှာတောက်ပုံမှုအရောနှင့်။ယူစနာခြောက်

ဆယ်လောက်ရှိသို့မှ။ တမြို့ကျွာ နောက် လယ်လို့ မကြည့်နေ
တော့။ ။မယ်သီဝလီကာ-သွားရင်းသံတော်ဦးတင်ပြန်သတဲ့။
မှန်လှပါ- ကျွန်မသခင်။ ဝေရဂါသတ်နံ။ ဝတ်ဆင်ဖြန်းပါတဲ့။
နန်း။ကြီးရှင်ဘုရား။ ။တင်ပါသည့်ဘုရား။ယခုကိုယ်တော်မြတ်
ရဟန်းပြုသည့်မှာ။မည်သူကိုမှမပြောဆိုတိုင်ပင်တော်မမူဘဲ။လူ
ခပ်သိမ်းတို့အရိပ်ခိုကိုးရာဖြစ်သောပြည်ထောင်ပင်ကြီး၏။ဝေး
ပြတန်အချက်ကိုဖောက်ဂျွန်းပိန်ခက်၍။ လတ်တလောချင်းပါ
သတဲ့သို့။ကိုးကွယ်ရာမရ-မူလောင်သောစိတ်ဖြင့်။ အရိပ်ခိုရာ
မဲ့ရှူ။ရာန်ငွေ့မူလောင်မည့်နောင်ရေးကို။ တွေးတိုင်းကြံတိုင်း
ထိတ်လန့်မှုပန်းခြင်းဖြင့်ခါ- ရှိနေကြရပါသည်။ ထိုဖြစ်ပါ၍။
သဗ္ဗဝါပေါင်း-ချမ်းသာကြောင်းကိုအောက်မေ့တော်မူသော
သဘောနှင့်အညီ။လောကမွ-မြှောင်ခါသောအားဖြင့်။ သား
တော်ဗိမ္ဗာဓိရကို-ကိုယ်တော်တိုင် မင်းဘိသိက်မြှောက်သွန်း
၍။မြေ့ဝန်းရိပ်မြဲ။ဘောဇဂဗသနှင့်တကွ။ဩဝါဒအရပ်ရပ်တို့ကို။
နှင်းအပ်တော်မူပြီးလျှင်။ ပြည်သူပြည်သားတို့ ကိုးကွယ်ရာ။
ဖြစ်စေတော်မူပြီးခါမှ။ လိုရာသို့ကြွတော်မူပါမည့်အကြောင်း။
တောင်းပန်လျှောက်ထားသည်ကိုကြား၍။ သွားတော်မူမြဲတိုင်း
မြင့်သော။အလောင်းတော်ဗောဓိကား။ဗလိဗောဓအရပ်ရပ်တို့ကို။
ပယ်ဖြတ်ခါ၍ခဲ့ပါပြီတ။စဗ္ဗာဓမဟာနေပဒါ-မိတ္တာမစ္စာစ-ညာ
တကာ။အဓိမ္ပိတော်ဂါထာနှင့်အညီ။ တန်ပါတော့ ကွယ်နန်း
ကြီးမယ်ရယ်။ဘယ်နှယ်ကြောင့်ပင်။ နောက်တစ်ခါ တင်ပြန်
ရသလဲ။သင်မိဖုရားပါများစွာရွှေဘော်။ဆွေတော်မျိုးတော်အ
များ။တိုင်းသားပြည်သူတို့အလုံးကို။ မလုံးမရစ်-စွန့်ပစ်ခါ၍
သူ့မှာ။အဘယ်မှု၍။ ဆွေမျိုးသားမယား- တိုင်းကားပြည်ရွာ။
ရှိရဦးမလဲ။တျေးရှုးမှနှပ်။ ရှေးဦးကဖြတ်ပြီးပါသို့ဆိုတော။ ။
ပူးကပ်ခါ မောင်တသုန်းတို့လာ။ ဆွဲနှပ်ခါ နောင်မရှုံးရအောင်။
နှောင်အုံ့မည်နှောင်ခါဖွဲ့သော်လဲ။ရှောင်ခဲ့ပြီရဝေပိုင်ရဲ့။ခပြေ
မှိုင်းကြုံခါမရွေးလာနှင်တော့။ ဖြန့်မကြောခံ့ရွာနဆိတ်ကို။ မြန်ပါ

ဖြန့်ပါချရယ်နှင့်၊ သံဝါပပါလို့ဆိုမြွက်ရှာ၊ ကိုယ်ဘက်ဆေပါလို့ မကိုးနိုင်ညာ သပုဒ်ခါတွေး၊ အိရှက်စရာမို့ မလိုက်ပါဘူဆိုရှာ သေး။ ။ထိန်းချာသုံးစိမ်းကြွယ်ပန်းမှုသည့်လိုက်ရ၊ မိန်းမဂုဏ် အရှည်ခံနှဲ့လောက်အောင်၊ တည်တန့်ခါပြိမ်မနေနိုင်ဘူ ကိုယ် တော့၊ သိန့်ထဘွေ့လင်ကာမဏ်ထာနှင့်၊ ဇုနွေ့အစဉ်ဖျက်တယ် လို့၊ နှင်ရှက်သူဆိုချင်ဆိုရေ့ဘုရား၊ ကျွန်တုန်းမိုကြရာစခန်း ကိုဖြင့်၊ တဘ္ဘမ်းမကွာဘယ်ဆီဆိုက်ဆိုက်ကယ်လို့၊ တနန်းညွှာ ထွယ်မို့လို့ လိုက်ဖြန်တော့၊ ကျောက်စိုက် ဘေ့တွေ့ထွန်ပါတဲ့ ရေတံခွန်ထို့မို့မြိုင်လို့စီးတဲ့ဖြင့်၊ ပေဟမဝန် စိန့်မြိုင်ကလဲကြိုးဖော် ပေါ့မို့၊ မကြည့်မြင်ပြည်သူထီးရယ်က၊ အပြီးတိုင်နောက်တော် လွှဲပါလို့။ ။ဘွဲ့နှယ်ကြောင့်ကွယ်၊ သံယောဇဉ်အတွက်သွား သူကို၊ ဇွတ်အလကားထွယ်နေရသေးသလဲ၊ သည့်နှယ်ကွဲနှမ၊ မင့်မောင်ပြော သဘောတော်ကျရစ်ပေတော့၊ နှမကလဲအတွင် တား၊ မောင်တရားကလဲအတွင်ရှုံး၊ မကြည့်ညီဘို့ရာ၊ သည့်လို နှင့်ထာခဲ့ရ၊ ထမ်းဂျွှာကလဲဆုံးခဲ့ပြီ၊ တလမ်းတုံးသီကရိ၊ မောင် ဒုရား မင့်အတွက်ကယ်ကြောင့်၊ အရှက်တော် စည်လိုက်ရ တာ၊ လာတီချာနှ- နာရေဒရဲ့ဖြင်၊ တာပသသမိဂါဖိန်၊ သူတို့က ထဂိုဏ်းထူပြီး၊ တိုင်းဘူ ဖြည်သာ၊ သည့်မယားတို့ကြောင့်၊ အမှားကို သင်မကျွန့်လေနှင့်လို့၊ ထရားနှင့်လဲ အနှိမ်ခံခဲ့ရပြီ၊ တကြိမ်လဲ ဒူယေမကာလေး၊ ရဟန်း ဖြစ်လျက်၊ မိန်းမကိုင့် ကွက်ရမလားလို့၊ ရှက်လောက်အောင်စကားခင်းပြီး၊ ကစား ရင်းသွဲ့ဝါဒပေးလိုက်ပေါ့၊ လေးသွားကတတ်ထန်၊ သင်ရထန်းထ ရားထိန်းသော်လဲ၊ မိန်းမကြောင့်တရားတော်ငို့လိမ့်မယ်လို့၊ မြွား ပြောင့်ရင်းအဆိုခံခဲ့ရပေါ့၊ ဒဲ့အတန်တန်အဝဝ၊ ကိုယ်မျက် မြင် ကိုယ်နားကြားပကွယ်၊ မောင်ဘုရား ငါ့အတွက်ကယ် ကြောင့်၊ အရှက်တော် ရဗ္ဗပေါ့ကိုလို့၊ မိန်းမေထိမ် မာလာကွ ဏေ ဖြစ်ပေ ထက်မြင့်၊ ကြင် နာ ပိုလဲတခြား၊ သနားမိုလဲ တ ခြေ့ာင်း၊ အားနာမိုလဲ ကောင်း ဖုပြီ၊ တောင်းတောင်းပန်ပန်၊

ပြည်ရပ်ရွာနိဂုံး။ မြို့နန်းသာမြို့ပါ။ ပြောသဘော–ဒြဗ္ဗာခွဲ။ သည်
လောက်တောင်အခါခါကျော့ပ်လှိုရို့။ အသတော်တော်တွဲ ချင်လှ။
ကိုင်းတခါဖြင့်– လင်ကာလဲပါ့တို့။ ထင်မှောက် မှားလို့မှ၊ ထင်
ယောက်ျားမဆို နှင့်တော့။ သင့်ကိုလဲပါ။ စကားတွင်သဲ့လို့မှ။
မယားရဲ့မဆိုပါဘူး။ မေတ္တာတော်လုံးလုံး။ အရှည်မျှော်။ သည့်ဘ
ဝ။ သည်မှုနှင့် ထုံးကြမို့။ အထုံးသ တ်သမော့။ မြတ်ကြောင်းကို
ယုံကြည်အောင်။ ခုံတည်လို့ပြောသိုက်ရအုံးမလား။ ယောဖြတ်
သဲ့ ခါလက်တော်နှင့်ယူလိုက်မယ်။ ဆံမြူမြတ်ကလေး မြင်စ။
အဲ။ ပြုတ်ပြီးသောမြက်သစ်ပင်။ ထယ်လိုပင်စပ်သော်လဲ။ နော်
ထပ်ခါမရှင်သလိုဘဲလို့။ ကြင်နာတော်မမုံ့ နှင့်။ သုံ့တုံ့တုံ့မိန်
တော်ထားပြီး။ သွားခဲ့ ဟန် ကိုယ်တော်ကမိမ်းလိုက်တော့။ အ
မယ်မင်း မိမ်းတော်မှုလိုက်လေချင်း ကိုယ်တော်ရယ်။ ။အ
သစ်ညွှန်ဆောင်သနော်ဘယ်ခါမှ မပြောင်းပါတဲ့။ အချစ်လွန်
နှောင်သတော်လွယ်မြဖယောင်းရယ်နှင့်။ အနှစ်ခုနှစ်ထောင်
ကျော်ပေယ်ကပေါ်ပါကလေး ပြုတ်တောင်းအောင် ကိုယ်တော်
မှပြုရက်လေချင်း။ နေမဖွယ်သေမယ်ရှုပါဘဲ။ အုံရင်ထိုးရုံတင်လို့
ရလိုက်တော့မယ်။ အမှုအရာရာပေါ်ပေမဲ့။ အာနာတော်ဖေါက်
ထယ်လို့မှတ်ပြန်ရော့။ နောက်ထပ်ခါမတင်ဝံ့ ပါဘု–ဘုရားတဲ့။
တကယ်ပင်–ငယ်စဉ်ကချို့သူမို့။ ရင်ညွန့်မှာ မိုမိုတုံ့လှတော့။
ဆိုဝို့ရုံမနေနိုင်ဘု။ အမြေခြိုင်ရွှေငှက်ပျောကဲ့သို့။ သေစောဝယ်
တွေတွေငေးလို့။ မြေပြင်မှခင်လဲရှာရော့တဲ့မောင်မင့်။ သည့်
တော့။ ။မဟာဇနက္ကမင်းကြီး–မျက်နှာတော်လွှဲပြီး။ တကာသဲ
ပင်သည့်ဝေဒနာနှင့်။ မေခမျှသေမှာမှတွေ့ကြိုနိုင်ဘု။ ငကေစာ
နေရာတိုမက်သူမို့။ မြေသာမှာခြေခြာဖျက်ပါလို့ ရယ် တွယ်။
အမယ်လေးကုန်းထက်ကလေးဆီက။ ချုံးရတက်ရွေးရက်က
နှင့်။ ရှုပြည်သူတို့ရေ။ အမယ်မင်း။ နှစ်တုန်းရှိ့အတွက်။ အထုံး
ဆို့ လို့ထက်လောက်ပါရှဲ။ အဆုံး ရက်ရက် စက်စက်။ တုန်း
ဇနက်မှာသေးပုံးငှက်ပါလို့–ဟိမဝန္တာသို့–ဝင်လို့ပြေး။ ။

စလေသရာကြီးဦးပုညဆိုသံဝေဂတေးထပ်။

အရွေ့ဝသုဝေးဝ။ ခုတွေးဆဖြန့်လှှန်။ ယရွေ့လေးနက်ဖြန်။ ရက်မှန်မှန်မသိ။ အနိစ္စလက္ခဏာ။ သန်ဘက်ခါထုံးဆမရှိ။ ။ လူ့အသက် ဖိုပမာပဒုမ္မာနေ့ထိ။ ကုန်မကွာကြွေမိုးထို။ ဓာတ်ပသဋ္ဌေ။ ဝဋ်ဒုက္ခသံသာဝဲ။ ထဲ့ခြိဖြစ်ပျက်သဘာဝွေ။ ။ နေ့ခင်ရိက္ခာပါလေအောင်။ အရွှေ့ကိသိလနှင့်။ တလလေးရက်ဝယ်။ ဖြဲပါတော့မယ်။ ကျန်နှစ်ဆယ့်ခြောက်ရက်ဝယ်။ ငါးပါးကွယ်သိလနှင့်လေး။ ။

ရှင်းဆိုတေးထပ်။

ရွှေမြင်ထို့ ညဗျောက်။ ကြောက်စရှစ်ကောင်။ ဤကာယ ပုတ်ပေါင်ကို။ မဟုတ်အောင်ကြံဘူး။ မမွေ့လို့ယရွေ့ခွါမယ်။ ဖြည့်ဓမ္မပျော ကမ်းသို့ ရည်ရူး။ ။ သည်ဝတ်က ကိုယ်လွှတ် ရှောင်မယ်။ ထေရ်ထွန်းခေါင်ထံဦး။ မွေ့ချောင်တောင်ထူး။ နေ့ခင်ကူးလိမ့်ပြောင်ပြောင်။ လေးတရာရှုဆီမွှေးငယ်နှင့်။ ခင်ခင်လေးတုံးနေ့ကြံချောင်။ ။ မုန်းပါပေါ့မဟုန်းခေါင်ငယ်။ ကြော့သုံးတောင် သင်ရိပ်လို့။ ရှုစိတ်က အနုမြှု။ ဗိုး မရှို့သူ။ ကြင်မမွေ့လို့ခင်လေ့လူကို။ သာရမှုခေါ်ရစ်တော့လေး။ ။

ရှင်းဆိုတေးထပ်။

ဘုတ်ထန်းချောင်ရိပ်သင်္ဂ။ နိဗ္ဗာန်ပွားသူ။ ဆိတ်ငြိမ်စွ မှားမကူ အောင်။ တရားပူကျင့်သုံး။ ကိလေသာယုတ်မမွှေကို။ သုမုရွှေ ကင်းဖြတ်အထုံး။ ။ ဟက်ဩဿဝဋ်နှောင်ဟာကို။ လွှတ်အောင် သာခွါရုံး။ အရိယာ ကျင့် ထုံးဖြင့်။ ဆင့်ဆင့်သုံး ဘာဝနာ။ ကသိုဏ်းရှာနဆင်မြန်း။ တင်ကမ္မဌာန်းဗွါးချင်တော့သာ။ ။ မရွှေထစ်-လူ့ဖြစ်ဟာကို။ ဥပေက္ခာပါယ်ကာနို့လို။ နယ်အမြန်ဖြည် သိဝ်။ မြန်းတို့စိတ်ညွန်။ အဝိဇ္ဇာတဏှာဝန်ကို။ ပယ်မှန်ပယ် ကြောင်းကဲ့လေး။ ။

ဝေလေဆရာကြီးဦးပုညဆို–ရုက္ခမူတေးထပ်။

မုလေးရုံတောစမှာ။ ဖေါနုလည်းမြေညီ။ တျောကျ စမ်း ရေ
သင်းချိုတယ်။ငှက်နှင်းဆီကန်ချောင်း။ လွမ်းမတတ်ဝကားဝါရု
မှာ။ နံ့သာဖြူလေးမောင့် စံကျောင်း။ ။စပယ် ချုပ် သရဖီ
ချောင်မှာ။ ခွာညိုတောင် မို အောင်း။ မွှေးနံ့သာ ဇု ပေါင်း။ နု
ညောင်စောင်းထက်မှာ။ပဒုမ္မာကြာသတ်နှီး။ ခါဆင်မြန်းတော
မွေ့ပျော်ရာ။ ။ပန်းသော်ကတဲ့ထိုင်။ ကာဝယ်။ ဇီဇဝါမုတ်
ခြားလို့။တံခါးကချုရားကြိုင်။သင်းတဲ့ဂန္ဓိုင်။ရုဇနမဟာမြိုင်မှာ။
ကမ္ဘာတိုင်မြဲမယ်ပလေး။ ။

ရှင်းဆိုတေးထပ်။

ဝတ်ကြေခြင်းကိုလွှတ်အောင်ရုံးပါလို့။ထွန့်ခေါင်တုန်းစံရာ။
မမွေ့လို့ယာနေ့ခွါမယ်။မမေ့ပါတရား။ သင်္ခါရဖြစ်ပျက်ပုံကို။နှစ်
သက်ပုံဝေးတဲ့စိတ်ထား။ ။တောင်လူးတဲ့ ချောင်ဦး သာမှာ။
နောင်ကူးရာမမှား။ ဗြဟ္မပိုရ်ရိုပ္ပါးလို့။ ကိုယ်တရား ကျင့်ညီ။
သန်ချော်တေဝတ်လဲနှင့်။ကျွတ်ပွဲးကိုလှမ်းမဲ့ဝသီ။ ။မောင်
ဆင်သတဲ့ဂုဏ်နှင်းဆီငယ်။စိတ်ကျည်ဖြယ်လွှတ်ပ။ နောင်ကျွတ်
ဘို့တကိုယ်ရေ။မြန်းမယ်ပဒေ။ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်မဂ်လမ်းခြွေမယ်။
စက်ခန်းရဝေပ်ရစ်ရှာတော့ဘေး။ ။

ရှင်းဆိုတေးထပ်။

ဘော်မမှိုဇော်ဂီလေ့။မျှော်ရည်၍သိကျွာ။တော်ကြည်မွေ့
ရိပ်သာမှာ။အဓိပ္ပါယ်သန်။ ထို့ရှင်နုနှချောင် ကောဇုဝယ်။ တောင်
တော့ရှုံးဆိပ်ပြုပ်တဲ့လုမ်း။ ။ပုတီးနှင့် အညီးဖြေမယ်။ သပ်ထီး
ချွှာစွတ်ဖျာမ်း။ နည်းတွေတွေ ဝပ်ခန်းက။ ကျွတ်တန်းကို ရည်
ရွယ်။မှန်မတွေဆံခွေရစ်ပါလို့။ဖန်ရေသပ်လဲပါတော့မယ်။ ။
နောင်ကူးတို့။ ဘောင် ထူး ကို ရွယ်တယ်။ တောင် မှူးမယ်

ဉာဏ်ဓာနှင့်။ မှန်နေ့ခတဲ့သံယောဇဉ်။သောကမလျော့ည်။ မဂ် လောဘမမွေ့ချင်တယ်။ယာနေ့ပင်မြန်းမယ်ပလေး။ ။

မန္တလေးမြို့-အချုပ်တန်းဆရာဘော်ဆို သံဝေဂတေးထပ်။

ထုံးရှေ့ရောင်နှောင်မကြေဘူချင်တု။ တောင်ထမော့တွေ့ခွန်။ မျှောင်ကတော့ယောဝန်မှာ။ မြေသတွန်စက်ကိန်း။ ကျင့်ချိုးမြန်ဖြေဖျော်တယ်။နေရာတော်-တောသစ်ရှက်ပိန်း။ ။ပင်စကာဝါ့ ရိပ်သာမှာ။ အဓိဋ္ဌာဖျော်ကိပ်သိမ်း။ တသိကျွာ စောင့်ထိန်းလို့။ တယောက်ပြိမ်းကြီးစည်။ကမ္ဘဝါရှေ့ဝဲထမ်းပါလို့။ ခေမာထမ်းကူးလိုက်ပါတော့မည်။ ။ခွာင်တွမ်းလို့။ ကျွတ်တမ်းတိုရည်တယ်။ဝတ်ပန်းတည်ဆင်သစ်နှင့်။ ကြွင်ချစ်ထူဓါမခေါ်။ မြန်းချင်ပေါ့နော်။ မေတ္တာသွန်းတဲ့ ငယ်ကျွန်းဘော်ငယ်။ အလွှန်းတော်မြေရစ်ရှာတော့လေး။ ။

ရင်းဆိုသံဝေဂတေးထပ်။

လောကထင်ပြည်မလေ့ကို။ သည့်ယာနွေ့သိမ်းမယ်။ ကြည့်မမွေ့ကိန်းနယ်တို့။ပြိမ်းလွယ်အောင်ကြံပေါ့။ ထူတော်မြတ်ခန္တီဝါလို-စံမြိကာယလွန်းရှိခဲသော့။ ။သင်္ခါရဖြစ်ပျက်မှောင်ကို။ နှပ်သက်ပေါင်တန်တော့။ သစ်နက်ရောင် ဖန်ဝါပြေ့နှင့်။ ဂန္ဓာခြေဘူရိပ်လယ်။ခင်လေးမောင်စေနှာထူးပါလို့။ခေမာကူးကြည့်လိုက်ပါတော့မယ်။ ။သိဂ္ဂတ်လိုကိုယ်တွက်ရွယ်တယ်။ ရိတ်မင်္ဂကွယ်ရည်ရူးလို့။ကြည့်နူးခဲ့တဲ့ဝါဝနှာ။ပွါးချင်တော့သါ။ ဝဋ်ကိန်းကလွှတ်ပြိမ်းခွာတယ်။ဒွတ္တိသာမြဲချင်ပေါ့လေး။ ။

ရင်းဆိုရှုကွဲမှုတေးထပ်။

နန်းသခြေပြင်ညွန့်နှင့်။ဝမ်းရေကွန့်ရိပ်မြန်။ဘန်းဆောင်ပွဲ့မိမာန်။ အဓိဋ္ဌာန်ထင်မြန်း။ပင်တိုးကျွတ်ပွင့်ဝေဖြာတယ်။ ဇာကစသုံး

တို့သခင်မင်း။ ။မြတ်နွယ်ညွန့်တည်ရာမှာ၊ဖူးညွှန့်လက်ကျွာရွှေမြန်မ
စည်နှံမျက်နှာမြကြွရှန်းပေယ်ကို၊ ရွှေမြန်းလို စိတ်သာ၊ ထင်
ဝလွှယ်ဆင်ခြယ်သာ၊အရွှက်သုံးဆော်တည်ခဲ့ါ၊ ။ထက်ပိုယ်မွှေ့
ဆိတ်ငြိမ်ရာဝယ်၊နိဗ္ဗာန်ကြည်စေသနှင့်၊သည်တော့မြိုင်ဝေဘူ
ပန်းရုံကကြွ၊ကမ္ဘာ့ရွှန်းရအုတ်ဂူမှာ၊ရှုကြွမှုပျော်ထုံးပဝေး။ ။

ငှင်းဆိုသံဝေဂတေးထပ်။

နှစ်ထိုယ်တူ ကြိုရာကျူအောင်၊ ဂန္ဓာယလှမ်းမယ်၊ ဓာလ်
ကြွာကြွနှန်းလေယ်မှာ၊ပံမြန်းတယ်မမွှေ့၊မူခြားလိုဂူအား၊တိုရှာ
မယ်၊လှူပါ၊ရာမြန်းရို့တမေ့၊ ။သံသာရ– ရဟတ်နယ်တို၊
ပြတ်ချင်တယ်ယဒေ့ွ၊မေပါလျှင်ရွှေတထိုရွှေ့နိုင်ခဲ့၊ သောထာ
တွေ့မြိုင်လယ်၊နိဗ္ဗူကို–စိတ်တူကြွရအောင်၊ ထိကျွူမလုပ်ပါ
တော့ကွယ်၊ ။ပုတီးနှင့်–ခရီးလယ်မှာ၊ငြိုးဝလွှယ်ဟန်သိမ်း
လို့၊တန်ဝိန်းကြွေ့နှံ့သာနီလွှင်၊လဲမှိုခင်ခင်၊ နိုင်တကြွေ့နဂိရ်
ယင်ငယ်၊မပြိုညင်စမ်းပါနှင့်လေး။ ။

ငှင်းဆိုတေးထပ်။

နှစ်ကိုယ်တူဆံချလို့၊ ကြိုကြွမှိုသက်လယ်၊ သံသရစက်
နယ်ကို၊ထွက်လွှယ်အောင်ရည်ရှု၊ချစ်တဲ့တောစိတ်တူညီလျှင်၊
တိကျွူနိုလုပ်ခဲ့ကျော့မှု။ ။ဘဝတိုင်းထသာကိရယ်၊ ပါရမီ
ရှုထူး၊ ညာဏမီချစ်ဦးနှင့်၊ကြွရှုရင့်ခါနှစ်ကိုယ်၊ နိဗ္ဗာန်တိုင်စိတ်
သန့်မှု၊ဓိဋ္ဌာန်ပြုတောင်းထုပန်ဆို၊ ။သမ္ဗူလနှုမျိုလို၊တုသိုတ်
တောင်တရားနှင့်၊လင်သားဝတ်ဦးငါးပြား၊မြိပမကွာ၊ တောချစ်
တဲ့ခင်ကညာဝယ်၊ရညာဝါနိုအောင်းမှိုလေး၊ ။

ငှင်းဆိုတေးထပ်။

သလွန်တော်ဂမုန်းပွင့်မှာ၊ကုံးဆင့်ထင့်ပြုကာ၊ ရှုံ့ရွှင်ရွှင်
နှဲ့ဝယ်၊ရှုဇနာကျိန်ကြွေ့၊ရွှေညည်ရုံလွှန်ဆန်းပွေတယ်၊ရွှန်ပန်း

ငွေမြင်းရွှေ့သိန်ငွေ့၊ ပဲခိုင်ရာဝေဘင် သက်မွေးတုံတယ်။ နုတ်
သွေးချွဲဝေလေ့၊ ပုလေးဝိုင်းမြေ့နှင့်၊ ပြကာလေ့ရှုရာ၊ ချင်ရန်
တေဘ်ထာကလယ်ဆန်းလေပင်ကာ၊ ဝေယံပန်းတွင်လှုပ်သာဖြာ။ ။
သဇင်ပန်းရွက်သီဟာသမှာ၊ ဗိုဓိဝါ-ထန်တုံင်းနှင့်၊ ကသိုဏ်းကျ
ဂွမာဝေဘင်ရုံ၊ နှင်းမိုးပြကန်၊ တျောဘ်ပင်းဖြူဖြီးထာရုံတို့၊ ညှိသော
ခံတွန်မပယ်ပသော။ ။

ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့ဆရာကြီးဦးဖေသာမောင်ဆို
သံဝေဂပါဠိတေးထပ်။

အဟာရာပရိဟောသနကြောင်း၊ ဿတ္တိဝေဒနာရုဏ္ဍ၊ ထိလေ
သရုဏ္ဍာဒေသာင်း၊ ရူဏ္ဍရာလေဝ၊ ဝေဒနာရမတာဝယ်၊ ကမ္မရွှာ
ပိပဿနာ၊ ဥက္ကိဒ်ဘာဝနာ၊ တာဝရာပဿ၊ အာချွတာကာပ္ပ
ဖြင့်၊ အရုဏ္ဍထိဋ္ဌ၊ အသုဘာဿကာယိလာ၊ ဗိဝဘာပုနပုန္န၊ အတိတ္ထာန
ပဿ၊ လုပဿ သတိပဋ္ဌာနသယ်နှင့်၊ သဘိဝေဒ္ဒာဝေဒနာ၊
နိဗ္ဗုရတာလုညာတဒေသာဝယ်၊ ကြောကာယပြဖြင့်သော။ ။

——ဘာဘာ——

ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရဆိုဥပ္ပဒ်ဝါလောကပျို့။

ဘုရားပုဘာသမိပိဋ္ဌိပါဠီ၊ ဘဏ္ဍာရာစထုံး၊ ဇျိဳဂျစ်ထုံးတို့၊ ပန်းကုံး
သေသာခွင်း၊ ရွှေပိုင်းဆင်နှုံး၊ ဘာသာင်ရှုယ်နှု၊ အဖြေပြုတို့၊ ဥဒုဘု
ထား၊ လုပ္ပမြိုင်ရွှာ၊ ဘုတာက်ဝါလျှင်၊ နွှင်ပါရွှေ၊ ထားမျှတာညှိ၊
တာပေါလျှင်၊ ရှုညှိဝိဝင်ယို၊ သဘောင်ဂွဲလေ့ဘ်၊ ဆိုရေးရောက်ကာ၊
လန္တြကြောက်မရှိ၊ သဓာပိနှင့်၊ သတိကြန်နိုင်း၊ ဝေဇျာဘ်တိုင်ပမာ၊
ကေသရာဂို၊ မွဲ့ရှုသံပြင်း၊ ဆိုချင်နှဉ်းနှာ၊ ကြောသည်းဆား၊ ဘဝ
ဤတွင်း၊ ရှုမျက်ဖြင်ဝယ်၊ မဏင်ဖပေါ်၊ မလျှော့သော၊ တာညှိမှု
လွှဲလိုင်၊ ဝံ့ရဲကြီး၊ တုတ်၊ ကျားရဲခုတ်ဘို-အါ၊ သုတ်ရှန်မင်း၊ မသင်
မဆီး၊ မှုကြီး၊ မလေး၊ လွှေးရွှေး၊ လှုံ၊ ချွေပချဉ်ရှိုင့်၊ တုန်ကြွင်းသါ

သင်ချေပါမူ။ဘယ်မှာဂုဏ်ရှင်၊ ကျော်စောထင်လိမ့်။ ဝါသင်
ဟုကာ၊ကျွန်းထိုမျှကို။တွေ့ကာမရှောင်၊ ရောကြာင်ပုစွန်တား။ ကျွပ်
ကျွပ်ဝါးသို့။ရွှေသားပမာ၊ကျောက်ထက်ဝါတို့။ထိုခါရအောင်
အံ့ဆောင်ထက်မြက်၊အနက်မိဂ္ဂါယ်။နွတ်ဝယ်ရွှရွှ၊ထားချေမှ
သာ၊သံသရာလည်း။ပညာဒါးဂှန်၊အဆုံးခွန်မူ၊ ညီမှန်တရှတ်။
ခုံးလူ့နတ်သည်။ ။မချွတ်ဘယ်မှာနေတော့မည်။ ။

ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရဆိုအဖြည့်ခံရတု။.

ထုမ်ပါထ။လောကာသနှင်း။မင်းဟူသည့်ကို၊ အရည်အချင်း၊
အရင်းဉာဏ်။ပညာအမျိုး။မတိုးသာချေ။ကာန်နေသင်ပင်၊ ရေဒိ
ဝေသာသွင်သို့။ပုံဖြင့်တူညာ၊သနားတော်သာ၊ လိုရာရောက်နိုင်
အပြီးဘိုင်ရှင့်။ဖြေ ။ထိုင်ဂုဏ်အခင်းရှိပါချင်လည်း။အရှင်တမည်
မချပ်ကြည်ကာ၊လူ့ရည်ညှုံချေ။မိတ်ထွေပေါင်းဘက်။မိဘချက်
တိ၊ ယွင်းကွက် နှေ့ခင့်နှေး။ မလေးမမြွတ်။ ဖြစ်တို့ကတက်၏။
အထွတ် ရန်နှင်း၊ မင်းတည့်မေးမြို့။ ချစ်ကြည်ပြုကာ၊ ဗိုလ်လူ
တကာ၊ မျက်နှာပြုမြင်း။ ထိုချွင်းနာပျော်။ ဝတ်သောဘင့်နှိုး။
ထန်းခိုးတေဇာ။ဂမ္ဘီကြာသို့။တူခါဖြစ်မြဲမချွတ်လဲ့သည်။ ။
ဝမ်းထဲ့ဖြာင့်စင်းကြည်စေမင်း။ ။

သုတိသာရ။ရွှေရသဘု။ပေယာကျွံုးဉာဏ။ရုံမှသာချင်းနှရာ
သုန်းတူ။ချစ်ကြည်ဖြူစ်။ဗိုလ်လူ့နတ်မိတ်။ကြည့်ရှုမိတ်၏။ ပုရိ
သာရ။ဏံပုပ္ပကြောင့်၊သိပ္ပမပုံ။ ပညာထုံမူ။ရှုက်ထုံမပြား။ အရူ
ထုံသွားမျှ။စိတ်ထားဝမ်းထဲ။ရှုမိတ်ခဲရ။ဖော်ထဲပုံညီ၊ သိဂ်ိ နှင့်
နိုင်း။တတ်ပုံဖျိုင်း၍။တတ်ထိုင်းရာကျူးခွင့်သိပြလျက်၊ ကာလ
ကိုစာ။ရပ်ရွာကိုမြော်။သုအာဘော်နှင့်။တော်ဝေျာ်ဝေလျှင်း။
ပေါ်ရွှေချင်းဖြင့်။ ကွယ်တင်း မှတ်မြင်၊ ဖြစ်တင်ခဆို၊ ဝန်တို
မတတ်။စိတ်ျတ်မထား။ခင်းနားမချော၊ သဘောဖြောင့်ဗိုက်။
မင်းသုံး။ထိုက်အောင်။နှတ်သိုက်လက်ပါ။ထတ်ပညာသည်။ ။
ဉာဏနှီးရင်းတည်စေမင်း ။

မုနိရာဇ၊ မိန့်တော်ပြသသား၊ နေရသနင်း၊ မင်းနှင့်ရဟန်း၊ တွေဆန်းတသီး၊ မြွေနှင့်မိုးကိုး၊ မကြီးငယ်မှု၊ နှလုံးပြု၍၊ ဂရုမထင်၊ မဆန့်ကျင်နှင့်၊ မမြင်ရန်မိတ်၊ မင်းတို့စိတ်ကား၊ ငင်ချိတ်မထား ဆဲထဗျားမှ၊ မမှားစေဝင့်လေ၊ မှားစေဝင့်ချေက၊ ကပ်ဘေးမျှဖြစ်၊ နွံပြာဖြစ်အောင်၊ ဖြစ်ရာဇဝတ်၊ ပေးတိုတတ်၏၊ ရေးကာစ်ရာဇ၊ တပွဲခွင့်သီး၊ ဝေဝပြားမိကာ၊ ခန့်ချိမရွေး၊ အရှင်မွေးမူ၊ နိဒေဝးဆုံမြီး နေ့ချင်း၊ ကြီး၍၊ ထီးနှင့်မြောက်စည်၊ လည့်စလွှယ်ပတ်၊ ရာကြီး မြတ်၏၊ ရှူမတ်ခံတို၊ လုပ်မျိုးတို့၊ သည်ကိုရည့်မှတ်၊ မင်းဝေး မြတ်အောင်၊ ကျွန်ဝတ်ကိုတွင်၊ ရုံစေချင်သည်။ ။ ဆုံးဖြင်ခင်း ကျင်းရည်စေမင်း။ ။ (မိန္ဒကျော်ရှုဖြည်ဆိုသည်)

တိုးတော်ဘုရားလက်ထက်အပယ့်မင်္ဂလာဆို

ဩပါဒစကြာရတု။

ရှူးမှမြတ်စည်၊ လှည့်ပတ်သွားလာ၊ ရွှင်ပျော်ပါး၍၊ ဘုရား မခွ၊ သဲမသာစသည်၊ ရွှေညှမချွတ်၊ ဒီရွာန်ရွှတ်လျက်၊ ဝန့်သဲသာ မှ၊ လွှတ်ချင်လှ၍၊ ဓသာသည်၊ ပါရမီကို၊ ဆောသီတော်ဝင့်ထ၊ ဖြည့်ဝံ့မှချွင်း၊ ခေမနိဗ္ဗာန်၊ ရောက်မည်မှန်ဟု၊ ပြောင်းဖြန့်ပြောင်း ပြီး ခရီးရှေ့ရောက်၊ တောင်မြောက်ပတ်လည်၊ နေ့တည်မကျ၊ ကြီးလှုရှုသည်။ ။ ရှူးမှမြတ်တော့မည်ဘုရား။ ။

ကျူးမှခတ်မည်၊ ရှဘတ်စကြာ၊ ဓါင်ယည့်သဝသို၊ သုံးရွာ သုံ့သွ၊ နှတ်နှင့်လှူသို၊ မည့်ဘွဲ့ကျန်၊ တုံသုံးတန်တွင်၊ တန် ထလည့်လည်၊ ရှိကြသည်ကို၊ ကြစည့်သတိ၊ တွေးယူမိ၍၊ မချို မှလိုက်၊ သဲမိတ်ထိုက်နှင့်၊ စရိုက်ကျင့်သုံး၊ သူတော်ထုံးကို၊ နှလုံး ဆောက်တည်၊ ရွှေကြီးချည်သို၊ တွေဘည်မယိမ်း၊ မတိမ်းစေပါ၊ မင်္ဂလာဟု၊ မေတ္တာထပ်ရပ်၊ ဖြင်တိုင်းချပ်လျက်၊ ရစ်ရှစ်မျက်နှာ ရှုထကာပင်၊ ကြည်ညာခံ့မျှ၊ ကျော်မှောလှသည်။ ။ ကျူးမှ ခင်တော့မည်ဘုရား။ ။

ကဗျာသင်္ဂဟမေဒနီကျမ်း။

ပါတွင်း ယုဂန် ခွင်းဝယ်။ နေ့ဝန်းလ ၃ ယ် ထွန်းတော့
။

းစံဖြစ်၍။ ရှေးကသောခါ။ ပြည်ဗာရာဏ်။ အချာပိုးမှတ်။
ပါတ်၍။ သည်းမွတ် ရင်းချာ။ သားတရာတွင်။ ဝယ်ခွာ
ဦး။နှောင်းမွေးအလှ။ သိဝရကား။ တတ်လှပညာ။ ဆရာ
င်းဝယ်။ရကြောင်းဆည်းပူး။ပန်းသို့ခူးလျက်။ဂေဟျုးဖူးများ
ဥပဒေဟု။ခွဲဝေဖိတ်ဖြာ။ထိုရွာဆန်းပြား။အများချစ်အောင်
ဝက်ဆောင်နှင့်။ နောက်နှောင်ရေးရာ။ ရှိသောခါလည်း။
ဝဖျူဖျူ။မခေါ်ရတည့်။သူကမယိမ်း။ကိုယ်သို့တိမ်း၍။ခင်
သူဗိုလ်။အများလိုက။ထိုထိုကြီးရော။ဖြိုးသည့်သဘော။ဆရာ
။သင်သောတွေ့ကို။ ရစ်ခွေကြိုး ၃ ယ်။ ဝင်းနှိုက်လွယ်၍။
ခေါက်ရက်။ ရွှေနန်းထက်ဝယ်။ ရွှေချက်လှလှ။ ထီးဖြူ
နှိုး။ဘရာဇ်ုးသို့။ပုံခိုးနည်းယူ။ ထို့အတူလျှင်။ ဟူဟူရာရာ။
သိပ္ပ။ရှေ့ရသတိုးတုပကြီး။စါ။သင်မှတ်သားတော့။နေ့များ
ကြာ။ စားကာအိပ်နေ။မရှိစေနှင့်။ မွေ့မွေ့ ရှာရှာ။ ပညာ
ဦးယူး။ပန်းသို့ခူးတော့။ရှင်မြီးပေါ်တွင်။ သဘင်လိုထား။လူ
များကို။စကားရေရှက်။ မပေါင်းဘာဝ်နှင့်။ လေ့ကျက်
ခဲတွယ်။ အသွယ်သွယ်ကို။ မိဂျယ်ကျကျ။ ပြောပ မရှိ။
ချွင်သိလိမ့်။မိတ်တည်ကြည်။ မျိုးမည်စောင့်စည်း။သိမ်
ဦးမြေဖြစ်။ကျစ်လစ်မွေ့ညိမ်။ ပြိမ်ဆိမ်ဘေးလေး။ ရသော
သည်။ကျေးငယ်ပမာ။ ကျင့်သော် လာထည့်။ ဆရာမိဘ။
မ်းရလိမ့်။ မှတ်ကြစိမ့်ဌာ။ ထုံးပမာ သည်။ ။ရောင်ဝါ
ဘက်ပင်ဝဘူလဝယ်ဓောတချက်နှယ်။ ရွှန်းတော့မည်။ ။

သုန်းလျှံပ၍။ရှေးကသောခါ။မိဿိလာဝယ်။ မဟာဇနက္က။
၂ဿကားလူရှုကြီးစား တုဝင်ခွန်အားကို။ မှတ်သားစိမ့်
ကြွင်းခဲ့မှာသည်။ဝါယာမမပျက်သတ္တိယထဍ္ဍ။ အလိုရှိ
ရှိကြီးရော။ဖြိုးသည့်သဘော။ညီလာသူဘင်။ ဝံရောတွင်နို့များ

(၁၀) ဩဝါဒကဗျာ။

ထူးမှတတ်မည်။ပညာတတ်စင်လော။သင်အပ်စွာသော။
၁။သေနင်္ဂနှင့်။ရာဇနီတိ။အစရှိသည်၊ ကာဗိလင်္ကာဗျာ။
၁ကိုးဆံလွှာဖြမ်းမျှ။မကြွင်းရအောင်။သိပ္ပခေါင်ထား။
မြဲခက်ဖြားမှ။ယောက်ျားတကာ။ခမ္မတာကို။ ပညာမိုမော
၁စ်ခေါ်လောက်သော။ပြိုင်ထောက်မတူ။ ထမ်းခွန်ထူသို့။ ဓ
မြဲပေါ်။ပေါက်လွှမ်းကျော်လိမ့်။ပြိုင်ပေါ်မရ။ပဏ္ဍိတသည်။
ူးမှတတ်တော့မည်ဘုရား။ ။

တောင်တီလာဆရာတော်ဆို
ဩဝါဒ-ရတုပိုဒ်စုံ။

ကြိုးသံပဉ္စ။ သီတရာဇာ။ ကောသရာသို့။ ပမာဖက်ရွယ်။
ပြးလယ်၌။တင့်တယ်ကျစ်လစ်။ညီသာချစ်တို့။ ပြေပြစ်ချော
။ခရွှေ့ရွေ့လုံးညီ။ပုလဲသီသို့။ပြိုပြိုသာသာ။အရအဓိ။လေးပေါ
သျက်။ခဲခက်ပြသနာ။ထူးမေးဖွာလည်း။ မကြာဖော်ဖော်။
ချင်းတောက်၍။မကောက်မယွင်း။ မချွမ်းမပေါ်။ နှာချော
ဘ်မှု။ဝရှာကျမ်းလာ။အဖြာဖြာနှင့်။ခုည်းနှာပုံဖြင့်။ ရာဇဝင်
မြင်းဆင်ဖွေလာ။ပါရာဗိစ်ရှမ်း။စေ့ပုံဆောကဝတ်။ ဓမ္မသတ်
။ထုံ့ရှစ်သွယ်လည်း။ဝမ်းဝယ်ပိုက်သို့။ကိုချောင်ရစေ၊ ကြိုး
ခွဲ၍။တွေ့တွေ့ပြားပြား။မှတ်ထွေယ်များနှင့်။ဟူးရားဂဏန်း။
ဘ်ဝန်းဘုက်မှု။ထရမကျန်။တက်ပြွန်လေ့လာ၊ ဓိဘ်ပြာခွဲစု။
ဘက်လွှန့်တဲ။ရွှေးပဲမှူးသတ်။ခွဲ...ပ်ပြီးသော။ ဆယ်ရာထောင်
ပင်း။သိန်း။သန်းသေင်းသည်း။သုခွေခင်းမကျ။သုထက်ရကာ။
ပမထင်။ကြွားချောင်သိမည်။တို့လူရည်ဟု။ မှတ်ထည်ကြွမိုး
ကြို့းလော့။အမိုးမသော။သိပ်နေဝေးပျော်။ အပေါ်အလွှင့်
ဘိအလေ။ဓိုးသို့မှေ့၍။ကာလေကာ။ထုမ္ဗ-မနာ။ ကျော့ရှာ
ဘရာမိတ။ ကောင်းလှစေချင်ပဲ့ဖြင်သင်လည်း။ ဝမ်းတွင်
ဒိုး။များသိုရှိမှ။ ထိုလူထည်သာ။ပညာရှင့်ပြီး။ တက်တိုး
။အကျိုးများလိမ့်။ မှတ်သားမိဖို့ရှာ။ ထူမှုမှာသည်။ ။

မှုံးအဆင်း။လှဆံနန်း။ရွှေ့ပေါက်ပန်းဟု။ တွင်းမှန်း သိဖွေ။ ကဲ့ရဲ့
လေအုံ့။လှုပ်ခြလှုပ်လက်။စဉ်ဆက်နည်းမှီ။ မကျင့်သီးသောင်။
ချည်းနှီးဥမ္မာ။လိုခါမရ။ကြောင့်ကြဲ့ရိုးရိုင်။ ဖန်ကြိမ်များရွာ။အို
သောခါလည်း။မထာဒရက္ခ။ တွင်းဆိုကျသည်။ ။နောင်တနှုံးဒိုး
မပြမ်တည်း။ ။

ပန္နမရှုထ်။ ငယ်သော်ကတည်း။ သိပ္ပ ခေါင်အား။ တတ်
မြောက် မြားမှု။ တေသသားချန်အောင်။ ခြံသော့ယောင်သို့။ ဝ
ချောင်မညွှာ။တင်းတင်းမာ၍။ ပညာခဲ့ရင့်။ ပွဲလယ် တင့်ထိမ့်။
ဆိုသင့်ဆိုတိုက်။ဆိုလိုက်ဆိုလျော။ ဆိုပြောဟောလည်း။ သ
သောသိထိ။ဆိုရိုးမိလျက်။တိတိမြေဖြင်။သိရွှေခနှင့်သို့။ ရကျင်
ပုံထုံး။ နှလုံးနှင့်ရှုတ်။ထံသုတ်ငင်နည်း။တကြို့တည်းကျင်။ ထိပ်
လည်းမဲ့ချင်း။မြေဲ့တင်းနောက်ရှေ့။ဓေ့ဒမြဲ့သမွန်း။ ဟုတ်မှန်
ချိုး။ကြောင်း။ကောင်းသသားစီလျှာ့။ စည်သသားသန္ဓါ။ သာသည်
စကားနောသွယ်များ၏။ ရဉ်သွား ယုတ်ဖိမ့်။ အသတိုင်း နှိမ့်
လည်း။မနိမ့်တိုယ်ပင်။ ကျေးရူးအင်ကြောင်း။ ညွှန်တွင်ခွန်ပစ်။
ထေပိစစ်သို့။မညစ်မညူး။ဥာဏ်ရောင်မြူးအုံ့။ အထူး ဖြင်လျှာ။
မလှပါလည်း။ရသာချိုမြ။ယနသသို့။တဘွဲ့ရာပြွမ်း။ အချင်းစဉ်း
ကာ။ချိုးမွှမ်းမြောက်စေး။သူ့သနား၏။ ရှုပ်အသား လျောက်ယင်း။
ရထ်ညီညွှတ်မှု။ဆင်းမြတ်နံ့ကျော်။ ပန်းနှင့်လျော်ဟု။ ပေါင်း
ဖော်ကြချင်။တွမ်းစင်ကြဲ့လို။ ကြည်ညိုကြထင့်။ တုန်းတန်း ပွင့်
လျက်။ချိုးမြင့်လက်ပါး။ဦးထိပ်ထား၏။ ခတေးမင်းထံ။ ရှုံစံ
မြဲ။ကြည်းရေထုန်သွယ်။ ကြွေးဆယ်ပြီးချေ။ လုပ်ထ လယ်ယာ။
ဥစ္စာပြုရ။သားဗုမြေကာင်း။ ဖြည့်တင်းသိမ်းမွေး။ ဆိပ် တောင်
ရေးလည်း။စဉ်ရှေးဥပဒေ။အလွေ့လွေ့ချင်။ကြွက်သေနှင့်သာ။
ရင်းစကာလျက်။မကြွာဘင်းလင်း။လေးလစ္ဆင်းဝယ်။နှစ်သိမ်း
ကြွယ်သို့။နည်းသွယ်ဝိုက်တော။ ကြွံ့ပိတ်ဖြားသေဘ်။စီးပွါးချမ်း
သာ။ကြီးကျယ်ရာသည်။ ။အိုတာသမိုးမရှိမ်တည်း။ ။

ဖြင်ပေါ်ယောင်။နေလအသိန်းကြွယ်သို့။ ထို့နှယ်ပညာ၊ တတ်သောသ်သာသာတည့်။ဒိုကာသတက်ချ။တားသောတက်ရဒုံ့။ ပေါ်ကာမကြီး။အရိုးမသေသ။မတွေ့မရှား၊ ချမ်းသာတိုယ်လှ။ မကျင့်ကြွနှင့်။ ထုမ္မစကား။မြဲမှတ်သသ၊ ၍။ကြိုင်ရှားပျံ့။နေပန်းနှယ်မွှေးလေ့။သက်ရေးလတ်သသ။ ပြားနှားသိသသ။သုထက်ငါဈင်။ ခရာညီဝန်း။မယွှန်းမထောင့်။ပြောင့်ပြောင့်သားသား။ မှားအကျွရာ။ သိသသစလှ။အချူအတင်၊အငေင်အချစ်။အမြစ်အဆွဲ၊ ပုလဲလုံးညီ။ကြီးတွင်သိသို့။ရှုဉ်ဆန်းကြွယ်။မှတ်တွယ်သွယ်တို။နှုတ်ဝယ်လေ့ကျက်။ လုံးနည်း ညက်က၊ သုတက် မသာ။ ဘယ်မှာမကျော်။မထင်ပေါ်အံ့။နှီးဆော်ထပ်ခါ၊မှတ်စိဒ့်မှာသည့်။ ရကာပတ်ဝန်း မြင်းမိုရ်ငွန်း ဝယ် တောက်ရှန်း ဘုံနှယ် ထွန်းတော့မည်၊ ။

ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရဆို-ကိုးခန်းပျိုမှထုတ်နှုတ်သော
ဖွဲ့ဝါဒမျိုး-၂-မိုး။

သကျူရှုပ်။ကြီးကြီးသမျှ။ဗောင့်တရားရား။ ထတ်ကောင်း ဖွသသား။ပိန္နသိပ္ပ။လူ့ကိစ္စတို။ပေါ်ကာမသင်။ ပျော်ပါးတွင်မှု၊ အကြင်ရှုအား။စကား‌ချောသင်။ သဘာဝ်မပြု။ခံတွင်းမဲ့သို့၊ ချိုတဲ့ပညာ။ညှိုးရှက် နှာခုင့်။ရွှရှာသနှိထိတ်၊ အသံသိတ်ဂျဲ။ ထိတ်တိတ်မနေ။ဆိုပါဒေ့လည်း။မပြေမပြစ်။အထစ်ထစ်တျင်၊ကျစ်လစ်မရှိ။အငြိငြိုး ညှိ။ဟုတ်ထိန်းနှိုး။ဆင်ကန်းတိုးသို့။ အကျိုးအကြောင်း။ ကောင်း‌ကောင်းမမှန်၊ သမ္မန်ပါဠိ‌ချောက်၊ ရွှေနှောက်မညီ။အစီအလျှင်။အဝင်မသင့်။တဖျင့်တပါး။ရယ်ဘွယ်များနဲ့၊တိုးတွားပါတ။ သူကြီးမျှ၊ လျှမည္ဆိုး၊ မရိုးမရိုင်၊ နတ်စည်းမိမ်သို့၊ ရွှေအိမ်ထံမြင့်၊ ခုနစ်ထင့်တက်၊ နေ့လင့်ကာစား။ ပြာသာဒ်များဝယ်နှားသည့်ကျိုးမျှ၊ ပဓာတျူလိမ့်၊ အင်္ဂပွင့်။ သွင်ပြင်ရုပ်ဝါ၊ပြည့်ဝပါလည်း။နံ့သာဖိုင်သင်း၊ဂုဏ်အနံ့ကင်း

ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရဆို-ဝဲမြိုက်ဝဲသွင်း
ထုမ္ဗဝ။

ဗိန္ဒုသည်မှာ၊ နှာဝေဒနာ၊ ထားမြွက်မြွက်၊ထက် အောင်သွေး၊ရွေးကထုံး၊သုံးယောက်လူ၊ယူကြလေ၊သေအောင်ရုတ်၊နှုတ်ရွေ့ထား၊ငါးဝုထူး၊ရုးထက်လှ၊ယှမြဲမှန်၊ပန်ဝရော၊ သာထူးဆန်း၊ပန်းကြက်မောက်၊ ခြောက်လေးဖြာ၊ညွှာမပေါ်၊ ထိပ်မှာထုံး၊သုံးအောင်ဆက်၊လက်ရှိစေ၊ ရွှေစင်ဝစ်၊ရုနှစ်ခွဲ၊ ထဲမှာထို၊လိုလျှင်ဖော်၊ဖျော်သောက်တဲ့၊ များဆေးသုံး၊ထုံးစုံနှံ့၊နှံ့သာထုံး၊ပုံမခြား၊ငါးရာနှစ်၊ရှစ်ထသွယ်၊ဖြယ်မပြေ၊လေမသွေ့၊နေ့တိုင်းထိမ်၊ငြိမ်းထိန်မည်၊ပြည့်ခြောက်ဆင့်၊ မြင့်မြဲမျှ၊စုံပဇ္ဇလ၊လှပိန်းကော့၊မြော့နှင့်သတ်၊မှတ်လော့မင်း၊ သဒ္ဒေါဘိ၊ မီးပြောင်ပြောင်၊ဆောင်ကျွမ်းမွဲ၊ ဆဲ့တပုံ၊လှုံကာအိ၊ ထိမထင်၊ရှင်နှစ်ပါး၊ထားမလွှတ်၊ပတ်မှတ်ချော၊ရော့မလား၊များရှိရှါ၊နှာမလိုက်၊ကြိုက်ရာရွေး၊ ရေးလျှင်ကောင်း၊ ဓောင်းရွေ့နေ၊ဓေမသနှန်း၊ဆန်းလှထူး၊ကြူးရွေ့ခေါက်၊ ရောက်ငါကန်၊ မှန်လှရွှာ၊ မှာ လိုက် မည်၊ သည် အ ကြောင်း၊ ကောင်း ကောင်း တျှင့်။ ။-

ဆီးသန္နီဆရာတော်ဘုရားဆို-ဝဲမြိုက်ဝဲသွင်း
ထုမ္ဗဝ။

မှတ်တော်ပုံ၊တုံသုံးဆက်၊မျက်ဖြစ်များ၊တရားရှာ၊ နာအိုသေ၊နေမလွှတ်၊ဝဋ်ထံသာ၊ ချာချာရစ်၊နစ်မွှမ်းတန်၊ ဘန်ဘန်သာ၊များလှပြီ၊ဤအခါ၊ သာနာဝင်၊ ထွင်းမှာကြီး၊ ရုံဝံမက်၊မြင်နက်ခွင်၊ဝင်အောင်ဆော်၊ရောက်တော်မူ၊နိဗ္ဗူ မှန်း၊စီးဖြန်းကြိုက်၊ စရိုက်သင့်၊ ကျင့်ဦးနော်၊ ဘော်မငဲ့၊တကဲ့ခင်၊မပျင်းလင့်။ ။

လယ်ကိုင်းမြို့စားသေနတ်ဝန်-ကင်းဝန်မင်းကြီးဆို
ဧရွှာဇမော်ကွန်း။
၄-၀ံ-၁၁-၃

ကြွေးပိန့်သိလေ့။လောကပါဠမ္မရောက်။ တို့သင်းကျူကား။အလှစ်များရွှံ။ကမ္ဘာ့ဘဝကား။ပါရမီဖြစ်ခြေ။ကုရွှေရေတည့်။ခရေတွက်အာ။များသည့်ပုံယင်။ ဗိုလ်လိ သနင်တို့။လက်ဝင်ဆောင်နှင်း။ဆက်လျှောင်းရှို့။မင်းမင်းမှန်ကူ။ဖြစ်တော်မူသော်။ ဇမ္ဗူချက်ဗွေ။ကြက်သရေအမွှန်။ တိုင်းထက် လွှန်းသား။ နဝဒွှာ။စသည်လေးပါး။အပြား ရှင်ဆူ။ထီးမွာမူကား။နေပူကိုသာ။မြီးနှိုင်ရာ၏။ဧဝမည်တွေ။တိုလေဖြိုးဖြိုး။ပုလ္လိန်ကြီးကို။ တိုထီးရှစ်ဆိုင်းမပြုံးနှိုင်ရှုံ။ အမြှိုင်မိုလ်ငင်။ ထီးရှစ်ချက်သာ။ လောင်ကျောက်ကြိုက်ထူ။ကိုလေပူကို။ လွယ်ကူပြိမ်းရှာ။ ရွှမ်းသည့်သာဟု။ယထာဘူတ။ ရချထင်ထင်း။ ဟုတ်တိုင်း ဖြင့်၍။ ဉာဏ်တွင်ဉာဏ်မှု။ဉာဏ်ဘဝင်။မဂ္ဂဖလ။လွှလွှဲရောင်လူ။ထီးရှစ်ထူကို။ကိုက်ထူဆောင်လျှင်။ မင်းခမ်းရင်၍။ လောင်ထင် ပူဆာ။ ကိလေသာဟု။ဧဝတပ။ခုမကာကို။ ခဏ ပြိမ်းရန်။ မြဲမိန့်ခွန် လျှော်။ ခွဉာဏ်လွှတ်စင်။ ကြိုဆင်ခြင်သည့်။ ။အမြင်နှုက်ကျယ်ပြွန်မြိုးတည်း။ ။

လောကတမွှတ်။မြတ်ထက်မြတ်သား။ သိဗ္ဗတ် ပေါင်းဖွား။ဘွားခေတေ ဝယ်။ဥဿုရမိသာ။ မျက်နှာတရုဂျ။မှုရွှေ့ရဲထင်း။ ကြွသွား။ခြင်းကား။ခပင်းနတ်လူ။ထုံးဘုံ့ထူ၏။ မှန်ကူ သင်းကျွမ်း။ဖြစ်ဖွံ့နိမိတ်။ဘိတ်ဘိတ်လင်း။ကြောက်။ ဝင်းဝင်း တောက်သားခင်း။မြှောက်တန်ဆာ။ငါး ပြွခင်းကျင်း။ ရတော်ခြင်းကား။ ငါးသင်း။ဟုတ်မှန်း။ပိဋကတ်ဉာဏ်ဖြင့်။ ပဟုဏ္ဏ။ သိဿရမှုရှုမပျွတ်။လွှတ်အံ့နိမိတ်။လောကိသာရ။ဂုဏ်ဓာသမ္ဘဝကြောင့်။ လွှန်းပရောင်လူ။ထီးမြှခင်းကျင်း။ ဆောင်းရခြင်းကား။ လွှန်မင်းထုံလတ်။ မြတ်ထက်မြတ်သည့်။ အရဟတ္တမိုလ်။ ထီးမြှ ကိုလျှင်။

မပြိုပြင်ရှောင်း။ဆောင်းဖုံနိမိတ်။ကြောင်းပေါက်များဖော်ကျော်သို
စသည့်။ရှေးကာတုံတိ။ အန္တန်းပြုံးလျက်။ စောထီးတုန်းဖွန်တို့
ထိပ်ပန် တည်း။နဝဒဏ္ဍ။ စသည့် ညီးညီ။ ပင်းတိုးရှစ်ပါး။ငွါး
ငွါးလူလူ။ရှုပြီးဖြစ်၍။စင်ဝပ်လွှယ်ကူ။ ရှုံဆု မဂ်ဖိုလ်။တိုးဖြို
ကိုလျှင်။ ဤကိုယ်တော်ဖြစ်။ ဤဇစ်တော်ကြိုက်။ ဤထာမိုက်
ဖြင့်။ သာမြိုက်ဘိမ်းယူ။လွှယ်တတ္တရှုသည်။ ။ဖိုက် ထုတော
မည်ရှုးရှုးတည်း။ ။

ယင်းသို့မဂ်ဖိုလ်။ရည်သွားကိုယ်ဖြင့်။ ထိုထိုဘဝ၊အစမရှိ။
ဓာတ်ဝဠ်လာ။သံသရာဝယ်။ရုံခါမထော်။ စိတ်နိုက် ဖြစ်သား။
မည်းဖြစ်စွာမှု။ဥပဏ္ဍိလေ။ ဆုံ့ခြောက် တွေကို။ ပါယ်ချွေရှုင်း
ဖွ။ကောင်းစေမှသာ။ဝေါဒါနပူ။ဖိတ်စင်ဖြူလျက်။ရှစ်ထုမဂ်ဖိုလ်။
ထီးကိုမိုင်မည်။သို့ဖြစ်သည့် ကြောင်း။ ရင်းကြည် မနော။ ဖြစ်
တတ်သောဟု။ရှင်ဓော မြတ်စွာ။ ဟော သည့် ဓာကား။ ။
အတိုချွာပိသမဇေါ်တော။ပိဏ္ဍသဥပ ဏ္ဍိလေသော။ဟူသော
ပါဠိ။ယင်းပါဠိနှင့်။ ထရှိထင်ထုး။မှုရွှေ့ဖွန်မော။ မှတ်မိန့်သော
ဟု။ ။ဗျာပါဒေါ-ကောဓေါ။ဥပနာဟော။မကြွော။ပဠာသော။
ဆုသောဓန္တရိယ်။မာယာသာဌေယျ။ထမ္ဘော သာရမ္ဘော။မာ
နော အတိမာနော။ မဒေါ ပမာဒေါ။ ။တင့်မော ဆန်း ကြွယ်။
ပုဒ်တိုင်းစွယ်ပင်။ ဗျယ်ကာဗျယ်ကာ။ လွှယ်ကာ ရွတ်ဘတ်။
ထည့်ရန်ပါဠိကား။ ။ပိဏ္ဍသဘ ဥပ ဏ္ဍိလေသော။ ။ဟူသော
ပါဠိပင်။ပုဒ်တိုင်း။ထင်လျက်။သုံးခွင်ဘုံတိုက်။ ထုံမြိုက်ဝဏ္ဏဝါ။
သွက်သွက်ခါအောင်။အဆီါရှစ်ဘောင်၊ ထံတော်ကြွေးသိ။ တည်
တည်းဘတ်။မြွက်သည် စေ့ဖြေ့။ ဖွန်စေ့့တည်း။ ဖြကတွေ
အသ။ဆုံ့ခြောက်ပါးဟု။ တရား။ရုံပေါင်း။ ဖြစ်ဖြူးကြောင်းတို့
တပြောင်းဖြန်ဖြန်။ခွဲဝေဘန်သည်။ ။ရှုညာဏ်လွှတ်ဝုံစံကြွး
တည်း။ ။

ရဟန္တာအဖွန်။ကိုယ်ထိုက်တန်သာ။ ပိညာဏ်ရှိမဲ့။ ထွက်
ဘုံ့ရှုံးနည်း။ပြည်းလျှော်ကဲ့။ ရွှေကဲ့ဘွဲ့မှု။တို့။မဲ့ဖြစ်ရ။ဓိဌာမ

ရှင့်။ပရသကာ။ဒွေမျှားပီးပွါ။ကိုယ့်ပီးပွါးဟု။ မခြားလေသင့်။ တင့်အခစ်ရာရာ။ တစ်သည့်မှာမူ။ အဘိဓ္ဓာသည့်။ မသင့် သည့် နှိုက်။ရင်။ကြည့်မနေ၁။လောဘစောဖြင့်။ ပေါ်ပေါ်ပေါ်၍။တင် မက်လေ့မူ။ရဝေ့မဖွေ။ပါယ်တွင်းကျသော။ ပိသမ မှန်စွာ။ဖြစ် တို့ရာဟု။ရှကာထောမိန့်။ ကျော်ထိန့်မြွေပြင်။သဃာရကျွိုတ။ မြတ် ဓေထရကား။နှစ်ပဒဝယ်။ မိပွါယ်တူရာ။သန္ဓါပြားပင်။ ဝါဒတင် ၏။ယင်းချောင်မှန်မြွက်။ တရားနက်ကား။ ဥပဏ္ဏိလေသာ။ ပဋ္ဌမ တဉ့်။ဖျာပါဒမူ။ရာန်ဒ္ဒကိုယ်မိတ်။ အတိတ်နာဂါတ်။ရုံ။ဖြတ် အဂ်ါ။ ငြိုးထားရာသား။ ကိုး။ဖြာပြား၏။ ထိုဖြစ်သည့် ကြောင့် မရှည့်နိုင်။သတ်။ လွန်ထက်မြက်သား။ ဥပဏ္ဏိ လေသ။ ဒုတိယ ဟု။ဒေါ်သတရားကိုယ်။ တိန်းဓောင်း ခိုသည်။ ။လူမိုက် မိတ် နေ့ဖြစ်ငြိုးတည်း။ ။

မျက်ကြွှတ်သိုးတန်။ ငြိုးထားရာန်တွင်။ ပုပန်နေ့မြဲည်။ ထေ ပြည့်မလေ၁။လေါင်သာမွတ်ဆိပ်။စက်ဒိုးပ်မမွေး။ဟူသဇ္ဇေ့ချောင်။ ကြွေ့ကြွေ့အမျက်။မထွက်သင့်ရာ။ဘိုထုံပါလျက်။ အမျက်ဒေါ သထွက်လာကမူ။ အရှာနကောပ။ ယင်းမျှသယ်ပါ။ ငြိုးထား သည့်မူ။ကောပေဟူသည့်။မဖြုဝင်လှ။ တတိယတည့်။အဝမိမ်း။ မချမ်းသာမှု။ညှဉ်းဆဲပြုဟု။ရှုမွေ့သန်တန်။ အမျက် လွန် က။ ဥပနာဟ။ဥပတိဓလေ လေးဆင့်နေ၏။ရေမြေ့သန့်။ဖြာတ်သည့် မင်းချောင်။အချင်းတို့အား။ရည်သွားအင်တန်။ ရှာနဲ့ရု။ရဟန်းမှ တည်း။ကျမ်းပြဥပဒေ။မေးဖြေသင်အံ။အကြီအစည်။တည့်တည့် ပတ်ပတ်။ရွှတ်သတ်ကမ္မဝါ။အရာရာနှိုက်။လိမ္မာစေမြဲ။ထိုသူတို့ ကား။ကိုယ့်ကျေးဇူ'ရှင်။သခင်ဆရာ။ဖြစ်လျက်ပါကို။ယုတ်မာ လွန်ပွေ။ကျေးဇူးခြေမူ။မ ဘူဟု၏။သောသင်ပုဗိတ်တွင်။ မဖြုစင် သည်။ ။ပါယ်ခွင်မွေ့ရာသင်ဖြုးတည်း။ ။

သုတဗုဒ္ဓ။အနက်ပြသား။သချုပ်။ကောင်းကြံဘိစွာ။ မထာ ရဟ။ ဓာနကျကာ။ဝသည့်ထိုဂျ်။လေကီလောကုတ်။ နွှတ်အာဂ

မ။ သိပ္ပပညာ။ ပြည့်ဝုံ့စွာသော။ နှာနှာဂဠုန်။ ပဇ္ဇုတန်ထွေထွေ။ သု
ဓေတာသီစစ်။ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လည်း။ ရွှောင်းလယ်ဝေ့ပြေ့။ မလေ့ မကျက်
ပျောက်ပျက်သဖြင့်။ မေ့လျော့သင့်က။ ငါနှင့်ဤသူ။ လုံးစုံတူပိမ့်။
အသူမှါ။ ထ။ ပြိုင်သမျှလျှင်။ ပစ္စာသမှန်။ ဖြစ်ဖြိုးရန်တည့်။ ကျူး
လွန်မြိုကြုပ်။ မကြီအစ်သား။ သူ့လာဘ်ပူဆော်။ ကုန်ခန်းသော်မူ။
အပေါ်ဝတ။ ကြီဆသူအား။ တရားယတိမော။ ရှာသောမည်ထွေ။
ကိုယ်တွင်းကြေမှု။ ရှောက်မွှေထောင်းထောင်း။ ဖြစ်ဖြိုးကြောင်း
တည့်။ ဂုဏ်ပေါင်းသိမ်ရိ။ မိမိသမွတ်။ စည့်းစိမ်ဖြတ်ပျှင်း။ မဖြတ်
ကိုယ်မှါ။ တည့်တို့ပါ၍။ ရံခါသူဝယ်။ ဤအုံ့တွယ်ကါး။ အကယ်
စဝေ။ မဖြစ်စေပဲ။ စေ့ရေမိတ်က။ ကြီတောင့်တမူ။ မနှေ့ရဟု
သည့်။ တရားမည်၏။ မကြည့်မသက်။ စိတ်ကိုဖျက်သည့်။ ။
နံရက်ရောက်အုံ့မူးမူးတည်း။ ။

အကိုက် အညွှန့်။ သား သား ကျွန်ုပ်သည့်။ အချွန့်အလိုက်။
ထောင့်ပိုက်ဝန်းသိမ်း။ ကေါင်းကင်တိမ်တို့။ မငြိမ်ရှုတ်ရက်။ ကြည့်
တွင်းပျက်သား။ စက္ကုမောဟ။ ပြသည့် မျက်ဖွာည့်။ သောက်
ဖြန့်၏ တို့။ နိုင်းရှည့်မှိ။ မိမိအဖြစ်။ ရှာထယ်ဖျင်ပြွမ်း။ တုံးတွယ်
ခြင်းသည်။ မသယာမည်၏။ ရှည်လည်း ရှည့်လျှားငါး၏ မျက်
နှာ။ အငြိုးမှါမူ။ မြွေနှင့်တူသည်။ ရေသူမနှု။ အါယတဟု။ ငါးအ
လေ့။ မြွေထွေတုံ့သော်။ ပြသော်အငြိုး။ ငါးနှင့်နှီးမူ။ နှုတ်ထိုးမျက်
နှာ။ ပြုကာဖြကာ။ တမ်းခါယုစား။ ယင်းသည့်ငါးသို့။ အများဝ
ရိုက်။ အလိုက်ပေါင်းလျက်။ လောင်ကိုမကြ။ သာရွှေပျူတည့်။
မချိုးဆံ။ မနှိနှာထတ်။ မညွှတ်မပျောင်း။ ခေါင်းတချိုချို။ မထိုလေး
ဝါ။ ပြုညားတုံ့တွန်။ ထန့်မှန်၏။ ကျွမ်းကျင်သတွင်။ ထိုထက်လွှန်
က။ သာရှုဟု။ ပြသည့်အလို။ ထွန်တုံးမျိုးသား။ အိုယ်တတောင့်
တည့်။ မြွေ၏ နည်းဟု။ ကမ္ဘည်းတမ်းခွန်။ စိုက်ထူညွှန်သည့်။ ။
နိဗ္ဗာန်လိုသူ့ ခြောင့်သုံးတည်း။ ။

ဓာတ်အာဒေါ်။ ပယ်ထွ့် ကျော်သား။ အမေဘ်ငါသာ။ မှန်စွာ
သတတ် မြတ်ဖွာတုံ့ဘိ။ ဥက္ကာတိတု။ ပါဠိအရ။ ဓာန်တက်ကြွမူ။

မာနပည့ာဉ်၊ အဇ္ဈတ္တုပ္ပဋ္ဌာထား။ လွန်ဖွာလွန်ဖွာ။ ဓုန်ဝါ တာက်ကြွ။ တီမါနတည်။မြတ်လှတန်းခိုး။အမျိုးဝင်ကြွယ်။အရှယ်ကောင်း ဖွား။အနာလွတ်ကင်း။အဆင်းထူး။မြတ်။အတတ်များလှ။ ဤသို့ ဝသည်။ငါ့အရှုန်းတူ။အဘယ်သူလျှင်၊ ထွက်ပြူဘယ်နံ့။ ပေါ် ထားအံ့ဟု။မရွံ့မကြောက်။လွှားမောက်တက်ကြွ။ဖြစ်လတ်ကမူ မဒမှန်ဖွာ။ငါးကာမာနှိုက်။ တွယ်တာမရှိ။သတိလွှတ်စင်၊ စိတ် ရန်ဆင်ကို။ဆင်ခြင်ချင့်။ချွန်းချက်တွင့်၍။အခွင့်လိုလွှ်၊ မြူး ထွန်လျှင်ပြင်း။ဗိုင်းနှင်လျှင်းမူ။ချွန်းစင်းသောဆင်၊ လွှင်ပြင်တူ ဘ္ဗ။ပမာဒဟု။ဥပက်ိလေ၊ ရာန်အခြေကာ။ လေးတွေ့ပါယ်ခွင်။ သက်ဝင်ရလို၊ ထုံးခုဆိုလည်။ မှုကိုယ်လက်ရှိ၊ ဖြစ်ဘိရကား။ လျှင်လျားဆောင်ကြည်း၊ မြည့်မြည့်မျည်းသည်။ ။အကျည်း ယူလိမ့်ရှူးရှူးတည်း။ ။

အတိဖျာဝိသမ။ပမာဒနှင့်၊ သာဓ္မေပမ္ဘ-မာယာ။ ယင်းလေး ဖြာတို။အာသာရမွက်၊ ပွါးတက်မျင်ပည်။ ဝေသာဘချည်သော။ မှတ်တို့ရာ၏။ဥပနာဟား။ကောဓမျာပါဒ်။ခြားမှတ်သုံးသူ။ဒေါသ ပဋ္ဌုရှင့်။ဖိုက်ထူမာနု၊ တီမာနှင့်၊ ထမ္ဘသာရမ္ဘ။ မက္ခပဠာ။ ပဋ္ဌာသမူ။မာနတရား။ကိုယ်။ထို၂ဝဖြာ။နှုသာသမန္တရိယ။မွေတို့ ကါ။တရားရင်းပင်။မဂ်ဖြင့်စင်အောင်။ဒုတ်သင်လိုက။မက္ခဘဝ သည်။ဆက်ိလေမှန်။ဗိုလ်တုရာန်ကို။ဥာဏ်အာဝိမဂ်။ထက်နက် ဖြင့်သာ။ဖြိမ်းနိုင်ရာ၏။ဥပနဘော။မဓူပျာပါ။ကောဓမှာမူ။အနာ ဂါမိ။မဂ်သို့ထိမှ၊ ထိတိဖြတ်ထ။ ကြွင်းသမျှမူ၊ အရဟတ္တမဂ်၊ ဓက်ဝဇီရ။မြတ်ဥာဏမှ။နိရဝသေသာ၊ ပယ်နိုင်ရာ၏။ လေး ဖြာမဂ်ဖြင့်။ဆဲ့ခြောက်ဆင့်ကို။ မျောက်လွှင့်ပယ်သို့၊ လူရှင်တို့ ကား။ဤကိုယ်.အဖြစ်။ဤစစ်ဤမှာ၊ ဤအခါဦး။ဇောတပ၊ ပွလှ ညီးညီး။ကိုလေမီးကို။မြတ်ိးမဂ်ဖိုလ်။ရှစ်ဆိုင်ခိုဓ၍၊ မငြိမဖြင်။ ကြည်ထင်ငြိမ်းဧ။ဥပဓေဖြင့်။ကြွက်သအာရုံဖြုံး။ အောင်စည် နှိုးသည်။ ။ရှိခိုးသံတော်တင်ပြီးတည်း။ ။

ဤသို့လျှင်တည့်။ ကောင်းကင်မျက်နှာ။ စက္ကဝါနှင့်။ ဗိပါ သဒြေ။ မြေရေလှိုင်းပတ်။ လောကခေါင်တွင်။ ထုံးဖြတ်သန္တာ။ ထုန်းအဘဏာကြေငြာင့်။ ဖြတ္တာကြည်ညွှတ်။ နတ်လည်းကြည်ဖြူ။ ရှုတို့သနှင်း။ မင်းအထည်တည်။ ပြည်နှင့်တကွ။ ရွှေစကော်စေသော။ ထုရား တော်ဇေဂုဏ်။ နေအရှက်လျှင်။ ကောင်ကုန်ကသန္တာ။ လင်းလင်း ဖြာ၍။ အဝါဝေဘင်ရောင်။ နှုန်းဆောင်တုတ္တုန်း။ စံမေဘ်ကွန်း ဖြင့်။ တည်တွန်းပိဋ္ဋဝေ။ မန်းအေဆောင်မြေနိုက်။ ဇေဒုန္နဘိ။ ဂြုသိ သံသာ။ မျှု ကြီးဖြာလျက်။ ရတနာဘုံ။ ရောင်ပုံဗိမာန်။ ပြည်ကြီး ဘန်ကြီး။ ဘိထန္တရ။ တောင်လှေချန်သိမ်။ အာလိန်ငါးမည်။ ရှိ၍ လည်သာ။ တာဝတည်နှန်း။ ကြဋ္ဌန်းအာယုန္တ။ နှုန်းနှမ်းမျှတည့်။ လောကအခေါင်။ ရွှေတောင်ဇမ္ဗူ။ ထက်တော်မူ၍။ ပြည်သူ ငြိမ်းရာ။ သာသနာတွန်းရန်။ တျိုးနှစ်ထန်တို့။ တေဘန်ထုမျှ။ ငြိး ကာလန္နိက်။ ခွေပါသာဘ။ နှန်းမထက်ယံ။ တွက်ငံနိုင်းရှဲ့။ မြေ့ရစ် သွဲ့သား။ ထယ်ခြောက်တွေ။ ရောန်ထိလေတို့။ ပယ်ခြွေတော့မည်။ ကြံရည်တော်လျော်။ ရွှေးတောဘ်နန်နက်။ စီကုံးဆက်သည်။ ။ ကျွန်းတွက်ဝံလင်ငြိးအဆောင်မြင်တည်း။ ။

ငြိးလေဘ္ဘနှံဘွယ်။ ငြိးငြိးကာယ်စိဋ္ဌ။ မြင်ကျယ် ညာဘာ။ တာပသဟု။ ရှာနထာဘီ။ ထိုက်လောကိနှင့်။ ဒိဝရာ။ ရှာဒိတ်မှာ လျှင်။ ဂင်္ဂါယမုန်။ စီးဟုန်မြလျှံ။ ဝံထပြေးညီ။ မသွေးသိသို့။ ဇမ္ဗူဒီညွှာ။ မြေမျက်နှာတွင်။ ကြည်သရော ယောင်။ ထုန်းရှိန် ရောင်နှင့်။ ပြည်တောင်သနင်း။ အမင်းမင်းတို့။ ရာန်ထင်းမဝ် ။ ညီ့သားမာန်ဝေဝင်။ ချောင်မောဋ္ဌတွက်။ ညွှတ်လျက်ဦးထိပ်။ ရွှေစကာရိပ်နိုက်။ ထက်ဆိုင်ခွယ်မျိုး။ ကျိုးသားမြွေဟန်။ ထျွန် ချည်။ မှန်လျက်။ နက်သန်ဇေယျ။ နန်းမြေရွာဝယ်။ ရတနာဘုံနှန်း။ ကြဋ္ဌန်းငြိးဋ္ဌန်း။ ပြည်ကြီးဘန်ဘောဘ်။ ဆဋ္ဌန်ပယု။ ဇုဗ္ဗုထိဟာ။ ကိဘာဂဇ။ ထိလျှမ်း။ ကွန်ဖြလာဘ်စစ်။ နှစ်ဂိမ္မာန်ဓွေ။ ညောင်ရေ သဘင်။ ရင်သည်နွေနိုက်။ သာဘဝေ့ချမ်ခြံ။ မျှောဇေယု။ ဓူလာက

အလွန်။နို့ဖွာနံ့ဆောင်ညွန့်။စံမော်ကွန်းတို့၊ ကျွန်းကျွန်းသခင်။ ဆင်ခြင်တော်ရန်၊ ဝေဘန်စေ့ရေး၊ကျမ်းဂန်တွေ၍၊ သပြေငါး ဆိုင်၊ ခရိုင်သီးခြား၊ ရွာကြီးစားလျက်၊ ညွှန့်သား ထန်းလန်း၊ လွတ်ကွန်းဘုံမြင့်၊သင်္ဘောဇင့်အချက်၊ ဆင့်လျက်ဆင့်လျက်၊ တိုး တက်မြှတ်လေ၊ ကောင်းကြီး ကြွေသည်၊ တရေးတော်ကြီး၊ မဟာခမင်းကျော်စည်သူ၊ ဓမ္မဂုဏ် ပတ်၊ ယုံကျွန် မတ်လျှင်၊ နဝရတ်ရောင်ပြိုး၊စီလျှည်ကုံးသည်၊ ။နန်းသုံးရှေ့စံမော်ကွန်း တည်။ ။

အင္ဂမွောလက်ာရကာဗိဓေမဟာရာဇာဓိရာဇဂုရု
ထံပါးအလှူတော်ခံရသောသင်္ဂဟ
ဆရာတော်ဘုရားကြီး
သည်၊
တပည့်ရှင်ပယ်-ဝဆယ်အားရေးသား၍
ပေးတော်မူသောသံပေါက်
ဝတ်ခန်းတုံးမစာ။

တိလောကထိုး၊ညွှတ်ရှုံးဦးချ၊နိုင်းမမှုသဘာ၊ဘုရားရှေ့ဝတ်၊ ရောင်ပြိုးပြုံ့ကိုဦးထက်တင်ထား၊မျိုညွတ်တွား၍၊ သားနှင့် မိဘ၊တပည့်စသည်၊ ပြုရန့်ဝတ်၊ ချွတ်မှုပါယ်ရှာ၊ ထားမည့် တရားကြောင့်၊သုတ်ပါဌ်သျှ၊ကျမ်းနိုက်ပြသည်၊လောကချင့် ရား၊အကျဉ်းမှာဝိမ့်၊ ။ခုတ်ရှုထိုထုံးလိုက်ရေးချွဲ့သုံး။ ။

(၁) ကျွေးမွေးမပျက်၊ ဆောင်ရွက်ဝိမ်၊ မွေ့ခံထိုက်စေ၊လွှ မှုဝေ၍၊စောင့်လေမျိုးနွယ်၊ဝတ်ငါးသွယ်၊ ကျင့်ဖွယ်သားတို့ တာ။ ။

(၂) မကောင်းမြစ်ထား၊ ကောင်းရာ ညွှန်လတ်၊ အတတ် သင်စေ၊ ပေးဝေနှီးရင်း၊ ထိမ်းမြား မြင်းတျှင်၊ ဝတ်ငါးအင်း ဘခင်မယ်တို့တာ။ ။

(၃) ညီညာတကြွ။ ဆုံးခနာ့သူ။ လေမှုကြိုဆီး။ ထံနီးလှုပ် လွှေး။သင်ဒွေးခံရွှင်။ တပည့်ဝတ်။ ချွတ်ငါးရသော။

(၄) အတတ်လည်းသင်၊ပဲ့ပြင်ဆုံးမ။ထိပ္ပမချုန်။ဝေးရောန် ဆီးကာ၊သင့်ရာအပ်ပို့။ဆရာတို့။ကျင့်ရှိဝတ်ငါးဖြာ။ ။

(၅) မထေဲ့ကင်း။အပ်နှင်းညွှာ။မိ ဿာသမှာ။ဝတ်စါးဆင် ရင်။မြတ်နိုးကြင်။ငါးအင်လဝ်ကျင့်ရာ။ ။

(၆) အိမ်တွင်မှုလုပ်။အိမ်းထုပ်သေချာ။ မိတ္တာကြည်ရှောင်။ ဝေျာ်ဆောင်ဖြန့်ချီ။ ပျင်းရိမမှု။ ဝတ်ငါးထူ။ အိမ်သူ ကျင့်အပ် စွာ။ ။

(၇) ပေးကမ်းခြီးမြှင့်။ကိုယ်သံနှင့်ယှဉ်ထား။ စီးပွား ဆောင် ရွက်။နှုတ်မြွက်ချိုသော။ သစ္စာမှန်စေ၊ ဝတ်ငါးတွေ။ ကျင့်ထေ မိသဟာ။ ။

(၈) ဝတ္ထာကျွေးမွေး။ မြှုရေးစီရင်၊ နာလျှင်ကုစေ။ ဌဝေရ သော။အခါကိုလွှတ်။အရှင့်ဝတ်။ပေတာရွှတ်ပဋ္ဌမာ။ ။

(၉) အိမ်သော်နောက်ကျ။ ထသော်ကာ။ရှေ့။ ပေးမှ ယူ အပ်။စေ့ဝပ်ဆောင်ရွက်။ ကျေးဇူးမြွက်။ ငါးချက် ကျွန်ကျင့် ရာ။ ။

(၁၀) မေတ္တာစိတ်သက်။ဆောင်ရွက်ချစ်ခင်။ခင်မင်နှုတ်ချို။ လိုလျှင်ဖိတ်ထား။ ထပ်အား လှူစေ၊ ငါးခုနေ၊ ပြုလေ ဒါယ ကာ။ ။

(၁၁) မကောင်းမြစ်ထား။ ကောင်းရာကိုဟွပ်။ အသစ်သော ကြွ။နာသဘူးထပ်မံ။နုတ်ထံတင်ရာ၊မေတ္တာလည်းပြု။ ရဟန်းမှု။ ခြေဝံ့ရလွှန်သေချာ။ ။

ကျွန်းထိုင်ါလ။ဘုတ်ဝယ်ပြ။ထုံးလောကဆရာ။ ။ကျင့်ဝတ် ခဖြ။ပါယ်လေးတွေ။ လားလေရှည်မြင့်ကြာ။ ။ကြိုသည်ဝတ် ကုံ။ချွေမျိုးစုံ။ခြေကတ်ထုံထက်နတ်ရွာ။ ။

ဂျည်းတီးဖြိင်ကနားခေါင့်ချသို့။မိဘနှင့်သား။မယားနှင့်လင်။ အရှင်နှင့်ကျွန်။ထေရ်မှန်ဒါယကာ။မိသဟာနှင့်။ဆရာတပည့်။ တိတိမချွတ်။ကျင့်ဝတ်စုံလင်။ ဖြူသန့်ဝင်မူ။ ရှင်လည်း မကွေ၊ သေလည်းမကွာ။ နတ်ရွာလူ့ပြည်၊ ဗြည့် တည် အလူ။ စံဝေး မှန့်။နိဗ္ဗူရွှေပြည်။ ဝင်ဆုံသည်တည့်။မတည်ကျင့်ဝင်။ ချွတ် သူတို့မှာ။မလွတ်သာသည်။ ။လေးရွာတိုလုံးလုံးလူဖြင်ရုံး။ ။

ဆင်ဖြူတော်အဆက်အသခံသည့်အခန်းအနားအတွင်း။
မင်းလက်ဝဲသုန္ဒရဆို။နားခံတော်ပြောကြီးမှူးဗျော်
ဘုန်းတော်ဖွဲ့ရတု။

ဗျူမြိုအောင်ချာ။ရွှေနန်းသာက။စကြာဝိုက်လူ။တည့်တော် မူသော်။ဆင်ဖြူဆက်မြဲ။ ဝင်မစဲနှင့်။ မင်းပွဲရွှေပြည်။ သာလိမ့် မည်ဟု။ချော်ခြည်ရှိန်ပြေး။မန္တလေးက။ ချီးကြွေးခဲ့တော်။ ဗျာ ဒိတ်တော်ကြောင့်။ဖူးမြော်တဆို။ရွှေးလူမိုထ်တို့။ စိတ်လိုရှိရာ။ ပွဲတော်သခါကို။ကြိုရှာရန့်။ထင်ရောင်တိုးလျက်။ကောင်းကျိုးမ ဝေ။မကြိုလော်တည့်။ ကြိုပေသာသူ။ကျွန်းဓမ္မူထက်။ဆုယူမပြီး။ ဗျော်မည်းအောင်။ပြည်ကြီးသူများ။ဘုန်းတော်အားတို့။ ထွတ် တားလွှင့်ရွှေ။မကုန်ဝေဟု။ပဒေသာဆန်း။နတ်မိုးပန်းသည့်။ ။ ရွှေနန်းထက်ရှိန်ခါတုရော။ ။

နေသို့ရောင်ဝါ။သေဝင်းဒီပါထက်။ ဆုံရာထွန်းပေါ်။ ရွှေဘုန်း တော်ထို။ ချီးဧကောဥဒါန်း။ မကုန်ခန်းတည့်။ ကျော်ပန်းစည်လျှိုး။ ရှုန်ဝိစ၍ဟု။လေယဉ်တိမ်ထဲ။လျှံရဲရဲနှင့်။မင်းပွဲကသော်။ထက်ဝဲ တော်ဝယ်။မယောင်မညှိုး။နတ်တန်ခိုးဖြင့်။ မြိုးမြိုးပြောင်ပြောင်။ ရွှေတန်ဆောင်သို့၊ ကြယ်ရောင်နီမှိုဖြင့်။ မိုယ်းပန်းလွှင့်လျက်။ ကောင်းကင့်တိမ်ချာ။ထွန်းပပ္ပကာ။စကြာထိန်ညီး။ ရောက်ရှိန် နီးသော်။ကောင်းကြီးမျှိုဝေ်။ငင်။နတ်သာတင်ဝယ်။ ဝန်းကျင်ပတ်

လည့်။ ဆင်ဖြူ ရှည်း၍။ ထက်ပြည့်မိုဃ်းနေ။ နတ်တဝေထွတ်ရှိ။ အောင်ဝေ ဆက်ဂှန်။ ဘိသိက် ဖြန်းသည်။ ။ရေပန်းမျက်သိင်္ဂါတုရား ။

ဝေမှိုရှောင်ခွါ။ထသော်ထာတွင်။ပျှံ့လာလမ်းကြီး။ကြွယ်ပျှိုးဘို့။ခရီးမြေရှည်။သင်း ထွဲ့ပြည့်က။လှည့်လည်ဂျူး။ကျော်လက်ဆောင်တော်ဖြင့်။မိတ်မျော်သာရွှင်။ ရှိုဦးထင်ရှင့်။ တိုင်းခွင်စိုးချာ။မင်းတရားတို့။ သရွှာတော်ယု။ ခံလှာဘုရှနှင့်။ ဆင်ဖြူဆက်ဖြ။ တထဲထဲတိ။ မင်းပွဲဗိမာန်။ ထင့်တယ်ထန်ကို။ စိတ်ညာထက်ထဲသို။မျိုးအုံလိုရ်၍။ဗွဲ့ခိုမိကုံ။ရှာကြုံးသော်။ဘယ်ထုံးဘယ်တင်။ဘယ်ကျင်းဇေါ်မှ။ဘယ်ပေဘယ်စာ။ဘယ်ကာဗျာနိုတ်။ပမာမဖြင်။မထင်ဘူးချေ။ပင်လယ်ဝေအောင်။ ညာကြေရိုက်မှုန်း။ဘုန်းတော်ထွန်းသည်။ ။နေဝန်းစက်ရှိန်ဝါတုရား။ ။

ဝါဆိုတော်ဗိန္ဒုကျော်ထွဆက်
ဘုန်းတော်ဘွဲ့မင်္ဂလာရတု။

နတ်နန်းပွင့်စည်။ဘူးညွှန်ရှည်သား။မြန်ပြည်ရာမြိုက်။ မနွှတိုက်ဖှ။ကျိုန့်ကွန့်ရှိန်။နွယ်သန္တိန်မှု။ ထိန်ထိန်ဝင်းပြောင်။ခြည်ထဝေထောင်သို့။ကုန်းဘောင်ပြင်ဂှန်။ ဓမ္မနန်းသမရ။ ထွန်းလင်းပသို့။မြဟ္မာအောင်ပံတ်။အောင်နိမိတ်ဖြင့်။ ဗျာဒိတ်တော်ပင့်။မန်းမြေမြင့်ဂယ်။ဆင့်ဆင့်သီရိ။ဗောဓိပလ္လင်။ ဓာရိဝါးသင်တို။အောင်မြင်ခန်းဝါ။မြေမျက်နှာသို့။ရတနာကျိုန့်။ အမြိုက်ခါတ်မွေ့။ပရမေသတ္တု။ဂုဏ်ပေါင်းရှုရှင့်။ဇမ္ဗူ။ဥက္ကါတ်။ဘုန်းမန္တာတ်မှု။ဖြင့်မြတ်ထေဇာ။ ဆင့်ပွါးဖြာချက်။ ဝကြာဦးတည်။ ထွန်းတော့မည်ဟု။အောင်စည်ရိုက်ကြိုး။ကျွန်းလုံးနို့းသည်။ ။ထောက်မြိုးသမ္ဘရှည်တုရား။ ။

မြတ်မန်းမြင့်ရှည်။ ဂုဏ်ပေါင်းတည်သား။ ရန်နည်လင်းပ။အောင်ခင်းရှ၍။ပမ္မမတော်ဗိန်။ အာဏာရှိန်မှု။ တောက်ထိန်လေးကျွန်း။ထွန်း၍ဆင့်ပွါး။ လေးပါးသစ္စာ။ ဘိဓမ္မာနည်း။ သိမ်း

ဆည်းကျွန်းဂန်၊အဖြင့်သန်၍၊ နေဘန်ပြင်းပ၊ ဝေဆောပျော့၊ ညွန်းပြတွင့်လှစ်၊မွေ့ရောဓာ၏၊နန်းဝစ်တမွတ်၊သည်းပွတ်မိပတ်၊ သိရှိသုရတနာ၊မင်္ဂလာဒေဝီ၊သာဂီမြတ်မျိုး၊ဟုတကော်ပိုးမူ၊ ဘိုးမင်းတရား၊ နတ်နှစ်ပါးလည်း၊ သိကြားစံပြိုင်၊ ဇမ္ဗူရိုင်တည့်၊ ဘုန်းလျှိုင်ဘေဓော်၊ယသတော်တွင့်ဗျားပြုရိပ်ပွားနှင့်၊ပဉ္စမြား ဘုံလယ်၊ ရိုယ်ပြင်ကြယ်သို့၊ နေ့ပွယ်နတ်မျိုး၊ မြတ်တန်ခိုးသည်၊ ၊ဆက်ပိုးကမ္ဘာတည်တုရျား၊ ။

ဝါတ်ဆန်းတိသိ၊ ငြိုပ်ဂ္ဂရှစ်လီဖြင့်၊ဝက်ချိုရစ်ပတ်၊ ယည်ကနတ်လည်း၊ ဖြောင့်မတ်ရာသိ၊ ခါလီကိန်းရောတ်၊ မြတ်သည့်ဥစ်ဖြင့်၊ဂုဏ်လည်းပွင့်ရွာ၊ တိတ်ဩဘာကား၊ တရာဦးထိပ်၊ ဓန်းဝက်ရိုပ်က၊နှင်းနိုဝ်ရိုးယှု၊ဥဏ္ဏရှုတိုက်လုံး၊နယ်ပတ်ကုံးကို၊လက်ချုံးဖြန့်ချေ၊ဘုန်းရိုးဝွေရှင့်၊ လနေဘောင်ဘောင်း၊ ရောင်ပေါင်း ရှက်ကူး၊ရွှေခန်းဦးဝယ်၊ဘောက်ရှူးရောင်မြတ်၊ ကြယ်ရုံပတ်သို့၊ ရိုးမတ် အောင်ပိတ်၊ ရိုးမိတ် ခွန်းထွတ်၊ လှတမွတ်မူ၊ ဝဏ္ဏဝင်မျိုးလယ်၊တင့်တယ်ဖြိုးအင်၊ရွှေနားဆင်ရှင့်၊ရောဇဝင်ဝေင်၊ကပ်လုံးဖြောင်သား၊ လူ့ဘောင်ဓေသျှာ၊ နတ်မှာဆင့်တိုး၊ဘောင်သံဖြိုးသည်၊ ၊ထက်ရိုးစ်းမြဲမွှာဖြည့်ဘုရား၊ ။

မိုးညှင်းမြို့ဝ၁၊လက်ထပ်မင်္ဂလာတွင်-တဆိုတော်

ဗိန္နဲကျော်ထွဋ်ဆက်ရတု။

နေကဆက်ရှည်၊လင်းလင်းလည်သား၊ ယင်းသည့်ဇာတိ၊ ဝံသာဘိဖြင့်၊သာကီရမြတ်၊သပ္ပနတ်သို့၊ဥဂ္ဂါဝ်ရဝေ၊ အောင်ပွဲနေသည်၊ သရေခေတ္တ၊ရိမ္မနှင့်၊ရွှေဝတုန်းဘောင်၊ ယင်းကနောင်ဝယ်၊ရန်အောင်အမရ၊နန်းဘုမထက်၊ထူရနရိန်၊သမ္ဘုဒ္ဓနှယ်မြစ်၊သားသာသစ်၍၊တလှစ်ဇမ္ဗူ၊ ယည့်ဖြန့်ဖြည့်၊ဝင်းဝင်းလှည့်သား၊ မင်း၏သရေ၊ ဂုန်းဝေဖြိုးဖြင့်၊ ဖြူရိုးတွင့်သည်၊ ၊တိုးဆင့်စကြာဓော္ဗတုရား၊ ။

နွေ့လရောက်လည့်၊ရဂုံသည့်လည်း၊ဖုံ့ရည်ရောင်ဆိုင်း၊မြသဝင်တိုင်း နှင့်၊တမိုင်းရင့်ကြွေ၊ ဝင်း၊ဝင်းရွှေ့သည့်၊ မင်းနေ့သည့်ဦး၊ မန်တလီနှင့်၊ ရာသီထွန်းခေါင်၊ထမျှားနောင်ဝယ်၊ ရွှေတောင်အမရာ့ရှုစ်ဆောင်၊ခသား၊ နန်းမည်သရဖျား၊ မြတ်နောင်တွား၏၊ သည့်ကြားတော်တွေး၊လောင်းမင်းမြေးတို့၊ဝိုက်ဝေး၊ရွှေရင်း၊ ရွှတ်မျှကြွင်သည်၊နတ်သွင်ရောင်ဆင်း၊ မိဖုံးမင်းနှင့်၊မိုးဥာင်းခွန်ချေ့၊ရဲထုန်းဝေဆို၊တခရမြိုးမြင့်၊ မျိုးရိုးဆင့်သည်၊ ၊မြိုးတင့်ရွှက်ညွှာရွှေ့ထုရေး၊ ၊

တောဇကော်ခြည်၊ တက်လျှဲ လည်သား၊ ဝံတည့် ခေါင်ထိ၊ မှဏ္ဍာသိပ္ပာ၊သိန္နိမင်္ဂလာ၊ရွှေ့စကြာတည့်၊ တက္ကဂါတိုက်၊ကြိုးကြိုးရိုက်မျှ၊သမိုက်လေးမည်၊ ရင့်ကြွေးစည်သား၊ ရွှေ့ပြည့် ပုရိန်၊ သို့ခါမျှိန်မှု၊ဝတိန်ဝေရူ၊နန်းမြေထုသို့၊ ဇေတုသဘင်၊ မင်းပွဲရင်သား၊ ဒေအောင်မင်္ဂလာ၊လွှမ်းရိုက်ဖျာမျှ၊ ဖြတ္တာခံဖေ့ယျ၊ ကြိုကြိုတုံ့မွန်း၊သာရွှေ့ကွန်းနှင့်၊ ရေသွန်းစမ္ဗာယ်၊မောင်မိ မယ်တို့၊ နတ်နှယ် တမြှင့်၊အောင်ဝန်း တွင့်သည်၊ ၊မြိုးမြင့် တက်ဖြာ ထုရော၊ ၊

တားကြွာဆက်သည့်အကြောင်းကိုဝန်ထော်တော်မင်း နေမျိုးနော်ရထာဆက်ရေတု။

ဝေ့မြိုးမောက်စည်၊ ရွှေထုန်းသည့်ကျှင်၊ ဆက်ရည်မြင့်ရွာ၊ ကမ္ဘာ့သာကာ၊ပုံရာဇဝင်၊ ကြာမတင်အောင်၊ စက်ရှင် ပြောင်ရွှန်း၊လက်ရုံးထွန်း၍၊ ဦကျွန်းမာန့်နှိပ်၊ဇမ္ဗူထိပ်ဝယ်၊ ဆယ်ကျိပ်ခွန်ယူ၊တို့မွန်ကူကို၊လွှဝင်ငြိမ်ဘုံ၊တားတော်ဦးလော့၊ ဆိပ်ကြူးမာန်ပြည့်၊ မျက်ဝေဝင်းလှည့်က၊ မြည့်မြည့်ဒွဲဖြာ၊ညက်ကြွေရာသား၊အင်္ဂါရေနဝ်၊ ရွှေ့ရန္တလည်း၊ ရစ်ပတ် ဖဝါး၊ရွှေကာထားသည်၊ ၊မြေဖျားရွှက်သာမိထုရေး၊ ၊

မြေ့လျှိုးအောက်ပြည့်၊နဂါးသည့်မှု၊ဆယ်မည်တွင်းဖေါက်၊ ရွှေထုန်းရောက်က၊ အမောက် မလန်း၊ ညှိုးချော့ မြန်းချက်၊

သောင်းခန်းကျော်တိတ်။ ဝေနည့်စိတ်ဖြင့်။ ။ပျော်ဒိတ် တော်ခံ ဂန္ဓုနိခံလျှင်။ နိုင်ငံခွန်ဆိ၊ ချဲ့ခြေပြိုတု။ ကျော်စိ ပြိုးဖြက်။ ထား သံချောက်တို့။ ထိပ်တက်ကြိုးထုတ်။ ဝဲသမုဒ်မှ။ ရှတ်ရှတ်ကြည့် မျှော်။ထိုက်ချိုဖော်သော်။ ထုန်းတော် ထံပြင်း။ နဂါးမင်းလျှင်။ ကြော်ခြင်းမချို။ ရှုံ့လှာထိ၍။ မထိမခတာ။ မြတ် စကြာကို။ ဆောင်ကာရွှေဖျား။ပျော်ဝပ်တွားသည်။ ။ရွှေထား ဆက် လာပြီတုရား။ ။

ရေမျိုး ကြောက်သည်။ ဆက်ဦးတည့်၍။ ရွှေရည့် တော် မှောက်။ ယာရရောက်သည်။ အုံလောက်မြင်ရာ။ ထားစကြာ၏။ ဩဘာတိတ်ကောင်း။နိမိတ်ကြောင်းမှုး၊ တသောင်းမြန်သောင်း။ ဇမ္ဗူတောင်ဝယ်၊ ပြုရောင်ဖြန့်ဆိုင်။ ဖြတ်ချိုင်ချောင်းငြိမ်း။ ဝေ တိုင်းသိမ်း၍။ ညွှတ်တိမ်းပဏ္ဏာ။ မြတ်ကညာနှင့်။ ရတနာပုရ။ အယုဇ္ဈသို့။ မွမ်းမှုထုတ်ချောက်။ လျှင်ပိတ်ရောက်မည်။ သည့် နောက်ဆက်ဒါန်။ သိန္ဓောမြန်နှင့်။ မြောက်ဇွန်ခံ ကျွန်းသူ။ ရွှေ လက်ယူအုံ။ ထွက်ပြု ရွှေမြင်။ ကျွန်းရပ်ခွင်က။ ကောင်းကင် ပျော်ပါ။ထုန်းတော်အားသည်။ ။နေ့သွားစကြာညီတုရား။ ။

ရွှေတောင်သိပ်ကျော်တင်ဆက်။
ထုန်းတော်သုံ့ရတု။

ကွန်ရွှန်းတေဇာ။ ဘုန်းရောင်ဝါဖြင့်။ကမ္ဘာသမြိုးမြင့်။ မျိုးမြိုး တင့်၍။ မိုယံးမြင့်မြေရံ၊မိုးရိုးသံသည်။ နေသန္တိန်နတ်။ နွယ်လာ မြတ်သား။ဥက္ကါတ်ညွှန့်ဘွား။ ကွန့်ကွန့်ကြွေးမှု။ ကျွန်းဦး မှန်ကူ။ သပြေငုထောက်၊ ဇမ္ဗူပတ်ထုန်း။ တုတ်ခွန်ကြီး၍။ လက်ရုံးထွန်း ပြောင်၊ထုန်းဘောင်ဆက်ရှေး။နွယ်မပေးသား၊ ဘေးလည်နန်း ရှိ။ဘိုးလည်နန်း၊ ဘလည်းနန်းခွင့်။နွှန်ဆွင့်မပြော်။နောင်တော် နန်းရှင်ဦးကင်တုံ့ရွှေ။ မြတ်ထိသောဖြင့်။ ပရမေဖြန့်မို။ အောင် စည်နှိုးသည်။ ။တန်းမိုးမြေပျက် နှာဘုရား။ ။

မြန်နှုံကျွန်းမြေချာ၊ ဆက်စည်ဖြာသသာ။ ဝိတာ ရှက်မြောင်အောင်ဘူမိရပ်၊ စံတိုင်းထွတ်မျှ။ တမွတ်သိမ်ဒါ။ ရတနာပူရ။ ဖြည်ရွှေဝတို။ တမျက်နှိန်းနှင့်။ တောင်တည်မြင့်၍၊ ရှိဆင့်ရွက်ရှင်ဖိုးစံ ရှင်လျက်။ ဦးကင်းတံရွှေ။ ရဝေသါခေါင်။ ညွါတောင်အထွန်းရှစ်သောင်းနတ်၏၊ မြတ်မောင်တော်ကြီး။ ထုန်းမီးလျှံဝင်း။ ညာကြေချင်းသာ။ ရွှေထင်းကြက်သရေ။ မွှေတေရင်သွေး။ ညိမ့်ဆေးဖျော်ရု။ စကုဍ္ဍနံပူ။ ဓာနတ်ထွေကို။ ရိပ်ဖြူရိုက်မှတ်၊ ညီတော်မြတ်နှင့်။ နဝရတ်နွယ်။ ရစ်ပတ်လှယ်၍၊ စွေ့ါယ်တင့်ဖြိုး ဆင့်ဆင့်တိုးသည်။ ။နန်းရိုးနေဝက်ထာသုရား။ ။

ဖြန့်ဝန်းဓေယာ။ အောင်ပွဲသသာ၍၊ ထုန်းအာဒိစ္စ။ နေကနွယ်ရင်းသက်ထာဆင်းသော။ သခင်းလျှံပင်။ ဂဠုတ်ရောဖိန်။ ထုန်းရှိန်ထွန်းပြောင်။ တန်းခိုးရောင်ဖြင့်။ ငွေတောင်မာတင်။ ဆင်မင်းရှင်၏ ကြည်လင်အထွန်း။ ညီတော်မြတ်ဘု။ ထုထွတ်နတ်နွန်း။ မင်းထုန်းခရိုင်။ ရွှန်ပိုင်စိုးလစ်။ သဘိုးစစ်နှင့်။ ချယ်ရစ် ပတ်နှောင်းရလျား ဆောင်၍။ အောင်မင်္ဂလာ။ တရာသက်တော်။ ရှည်ကျော်စိမ့်ဟူနတ်လူဖြဟ္မာ။ ဩဘာသျှိလေ။ ကောင်းချီးကျေး၏၊ ဖြန်မွေး ထုန်းရဇာ၊ ဝဝုဍ္ဍာ။ မြေချာကျွန်မြီး။ ညွှန်ဘုံးလှဝေ။ ကြက်သရေရည်၊ တက်ထွန်းစည်လျက်၊ ရောင်ချည် ချင့်ဖြိုး သက်နွယ်ဖိုးသည်။ ။မြန်းဖိုးတွေချက်ချာသုရား။ ။

ဒုတိယနဝဝေးဆို။

သာယာဝတီမင်း၊ ရတနာပူရအဝ မြို့မှ။ ရွှေဘိုမြို့သို့
ထွက်တော်မူသောအခါ။ စစ်တိုင်းငါးထပ်ကြီး
ထုရေးတွင်။ သစ္စာမိန့်ခွန်သော
ငါးထပ်ထုရားရဲ့ထင်း။

ငါးထပ်ထုရား။ ငါးပါးရန်စဉ်။ ငါးမာရ်နှင်၏၊ ရင်ဖြင်ရွှေမှောက်။ ရွှေတော်ရောက်ကာ။ မြောက်ထားဝပ်ဖိုလ်။ မတ်ရွယ်မျိုကို။ ကိုယ်အ ရုရာယ်။ ချဉ်းငယ်ကိစ္စ။ ရှိရတဲ့။ တမ္ဘဝန်းလည်

နောင် ထုန်း စည့်အား၊ ဆံချည်ခြမ်းခန့်၊ မြူတညွှန့်မျှ၊ ဝေ့ဝန် ရှောက်ဝင်၊ ထဲကြည်ထင်၏၊ သည်တွင်မွှန်ထိတ်၊ အမိဋ္ဌါန်အွတ်၊ ဦဟုတ်အလို၊ တော့နဲ့ဆိုဖြင့်၊ ဒေါ်ခိုခံဖုမ်၊ ပေါဘုရမ်း-သောဘွတ်ချမ်း၊ ကြောဒ္ဓဘြမ်းသာခတ်၊ ဝက်အရွန်းသား၊ ကြူမှန်းစားသည်၊ ပဒ္ဒ မြားရောင်ဝေ၊ ပြောင်လေးလေသို့၊ အောင်ဝေဖြင့်ဝေ၊ လျှင်ဝေဝေသ ထည်၊ ၊သစ္စာစည်သည်၊ ၊ကမ္ဘည်းပင်္ဂလာကမ္ဘာ့မတုန် ဆုံးခမ်းထည်။ ၊

အလောင်းမင်းတရားကြီးဘုရားထက်ထက်အလေ့လ ဆရာတော်ဆိုရဲ့သင်း။

ဇမ္ဗူဂျော်သေသင်း၊ မြေကြီးစောင်းမျှ၊ အလောင်းမင်းကျွန် ရန်အကြိမ်ကြိမ်၊ ထိုက်တော့ညည်း နှိမ်၍၊ ဝည်းဖိမ်ရန်တွင့်၊ ငွေ့ရန် ထီး၊ ချင်းတီးရန်ဟန့်၊ ငြွန့်ရန်ရှော်၊ ဒေအောင်ရန်ဌေး၊ ပန်းငွေး ရန်ပြီ၊ ပန်းညှိရန် ဇွည်း၊ ငှိုးရန်တွင်၊ ကျော်ထင် ရန်ဖြုတ်၊ ငေ့တင်ရန်ချိုး၊ တုတ်ဖြိုးရန်ဖြိုင်၊ တော်အိုင်ရန်ပယ်၊ ငွေ့ယ်ရန် ဖြင်၊ ကျော်ဖြာ်ရန်နှင်၊ ငွေ့င်ရန်ဌေး၊ မွေးရန်လို၊ ဝေ့ညှို ရွှေလွှန်၊ တွန်ရွှေသွား၊ ခင်ပါးရွှေတည်၊ ရွှေရည် ရွှေခေါင်း၊ ကောင်းလူကျော်၊ သော်လူတွင်၊ ပေါ်ထင်လူမော်၊ ဝိန်ကျော် လူလှ၊ သာဝကျော်သည်။ ရွှေနည်း၊ ကျော်သွေး၊ အောင် သာ လေးကျော်ဟိုး၊ အိုး ရွှေစော်၊ ဖွတ်ကျော် ပေါ်ဝ၊ မြပေါ် ထောင်း၊ ငြွှောင်းပေါ်ရင်၊ ညိုမင်း ပေါ်တင်၊ သွင် ညွှန့်လူ၊ ဖြတ်လူညွှန့်လန်း၊ ပန်းညွှန့်ခက်၊ ဘက်ညွှန့်ဇွာ၊ လွန်းရမည် ခေါ်၊ လွန်းကျော်မည်သာ၊ ရောမည်ခံ၊ ကျော်စံဝင်မှူး၊ သာဦး ဝမ်ဆင်၊ သာတင်စင်တက်၊ အေခက်စမ်မြို့၊ မြတ်ဘုစ်ဥ၊ မြသိ သာစင်ဆော်၊ ရွှေကျော်ဝေကံ၊ ရွှေခံစပ်နည်း၊ ရွှေရည်ဝင်ဆင်၊ ရွှေသင်ဝင်လိုက်၊ ပိုက်ရေးပုညိုလူရေးရှော၊ သာရေးကုံးဖိန် ငုံ့ရေးမြင်၊ စည်ပင်ရဲ၊ အောင်၊ သာလွန်းဒေါင်ခေါ်၊ လွှမ်းပေါ် ရဲ့လှ၊ ရေစုံဒေ့၊ တော်ဇုံအား၊ စံရာစုံဆဲ၊ စံခဲဘုက်ဖွတ်၊

စံမှတ်ဘက်ကွာ။ ဖြိုးသာ ဘက် လျှိုး။ ချစ်မျိုး ဘက် ရှောင်။ ငွေအောင်လက်ကောင်း။ထုတောင်း လက်ရေ။တွန်းမြလက်သည်။ ဤသို့သည်ဖြင့်။ရဲရည်သံလွင်။တုန်တွင်မှုထမ်း။ ရဲခွမ်း ကျော်ထင်။ ခြေဘက်ကျိုင်ရှစ်ထိ။ စပ်စပ် တွက်တွက်။ ရဲရည် ဘက်သည်။ ။ပြိုင်ဘက်လွတ်ကင်းရဲဘော်သင်း။ ။

တဆိုတော်ဦးမင်းဆို-ထီးတော်ဘွဲ့လေးချိုးကြီး။

မောက်ထို့သာကဲတော့တယ်။တောက်ဆဲသူ့ရိန့်လို့။ ဘုမိန္ဒာနေ့ချိုက်တွင်မှ။ရွှေသိုက်ပြောင်တွန်းထို့။ မော်ကွန်းခေါင်ကွန့်ပေါ်ဘိ။တောင်ကျွန်းရှင်။ ။နန်းဥတ္တလာ။မြေအချာဝယ်။ ကေသာတော်ဝင်း။စောရှင်ချစ်မှာ။ရာဇာဓမ္မာ့။ သစ်ကွန်းတော်ဖြိုးပြီးမှ။ စည်းခုံလှ သရေလဲ။ စာရွှေဘီ အောင်မြေရပ်တွင်မှ။ ကင်ထုံးကန္တာသင့်အောင်။ဖြိုးမြင့်ပန်ဆင်။ ။သာယာနံ့မှုအဂျရုစစ်။ လောင်းတော်ဖြစ်နှင့်။သနစ်ကာယ်စာဂီ။ ဓွန့်ထမ်းညီထို့။ ပါရမီသန်။ရွှေပုရွှာန်လဲ။ ဟုတ်မှန်မိန့်ခွန်း။ ဗျာဒိတ်တော် ညွှန်းလေတိုင်း။ဖြစ်တွန်းတည်ကြည်။ မြတ်သာနာစည့်တော့ပ။ တောင်ခြည်ဝယ် ရှင်သည်။ ပြဘင်ဆယ်သိန်းနှင့်ပြိုင်မတု။ ။ဆဠုန်ငယ်ပြောင်ရန်။ခွယ်ဗျားနှံ့တဲ့။ကုံ့ပြကွဲဒိန်။ရက်သာချိန်တွင်။ မျက်စိနံ့မြသာ။စံကာရားနှင့်မင်းများ။မြူတေ။ဤသည့်မြေဝယ်။ ထည့်ရေစက်မွန်း။ဆွတ်ဖြန်းသွန်ထို့။မလွန်ရွှေဘီ။ ရွှေခမိုဝယ်။ ရေညီသာတင်။စက်ပန်းတော်ရင်သေသာခါ။ ဗိုက်ဟာဘိဘမောင်နှံ့လဲ။သောင်ပြဒန်ငွေခုံမော့ဆိကာ။ကြွေးတော့အောင်ထု။ ။

ရင်းဆိုတုန်းတော်ဘွဲ့လေးချိုးကြီး။

ဘက်မနှုန်းသာဘု။ဝက်တုန်းလျှံဖြာသည်။ မဏ္ဍလာမြေတုံလို့။သိင်္ခရုံတောင်ညွှတ်ပေချည့်။ခေါင်ထွန်ပါရမီနှင့်။ ယုဇာဂီရောင်ကွန့်တဲ့။ ပြောင်မွန်ရှင်။ ။ဇုမ္ဗူဂျမှန်။ မဝေ့ လှန်သည်။ ကောန်တီးတီး။လိုတော်ဖြိုးပေမံ့။မထီးဆုရာ။ ဓမ္မဂေါနှာတို့။ လေး

ဖြာခါတ်ပြ။တိဋ္ဌိရှနှင့်။ မှုလနည်းသော။ ဥပဒေကို။ ကဝေဆက်
ဒိုင်။ဖက်ကမ်းသာတိုင်တော့ပ။ခရိုင်သောင်းဇမ္ဗူတွင်။ဓါတုရှု
ရှေ့ထိုင်ပိုမိစင်းငယ်တို့။ရွှေကြိုးကြိုးကြိုင်ကြိုင် ထွန်းပေလိမ့်။ ကျွန်းပြင့်
သာဘင်။ ။ဗိပေရာငယ်။ မိစ္ဆာထိုရှိတတ်။ ထက်ဝန်းရပ်နှင့်။
သဏ္ဍာဝါပို။ရှင်လူ့မိုးလ်ကို။ထိုရာမှာ။သင်္ဂဟာလဲ။ပြည့်မျှဝယ်
ပေးဝေ။ ချမ်းမြေ့စေ၍။ ငုံပေဟဝန်ချောင်း။ မြိုင်ထိခေါင်ဝယ်။
လူ့ရောင်တမ္ဘတ်။ ရှေ့သီးကိုထွတ်မတဲ့။ ထုလွှတ်ဆန်း(ဂ)ယ်။
မိုယ်းအောက်နယ်မှာ။ဘယ်ရာဇပုံ။ထုံးမကြိုသို့။ ဂုဏ်အရွှဝ။
ဝိသေသနှင့်။တိရေကဉာဏ်။ စိတ်လိုသာဖန်တော့ပ။ စံမြင့်
ဦးကောင်း ရွှမ်းတော်ငုံလကျော်မြို့။ ။အောင်ချာငယ်ဓေသ။
အမရမှာ။သကျာစနိန်။ဆွေသမ္ဘိန်ပ။ဓနဝဋ္ဋရာစ်။နတ်ရှင်ဓေတ်
တွင်မှ။ဓမ္မဝင်ငွေ။ဇမ္ဗူရွှေလို။ပဒေသာရုံ။သုံးမကုန်ဘူးပ။ လူ့
ဘုံမြိုးမြင့်။ထိုသာသင့်အောင်။ ဆင့်သင့်သောချာ။ မင်ရွှေတနှင့်။
မဟာဝင်အောင်။ ကာင်လုံးသာပြောင်တော့ပ။ ထုန်းခေါင်ညွှန်
ကောဘန်မှာ။သဏ္ဍာဂျေဲထိန်ထိန်ပွင့်တယ်။လောင်းမင့်ပုံမို။ ။

တသျိုတော်ဦးမြေလို–ဘုန်းတော်ဘွဲ့လေးချိုးကြီး။

မထန့်လောက်ပါဘူး။ ရန်တောက်ကာယ် မေရှူနှင့်။မြေထုနေ
ကုန်ဒုံးတော့။မြို့နှံ့လိုခြေတွင့်ချည်း။ရွှေလင့်မှန်။ ။အောင်ဆဲ
ငယ်တံတိ။အောင်ရာသိဘွင်။အောင်ညီလာခေတ်။ ကမ္ဘာလုံး
သင်စေဟု။ဆွဲရစ်ကာယ်သေနင်။ဓာတ်လေးအောင်နှင့်။ဘုရင်ပီပီ။မိုတ်
ထိမ်းငယ်ရှိသောခါ။ဗိသမျှမာန်မှုကို။သပယ္ဗျူရွှေဉာဏ်ထတ်
သည်နှင့်။ဗိထင်ကာယ်(ဂ)မွှာထုံး သုံးအုံမကျန်။ ။မဟာရည်
ငယ်။ ဇာနည်နှလုံး။ ထက်သစ်လုံးလို့။ လက်ရုံးငယ်ထိန်တုန်၊
ဂုဏ်နှစ်ရုံနှင့်။တိုဘမယာ။ နန်းမြတ်ပွာက။ နရာထီးဖျာ။ နတ်
နှစ်ပါးလဲ။တသေအားငယ်မှတ်ယူ။ကြည်တော်မှုသနှင့်။ အောင်သူ
များမှု။အောင်ညွှန်ကိုခွေးမယ်လို့။ ဗျူရုံသည်။ ညာစံတော်မှု
နှုံ။မြတ်ခေါင်ကွန်း။ ။ဓေယျာဗိမန်။ရတ္တဝိပုဂ်ကာယ်ထန်းသနှင့်။

ရတ်သန်းဝေယ်သန္တွာ။ကျွတ္တိကာရှိုးရိုင်းပါပရောင်။ သဒ္ဒေါ်ခံလဲ။ ရွှေလှံ့ မဝဲ့။ မိုလိပ္ပကြိုးဟုံ့။ တိုက် လုံး ငယ် မြှိန် ဆောင်။ ကြိမ်ထည်းသာအဆောင်တော်မယ်။ အဆောင်ထူမျှ ထွန့်ရွှန်ငယ် ဆောင်ထမ်းရွှန်အဆောင်ယံ့ရှူးတို့။ရှုးချည့်အဆောင်ညွှန်း။ ။

တဆိုတော်ဦးထုန်းဆိုထုန်းတော်ဘွဲ့လေးချိုးကြီး။

နံ့ပို့သာကျွန်းတော့တယ်။ မြဝန်းညီလာနှင့်။ တဒီပါနောင် ထိမ်းပေမဲ့။ အဆောင်ကဒိန်းရှင်။ ။ကျော်သဲငယ်ငါးဆုး တော်ဘွဲ့ ငယ်ယူသည်။ဇမ္ဗူရန်လွှင့်။ဘန်တိုင်းငယ်တင့်ပေတဲ့။ ရွှေထင့် တန်ဆောင်။စင်ကြီးအဆောင်လဲ။ခေါင်မာရမိန်၊ ညှာတ်ချုံတော် မြှိန်တော့တယ်။ရပြီ့ယူတဘ်နေ့သို၊ ကြွက်သရေရောင်ရုံထွန်းပါ ဘိ။မြိန်မွန်းသေနဂ်မှာ ဗိုးရတုချင်။ ။မဏ္ဍလာငယ်။ ဒီပါကမ်း ခတ်။လောကဓါတ်ကို။ ပြွတ်ဝဝ်ကယ်ဦးပုံ။နောင်မထုံအောင် ဂန္ဓုန့်တန်ခိုး။နဂါးတဲလျှိုးဆသို့။ချထိုးငယ်တိုယ်စီ။ ပိလက္ခိ နှင့်။ဒီလီဘဂ်ါ။ဆဲ့နှစ်ဖြာလဲ။ဆောသွာရှိလျက်။ ဆာလိဆက်ပေ ထိန့်။ထုန်းစက်ကယ်ရွှသ်စုံ။ဆဒ္ဒန်မိုင်ရုံမှာတဲ့။ဂုဏ်ခေါ်ထင်ငယ်။ ဆယ်ပင်လယ် ခြားတော့ဆိုင်ဝံ့။ ။ဝေသာဝဏ္ဏ။ မျက်ရှိန် သို့နှုံ့ငတ်ဘင်ရန်။ နတ်ဂုဏ္ဌာန်လဲ။ဆက်နှံ့ဥဒေါ့ချင်း။ ညွှတ် ညွှတ်သာ ပြောင်းသည့်နှယ်။ ထသောင်းသဖြေ။ သာပစေ အောင်။ ညာကြေသထင်။ မြိုင့်ကြီးရှင်လို။ ဥကင်တွန်းပေါင်။ မှော်ကွန်းသာ တောင်တော့တယ်။ အဆောင်ထူမျှထွန့်ရွှန်မှာ။ အဆောင်ထမ်းရွှန် အဆောင်ယံ့တူးတို့မှ။ ရှုးချည့်အဆောင်ညွှန်း။ ။

စလေသရာကြီးဦးပုညဆိုထုန်းတော်ဘွဲ့
လူးတားညွှတ်ရှစ်ဆယ်ပေါ်။

ထုံးသိမ်းထုံးသောင်း လေးတောင်ထိမ်။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆက် မထာဝင်။အထိတ်ပြိမ်မျှော်ကာရွှာတွင်အောင်။ ဘယ်ရေစခံပင် မခံမြန်း။ လေးဆဲ့ရှစ်ရပ် ပြာသာဒ်ရုံသည်။ နတ်ဗိဘုက်သယ်

ဆောင်းဘန်သည့်နှင်း။ ။လွှားလေး။ ။ရှုပ်ပေါင်းလေးဆောင်။
နှစ်ပြန်ဆောင်သာ။ရန်အောင်ပဟိုရ်၊ မြဖြင်းမိုရ်ဝယ်။ ရေညှိ
ရွှေချပ်။ ဂဃောထပ်ချက်။ ပြေဝတ်ခန်းဝါ။ ကုံ့ပမာသို့။ မန္တာ
ဘူဒပထင်။မြေဥက္ကါဗ္ဗိလည်း။ လူ့နတ်ချိုးပင့်။ ပလ္လင့်သဏ္ဍာန်။ ထုံ
ဗိမာန်ဝယ်။ ဝေယန်ကြငှန်း။ သိကြားနန်းသို့။ ထောင်းဖြည့်
ရောင်။ သုံးထိုက်ဆောင်သည်။ ။ပဒေါင်လေသွေ့ မန်းထည့်
လေ။ ။ပိသုဋ္ဌိပွင့်ပင်း– ထည့်သည့်နှင်း။ ။ရေယဉ် နံ့ဝတ်
ညွှန်းတသ္တိလို။ ရွှေကျူးဂန္ထိကာရံသန်း။ ပြည်ကြီး မွန်ဆောင်
ဆောင်ကယန်း။ အွန်ဆောင် ရွှေနှင်း ပလေ့လေ့။ ရွှေလောင်း
ရွှေဖော့မွေ့မွေ့ရှက်။ဆေးဓာလေ့ဖက်။ရေထက်ကျောရစ်ခွေ။ ။
ရထနံ့သဘုမ္မိတိုင်း၌ွာနေမှာ။သမိုင်းစာခွေထိန်ထိန်သစ်လို။ နော
ဆိုဗြိရောင် နတ်ရှင့်ခေတ်လေ။ သာသျှိုးရုံ့ဖွာလေ့။ ရွှေနှင်းပ်ထက်
မလှခေလို။ပုံတောင်းဝက်ရွှေထိုက်ဖွဲ့လို့လေ။ ။

မန္တလေးမြို့အချုပ်တန်းဆရာဖေဆိုဘုန်းတော်ဘွဲ့
ရှစ်ဆယ်ပေါ်။

နန်းပုံ။ဆန်းဝံ့။ပန်းခုံမြင့်။ပန်းသုန်နှပွင့်မခြားသွင်း။ မြန်းလှံ့
ဝေထင့်။ပဏ္ဍုမြဲ့ပလ္လင့်ဝယ်။နှစ်ပါးအရှင်ဝံမြိုင်တွန်း။ ဝေရော
စုန်။ရဝေသောသား။ ပရမေဆောလျှာနတ်နှစ်ထုမှာ။ ဖြတ်ပါရီရ ထု
ကြီးရည်လိုညွှန်း။ ။မပင်မြေတပွဲ့။ဝယ်ရောရဟန်းမဗိုဝေသန်
ချမြမ်းဆောင်သည်။ ဥဒါန်းရာဇဝင်နောင်မော်ကွန်း။ရွာနီ၊ ရာသီ။
ပါဠိမွန်း။သဒ္ဒါစည်ရွှန်း။ဆောင်မောင်းသံ၊ နတ်ဗေဒရာ ဖြဲ့ဘွာ
အံ့။ကုဒလိုထ်တော်နှံ့ ကောင်းကြီးသာရုံ။ ။ကြွှန်းဆင့်ဆင့်။
အလျှမ်းပွင့်ပွင့်။အဆန်းတင့်တင့်။နန်းမြင့်ရုံမှာ၊ ဝန်းမွှင့် ရှင့်ထံ
ခိုလှုံခဲ့လို့။ဇိုလ်ပုံသကာထပေါ်ပြီးသွါ။ရွှေမိုးယံနှဋ္ဌမိုးသီးရွာ။တော်
ကိုဒဘသာ။ ဗောဓိ နာယကာ။ တေဇမိဗျာဟုရာ အရှူ သဂ္ဂါ
သည်း။ဓမ္မပထရာ မြေလုံးတုံရလေ။ ။ရွှေနှင်းဆောင်မြင့်။

ငွေစန်းရောင်ဝွင့်။ နေမြန်းပြောင်ဖင့် သိကြာ့တွေမှာ။ ဖြတ္တဲ့
ကြက်သရေထက်မြို့ဝေထွှိလေး။ ။

၁၂၃၃-ခုနှစ်-ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင်မင်းတရားကြီး
အသျှင်ဒါးဝယ်မြို့မှဆင်မြူမဆက်သရာ
အချုပ်တန်းဆရာဖေဆို-ထုံး
တော်ဝွဲ-၃၀-ပေါ။

ထီးတော်ဝင့် နှစ်ရာကောဇာသျှစ်။ သုံးဆယ် သုံးနှစ် ဖြဂ္ဂုဗ်န်း
လွှမ်းကေသရာဇ်- ဂယက်ရှိန့်သည်။ အထက်ဝတိန် ရာန္တာ မှူး။
သနားဆောင်းမာသသ။ ဓညာင်းလာရ။မ။တောင်းနောက်ငွေ သဗ္ဗန်လို။မေ
နတ်တာမန် ဆက်သွင်း လာချက်ထူး။ ။ဒါးဝယ်တိုင်းက။ အ
နွယ်တိုင်းသ။ပသည်သမိုင်းမှ။ရောဇာသို။ အတုပမာမကြိုတူး။ ဂ
ဓါကညာ-ပန္နာမွှန်ဆွင့်။သန္တာထူးလှိုက်ဦးသို့။ဝပါးဆန်ရေ-ရွှေငွေ
လျှံတုန်း။သပြေမြန်လုံးမသုံးနိုင်ပို-မင်းမြို့မင်းရွှေတုံး။ ။ပြောင်
နဝရုဏ်။အခေါင်ဆဒ္ဒ။အရောင်လျှပ်ကြွ။ ရုံခြောက် ပါးရုံသည်။
အသာဓာတပုံ ပန်းရောင်နွှသို့။ ပုလဲမျက်ရွှ- စက္ကုအညီ။ အမွေး
ငွေအဆင် စီ။ ခေါင်းနေ လျှံခ။ သောင်း မြေ မန္တလေ၊ တောင်း
ဝေသန္တရ။ပါရမီလို။ကာသဝါရီဆင်မျိုးပေပလေ။ ။

ဆရာကြီးဦးမြိန်ဆိုသိင်္ဂြွှရတောင်တော်ဝွဲ-၃၀-ပေါ

လျှံဖြာ- မန္တာ-ရုံကာခ။ ထိုင်းရာမညာကြက်သရေ။ နိုင်းစံ
သကင်ဝင်ရနေဝလို။ဘက်နေ-ညက်ပြေ-ထက်ငွေနွန်း။မြဲထွန်း
ရေညွှန့်-ရွှေကွန့်ထွယ်တယ်။ တောမဝန်နယ် နှာမောင်းညွှာတဲ့
တွန်း။ ။မဏ္ဍ။ဂဇ။ ဘဝမျှော်။ တာပသရောဂျာ်ပေါ်လာထွန်း။
အမတမျှော်-မော်ခါညွှန်း။ဘော်ရှာမိန့်ခွန်း။ဖြန့်နွှတ်ထယ်။ ရှိန်
ထွင်- ထိမ်ဝဉ်- ဃိညာမြန်း။ သိမ်ပြင် ကြေ့နှန်း။ ခန်းမိုကြ
တယ်။ ။မြို့ထွာ-မျိုးရွှ။ မိုယ်းကကြယ်လို။ ထိုး၀ ထိုးဆယ်
ထုန်းငယ်များနှင့်။ ထုန်း ကြွယ်ဘုရား။ လေးပါးမွှေသီ။ ထိန်းစုံ

သဋ္ဌာလီ။အဆင့်-အရင့်-အတင့်ညီတယ်။ အတွင့်ဝိမြှိဆိဂ်ိုတ် ဆိုမြို့လေး။ ။

ဂုဏ်းဆိုရွှေတိဂုဏ်ညီနေခင်-၂-ထူးရှဲ
ရှစ်ဆယ်ပေါ်တေးထပ်။

ကျွန့်ကျွန့်လေကျွာ- မျက်နှာခွန်။ ကျွန့်ကျွန့် ထွန်းဖော့တိုင်းပတ် သာ။ညွှန့်ညွှန့်ရွှန်းမျှနှိုင်းစံရောငယ်။ နတ်နန်းနတ်ရွှဲသပမာညွှန်း။ ဥတ်ဥဿရသိဂ်ိုတ်တေါ်ဝင်ဝယ်။စိန်မြဲအရောင်လျှပ်ပန်းနွယ်သို့ ထွန်း။ ။သူထူရရွှေဒေါင်းဗိမာန်လို။လက်ဖိန်အချုံအချည်ရွှန်း။ ဖြာဖြာသေဇ-နေလျှံဝန်းနှင့်။ဝံကွန်းအမရမြတ်ညီနေခင်။ တိုင်း တိုင်းမွန်မြည်။ဒွန့်ရှည်လင်းလို့။ညွှန့်စည်ဖျံ့သင်းနံ့ဝင်းသာနှခ ရောင်။ ။သိန့်သိန့်နေရှု။ ရွှေထူ တောင်လို။ လေးခုအရောင် ကြည်ကြည်ထွန်းလို့။နဒီပတ်ဝန်းသွယ်ဖြာခွေရံ။မြစ်ပေါင်းရံခါ ထုံ။မဋ္ဌလ-ပတ်သဝုံမှာ။စန္ဒြေယုန်မြိုင်နွန်းပါသင့်လေး။ ။

ငုံးဆိုရွှေတိဂုဏ်စေတီတော်ဘွဲ့-၁၀-ပေါ်
တေးထပ်။

ဗိဝါ-နိလာ-ဓိကာဘန်း။ညီညာရှက်လျှမ်း။ကွက်ဆန်းချယ်။ ဂိုကာလက်သန်းထွက်ကျမ်းသွယ်လျှင်။ ပန်းသွယ်- မှန်းရှုယ် ဆန်းကြွယ်တောင်း။ မြိုင်ရပ်-ဆိုင်ပတ်-ခိုင်ချုပ်ရုံတယ်။ ထိုင် ထင်အဆုံဂိုက်ဖူးထိကလျောင်း။ ။ဂေါ်ပွင့်- ဇော်ရင့်- မျှော် တင့်ဝေတယ်။မော်မြင့်နဘေသဝေဆောင်း။ဈော်ပွင့်ဆရွှေသ ရေညောင်းရှို။သပြေတောင်စောင်းမြလေကျွာ။ တိုးဂုဏ်-မြိုးစုံ ဖိုးဖြိုးထွန်း။ရိုယ်းတုံကြွှန်း- စံမြန်းမွန် ချက်ညှာ။ ။ထိန်လျှပ် ရှိန်မြတ်-တိမ်ထပ်ဈာမှာ။ထိန်မြတ်ရတနာကြွကြွသင်းလို- ထု ထုပါမင်း-သာခင်းညီမို့ညည်။ ဈာရင်းမိန့်ဝေဘ်တည်။ တောင် ကျွန့်-ရောင်ရှန်-တောင်ညွှန့်လည်မှာ။နောင်ခွန့်အရှည် ရွှေတိ ဂုဏ်ပလေး။ ။

ဆရာကြီးဦးဝေဆိုတိဂုဏ်တော်တော်ကြီးတွဲ
ဝဝ-ပေါ်တေးထပ်။

အခပ်-အခရီ-နဒီဂိုက်။ မဟာမဏ္ဍလိုက် မြေနဂိုရ်။ ဝတီ ယံနရိုက် ရွှေဇပုဂိုရ်ဝယ်။ခေါင်မို။ရောင်ဖို။မှောင်ကိုသွင်း။ရိုယ်းမြင့်။ ဖိုး ဝင့်။ကိုးခွင့်နယ်မှာ။ ဖြိုးတင့်အကျယ် သိဂျ်ဝတ် တောင်တောင့် မင်း။ ။ထုံးကွန့်။သုံးမွန်း။တုန်းညွှန်မြေမှာ။နွန်း။ခွန်မဘွေတတေ တင်း။ထုန်း၅န္နမထေသသရေလင်းသို့။ အနေထဝင်း ပြန် ထိန်ညီ။ ဖြိုတ်သူ။ထပ်တူ ။ကပ်လှူဂေျာင်း။ နတ်လှူအုပ်ဆောင်း။ ထုပ် ညှောင်း မွှေသမီး။ သိန် ချော်။ ၅ိန် ဖြတ်။ မိန်ဖြတ် စိတယ်။ အထပ်အခ နှပ်ထိခွဲ၍။ ဝဇီရှိုးရဲ။ ရိုယ်းထဲဖောက်ယူ။ ဖိုးကဲ မြောက်ရောင်လူ။ထုံးပုံရှုံးရှုံ။သုန်းလို့ထူဘယ်။ သုံးဘုံ့နှစ်ထူ ရွှေတိဂုဏ်ပထေး။ ။

ဆရာဦးဝေဆို-တိဂုဏ္ဍစေတီတော်
နှစ်ဆူချွဲတေးထပ်ကြီး။

လေအဇနှာ-သွေချာမောက်တွင်မှ။ ရေဇထဝါ-ရောဆော် ပါလို့။မြေပထရှာသေသလာကျောက်ကိုယ။ရွှေ နောက်မဏ္ဍုဂ်ငိ ဘူမကိုနိ-မှသမိုက်။ ထူဖဇရိုက်ကြနိုင်တယ်။ ဖြန်ကြိုင်ထွှိုင် သသင်း။တိပ်ထပ်ညွန်း။ထိန်ချော်ထွန်း။ ထိန်ဖြတ်ကွန်ဝေဇယန် ငယ်။ခနေထျော့ကျွဲ့။တောင့်မှန်ကင်း။ ။မွန်တိုင်းက။၅န်ထွိုင်း ထို။ချွန်သမိုင်းနာဂထင်ဝယ်။ ရာဇဝင်မြောင်လင်း။ ထောခနာ။ ရွှေရာယှဉ်နှိုင်တူ။ လောကခေါ်ပြတာသင်းပေတော့။ သာ ခင်းပုံနိကာသယ်။သဗ္ဗာဘန်ဝန်းရံခပါလို့။ ကပ်ကဏ္ဍ ချွန်းဟံသ မှာဖြင့်။ ထွန်းပြန်ရထုံးပုံအကျယ်။ ။သရေတိုးတက်။ရေဝေတိုး မြောက်။တဝေမျိုးရက်ရိုယ်းထက်နယ်မှာ။ ဖြိုးဖြောက်ကျော်နွယ်တိပ် တောင်ကြွားက။ ဖြိုးစောက်သပ္ပာယ် ထိန်မြောင် ဖွားလို့။ မိန် ကြောင်ဖြသာ။ နှပ်ပါးမွှေသမီး။-ပဏ္ဍမြားရွှေစေတီ။ ဆန်ရုံ

သာကာလ၊ချောန်ဟို့ဗလေဝ၊ သံဂုပခဲ့ပျော်ချောသချိတယ်။ ရွာနဝေါ
မောင်တွန်းတွင်လှာလေ၊ခြောဲရောင်ဝိုတို၊ တောက်လောင်ဟိုထို၊
နောက်နောင်ကြိုတို၊ ဂုဏ်မှိဝေတယ်၊ ဖုံ့မြိုင်ရေရွှေထိဂုဏ်ပ
လေး။ ။

ဆရာကြီးဦးဝေ၏ဂုဏ်ကိုဘွဲ့ဆိုသော
တေးထပ်ကြီး။

သမ္ဘာခံညာဏ်တြေ့ဒူမှိ၊ ကဗျာညာဏ်ဖျာတျော်ဝေပါလို၊
တခေသာန်ကာရန်ဝေပါထိ၊ ဝံပရမေ့ဂုဏ်ဝါ၊ ရှည်ဂရုသည်
လဟုညီသမ္မချင့်ကောဝယ်၊သင့်ပေစွာခြေညွှန်း၊ခွန်းအဆင့်
ညွှန်းသဖြင့်၊လွှန်းဝချင့်ချွတ္တင်ယူတယ်၊ ချွဲရင်မှရှုန်းတင့်ဝေ
လွှန်း၊ထက်ပွန်ပခက်လွန်ဝိဝေါဝ ဥဏ္ဏမဝျောယူမှာ၊ ပါရဂူတတ်
ကျွန်အတွေပထျော၊မြေချာဝန်းတွင်မှ၊ဝေဆရာကြော်ကြွာရှုန်းပါ
ထိ၊နေ့ဝါဝန်းပုံသွင်၊ရှေထက်ကြွာရွှေတာတမ်းဝယ်နှင့်၊ သော
ထက္ခရာကြေကာကျွမ်းပါလို၊ပွမ်းမှိုင်ထဲ့မင်းဆက်ရာဝင်၊ လွှန်
ရှေးကာလ၊မွန်ရေးဘာသာ၊ကျောဝရှင်တယ်၊ကမ္ဘာ့အသွင်မြေ
ပုံတွင်းနိုက်၊ညာဏ်ထင်ထင်ဖြေပုံရှင်းလို၊ ရွှေယုန်လမင်းဝန်း
ရေးထင်ထင်၊ညွှန်းလေပုံဖြတ္တင်၊ အထတ်ဝေ့၊ သမှတ်ပေပ၊
ဓမ္မသတ်ကြော်လှာ၊မွမ္မထင်တယ်၊ဝေဝကိုပင်၊ ကျင်ကျွမ်းသည်မှိ
လေး။ ။သုံးပုံပေဒါ၊ထိုးပုံမွေ့ဆ၊ထုံးပုံပေပ၊ကြော်မွမ့်ရံတယ်၊မြေ
သမတုန်ထိုရွှားပါဘိလေး။ ။

ဦးကျော်ရဆိုသိဂ်ပြ္ဍာရတောင်တော်ဘွဲ့
တေးထပ်ကြီး။

နတ်ဘဂဝါမှောင်ခြောဖြတ်ပါထဲ့၊သဏ္ဍရွာအောင်မြေရပ်ပေ
မှို၊မွေ့ခါတ်တော်တည်ရာ၊လမ်းသင့်တို့၊ကျွဲဖွင့်မှို၊ ဖြမ်းဆင့်
လိုရတ်ရှာလျှင်၊ဥ ဏ္ဍ လာပြည့်မင်း၊ ဓမ္မစဝ်တောဲကောရစ်နှင့်၊
ရွှေသင်းကျစ်မွာပနာဘယ်၊ ဝေတီရာကျွန်ကြီးမှန်ကင်း။ ။

နေခတ်ပဒုမ္မဝေဘောက်ဆယ်ချောင်း။ ပေါက္ခရသာဒီဖြဲ့ညီမှာ။ ကြာရို ရှည့်ညီနေရင်း။ ဝေပုသဘညီနေသံပင်းရယ်တို့၊ ညစ္ဆမရွှေတောင် တွင်းကိုတဲ့။ ပင့်ဆောင်တွင်းပေါက်မွေ။ ပေါင်းလစာရွှေပေလိပ် ကာယ်နှင့်။ ဘောင်းဖြူညာသာဖြေ့ရိပ်မှာ။ နေ့ထံဆိပ်ပေါင်းမင်း သာရေး။ ။ နုရက်တီးအေဆဲ့သာဝပ်တေးမဲ့။ အရှေ့လက်တွေးနှဲ့။ ဗွေ ဝေမှာကရကိလေရေဖြေ့စုံရှုံးလုံ့။ တေဇရုဏ် ဘုန်း ဧးဝိမိန်။ မွန်တိုင်းဖြစ်သိမ်ရိန်။ ဆန်းဒွန္တရ ပန်းပဒုတ်ကြဲနန်းအယုဏ္ဍမှာ ခွင့်မျိုးတယ်။ ငါးဆင့်ဖောသိန်ရစ် ထီးပေါ်လှုံ့လေး။ ။ ပေဘမဝါ ညွှန့်။ ဖြေကန္တာဗွန်း။ ဧ ဂ္ဂစဝါတွန်ဘက်္ဂ တောင်တို့။ အမွှန်ရောင် ဖြိုက်ကြီးကာလှုံ့လေး။ ။

ဦးကျော်ရဆိုသိက် ဖြူရတောင်တော်ချီတေးထပ်ကြီး။

မဏ္ဍိဝ်ရွှေမျာရင့်ပါလှုံ့။ မကွက်ဗျ မေယျာတင့်တယ်။ ဘေလာ ဖြင့်ဝေဘောင်ဝေဘော်။ ဖွေညာသွင့်ပေါင်မေပ်တို့။ နောင်အပေဘ်ကပ် လှို့။ ဆန်းစွဲ။ နန်းဘန်ကြွ။ ဖြန်းချာန်ဘာယုမမှာကို။ မြွေနဝသီး ဖြန့်ရှိပ်စ်းသိမ်းချွဲချွဲ။ ကြိုန်းနှဲ့နှဲ့။ ထိပ်နှင့်ငွေမမူ။ ကို။ လေဖြေ့ညိ လွှမ်းဖြိုင်ထုံး။ ရွှေဖြည့်ဘုရိုင်လုံးမို့။ မြိုင်လုံးဖြည့်ပန်းပုံ။ ငါညီ ရွှေနိဂ်ဆည့်။ သေ် နှင့်။ ဖြာရိုဖြေ့ဝမိတ်ဆို့ လိုက်ပန်းမြိုင့်။ ပေါင်းလည့် ဆစ်ပုံ။ ။ ဝင်းဝင်းလျှံ့လျှံ့။ ညွှင်းညွှင်းညို့ညို့။ ယဉ်းသင်းမျှ.မျှ. ရန့်။ လိုက်ထံယ်။ ဘြူးဆွဲ့တပု ချမ္ဘာသင်းလှု့ ပိုလ္လာရွှင်ကင်း။ ကန်တော မင်္ဂလာ။ ရစ်ဝန်းရံညီကာ။ ကုံဘာဘာန်းဖြေ့။ ဘာပုဆန်းပေ့။ နဂါးရှုံ နန်းတွေ့။ ပန်းမွှေးချာမှာ။ စန်းဖွေ့တန္တာလာရောင် လင်းပါလို့ လေး။ ။ ဇာမဏိသို့။ ပါရမီမို့။ ဘောပသီတို့။ မိုကြာရှာတယ်။ သီတာရာဇာတောင်ပင်းပေမှိုလေး။ ။

ဆရာဦးဝေပို–ထီဂုဏ်စေတီတော်ချီ

၁–ချက်ညှပ်တေးထပ်

ရဂုံမှာအထုံကြေ့။ ငါတို့သရဂယ်ရွှေဖြတ်ဆံ။ ဝသုန်မြေ့ရစ် ခွာန်ဝယ်။ သတ္တာဓန်ပဇ္ဇတုံ။ ထင်ရှုန်းလို့– ပင့်လွှန်း ဆောင်

ဝယ်။မြင့်ထွန်းအဆောင် ပေးတဲ့ချာထုံး။ ။ထွေနတ်တို့- အမြွတ်
ကျယ်တွင်။မှူမှတ်တွယ်ညွှတ်ရှုံး။ ထူထပ်ခြယ်ဝတ်ဘုံးလုံ။ အခ
ထွေနို့ ထုန်းခေါင်တင်။ထူပေါ်မှာ- ရှုဦးခေါက်သေသိမ့်။ ထွေရွှာထင်
နှိုင်းသေက်မမြင်။ ။လွှမ်းတွယ်ရှိ-ဆန်းတယ့်အင်ကိုး။ငြိမ်းချယ့်
ထွင်စာသလို့။ ရွှာဝရထည်ကာနွှာ။ ထွန်းပိန့်ရှည်ကြွားပုံမှိုက်
နို-ကြိုကြိုက်လာတယ်။ ဆုံလိုက်ဟာညာဏ်စွင်းတို့လေး။ ။

ရင်းဆို-သိင်္ဂြိုရတောင်တော်သွဲ့-၃-ချက်ညို တေးထပ်။

ဝလုန်တွင် တဂုဏ်စက်တိုင်။ ယရုန္တက်ပင်ညီ။ ဇလုံတက်
ဗိသံဝယ်။နှမီမှန်မလွဲ။တွေချက်သို-ချွရက်ပိုင်။ ရေရက်ပြိုင်
လှိုင်းပန်းမွှင့်ကြဲ။ ။နဂရိုက်က- တတိုက်တောင်တွင်။ မတိုနို
တောင်မိုက်တဲ။သမိုင်ပြောင်မှီရဲ့လို့။ ဗိုလ်ခဲဘဲဝန်းကျင်။ ခတ်ဆံ
ကိုမြွတ်ညာဏ်လောင်း။ ကဝိပန်တောင်း ပြီးညွှတ်ခါတင်။ ။
တောင်ထက်က-ဘောင်မရှင်ကို။ ဆောင်လက်ငင် ရှုယ်လှမ်း
လို့။တွယ်ငြိမ်းသိင်္ဂြိုဟ်ဆို။တိုင်းမွန်ဗဟိုရ်။ မြေထုက- နေ့ရှုမိရ်
တယ်။ကေတုဆိုမှန်ကင်းပလေး။ ။

ရင်းဆို-တိဂုန္ထစေတီတော်သွဲ့-၃-ချက်ညိုတေးထပ်။

ကိုးဆယ်မှာ ကိုးတွယ်လျှောက်ပါလို့။ ပြုံးကယ်မောက်ပုံ
ခွင်။မိုးဆမ်းနယ်အောက်တုံဖြင်တွင်။ ဂုဏ်တုရင်ခေ့ပီး။ ဝံထွန်း
လို့။ဘန်ညွှန်းလေ။ ရံဝန်းရွှေသိင်္ဂြိုဟ်ဘောင်ထိ။ ။တွေ့ထမ်း
နှိုက်-တွေ့ခမ်းချောင်မှာ။ ရေ့ဝမ်း မြောင် တွေ့ပီး။ မြေ့ဆန်း
ခေါင်ဝေပြီးလို့။သရေကြီးဖြဲ့ဘာ။ဝသုန်မှာတဂုံလက်။တဂုဏ်
စက် ထိုင်းမွန်ချက်ညှာ။ ။ထိန်လက်တဲ့- ဟိဝ်တက် ချာမှာ။
သိန်လက်ခါရောင်ကွန့်လို့။ဆောင်ညွှန့်ထိဂုဏ်ဆံ။တုံးလွှ့ထိပ်
ပုံ။ဘဝဝဏ်ကာဂချက်မျို။ခရက်ထဲကျော်ရောပေ့လေး။ ။

တောင်ငူစါခရိုမင်းဆိုကျေးစေမယ်တွဲရတု။

ချင့်တာသုံးတောင်၊ သချိုဆောင်သား။ တောင်လည်ပြေဝန်း ဝန်းယပန်းလည်ပြိုင်ဖြူ။ သာမောတွာသည်၊ မိဘမျိုးဆွေ။ ရွှေ တောင်နေသား။ မြကာသနွားနှုတ်အာပဋ္ဌမြွား။ ဖြူဟာရှက် ဖိုးကိုယ်လိုးညီမျှ။ နှံ့ သိပညာ။ ထိမ္မါဆန်းကြယ်။ ထွန်းတင့်ထယ် ချက်။ နင်းတွယ်ဖိုးရေ။ သိကျွမ်းတွာသည်။ နရစံတည်။ ကျေးမြွ ရည်။ ။ကျေးရှည်မြွေချား။ နိုင်ငံများသား။ တိုင်းကားပြော ဝည်။ သင်တွဲပြည်နိုက် ။ ကြီးသည်အာဏာ။ ဘင့်ရာရိုဖြူ။ အမိုး မှုလျှက်။ ကြိုက်ရှုသတင်း။ ဦးတည်မင်း၏၊ ရင်တွင်းသို့။ လျှ ညီးထွန်းဝါ၊ ဆင်းကလျော့သို့။ မကြာ ဆောလျှင်၊ မျှစေချင် သည်။ ။မြသွင်ကျေးသားတမန်သောင်။ ။

ဆင့်ကာတုံးမြှောင်။ ပန်းထက်ဆောင်နှင့်။ မြဲအောင်မွှေပိုင်။ ခပ်ထုံထိပ်ကို။ ဦးထိပ်ထင်ဆွေ။ မျှလျှောက်လေသော်။ လနေ ရောင်ထော။ တွေးတောမှားတွယ်။ ရွှေမျှာ့လယ်တွင်။ မြှောက် သွယ်ဝန်းရုံ။ ထင့်စံနှစ်ချိုက်။ နေသောကြိုက်ဝယ်။ သောင်းထိုက် ရင်သား။ ညွတ်တွားရုံးရှု။ ခွန်ဆက်ပြုသည်။ ကောတုမဟီ။ သိဒ္ဓိ နန်းတည်။ ဆက်မြှင့်ရှည်သား။ တိုင်းစည်ရွှေ၊ နဂရကို၊ ပြည့်မ ချစ်ဖိုး။ အခေါင်ဖိုးသည်။ နေမျိုးလူများ။ မင်းတရား၏၊ သည်း ကြွားရင်ဝီဆွေး။ သားတော်ဆွေးဟု။ နိုးဝေးကြွေညာ။ ကျော်ဇုန်း ဝါလျှက်။ အာဏာထွန်းကဲ။ ပြိုင်ထက်ရှဲသား။ မင်းနဲ့ကျော်ထင်။ ကျွန်းလုံးရှင်လျှင်။ ရပ်ခွင်မြေမြား။ စေသောအားဖြင့်။ ထံပါး ရှေ့မှောက်၊ ရောက်သောဟန်ကို၊ မကျန်ကြောင်းလျှား။ မြန် လျှောက်ကြားသည်၊ ။စကားကြွင်းမဲ့ချန်သောင်။ ။

သင့်စွာတုံးနှောင်၊ မိန့်ဝါးတင်နှင့်။ ရွှေတောင် အသား။ ကြိုင်မျှရှားသည်။ စကားပန်းကုံး။ ဆက်ပြီးဆုံးသား။ တောလုံး ယောဝန်။ ကျေးခဲ့ထွန်မှု။ တမန်တို့ ငါကိ။ မျှလာရောက်ဟု။

ပေါက်ပေါက်များရည်၊ချစ်ကြည်မြတ်လေး၊ထက်ဆောင်ကျေး
၍၊ ဆေးလေးကြောင်းရှည်၊ လျှောက်လိုက်ဟန်ကို၊ ထုန်းတန်
နုတ်ထူး၊မေးတော်မူသော်၊ရေနံထူးအလုံး၊ ကြောက်ရွံ့ချုံးသည့်
ဖက်ကိုးကျော်ကြား၊ထွေနို့ထူးရာ၊ ။နှစ်ပါးတွေးဆ၊ မထွင်း
ရွှံ့နှင့်မြွက်တင်သည့်ဖြောင်း၊လျှောက်လိုက်ရှောင်းမှု၊ တသောင်း
သချာ၊ကျွန်းမျက်နှာထက်၊များပွားအပေါင်း၊ ရှစ်သောင်းလေး
ထောင်၊မျိုးထုန်အောင်ကို၊အခေါင်လက်ရုံး၊ထိမ်းကျုံးအခါတော်၊
မိုးသောခါမှ၊ ထက်ကျာတောင်နေ၊ ဖြစ်ပစေဟု၊ သံချေသာချို၊
ကျွန်ုပ်ကိုလျှင်၊မြွက်ဆိုကြောင်း၊လျှာ၊ဖြန့်လျှော်ကြားသည်၊ ။
ချို့ထွားချောသွဲ့နုတ်ဟန်သောင်၊ ။

တောင်ရာတဆိုမင်းဆိုကျေးစေမယ်တွဲရတု။

ယုဇနသျှင်၊ သချာ မြင့်ဆောင်း၊ တပြန် ပေါင်း၍၊
ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊မြင့်ခေါင်သွယ်ဖြူး၊ရှုဝနဦးကာ၊နုတ်မှူး
အများ၊သိကြား၊တို့သာ၊ဝေထိုက်ရာသည်၊နှရာသူဝ၊ ကျေးညို
မြ၊ ။ပျံကြွချေရ၊နောင်အမှုကို၊နှိုင်းတုမရ၊သာလှလွှတ်မြိုင်၊
မြို့ရနိုင်ကို၊ရိုးရိုင်ထုံသည်၊ ထိုပြည့်မင်း၏၊ ရင်တွင်းသည်း
ကြား၊ပိုက်ခါသွားသည်၊ညက်လွှာပြောမြူ၊ ဆင်းနုတ်တူကို၊ ။
လေယူလျှောက်ချေကျေးမြဲ့ဆွေ၊ ။

ထူမကျွာအင်၊ဆက်တိုင်းပင်တည့်၊ရွှေရင်တူတွေ၊ ပျော်ချင်
လှသည်၊ရွာနဝေခေါင်၊သားတွေမောင်၊ ။ရွှေရောင်ဝင်းဝါ၊
ရွှေပေစာကို၊ယိုင်ဂါရောင်ရွှန်း၊ သဘင်နှန်းနို၊ မျှားလွန်းခြွေရုံ၊
ပျော်စံဝဉ်တွင်၊ ကျေးမြရှင်လျှင်၊မဝင်ဦးသဲ၊ ရွှဲ့ရွှေ့တန်နေ၊
အပန်းပြေ၍၊သာဝေတွေတွေညှာ၊တောင်ဖြူတင်းခွဲ၊သက်နှင်းဝေ
ထိုက်၊နေ့စဉ်ကြိုက်ဝယ်၊နှန်းခွဲမည်မျှ၊ ထိန်းရတော်ရွှေ၊ မြင်
စေနှင့်၊ဝင်လေခန်း၊ရောက်၊ဆင်းစံမြောက်ကို၊ ။ညွှတ်လျှော်
သောတွေလေး၊လှဝေ၊ ။

လူတကာပင်၊မွှမ်းမြင်ဝေဝင့်ရှောက်၊ အဝေဘောက်ဘောက်ကို၊ရွံ့ကြောက်မဲ့ထွေ၊ဝင်ရောက်လေသော်းသံခြေမြမြ၊ဘယ်လူကဟု၊ဩဇကြောင်း၊လျား၊မေးနှင့်ငြိမ်းမှု၊မြစ်ကားငါ၊သွယ်၊ သာမျိုးကြွယ်၍၊မျှော်ဘွယ်လွန်လှ၊ ဖြောဝဝစည်မော၊ မင်းစံကြော့ထက်၊ ပြင်းသော ဘေဓာ၊ ကောရော၍၊ သည်း ချာသားတော်၊လွန်ရှင်တော်က၊ပွမ်းသော်ပြေရာ၊ သဝန်တနှင့်၊ လိမ္မာတွင်တွင်၊ လှများနတ်တို၊ ၊ရိုညွတ်သောတွေကျေးလှဝေ၊ ၊

လူတော်ဦးခင်းဆို၊မယ်ဘွဲ့လေးချိုးကြီး၊

ဆင့်ဆင့်သာကဲတော့တယ်၊မြင့်ဝဲညောင်ကြာမှာ၊နောင်ရောဂိုင်နှံ့ရစ်စေတို့၊စံစပ်ကယ်ဖုံထားပါရို၊ဂုဏ်ပွါးသိမ်၊ ၊နေ့ညွှန်ယေသိုက်မှာ၊အကိုက်ကယ်ဖြာသည်၊ သကျာဝံသ၊ သုံးပြည်ထောင်စံရင်းက၊ ဘဝပရမေ၊ခွန်စမ္မ၊ချေပြတဲ့၊ ပိဋကသမ္မာကို၊ဘယ်သညာ-ဘယ်နိမိတ်ကယ်နှင့်၊ ထံဆိပ်ကယ်ဆင်ဘန်ကိုးပါရမယ်၊မျိုးမြင့်နရိန်၊ ၊မြူမချွန်ငယ်၊ ယူရန်အနက်၊ကြွင်မိပ္ပါယ်ဆက်ရင်းက၊ဘဝင်ကယ်ထုံးကုန်၊လုံးထုံးဖုံမှာ၊ စုံသော်အချုပ်၊ ဩရေထီ၊ ဋ္ဌင် မယ်လှို၊ ရွှေနွှတ်ကယ် မှုန်း ခြယ်၊ ကမ်း၊တိုင်တိုင်ရှယ်ဘုးငွ့်၊ ဆယ်သာဂရုံ၊ ကြွယ်မဟာညာဏ်ကြီးနှင့်၊ကြီမထိပ်အောင်၊ သဏ္ဍာန် နေ့မြစ်က ရွှေးပါတဲ့၊ သိမ်းသိမ်းငယ်ဝိုက်ဝိုက်၊ ပြိမ်းခွင့်ထိုက်အောင်၊ မတိုရှိကယ် ထားရွှန်း၊ပြားအုဝန်ကို၊ညွှန့်တခြွေခြွေ၊ သန်းဘွဲ့ရေကာ၊ ကောဋ္ဌထား၊ မြန်တော်ပဲသာစမ်းပ၊ကြီးရုံနတ်အောင်၊ ဆန့်မရှောင်ကို၊မြန်ဘောင်တလှုပ်၊ ကြွင်ဥဒါန်းသမ်အောင်တဲ့၊ ခန့်ကယ် ဆောရျှင်၊မနေပဲထင်ပမယ်၊ဥက္ကာသဆောင်ပျံမှာ၊အောင်ဘွဲ့ထိုဖြပွဲခန်းပေယ့်၊နှန်းကြီးကော့ဘွဲ့၊

ဝါဆိုတော်ဦးမင်းဆို–မယ်ဘွဲ့လေးချိုးကြီး။

ဝါသသိုပါးလိုက်မယ်။မြွတ်ဖျားနောင်သိမ်း။ဥာဏ်ကြီးရင်။ ခတိုးခိုလှုံ။စက်ရာဘုံမှာ။ကြိုသည့်နေ့ကာ။ခွန်းရွှေရာသပါရော့။ မှေးမှူ၀တ်သော်။ရှုပ်ပုံတော်ပေါ်လွှန်းလို့။ မျှော်ခေါ်ရှုရွှေတွင် မှာ။စောထင်ပြင်သည့်ဇိပ်မက်ကယ်နှင့်။ဗူးစာကို နှံပန်ကွက်လေ လို့။စောရက်နှင့်ခင်။မြွဲဆံခြည်သွင်။မတင်ဝံ့လှ။ရဲ၀ွန်ရလို့။ဘာဝ သတ်ဝယ်။ ချစ်မပြယ်တဲ့။ ဇက်ကယ်သော်မှ။ ပန်းဝတ်မှုံကြိုး။ ဝံ့ပြိုင် သချင် ငုံ့။ ကြော့ မြရှင် ထင်တယ် မြင် နေ့ကာ။သွေး သေသွေး။ ။ဖန်လဲဖန်တတ်။ကြီးရာနတ်တို့။သတ်ရင်လည်းသေ။ လက်ရှုပ်ရေလို့။ မဘွေ့ဘူးကံ။ထုတ္တူးဘဲ့ယန်ချင်ငုံ့။ ထင် သဟာန် စာပုံကို။ ကြော့မှုံ့ယယ်- ဥာဏ်နှင့် တွေး ပါ ရော့။ လေးဆင့် မေရှ။ ။

မောင်စံသူဆို–ချွန်းဘွဲ့မှာတမ်း။

အမရနန်းပြေမြဲပရမေ့စံလွှတ်။တမွှတ်သိမ်ရိ။ရတီယာနန်းတည်။ ရာပြည့်မင်းကေရိန်မှာ။ ထုန်းစက်ရှိန်တညီလာဝယ်။ တဒီပါ သာတဲ့ခေတ်တွင်။ ယဉ်ရစ်တန်ဆွန်းဆောင်ရင်။ သပြေတောင် မြန်တတိုက်မှာ။စံသိုက်ကယ်သရေသိန်ကို။ ချွတ်ဒါရိုက်ကြွေးမုံ သို့။ စောရိုတ်ပုံတင်တဲ့ဘက်ကာ။ ပုဝနက်မသိမ်းနိုင်လှလို့။ ကူ ပြုံးဆွဲ မနေ့ဘဥာဏ်ကို။ ယုန်ယဉ်မျှကွန်း။ စွကာန်မှန်ဝန်းနှင့်။ ကျွမ်းကင်း အပူးအောင်လို့။ အဝေးက ပြန်လိုက် ပါတော့ တယ်။ ။

(၁) လွမ်းဘယ်မှမကြည်။ ။ကွန်းဘောင်မြင့်စံရာမှာ။ ကြွင်ရွှေ၀ ထင်သည့်ရက်က။ ရတ်ကက်ပွေ့မပြေပနိုင်ဘူး။ တွေး မျှာတရစ်ည်။ ။ဉာဏ်ရွှေမှန်ကသိုဏ်းက။ ကြွင်တိုင်းမကြွင်လိမ့် မည်။ ကြိုစည့်တော့ဘန်မကူး။ ။သွစ်နှောင်းမြင်။ ချစ်ပေါင်း ပေါ်ကြွင်ရှိ။ ရှုညှိရင် ပိုလိုချစ်ရတယ်။ မှန်းပယ်နိုင်ဘူး။ ။

စံရိပ်ကြာတော့ဦးမှာ။ နံ့လိုင်ပြာခြေတူးသည့်ကာ။ ဘွေဘူးပ
မထင်။ ကြေမှုန်းမြဘုရင်ငယ်။ ဘဝင်မကျ၊ နယ်ခွေနှင့်ရှုံးရရင်။
ထုံးမလှလေဘူ။ ဆုံးဆရှေးနှောင်း။ ယာယီပြောင်းကျိုန်းခြေ
တွင်။ ဂဃေပြန်ဆောင်ထယ်။ ပန်တော်မစင်လို့။ သည့်ဇာတ်ကို
မသိမ်းရဘူး။တွဲကျိုန်းနှင့်ပြန်ပါရတယ်။ ။

(၂) ကြီးမညီ။ ထန်ပြီသည်နဲ့လို့။ ကြည်တဲ့ မနေသ။ ။
မချစ်ထဲ့ပြင်။သနစ်ကယ်ထွေဆင်လို့။ဖွတ်မမြင်-ထါးမထုံးသည့်
နယ်။တုန်းတူ့သဘော။ ။

အခေစာနှင့်အမြေပြာမှာ။ပကောဒီသမျိုး။တွေချင်တွေ။ ချစ်
ချင်ချစ်။သည့်ခေတ်တွင်တဖုံ။ဘယ်ခဲ့နှင့်ယုံရမည်။ စံတို့ပွား-
စကားမညီထွင်း။လှချည့်။ သနင်းညာမြန်ထွေငယ်။ တွေမဗျာ
ရုံ။သမြေပုံမှာ။မှော်ရုံစခန်း။ကန္တီဆန်းလို့။ သမင်ဘင်းအလိုက်။
သိမ်းခိုစံဆိုက်ရုံနှင့်။တွဲထိုက်မတင်း။ကံနှစ်ကံကို။ ဥာဏ်တထွာ
ရ။စံပဓာပြခဲ့တယ်။သည့်ကဖြင့်တွေပါတူ။ပရမေထားမြတ်ကို
အသားသတ်လို့ကြီးတဲ့လူပါ။ ။

(၃) တင်ခိုး။မှော်ယောင်ခွဲကာ။နှောင်ငံ့ထပါ။ ။လောက်တို့။
ညီတချက်ထဲလို့။ ဘက်တွဲကြီး ဥာဏ်ကြွယ်လို့။ မုန်းမယ်တဲ့
လေး။ ။

ပဗ္ဗမြားရောင်မြတ်။ဂေါ်ဘက်မဆန်း။တဥာဏ်ချင့်လောင်း
ပန်သင့်ကောင်းကဲ့။ကြင်နှောင်းအပ။ အမရအ္ဘဝတိန်။ ရန်နိုင်
မင်းမြေဝယ်။ ပရမေသြဘာနှင့်။ ဆေးရွှေလာ ဓုန်တံဆိပ်ကို။
နံ့လိုင်ပြာတူးရအောင်။မြဘူးပဒုမ္မာငယ်။တုဗ္ဗာလာရွှေအိုင်ကာ။
ကြင်ကြင်ကြီးပွင့်လိုက်ပါ။ ။

(၄) ချစ်လှိုင်ငယ်မျှော်။ မြင့်ရွှေတော်ဘုံစွန်းက။ နေလွှန်း
နိုင်မှူး။ ။ရွှေ့မတွေ။ကြင်မြကြင်ပါစေလို့။စံစတေသရေညွန်
ထိုး။တိုးစွန့်တင်ရ။ ။

သူရိယသည်ပျံ၊ ရှုဂန်ခေါင်တင့်၊ ဖလ်ဥက္ကာရ၊ ဝံပုံသူ၊ ဆယ်ထူနိုင်၊ ပူဗိုင်းနှင့်ချင့်ကာဆဲ၊ သုံးရွှေမြင့်ခေါင်ညွှာငယ်၊ နှန်းလေသင့်ပမာသို့၊ တောင်ထက်ကျောကျွန်းခေါင်ထွင်၊ ဒေါင်ထက်စာညွန်းဆောင်လို့၊ လွန်းစာစောင်သစ်ရပါတယ်။ ။

(၅) ချစ်သမျှသဲကျရေသို့နှယ်၊ ။ရမှဝေး–ကြောင်ပါး မထင်ကြပါနှင့်၊ ရင်ကာလို–ချီတော်စမ်းပါအုံး၊ ဆန်းခေါင်ထိကြွယ်၊ ။နှောင်ကြွရင်–လောင်ပူဆိုက်အောင်တဲ့၊ တောင်ရှုလိုက်မြင်းဝယ်၊ ခက်တွယ် တောင့်ငွေတမူး၊ ။ကြက်မထင်၊ ဝက်ကင်ဟိုကမ်းက၊ သည့်မြိမ်းတိုဘယ်တူနိုင်ပမယ်၊ သုံးဆိုင်ကေယူ။ ။

ရေးမတန်းထွေးဟန်ကြွေလိုမူးချည်ငဲ့၊ ။ငေးမဘန်၊ တွေးရန်တပုံထူးလေငဲ့၊ ။ရွှေဘွဲ့ကာ၊ ပွေချွဲလို့၊ သွေမတဲ့ကြင်ယောင်၊ မြိုးရည်မှောင်သော်လဲ၊ ရွာယောင်မထင်၊ ဥကင်အရှုရှု၊ ဝလာဟာအာလိန်က၊ ဆင်ရာထိမ်သည်မိုယ်းလို့၊ ရွှေညှိုးအောင်မဆင်သင့်ပါဘု၊ ရှုမခူး၊ ပွင့်မြတ်မလွှာ။ ။

(၆) သဏ္ဍဝါ မြင်သမျှ၊ သင်္ခါရမွေတာ၊ ။ဖြစ်ရကာမှန်ရွာ၊ ပျက်ရာသည်မယွန်း၊ ။မမြဲတဲ့လောကခံကို၊ မြင်ရွှေဥာဏ်သိလျက်နှင့်ညွန်း၊ လိုပါလျက်ကိုနေ၊ မတော်ပါတွေလွန်း၊ ။မြတ်ကြွရှုပျာရွှေခွန်းမြင့်၊ တခွန်းမှ မတည်၊ ။နို့ရှုကိုညှိတော်ရက်လျှင်၊ ခံရဘက် ဖြစ်ပါတော့သည်၊ ။ရွှေသစ္စာချစ်ကြည်ကို၊ မတည်လျှင်ဝန္နံပေါင်းပ၊ သူမကောင်းကြွေချွှင်၊ ကိုယ်မကောင်းသည်ပင်၊ ။တွေ့ကြိုရပျက်မြင်၊ မဆင်ချင်ဆန်းလွှန်းတော့လေး။ ။

ရွှေဝန်းရှင်တာရှည်လတွေးလျှင်၊ ရှုလွှန်းကြင်ညာသည့်ကထွေးသည့်နှယ်၊ ငေးသူ့သည့်ဟံကို၊ နက်သံသိမိရိ၊ တုံမဏ္ဍလ၊ အမရတွေဥာဝယ်၊ ရွှေဘုံးစ၊ နတ်နှောင်ကို၊ ထွေတူခေါ်လွတ်ရွှေချောင်လို့၊ မြတ်နှောင်ကာထိုင်းကာထဲ၊ ရစ်ဖိုင်းကာကြင်တဲ့

လူကို။အပြုံသဲ၊ အခဲမပွင့်လိုဘူးဖြင့်။ ချင့်ကူးခါ ဝေဒမိပါငဲ့။ မနောမယာချက်တိုးဘွယ်။ ။

(၂) ချစ် ထေရှပ်။ ဝေရစ်တဲ့ ပရိ ယာတယ်။ ။ရက သည့်တောက်တောင်၊ နော်နောင်ကိုသာထို့ခက်ချေငဲ့။ သူတက် ဗါ-သာယာပေါင်း။ အောင်းမေ့မိတယ်။ ။ကြင်ပုံ- ဆင်ကြို ကောက် နှင့်။ထင်ရုံရင်ကဲမှောက်အောင်။ သုံးပေါက်မ-ကာပ်ထို ကျယ်။ ထတ်ထယ်ထို့ ပြုလေနဲ့။ ။မှန်ကာင်းတခါ၊ မြက်သာ ထင်းတလွှဲထို့။အိုဘဲ့နှယ်အနိုင်ပေးရမယ်။ရေးကာယရတ်ဘဲ။ ။

နောင်နဲ့ယူ။ရေတူထကာယ်ချစ်ပါဝ။ ။အောင်ပွဲယူ။ပြေကြူ ဖြန့်လှာယ်လှစ်ပါမှ။ ။ချစ်ရေးနှင့်- သစ်ရေးကို ချင့်တွေးလို့ သိရအောင်။ နန်းကြီးသေဘ်တာ။ ရွှေမော်ညာထိန့်ရှင်ကာသာ။ ညွှန်းဆင်သကြင်ရည်ကို။ရက်ထာရှည်မဆိုင်းပါစေနှင့်။ စိတ် တိုင်းကျအနေကို။ ညွှန်းဖြန့်ပြေ ကြူလိုက်ပါဖုံး။ ဘုဇင်္ဂသမှုတ် ဖွဲ့ညီတန်။ ။

ဝေလေဆရာကြီးဦးပုညမယ်ဒွဲမှာတည်း။

မြမန်းဂိရိန်။ မဟိသိန္ဓဝယ်။ဝဇိရိန်ဓါတ်။ ထိန့်ထိန့်လျှပ်မှူး။ နဂါးပတ်ချွန်း။ နတ်ညွှန်း ဆောင်ပင့်။ မိုးစင်းခေါင်ဝင့်လျှက်။ ပြောင်မင့်သခင်။မန္တာတ်ပဝရ။ ဝံမြွတ်လှာသည်။လောကရှင်က။ ပင်ပဓေသာ။ဝေဆာမြေညွှာတ်။ဘဝနေလုံး။မြေအထုံး။ရွှေသုံး လောက်ပေတဲ့။ကွန်းပြောက်နိုင်ငံ။ရတနာကိုးမည်၊ သာဖြိုးစည် ထဲ့။ပြည်ရွှေဘုံကို။အခါချုံရှေးရှု။မြတ်အညွှန်းကန်း။ ကပ်လုံးတန် ေ…င်လို့။တုန်းဘန်တော်မူကာထဲက။ တဘုရှသဲ၊ မှမတွဲမေတ္တာ နှင့်။ဇမ္ဗူထဲ။ထူပေတဲချစ်စရာရယ်လို့။ သာကီပဏ္ဏာနှံ့စလောက် ဖြိုးရို့။ထက်ကျော ဖန့်ဖန့်လျှောက်သောင်လဲ။ ကံပြောက်အောင် မမြွက်။ဥာဏ်ရေဘ်တိုင်းရှက်လွှန်းထို့။အခက်ထဲ- အခဲမကြေရှိ ရှာပါတော့တယ်။

(၁) ကြင်ရသူဝန္နီကယ်။ ။ချွင့်မအား–ထင့်စားတွယ်တာ လို့။ဘယ်နှိုလော်ကြာ–ကမ္ဘာဆန်းကာ၊မှု။သခါန်းတကြိမ်တွေ့မယ် လို့။အောက်မေ့မိတယ်။ ။ခက်စရာအတွေ့မှုတွင်ဖြင့်။ဝဋ္ဋဂါတ ဒွေသုပဟာမို့။ထွေသမှုဖြစ်မွါယ်၊ ခတယ်လို့ခွင့်မတုံ။ ။မှိုတ်လို့ သာသလောရတော့။လိပ်ကြဲ့ကြောင်ကလောင်သို့၊ ပြောင်ချော် ချော်သည့်အချင်ကိုဖြင့်။တခေတ်တွင် ထခါတွေ့ရတယ်။ပြော ရွေ့မဆုံး။ ။

ထတုံးကြာရံကာ၊ နှလုံးချာသံနှင့်။ ဥာနသူပန် တော်မလော။ ဖြော်ဖြေသွမျှားတာမို့။လျှော်ဇမ္ဗူပံ့တပါ။မှာဖြင့်။ ဇံမှားရွှေ့ ကောသ။တွက်ထပ်တွင်မြော်မည့်ကြောင့်၊ တွေးတော သည့်အာ ဘော်နှင့်၊ ညွှာတော့်မှုဟန် ရှိလေသည့်။ သည့်ထူးငယ်– ရယ် တွယ်ဓာတ်။ဖြစ်သည့်ရှိသော်။ ၎င်မရခင်းမဲ၊စနှင့်ငကန်း။ ရေချ် လုပ်ရွှေ့သုံးရပါတော့သည်။ညီတော်ထိပ်တ၊ပိဇယဘု။သမိက နတ်။လက်ဘ်ဗီတောင်။ကျွန်းတည့်ထောင်။ ခေါင်ဥဂ္ဂါခွ်ဇ္ဇ။ရုပ် ဓါတ်မသွယ်။ဖက်မညီတဲ့။ယက်ျမယ်။မျက်မိလယ်သင်ချောင် ကြော့တွင်ဖြင့်။ဖက်ရည့်ရှယ် ကြင်ရောင်ချော့ဖြိုးလျှင်၊ ယင် ခေါင် ကြော့ မျိုးတူနှင့်။ ဘီး–၉ ထုရဝေရိပ်။ ခြွေ တိ သိတ် ဆက်သတဲ့ အထက်ကပုံစံ။ ယုံတန်တော်မှုသင့်ကောင်းလှပါ တော့တယ်။ ။

(၂) ပန်းစွေသယ်နန်းလယ်မှာဝေပေါ်ခိုက်ပာဘို့။ အသိုက် တော်တန်သင့်ရုံပ။ခံပွင့်ကိုကုံး။ ။နန်းရဝေ။ ပန်းမြေ စမွါယ် လှိုင်တော့။ခံပန်းခိုင်ရာရိရွှေ့တယ်။တောလှေ့ရွှာသုံး။ ။

သည့်ထုံးမှတ်ယူချ်။မြွတ်မဥ္ဆ။ညှာမြကနှဝင်ရည်တူမသာ ရအောင်။ကြာခတဲ့ရဝေချောင်။ မလောခေါင် ရွှယ်မှန်းချ်။ ထံ ကယ်တန်း ကြင်မစွာနှင့်။ သင်္ကေဘုမ္မာ ကင်းလောက် အောင်။ ထင်းထင်းကြီး။ဖြစ်ပါတော့သည်။ ပရိယာယ်မဝိ။အမိန့်မွါယ်အ

လို၊နားချီတော်မူပါလျှင်၊ယူဇနာတောင်ချွဲလို့၊မူစရာမလာခဲ့ပါနှင့်။ တဘွဲ့ဘွဲ့ရှု မပင် ပန်းရနံ့အောင်။ ကြွင် စခန်း ချတော် မူလိုက် ပါ။ ။

စလေသရာကြီးဦးပုညဆိုမယ်ဘွဲ့တေးထပ်။

ခိုင်ဝမ္မယ်ရွှေဥ၊မာလာပဒုမျက်ချယ်၊မောင်ဆွဲ့တဲ့ပုလဲတွယ် ဝယ်၊ထယ်တော်လေမူအခါ၊သောင်ညွန့်တဲ့သဠာကို၊မသေချာ ခွဲမည့်စိတ်ထား။ ။ရွှေစိတ်တော်ချုပ်ခဲ့သည့်၊ဘယ်ဂုဏ်မာန် ဝှတောက်ပွါး၊ညှာပင်ထူမြသားက၊ဖိမ်းကားမည့်အနေ၊ရွှေဖေါ် တော်သွေမကွက်ပါနှင့်။ ခိန်ဘယက် နန်းကြေညာမေ။ ။ မောင်ကဖြင့်သက်ဝေကို၊ ကမ္ဘာလေ အကုန်တိမ်းဝေတော့၊ ယိမ်းပါသုမောင်သျှာ၊ ခွဲတဲ့စိတ်မှာ၊ ငွေသမ်းသော်တာငယ်၊ မှန်သေချာပြောလိုက်ပလေး။ ။

ရှင်းဆိုမယ်ဘွဲ့တေးထပ်။

ခါနှခရီချိန်ညောင်းလို့၊ သုံးမောင်းကျော်သာသာ၊ ဝန်းမြူစ သော်တာလို၊မျက်နှာတော်ရွှေရေး၊မြင်လိုက်မိသူ့ပုံကို၊ ခုအခါ ရှုံ့ခွဲကပ်ဘဲလေး။ ။သည်တည်းကချုပ်၊ထင်ချင်လို့နှောင်နှေး ကိုယ့်ကိုကို-ကိုယ်တွေးလို့၊ ရွှေးရက် နှင့်တန်တန်၊ထယ်ဝေ ယန်တုံကသွားလေသီ၊ချစ်အားတော်တိုးထို့သာဖန်း၊သနားခွင့် ပြန်ပြန်မှာ၊ ထင်စရန် မလွယ်ခက်ပါသိ၊ မမြွက်ကာယ်တပါ နှော်၊ ဝေးငယ်က သော်၊ တောက်လှမ်းကာ ရှုမျှော်တယ်၊ မှူတော်ကုန်ကြီးချင်လှလေး။ ။

စလေသရာကြီးဦးပုညဆို-မယ်ဘွဲ့တေးထပ်။

အပိန္ဓာမကုန်ကြ၊တုံအဝဝက်ခွင်၊ သုညတ-မဥင်မှာ၊ ဘက်မ ဝင်နှိုင်ရွှေ့၊ ချမ်းသာခွင့်- လျှံမကြိုသည့်၊ ထဲ့တတုံ မီးရှိန် နှင့် တွေ့၊ ·၊ကြာရိပ်စံမွယ်ခင်မှာ၊ ယော်ဝဉ်ကာမနေလှာ၊ နှန္ဓမှုလိုထံ

ရွှေ့၊ မြိုင်မွေ့တဲ့စိတ်ကယ်၊ သံသရာညွှတ်ကွင်းက၊ ထွက်ကင်းအောင်စောဖြီပါတော့တယ်။ ဥပယ-ထုံးနယ်တို့၊ ဖုံးမေ့မယ်မြိုကြားလျှို့။ တွေ့တပါး တောင်တော်စုန်။ ဗိုလ်ခွဲ့ နိုက်ကြို့ ခင်လေးကိုမြှင့်-ဝေမကုန်တယ်၊ မောဝုံထိုမြင်လွှန်းလို့ဝေး။ ။

ရှင်းဆိုမယ်ဘွဲ့တေးထပ်။

ရှု့မြေ့ရွာခုနေရ၊ မူးငွေလှပါတယ်။ သုမေကာအဆာကျယ်၊ ရှု့မောင်ဝယ်တခြား၊ အစ်မတော်ကြို့ဆိုင်သည့်၊ မတိုးနိုင်ဝင်ပေါက်ကရှား။ ။ တော့လဘောင်ယံမှာ၊ ရောင်အလျှံပဏ္ဍုမြား၊ တောင်ဂူရုပ္ပွာနှပ်ဟန်ထားလို့၊ တန့်တားဝယ်မတည်။ ဆယ်လှော်ရွှေကော ဒွယ် ရောျှ ကို။ ဘယ် တော့မှ နိုးနိုင် ပမည်။ ။ မယ်သီဓါ့ ပတ်လည်မှာ၊ မတ်အာနည်ကာထီးသို့၊ တကြို့ တည်းဝင်နိုင်ပေါင်။ မင်းဒသမောင်၊ ချင်း-ခဏတွေ့ရအောင်၊ ရဝေ့ရောင်ဆောင်ရှုံးမှလေ။ ။

ရှင်းဆိုမယ်ဘွဲ့တေးထပ်။

ကိုယ်လင်တိုသာချစ်ရွေ့၊ ထုံးအသစ်မထင်၊ တလာသ နှင့်တောသချင်၊ ဒေါ်သဝင်စိတ်ထား။ ငကြွ လမ်းမှန်ထင်။ ကျမ်းဂန်တွင်ရှိကြမ်းရဲ့လား၊ ယောကျ်ားတို့ရွှေစားဝေ။ ကုသိုလ်တွေ့အများ၊ သဘောညာဏ်ပူသင့်သားနှင့်၊ ရန်ဝကားတွေကြွယ်။ အခင်မထန်လင်မာန်ရောက်။ ဆင်ရန်ပေါက် ခုင်းလိုက် မြန် ရှော့တယ်။ ဗိုရှုရမတ်ဘုန်းကြွယ်ငယ်၊ အဘိမ်းဝယ်မဆိုတသားပါနှင့်။ မယားတော့ တထောင်မြီရုံ။ ကျွမ်းထွက် အမှန်။ မောင်လို နှံ့တဲ့ပုထုဇဉ်ကို မယ်ဆိုရန်ရှိသူ့ကွဲ့လေ။ ။

ဆလေဆရာကြီးဦးပုညဆိုမယ်ဘွဲ့တေးထပ်။

ပဒုမ္မာလွှာချပ်။ ကြာပြာသာခ်ရိုင်ဂုဏ်ယ်၊ သဇ္ဈေရှု မိတ်နွယ်ငယ်။ မိတ်ငယ်တော် မူအား။ မောင်ချစ်ထို့ ကြည်ဆယ်။

မေတာကယ်ရှန်းတော့မလား။ ။ငိုချက်ရည်ဖြိုရေကို၊ ကျူစေ နှင့်ဆည်တာ။ ကြင်စရာ မယ်တပါး။ ကြည်တားမိပေတယ်။ မပြေရင်ညာမကိုနှိုက်ကို။သာလိုက်လို့မောင်ချော့ပါတော့မယ်။ ။ ကြိုဘူးပေါင်သူရို့နှယ်။သည်ဘူငယ်များလိုဖြင့်။ ဖာလ်သား ကြွပန်းကန်။ရွှန်းကျမခံ။ ပရိယာယ်အငိုလျှော့တယ်။ နှုတ်ရှိမာန် ကြီးပေမို့လေ။ ။

ငြင်းဆိုမယ်ဖွဲ့တေးထပ်။

ထိတ်စရာ လိပ်ပြာလှုပ်။ ဖြူဆွာချုပ် သတ္တုယ်။ မံချက် က ကဲထက်တွယ်။ တွဲ့ချုနက်ဝယ်မခြား။ ချေးသူ့ရွှေ။ မီးတွေးငို သည်။ကျိုးမွေးကိုယ်ရှုံးရတကာ။ ။ညစ်တေးလို့ ဖြစ်တွေး မှောင်တယ်။သချေးချောင်အလော။အနက်တွင်မက်လင်သားပါ ဘဲ။မျက်ဖြင်အသားအမှန်။အမူမှာငါးခူကန္တာရ။လေးမုံ့ကျွမ်းသည့် သစ္စာနံ။ ။သဝိတ်နှင့် ချော်ဆန်လို့။ မနိုင်တာန်ဆင်ကွဲပ။ မင်သဲ။ နှင့်ဝုလင်။ဗင်လို။မံ။မှောင်လို့ညြို။ မီးလောင်သည့်တုံးရုပ် တိုမှာ။ပုံ။ရုပ်ကိုစွပ်ထားလို့လေ။ ။

ငြင်းဆိုမယ်ဖွဲ့တေးထပ်။

မျက်နှာကိုခြေနှင့်ကြောက်ဝေတော့။ တွေမဖောက်ချနော်။ လင်ငါးယောက် ချပေါ်ပေ။ ကျွန်တော်ကမတွဲ့။ တသက်လုံး လင်ဝယ်နေပါ။သည့်မေကိုရိုးပြာကျွဲ့။ချစ်တွာလို့သည်းညည်း ခံသည်။ဆဲရေးသံကိုလဲ။ အပြံ့သံသည်ဖွဲ့လို့။ စိတ်ထဲကထင် တယ်။ ကျွာမည့်ထို မဆိုလိုက်ပါနှင့်။ မယ်ရိုက်လျှင်တုန်းခံပ မယ်။ ။ဘိနပ်နှင့်အရပ်လယ်မှာ။မပြတ်တွယ်မယ်ရိုက်တော့။ နါလိုက်တယ်စိတ်ကယ်နော်။ရွှေမျှပေါ်။ခင်လေးကကြွင်ရေး မျှော်လျှင်။ထပ်စီလျှော့နိုင်းပါတော့ဘုရား။ ။

အချုပ်တန်းဆရာဘောဆိုမယ်ဘွဲ့တေးထပ်။

ဿီဟာသျှံ ဆောင်ကြွသိုက်။ နေ့သင်ရောရှိုက် ဗိုးတင့်ဝေ။ ဝေဘင်ညာတိုက်ကိုးလင့်ခေ။ရိုး နှင့်မြေပြဲဘကျ။ ဇေယျတုသာ ပန်းဆင်သည်။ ညာနန်းခင်ဘောင်းထုံသာ။ ။မင်းသားတွက် အစစ်မှန်တယ်- ထဲ့ရှစ်တန်ဘာဂ။ သဏ္ဍာန် ဂါရဝဝယ်နှင့်။ အာဝရေဘောင် ဆော်။သုတ်မှာ–ခုအံ့ကြက်ပါလို့။ဂုပြန်ဆောင် ရွက်ပဋ္ဌမအကျော်။ ။ရွှေနန်းက-ပယိုရ်ဆော်လျှင်။ တကိုယ်တော် ပွေခင်း နှင့်။ မြေရင်းပ မသက် သာ။ ဂုဂု မျက်နှာ။ တဗိုဒ်စိုမ့်ဖြင်ချေပါလျှင်။တအိန္ဒြိကြင်စေနာရယ်။သင်ရွှေ ဝဲမျက်လွှမ်းထိုလေး။ ။

ရင်းဆိုမယ်ဘွဲ့တေးထပ်။

ရွှေမဋ္ဌူသော်ကကြောင့်။ပူပါရခက်တယ်။ ယုလုဘပသက် ဖယ်ဝယ်။မျက်နှာငယ်ခက်သော။ကြည့်နူးလို့–ရည်ရှုးပါတယ်။ သည်တူးစာနီးပမလား။ ။ထားခင်ခင့် ကြက်သရေကို။ မက် မပြေချစ်အား။ နေ့ရက်ရှေ့လျှားပ။ဖြစ်မှားမိခါခါ။ ကြင်ပဏ္ဏာ အမှုရင်း။ခုအလင်းဖွင့်လိုက်သည့်တာ။ ။မအေးတဲ့သဏ္ဍာဝါ ကို။ရတနာအပေါ်းက။ သနားလို့ကယ်ဆယ်မူ။ပြိမ်းလို့အမူ။ ချီးမြှင့်လို့အစွင့်ယူလျှင်။သခင့်လူမော်ဝံ့ရဲလေး။ ။

ရင်းဆိုမယ်ဘွဲ့တေးထပ်။

သဏ္ဍာဘနတ်ဝသတောက။တောတ်ရာကျမညီ။မြတ်လှသ မပြီသည်။နတ်ပဗီဗိကုံး။ ရွှေဖူးစာရွှေမပြိမ်တယ်။ တွေ့ထိမ် ထိမ်ရေးတဲ့တလုံး။ ။ထံဆိပ်တော်ချွိပ်မပါ။ရွှေထိမ်ပြာဝယ် တုံး။ထိတ်ပါပြီ-ရိပ်ကြာဖုံးမှာဖြင့်။ရိုတ်နာတုံးနာတယ်။သမြေ မှာသနရေတင့်နိုင်တု။တဝေဖြင့်ချုံ။ရမြည့်မယ်။ ။ရွှေကန့်ကု

ထက်မလယ်၊ ဖျက်ဖြယ်ဖြယ်ဘူရေးလို့၊ ဆွေးတော်သည့် လောင်စာ၊ ချွင့်မပါ၊ ဖူးတသ-သဏ္ဍာဘ်ငယ်၊ သဏ္ဍာရာဖြင့် အုံးရွှဲလေး။ ။

ငှင်းဆိုမယ်ဘွဲ့တေးထပ်။

ရွှေမျက်နှာ ပပဝင်းငယ်နှင့်၊ ဝရှင်းကြည်သူ၊ လလမင်း ထီတာဂူလို၊အရည်တူဆင်သ၊ ဆွေငယ်ချစ်ယင်ဆိုတာတောင်၊ ယင်ကိုယ်မှာ မှန်းလေဘော် မလှ၊ ။ရှေးကောင်းမှု သဏ္ဍာပြု ထယ်၊ကညာစုံခိုင်၊ ပဏ္ဏာသျှံအဒိုဖွာပေရို့၊နဂိုရ်ကယင်တာ၊ ရွှေမျက်နှာ ကြည်ကြည်ထုံးဟာနို၊ ရယ်ရယ်မြူးချိုထက်ချို သာ၊ ။မည်ဂမုန်း သဇင်ညွှာကို၊ ယင်ပဏ္ဏာစုံခရို၊ ဥမ္မာဒ ဝံသိဂီ၊ထုံးဝှံ့တန္တီ၊ သုံးပန်လှမေဓာဝီလို၊ရွှေအညီတင်သင့်ငှဲ့ လေး။ ။

မန္တလေးမြို့ဦးကျော်လှဆိုမယ်ဘွဲ့တေးထပ်။

ရွှေမျက်နှာပုံ့ပုံ့၊တမြိုမြိုရှုသူ၊တဒူ့နဲ့ဘူ့အမှမှာ၊တုမတူ တခြား၊အဆိုထိုဆိုသာဆိုတယ်၊ အမျိုပင်မှီခုံးလိမ့်လား။ ။ ရွှေမျက်နှာဝိုခရာသည်၊ချိုသာထုံစကား၊ပမာသကာများလိုပ၊ ကြားသမျှမက်ဘွယ်၊ တုမှာရှိကညာဖြိုန်းတွေက၊ ပဏ္ဏာပန်း ဆက်ကြီးရမယ်၊ ။ဇမ္ဗူဗိကာနက်သွယ်မှါ၊အဘက်ဘွယ်စံမရ နိုင်လို့၊အနန္တဖွာသည်ခင်၊ဆုံးဝမြင်၊အောင့်နိုင်တု-ဝဉ်ထိုက် ထင်သည်၊ကြွင်လိုက်ချင်ဝမ်းပါဘီလေး။ ။

ငှင်းဆိုမယ်ဘွဲ့တေးထပ်။

အိုတယ်တာဆိုရ၊အပျိုကစွဲ၊ဖြိုန်းနဂိုရ်လှဘုံးပန်လို၊ ထုံးစံ တော်မလေး၊ ကညာထက် မှုဆိုတာ၊ ဘူ လိုဟာ ထုံးဖြင့် မွေ့၊ ။ဇမ္ဗူဗိနယ်အတွက်၊ ကညာစုံခိုရှေ့၊နံပြာသျှံထိုယ် ထွေ၊ ပျိုကလေ့နဂိုရ်၊ ရှင်ထိုယ် ထားသက်နှင်း၊ ငါးဆက်

မင်းမျှော်ကိုသည့်ပုံလို။ မျက်လုံးတော်ကြည်သာချိုသည့်။ ရယ်
တောလိုထင်လွန်းလို့။ ကြင်ဖွန်း ဘွဲ့ရွှေမေဘွား။ မျှန်းသင့်လော်
ပါ။ ကျွမ်းဝန်ထွက်စည်ညီညာသည့်။ ကာလီဒါ-ဝေးလောက်ကဲ့
လေး။ ။

စီးတော်မြင်းဝန်။ ဘောင်သမန်လယ်ဝေးဦးဘောပယ်ဆို။
မယ်ဘွဲ့တေးထပ်။

ဗျူယုဂန်နှန်းတောင်ညွှန့်ဆီကာ။ လွှမ်းရှောင်ကွန့်ထူရိန်။ မန်း
တောင် ညွှန့်ဘူမိန့်မှာ ။ မြို့ထိပ်သန့်ကွာရှင်း။ ။ သခဗိန္ဒထွန်း
စကြာမှာ။ လွှန်းဆက်စပါးငုံ့ကြီးရှင်။ မြင်ဂေါရာမြဲတနယ်ကို။
နေ့ကွယ်လို့မလင်း။ ရောင်ဘယ်နှယ်ကြီးပုံခင်းပါရ။ နှင်းကြာကြွ
ရိပ်လည်း။ ဘူးလက်ထင်ဖြေထွေးတွင်မှ။ ငွေလမင်းပေါ်ထွက်
လာသည့်။ ဆိုင်းပါရုံဝန်းမိတ်ကြည့်ရယ်။ မှန်းမိတ်ရည်မှုလက်
ငင်းဟသာရို့။ ရချက်ခြင်းတင့်မောင့်ခွာ။ စင့်ကြောင့်ကြော။ ချုပ်
ရာလုံ့ပုံဟန်ဖွားကို။ ယုန်စွာပြောပါတော့လေ။ ။

မြင်းခြံမြို့အရာဟောင်းဆိုမယ်ဘွဲ့တေးထပ်။

မြရည်ကိုန်ထိန်ထွန်း။ တိမ်အညွန့်ရှက်ထိန်း။ ပန်းတောက်တဲ့
နေ့ယချိန်။ ရွှေပန်းတိမ်ကွန့်မြူး။ လှရှက်ဘက် မွင့်နော်ဇာကို။
သင့်လျှော်စွာဆေးထင်လို့ဒူး။ ။ ကညာလှမျိုးပေါင်းရှုတယ်။
မျိုးညွှာင်းသံမြွက်ချူး။ ကိုယ်ပေါင်းတန့်ရှက်ကူးလို့။ မျက်
ဘူးပုံသော။ မြူးရယ်ရယ်ကိုယ်တိုလဲ့။ ကြည်ညီဖွဲ့ခွန်းတုံ့မတွေ။
ထိင်နိက်ဓမ္မာဓိဗ္ဗကို။ တူပေမှာထင်နှက်လို့။ ကြွင်ဘက်ကယ်
ကြွယ် မှန်တယ်။ ကြိုးပသက်လယ်၊ ရွှေလိုများလို့ စကား
ကြွယ်တယ်။ သနွာ။ တွေ့ယ်ချိုမြိုးပါလို့လေ။ ။

ထရာတဦးဆိုမယ်ဘွဲ့တေးထပ်။

ကိုရမန်ထွန်းရက်မှို။ လွန်းထက်စုမပြေ။ ညွှန်းမျက်မဟာ
တွေ့ကို။ တာရှေလို့နှစ်သျှား။ လျှိုတပတ်ခြမဗြိတယ်။ ဖဲကဗ္ဗ

ထင်တုံးကမျှား။ နီးလှလှအရေးတန့်ထယ်။ ဝေးဖြန်ရ မှုသွား။ ရှေးကာထင်ပြုညားလို့။ ယခုကားတိုင်သေ့သ်။ ချစ်ဦးထူခင်လေး နှင့်။ကြင်ရေးရနီးရဖြန်နေ၍။ နှစ်သက်လိုဖြစ်မျက်မျှော်ရင်။ချစ် ရက်နေ၍တွာဝေးလို့။မှာပေးတဲ့ရွှေလွှာကို။ တုန်းရှု ကြည်ညို။ ရှေးကဲ့သို့သနစ်ကိုဆိုလျှင် အသသ်လိုစေပါတော့လေး။ ။

အချုပ်တန်းဆရာဖေဆိုမယ်ဘွဲ့လေးဆစ်သဖြန်။

သက်သာတွယ်ထင်မြင်လှစေဖို့။ဆက်လွှာကွယ် တင်ထင် လို့သရ။ဘဝင်ကဆူတဲ့သူ။ ။သည်အချစ်လိုဖြင့်။ တခေတ် တွင်တခါကြိမ်ရ။ ခန္ဓာသိမ် သေမှပြီးလိမ့်မထင့်။ မိးမကာပူ။ ။ ကရုဏာတွေတွေဖွါးပါလို့။ ပဒုမာတွေတပါးမှာဖြင့်။ငွေသား နှင့်တူတဲ့သူ။ ယူတယ်လို့မရဖြား။ ။လိုက် မညှာ- မထိုက် အောင်တမင်ခွါမှဖြင့်။ ဘိုက်ဆရာမြေမှာလူးသည့်နှယ်။ ခင် ခင်ရေ-ရှူးလိမ့်မှား။ ။

ငှင်းဆိုမယ်ဘွဲ့လေးဆစ်သဖြန်။

လူ့ပြေမှာ သရေမွှေးအောင်ပ။ပြုလေတာမကြေသေးပါဘု။ ရေ-ရေးပါလို့ရှုပ်မထင်။ ။မြေတော့ပြောက်လိမ့်မပ။ သည် လောင်မှုတောင်တာကိုလွှန်းရ။ သူ့ကျွန်းမှာ သာတဲ့လကို-ကျိုး ကမမြင်။ ။တနှစ်တ-ကပ်ခါစားရှုံနှင့်။ အသးမရှိ ဆားလျက် ချင်။တဒင်္ဂဘော်ကြေ့။ ။ကဲ့းမတိမ်ဘဲပုသိန်ဆေင်တိုက်သူမို့။ အလိုက်ကာသ်ဘာသာဘိုတော့။စက်စက်မှိုဆိုင်ခံဆွေးရယ်နှင့်။ ခင်ရေ-အေးရစ်ပေတော့။ ။

ငှင်းဆိုမယ်ဘွဲ့လေးဆစ်သဖြန်။

အသဲးပြုံစေဖို့။ ခွှမိတဲ့ အချစ်ကာယ်။ ။ဖောက်မလွဲအောင် ပ။ကျောက်ခဲးရေမှာချသည့်သို့။ ဘဝသည်အချစ်တွင်။ဆုံးနှစ် တော့မယ်။ ။ပေါင်းသော်ရွှေ့ကိုဖြင့်။ အောက်မေ့တိုင်းမျက်ရည်

လယ်၊အို့ခက်လေတယ်ကဲ့ ဖျာပါဦး။ ။သွေ့မတည်၊ရေကြည်မှာ ငွေ့ငါးသို့၊ အလေး တူပြန် လှ-ချင့်။ ကြီရတာ ဘဝင်ပန်းတောက်အောင်။ခင်ခင်ရေ-ဖမ်းလို့မမိ၊ ။

စါရေးတော်ကြီးဦးသာစံဆိုမယ်တဲ့
လေးဆစ်သဖြန်

ထွေသုခေါင်အပွေ့များကိုဖြင့်၊ မေရှုတောင်ဒေ့ရထားတွင်မှခြွေစကားမှာလိုက်မယ်။ ။ကြီပါတွင်း၊ဒေ့မင်းထိန်ညှိညှိသို့၊ မှိန်ပတိုရ်ရှာန်ယည်ပြောင်းပြန်တော့၊ ခင်ခင့်ထံမှါရန်ကြောင်းနှောင်းသေရှဲကွယ်။ ။နဝရတ်ရည်ပတ်လည်ရှိပါလို့၊ ခြေဝ်ထပ်တည်နတ်ပြည်မြို့မှာလေ၊ ကြည်ကြည်ညိုမို့ငွေလဝယ်၊ မှာမယ်တဲ့တင့်ရွှေကိုယ့်၊ဝန်းယုန်ပွင့်ငယ်၊ လင်းကြိုလျှင်ညာညာမယ်သို့၊ချာချာသယ်မင့်ဟောင်ရူ၊ပြီမို့၊ တိမ်ဦးဝေယံရွှန်းဆီက၊ထွန်းကိုသူ့ကိုပြောလိုက်ပ၊ မောသှာပြီထို့၊ ။

ဝစ်ကိုင်းမင်းသွီးရှင်မင်းဆိုတရားကိုင်မောင်တဲ့
အဖြည့်ခံရတု။

ရှုက်ကွှန့်ဝင်းဝါ၊ထိန်လင်းဖြာသဘဲးမီးပါရေဟုံ၊ကွန့်ရက်ရုံနှင့်၊ထုံတုံသုံးခေတ်၊မကလှစ်သျှင်၊ ပတ်ရင်လျှံဝါ၊ သုံးလူ့ချာကို၊ဖြတွှာနတ်တောင်၊ ပင့်ခွဲဆောင်သည့်၊ ပြည်တောင် ဆေးထပ်၊မဟိန်းဝဝ် သည့်၊ သုံးရင်ငါးသွယ်၊ မျိုးများ လယ် တွင်၊ခြောက်သွယ်လျှံပြောင်၊ထပါးနှောင်ကို၊လေကဆောင်ယှည်သဲ့၊ထိကုံးခြွေရှိ၊ငါးဆဲ့နှစ်ခိုင်၊ ပန်းပျံ့လိုင်တွင်၊ ဗိုင်ဗိုင်တဆောင့်၊ ပန်ချင်လင့်လျှောက်၊ ထပွင့်နှင့်သာ၊ ပုဆော်ပါဖုံ၊ လျှော်ရာထဲသို့၊မယ့်စိတ်ထိုသည့်၊ ။ဝါဆိုမိုယ်းထိုင်းပင်ကိုလည်း၊ ။

သက်စွန့် နှင်းရော၊ မယ်ဖျာပါမူ၊ မျှားရွှာအဝှမ်း၊ ပြင်မကွှန်းတည်၊ကြင်ညွှန်ပွားဝည်၊ ချစ်ပည်ဟု၊ဖိန့်ရည်သြဇာ၊ရှေးအ

မှာလည်း။ သေချာပတ်ရစ်။ ရက်ကို စပ်သော်။ နှစ် ထဆယ်
ကျော်။အသွန်း၊ပေါ်အောင်၊ ကြွင်ပေါ်မယ့်သက်။ မချေရက်၍။
ရွှေစက်တင်ကာ။ ဆက်ရပါ၏။ သည်သာမရိပ်ပင့်။ ချော်ရန်
သင့်ကို။ဥာဏ်ဖြင့်တွေးပ၊ချင့်တော်မူ၍။ ဇမ္ဗူကျွန်းခွင်။ ဤ
မြေပြင်ထက်။အကြွင်အချပ်မျှား။ရွာရစ်အောင်။ ထုန်းသစ်တေ
ဇာ။ဖြည့်ညွှန်းပါလေ့။ ခဲ့ဇာနည်ကိုယ်။ မြတ်နဂိုရ်သည်။ ။
ကြာလိုညှိုးမှိုင်းရှင်ကိုလည်း။ ။

စပ်ထိုင်းမင်းထွီးရှင်မင်းဆို့တုရေးတိုင်
မောင်ဘွဲ့အဖြည့်ခံရတု။

အနွှန်းမဖြင်။တုန်းခြောက်အင်နှင့်။ကောင်းကောင်တိပ်ဆိုင်။
ရပ်ရှစ်တိုင်းပင်။ ရိမ့်ငြင်းငြိုးဖြက်။လျှပ်ရုံထွက်၍။ အောင်ချက်
ဒေသ။တောင်ညှိမြထက်။တပါးနောင်မြောက်။ သုံးပါးနောက်
ထို။လျှံတောက်စက်ရွှေ။ဖန်ရလေလျှင်။မရှေ့လကျာ။ ဝန်ခံထော
၍။လိုစ္စာဖြည့်ဆုံ။နှစ်ဆယ့်သုံးတွင်။သွယ်ကုံးရှိရည်။ မယ်
ချောက်သည်ကာ။လေးမည်ဖြူလွှ။မိုးဝင်ကပင်။ သြဇာလေး
တွေ။မြင်းရိုရ်ခြေဝယ်။ တုရေတိုးကြွေး။ မျက်ရှင်မြူးသို့။ တထူး
သာကြည်။ မှတ်ပါသည်ကို။ ငွေ့ရည်လွှမ်းရက်။ ကျွာသည်
တွက်ကြောင့်။မယ့်သက်နဂိုရ်။မေဇ္ဈာညှိ၍။ သည်ကိုယ်တုန်း
မြင့်။ ကိုယ်မှာသင့်ရှင့်။ ပုံသင့်တော်ရာ။ မယ့် ဈာပါ လည်း။
လွှမ်းတောလွှမ်းကြောင်း။ ပွားဆင့်လောင်းသည့်။ ။တပေါင်း
မင်းလွှင့်ဟန်ကိုလည်း။ ။

ဂမုန်းသဇင်။ပန်းမြင်မြင်လည်း။ ဂုဏ်အင်ရည်တွေး။ဖက်
ဝံဝေးရှင့်။မွှေးလည်းမွှေးညီ။ တရာသီတွင်။ နိညှိရွှေမှိုင်း။ ပွင့်
ရှင်တိုင်းနှင့်။ခက်ကိုင်းသုံးဖြာ။ ဖြန်ခွဲရာတွင်။ မုဇ္ဈာဝင်စစ်။
ငွေစင်နှစ်သို။ခါသပ်ချိန်ဘုန်း။ပွင့်ဖြူးတုန်း၍။ တုန်းများပရမေ။
လွှန့်ခေါင်နေကို။ဒဿင်းရွှေမြန်း။ရာသီပန်းနှင့်။ဘိုင်တန်းဖော်
မြှက်။မယ်ချောက်ချက်ကာ။တသက်ကြည်ညှိ။ ဖြစ်ပါလိုဟု။

ထိုယ်နှင့်အကြံ။မဆောက်ဆံဘဲ။ ဂါံကိုယ်ဆင်းတည်။ ဝွန်တူးသည်ကို။မြဲရည်တုန်းမို။ပေးမည်ဆိုက။ နဂိုရ်မဏ္ဍိုင်။ ထုံလျှပ်ယိုင်လိမ့်။ပိုင်ရင်းပိုင်ရင်း။သည့်အခင်းကို။ပဝင်းရွှေဥဒ်ာ။နှစ်ထပ်ပန်လေ့။ ထိုးတန် ဂုဏ်ပေါင်း။ ညွှိသဲ့ မောင်းသည်။ ။ တသောင်းလင်းပွင့်ဇွန်ကိုလည်း။ ။

ဆင်ပြုံများရှင်ကို-လင်းအင်းမင်းထွီးဆက်မောင်ဘွဲ့ရတု။

သီတာသံလွင်။ ရောက်ထည့် ပင်လျှောင်။ မြှင်တူးအောင်။ တုန်းတော်ဆောင်သော။ မြရောင်ဂိရိ။ တောင် ဇေတိက။ သူမိတာလို။ ဆီးလာကြိုသည့်။မယ့်ကို လေး မြှတ်။ နှစ်ပါးနတ်။ ။ ပြာသာဒ်ရွှေနန်း။အဆန်းဆန်းနှင့်။တိုင်းခန်းသာ။ပြည်ပေါင်းရုံလျက်။တမ္ဗဒီပါ။ဇွဲချက်ချာထက်။ ရတနာပူရ။ နန်းရွှာနသို့။ ကျွမယာရ။ရေဘီနီးလုပြီး။ဇမ္ဗူ့တန်ဆောင်။ မယ့်ထိပ် ခေါင်၏။ ထွန်းပြောင်တေဇာ။ ဘုန်းအာဏာမှု။ သိသာပေတောက်။ ရွှေစက်အောက်သို့။ မရော်တန်လျက်။ ရော်ပြန်ချက်ကြောင့်။ ဝဲ့ကွက်သတ်ာ။မယ်ကင်းပါ၏။သို့ရာတွင်လေ။ ကြိုက်သရေနှင့်။ မြှုတေကြောလန်း။ထွန်းထိပ်ပန်း၏။ ရွှေနန်းပျော်မှု။ မင်းတရုတွင်။ဘယ်သူ့ကိုလျှင်။ထူး၍ကြင်လိမ့်။သိတင်ရုံသော။ မိန့်စမ်းပါလေ့။စကြာထင့်ရမ်း။မှုတော်ထမ်းသော်။မြိုဖြမ်းနှိမ့်။ အရောကျလိမ့်။မြိုရအောင်သော။မေးမြန်းပါသည်။ ။မျက်နှာစံယ်တို့ပယ်လွှန်းလို့။ ။

ညီလာခံလျှင်။ မယ်တို့တွင်လည်း။ပုံဖြင်စကား။ ဘယ်မင်းများနှင့်။ စကားပြောဆို။ ရှိကြောင်း ကိုလည်း။ လိုလို ကျွမ။ သိချင်လှ၏။ ရှေးကအဖြစ်။ ဝိဒေရာဇ်ဝယ်။ ညီချစ်ပွင့်လန်း။ ရေသဖန်းခွို။ရွှေနန်းကြေးမုံ။ ရှုကိုကြို၍။ဥဒုမ္ဗရ။ မင်းမိန်းမို့။ ဒေါသသုန္ဒာ။ ကင်းစင်ပါလည်း။ မနာလိုသိန်။ မတ်ဒေဝိန်းနှင့်။ ကာမိန်းပကုဒ်။ညီးမျက်ကြွတ်၍။မဟောဒ်ပဂုတ်အောင်။ကျော်ကြံဆောင် သော်။ အခေါင် ထွန်းပေါ်။ ပည္ဍာ ကျော်သည့်။

မပေါ်သလော။ဒွိရပါမှ။ ချမ်းသာသမျှက်မှောက်။ ထင်ထင်ရော်၏။အုံလောက်များ၎ေ။ဓာထကာဝယ်။ကျမအထူး။ ကြွားနှာဘူးရှင့်။ကျေးဇူးများ။ဖြင်။ဖုံကြီး။ထင်သည်။အရှင်လေး။မြတ်။ခွင့်ပေးလတ်က။မလတ်သော်လည်း။အများနည်းကို။ ထိမ်းဆည်းချုပ်ကိုင်။အမှုပိုင်က။လတ်နိုင်တိုယ်ပွမ်း။ ကျမပြွမ်းလိမ့်။ မထျှမ်းသေးပါ။ယာရှမှာသည်။ ။ရှက်ရှာတွယ်မှိုကျယ်ဝန်းလို့။ ။

ဂီဝါဓံ ရှွင်။မယ့်ထိပ်တင်နှင့်။ဦးကန်မိုးရ။ရွှေပေါင်းခဲသည်။နှန်းမတုရား။ရှစ်သောင်းများ။လျှင်။ သနားကြည့်လင်။ မယ့်ကိုမြင်က။ကြော့ပြင်မူယာ။ တကျွန်းသူဟု။ ညှာရုကာင်းဝေ။ ခွင့်လမ်းပေးလိမ့်။မယ်တွေးစရာ။တချက်မှာမူ။ သစ္စာခံပြီး။ ရာစင်းထီး၏။သွီးယာဉ်ပျောင်း။ရှိနှင့်တောင်းတို့။ မျက်စောင်းညှိုးဆို။ထိုးမည်ဘိုလည်း။ လိုလိုကျမ။ရိုးရိမ်ဓာခွဲ။ ဒီပတကွင်း။ ဆက်မြောက်ခြင်းတွင်။ လင်းဇင်နန်းသူ။ မယ်မှာမူက။ ဆင်ဖြူဆင်နီ။များစုံဗိုန္နှင့်။ခေါင်ခံထိုက်။တပေါင်သိုက်တွင်။ ထိုက်မြိုက်သိသါ။မင်းပသာဟု။ကြော်ဖြာနိမိတ်။ကျော်သည်ဖိတ်ကြောင့်ဆိုပိတ်သည့်ရန်။ယွင်းဖောက်ပြန်က။တုန်းသန်လျှကြွား။ ခင်းများများတို့။ရွှေဘွားကြာခုံ။ရောက်ရှေ့လျှံသော်။မြန်တုံပရမေ။သစ္စါပေဒုံး။ရှိသေရွှက်ဆောင်။ တိုင်းပြည်တောင်က။ ရအောင်မျက်နှာ။မယ်ကြီးပါသည်။ ။စကြာသယ်ရှိရွယ်ညွှန်းထို့။ ။

ပေါ်ရာဇာရေး။မောင်ဘွဲ့ဆိုင်ချင်း-၆-ပုဒ်။

ချစ်ထုံ့ဘူငယ်တော။ထူငယ်ချင်းကောင်းယောက်ခတို့လေ။။ နှစ်မတွေးမယ်တို့ထိမ်ကို- ဘိလိုချင်မှု။ နတ်ခရိုင်နှင့် ဈေးဆိုင်နှင့်။ ။အိမ်တောင်ကမူ။ကြက်ဘွန်ခင်းနှင့်-ရေတွင်းနှင့်။ ။အိမ်မြောက်ကမူ-ပေါ်းလင်နှင့်။ဒန်းပင်နှင့်။ ။အိမ်နောက်ကမူ။မိတ်သလင်နှင့်-ချင်းပင်နှင့်။ ။မိတ်သလင်နှင့်ချင်းကိုလိုချင်ဝါဆိုငယ်မှဝါဦး။ မြေခွဲးနွေးကို။ တူးလဲ့ပရှင်။ မိတ်သလင်နှင့်ချင်းတို့မလို။နှစ်မတွေးမယ့်ကိုလိုချင်-တပေါင်းငယ်မှတန်းခူး

ရွှေဘိဦးကိုးတူးပါလဲ့ ရှင်၊အလိုအပျိုဖြူရှုနှင့်ထုံသည်၊ ဂုံချို
ကုံးငယ်နှင့်၊ဆောင်တုံးညီးလေး။ ။

ချစ်တဲ့သူငယ်လေး၊သူငယ်ချင်းကောင်းယောက်မတို့လေး။
ဝါ့ကိုလွှယ်အမယ်ကြီးနှင့်တကြီးဖျက်လို့၊ အိမ်လေးထောင့်
မှာထူးတွေချလျှောက်၊မျက်နှာငယ်မှမေ့စုံ၊လျှောကားခုံမှာ၊ ဝဋ္ဋန်
ခေါင်ကြောင့် စောင့်တော့တယ်။ ။လျှောကားဦးမှာ၊ တီလူး
မောင်ကြောင့်စောင့်တော့တယ်။ ။လျှောကားခြေမှာ၊ထူးလေ
မောင်ကြောင့်ကြိတော့တယ်။ ။အိမ်တိုင်တိုင်းမှာ၊ နွားမြှိုင်း
မောင်ကြောင့်ခြည်တော့တယ်။ ။ထရံကြားမှာ၊ တားသွား
မောင်ကြောင့် ထားတော့တယ်။ ။အိမ်ကြမ်းကြားမှာ၊ အစ်
သွားမောင်ကြောင့်ပီတော့တယ်။ ။အိမ်မိုးခေါင်မှာ၊လှံ့ထောင်
မောင်ကြောင့်ရိုက်တော့တယ်။ ။ခေါင်သဲတယ်က ထက်ပ
မယ်၊မယ်သဲတယ်ကဆင်းရမယ်။ ။ကြွက်ကဲ့ယောင်ကြောင်
အလား၊ထုပ်လျောက်လို့၊တိုးဘောက်သွားက၊ထုပ်သားငယ်မှ
မနိုင်၊ထုပ်တိုင်ငယ်မှမိုးထိုး၊အလယ်ခေါင်မှာ၊ ဘောင်ဘောင်
ကျိုးက၊ သူရိုးဆိုညွှန်းမိုးတင်ထွန်းလို့၊ဝန်းကြသောခါ၊ဆင်းချ
ခုန်၊သမ်းထုံရောက်ပါလိမ့်မလား၊ရှင်၊ညီမအေ တွေး၊ရွှေထလေး
ကို၊ပြေး၍ကြည့်ချေစေလသောခါ၊ အမယ်မမ၊ ကျွန်မခဲ့အိုး
မြင်ငုံ့ဝါတို့၊ရွာလယ်ခေါင်တွင်-ခထင်ကြီးမှာ၊ စောင်းမီးလို့
လေး။ ။

ချစ်တဲ့သူငယ်လေး၊သူငယ်ချင်းကောင်းယောက်မတို့လေး။
ရှင်လူတွက်ထစ်၊ ၁၃-နှစ်က၊ ချစ်တဲ့သူကို၊ အပျိုတခြား
မိတွေးများက၊ဆီးတားဆို၊ရစ်ကိုထောင်ခါထားရတယ်။ ။
နှမ်းနယ်တရေ၊ ရွေးကာ ါ- ကြမ္မာငွေ့ကြောင့်၊ မတွေ့ရ တား
ကြာထောင်းကြာမှ၊မျက်နှာတူယူ၊သူလည်းအလာ၊ မယ်သာ
အမျှော်၊နေဝင်ကျော်၊ တွေးတော်ချိမ်ပါး၊ ထောင်ဆီနှားသို့
ယာသွားရှိပြန်၊တောင်းလျားခြိနှင့်၊လက်ပံ့ယင်ရွေ၊ကျုံးမြောင်း

ကွေ့။ ရွှေသောခါ။ ပုဂံရက်သစ်။ မယ်ကပေးတဲ့။ ပိုးသေးမဲပါ။ ခေါင်းပေါင်းပြာ။ ထည်မှာရစ်ထို။ ဖွင့်လှစ်ကယ်မဆို။ ပုရုံးဘယ်တင်။ မယ့်ကြောပြင်။ လက်ထင်ရစ်လို့။ မတ်တင်ကယ်ပို။ မောင့်ကိုမြင်းကား။ မယ်နှစ်မကထိုသာထား။ တို့ချစ်ခြင်း။ ရွှင်းအောင်တပေး။ နေ့တိုင်းမွေ့တဲ့။ သက်ကြီးဝန်ထို။ မြင်တိုင်း မှုန်းဝရာ။ ကုံးမအို။ ရေလိုမိုခမ်းခြောက်ပစေသော။ ။

ချစ်တဲ့လူငယ်လေး။ လူငယ်ချွင်း ကောင်း ပေသက် မတို့လေး။ ။ မြင်းမနီသား။ မြင်းကျားခွါပဲ။ တလုံးထဲနှင့်။ ရှုံးလှုပ်တင်–တိမ်မိုးမဲ့နှင့်။ ကသဲစပ်ဘ်။ နှစ်မည် ဝင်မည်၊ သံလွင် ကိုရောက်ပါဘူးစရှင်။ သံလွင် ငယ်မှ မကာ။ မုဋ္ဌမနှင့်။ သလထလွယ်။ ဒါးဝယ်ထခြား။ ယိုးဒယားတလိုက်–ကမန်ပိုက်ကို။ တိုက်သောခါမူ။ လေးကိုသို့ကိုင်။ လှံကိုသို့နှတ်။ ဝင်မြေပြင်မှာ။ ဝင်ခါခုတ်၍။ တရှစ်ကဲ့ရှမ်းပြေ။ လွှားလွှားငယ်ကြွေ။ အောင်လေပြီတဲ့။ ထိမလူး–ပေသူးစာနှင့်– မှာလိုက်ကဲ့ရှင်။ အမျိုမြို ငယ်ကကျွမ်းလွှမ်းတုံ့တင်လေး။ ။

ခေါင်းလောင်းမှော် သာ။ တမိဘသာထဲ။ ထည်းထည်းငယ်မှ သံသေား။ ငါးဆယ်ပေးတဲ့။ တင်ကြေးငယ်မှကြီး။ ၃–ဆစ်နှီးနှင့်။ တင့်မိုးငယ်မှဇာနီး။ ၃–ခေါက်ချိုးနှင့်။ ၃–ချိုး လေး လွှား။ မောင့်တို့သွားမှာ။ သွားကျားသံတော်။ သွားကြောင်ထိမှာ။ တပွင့်ကြာကို။ နှတ်သာကောင်းနှင့်။ မောင်ကနှုတ်။ မျှော်ခွက်ငယ်ကြီး မြေဒူးရေးမှာ။ ရေးမိုအောင်ရှင်။ အမျိုမြို မယ်သာကျွမ်းပါတဲ့ လွှမ်းတုံတင်လေး။ ။

မဆင်သာသည်။ ယင့်မာ ပျည်းမြို၊ အပင်ငယ်မျှစ်သည်။ စလပ်မြို့ကို။ ချုလိုပစ်ရတော့မလား။ မကြွင်သာသည်။ မင့်မှာ့လူနှင့်။ အပူငယ်ကမ်းတဲ့။ မကျင်းသူကို။ မြို့လိုချစ်ရတော့မလား။ မပန်သာသည်။ ယင့်မာခေါင်ရမ်း။ စလပ်မြို့ငယ်။ တောင်သူပန်းကို။ နွမ်းလိုပစ်ရချေတော့မယ်။ မချစ်သာသည်။ မောင့်မှာရတန်း ကမ္ဘာဝါနှင့်။ ရွှေဘဝသိမ်း။ ကျွမ်းနှင့်ဖြစ်ပြန်ချေတော့တယ်။ မပန်

သာသယောင့်မာအကိုင်းအခက်နှင့်။ မကြိုသာမင့်မှာ အပေါင်းအသ
သက်နှင့်-အလိုလေးအိုင်။ရေမျိုပုံမှာ- မယ်သာမှုန်းပါတဲ့- ခွင်
လုံးပိုင်လေး။ ။

စလေဆရာကြီးဦးပုညဆို–မောင်တွဲ့မှာတမ်း။

မင်္ဂလာဒေဝချေ။ ရွှာဂုံဇာတီ။ ဝိရိအောင်ချက်။ ရောင်လက်
လက်ဝယ်။တောင်မျက်နှာဆိုင်။ဗိန္ဒုကာ။ဘွဲ့တော်ရသည့်။ဆော
ကမိုင်တဲ့သို့။ ထုန်းမြိုင်ခဲ့ ရွှေဘုံညွှာ။ ငွေမလှာ ဝမှာယ် နှုတ်
ကာယ်က။ ငွေဖန်ရာကြွယ်မထုတ်ပြီထု။ နယ်ချုပ်ရွှေ့ ပေါင်း
လိုက်တော့။နေ့ဝေါင်းဖာထ်ရဝိန္ဒယ်တော်လာ။ ။

(၁) မှန်ပြောင်လဲ့ရိပ်ကြာ။ ။ငွေ့မစဲး။မေ့သဲးဖျာပါချယ်
လို့။သန္တာကြွယ်–နွယ်တော် မိတ်ကာယ်က။ ရွှေရိပ်ပုံခရာ၌။
ညွှန်းခဲ့သည့်မှာ။ ။တွေ့တာလှာ–ငွေလှာကွန့်တာမို့။မဆည်ဝံ့
ရက်ကြာ။ခက်ထာနှင့်မှုမပြီး။ ။ဆင်ခွဲဝယ်ဖန်။ ကြင်နဲ့ဘယ်
ပုံကြီရပ။ကုံထုပံသမွေ့ခွဲမှာ။သဲကြွေလုနီ။ ။

ပြည်ကြီးဇာရန်။ချာဇမ္ဗူသန့်နှင့်။ရွှာခနွှရေ။ သာဟန်တွေ့။ရေ
နဂါ။စင်။တွေ့နှစ်ပါး–ရှုဝဏ္ဏပျားရစ်ပေယ့်။ကဿပထမန်။နသနာရှုပ။
မာယာသမှု။လူမမှုတဲ့။ရင့်ရှိ့အကြိမှာ။ ကန္တာရန်ငွေပြီး၍။ ညာခ
ပန်စွေ့ဇနီးရယ်နှင့်။ အနိုင်ဖြေ– ဖြေရွှေ့ပြီးရတော့။ မီးထုတ်
နှင့်ရေဒိုး။သည်ဥာဏ်မျိုး။ ဝံကိုးချောင် အလိမ်လွဲ့ပေလိမ့်။ဖြန်
မိုးခွင်ရှိန်ပုလဲးရယ်က။ မိန့်ချုံးဝင်ကျော်တတိုင်း။ ညွှာရိုင်တော်
မရှုလေ့ရစ်ဖြင့်။ ကြာမြိုင်ပျော် ယှုမတွေ့ပါနှင့်။ ဘုပ်တော့ထီး
နယ်နှင့်။ နီးလွယ်အောင် ကြီံ့ ပါတော့။ လျှံကွန် ထုန်ပြိုမ်း။
ရှေ့မြို့တော။ ။

(၂) ထဖြေမှာ–ဘောတပါးကိုဖြင့်။သဇင်ရွှေ–ငွေကရားရယ်
နှင့်။သနားဆင်ပို့ရန်။ ။ခွဲးဓိတဲ့ရှုာဘရင်။ ဖြေမသင် ယှုမခွဲ့နိုင်
လို့။မြူလဲညှိုတပိုင်းရယ်နှင့်။ လိုတိုင်း လောယ် လွှင့်မည်ကြောင့်။

ပျော့ချင့်ရဖြန်။ ။အရိပ်မြင်အထင်လွတ်နေကြ။လောကဝတ်
လူ့ထုံးစံမှန်တယ်ထိုရှိပြီဘူး။ ။တခဲ့ပုံ။ ပွဲရုံ မမြင်ရခင်က။
ငံပမှာလူတွေတိုးသည့်နှယ်။ အကျိုးမှာ တချင်မွေ့။ ဘောအ
ထယ်မူး။ ။

ထမ်းဘူးသည်ကြွက်ကယ်တောင်း။ ထွင်းပြောင်းသည်မွေး
နတ်။ထိပ်ခွဲထွက်ကြက်တား။စကားမူသုံးရပ်။တရားလူထုံးဖြတ်
လို့။နိပါတ်တော်ထွက်ဆိုသည်။ တဏှာသိုလ်ရင်တွေ။ ခွဲနဂိုရ်
ခင်လေးနှင့်။သူ့မွေးသားတွေစုံ။ တွေ့ရဂုံ မော်ဟ်။ ပြည်တော်
ဖြန့်ယွန်းသောခါ။လူ့ဗွမ်းကောင်းစေရနှင့်။ ရန်ဒေါသစ်ဆင်
ထွင်။အသပ်မြင်သူရိုး။အညစ်ဥာဏ်မူဆိုးနှင့်။ငွေထားရိုးကမ်း
မိရှု့။ ထမ်းဂတိ ချောက်ချား။ ကမ်းမရှိ မှောက် မှား တဲ့။ အ
ကောက်သွားမျှရှုစလို။ သက်ခဥ္စ ဖြတ် ပြိမ်းမှ။ ရှက် စ ရာ
ဓာတ်မထိမ်။မည်ကြောင့်နတ်ကိန်းရပ်အနေနှင့်။ဂုဏ်သရေငဲ့
စကောင်းတော့မို့။ ခွဲနောင်းဆင်မြင်ရပါတော့။ ရှုရင်ဝဆဲထွဲ။
ဝဲးလွှဲထိုမှုပုံ။ တေယုံတော်မူသင့် ကောင်းလှပါတော့။ တွေ့တ
ဘောင်း–နေညှောင်းနွယ်သန့်–ခန့်သာမျှ။ ။

မန္တလေးမြို့မောင်တိုးရင်ဆိုမောင်ဘွဲ့မှာတမ်း။

ဘောဇာပထဝီ။မြေဇာနီ။ရှုကြွာရည်တွန့်။တမ်းခွန့်ပရမေ။
လျှန့်ရဝေနှင့်။ မြေထမွှန့်မှာ။ကောညွှန့်မွှာနန်း။ ထုံရွှေရန်။အလျှ
ပြောင်ဝင်း။သောင်ခပင်းသို့ရောင်လင်းမတူ။ရုပဏ္ဏမြဲ့ကို။ရှု
မဝချိန်မှန်းလို့။ဘိဉ်ပန်း ဆင်လိုက်ပါသည်။ ။ယင်ဥာသာမှု
စင်လာပြူ။ကြင်နှာမှုရေး။တွေးထမိုမို။ မဒေါ့လိုတဲ့။မွှေးအံ့ဖို့မ
လေးတိုး။ပူတွေးမိုဗျာအင်း။ နောင်ဖောက်ပြားလို့။ နောက်များမ
ဆင်ပါနှင့်။ကြောက်အင်ရိုလှ။ညီပဏ္ဏမြဲ့။ခိုရမရှိ။ ထိုတရန်ရှိ
ညည်တို့။သတိထားရင်းဖြစ်ပါသည်။ ။

ချစ်ရောင်းနစ်အောင့်။သံနှစ်ဆောင်လျှင်မြင့်။ရစ်ရွှေယောင်
ခင်လေ့ရှိက။ ဖြဲတော့ဆီ ဖုန်လျှော်ကယ်နှင့်။ ဒုန်းမှုတ်ခွက်

မထည့်စေသဲ၊ နဘရနီအွှခွက်ထဲမှာ။ ထည့်ခွဲမို့ သင့်ကြောင်း။ ၎င်းဖြင့်တတန်း။နှန်းစည်ကျောက်ဖျက်မျက်ကို။ နီဖလံအထင်မှား၍။ပစ်မထားပါရအောင်။စင်းစေးလို့ရှုတော်မူပါ။ ။

(၁)ဝေဘူမျှ။ပြေတန်ကိုဘေဘက–စံပြပါတော့။ ။ကွက်မိဝ်ငယ်ဖြာ။ ဓက်ရိပ်ရွှေတော့ဇာနှင့်။ နေဝါမှာ ရောင်ဖြာကြူ တယ်။ဒေါင်းတော့ကောကြေ့။ ။

သောင်းမြေပြင့် ရွှေဖျက်နှာဝယ်။ ဒေါင်းငွေမွှင့်နေစကြာ သည့်။ ဝေါရာကိုအကြို့တ်နှင့်၊ တိုးလမင်းသာခိုက်တို့။ အခါ လိုက်တိုင်းငေ့်မှ။ တော်သင့်မည့်ထင်ပါသည့်။ ၎င်မိဿတိုင်။ တက်နှိုင်များရောက်။ သည့်စကားကို တောက်ပြီးလျှင်။ မင်း ယောက်ျားပြီပြီ။အကြိုတော်ဘေချိန်၍။ငယ်မဗိမေသမှုကို။ပါရှု ပေတံ။အရှေကြိုလိုမို့။ ပရမေလျှံဓနက်မင်းကဲ့သို့။ မက်ရင်းကို မလျှော့ဘဲ။ သမုဒ္ဒ ဓက်ဝဲမှာ။ ထွက်တဲ့အောင် သတိုးပွါးက။ ခပ်ရှိုးရိုး သဘောထား၍။ စေတပါးသည့်မယ်။ ရည်ရွယ် တော်မူပမောင်မောင်ရယ်။ ။

ရင်းဆိုမောင်သွဲ့မှာတယ်။

သော်တာငွေလ။ ထွန်းပပနှင့်။ ထွန်းမြဒိပါ။ မဟိချာမှာ။ သိတာအလာ။ဝဓိမွှာ။ကြည်သစ္စါပွားပေသော၊ လျှံထွားတုန်း ခေါင်။ရစ်ထုံးပေတင်ကို။ချစ်ကျုံးနှောင်ငွေမှုကြောင့်။ ဆွေမြဒု ဆောင်တွင်းက။ အခင်းကိုအခြေညွှန်လို့။ ခွေသဝထ်သလိုက် ပါသည်။ ။

(၁) ထိတ်စရော– လိပ်ပြာ တုံလှထို့။ လုံမမှာပန်း။ ။ နန်းရိပ်ကောညွှာ၊ ဝန်းဖိတ်ငွေလွှာသျှ။ ဖြေမသာသရူရာစီးသည့် နှယ်၊ဆီးထကယန်း။ ။

တုန်းမောင်ဘ–ထကိုယ်။ ထုံးရှဆောင်ဖြအလိုနှင့်။ မေအမျှ မထားက။စကားရှိဖွာဆင်၍။ နွှာဓဝဉ် ယှမမှားရအောင်။ အသနှာ:ခံလိုက်ပါသည်။ ။

(၂) ကျွန်းဒီပါလေကိဘွား၊ ထင်ကာရဝကြွား၊ ဇင်ကာမသောက် လျှောကို၊ မျက်ရတနာမမေ့၊ တဘက်သားယုံကြည်ဘွယ်၊ ပုံ လိုဆယ် ဖြောင်းဖြန့်နိုင်ပေ့။ ။ပိဇယတုန်းထိုင်လို့၊ ဂရုန်းမိုင် တွေ့ရွှေ့၊ အဆုံးတိုင် တေမမေ့ချောင်ရှာ၊ ဖြေမတွေ့မှုလွန်၊ ထုဝထယ်ပြုလွန်ချက်ကို၊ ဝိုးရွှ့လျက်တုန်းသော့ တာဝန်။ ။ညီး ခွန်ရက်နှမွန်ကို၊ ထုမညွန်ပယ်ရှားလို့၊ နယ်ခြားထို့နှင်လေဟန်၊ သုန်းထိုကျင့်တန်၊ ဘိဝေသကဆင့်စံတယ်၊ တင့်အချေရောက်ဘူး ပလေး၊ ။

လက်ဘ်ဒီပ၊ သိတဋ္ဌမှာ၊ ဝိဇယမင်း၊ အခင်းမဝံ့၊ ယင်းအကြို မတော့၊ မယ်ဂုဏ်ကိုဆောင် နှင်းလို့၊ ဖြောင်ဝင်းမှိုအမှု၊ နောင် သွင်းလို့ပြုပြီးချောင်၊ ဂရုမထားနှုံ ပဏ္ဏမြားကို၊ ရှုဝါးမညှာ၊ ထီး နန်းကိုရခါမှ၊ သဋ္ဌာမထိမ်း၊ ပစ်ခွာလိုမိမ်းသည့်ကို၊ ကိန်းရဝေ ကြော့၊ တွေအမော့ကား၊ ငွေဖော့ရစ်ထိ၊ ထီးတင်ပြီးမှ၊ ယင်းနှိုး ဝချော၊ ဖြမ်းပျက်သည့်အလေး နှင်း၊ သစ်မရှိပေါ်ကြွား၊ ကြွဝါး ကိုပေါင်းမကွယ်ဝချင်ကြောင်း နှင့်၊ ဖြေထောင်းတဲ့သနားသွား၊ စာနာတော်မှုပါသောက်ဖွယ်၊ ။

စာဆိုတော် ဦးထုန်းဆို-မောင်ဘဲ့လေးချိုးကြီး။

တလိုသာဆွေးတော့တယ်၊ မြွေးသွားကောရင်မှာ၊ ဖြေခြွေသင် နိုင်ခဲ့နှင့်၊ ရိုက်ခွဲမျှော်မှန်း ယောင်မိ ရော်ရမ်း ကာ၊ ။လျှော်ညီ တောက်ထိန်၊ ဇော်ရိယေ ရှိန်သည်၊ ဝံဇနိ ကွန်းမော့၊ ရွှန်း ကြော့ကြော့မှာ၊ ဆယ်ရော့်နိတုံ၊ ပြုတင်းခုံကာ၊ မျက်ပုံအွေ့မှန်၊ ကြော့သူဟန်ကို၊ မြင်ပြန်သေးတယ်၊ ရစ်ရေးသာ ချယ်တော့၊ နန်းနွယ်ညွှန့်နရိန်မှာ၊ ညာ ဘောင်ညိမ် ဗိသု လေး ကြောင့်၊ မတွေ့မထင်မိလေသု၊ တိုင်ကြိုး ဇေယျာ၊ ။သောနင်ရုံငယ်၊ ဗိုလ်ဝိုရုံးမြတ်၊ ကျုံးသည့်နတ်နှင့်၊ သက်ဖွတ်ကာယ ဆေးနည်း၊ နှံချစ်ကြည်လို့၊ မျက်ခြည်နိုင်းသင့်၊ တိုးဆင့်ဆင့်ကို၊ ရေနှင့်ပန်း နေ၊ လန်းပိန့် ဝေဟု၊ ရွှေသန် လျှက်ငှ၊ နန်းပြုသူကာ၊ ကြွခန်း

ဆောင်။တင့်ဆက်ကယ်နှောင်လိုက်သည်။ညောင်ကီဝါ။သီတာ
သွန်းစေရို။ မောက်သွယ်လု။ ။ရာဖြင့်ငယ် ပုညာ။ ဂိုဝ်လာပြ
သည်။ညီလာနှိုင်းချိန်။မြှင်းသည့်တိမ်နှင့်။ မယိန်စည်ရွှေ။ညိမ့်
ကြူးတွေ့ရို။ဝေထမ့်ဖြူ။အေယျဆုံကာ။ သံစုံသွင်းခေါ်။ဘွင်းဝေ
သာ ဆော်တော့တယ်။ နှောင်မျော်ဘူ ချစ်ခေါ်ငိုကို။ ခေါ်ရွာ
ယောင်တယ်ဆီရွှေမှာမှ။လွှန်းမေ့နိုင်ဘု။ ။

တဆိုတော်ဦးမင်းဆိုမောင်ချွဲလေးချိုးကြီး။

ကွန့်ထိုသာလွှမ်းတော့တယ်။ လောင်ကျွမ်းကြွေလွှမျှ။တွေ
တုညောင်မော့ကာ။မြှင်တော့ရှာ။ ။ခုနစ်ချွေရှုံ။ ဝေါ်ခင် နှယ်ချို
သည်။ ဝဿနဲဆယ်ဆ။ ချစ်ဥာဏ် မြှင်သပါတဲ့။ မိုးမျှ ပုဝန်။
တိုင်းထက်သာလွှန်ပေါ့တယ်။ လွှန်းတွန် ဘု သည့်ချိန်ကို။
ရွှေအိမ် မယ်မျော် ဇာပါတု။တွေ့တ်မျှထိုရောင်ချည်းငယ်နှင့်။
ညှည်းမိတော့သာ။ ။ထုံကြွရှန်းဝယ်။ ကုံပန်းလယ်မှာ။ ဖြေ
တယ်မပျောက်။ရွှေသဲနှောက်မျှ။ နေတော်တော်ရှုကာ။ ပန်းပမာ
သို့။ဖန်ရာစုံမီ။ကြိုတင်ဘြုတု။ဝဇီရာရောင်။ ထိတ်ထိတ်ဖြောင်
တဲ့။ဆောင်သစ္စာမှာ။ ဖြင်လာတော်မုစမ်းလဲ့တရောင်မိ။ ။
နှစ်ယှဉ်ငယ်ကုန်ကျွှန်း။နှစ်မောင်းစွန်းဝယ်။ကွန့်စံကားရုံ။သုပင်
ပုံကာ။ပွးရုံညီးကြည်။ပြည့်စိုးသည်လည်း။ကျူးမည့်ခါခါ။နှိုးရန်
ရှာလို့။ သံသာကြော်ကြွေ။ ကျူးရင့်သာဆော်တော့တယ်။
ထေးဝေဘူ့လွှမ်းရာကို။ သစ္စာမှာတယ်ဖြေရိုင်းနှင့်။ လှိုင်းရ
မယ်သိ။ ။

စလေသရာကြီးဦးပုညဆိုမောင်သွဲ့တေးထပ်။

ငွေစန္ဒာ သိမ်ကြွေ့မှာ။ တိမ်ငွေ့တဲ့ပုံညီ။ ကံတရားသိုလ်ကြိုဖို
သည်။ရုဏ်သီသီနွဲ့တုံး။ မကြည်ဘူ့မျက်နှာထို။ သက်သာ
အောင်ရေးပူကြွဲဆုံး။ ။ကြုံရကံနှင့် သည်ကိုယ်မှာ။ ချစ်
ကြည်ညှိမထုံး။မညှာတန်သသဆုံး။ကာ။မုံးမာန်ရိပ်ပါ၊ ဖြေနိမ့်

ရာလှံ့သာ။ကြီးအားပေ့ပုံလာကျွဲသား။ ။မျက်နှာသာတဆိပ်
မာရင်။ထိပ်ပြာတော်လေးဘုရှိ။အခရေးယူပေချင်။ဘုန်းတက်ရှိ
ခင်။မီးခတဲ့ရွှေရင်ကို။ချစ်ရေစင်ဖျန်းပါဖွဲ့လေ။ ။

ရှင်းထိုမောင်ဘွဲ့တေးထပ်။

ဘိသိရာစက်ဝဲ။လက်ခဲ့ဘုရ့မှာ။ မျက်နှာလွှဲမြိုရှာ။ ကချ
ထာဝမပွား။အိုချွင့်ပဆိုသင့်ပါတယ်။ ကိုယ်ပင့်ဟာ ကောင်း
ရေဘ့သလား။ ။လှူညိပ်မှ–ကျူနိဝ်ဖြုန်။ ဘုစိခန် ဗိတ်ထား။
ဖြူနိတ်ဟန် ရိပ်ဖွားက။ ထိတ် မလား ချောက်ဖြုန်။ တဝက
အရပ်သားဟာမို့။ သတ်မလား ကြောက်ရတဲ့ကံ။ ။မှောက်
သွားတဲ့–ပယောကျ်ားမှန်။တောက်ထားဥာဏ်ချိန်ညှိလို့။ကလိန်
စိုဖြိုင်းတန်တန်။ ကမ်းသတ်လိုကြီး။လမ်းဖြတ်ဘို့။ ဝမ်းသာဖြုန်
တယ်။နှုန်းရပ်ဥာဏ်လက်တန်းထင့်လေး။ ။

ရှင်းဆိုမောင်ဘွဲ့တေးထပ်။

ပုပင်လယ်ကျယ်ခွင့်ကို။ကယ်သင့်မှကယ်မည်။ဆယ်သင့်
ကဆယ်မည်။ရွယ်ရည်ကာမျှော်ရွေ့။ မထိုက်ဘုရ–မလှမ်းသာ
သည်။နှန်းအာ၊သာပန်းတို့ရေ့။ ။သနွားချွင်–သနွားပါမယ်။
မှားစရာမရှေ့။ ဝရားဟာအငြှေ့ဖြင့်။ အမေတ္တာကို ရှောင်လေ။
အနှော်ဖြိုင်ရာဟုသန်းပါလို့။ အာဂုစန်း-ညှို့တော့မသေ။ဘာကျ
နန်းထက်နေတောင်။လက်မသွေဝင်နှင်းတော့။အရှင်ဖြင့်ကံကို
ပင်။တော်ပြုရှခွင်။ ဟုတ်ရင်ဖြင့်အဟုတ်ကြွင်မယ်။မဟုတ်ရင်
ဟုတ်ဘူးရှင့်လေး၊ ။

ရှင်းသိုမောင်ဘွဲ့တေးထပ်။

သော်လှုပြီအသက်ကဲ့။ နေထွက်နှင့်နေဝင်။ လှဖွေခက်နိုင်သ
ဇင်ကို။ရွှေမျက်မြင်အနီး။နတ်ဥန်းရည်ကျူးသာတယ်။မှုမျှာပါ
သောကလောင်မီး။ ။မြေဝတ်ဘူးနေနတ်ညွှာ။သောသတ်လှာ

အပြီး။ရွှေမြတ်စွာတသီး၊နှင့်။မနီးရပြင်ပြင်၊ ရေဆိုလျှင်မြေမ
ဖြူးပါလု။ရွှေတားနှင့်သတ်ပတင်ထင်။ ။လေလျှားတဲ့ပဖြူး
ပင်လို။တအားဖြင်မဒိုခရှုမှို့။ဝိုရတဲ့ရွှေမျက်ရည်။ သွေးဖြစ်လှ
ပြီ။နန်းစဝ်တဲ့နေ့သာကိုရယ်၊မေသဖြိုကယ်အုံးဗျလေး။ ။

ဆရာကဦးဆိုမောင်ဘွဲ့တေးထပ်။

ပုမြဖြယ်ကြွေလယ်ကြွ။ ထုထားသဖျဆဲဆိုင်။ တုကယ် မှယဲး
နိုင်မယ်၊တွဲထိုင်တော်မှုနှင့်။ ။သနားလိုစကားညွန်လျှင်။ တ
အားသွန်တိုးထိမ့်မယ်ဖြင့်။ ။ဝန်းရွှေခကွန်းတွေညာမှာ၊လွှန်း
လေတာအနှင့်။ ။ခွန်းရွှေဗျာမတွင့်လို-အခွင့်ကမသာ။ ။မျက်
နှာတော်ဖြင်ကါညို့ရင်ဖြင့်၊လွင်ကွာလို းဝးရှာထိမ့်ဗျာ၊ ။ကြွင်
နာလှိုတွေးဆညှာလျှင်။ဂေှ့စွာမိတ်ထားနှင့်။ ရိပ်ပွါးတင့်ဗျာ
ဗိတ်တော်။ကြားချင်လှနေ့ဘ်၊ နားတင်လို အသင့် မျှော်တယ်။
အခွင့်တော်ပေးပါဗျလေး။ ။

အချုပ်တန်းဆရာတေဆိုမောင်ဘွဲ့တေးထပ်။

ဝံရဝေချိုမြင့်မတော့၊ ဂုဏ်တင့်တဲ့သာကီ။ လှုံဆင့်မွဲပန္နာ
ခြည်သည်။သဖွါရည်မောက်ဖြို။ရွှေခွန်းတော် ဂတိသွေလျှင်။
မြတ်တီးသ လွှဲ။ထိမ့် ညှော်ဖို။ ။သပြေဖြဲချက် ဗိဇမ္ဗူဝယ်။
သည်တရှုရွယ်တိုး။ညီအတုကယ်ကြိုးလို။သယ်ပိုးတဲ့ခြင်းရာ။
အမိရွှာန်ရုံးရွှေဂုဏ်ထိုပ။ နွှန်းသွေမကွတ်ထားသင့်လှပါ ။ ။
ရွှေနန်းမြင့်ဥပရာဝယ်။ သွေမဆန်းသင့်ရကလျှာကို။ ဖြိုရညာ
မောင်တင့်တော့။ အောင်ပန်းပွင့်နှင်းဆီရုံ။ သင်းကြည်လိုတုံ။
အာဗိရွှ ကမ္ဘူလှုံရယ်။ ဝါဗိသာ နှံဖြိုးထယ်။ ဖြန့်ရတုံလယ်
ရွှေနန်းဆောင်ထိုပေး။ဗဇ္ဇုပုံနှယ်ဝေပျော်းပြောင်လိုလေး၊ ။

ရင်းဆိုမောင်ဘွဲ့တေးထပ်။

ခြဝေ်ဆီ့ဒုန်ပေရက်ပေဂိုး၊ရွှေခွက်တွင်တည်ရာ။သဝေဘ
ရဆက်စာကို။ရက်ကြာကြာနေ့ရှာ။မည်ကဲ့သို့ဖြန်မဆိုတယ်။

ထန်ရိုရို ဘုန်းတိုယ့်ဝကော။ ။ချစ်လွန်းလို့ခိုဘူကို၊ ညြိအမှ ပယ်ရှား။ ဗိုအမှုနှယ်မများအောင်လို့၊ ကယ်သနားညွှာတာ၊ ကရုဏာအဝဉ်ဖြစ်ပါတော့၊ ဝင်ရစ်နည်းဖြင့်မပါ။ ကြိုက်မရှက် ထိုးစကားလာလို၊ သုံးပါပြီရှုများဖြင့်၊ ရွှေရထားတဘိန်းလယ်၊ တိန်းကမတွေယ်၊ ဗိုင်တဲ့ဘူ ဆရေးချယ်ချွှင်၊ ဒေတွေယ်ရာရ ကောင်းငဲ့လေ။ ။

ရှင်းဆိုမောင်ဘွဲ့တေးထပ်။

တွယ်မိသည့်အချက်၊ အတွက်ကမလယ်၊ အမျက်လေး ထကယ်၊ အဘယ်သို့စကား။ နေ့ထားကြခုမတွေ့တယ်၊ ဥပဒေ သေဝပ်ရှိထား။ ။သဘောကျွန်ုပ်ရဲ့ဖြူရယ်၊ အလိုတူနှစ်ပါး။ အမိုမှုတူ မများပါနှင့်၊ ခုသနားခံတာ၊ မကြည့်ရင်သည့်တွင် ဝပ်ကြရို၊ ရှည်အတွင်ခို ထက်ထိုမဥ္စါ။ ။သုံးဆယ် ခြောက် သည့်အရာကို၊ ပထိကာမောင်မဖြူပါနှင့်၊ အမှုကိုအရည်လယ်၊ နှတ်မှုကြံ့ယ်၊ အတိတ်ရှေးသို့၊ ဗိုတ်ပေးကြွယ်အောင်၊ ရိပ်ဝေး ထကယ်ကိုယ်ဖြူပါနှင့်လေး။ ။

ရှင်းဆိုမောင်ဘွဲ့တေးထပ်။

မွှိုန်သလွန်အခွေ၊ မရွှင်ပြုခေတာ၊ မမြင်ရမကြာချင်၊ သေမပတာခမန်း၊ မလာဘဲ နှစ်ရက်ကြာသော်၊ သက်ခွဲခွာသုံး ထိပ်မှုမတည်၊ ။ကြာညှိုပွင့် အဆင်းတော်လို၊ သင်း သနော် တာသန်း၊ ခံတွင်းတော်ရနံ့က၊ တပျံ့ပျံ့ကြိုကြို၊ အသံတော် ဗြူကရိပိက်တဲ့သို့၊ ချွေချာမိတ်လင်းတဲ့အမှု၊ ။ရေဝေရိပ်ခပင်းငှ မှာ၊ နှင်းအတူဝေလွှားနှင့်၊ တေပါးနတ်ချစ်ရေးပဏ၊ ကူးသူမှိုပါ၊ မလာဘဲနှစ်ရက်ကြာသော်၊ သန့်ဘက်ခါ ခံတူးရှင့်လေး။ ။

ရှင်းဆိုမောင်ဘွဲ့တေးထပ်။

လက်ရှိမငွေဝန်းက၊ မြဲညွှန်းတဲ့ဝါစ၊ သွေ့ရှိန်းနွဲ့နှန်းမှုပါ အောင်၊ ဆန်းပါနှင့်တုရာ၊ ရှေးရှင်ကမေတ္တာတတွင်၊ ချစ်ပံ့နှာ

ဦးဆောက်ထင်သ။ ။ရေတော့မှာရှောင်ဘိသိငယ်။ပြောင်စိုစိုလေ
လ။ညောင်ကဏ္ဍုပ်ဝေ့သင်မြကာ။ ဘွဲ့ရင်ဝတုံတုံ၊ အမွှေးထောင်
မောင်တောတိုနိုင်းပုံဖြင့်။ နှောင်သေသိုင်းရောက်ရတော့ရုံ။ ။
ရွှေကမ္ဘူနန်းရိပ်လျှံငယ်။ဝန်းမိတ်ဝုံဇင်တခေ့ဆီသို့။ရင်နှစ်ငွေ့။
ကူးကြည့်ကြည်၊ ပူးအုံရွယ်ရည်။ထူးတသန့်မကြိုဝည်ရင်။မှန်
သည့်တိုလင်းနေ့ဘျူတေး။ ။

မန္တလေးမြို့-မောင်ပွင့်သာဆို
မောင်ဘွဲ့တေးထပ်။

ပန်းမန္တာဝရထို။ ရံခါမှပွင့်သည့်၊ ပန်ပါရလင့်ရည်တယ်။ ဖြင့်ကြာရှည်ခါကြူး။ အောက်ကလူပန်းပြာပုတို။ ချမ်းသာလှ ရွေးမှုသိတူး။ ။ခါတိုင်းထက် ဓာတောမြှိန်သည့်။ နှရာသိမ်မှူ ထူး။တသာဂိန္ဓူဦးမှ။ ကြည်နူးလိပ်ဘဝင်။ မျက်ကြည့်ဖြင်ရုံ သားနှင့်။ မငုံဝါးမြေရသည့်အင်။ ။မယ့်သတ်ထား ဗုဂေ ရှင်ငယ်။ မသေခင်နှံပရမီထို။ မဏ္ဍာလမာရဓိန်။ တေင်း လူ ကြမ်ကြမ်း၊ နီးသင့်တဲ့ ထပွင့် စိန် ရယ်။ အချင့် ချိန်နဲ့ပါနှင့် လေး။ ။

ရင်းဆိုမောင်ဘွဲ့တေးထပ်။

နိုင်သဇင်ညွှာနူ။ထုံးတေန္တြမတွေ၊ ထုန်းပြမ့်သည်အနေမှာ။ ခက်ထယ်လေသရ၃။ထိုင်းညွှတ်တဲ့ချာပိတ်သံကို။ ဂန္ဓနာယန် ဆင်ရရက်သား။ ။နွတ်ဓေဝဂန္ဓာန်။ အစာန်ထန်တေင့်စား။ ရန်ထူငှေ့ငွေ့များကြောင့်။ကြိုအားကမသာ။ယုံဖြိန်ရင်ဟ ခံမရေ မိန်းမရိုးရေး ခက်လှပါ။ ။ရွှေတံချူ နိုင်မာရင်။ ပွင့်ဝတ်ညွှာ သာညွှဲ့လို။ရိပ်းနှိုင်ရှုနေ့သခင်။ထုန်းမယ့်ပွိပ်ထင်။ဆင်တိုက် ထူမှန်ပေရင်။ပွင့်ရွှေဇင်ကြွေကောင်းဆဲ့လေး။ ။

ဝေဠုကူးစမင်းတဆိုတော်ပညာရှိကြီးဦးယာသို
၁၂-ရာသီ-ဘုရားတိုင်အဖြည့်ခံရတူ။
မိဿရာသီဘွဲ့။

မကိုဋ်ထားတည်။ ထွန်းတုန်းစည့်လျှင်။ ကြွလည်ပြွက်ဖိတ်။ မိန့်ဗျာဖိတ်ကြောင့်။ နိမိတ်ဝါးဆူ။ ပေါ်သေသဟူရှင့်။ နတ်လူတည်ကြ။ သောဗုရတွင်း။ သဏ္ဍာန်ခံ။ ကမ္ဘည်းခံသည်။ တောင်ထိပ်ဖြင့်မားမင်း။ ခြောက်ပါးတို့။ ရှေးဖျားဝတည်။ ဝါးမာလ်နည်းတို့။ ထူမည်သဘော့။ ကာသ်သဘရထက်။ ဇိနဘုန်းလျှံ။ သိန္ဓတ်ဝံသည်။ အွန်လူပန်း။ တင်ဆက်မြှမ်းရှင်း။ ခေါ်ဆန်းသေးရုံ။ တိန်းဝင်ပုံသည်။ ။ဥဏ္ဏလုံနှင့်ဝါးဆင့်နေမည့်အရှင်သော။ ။

သမိုက်မွှားစည်၊ ကမ္ဘည်း သည့်လျှင်။ ရှစ်မည်ပေါ်ထွန်း။ မျှ ိ ့သောင်ခန်းကာ။ ရေသွန်းအခါ။ လျှောက်မည်ပါမူ။ လက်ျာမကာ။ လေးဖိဝကို။ ပိုင်သမည့်ရှင်။ မုံသခင်လျှင်။ မုံဖြင်ဟရူး။ ဒုဠူတဦးသို့။ မကြွေးမကျော်။ သဗ္ဗာတော်နှင့်။ ညီဖျော်နှိုင်မှု။ ယခုကတည့်။ နောက်မှသွေဖြည်း။ ရှိလိမ့်မည်ကို။ ကြိုစည်ယူဆ။ မိုးနှင့်လှရှင်း။ ဘဝတိုင်းထုံး။ မြဲရလှုံသည်။ ။ဂုဏ်အစုံနှင့် ငွါးမြင့်ပေမည့်သခင်သော။ ။

ပြိဿရာသီဘွဲ့

ပဏ္ဍုမြားညီ။ ယှိုင်နှုဂိုရ်ထက်။ အဃိုကပ်လိုး။ ဝံမဆုံးသည်။ တောသုံးတောင်လျှင်။ နတ်မင်းရှင်။ ။သဘင်မြင်းခင်း။ ရာသီတွင်းဝယ်။ လမင်းစက်နှင့်။ ယှဉ်ဖြိုင်တင့်သည်။ ကြယ်မင့်ပမာ။ ပန်းမလ္လာကို။ ရိုးညီမြဲ။ သက်ဝေပြန်း။ ရှစ်ခုနှစ်ပြန်း။ တိုင်လျော်ပန်ဆုံ။ ဝါးမာလ်ပျောက်ပျက်။ လတွင်ဆက်သည်။ ။တိုးတွက်အင်နှင့်ပြည့်ကာသော။ ။

နတ်သိကြားလို။ စည့်ဖိပ်ကိုတည့်။ နှိုင်းဆိုပတွင်း။ ရှင်နတ်မင်းသဘ။ ဖန်ဆင်း။ စောင်မူ။ ကျွန်းဇမ္ဗူတွင်း။ ရိပ်မြို့ချက်ထွန်း။ လ

ပြွတ်နုတ်လျှင်။လေးမြတ်ဟာနှင့်နှင့်ဖွဲ့ကိုကျင့်၍။ ရှေးနှင့်မကူ။ ဆင့်နှယ်ဖြူလျက်။ပိတ်ပူပင်ရေးချိုနှယ်တွေးခဲ့။ မြတ်လေးဝေ နာ။သုမှာသာလျှင်။ကြင်နာဝံ့မကာ။တုန်းခြင်းရှက်သည်။ ။မျိုး မျက်ထင်းပွင့်စည်ဟုသော။ ။

မေရုန်ရာထီဘွဲ့။

တုန်းသန်းမရှူ။ သောင်းလုံးကြွသား။ ဗိန္ဒူမင်းတွေး။ ခံမြေ ရွှေး၍။ထေး ရှုခ်ထီ။မော်ယွှန်းချိုသား။ ပူမိအောင်မျှ။ သာ သည်မြိန်၍။တောင်ညို့နှိုင်းရှိုင်း။ စတ်တန်ထိုင်းသို။ နောက်နိုင်း လှည့်လည်။ထားခဲ့တည်သား။ တုန်းစည်သောင်မျက်။ ထွန့်မ ကိုနှုံကို။ လျှောက်ထိုက်မတန်။ လျှော် တောင်းပန်သည်။ ။ ရှုညက်တောက်မတူလှည့်သော။ ။

နွှန်းနှန်းရည်တူ။ကြာခန်းသူလျှင်။ညွှန်လူကြာမှ။ထွားမြင်စ သို။နှဲလှသက်ရှယ်။ ယဉ်သည် မယ်ကို။ ချစ်တွယ် နွှေတိုင်း။ ခညွတ်ရှိုင်းလျက်။မဂိုထင်းနတွင်။ဘဂိုထင်းနတ်နှင့်။နှစ်ပတ်ရစ် ခါ။ထွားမြန်လာပြီ။ သည်ရာသိ နှီး။ နှစ်ခိုင်ထန်းနှင့်။ ရည်မှန်း ဖိန္ဓာန်၊ထိုင်လျှောက်ပန်သည်။ ။ဝေယာန်ပေါက်ပြကြွလှည့် သော။ ။

ကြွင့်ရာသီဘွဲ့။

တောင်းမြတ်စည်သူ။တောင်ဝေလူနှင့်။ ဇမ္ဗူသိမ်းဝံ့။နိုင်ငံပြ တွင်။နတ်ကုဝေရော်။မြတ်ရှိန်စော်ကြောင့်။တုန်းတော်တောက် ပ။တည်ခဲ့ရသည်။ သုံးရှုဥပရမေ။ ကမ်းထိခနှ၍။ နွှလည်းမ ပြောင်း။ဆောင်းလည်းမပျိုး။ မိုးစင်းလည်းမကူ။ ထွေထွေပြုသည်။ သုံးထူပင်မြင့်။ပေါ်တွင်ပွင့်သည်။ ငါးဆင့်ပန်းခိုင်။ကောက်ဆောင် သွိုင်နှင့်။လျှော်ထိုင်ဝံ့ပါ။ မိုးစင်းလုံးဖြာသည်။ ။ဝေဝါဝက်ပြီး ထတွင်သော။ ။

ပြောင်းညွှတ် ကြည့်ဖြူ၊ ချော့မည် မူလည်း။ မဩူနုနယ်၊
ဆယ်ပါးရွယ်တွင်၊ နှစ်သွယ်ပြောက်စ။ သည့်တည်းကပင်၊
သက်မျှရည်ထု၊ ကြင်မည်ဟုရှ်၊ ပိုင်သူမိဘ၊ မသိရအောင်၊ရေ
ညမချော၊ ချော့ဆိုလာ၍၊ ရွှေကြာငါးဆင့်၊ သုံးကြိမ်ပွင့်မှ၊ ချစ်
ခွင့်ရလေ။ သစ္စာခွေလည်း၊ ရပြေပြန်ခဲ့၊ ကြီးအားမဲ့ခွ၊ နွဲ့နွဲ့ညိုပြာ၊
သည့်နှုတ်လျှာသည်။ ၊ဝေဆာရှက်မြူးမြွတ္တင်သော၊ ။

သီဟရောသီဩ္ဍ၊

ဝေဇယ နှာ၊ နှုတ်နန်းသာချောင်။ တည်ရာဇာတိ၊ဂုဏ်ရေးရှိ
သား၊သိရိနဂိုရ်၊ တောင်မြင်းမိုရ်မှ၊ မြည်ရစ်သနှ်။ လက်ျာခန်း
တွင်၊ ကျယ်ဝန်းမြစ်ဆီ။ ကျွန်းနယ်သီး၍၊ ငွေသီး ဖြန့်မိုး၊စဉ်
ရှည်ရိုးသော၊နန်းရိုးဆင်းသက်၊ ထဲ့လေးဆက်မှာ၊ဆော်လျက်
ယွန်းစည်၊ မင်းမြဲတ်တည်သည့်၊ သုံးပြည်လုံးထီး၊ ဝေတီကြီး
ကို၊မနိုးဆောင်ဖွေ၊နှုတ်နန်းမြေက၊စိတ်နေမနှောင်း၊ပြည့်လွယ်
ကြောင်းလည်း။ ညွှတ်ပျောင်းကြည်လင်၊ ရှိစုံတင်သည်၊ ။
ရွှေခြေသော်ဝင်းလာဝယ်သော၊ ။

ဟောမဝန္တာ၊မြို့ငခန်းဝါ၌၊ကစ္စာထိုင်နန်း၊မဩူပန်းလည်း၊နှင်း
နှန်းမမျှ၊ဗွာဝီသတွင်။ ငါးပါးနောင်မြော်၊ ငှုးဆု မျော်သည်၊
ငွေပေါ်ရောင်ရွှန်း၊လက်ဖြစ်ပန်းနှင့်၊ရည်ညွှန်းလေးနက်၊ချော့
မည်ချက်ကား၊ မဲ့သက် နုနယ်၊ ဝေါရီ ရွယ်က၊ အကယ် ချစ်
ပေါင်း၊ဆန်းသည့်မောင်လျှင်၊ဖျက်ခေါင်တိုင်လှ၊ နှုတ်ကြွေးချ
၍၊ကာလပေါင်းမြင်း၊နေနှုတ်မင်းလျှင်၊ထွတ်နှင်းမြူးခုံ၊မြေ
ထိမှုန်ဟု၊ရွှေယုန်မင်းနှင့်၊ ငါးကြိမ် သင့်လည်း၊ ချစ်ခွင့်ပြမြင်း၊
လွှမ်းသောဖြစ်သည်၊ ၊တွေချစ်ရှေ့နှင့်ညှနယ်သော၊ ။

ကန်ရောသီဩ္ဍ၊

ရွှေဝမည်သာ၊ဘွေချက် ချာဝယ်၊ သိင်္ဂါ ပျော့ပြောင်း၊ ရွှေနန်း
ဆောင်မှ၊သုံးတောင်ပို၊မြှတ်၊ခြေသော်နှုတ်နှင့်၊ သမသက်ထဲ၊ရစ်

သာခစ်တွင်။ပိတ်နံ့ရှည်ပူ။ မည်တော်ထူးသည်။ ကိုးဦးဂုဏ်ရှင်။ ထွန့်ထိပ်တင်။ ။တောင်းကင်ထိပ်ဆိုင်။ ရှုညှိုးရှိုင်းနှင့်။ခက် ကျိုင်းအွှင့်လျှ။ ရင့်မာတံတွင်။ တောင်ပံပြုလွှ။ နားသည့် လန္ဒ။ ချိန်ရမလွှာ။ဆက်တိုင်းပါသည်။ ။သာစွာဝါးညွှန့်ဆင်သော ကြောင့်။ ။

နေလခြည်ဝါ။ ထင်းကဗြာသား။ တရွာနှုချည်း။ ပြိုဟ်ရှစ် နည်းတွင်။ မိုက်ဟည်းဖြင်းထန်။ ဟိုင်းမင်း ရာန်ဟု။ ရပ် ရွှာန် မောင်ချက်။ကြိုဟ်ခင်းသက်နှင့်။ချင့်တွက်ရွယ်တူ။ ငါးကြန်ဝရှ ကို။တာယ်ရှုနှောင့်နှော။ချပ်ဖော်သွေးရှို့။ကြိုရေးမတည်။ပျက် ရသည့်တည့်။ နှပ်ရှည်အားကို။ကိုယ်တိုင်ကြီးလည်း။ရွှမ်းတို့။ မထင်။သည့်ကြောင်းအင်ကို။ မြတ်ရှင်ပင်သား။ ထိုးကွယ်ရာ သည်။ ။မေတ္တာစွာ။ဖြန့်ချင်သောကြောင့်။ ။

တူရာသီဘွဲ့။

ရေနံ့တ်ရာဇာ။သုံးထွယ်ဖြာ၍။ မာန်ပါအားထိုင်း၊ ဆင်နှင့် ဖိုင်းတို့။ရွှေတိုင်း။ဆည်း။ကာင်။သင်္ချာရစ်တွင်။တိန်းဝင်အစဉ်။တို သာယဉ်နှင့်။မယှဉ်ရန်ခြွေ။ဂုဏ်ရောစ်တွေးဝေ့ကျက်။ ရှင်ထေးဦး တွင်။တပါးဝင်သည်။လင်္ခါမထောရ်။ဘုံးထွေ့ရှိစည်။ ။ဤသည့် ဘဏ္ဍ။ကန္တာမထက်။ ဖိနှမြင့်ရွှား။ ဆန်ကြွရာသို့။ စကြာတော် အောက်။ခံသာပေါက်သား။တုတ်ချောက်ပျံ့ကြိုင်။ မြတ်ပန်းနိုင် နှင့်။တူပြိုင်ရည်မှန်း။ဆက်တိုင်တန်းသည်။ ။ထိုပန်းပေါ်သည့် ခါတွင်သော။ ။

နေနှတ်အခါကာ။ထာယ်ချက်ချာ၍။ဖြင်သာရွှေ့လျှော။ နှစ်ရု ယောလျှင်။လိုက်လျှောစရွှေ့။ ထွန်းသည့်ခွေကာ၊ ချစ်ငွေ့ လှိုင် လှိုင်။သစ္စာဆိုင်သည်။ရုတိုင်ရှည်ရှင့်။ရွှတ်ပင်ပြင့်လည်း။ မပွင့် လိုတီ။မြုံရွှေ့ရှိရှင့်။ချစ်ဖိလည့်ဝန်။ မယ်သာလွန်ရှင့်။ မုပန်ချေ ရုံ။ချစ်လက်စကို။မြိုင်းမရွေးယူ။ပြည့်တော့်မှုလော့။ ပြိုင်ဘူမျှ။

ကြင်ဦးကမူ၊ပျောင်းဖူးမျူးဌါ၊ချစ်မူရာ နှင့်၊ မာယာပေါ်ဖြန်း၊မိန်
ဒွန်းသည့်၊ ၊ချိုလွန်းပျော်ဖြည့်သာရှင်သော၊ ။

ဖြိုးလှရာသီတွဲ။

ဂိမ်းရှစ်ပြာတွင်၊တိုင်းရေမည်သား၊ ဓင်းဝါးပါးနွဲ၊ နောင်
တွားမင်းခေါင်၊နှစ်ယောက်နောင်တို့၊ မြဲနှောင်ရစ်သန်း၊ စောင့်
ထိမ်းဖြန်းသည်၊ မြန်နန်းတုံနေ၊မြတ်တုန်းဝေ၊ ၊ကြယ်တွေပြိုး
ထု၊ကြက်ယပ်ရုသို့၊နှိုင်းတုအာဘ်၊ကျို၊မြဲလျှံလျှင်၊ ကြွမျှသည့်
နှင့်၊တောင်ဟုန်သင့်၍၊ပွင့်သည်မလွှာ၊ဆက်တိုင်းပါသည်၊ ၊
ထိန်ဝါလန်းသည့်ရာသီသော၊ ။

တိုင်း ရစ် ခါလျှင်၊ မေဗ္ဗာရှုကြီး၊ ရွှေပတ် ဖျိုး၍၊ အခိုးပျံ့
ကြယ်၊ယဂိုဏ်းကြယ်လျှင်၊ပျော်တွယ်လွန်ကဲ၊ရာသီပွဲတို့၊ပျံ့
ကျုလု၊နှစ်ကြိမ်ရှုပြီး၊ချစ်သူမျှုဌါ၊မပြာသာတည့်၊ဝကြာဒေဝိန်၊
တန်ခိုးထိန်လော့၊နေ့ရှိန်မသည်း၊ပေါ်ကတည်းက၊ ဗျူ့ဖြိုးချို
သာ၊ပျော်တိုင်ပါသည်၊ ၊ချိန်ခါမွန်းတည့်ပါပြီသော၊ ။

နွေရာသီတွဲ။

စိမ်းလဲ့မြေပြာ၊သည့်အခါနို့ကိ်၊ပွင့်လျှာနီမြန်း၊ ရွှေဝါးပန်း
တို့၊မြန်နန်းသော၊ခြင်၊ကုံးခါဆင်တည်း၊ လူတွင်စောင့်မှတ်၊ဆယ်
ကျော်နှစ်ဝယ်၊ မြိန်တတ်လှဝေ၊မဝေပေသည့်၊ကြက်သရေလျှံ
လန်းနုတင်များပန်းတို့၊ ရည်မှန်းဆက်ခါ တိုင်ပျော်ပါစုံ၊ပေတ်
လျှာညှိမြဲ၊ကြင်ဦးကသို့၊ရှုပမပြိမ်၊သစ္စာထိမ်သည်၊ ၊ထိမ်ထိမ်
တွေ့တွေ့ဆိုဘိသည်၊ ။

ရိမ်းနွဲမူရာ၊ချစ်မျှုဌါနှင့်၊ ရှစ်ဝါညှိုးချောင်၊ ဓဆန့်တောင်း
တည့် ပြောမျောင်းသုံ့ရွှယ်၊ ပန်းရွှေတွယ်တို့၊ သုံးဆယ်ရက်မျှ၊
တပွင့်ရရှင့်၊ပေါင်းကာဝတည်၊ ကြင်ကြွသည်တို့၊ ခါလည်သောင်
တည်း၊မဲ့သံစည်းလျှင်၊တင့်ရည်းတန်နှင့်၊ပွတ်လျှာကျင့်၍၊သူ

နှင့်သာသာမျှော်။ ရှေးကသော်မူ။ ချိုင်ဝေါ်ရွှင်လန်း။ ပွင့်သည့်ပန်းသို့။ ရွှေညွန့်ပြိမ်ဆိမ်။ မကွေ့ထိမ်သည်။ ။ ထိမ်ထိမ်မွှေ့မွှေ့ ချိုတိသည်။ ။

မကာရရာသီသွဲ့။

မှည့်ရွှေမှည့်ရွှေ ခြောက်ရောင်ဝေသာ။ မိန္နေ့ဟျူတွန့်။ ဝိသုဒ်နတ်ကို။ ပန်းမြတ်လေးရိုင်။ သစ္စာ ဆိုင်သည်။ ထိုင်ထိုင် ဖြိုးမောက်။ ပွင့်သည့်နောက်မှ။ အဆောက်မကြာ။ ထလီဗ္ဗာနှင့်။ အသီသဆယ့်ရှစ်။ ယင်းတွင်ဖြစ်သည့်။ ရှင်ချစ်မြတ်စွာ။ တွင်၍သကျာကို။ ဖာလိတ်ပါစက်ရှား။ ဖြင်သို့သွားသည်။ တဝါးမျှား၍။ သာသည်လတွင်။ ကြီးဆွေးမျှော်။ ချင့်ရမ်းရေဒ်သည်။ ။ မှုဇော်လက်ဆောင်နှင့်ကိုကာ။ ။

ကြည့်လေ ကြည့်လေ။ မှည့်မှည့် ဝေသာ။ မြွေညိုရှန်း။ သည်လပန်းနှင့်။ တိုင်တန်းပါမည်။ မတည်တန်ဆောင်။ ချစ်ကြီးနှောင်မှ။ ရွှေတောင်တွင်နှာ။ ရွှေကျေးသားဟု။ ဗိုတ်ထားမယု။ နှလုံးမှုကား။ မပြုလျှောင်း။ သော်တာမင်းနှင့်။ ရွှေဟာသီသ၍။ မျိုသည်ကာပင်။ မကြာ့ဆီ။ ရတိုင်ပြီတည့်။ ချိုချိုဝေါ်ဝေါ်။ သစ္စာချော်သည်။ ။ မှုတော်မျက်ခေါင်ကျင့်ကိုကား။ ။

ကုမ်ရာသီသွဲ့။

ခြောက်ပါးသာကြည်။ တံဆိပ်မည်နှင့်။ ခြောက်ပြည်သုံ့လုံး။ ဝိုးယူကျူးသည်။ လက်ရုံးတဝထောင်။ ထွင့်တုန်းခေါင်။ ။ ဝန်းမြွောင်ပတ်လုံး။ ရှုမလုံးအောင်။ သီးဘုံးပွဲနှင့်။ ယှဉ်ရွှေ့ပွင့်သာ။ ပင်မြင့်နီမြန်း။ သည့်လပန်းကို။ ဦးခွန်းရွက်ခါ။ ဆက်တိုင်းပါရှင့်။ ထိမ်ပြုံသည်ညှိ့ညှိ့။ ကိုးတောင်ရှိနှင့်။ ရွှေမြို့သာစည်။ မြတ်သည့်ပြည်ကား။ ရွှေမြည်မပြောင်း။ မိတ်အပေါင်းသည်။ ။ နွဲ့နှောင်းခေါက်တုံ့တင်ကိုလည်း။ ။

ချေ၍ ထားပါမည်။ ရဲစွမ်းရည်နှင့်၊ ရူနည်းညံ့ပျောင်း၊ မတ်ကြီး
ဆောင်းလျှင်၊ ချစ်ကြောင်းကြိမ်တန်။ အထန့်တန့်တည်၊ ယုံကျွန်
တွေဖြား။ ချောက်ထန်များလည်း။ နဂါးရာဇာ၊ လှည့် လည်
ကာလျှင်၊ နေရာ ပြောင်းရွှေ့၊ ငါးကြိမ် ရေ့တွင်၊ သိမ်မွေ့တော့
သည်၊ ဖြောင့်သွားမည်ဟု၊ ချွမ်းရည်တူထိ။ အများသိမှ၊ ဂတိမ
မှန်။ လွှင်းပေါက်ဖြန့်ခဲ့၊ ရွှေဟန် ချစ်ကြောင်း။ ထုယူဆောင်း
သည်။ ၊ဘွဲ့ပေါင်းခြောက်ပုံရှင်ကိုလည်း။ ။

ဝိန်ရာသီဘွဲ့။

လူရိန်ဝန္ဒာ၊ ရင်းကဖြာသား၊ ချာချာတည့်ပင်၊ ရှင်ပြိုတ်မြတ်
တွင်၊ ရေနတ်သုံးဦး၊ ယှဉ်ပြိုင်မြူးရှို့၊ မူးနှင့်ဂန္ဓုန်၊ ဆွေ့ဆွေ့ချိန်
သာ၊ ထံဟုန်ဖြိုင့်ဖြိုင့်။ ကပ်ကြီး သံဝံ့ဆောင်။ စည်းမိဲ့ရှင်တို့၊
မျှော်ရာပြိုန္နိ၊ မင်ဖိုလ့်သင်းကျစ်။ ဦးကိုင်ဖြစ်သည်။ တက်သစ်
နေဝါ၊ သုံးလူ့ချာ၊ ၊သာရမျှော်၊ ကမ္ဘာမထက်၊ လေးပါ့ဝံ့နန်း၊
ငွေရောင်ပန်းနှင့်၊ တိုင်တန်းသည်မှ။ သက်ရွက်တူသား၊ ထောက်
ပူသမျှ၊ မြွာရသကို၊ လုလ္လတုံတွင်၊ သုန်းများရှင်လျှင်၊ မကြင်ထ
ဝက်၊ ကြင်တဝဝတ်နှင့်၊ မဲ့သက်ရှုနယ်၊ ကောင်းမြတ်ရှုယ်က၊ ချစ်
တွယ်ရှုန္နတ်၊ ချို့ငါ်တုတ်သည်။ ၊ကမုဒ်ကြာ့သွင်ဖို့ရှင်တော့
သည်။ ။

ဘုမ်မိန့်မြန်ချာ၊ ဇျော်ကျွန်းသာ၊ နိုက်၊ ရှာလည်းတုမဲ့၊ ဆန်းအသိမ်ည္ဆွ
သို့၊ ကဥ္ဇကလျ၊ နတ်ချောင်း၊ လကာ၊ ပရွှေချစ်သွေ၊ ကြို့ယမ်းလေမူ၊
ရွှေပြေမြဲတောင်ရင်း၊ ရေနံဝင်မင်းနှင့်။ ထန်ဖြင်းဆိပ်တော်စက်။ သ
ပြေဆောက်ဝယ်၊ အမောက်ချွေ့၊ သုံ့ကြိမ်ရေ့တွင်။ ချစ်ရွေ့
လှယ်မိ၊ ထို့သည်ရှိမှ။ ဂတိယွှင်းကွယ်။ ရွှေ့ရွှေ့ ဖြုယ်သည်၊
တဆယ်နှစ်ဆင့်၊ ကာသစ်ပွင့်တွင်။ လမင့်ရာသီ၊ တိုင်ခဲ့ပြီတည်၊
ကျိုးသိဂုဏ်ရှင်၊ ပြည့်ကြောင်း ဆင်တော့။ ယခင်ရှေးက။ ကြွင်
သက်ဝကို၊ မြွက်ဟတွေ့တော်၊ မယ်နှိုးဆော်သည့်၊ မတော်ပျက်

ခေါင်းဆန်းသည့်မောင်လျှင်။ ချစ်ရောင်ခွါထုတ်။ ပျော်မြဲနှုတ်
သည်။ ။မရှုတ်ချချင်နိုင်တော့သည်။ ။

တောင်ငူစားသိမင်းဆိုဘုရားတိုင်ရတု။

ချောင်းမမွှေတော်။ဖြတ်ဖိနော်ဟု။ကျွန်းပေါ်ရစ်ထူ။ နတ်လူ
အလုံးညွှတ်လာဖူးသား။ မှိုက်ဝိုးဝန်းမြောင်း။ ဖဲ့လက်ဆောင်မူး။
လရောင်နေလျှံ။မခံလေညှင်း။မိုးဖင်းနှင်းမဖြန်း။ရေခွန်းတည့်။
ချင့်မှန်းကမ္ဘာ။နှစ်သင်္ချာက။ ညှိုးငါ့မယောင်။ ပန်းထွတ်ကျော်
နှင့်။ကြင်ဘော်နန်းဟာန်။ မတော်မှန်ကို။ ပျော်ပြန်ခဲ့လွယ်။ဆို
ရေးကြယ်သည်။ ။မုန့်အွယ်မညှာတောင်းကိုလည်း။ ။

မောင်းမရွှေတော်။ ရှုတိုင်းပျော်ကို။ ထိပ်ပေါ်ကသော။ ထင်
မှတ်ရာသည့်။ ကြော ထံအောက်။ ဆက်လာ ရောက်က။ မြန်
ပျောက်ဘွယ်ချည့်။ ဝမ်းဝယ်ဖြည်းစွ။ မုန်းလည်းမနိုင်။ မျက်
ခေါင်ထိုင်လျက်။မြိုင်တင်းကြမ်းတဖြိုင်မွမ်းနှင့်။ပိမ်းရွှမ်းမရွေး
ရေလျှံပြေးသို့။ ကြွင်ရေးသစ်သမ်။ ကြင်သည့်ဖြစ်ကို။ ရှင်ချစ်
ထုန်းမွေး။ မိတည်း ရှေးဝယ်။ အရေးကယ်ယူ။ ဖြည့်တော်မူ
လော့။တလူ့ဘဝ။တွေ့ထိရရှင့်။သည့်ကလွန်လေး ရူ့ပြန်နတ်
ရွာ။ဟုသည့်သေခါလည်း။ကမ္ဘာဆက်များ။ဝေးဝေးသားမှာ။ သုံး
ပါးညီနှောင်း။ဖုံ့သက်ပေါင်းလျှင်။လေးကြောင်းပါယ်ရွာ၊လွှတ်
ပါလိမ့်လော။ သနားမောင်စွ။ရှင်စေခုက။ချွာဖိတ်ဟုလော့။ ပစ္စ
ယသုံး။ငါးပါးကံနှင့်။မြဲမြဲ ဆောက်တည်။ မယ်စောင့်သည့်ကို။
မိတ်ကြည်ပြုတွေ့။ အမျှဝေ၏ သပြေမြိုးမှန်။ လက်ရုံး အနန်နှင့်။
ဆက် ဒန်နှ ဘ။ မြောင်ပုန် ဝသို့။ ရွှေလူဝယ်။ သည့်ဘူ နှယ်
သည်။ ။နှန်းထွယ်မရှာဘောင်းကိုလည်း။ ။

ကြောင်းစလွေငေါ်။ ပျောက်သည့်ဘော်တား။ ပူးမော်ဘ
နန်း။ရွေးလွန်ဆန်းလိမ့်။ရေလွှန်းနှင့်အပ်။ ဝက်ထပ် ထိပ်မြား။

ဝုဝချွားရေစ်သီးဓလေတ်ပြုကာ။ချစ်ညီတော်ကပြင့်မေတ္တာမှန်ကို။ နန်းယန်ရှုယ်ရှိ။မျက်ပိပေါင်းလျှင်မကြည့်ချင်ပြီ။ ယက်သီဘိုချွာ။ဘိုကြွားကျ်သာ။ ဗုံသည်းရောဗုတု။ ဝမ်းဖော့ ယ ချည့်။ ခေစဟ္ဘာည်ရှင်။ထားဖြည့်ဝန်းရုံ။ဆင့်ဘို့ဖြင့်ခွေ။ ခေသင့်နှင့်ရေကျည်း။ ရဝေခန်းဆေသင်။သလွန်ညောင်ထက်။ဘုံးပြောင်ဂုံသာ။ ခေဗျာည့်ရာတို။စကြာလက်ရှု။ ကြည်ပြီးထုံ့ပွား။ ထုံးစောက်ပြန်။ မဝေဝင်ဟန်ကို။နှမ်သန်သခင်။သိစေချင်ဟု။ရွှေစင်ရောင်ယှယ်။တင်ထက်ရှယ်သည်။ ။ကုန်းဘွယ်မသာဝေဝင်းတို့လည်း ။

တောင်ငူတဆိုမင်းခေါ်-ဘုရားတိုင်ရတု။

ရက်လခါကျော်။ နတ်စက်ရှော်လျှံ။ တည့်ခေါ်သန်ဦး။ ဝါဆိုကူးခဲ့။မျိုးမြူးရိုယ်းစည်။ကျွေးဝစက်ဖြည့်နှင့်။ခြွေကက်ဖြည့်မကာ။အာရိုးရသာ။သူစွေသက်ဖွတ်။ဖြုံရည်ထွတ်ဘာ။ထွတ်ထွတ်ထိမ်းခြေ။ထိုင်နေတန့်။မြသင်းတဲ့မိန့်ဖြည့်။ကြည်ကွက်ကတ်။ ဘုလွတ်မျက်နှာ။သိဂ်ါခြယ်သန်း။ပိန်ပန်းပွင့်ညီ။ ဘမိုးကိုယ်တည်။ချစ်လည်သာဝေဝင်း။ပန်းပေါင်း။ကြိုင်မြူ။ဆုန်းဆင်နွဲ့လျက်။ မြခါးတန်းဆောင်။မတ်တော်ခေါင်ကြောင့်။ထက်ဆောင်ရှိဒုစ်။ထိပ်ထက်ရှုစ်ရှု။ကျွန့်ပ်သာကျော်။ တိုင်ပျော်ကတ် ပေါ်လို့။ မည်ခေါ်ပတ်ဝန်း။ ဆောင်းတို့ မွှန်း သည်။ ။ဆံပန်း ကေသာ မြတကာ။ ။

မြွက်ဟသာကျော်။ ပျော်ကက်သည် ဆော်ကာ။ ရာ ကျော်တောင်ဆောင်။အာဝပြောင်းလည်း။ မဟော်း။ရှုရင်။ဖုံကြချင်ဟု။မြပြင်ပတ်ဝန်း။ဓမ္မကျွန်းဝယ်။ပြော့သန်းရည်ထူး။တင်မျိုးဟူကာ။မည်ဘုသည်မျှ ဘက်မရှုတည်း။ ခမျှား သက်ခန့်။နောင်ဘုန်းညွန့်ရှျှင်။မတန့်လူကြွ။ဆိုပျိုးကာ။ မျိုးမြူးချိုများ။ နှာသူနားဝယ်။ပျော်ပါ။တွယ်တီ။ကြာဝေသန်ရှိ။ဖျက်ပိပိတ်ဝမ်း။ခွဲးခြင်းဝေပြား။ ချစ်သူများကြောင့်။ တိမ်းပါးဖို့ဘို့။ တွန့်ရှိခွေဝေး။မရှိဖေယု။ ရှိသေထိပ်ထက်။ ဖုံသည် ဖက်ဖြင့်။ ပေ

သတ်ရစ် မွှန်း။ မြွက်ဆို ညွှန်း သည်။ ။ဝံခန်း လေ သာက ထကာ။ ။

ထွက်စရာဆောင်း၊ ရွှေသုံးဘောင် နှင့်၊ မြဲတော်နေကျ၊ မှတ်ရ ထည့်၊ ကြိုင်ပြည့်ရောင်။ ညိုမျှားနောင်တျှင်၊ ယုံဆောင်ချိုသာ၊ နှုတ်ပျူ ဥဩ နှင့်၊ မဲ့မှာလှည့်ဖြား။ ဆိုသည့်များကို၊ မှတ်သားပေ ထွယ်၊ သူတို့ဝယ်လည်း၊ သည့်နှယ်ဘို့ချည်။ ဝမ်းနည်းမပြေ၊ ဆိုလေသည်။ ထွေခေါ် ရှိ၍၊ ရက်စိစိတ်တွင်း၊ လူတို့တင် ရှင်း၊ ဆောင်းခွင်ရပ်သူ၊ နှုတ်လူညွှတ်ခ၊ ဘောင်းတိုင်းရသည့်၊ လော ကထွမ်တင် ဖြတ်ချုပ်ရှင်ကဲ့၊ သံမြွင်မြူရှိ၊ ကြွင်းမဲ့သိလော့၊ သ တိမြူဘွတ်။ ချုပ်မှတ်သား။ လေးဖြတ် ချစ်ပန်း၊ ညှိုး မဖြန်း သည်။ ။ရုံဝန်းနေ သာဗွထကာ။ ။

ဖြဝတီမင်းကြီးဆိုသဗ္ဗာတိုင်ပတ်ပျိုး။

ချစ်သမျှကို၊ မြင်းမိုရ်ရွှေတောင်လုံးသို့လော၊ လေးရွှေမိပါ၊ သိ တာရေမြေဆုံးသာ။ လေ။ ၊အိုဘယ်မှန်းပါတော့နှိုင်း၊ ကဝ်လုံး ဆုံးတိုင်တိုင်။ ။ရှုံးညာမိုင်၊ အရုံးယှိုင်သရွာ ကြွေ့ မှာတဲ့ လေ။ ကြီးမည်မှန်ထွာကမ္ဘာကျေကျွယ် မြေ့စေတော့လေ။ ကြိုသရွေ့ တိုဖြင့်၊ မှန်ဝေ့ဝယ်ရေရေ၊ ထိုးဂုဏ်ရှင် ကူတော် ရွှေ။ ။တူမ သွေ့ပါစေမယ်နှင့်သား၊ လှစ်ကြူးမြွက်ကြား၊ ဂုဏ်ပသာ၊ မြတ် ရှင်ပင်ထန်းနိုးသာ။ ။ခြား သိစေကြောင်း ပန်ထွာသည့်ခ ဝတ်ခြောင်း၊ တူပြိုင်ဂုလိုက်။ စကားသမ္ဘာနိုင်။ ကံသ လေတံ တိုင်၊ တူပြိုင်လေတူးမယ်။ ထုထူးဝယ် ပန်ချေသွန်း။ ။ချစ်လို့ ဝယ်မရာန်ဝသုန်၍မြေ၊ သိကြားဝေ၊ သက်သေညွှန်း။ ။ပျို့မွှန်း မွှေးလှိုင်ကြွေလေသည့်၊ ရှုသုံးလူ့ထွမ်မှန်ကူ။ ။

အနွန်တော်စာရေးကြီး–ဦးဘေသဆိုသဗ္ဗာတိုင်ပတ်ပျိုး။

လွှဲမပစ်နှိုင်၊ ရုံးတိုင်အခြေကျူပါ့တဲ့လေ။ ကျွတ်ထန်းမပါ၊ ထံဘာရှည်သမျှသာပလေ။ အိုတုံဘဝ ထွင်ဖြင့်ဖေါ် ကြိုသမျှ

တွေ့ပါစေ။ ။သိန်းသချိ၊ ရုရှ ရှင်တော် ပေါင်းမှာတဲ့လေး၊ တွေ့နှစ် လိုယ်၊ လှစ်ဆို - ခွင့်တော် တောင်းပါ လို့လေး၊ တွေမ တောင်းအောင်ပ၊ ခွဲခွောင်းကကြိုးယ်၊ လေးနှ ချစ်တဲ့မယ်၊ မှန် ထကယ်နှံချုပ်သစ္စာထား၊ ငကန်စကားမှုတ်မှား၊ ရွှေကျိန် ရေတူသုံးပါရှိဖျား၊ တရားလက်တိုင်စွဲ၊ ခေမာတီတိုင်အောင်သဲ၊ တန့်ရှော်ကန့်တော်၊ မိတည်းမြတ်ရှင်ကျော်၊ နှစ်ဖော်လေမောင် မယ် ရည်ရွယ် ခါငှန်းဆင်၊ ကျွတ်တန်းမှာ ယှဉ်မျိုင်ရွှ၊ ချစ်နှန့် ငယ်မပြေ၊ အောင်မြေသိဝ်၊ တွန့်လှမ်းရန် ခက်လေနဲ့အမြဲစေ နှတုံလေတည့်မှ၊ သဟဲရွေ့ညာရုံ။ ။

မြင်းခြံမြို့၊ ဆရာခိုင်ဆိုသစ္စာတိုင်ညီးချင်း။

ဝဇီယာပမာ၊ ရည်သစရော၊ ကြည်လှ အသဝါကတိုးမြကြ လေးကိုထ၊ သည်ဘဝမှာ၊ တည့်မကျပါ၊ သည့်မျှ ကာသာ အကျိုးကပေးတာမို့၊ အပိုးရေသေးနိုင်ဘုတပါးတွေမဟာငယ် လေ၊ ။ခြောက်မကြိုသောင်ထဲ၊ ကံတော်ရင်မြဲ၊ ကြိုပါသောင်ထဲ၊ ကံချော်ရင် လွဲတတ်သတဲ့၊ ဆဲတာကြောင့်၊ အပိန္နိတမွှိတ ပိသသတိ၊ ဗိန္နိတပြိ ပိနသသတိ၊ မြွေတက် သုဏ္ဍန်မှာ၊ ထုတ်ပြန် လျှက်ရှိခဲ့၊ သည်ပါဠိအစဉ်၊ အမိမ္မါယ်ဖြောင့်သဘော၊ မောင့် မ နေ့ခဖြစ်သောင်လဲ၊ ချစ်ခင်ပုံမကော်လောက်သော ရုတည်းဟာမို့၊ အထူးပင်မေတ္တာမှုတာခွင့်၊ သပ္ပခကာရ၊ ကန္တခချိုလိုမိုး၊ မဟာ ပထဝီမြေကြီးတိုင်တယ်ပြီးလျှင်၊ အသွယ်သွယ်မိစ္ဆာခံ၍၊ နိဗ္ဗာန် ထိမိပေရျာသမျှ ကာသာဖြင့်၊ မိတ်နှံ့ဘဝမပြောင်း၊ မရွှေ့ဘူးဟု၊ အောက်မေ့ခါ ကြိုဘန်ပါရက်ကနှင့်၊ ကံကြမ္မာဆိုး၊ မခံသာ အောင်၊ ဖန်လာပုံညှိုးငွေ့နီးလိုးအစိုးတရ၊ မျိုးသမတမှာဖြင့်၊ တန်ခိုးမပြ သေးနိုင်ဘုရှသခါ၊ ။ကံအခွင့် မရတောင်လဲလေ၊ တန်ကဖြင့်မချောသဘုရား၊ ညာဏ်နှင့်ဆင်ခြင်းတော့၊ ကြံသင့်သမျှကြံ မှတော်မလေးရယ်လို့၊ မွှော်စားခါတွေဇာင်နွယ်ရဲ့၊ ရွှေပင်လယ်

တသက်ကမ်း။ လက်ငှမ်းရှာသသရွှတ္တိုလို။ ပမာကူချစ်ရေခဲမှာ
လာ။ပါရဂူဖြစ်စေတို့ခြွေသော်လဲ။ နှစ်မေတ္တာသာရွှာမမြဲရတာမို့။
မဖြစ်သာဖြစ်သာနှင့်သံသမျှမှာဖြင့်။ လွဲရသည့်ခမျှာမှာကွယ်။
ခွဲဂဟေက။မမြဲလေသမျှကသာဖြင့်။ငဲ့ရဲပြေမကချာပါပြီ။သေ
မှုပြီးတော့မထင်ရ။ပြောသွား။ခမီးကျွာ။သံသရာ။ ဇနီခါတက်သက်။
ဇနက္ကမင်း။ပင်လယ်တွင်း။ သဘော်ဂဝေါ်ပျက်တုံးက။ ခက်ပေ
သပေါ့။ထိုသော်လဲငါတကားရယ်လို့။ရွှေအားတော်မချော့
ဘဲ။ကန်တော့ခံသာဂီတွေမို့။ ။အာသီသေတေဝ ပုရိသော
နန္ဒိဗျည္ဟု ပဏ္ဍိတောဟု။ ပေါ့ဓိသင်စိတ်အကြံနှင့်။ မိဗွာန်
တော်တူး။ကမ်းမမြင်ရပြင်ကျယ်ဘဲ့။ ရွှေပင်လယ်သမုဒ်မြစ်။
လက်ပစ်တော်ကူးသကဲ့သို့။အထူးပင်တံမရှိကဘဲ။ ဥာဏ်ဗိရိ
ယအဆျိုးမှု။ခံစားရဘဲရှိမလားရယ်လို့။မမြင်ရမြင်ရအောင်
မတွေ့ရတွေ့ရအောင်။မပေါင်းရပေါင်းရအောင်။ ကြံဆောင်
အားထုတ်ပါရက်ကနှင့်။ အဟုတ်ပါဘဲ။ အချုပ်ကိုကြံလိုက်
တော့ ကျွန်ုပ်ကဲ့နှဲ့လွှန်းလို့။ခဲလေသမျှ။ဆဲရေကျူတာမို့။ တက
ဆဲသော့မှု။ပြီးမဟုတ်ပါ။ ။သလောက်တောင်ဘုံ မလေ့ဟာ
မို့။ပဝေါက်ရှောင်ရကုံရွေ့လိုက်ချင်တော့။တယောက်မောင်
ကြီးသရွေ့ကိုလ။ ဝုံဝေ့အောင်ပြန်လို့မှမမြွက်လိုက်ချင်တု။ တ
သက်တာဝတ္တင်ဖြင့်။အသက်မရပါဘဲ့။ အခက်တကာ့အခက်
ပါ အဆက်ဆက်ကျွတ္တာကာ၍ မကြုံတောင်း။ အမယ်လေးအ
ထက်ထက်အခါက။ ပြောင်ပမာ့ဆိုရိုး။ကြီးနွယ်ကြိမ်ရှက်။တူး
ဖြစ်သော်မှ။ ခေါင်းပေါ်အောင် ခက်ရပါသတဲ့။ ခုအခက်မှာ။ နှ
သက်လျှောငယ်။ရောဂုဏ်သ၃။ဟုဒ်အပြီး ခုဏ္ဍရအနက်။ ဖယ်မလွှဲ
နိုင်အောင်။တကယ်ဘဲခက်လွှန်းလို့။ နရက်ရှုမက။ ဘဝဂ်ဥာ
ဏ်ပါလိမ့်။ မက်ထားကြိုရေအတွက်တာ။ ရှက်ဝရောက အကုန်
တောင်း။ ။ထိုကသဲလော၊ ထိုနဲ့ပမာပြေလိုက်တော့။ မဟာဝေ့
ကုသမင်းသော်မှ။ခဲရင်းရွာကြံတော်တက်ပါလို့။ ကဉ္စခါ-ခပါ
လျှက်ကယ်နှင့်။ ရေသာပပါအတွက်ကယ်ကြောင်း။ ခက်ငှ

သနော်နော် နှင့်၊ အရှက်တော် အခါခါကွဲသော်လဲ၊ စွဲတိုက်ခါ
ကြိုရှာတော့၊ ကံကြမ္မာ- ဖန်လာ သေးပါသတဲ့၊ သည့်ဘဝမှာ
ကြည့်ရအောင်တရံတခါမှ၊ စံစရာ ဖန်ခါမပေးသော်လဲ၊ ညီမျှ
စရာ-ရည်ဆခါနဲ့ပတ္တမြားခရင်ဖြင့်၊ ဝံသရာဂ ဥဒ္ဒါကျေးမှါလာ၊ နှခမ်
ခဥ္စာ-ရံခါငြေးရအောင်၊ ကံကြမ္မာဖန်ခါပေးကောင်းပါရဲ့လို့တွယ်၊
အမယ်လေး- တွေးမိချက်ဘယ်သူ့ကမှ- ကျွန့်ဝ်မပြောင်းနိုင်
ထု၊ ရွှေးဗိပါက်ယခုဘဝအဟုတ်တောင်းသော်လဲ၊ အကြောင်း၊ ကို
မျှော်လိုက်နော်၊ ။ပြောဘ်အလောင်းတော်ကျေးမင်း၊ အသင်း
အပင်းကျေးသား၊ တစုနှင့်၊ တခုသောရေသဖန်းပင်ကို၊ အစည်မှီ
ဝဲပြုနေ၊ စားသောက်စံနေရာ၊ ရှည်ကြာသော့ရက်၊ တ၊ သောက်
သည်အတွက်ကြောင့်ရွက်နဲ့အသီးအပွင့်မှစ၍၊ ကြီးရင့်သော
အကိုင်းအခက်တို့ တုန်ခန်းသဖြင့်၊ ရေသဖန်းဗိမာန်က၊ မြွေရုံ
ကျေးပေါင်း၊ စခန်းသစ်ပြောင်းသော်လဲ၊ အလောင်းတော်ကျေး
မင်းသည်၊ စံနေရင်းသဖန်းငုတ်၌၊ ပုပ္ပေကတင်ရှိပေတူးတဲ့၊ ကျေး
ငှုးတို့ဆပြီ၊ ကျွေင်၊ မစားရနေပငေ၊ ထိုပါးကို ပြောင်းလို့ဖြင့်မ
သွားကောင်းပလေတု၊ အသေခံမဲ့ဝံ့၊ ပါရမီဗိမ္မာန်နှင့်၊ ဗိမာန်
တော်သဖန်းတွေမှ၊ စခန်းရွှေမကွဲနဲ့ သကဲ့သို့၊ အမွန်ရှည်မွား၊
ကမ္ဘာသဘာကပါရမီကျေးငှုး၊ တခင်-မြင်ရချုံနှင့်-ကြင်ရပုံထုး
ထူရှို့၊ တဦးခုရင်၊ သုအပြင်ကဖြင့်လော၊ လူ့ဥင်တွင်၊ မထိုထား၊
ဘုံကြီးဖြတ်ပါတဲ့၊ မိုးစီးရပ်ဖွား ကံလေးများကတောင်၊ တဝါး
မြေမှု၊ ထင်မဟာရှို့၊ ကြင်ပန္နာခံတို့နှင့်တူ၊ ကံနဲ့ သည်အခါ
သည့်ဘဝအမိုဖြစ်စေတော့၊ အတည်ကျကိုယ်မချစ်သော်လဲ၊
ကျုပ်ပစ်ခါ- ဥါနိုင်ထမလေး၊ ။ဟာယ်သံသရာရေး၊ ၊မေ့ဗ္ဗာ
နှစ်ပြိုင်၊ သစ္စာတိုင် ကို၊ နိုင် နိုင် ကြီး ဝိုက်ပြီး ကျွေင်၊ ကြွက်
တော့မလေးကိုယ်ကလေး၊ ချစ်တော့မလေးကိုယ်ကလေးနှင့်၊
သည့်လိုချည့်နှမ၊ လို့ရှိ၊ အလွှေးခံထိပ်ကိုထိုးတိုးပြီးတော့၊ ပြုပြု
သမျှသောဒုတိုလိဂ်ဏ်ဟိတ်တာနိုးကြောင့်၊ စိတ်ရိုးရ၊ ကိုယ်ရိုး
ရခံတ၊ ထားရပါသောရယ်လို့၊ တလောကဓာတ်၊ ပြောစမှတ်

ရအောင်။အဆောသောတ်အခါခါ နှင့်။ပဏ္ဏနှာအောင်ထု။ယာရ
ကျုံ့ရံ။မဆုတ်မနစ်။မဖြစ်၊ဖြစ်အောင်ကြိုလို့တောင်း။ ။

စလေဆရာကြီးဦးပုညဆိုသန္တာတိုင်
တေးထပ်။

မြဖြင်းမိုရ်တောင်ကျွန်း။ရှောင်တွဲမွှဲသက်ကယ်။မောင်ထွဲတဲ့
မျက်ချယ်ကို။ မျက်ပြယ်ပြယ်မမုံ။ရိုယ်းပြို့ထို မြေတောင်စေ။
သေတိုင်အောင် စွဲထဲ့နှလုံး။ ။ကြွေကျလို့ နေလကွယ်ချျောင်း။
တွေ့ပမယ်အဆုံး။ ရွှေမျှော်မယ်နိုင်တတုန်းကိုဖြင့်။ မရုန်းတုအ
လွန်း။ ကန္တာကို။ နှစ်ခါပျက်စေတော့။ မခွါရက်ပေါင်းမယ်လို့
ညွှန်း။ ကြာကာနက် သောင်းဂွန်မှာ၊ ဓါင်းဝှန်-ဝံ-ငါးနှင့်။
ညွှန်ကြားထဲ့ ဝားလေးမယ်။ ဗိန်းပျော်လို့ကွယ်။နှင်းဆက်တဲ့
ဆင်းရုက်ချယ်တို့။ပျွင်းကွက်မယ်ကြာဘုးကွဲ့လေး။ ။

ငှင်းဆိုတေးထပ်။

ကြယ်ရှုဝံမြေထို့။နေပတော့ကောင်းကင်။ရွှေလမှာဒေါင်း။
မြင်စေ၊ပေါင်းမိတျျောင်ခွာဘူး။ နိဗ္ဗာန်မှမရခင်။ဘဝတွင်မုန်းမိတ်
မကူး။ ။လူသားနှင့် နတ်ကညာဝယ်။ သဏ္ဍာဘာနှံ့ဦး။ မြ
ကျော်ပြာရေမှာကူး။စေတော့။မတွေ့ဘူးတကယ်။ယုံစရာပိရွှေ
ပေါင်းမှာ။ ကျိန်ရလောင်း ခံဝံ့ပါတော့တယ်။ ။မှန်သစ္စာဂ
တိရှယ်တယ်။ ပရိယာသည်ဥာဏ်မဖက်ပါဘု။သေတွတ်လို့သေ
တိုင်အောင်။စွဲလိမ့်နောက်နောင်။မတွေ့တန်းပ- တွေ့နှန်းဆောင်
မှာ။ရွှေကျမ်းစောင်တောင်ကျိန်ဝံ့ပါရဲ့လေး။ ။

ငှင်းဆိုတေးထပ်။

မြကြာရုံညောင်သွဲ့မှာ။ နှောင်ခဲ့တဲ့သဥ္စာ။ ရှောင်မပဲ့ချစ်ပါ
မယ်။ရှစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး။အာသယုကပ်အဆုံးတိုင်အောင်။ ငုံးရွှေ
ဖြိုင်ပျက်တော့မပုံး။ ။ပျာဗိတ်ရမန်ဒေ့ထာမှာ။ကျမ်းဇေ့ရှုဂ

ဆင့်ဒရုံး၊သန်းရွှေညှာခင့်တတုန်းကိုဖြင့်၊ခွင့်မဆိုးသတ်ပန်၊ ခင်
မယ်ကို ပင်လယ်ခန်းစေတော့၊ ကြင်တွယ်ထန်းသိမ်းမယ့် မ
ကြို၊ ။တင့်ကာဝဝန်ကို၊မှန်မမှန်ပုံချင့်လို့၊ ယုံသင့်အောင်သစ္စာ
တော်၊ ထားမယ် ပနော်၊ ယိမ်းတွေလို့ ဆန်းပေါက် ပေါ်ချွင်၊
ခန်းကျောက်တော်ရှုးပါစေ့လေး၊ ။

ငှင်းဆိုတေးထင်။

နှစ်တရာသစ္စာချုပ်နှင့်၊ပင့်ခွါထုတ်မရှောင်၊ မေတ္တာသုတ်
ရွှေစာစောင်ကို၊ မနှင့်မောင်ငုံလို့၊ မတွေ့တန်းမန်းပါစေ့ရှာ၊
ကျမ်းကျိန်ရေသုံးကြိချည်မို၊ ။မြချက်နှာ သွင်နှစ်ဆိုင်ငယ်၊
ယှဉ်ပြိုင်ကာနှစ်ကိုယ့်၊ ကြင်မတ္တာ ငြိမ်မခိုင်ချို့သော်လဲ၊ယိမ်း
ငိုင်ထို့မရှို၊ နှစ်ပါးရွှေ ဂဟေချုပ်ကယ်နှင့်၊ ကြေရုပ်မြဲ့ရို နှစ်
ကိုယ်၊ ။နှုပြုလျှံမတွဲလိုတယ်၊ပုလဲကိုသဒါဖြစ်စေတော့၊အ
ချစ်ကယ်တွင်တမူ၊မုန်းခွင့်မယူ၊ စိန်နှက်လို့မြဲမြဲစေ၊ ဘဝတု
ကြင်တန်းကွဲ့လေး၊ ။

ငှင်းဆိုတေးထင်။

ထုန္တလာဒုမ္မာဖြင့်၊ ရန်လာဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ယုံပါသင့်ချစ်တထွေ့
ငယ်၊ယပ်မတွေ့ပါဘဲ၊ ရွှေဇမ္ဗူခေါင်ရင်းရေငယ်၊မျှောင်သန်းစေ
မဲ့တေဘွီမတွဲ၊ကျေးဒူဝဖြတ်ကိုယ်ရောင်မှာ၊ ဂျာခိုတောင်ဖြစ်လဲ၊
ဟိုတိမ်တောင်ရိပ်ထဲက၊ လိပ်ပဲလို့ပျံစေ၊ပဂ္ဂကဲ့ဘောင်၊ ဌက်
ကောင်ဖြစ်စေတော့၊ သကန်နှောင်ချစ်တုန်းကမတွေ့၊ မြွေပုလို
ခရုရွေ့စေ၊သမုဒ္ဒေသာကိုင်ငဲ့၊ပါရမီသစ္စာခိုင်၊ယိမ်းလို့မငြိုင်၊မိ
တည်၊ ပျူထွေ့ရုံနှန်းမိုင်တောင်၊ ကျွတ်ခန်းဘုံဆောင်အိုပေါင်း
မယ်ပလေး၊ ။

ငှင်းဆိုတေးထင်။

ဝတ်ငယ်ပင် ကြွက်နှယ်ဗုဒေစေတော့၊ ပျော်ကွယ်မှ-မကြို
သက်လယ်နုကာနုက်စီကို၊ တသက်ပိထင်ရင်း၊ ချည်ဆီးတဲ့ ခန်

ချည်းညှိမှာ၊ ပင်ထိပ်းချိုဖြစ်တော့မယ့်ထွင်း။ ။ရွှေရုပ္ပဒ္ဒါမဏ္ဍ
ကာမှာ၊ဆံပုရေချဉ်ကင်း။ဂန္ဓာဓါပင်ရင်းက၊ သဇင်မင်းပွင့်ဝေ၊
ကြာပဒုံ၊ ခွါငုံဖူးဝေတော့၊ ဟာသုံဘူးနှင်း သာတိတွေ၊ ။သ
ဖန်းကမရှင်းကြွေတယ်၊ ပန်းသပြေခရေရောက်ဝေတော့။ဝေ့
မဖေါက်တဆံမြူ၊ လွှဲတို့မကူ၊ မြကြာငုံအချစ်တူလျှင်၊ သစ်မယူ
ကြိုစနိုးပလေး။ ။

ရင်းဆိုတေးထပ်။

ဇာကာထိဆောင်ခန်းမှာ၊ မောင်မှန်တဲ့သခွာ၊ မဖရှောင်တန်း
ချစ်ပါမယ်၊ရှစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး။ ဒါကြိုဇာမိန္နေ့ယနေ့မှာ၊ ကျိန်
ရေတော်သုံးကြမ်ိုဘုန်း၊ ။အာကာသအဇ္ဈာဝယ်။ ထ-တာ
ရာကွယ်ခြုံ။တဝတွင်ဘယ်မမှုန်းပါလူ။သောတတုန်းသခွာ။ရွှေ
မြစ်းမိုရ်အရေဖြစ်စေတော့၊ ဘွေမပစ် ပေါင်းမဲ့လူပါ။ ။ရွှေ
နန်းညွှန့်နွယ်မဟာဝယ်။ဆယ်ကမ္ဘာပျက်ဖုံးတော့၊ ဘေသုံး
တဲ့ရွှေကျွမ်းဝေင်၊ မြိဝံ့ယယ်ံ့မောင်။ မြူလုံးခန့်ဘွေမရှောင်
တယ်။နေ့ထတောင်တွက်ဖုံးတော့လေ။ ။

ရင်းဆိုတေးထပ်။

အဏ္ဏဝါလေရော။ရွှေလေယူကျွန်းပါ။အနုနွှည့်တာဝယ်။
ထွန်းဖြိုးခါမှောက်ဖုံး။ အငြိမ်းတော်နှုရက်၂၂ပါ၊ တစ္ဆက်ပါ
ပျက်တော့မမှုန်း။ ။နှစ်ဆယ်သောဗြဟ္မာမှာ၊ ဖြာသာဒိပါ
တျော်ဖြန်းအောက်ထပ်ရွာရေလေထုံး။ နေဖုံးတော့မကွာ၊ ကိ
ပ္ပာသိန္ဒ၊ဆဇာဉ်ရောက်သောအခါ။အဏ္ဏနမင်းမြိုတာသို၊အ
ခါခါပြိုဖုံးတော့။မယုံပေါင်မိတ်မတူ့မြိုင်း။ယိမ်းရွှေ့မပြိုင်းနိဗ္ဗါန်
ကြွေးရိုးနှင့်အောင်၊မြူးမြို့တိုင်တူပေါင်းစို့သော။ ။

ရင်းဆိုတေးထပ်။

လှယ်ပုဏ္ဏ်ခေါင်းတွက်တော့၊ ပြောင်းကွက်ထို့မဘွေး၊ ဝေါင်း
ဌက်ကာခြေနှစ်တွေ။ဗီရေကျိုဖုံး။ ပင်လက်ပ် တ်သင် ကြွမှာ၊

အနှစ်ပယူထားသေတော့တန္နန်း။ ။ထုံးနက်တော့မှန်းကွက်ဉာဏ်ကို။တုန်းသက်ရန်မသုံး။ ရေမြေမှာမြေတွေ့အုံးစေတော့။ တွေမှန်းပို့မပယ။ ရွှေပေပင်နှစ်ခါသီးခါမှ။ အခွါကြီးခွါလိုက်တော်မူ။ ရေခဲတော့ခွေနဲ့ ကုပေါင်။ သွေးတွဲ့သူဝင်မှို့။ တင်သမျှမောင်သစ္စာ။ မြင့်သေချာ။ ထဒ္ဒကကမ္ဘာမှာ။ သံပုရာချိုအုံး တော့လေး။ ။

မန္တလေးမြို့ချေချုပ်သန်းဆရာတော်ဆို
သစ္စာတိုင်တေးထပ်။

နှစ်တရာချစ်ရှာသင့်သူမို့။ သစ္စာဖြင့်မြွက်မယ်။ မေတ္တာနှင့်ပနက်ရွှယ်ထယ်။ တသက်ဝယ်ယုံတန်း။ ကြွက်ဝေါ်လို့ကြောင်သေပါစေ။နှောင်သွေခါတုံးဖြင့်မဆန်း။ ။ဒိုးဒုတ်က–ဓိုးကွက်မည်တောင်။သည်ကြိုက်ထက်သည်ချစ်ခန်း။ နိဗ္ဗာန်တိုင်မိဖွာန်မှန်းပေါ်ငဲ့။လိမ်ပျံသန်းရိုးစမ်းသယ်။ ကမ္ဘာသီအဖြူဖြစ်သော်လဲ။မှုအသစ်ဖွဲ့ပါတုကွယ်။ ။မရေတွဲ့တူး–အဟုတ်တွယ်မယ်။ ဖြူတ်ကကွယ် ဆင်မွှေးတော့။ ခင်လေးနှင့် တူနှစ်ခေါ်။ မြဲမယ်ပ နော်။ ထယ်တော့မှသွေမချောတယ်။ ငွေသော်တာပျောက်စေတော့လေး။ ။

ရင်းဆိုတေးထပ်။

ပထပီမြေပျောက်လို့။ရေနောက်သို့ဖြန့်စီးစေ။ သွေ ဖောက်ပိုညာဏ်နည်းမဖွေသည်။အပြီးလေယုံပ။ ရွှေဇောပီ–ဉောင်ပွင့်ဝဲလျှင်။မောင်နှင့်မေမှန်းမို့ခဏာ။ ။အချုပ်တော်တူဆုံတယ်။ သို့သမျှတဝ။သဲသရာနယ်ဆတော့။ ဘယ်မကာ– နှိုင်ပေါင်။မြဂျုက်ရှင် ခင်တပေါ်ကိုထ။ ကြင်ထအား စွဲလိုသသနှောင်။ ။ယုံတန်းပ–ဘုံနန်းဆောင်မှာ။ ထိုပန်းဉောင် ရေသေဘက်လို့။ သေလောက်တဲ့ကျိန်သစ္စာ။ထိမ်းဝံ့ရှုပါ။ နှံ့အချုပ် ဟန် ထစ်ရှာပေါင်။မှန်တုတ်ရာရိုဝံ့ငဲလေး။ ။

ရင်းဆိုတေးထပ်။

ဖြစ်ပင်လယ် သွေ့ချောက်လို့၊ မြေ့အောက်က မိုယ်းရွာ၊ ကြွေ့ကောက်လိုဆိုးလာချင်၊ ကိုးကမ္ဘာပတ်လုံး၊ အဝီစိငရဲမှီ မှာ။တကဲ့ကိုခံရစေ့ထုံး။ ။နေထဲကရှေ့ဒေါင်းတွန်တယ်၊ မြေ သောင်း၄၅ပတ်ကုန်း၊ စကြာဝါပျက်ပြုန်းလို့၊ ဘဝဂ်လုံး မြေပြို၊ အနုမြူသွေ့မကျွက်ပါဘူး၊တောင်ရဲဝံ့တဲ့ကိုယ်။ ။ယုန်ချောက်လို့ လမင်းကိုယ်မှာ၊ မြဲမြင်းရိုရ် အရည်ဖြစ်စေတော့၊ ရွှေသစ္စာတူ နှစ်ပြိုင်ယှဉ်မိန်းရှေ့မရှိုင်၊ ဝိမ္ဘာန်ချက်ပိတ်သန္နိုင်သည်၊ နိမ္ဗာန် တိုင်မြဲမယ်ပလေ။ ။

ရင်းဆိုတေးထပ်။

သိမ်းကမ္ဘာ ကြေပျက်မှ၊ သွေကွက်မဲ့သစ္စာ၊ ရေစက်နှင့် မေဖွာသယ်၊ဖြစ်မကွာအထုံး၊ နိဗ္ဗာန့်ရပ်သောင်ကို၊ ကပ်နှောင် အောင်မြဲရိုး-မတုန်း။ ။ဖွဲ့မိတ္တိ သဲထိကြင်မယ်၊ ခွဲမိချော်မပုံး၊ ကမ္ဘာမှာမြေတပ်းစေတော့ ပမာထုံးသက်သေ၊ နှစ်ကိုယ်တို တကိုယ်မှန်းပါလို့၊ မညှိတန်း ချစ်ကြင်ရိုမေ။ ။ယုံလောက်တဲ့ သစ္စာရေကို၊လှော်ခါချွေကြင်ရေးနှင့်၊ခင်လေးကတိုက်တော်မူ၊ သောက်ဝံ့တဲ့သူ၊မမှန်လို့တဥ္စာတကျချင်၊ သသာမျှသိပါစေ့ လေး။ ။

ရင်းဆိုတေးထပ်။

သီးသရောထုံးအောင်စောင့်နိုင်ရဲ၊တုန်းမောင်မောင့်သက်ကို ပြုံးရောင်ရောင့်မျက်နှာချိုယ်၊ ပျက်မပြိုဝတာန်း၊ ရွှေသစ္စာ နွတ်ဂဟောကို၊ သမုဒ်ရေခန်းလို့မဆန်း။ ။ခင်လေးကဖြောင့် ခွဲသူချော်၊ မောင်နှဲ့တူ တဂြိမ်း၊ ချစ်တယ်ဆို မြူမသန်း ပါရေ၊ မန်းဆိုတဲ့တောင်ကို၊ ဆယ်လုံးပြိုင်၊ သည့်တိုယ်ကို ကြိုက်စေ တော့၊ ကြည်ညိုစိတ် ယွင်းလို့မယို၊ ။မင်းမမေ ရက်ဘူးဆို

လျှင်။အသက်ကိုရှေ့ရွှန်ရို။ ဒေဝံ ငဥပရှိလိုယုံပါ။ဘုန်းခင့်တွက် တော။ဂုဏ်းပယ်ဖြင့်တယ်ဉာဏ်တော်င်းမကြီးရှာပါဘူးမျှလေး။ ။

ရှင်းဆိုတေးဘာစ်။

အပျူ့ဂါတုန်ရျောက်လို့။ပုန်တောက်ခါပြီဧ။ ဘုံ၏ သက် လွှာမပြီဒေသွဝယ်။ကြယ်လာနေခဲ့ပါခံ။ ဒေဝကာသာတက်တွေ ရှာမှာ။ဖြက်ခြေစားပေါက်တော့မည်း။ ။မြဖြင်းမိုရ်ရွှန်ဝယ်။ ရှပ်ကြယ်ကြေးခံ။ ကုညွှန်မယ် သွေ့ဝုံးပါဘု။ မျှနှစ်ဘုန်း သချ္ချာ။ သလောင်းတော်ဖှက်ရှင့်ဆိုနှင့်။ လက်ဝေတုံးနည်း နှင့်မကျွေ။ ။ဝေကိသင်းညှစ်ခါလို။ထွင်းသချ္ချာဒွေမညွှဲပါ ဘု။ခြေဖြေးလို့ရှဲးဖြေ။မြှံရဖေ။တွဲပါဘုသရဒေ့ဝယ်။ ဥပဒေ သာပါတော့လေး။ ။

တောင်သမန်လယ်စား။ဦးဘေဝယ်ဆို။
သချ္ချာတိုင်ဒွေးထေ။

ဒွေးချွာနှစ်ဌေ။ မဇ္ဈျာန့်မဇ္ဈျာ။ သဒ္ဓွနသချ္ချာဝယ်။သစ် ဝေ့ရာမဆန်း။ဝန်းသဘဲ့ ရိပ်ကြာဒွေဉင်ဖှာ။ ထိပ်ဖြာနေ့ဝင် ဘုန်းဆက်နွှတ်ပန်း။ထေးကဝိ–နှစ်ချုပ်ဖြိုင်ထယ်။ ဖေတ်နှိုင် ခါထန်း။ ရှပ်နှစ်ဒိုင်ဇယာလှမ်းလို့။ ရေဏဘခန်း ရောက်ဧ။ ဖြမျှတ်နှာဗိန်းကြည်နှံ့ကိုဖြင့်။ ထိမ်မည်ရှယွှင်းပေဟံမသွေ။ ။ မောင်ဖျွားနှင့်ကပါးပေမှာ။ အတ္တားအေ- အိုအတိုးပေယ်လို့။ လူမျိုးရုံခေါ်သိဖျော်ဖျော်။ နှဘခံရှိနော်။ ဘုရဝယ်ဖြိုး အရွယ် ပေါ်အောင်။စရွှာယ်တော်မူကြဲ့ရို့လေး။ ။

ဝလေဆရာကြီးဦးဖုညထိ–သချ္ချာတိုင်သဖြန်
ဒွေးချို။

လုံးမထိမ်–ငုံးဒေါင်ကြွလာနှင့်။ ကုရှုပ်နှိုင်း။ ။ထေဝ် တေညီ ကမ္ဘူမြှဲတင်ထိုက်သဲ။ ယဥ်ထိုက်ဝင်–သည်မေနှင့်ရပ်–ငါးဆင့် သမိုင်း။ ။

ရှင်းဆို-၄-ချိုး-သဖြန့်။

ကြက်ညီနောင်- ရေဝယ် မြော်ပါလို့။ မြကြော မင်းဝံရွှေ တောင်။ လဲတော့မရှောင်။ ။အာကာသောင်။ ကြယ်ပြောင် ကွဲပြေလူ။ ။ပြည့်ဗေယျာ-လောလာရင်-မြေပါရွှေ့စေတော့။ မအောနောင်မမုံးတယ်။သုံးဘဝကူ။ ။

တောင်ငူစာဆိုမင်းဆိုဘုရားတိုင်ရတု။

သကျမဋ္ဌု။ထိန့်ရိုက်ခွဲရသား။ရိပ်မြဝတ်ရှင်။ဖြန့်မိုးယံဆင် ၍။ပလ္လင်ပြောင်ရွှန်း။လွှတ်ညာစွန်းက။ဝတ်ယုံနှန်းမိုးယံမျှ။တိုင် ပ့်ပသည်။ သိဂ်ီစ်ဂျော် ဆင်းရုပ်ကျော်။ ။မူးမော်တနန်း။ အသက်ကျွန်းမျှ။ ဝန်းဝန်းပတ်ပတ်။ ညွှတ်ညွှတ်ရွှေခေါက်။ မလျော်စကောင်း။နေ့ရက်ပေါင်းလျက်။ယုံကြောင်းယုံအောင် သက်လက်ဆောင်နှင့်။တော်ရောင်သံချို။ညိုစည်ဆိုမှု။ နောင် ညှိုရဲပြား။ ရာညွှန့်ထားသည်။ ။ထပါးထူနှင့် ကြင်သော ကြောင့်။ ။

ဘက်မျှရည်တူ။ ကိုယ်တိုင်ရှူက။ စည်သူမထာန်။ ဆိုသည် ထန်နှင့်။အလွန်အကျူး။ဆိုဝဉ်ဦးက။ ဖြည့်ဖြူးသည်သော်။ သူ နာမျော်မျှ။ပတော်ဘဲပင်။တော်ရုပ်ထင်၍။ မကြင်လတုံ။ ကြင် လတုံလျှင်။မယုံကြည်သာ။လေပြည်လာသို့။မှဲ့မှာလွှမ်းရွှေ။သူ ကြောင့်ဖြေသော်။ခြောက်တွေ့ရောင်တောက်။ ငါးမာရ်ပျောက် ကို။မလျော်ဝံ့တွေ။ကြောက်ရွံ့နေလည်း မဖြေပြည့်ပျော်။တိုင် မြွက်တော်သည်။ ။ညာဏ်တော်သိစေခြင်းသောကြောင့်။ ။

မြွက်ဟာသည်မှု။ရောင်ခြည့်စက်မြူ။တန်ခိုးထူးသား။ လွှတ် ဦးခဲ့ကင်နှန်း။ညာတင်သည်။ရှင်ပင်မဋ္ဌု။သိတော်မူတော့။ ဇမ္ဗူ လုံးတွင်။သည့်နှယ်ပင်တည့်။နှာကြင်တွယ်သာ။များသကာသို့ မေ့ဘွာပုံ့ကြည်။ဆိုတင်သည်ကို။မွေ့နည်းရည်တူ။ ရှာမေးမှ

လည်း။မည်သူပင်မျှ၊ဘက်မရတည့်၊သစ္စာအပုံ၊ ကျိန်ရှိုးကုံ၍၊ လိုးဝုံအသက်။ ရှုံးနှင်းဆက်ရှင့်။ ဝဲ့ထက် ချပ်ရန်။ ယုံမိလွန်သည်။ ။ငကန်တော်မည်ထင်သောကြောင့်။ ။

တောင်ငူဘဆိုမင်းဆိုတုရားထိုင်ရတု။

ဖွတ်ဦးသဘင်၊ စံညွှာခွင်က၊ ပည္ဟင်ပြောင်ရှန်း။ မြူရိပ်ဝန်းလျက်၊ တသန်းနေနှင့်၊ လှနှယ်တင့်သာ၊ တုန်းမြင့်နန်းသူ၊ ကြည်ထုပယူသည်၊ မဏ္ဍူမှန်ကင်း။ ဖြတ်ရှင်ရင်း။ ။ညွှင်းညွှင်းဖျဖျ၊ ဆိုမောလှလျက်၊ ယုယခွေညောင်း။ ညွှတ်ညွှတ်ပျောင်းမျှ၊ ယုံကြောင်းယုံဘွယ်၊ အဘွယ်ဘွယ်ကို၊ နှဲးဝယ်မြမြ၊ ဆိုမောလှလျက်၊ ချစ်ဝဲ့တင့်၊ နောင်တုန်းမြင့်သည်။ ။ရှေးနှင့်မတူတွေသောကြောင့်။ ။

ဖြတ်မူးဆကြင်။ ပန်းနှယ်ပင်လည်း။ လည်တွင်ခွေပတ်၊ ဆင်မတတ်ဟု အတွန့် ကိုင်ထိ၊ ဆိုဦးရှိလျက်။ ချစ်မိချစ်၊ အသစ်သစ်လျှင်၊ မရစ်ရုံမက်၊ မေတ္တာယှက်၍၊ မြသက်ဝေမြဲ၊ မဝေဘဲနှင့်၊ မင်းရဲဘုန်းမြင့်၊ ကြင်စိတ်တင့်၍၊ သူနှင့်ကျွန်းတန်အလွမ်းချွန်ခဲ့၊ ရောင်ဝှန်လျှံညီ၊ ညာထက်တော်သိလော့။ ဆရှိမမေ့၊ ဖြစ်သရွေ့ထို၊ စုံစုံသာဖြည့်။ ချောက်ရုံးစည်းသည်။ ဝဲ့ချည်းမကြည့်နေသောကြောင့်။ ။

ညွှတ်နူးမရှင်၊ ဈာဘဝင်လည်း။ ပုပင်ညှိုးနွမ်း။ မကြည့်လွှမ်းတည့်၊ ဆိုတမ်းမဆို၊ တော်သည့်ကိုလည်း။ မြင်းမိုရ်ထက်မျှ၊ လွမ်းမကပဟု၊ နောင်မြည်ရိုမွတ်။ လှည့်မှော်ဖြင့်။ ပတ်ပတ်ဝန်းဝန်း၊ ဆန်းဆန်းထူးထူး။ မူးမူးလှာ်ဆောင်။ ဇော်မောင်သနန်း၊ ကျိန်ရိုးတွန်း၍။ ချစ်ပန်းမဆင်၊ ထင့်ညှိုမင်မူ၊ သူနှင့်ကြင်မှု၊ မကြင်ရဟု၊ သိဂ်မဏ္ဍူ၊ ဆင်းရှင်တူကို၊ ထုယူရှိုရုံ၊ ချော်သည့်တုံကား။ မပုံချင်ထင်အသစ်သစ်သည်။ ။အချစ်သူ့ထိုဝေသောကြောင့်။ ။

ရှေးရေးသဘွာချက်ကြီး။

ခွဲခွဲခြားခြား လေးလေးမှန်းထား။ မယ်မှာမိန်းမသား။ ရှု မပျော်ဘူး။စိတ်ထဲမှတ်ခွ။ ကျွန်မကိုမုန်းရတဲ့။ဝမ်းနဲ့ဝမ်းကွဲဝမ်း နဲ့ဝမ်းကွဲလေးအောင်။ တွေတွေပြာပြား။ ဆန်းဆန်းထူးထူး။ အသယ်ခင်းမှ ရှိပါဘူး။ ကွယ်တာပါဦးရှင့်ဘုရား။ ဝဒ္ဓဝါဦး ထိပ်ထား။ သည့်သာမြေကြောင်း။ ကျောက်ထားဝမ်းမှာသာ ရှုလို့သာ။မိန်းမူးမိန်းမူးမိန်းမူးမိန်းမူး ဝေသမှိုင်၊ တွေးတောရင်း။ လုံးလုံး၊နှင့်မိမိ။မယ်သာပူဆွေးလွှမ်း။ညှိုးငယ်လေညှိုးငယ်လေ ညှိုးငယ်လေ။နွမ်းရိသယ်။ပြောင်းမိန်းမှိုင်တော။တမ်းယမ်းပူဆောင် သား။မြတဲ့သောလွှဲဝမ်းကွဲပြောင်းလို့။လွမ်းကြောင်းယုံကြောင်း ပွား။ကြိုကာတွေပြာ။စကားတောင်နှယ်ပုံခွဲခွဲလေ။ ဆိုယောင် ဖြည့်တမ်း။ မချမ်းစိတ်မှာပူခွဲခွဲ။ ထိပ်ခေါင်တင်လေတည့်ထိပ် ခေါင်တင်။ရိုးရိုးဝါးဝါး။မှားမှားယွင်းယွင်း။အောင်ကံဆိုးရချင်း တော်တည့် တော်ပါမည်လိုသာ။ ယုံမိမှား။ ထိပ်တင်ကြွင်ပါ မည်လိုသာ။အတုန့်လုံးလုံးနှင်း။ မှားချေသည်။မွှားတောင်းမှား တောင်း။ကြွေးတောင်းတဲ့တောင်း။ ဆင့်ကာတကဲ့ပြန်တောင်း။ အောက်မေ့ကြိုကာမှိုင်လို့သာ။မြေမပျော်နိုင်ဘူး။ပျော်မြေကား။ ဆန့်ပါသည်းထဲသူလိုလို။တားလေး မပြေနိုင်တဲ့။ မြဲမြဲစွဲမိမိ။ သည်းထဲဝမ်းထဲမှာသာမွေကာ။ ထိပ်တင်မကြွင်ပါ။ ထိပ်တင် မကြွင်ပါ။မြေတဲ့သွေလွှဲ။ဆန်းဆန်းထူးလို့။ ကျူးတဲ့အောင်ကို သာ။သံသာကဲ့ယောင်း။ တကြောင်းထောက်တော် မှုရှင်။ ထိပ်တင် ဖော် မြူး။ အုံကျူး ချစ် ယောင်း။ ဆောင်းနှင်းနှင်း။ ငါမင်းတို့ကား။အသာတွေပြာ။တေဇာတုန်းအား။ ဝံ့မည် လားလို့။စိတ်ထားစွဲတော်မူလေတည့်တည့်။ စိတ်ထားစွဲတော် မူ။ ။

စလေဆရာကြီးဦးပုညရေးသဠွာပျက်မှာတမ်း။

စကားပုံမသုံး။ တပေါင်တုံးကို။ ဝံ့နှန်း၍ ပြောတော့ မည်။ သွီးချော့တဲ့အမယ်ရှင်။သမက်လိုချင်-ဥပုသ်စောင့်တော့။ရောင့်တက်သည့်စိတ်အနေ။အသရေဆောင်ကြချေ၍။သီလကြောင်အဖတ်တင်။ အမယ်ရှင်စိတ်ပျက်။ သမက်လည်း မပေါ်လာ။ သည့်ထုံးတိုတခါချေ၍။ဒဏ္ဍာဒီမပို။မှန်ရာကိုဆိုတော့မည်။ညိုဖြင်ညို။မုံ။ဖြင်မုံ။ တကိုယ်လုံးအသုံးခံ။ဆန်ရှာသည့်ဗုဇ္ဇိယအနန္တရှိသေးရဲ့။တပဲပေးတုံးဘောလဩ။တမူးပေးတုံးဘောလဩ။လူမပြောတူးပိုင်းပြောလိမ့်မည်။သဘောနိမိတ်။အရိတ်ဖွေဆား‌တွေနှစ်မရေ။ကောဝလကပ္ပ။ သိကြွားမင်းလက်နက်။မိုးကြိုးဝက်မှန်သလို။ တဒင်္ဂပဟာန်။ ဝိက္ခမ္ဘန မဟုတ်။ သမုစ္ဆေဒ-အကြွင်းမဲ့။ ဆိုခဲ့သည့်ဂါထာ။ ဧဝမယ်ချေသတိမှာ။ ဥမ်းဆီထိပမား ။တသက်လျှာ- ဟန်ဆောင်ခါနေကြပါနှင့်။ ကာလမှုဆန်း ။ငါးပိမ်းကိုမြင်။ ငါးကင်တိုရေတွင်မျှောသူတို့။ ပေါကြဂမန်း။ ဓမ္မရ-ခေါင်းရေမိန်ကို။ အသူရိန်ပန်းသည့်နွယ်။ကမ်းမမြင်-လမ်းမမြင်။မှန်းမြင်ရာမှန်းကြရေ့သာသာ။ ထုတေခင်းမတော်သည့်သဗ္ဗဝါ။တို့မြတ်စွာအလိုက်သိ။ဆိုရိုးရှိတေသည့်ရောမှအတိုကြီး။ကာလသွီး။ ဆိမ်ကြီးတဆောင်နေလတ္တံ့။လူပျိုတကောင်။အပျိုတတောင်ရဲ့လတ္တံ့။လန့်စရာတိုက်။ကာလသို့ဆိုက်ပေါ်လိမ့်မည်။မှတ်လိုက်တော့ကြေခွထုံး။အမုံးကာရင်စလို။တယ်တုံးနှင့်ဆိုမတုံး။အပျိုတကောင်းချွပ်ပေါင်တစည်းပေးမလေသာ။ရောင်းသူဖြင့်ပေါပေရဲ့။ ပကောဒ္ဒိအနန္တ။ရှာမရဝယ်ရကြောင့်။စိတ်ပူ၍မဂေး။ ဒိတ်ပါသွားတရေးမှ။ ဈေးမကောင်းရှုံးချက်ကြောင့်။ လင်းရ ပါလိမ့်မည်။ ကံမှ ကံထဲ့လို့ ဆိုတဲ့ကာညည်း။ ။ကြိုပလေးတွန်တာတေသည်ဘဝမှာ။တိုးမရနှည်း။ ။အမြည်းသာခံ။လဲသူကပေါ။ ။ဆန်မမြင်။ ကိုယ်ရှင်ကိုရှက်လို့ထဖက်လှဲ့ပြော။ ။အရွှင်တုးသော။မြင်သူးသော။ တောချင်းမိုးမှန်ကြချေ၍။ ဂုဏ်သံ နှင့်ပြောတော့မည်။သူတေသမကျ။

အရေးပင်မလှ၍။ဝေနှင့်ဗိုလ်။စနှင့်ပိတ်။တံဆိပ် ရငွေလွှာ။ အထိတ်ကရွှေစာ။ဆပ်ပြာကောင်းလျှို။ခေါင်းပေါင်းဖြူ။ကာလလုပျို။ရွှေနှင့်နန်းခြင်း။ မာတင်းလိုဂုဏ်တက်တျှင်။ဘဝပိသိဝေး ကြွမည်။ရွေးမကောင်းလား။ရွေးကောင်းလားနှင့်။ဝင်းစားမရှိ။ ချစ်လှသည့်အမိကာ။သတိကိုမြို့မြ။ရင်စလိုမချကြွပါနှင့်။ ခုများ ခေတ်ကိုလ။သနစ်ကိုဖြန့်သလို့။တန်ပဆိုထင်မကြီးပါနှင့်။လှေ စီးကြိုသည့်နိုက်။မင်းလိုက်ခဲ့ရှုံး။ ဖြူးသလိုရယ်သမ္မ။မပြုကြွပါ နှင့်။သစ်ငုပ်နှင့်မြက်ကဲ့သို့။ထင်းတချက်မှန်ကင်း။ ချင်းပိန်းနှင့် မိတ်သလင်း။ဒုက္ခကြင်မှငါချစ်။သည်နည်းပင်ဖြစ်တော့သည်။ချစ် ရက်နှင့်ကွာဝေး။ ဆင်ဖြူတော်ဝင်မည့်အရေးကို။ ချည့်ဝင်ကာ လေးနှင့်ကျိန်းမကြွသင့်။တုံ့သဥ္စာတွေမြင့်ကာ။ဆိုဝရာအခွင့်ပ။ မောင်ကဖြင့်မရှိငါ။မယ်ချင့်ရှိုင်းပါတော့။ဟုတ်တိုင်းရှုသာဆို။ ဥတ်ဗွဲဝေါင်းကြို။ တန်းဒိုးနှင့် တီးသလိုမကြီးကွယ်မဲ့ အပါး။ မညည့်အောင်ကြွားပါလိမ့်မည်။ မှတ်သားတော်မူရစ်တော့။ ရွှေမစစ်တဲ့။သုံးနှစ်ခံရေ။ ။

စလေဆရာကြီးဦးပုညဆိုသိကြွားတိုင်
တေးထပ်။

စည်းပိန်တော်ရစ်မူးလို့။မဖြစ်ဘူးဆွေ့ရှာ။ ကာသစ်ပြီးဆိတ်ငါမှာ။ အလိမ္မာမွှန်အား။ရွှေငါးသန်းနှစ်ကုဋေမှာ၊ အချော်ချော်ကြွေး ရောဒ္ဓသလား။ ဘာလူ့ကမ္မမှုလာတယ်။ ကရုဏာတရား။ ။ လူ့ရွာကို ရှုပါညာ့းမယ်လို့။ တရားကိုဒုဝါ။ အကြွင်းမြို တုသပိန်နန်းမှာ။စာစာတမ်းထိုးလျက်ရှိပါ။ ။ကောဘိလသပ် ပါ။အိုဂျို့ရွာ သိကြိုးငှဲ။ ဘုရားကိုကွယ်မှန်။ ဆင်းခဲ့မြန်မြန်။ တောင်စကြွ မြိုန်ခဲ့ဖြန်လျှင်။ပိန်မျက်မှန်ဆက်ရုံးမယ်ပလေး။ ။

ငင်းဆိုတေးထပ်။

ငါးအာလိပ်နန်းစမှတ်။ကောဂိုချုပ်ရင်ဆိုင်။ရွှေမြဲသော်ရှင် ဖြိုင်။ပလ္လင်ပိုင်တရား။ ငွေသခွတ်နဝင်းအိမ်။ အလှူရိန်မျှော်

ရေဥသလော။ ။ယာချမှလူ့ရွာ။ မရှုလာ သွေညှာ။ကာရှူထာ ထရော။ သိကြားမှ လွှတ်တယ်။ ယှုဇတွေ ကာသစ်ပန်းငယ် ကြောင်း၊စိတ်ညှစ်ခန်းထွက်ရပါတော့တယ်။ ။ခိုတမ်းပျိုဖြိမ်း ချယ်။ကိုယ်ရှင်းနှယ်သိဘဲမို့။ လဲလျှာပေါ့မောင့်လှူပုံ၊အသားဗိတ် ဖြင့်ကုန်၊ဗိဇ္ဈာကုန့်တံခါးရုံမှာ၊သိကြားမုံထုတုံးထင့်လေး။ ။

ဂုင်းဆိုတေးထပ်။

သည့်ရှုသည့်ဘဝ၊ရှင်မာစာနေနိုင်။ ကောဗိလကြဗွန်းမြိုင် မှာ၊ဝါဂွမ်းဆိုင်မတင်။ သိကြားမင်းကူမျှော်တယ်။ အလှူ တော်လွှဲရလေခြင်း။ ။ကိုယ်ရေးနှင့်ကိုယ်တာ။ သွေဖယ်ခါ ရှောင်ကွင်း။လူ့ဘုံတခါဆင်းလို့၊ရှင်းလွဲ့ပချနော်။ လောကခံ ထဘန်ဖြောခြည်ပေါ့။ လံကာထော မောဟိုက်လို့ပော်။ ။ ထောင်မျက်ပိပိပိနော်။ မှုံသိတော်မှုရေဥထင့်။ ဘယ်တော့မှ ဆိုပိုင်ပိုင်။ဘုန်း ရှုတော့နိုင်။သလောဘက်ဝေ ခင်အမျှင်းနိုင်ချောင်။ တမ်းခွန်တိုင်သိကြားထင့်လေ။ ။

ဂုင်းဆိုတေးထပ်။

ကာခရုဏ်ပျော်မြူးသို့။ မထော်ဘူးဘုရား။ အငွေ့နှင့်ရွေ့ မခွာတယ်။ လူမှာသာအတွေ့။ ဝါဒတော် သည့်လောက်ထု တယ်။လူ့ဘုံကိုဆုံးစတိုင်မေ့။ ။ငုံ့လိုမှမရှုနိုင်သည့်၊ခုတိုင် တိုင်နေပေ့၊မမှုပိုင်လေသရွေ့ဟာဖြင့်၊မကြေမြေ့နိုင်ပါ၊စည်း ဗိမ်ရှင်အတွင်ပြုတာဖြင့်။ ထင်မြင်လူ့ဆွေးချက်ဘိုသာ။ ။ အဖွေ့ဝသုဝေဝါ။ နှက်ဖြန်ခါသန်ဘက်လို။ အတွက် နှင့်အဗိမ် ဖြာ၊လေးပါးမိတ်ကာလျော။ လူ့ပြည်က ရှာ၊တာကို။ အားကျခါ ပျော်တုံးထွန့်တော။ ။

ဂုင်းဆိုတေးထပ်။

သည့်ပူဝန်ရှင်းတဲ့အောင်၊ဆင်းခွဲပမြန်မြန်။ ဝါသလုန်းလျှံ ငယ်၊ပုန်းမန်တော်ပိုဠ္ဌါ၊လေး ဘုဇမြတ်သခင်ဝယ်၊နတ်သာထင်

ကျွင်းခိုက်မှိုလား။ ။ဆွေးမှုနှင့်ဝေးသူကို။တွေးပဲလှူလို့ချင့်စား။ ရေးမမူ နေ့ထာများကဖြင့်။ တွေပြားပေ့ထိပ်တင်။ နှိပ်စက် ညှာဏ်ဘိစီး။မျက်နှာကြီးလိုက်ပေငဲ့ရှင်။ ။ရောဝဏ်သခင် ပယ်။ရှုမြင်တော်လာထဲနှင့်။ ဗျာဋ္ဌဝည်စေဘန်။ လေးခင့်ဖြစ် ထန်။ သိကြွားလိုတံဆိပ်ခံလျှင်။ မိန္ဒာနိရာမြော်မြပလေ့။ ။

ရှင်းဆိုတေးထင်။

ဆယ်ပန်လွှာတင်းနေသင်ဝံ။မဆင်နွဲ့ဒေဝါ။ အကြွင်းမဲ့ရွှေများ ကို။သေချာအောင်မှတ်ခွဲ။အဖွဲ့ဝရေယက်ပြင်တို့။ ရွှေသက် တင်ခမ်းလောက်ကာဘဲ။ ။သည်ဘူ့ကြောင့် သည်ဇမ္ဗူမှာ။ သည်အပူမခံ။ရည်မတူကြွန်ကတော့။ ဆက်လိုရိုချင်။ကန္တာ နေဖလောင်တဲ့ကပ်ကိုဖြင့်။ တောင်ထပ်လို့တွေးနိုင်ငဲ့ထင်။ ။ သည်ကြောက်ဆွေးအင်ကို။ဒေရေဝင်ထွန်းသော်လဲ။အလွန်း တော်မပါဘဝင်။ ပြုံးမဲ့မထင်။လေးသူဇချစ်ခင်ကို။ဖြုံစ်မဝင် ကောင်းမေလုလေ။ ။

ငှင်းဆိုတေးထပ်။

နန်းမေရှုပြာသာဒ်၊လမ်းဖြတ်တဲ့ဇာရှူး။ကမ်းသတ်လို့နှိမ်ရှာ ထယ်။အသိမ္မာထွန်းသါ။ထောက်လှမ်းချက်ဘုမ္မောကို။ရှုအခါ ထပ်ကြွသလား။ ။ဘုရားကသိကြွားကိုမှာထယ်၊ ရွှေကထာ စကား။ သာသနာ ငါထားလို့။ မရှားအောင် စောင့်ဆော်။ မကောင်းသူ ကောင်းသူတို့ကို။ ကြောင်းဟူလို့မေ့ရစ်နှင့် နော်။ ။နန်းမေရှု ပြာသာဒ်ပေါ်မှာ။ ရွှေရုံတော် အများနှင့်။ ဘုရားကိုနှစ်ရစ်ထိမ်။ ညွှန်တဲ့မာလိန်။ ပစ်ရှုခဲ့ဝရမ်းနင်ယ်။ ပန်းထိမ်မှာပြင်တုံးထင့်လေး။ ။

ရှင်းဆိုတေးထုပ်။

ရွှေစက်နီဘုံဇရပ်။စေတုပ်တိုင်းငါပါ။ဘယ်နှံ့တော့ကမ္ဘာ-ထူ့ ရှုကို။မရှုတွာမရှိ။ ဖိတ်ညှစ်တိုင်းအဖြစ်ထင်သည်။ ငါဘုရင်

နိုင်းကာအသဲ။ ။အေးရှောင့်တန်ဝါကီရာ။တခဲချည်မရှိ။တယ်
ရှူမှာဘာသမရှိတယ်လို့။ငါမသိထင်တယ်။ဘယ်ဖူးစာဘယ်မှာ
ညားတာလဲ။ ငါသိကြား သိပါရဲ့ကွယ်၊ ။ကယ်သင့်မှ-ငါ
ကယ်မယ်။ တကယ်ပင် ကောန်မှတ်ပါတော့။ ဝတ်နံရစ်ငါးဘုံ
စံ။တျေးတွက်မည့်ကြီ။မကောင်းမှုကျူးပ်ကြီးလျှင်။ ရွှေဝေရုံဦး
ပါစေ့လေး။ ။

စလေဆရာကြီးဦးပုညဆိုသစ္စာဖျက်တေးထပ်။

ခါးစောင်းတင်ပြည့်ကိုမျှော်နိုင်ငဲ့ အကောက်နှင့်အလိမ်။ ရောက်တတ်ရာရွှေပုသိမ်ငယ်။ တရေစိမ်ခင်လေး။ လူတွေ့က မတွေ့ချင်အောင်။သည့်မေ့ခင်ပျိုးတတ်တဲ့ဆေး။ ။လမ်းမက ဘယ်းပြပြန်။ထန်းတပါန်မှိုင်ငေး။နဘန်းဆန်ဆီပေးလို့။မဒိတွေး ထင်တယ်။ရွှယ်သက်တော်ဆင်ဟန်ထားမှာဖြင့်။ပြင်တာလား ရောက် လှူပေါ့ကွယ်။ ။ကြောက်စရာ ဖြည့်ဖောက် သယ် ငယ်။ မှောက်ပမယ်တောက်ထားပ။ ယောကျ်ားတို့ အဘိဆို။ စားတော့မလို။နောက်များကို-မကြားလိုတယ်။ဘုရားတို့ရှုပါ စေ့လေး။ ။

ရှင်းဆိုတေးထပ်။

ကြောင်းမတန်ဓါင်းသံရိပ်လေတော့။ ပေါင်းရန်စိတ်ပျက် တယ်။ ဆင်ကုံးမှဲ့-ခင်ဘုန်းကြွယ်ရယ်။မြင်တိုးဝယ်မကောင်း။ ဖူးစာသနတ်သားရှင်ငယ်။ကျုပ်ပြားထွင်ရေးတဲ့အကြောင်း။ ။ အရစ်ကန့်စပ်ထပ်မြင်အောင်။ မကပ်ချင် စတောင်း။ မျက်နှာ ထွက်ခါရောင်းသော်လဲ။ရတ်ကြာသော့င်းရွှဲကြွယ်။ ချစ်လေ တန် မြို့ကိုဥာဏ် သစ်လို့။ ဗိုက်ဆံပွစ် စေပါလှာတယ်။ ။ ကိုယ်ကျောက်လှူးအနှိပ် သယ်လို။ စိတ်ကြွယ်အောင် ရိုင်မပြ နိုင်တူ။နိုင်ရဖွာသူဖော်မှု။ မွဲနိုင်မှုလူ။ငွေစကားနှင့်မေထားမြို့ ရင်။ရွှေနံ့သားပူထယ်လာသူးကွဲလေး။ ။

ဋင်းဆိုတေးထပ်။

ကောတ်အပဓိမ်ပွေ့မှု၊ တို့မေပုဘရေ၊ ကြိုးခက်လို ကြွိမ် ကူ
သည်၊ထပ်မ်တော်မှုမဆုံး၊ငါးမြွေတွန့်လိုက်မဂ္ဂိတယ်၊ မြစ်နဒီဦး
ခိုက်လိုရှုံး၊ ၊ခင်လေးတို့ပင်ပုံမှာ၊ ကြခတ် မြိုတန္နန်း၊ရွှေပန်း
ထိမ်ဥာဏ်ချွန်သုံးပါတဲ့၊ နော်ဇာ ကိုးမဂ္ဂ၊ ဝဲထင်းမြွေ ဝင်တော်
ကူးငယ်က၊ကြွင်ဖော်ဦးသုံးတဲ့ဝသီ၊ ၊ဆံရှုပ်တဲ့တော်ဂျီငယ်၊
မှထိတ် နီလိမ် ရှပ်ကာ၊ နောက်ဆုတ် ရွေ့ ဦးတော် ထင်၊ ဝေး
ကရှောင်ကြွဉ်၊တပေါင်းသိုက်ကရွတ်ခင်ငယ်၊ သဗ္ဗတ်စင်ခေါ်
လောက်ကဲ့လေး၊ ၊

ဋစ်းဆိုတေးထပ်။

နှစ်ပြည့်တောင် တယ်ကြ၊ အလှယ်က ကျောင်းဆောင်၊
အနော်ကရွှေဂူချောင်၊ဝေဘူတောင်အရွှေ၊ မင်းကြီးနှင့်ကိန္နရော၊
ဆုန္နာပါထွက်တဲ့ရသေ့၊ ၊သုပဏ္ဏရာဇာ၊ နာဂကိုအတွေ့၊
တောင်ဂုန္တ် ရံကြွေ့လို့၊ စံမွေ့သည်ကြာပျော်၊ ဇော်ဘောဂီ
ထပသိဝိစ်ကယ်တို့၊ တညီစိတ်မြမ်းကြ ဟောမော်၊ ၊လင်း
ကြက်ဖြင့်အတောင်ဆော်ပြီ၊ ဘယ်ဇာတ်တော် လေမှန်းသိ၊အခန်း
ခန်းအတွေ့တွေ၊များနိုင်မျှပေ၊ နိပါတ်က နှယ်ရှုဂ်လေသည်၊
အရှစ်တွေပြည့်ဖုံးနှင့်လေ၊ ၊

ဋင်းဆိုတေးထပ်။

ဖမ်းပုံကိုကမ်းတုန့်ထပေါင်၊လမ်းစုံကြိုးဗိမာန်၊ ယံဒုန္နိမိတ္တံကို၊
ဆံရမည့်သေလော၊ မတုတ်ဘူး သက်လှယ်ငယ်၊ ဇွက်ကွယ်
တော်မှုချက်ကာခြာ၊ မထုတ်နှင့်-အတုတ်ခံမယ်၊ ဝမြတ်ပြန်
ဝကားဝေစဉ်ဥာဏ်မကြီးညာ၊ပြီဘု၊ကံထားရာနေမယ်၊တိုးသူ
တော်ဝင်နှုတ်မို၊ ညွှန်စံပြ ကြောဘ်ရပါတယ်၊ ၊နိမိတ်နှင့်
ဗိတ်တဲ့မယ်ငယ်၊ ရိတ်တဲ့ကွယ်သည်ကြဖြင့်၊ ထိတ်လှလိုထိမ်

ဖြာခေါ်ရဲ့လိုက်တဲ့နေ့၊ အစိမ်းသမ်းနိမိတ်ပေါ်ချောင်း၊ ပရိတ်တော်ရွတ်မယ်ပဲလေး။ ။

ရင်းဆိုတေးထပ်၊

ညစ်မယ်ဆိုရေပမ်းမသစ်တဲ့မျက်နှာ၊ မဖြောင့်ဘူးထင်ပါရင်၊ ဝဂ်ဘာသည့်က၊ လူဆန်းချောင် မောင်ရှုံ့ခွင်မှာ၊ ရွှေသမင်လှုပ်တဲ့လူပ။ ။ဆိုးကြမ္မ-ဆိုးတော်ပြန်ရင်၊ ဗိုလ်ခေါ်ခံထားဖြ၊ လူမသရင်စိန်ကပေါ်တု၊ လူတင်းကဖြတ်မယ်၊ လူဝါရင် လည်ဘင်းမှာ၊ နှုန်းဘူး ရွဲ့ထိုသာလှယ်၊ ။လူစိမ်းက မြဲလယ်၊ ထည့်ရှိုတယ်စိမ်းပေယ်နှင့်၊ တန်စိမ်းမှန်တိုကာ၊ လိမ်းငဲ့ဒုဠ္ဌာဟုတ်မယ်ထိုးဟုတ်ပါရင်၊ မှတ်ပါမယ် လက်တင်လို့လေ။ ။

ရင်းဆိုတေးထပ်။

စေတီယာလက်ထက်က၊ တွားဘက်တော်ခဲ့ဗိုလ်၊ မှန်မှလူဆိုတယ်၊ တကိုယ်လုံးမှသား၊ အလွဲများတုရင်ငယ်၊ အလိမ်တွင်မင်းတရဲ့ဖျား။ ။မဟုတ်မှုဥသျှောင်ငယ်၊ အကောက်တောင်ပိုင်တား၊ သတောမှန်ကုန်များကိုမှ၊ မှားခေါ်ရွေ့ရောင်းပေ၊ မှန်ခေါ်ရင်အသကိုဖွဲ့ပါလို့၊ မောင်လှဲ့တွဲခင်လေးပါပေ။ ။ဇမ္ဗူထိပ်လူ့ဖြေမှာ၊ သည်ခင်မေတပါးမှာဖြင့်၊ မှသားစောင်မြှုချုံးပိန်းပိတ်လှိုမှုံ၊ မျက်ဖွည့်ကြီးဥာဏ်ဝုံသည်၊ ပထိပုံသစ်ပါပေ့လေး။ ။

ရင်းဆိုတေးထပ်။

ဖြည့်ထိုက်တဲ့စိန်သီးငုံ၊ အလိမ်ကြီးလူလိမ်၊ ကြိုပ်ပြီးမှန္တတ်ထိမ်သည်၊ သပွတ်အိပ်တပေါင်း။ ။ဖြစ်သမျှမဟာခင်ငယ်၊ ရောဇဝင်မှုရွေ့မကောင်း၊ ။တနှင်ဥာဏ်အမှတ်တင်အောင်၊ ဇာသ်တခင်လူဖြေခင်၊ မှတ်မထင်ပြီးကောင်းပါလု၊ အနေကြောင်းမှမလျော်၊ စောရလူ တဇကို သားမှာ၊ မျက်နှာ ထားမျက်ရှော

နော်။ ။ခက်ထုံးပ သက်တုန်းမော်ဝယ်။ ရှက်ရုံးနော်အိုကြီး
ကြွီကတ်ထို့။မကိုင်ရကာယ်မဟာသိန်း။ တိုးပြည့်ထိုက်မိန်း။ ထနေ့ထဲ
ကမှဆယ်နဲ့ထိမ်ကျင်း။ ခြောက်ဆယ်လေးကြိမ်အိုကြောက်ပါ
ငဲ့လေး။ ။

ငင်းဆိုတေးထပ်။

ထမင်းဖြူထီဆန်း နှင့်။ ရွှေလင်ပန်းလဲလှယ်။ ပေးတော့စည်
နှယ်နှယ်ထို။သူငယ်ရို့တိစ်ဆော။ကြက်ခလေးမိခင်လို။ရှဉ့်ထင်
ပြော့သည့်အရေး။ ။မှောင်ချိန်ဘည့်သန်းခေါင်လို။ဆုံးသီးရောင်
ဝက်ဝေး။ ပျားဖြက်ချိုဖြူသွေးနှင့်။ မြိုင်ဝေးကသမင်။ချော့ဖြူ
ခါလှည့်ဖျားတော့။လိုက်တးမိကျူးတော်ရောက်ဆင်။ ။ရွှေ
ကျွားနှင့်ယုန်သွင်လို။ဉာဏ်ပါဝင်လိမ်ရင်းမို။ထမင်းမှုမမှန်။သဲ
ဖြစ်ခဲ့ပြန်။ သက်ငယ်ရိပ်ထုံးပံကို။ ခြွင်းချန်တော်မူကောင်းငဲ့
လေး။ ။

ငင်းဆိုတေးထပ်။

သူပြောင်ရင်ခေါင်ကွန်ထို။ ကြောင်ဝံ့တဲ့လူပါ။ရှောင်မရှိ
ကြောက်တော်မာရင်။ နောက်တော်ပါသံချောင်း။ ပြေ့မယ်ပ
ညီထွယ်ရင်။ရွှေဆီဝယ်ချက်ထဲ့ဘယောင်း။ ။အိုးတော်ကဗွဲ
မိန့်မိန့်။ရွှံ့လိန်လိန်စတောင်း။ သူချိုရင်ကြီးချောင်းပ။ ဉာဏ်တ
တောင်းခါးမှု။ထမာပင်ထိပ်ခေါင်ဖျား။ကြက်ဟင်းခါ။သီးနှင်းတဲ့
လူး ။သူမဲကမှောင်ဘူမယ်။သူဖြူရင်ဖြူခြင်းပ။ကြွင်ခြင်းကြွင်
မယ်ဆို။ ကိုးဆလောက်ပို။ ထိုးကြွရှိတကာယ်ဆိုရင်။ တားဖြ
ဓိုလ်ထုပ်နှိုင်ငဲ့လေး။ ။

မန္တလေးမြို့အချုပ်ထန်းဆရာဘေဆို
သချင်္ချက်တေးထပ်။

ရတနာပူရမှာ။ ဆင်ဖြူများသခင်။တဒဂီသမင်ကို။ မဆင်
ခြင်လိုက်မှာ။မန်းသိန္ဓုတောင်စဉ်နှယ်သည်။ အောင်ပင်ထယ်

တောနှိုက်ပျော်ပါ။ ။လက်ျာခုစ်ခရုဋ္ဌေလို၊ သမုဒ္ဒေပါသွား
နှုံးပီယေဝကား နှင့်၊ လှည့်ဖျားတဲ့ဓေါ်ဂီ၊ လက်ပုပ်သံတချက်တီး
ရုံနှင့်၊ နှုတ်သွီးကျူလာချေပြီ။ ။သံဝါသစပ်ဖြီတယ်၊ ရသေတီ
တွယ်ပြောက်လို့၊ သေမလောက်ဆင်ပြုရှင်၊ စူးရှသည့်သွင်၊
သည်ကဲ့သို့ဖြစ်ခွန်းကိုတင်မယ်၊ ချစ်တုံးတွင်ခွဲပါနှင့်လေး။ ။

ငုံးဆိုသစ္စာပျက်တေးထပ်။

မြကြိုးနှင့်ခက်သည့်နှယ်၊ လှမျိုးဆက်ဗိမ်းခင်၊ မြမိုးရွက်
ဗိမ်းပင်မှာ၊ ဝိနီးဝင်လို့တလွဲ၊ ရှင့်ရင့်ကြီးဗိမ်းထတ်ပါတယ်၊
ဗိမ်းဖြတ်စာထိုးကြနိုင် ။မြရည်လဲ့အဗိမ်းတွေမှာ၊ စကားဗိမ်း
ညွှာစသို့၊ အဗိမ်းကွာ-ကွာမယ်တဲ့လို့၊ ညွှာခုဂါးသွဲ့ကန့်ကူ၊ အရိပ်
ပါအပိုနှင့် ဗိမ်းနှိုင်ငွဲ၊ နဂိုဗိမ်း- ဗိမ်းနှိုင်တဲ့လူ၊ ။မြတွန်းတဲ့
သပြေငုဝယ်၊ အရေကျနှစ်ယောက်ဗိမ်းတောဖြင့်၊ ကျောက်ဗိမ်း
ခုံတော်တင်၊ ရှင်းကွာကြရင်၊ မင်းရောမနှုတ်စင်မှာ၊ ဖြတ်စာထင်
လှမ်းမယ်ပလေး။ ။

မန္တလေးမြို့-ခေါင်တိုးရင်ဆိုသစ္စာပျက်ဓလေးထပ်။

ဗျူယုန်နှင့်ရွှေကျား၊ ရွေးစကားတထည်၊ သက်ဝယ်ရိုတ်
သွားသည်ကို၊ ယုံကြည်တွယ်မရှိ၊ ငလက်မ-လှူမယ်ရယ်၊
နေ့နှင့်တွယ်စပ်ဘက်လေဘီ၊ ။ငွေလမှာ လက်လှန်းခံတယ်၊
ကွက်ဆန်းညာဇာတ်အတိ၊ ဒူးငယ်တိုင်ပိုမချိလို့၊ အဓိကတောင်း
သော်၊ ရှင်နိုင်နိုင်ထိဆန်း၊ ရွှေလင်ပန်းရတိုကိုမျှော်၊ ။ရေ
မှုတ်က မိဂျောင်းပေါ်၊ မရောကျော် ထိုက်ကြောင်းနှင့်၊ ရေနံ
ချောင်းမုန့်ပေါင်းဝယ်၊ ဝေးရခြည်နှယ်၊ သည်လောက်တောင်
ကိုးစဝ်တွယ်ချင်၊ တုန်းဝင်တွယ်မြင်လွှန်းလို့လေး။ ။

ရှင်မတာရန္တသာရဆိုတောင့်တဲ့တွန့်ရတု။

ဝဏ္ဏပဘာ၊ ကျောချော်ဖူးစသစ်၊ ပျို့မျစ်မျှစ်လျှင်၊ ကျစ်ထမ်တင့်
စမွါယ်၊ လှမှီးကြွယ်သါး၊ ဆံတွယ်မြရိပ်ရှိ၊ ဆင်းရောင်ပျို့ကို၊

နတ်တို့ ဆင်တိုက်တန်း၊ သင်းဖုံကြွန်သသာ။ အလွှန် ရပေခက်၊ ဖြူဖြိတ်ရွက်နှင့်၊ လက်လက်လှထိန်ပြေ။ ရွှေချည် ရေးသို့၊ မျို မွေးအကျိ၊ရွှေထတိနှင့်၊ဖြူဗိရွှေနားရောင်း၊နွဲ့နွဲ့နှောင်းလျှက်၊ ရောင်မောင်း ကွမ်းရည်သွား။ သက်တင်လားသို့၊ လက်မျှား ဒါန်းနီရောင်၊လှတန်ဆောင်မူ၊ မျက်တောင်ကော့ ညွတ်သေး၊ ရတ်ဖြင့်ရေးသို့၊ကြိုင်ငေးကတိုးရည်၊ ထုံမြိုးကြည့်၍၊နတ်ဖြည် ရိုယမ်းသူဇာ၊ပျံကျူသာသို့၊ရှုသာတင့်စနိုး၊လှခေါင်မိုးလျှင်၊ဖြစ် မြိုးမှုည်မတင်၊နတ်ရုပ်သွင်သို့၊ ဖြူစင်လွှန် ရောင်ဝင်း၊ လှမှန် ကင်းဂိုရ်၊ညတွင်းဆည်းဆာတွင်၊ကျွန်ုပ်မြင်သည်၊ ၊ရယ်ရှင် မြူးတုံ့မမြူးတုံ့၊ ။

ပန္နကလျှာ၊ ညှိဖြာတင့်ဆင်ရောင်၊ရွှေကြက် တောင်နှင့်၊ ဖြူရောင်ရေးထင်ခွ၊ သွယ်ခွေချ၍၊ ထွန်းပ တိုယ်ရောင်ဝင်း၊ လှမှန်ကင်းလျှင်၊ပျံ့သင်းနံ့သာပြောင်း၊ မမွေးတောင်းသည်၊ တကြောင်းဆင်စမွှာယ်၊ ရှုချင် တွယ်တည့်၊ နိကာယ် ဆင်း ရောင်မြေ့၊ဆဲ့နှစ်စေ့တို၊ ကယ်ရွှေ့သာလျှင်တင်၊ ပုံဖြင်နတ် တူလျှော၊ ဖြူနွဲ့ချောလျှင်၊ တင့်မောလွှန်ကျွင်လုပ်၊ ပုလဲ နှစ်သို့၊ ပြေဖြစ်တင့် ဂုံစည်း၊ မိညက်ကြည်သည်၊ ၊ရုလည်းတုံးတုံ မတုံးတုံ၊ ။

ဒေဝန္တရာ၊ ဖြစ်လျှာတင့်ဆင်နှောင်း၊ ဗုကြက်တောင်နှင့်၊ လှခေါင်ဖြစ်မျိုးလွှတ်၊ဖြာထွတ်ထွတ်လျှင်၊ ရစ်ပတ်မြိုးမျှောင် စီ၊ရွှေထတိနှင့်၊ အာနိသိန်းတန်မျိုး၊ ရွှေဒါ ကြိုးလည်၊စုံမျိုး နွေ့ တိုင်းပင်၊ အမြဲဆင်၍၊ ကျွန်းတွင်ဇမ္ဗူထုံး၊ မြိုင်တိုင်းရိုး သည်၊ဖြိမ်လုံးကင်းဝေးစွာ၊ပိတုဇာကို၊ ဆည်းဆာည[illegible]ွင်၊ ကျွန်ုပ်မြင်သည်၊ ၊ရွှေရင်ဖုံးတုံ့မဖုံးတုံ့၊ ။

တောင်ငူစာဆိုမင်းဆိုမျှောက်ပင့်ရတု

တင့်လှပေယာန်၊တက်မရန်တည်၊ခြောက်ရွှာ[illegible]ရွှာ၊ ထို ကာလ၍၊ဖြာဖြူသတ်လတ်၊ပွတ်ပွင်ယှဉ်ချေ့တုံးနေမကျေး၊

ပန်းရော့ဆံကြာ၊ ပြုတိုင်းသာနှင့်၊ ရွှေဝါဒိတ်ဖြင့်၊ တည်ချင့်
ဝပ္ပာယ်၊နှားဝယ်ဂျိုင်ကြူ၊ မဠ္ဌ၊ဖြတ်မည်၊ ပေါ်ထပ် စည် နှင့်၊
မရည်မထင်၊ဖြုတ်ချည်းဖြင်တာ၊ ခုက်ပင်ထင်ရှား၊ဂိုးဝါးတွေး
ချွတ်၊ ဗိတ် လုံး ညွှတ်သည်၊ ။ဘုံထွတ် နန်း တောင် နေတို့
လော။ ။

ရင့်ဖြူရွှေကြန်၊ ရက် မပွန်တည့်၊ ဝါဝွန်နီမောင်း၊ပင်တိုင်း
ပျောင်းကား၊သက်ပေါင်း၊တချို့၊ လှမ်းတို့လည်း၊ ပန်းရုံရောရှက်၊
တုံဖြူရှက်နှင့်၊လိုက်ဘားထင်ဗွတ်၊ တိုယ်တော်ဝတ်မှာ၊မည္လာ
ရနံ့၊ မွှေးပျံ့ကြိုင်သင်း၊မုယင်းရွှေရည်၊ပုလဲကြည်ဝယ်၊မြရည်
ကျော်မိမ်း၊ လဲ့လဲ့ရှိန်းမျှ၊ ခပ်သိမ်းကလျော၊ ရှုဘွယ်သာလျှင်၊
သိင်္ဂါလျှံထောက်၊ ထက်ကောက်သက်ကျစ်၊ယဉ်လျှပ်ဆံကျင်၊
မျှမဆင်လည်း၊ တိုင်းပင်ထင်မှတ်၊ လှခေါင်ထွတ်သည်၊ ။
ကြာနတ်ထန်းဆောင်နေတို့လော။ ။

ဆင့်ချွေဆန်၊ရက်မချန်တည့်၊ပဒုကန်အလုံး၊မြရည်ဖုံးက
ဗွာဆုံးတင့်နေ၊ထွန်းသရေနှင့်၊ တွေတွေကြည့်တိုင်၊ ဖြစ်မျိုးမိုင်
သသား၊စုံကိုင်လှော်သစ်၊ရွှေနွယ်နှစ်လျက်၊ထင်ဖြစ်မစက်၊လဲ့လဲ့
ညက်တို၊ နတ်ထက်ဘုံနေ၊ ရသာကြွေသို့၊ လူနေမလျှော်၊ အ
ကျော်ပျံ့နှံ့မွှန်း၊ဝင်းပြုံးရှန်းတို၊တောင်နန်းနေလော၊နတ်ပေလော
ဟု၊တွေးတောချေမိ၊ထတ်မသိခဲ့၊ ဖြင်မိဖြုတ်ချည်၊ မျှော်က
တည်းကား၊အရသည်းစုညွှတ်၊ သက်လုံး ဖြတ်သည်၊ ။လျှံပတ်
ထွန်းပြောင်ဝေတို့လော။ ။

တဆိုတော်ဦးခင်းဆိုမျှောက်ပင့်လေးချိုးကြီး။

မသုံ[illegible]ပါနှင့်၊ ရုံစေ့ပန်ပြွက်လို့၊ နံ့သက်ကာယ်လှုံ့ချင်စမ်း
ပါငဲ့၊တုံခန်း[illegible]၊ ။သယ်မီး ဖျော်ရည်၊ရွှေထက်ကြည်သည်၊
တရေ[illegible]ပ်ိမယ်ဖြတ် နှင့်၊ဘအွကာင်ပြေ၊ ကန္တာကြေ
လည်း၊မ[illegible]ထိုင်၊ သုံ့စွင့်တော်ရိုင်သားနှင့်၊ ကြင်ဖြိုမြဲ
[illegible]မောင်လို့၊ ဗုင်မျက်တောင်ခါတလ က်ကာယ်မှ၊ ဝံဝက်ချိုန်

မဝှက်ပြီဘု။ မုန်းရက်တော့သော။ ။မှာတော်သံတို။ဆင်ပန်
ရွှတ်လေ့။ဟိုတနေ့က။ ရွှေ့တဝန်းမှာ။မညွှန်းသာလို့။ ကြိုရှာ
ရက်ကာယ်။ဖန်ချက်ကြွယ်လို့။ နိုင်ငယ်ဝှက်သို့။ ထိတ်ထိတ်
ကာယ်မြို့ရ။မခိုသာသည့်။ ညှိပြာမာန်ပွားလို့မုန်းမယ်ထင့်။ ။
မျက်ရှင်ဓောတရယ်။ပြည်တန်မြတ်လည်း။ မအေဝ်ကာယ်မရော။
ထူ့လက်မှာလဲ။ခစ်ပြာရွှေရည်။ ကွင်းလိမ့်မည်လို့။ သီသိုး
ယောင်။ပျာပါနှောင်မိတယ်။ကြွယ်ပေါင်မျှားလေအိမ်မှာ။ ယုန်
ထာရိန်ငွေပွင့်ကွန်းငယ်က။ထွန်းလိုက်ပါသင့်။ ။

တဆိုတော်ဦးတုန်းဆိုမျှောက်ပင့်လေးချိုးကြီး။

သစ်လို့သာမွှးတော့တယ်။ချစ်ကြွးတာကျယ်ကို။ ရာကြွယ်
ကြွယ်ဆင်မြင့်လို့။ တင်ချွင့်ပုံကိုးပါ်ရ ထုံမိုးနိုင်။ ။နှစ်သိန်း
လေးထွေ။ပြောသည့်မြေလဲ။ ဟုပေမကာ။ ချင့်မှိုင်းမြိန်ဆသောင်
လဲ။အမရဂေါ။ နှောက်ဓေါင်းပေါ်လို့။ ကြာသော်ထိုင်ကြည်။
တောင်ထစ်ကာယ်တည့်တော့လို့။နှုတ်ခြည်သကြာချိုကို။ သမ္မာ
ဗိုလ်ဗိုင်တို့သေးပါငှဲ။ပြိမ့်လေးမှုနည်းကြွေငယ်။ နှောင်းမြှော့နတ်
မြိုင်။ ။နှဒရကာဝယ်။ဓေဘာဓောရယ်။မှနှေခြမြတ်သို့။ ရော
မှတ်ကာယ်ပုံဘွယ်။ ထင့်သေးချယ်လို့။နှစ်မယ်မပျှည့်။ တက်
လေးမည်လှည့်သော်လဲ။မောဇို့လေပင်။ထွတ်စံ့ထုံးဆင်မိလို့
ကြင်မယိုင်သည်။ မဏ္ဍိုင်မြိန်နှိုင်းတော့ နတ်နှယ်ထူ့။ ။
မျောက်ချယ် ငယ်ပုံသန့်။ နိုးတိမ်ခန့်သည်။ ပန်းနံ့ကြိုင်ပင်။
ရထည့်ရှင်မှု။ကော့ရှင်သင်းပြ။ နှင်းသတို။အလှငယ်မဖန်။ဖြန့်
တိုင်းယန်နှင့်။စံလေရောရော။အိုနှောင့်မှာလဲ။ စိတ်ပျာဖျိုင်းတွယ်။
ရှုထိုင်းသဲကြွယ်တော့တယ်။ ထိုင်းချယ်တဲ့ရိပ်ပုံလဲ။ တံဆိပ်
ယုန်မှန်သို့ထွန်းလှာလ။ထွန်းမနိုင်ဘူး။ ။

စလေဆရာကြီးဦးပုညဆိုမျှောက်ပင့်–ရှစ်ဆယ်ပေါ်။

နန်းရံ့တရော–ပဏာဝ။မန်းမန္တလဓေတွရိပ်စံ။ဝန်းစည်ရွှေဗိမာန်
လို။ပင်ရွှေထိပ်ပန်ယင်မျှော့ပန်း။ဂုဏ်ထူးကောလျော့ထင်ကြော့မှန်

ပယ်။ခပေါ့သက်နှံ့ ပေါ်လေးအခရေဖြမ်း။ ။တဝိုကမ္ဘို့ထူ့
အမှုငယ်။ဇမ္ဗူ့မထူမြိုင်သူလျှမ်း။ အမှု့အပူ ဖိုင်ကြွပန်းသို့။
ထန်းဆိုသဂျူခေါင်ထက်ခေါင်။ ရှုလေယာင်လေဖြင်သူဝေးခင်
လေးခင်ခင့်။ယောင်လေးယောင်ယင့်- လင်တတ်ပါတဲ့နေ့ခင်။ ။ပန်း
မျိုးရုံးတဲ့ဘော့ပုံ့ခေါင်ငယ်။ ထကြွေ့ထုံးနှောင်-ကောသိ လျော့
နှင့်။ သုံးဝေဘင်ထွာကြေ့ရော့ရွှေကောင်း။ဓိတုံးမင်ညွှန်ဆိုင့်။
စံပုံရှားတဲ့ ထိကြွား မြိုင် ပေယ်။ သနား မိုင် မိုင် ခံဝမ်းချင်လှ
လေ။ ။

ရင်းဆိုမြှောက်ပင့်-ရှစ်ဆယ်ပေါ်။

မြေမြင်-ပင်ကိုယ်တွ။ ယင်ဆိုသမျှ ယင်ထက်ယင်။ယင်
မျိုးစုတဲ့ကြော့သူ့ခင်ရယ်။ရွှေဖော့ရှုဂ်သွင်စံတန့်နန်း။ ထုမနိုင်း
နှင့်။လူ့တိုင်းလယ်မှာ။ သူ့ဂိုဏ်း သင့် မယ် ဆိုလောက် ပေ့
ထုန်း။ ။ရွှေရင်မောက် နှင့်။ခြောက်ဖြစ်ဝင်။ နှစ်းယောက်မ
ဖြင်။မြိုင်လျှင် ရုံး။ ဖြုံ့မှုဖုံမတူတုံ့မျိုး။ သူ့တနိဂုံး ချစ်လိုယင်။
သားရေမျိုးမျိုးကိုယ်ယာနဲ့နှင့်။ ဆိုရန်ဝဲသွဲမထုံးနိုင်သည့်ပင်။ ။
မေတ္တာရောက်လို့မြှော်တဲ့ထင်ရင်။ မျက် မှောက် မှုက်ဖြင်ရှု
လိုက်စမ်းကြ။ ယင်ပန်းယင်ဖွာယင်မြကောင်း။ ယင်မျိုး သူက
လိုင်းတချို့တွေ့ မှိုပေ့လိုမြိုင်တယ်။ မတွေ့ထဲ့နိုင်သေးဖောင်
လို့ဝေ။ ။နှတ်ပြည့်ခြောက်သို့။ အရောက်ကျော်တယ်။ထူ
ဇာ့လေးတော် မြို့တူးဆိုရိုးလေ။ ။ရှင်သိကြွားမှတင်စားမျှော်
တယ်။နှန်းအဝ ထောက်တော်ထောက်အုံးမယ်ထဲ့လေး။ ။

မင်္ဂလာမြို့-အချစ်တန်းဆရာဘေဆို
မြှောက်ပင့်ရှစ်ဆယ်ပေါ်။

ထုတ်ပြဲသညွှေ့ဖြစ်ပေမို့။ဖုံးသဏ္ဍာန်သဖြေခေတ်မှာဖြင့်။ ယုံ
ရထားပျံ့ သရေသင်သည့်နှယ်။ ဂေကာရာဇ်နန်းသူ။ နတ်မယ်ထို့
ခေတ်နွယ်မို့။မှတ်နွယ်လိုစမ်းတူတယ်။ ကြွရှန်းမှုကြွေ့ထုံး။

ဖြိုးဟန်ကာ၊ဘုံးလျှံပ၊ သုံးပန်လှရှုသရေလို၊ ဥပဒေရေးတော့ ထပ်ထုံး။ ။ခင်ဘမေ့-မြင်သမျှ၊ ရှင်ရသေ့ ရာနံ့ကျော်ကြွာ မယ်၊ကြိုမောဗျာနှလုံး၊ ဇမ္ဗူမှာ- တဆူထုန်း ဟာသို့၊ သဘူ၊ လူ့ခန္ဓာန်ကြွနှင့်၊ ရွှင်ုံးမင်းသက်သေ၊ကာပွဲ့ထပ်ုံဘွဲ့လို့၊ ဓာတ် ပန်းချိုပုံမသွဲ့ပါတော့၊ ပဒ္ဒ္မဲ့ကျမ်း ထွက်ထဲ့မော၊ ။ကသိုကမ္ဘိ၊ ကဘိုကရို့၊ အညီတနိဒ့်၊နဂိုဆွေမှာ၊ တမ္ဘိတမြေ- တနေ့ ခံသောက်တွင်ဖြင့်၊ တဈိတမေ-သရေရောက်တော့၊ ဆုံနေဆုံ ပေါက်နဂိုတော်ယခင်၊ဗိတ္ထုံးဥတ်တောင်ပင်၊ဖော့အယောင်းဥ၊ ပျော့အမြောင်းနဲ့- ကြော့အပေါင်းရုံ- ရှုဘိုင်းယင်တယ်၊လှ့ ထိုင်းတခွင်စံရှားပါဒဲ့လေး၊ ။ထိန္ဒမိန္ဒင့်၊ သိန်တညီချင့်-အုန္ဒနှီ ဖွင့်-မျက်လုံးနေ့မှာ၊ထောက်ထုံးပြဲပွေပန်ထားမလဲ့ဆို့လေး။ ။

ငုံးဆိုမြှောက်ပင့်ရှင်ဆယ်ပေါ်။

နိုဿ- ဗိဝါ-ဗိမ္ဗာကွန်၊ ရတီသသလွန်ကိုးမျက်ရှိန်၊ ဝေဇာရ ညွှန်ဖြိုးပျက်ထိန်သည်၊ကြိုးရုက်နဂါးထိန်ဦးကင်ရှား၊ရှစ်ရွက် လှစ်လျှက်-ရစ်ရှက်ကာသည်၊ သစ်နက်ရထနာ စက်မြန်စံလို သား၊ ။ဖြတ္တွာထိကြား-နှစ်ပါးခံသည်၊ ထမ်းမြဲကိုက် လွှားယဉ္ဉမြားလျှံလျှံကြွာထိုက်ဘွားထို၊ သာဓိုက်စလျှားရွှေ ထဲ့ဖြူ၊ ထောဇာ-ဝေဖြာ-ကြွေညာလှိုင်၊ ရွှေစသာမိုင်းသက် ကျွန်းစံမတူ၊ ။ရိုက်ချုံး-ထိုက်လုံး-မိုက်ကျုံးထူသည်၊မထိုန် ထုံးလေ့-နှစ်ထူနတ်ချီ့၊ ရင်သွေးတော်မြတ်-ထားရုပရမေ၊ နေ ညွှန်သာဝီတွေ၊မြကွန်းဆောင်ဖြင့်၊ ပထွန်းမှောင်လွှင့်-ထဝန်း ရောင်ဝွင့် ယုန်စက်ရွှေလို၊ ဂုဏ်ကြက်သရေ ရွှန်ထုန်းလျှံလှ လေး။ ။

ဆွတော်ဦးမင်းဆိုမြှောက်ပင့်တေးထပ်။

ကောင်းခြောက်ဆယ် လေးရပ်မှာ၊ သွေးထပ်ထပ်ရှပ်ညီ၊ ရှေးနှိပ်ပါတ်ရေတ်မှိသည်၊ ဖုသာတီလွှန့်ဗိုလ်ား၊ ဝိမ္မာနတ်ကိန္နရီ

လို။ ထသိဂ်ိဳ ရိုးတော့မမှား။ ။ဥမ္မာဒရူဇာသယ်နှယ်။ နှံရှာ တယ်အသား။ကရုဏ်နှယ်နှုတ်ဖျားက။ပစ္စုဖြားသဘွယ်။ကြယ် ဥဏ္ဏာညစ္ဆုံရောင်မီးလိုပ။မင့်မောင်ကြီးထင်လိုက်လှတယ်။ ။ မြင့်ဆောင်ထီး ဧညာင်သယ်မှာ။ ရှုဝတွယ်ပဝင်းလို့။ လမင်း ထက်နှစ် လေးသာ။ ငါးမြှ လုံက်တာ။ မြင်ရဘူ ဘော သက် သာတယ်။ရွှေရုက်နှာကြည်လွန်းလို့လေ။ ။

စလေထရာကြီးဦးပုညဆိုမြောက်ပင့်တေးထပ်။

ရှုလေလေသရေတင့်၊ကြုငွေပွင့်စန်းယုန်။ ယင်သရွှေ့ကမ်း ကုန်။နုတ်ခြောက်ထုံမရှိ။ အလှနှင့်အယင်။ ကမ္ဘာစဉ်နှောင် လွန်းရဲ့မိ။ ။သိကြားနှင့်ဖြတ္တာ။ရှုပ်ပုံလွှာပြကတိ။ လိုမယ် စံထော်ညှိစေမို့။ပုံတော်ရှိကူးစေ။နတ်ဖြတ္တာချာချာရူးစေတော့ မတုဘူးထင်လိုက်လှမေ။ ။ကံထူးတဲ့တော့ဦးရွှေကို။ဂုဏ်ထူး တွေမှင်မသနိုင်ထု။မြင်ရခဲ့ဘူဇောဘဝင်။ မျောဇေသလှုပင်။ဂုဏ် ထူးတဲ့ကညာခင်လို။ကမ္ဘာတွင်ရှိဘူးတဲ့လေ။ ။

ရင်းဆိုမြောက်ပင့်တေးထပ်။

ကြက်သရေတက်နှောသင့်။ စက်ငွေပွင့်သော်ဒါ။ မျက်ရွှေ ပွင့်နှော်ဇာလို။မော်တကာခေါင်ဆုံး။ မန်းနဂရနန်း မြင့်ဝယ်မှာ စန်းလံနှယ် နိုင်းလောက်တဲ့ဘုန်း။ ။ဇာခြွေ့ တွင်တတ်ငယ်။ တပင်စံတန္နန်း။ ဘုရင်ခံတထုန်းသို့။တကုံးမြိန်ရှုက်ရှင်။ အလှ တွင်ကုန်ဆန်း။ဘုံခန်းတိုဆန်းလောက်တဲ့ခင်။ ။အယင်ထက် အယင်တွင်။ မြမြသွင်ဖြခဲ့သို့။ပုလဲငွေသဇ်ါဝင်။ သွန်းရွှေရုပ် တွင်။အလှထုံးနန်းရို့ခင်လို၊မန်းမြို့တွင်ရှားပါငဲ့လေး။ ။

ငုံ်းဆိုထပ်တွန့်သံမြော်ပင့်တေးထပ်။

မြယုဂန်တွေသွန်းကာ။ ငွေဝန်းပွင့်မှုရာ၊ ဂေကွန်းမြင့်တျှန်း မာလာဝယ်။ ယုဇနာထခန့်နှစ်ခန်း။ ကြာကမုဒ်ဝတ်ရည်ရည်။

ထွက်ကြည်ကြည် သင်းပျံ့သင်းပျံ့။ ။နံ့ကြိုင်ကြိုင် ငုံပိမ့်ဖွာ။ ပဒုံ့နီတျာဝမ်န္တာမန်း။ ရွှေဒါလီအကန့်အကန့်။ ငယတန့်အထန့် ထုံ့ဖြိုး။ ဇာသိသောင်ခြည်အချပ်သချပ်။ အထပ်အထပ် မိန်ဆင့်လို မ်း။ ။ကမလာဖြူကောဘိင်ယ်။ ရတ်ဒေပိပုံနှိုင်းတော့။ ဘုံတိုင်းမှာ မပြိုင်မပြိုင်။ လေ့ခင်ခင့်ပျံ့ခင်။ တနေ့ထက် တနေ့ယင်သည် တဆင့်နှပ်ဆင်သန်းပါထိလေ။ ။

ငိုင်းဆိုထပ်တွန့်သံမျှော်ပင့်တေးထပ်။

ရိုယ်းနှင့်မြိုပ်ထားနန်းညာဝွားထပ်တုံ။ ဆန်းပါဇိသည် အမှုငယ်။ ရွှေမဏ္ဍုတခက်နှစ်ခက်။ မင်းပြိုခါခါကျူ။ ကိုယ်ပိုအာရုံ စေ့မက် စေ့မက်။ ။သွေ့သွားချောင် အကယ် အကယ်။ အပါယ်ကျ နှရက်နှရက်။ ဝိပါက်လယ် တသက်တသက်။ အဆက်အဆက်ကမ္ဘာ။ သံသရာသံသြရဟတ်မှာ။ အထပ် အထပ်မောင်နှင့်မယ်သာ။ ။သည်များကိုတနှာလျှင်။ ညှာ တာတော်မူကောင်းငဲ့။ တကြောင်းနှစ်ကြောင်း တသွယ်နှစ် သွယ်။ အောက်မေ့သင့်တယ်။ သောင်းရွှေရွှေ့ ဖြမျက်ချယ် ယ်။ မတယ် မထယ်စမ်းပါနှင့်လော့။ ။

ဂုင်းဆိုမျှောက်ပင့်တေးထပ်။

အယောင်နှင့်အလှာ။ ဘုရင်မတသူ။ တဒဂ်အမှုကို။ ရှုမြင်သူ ပိတ်ချုံ့နှန်း။ ဓာတ်ဇူရွေမြှုပ္ပာ။ မြိန်ကုဋေသိန်းထိုက်ထဲ့ဘုန်း။ ။ စေသသန်မင်း။ ဖြတ်ပဇိလို။ ထပ်တညီဖန်အုံး။ နတ်ပန်းချိပ်ရှုံးထဲ့။ ဟိုထုံးကြေဉ္စရိုရ်။ ရှုမြင်သူတာဝင်ထိုက်အောင်။ ထမ်းခွန်ပိုက် လှသက်လှမို။ ။ပြုံးထဲ့သို့ဘာထိုဝ်ကျုရင်။ အရိုဝ်ကိုရှုမြင်ကဲ့။ ငါကရာဇာမဟာသန်းနန်းကြော့ရိပ်ဝိ။ တြွင်ရရင်အသေခံမယ်။ နှစ်ခြုံတန်ခင်တေ့းငဲ့လော့။ ။

ငုင်းဆိုမြှောက်ပင့်တေးထပ်။

မျက်ခုံးတော်ဖြစ်ချက်က၊ ရှစ်ရက်လသဘွယ်၊ ထင်မှားရ မှင်သသွားနှယ်ကို။ မျှင်ဖျားသွယ်ကော့ပြူး။ မြချက်နှာ မူသရေ မှာ၊ ဇမ္ဗူမြေနှန်းသာသင့်ဘူး။ ။မျက်လုံး တော် ရတနာမှာ၊ မဂ်လာတည်း။သွယ်နှစ်ဆိုင်–လှယ်ပြိုင်မြူးသည့်သို့၊ကြယ်ရိုင် ရှူးပမား၊အရွနက်ရည်သာချိုညံ့၊ကြာညှိန့်သင်းမျို့ကြိုင်ရွာ။ ။ ချစ်တောက်ပေ့ဖြစ်ခြောက်ကွာကို၊စစ်ပေါက်ခါရှုနိုင်းလို့၊ လူ့ တိုင်းဇမ္ဗူမြေ၊ရှားနိုင်မျှပေ၊ခုံးမျက်တောင်တလှစ်ခြွေရင်၊ ရှစ် ကုန်ရွှေမျှိုက်ကဲ့လေး။ ။

ငုင်းဆိုမြှောက်ပင့်တေးထပ်။

ကြက်သရေအရုံမျိုး၊ပဒုံတို့တန္တိ၊ကုန်မချို့စံညီတယ်၊ဓမ္ဗီ လိုမှုထုံး၊ဆံကေသွဲ့ဖြိုတ်ဖွဲ့ရှင်မှာ၊ဘမယာတောင်ကျွန်းဖွဲ့တ ထုန်း။ ။ငွေသားညွှန့်ပိရရီမှာ၊ ဝဇီယာတချွန်း၊ အမွှနာရောင် ဖြူးတဲ့၊ မျက်လုံးတော် နှစ်ဆူ၊ ရွှေမြင်းမိုရ် မြောက် ရှုးက၊ သောက်ရှူးကြယ် ထွက် လာတဲ့တူ။ ။ငါးကြွန်သန့် စံအမူ ယော်၊ဇမ္ဗူထွင်ထုန်ခန်းလို့၊ ဘုံခန်းထွက် မဟာဒေဝ၊ ကြော လောက်တဲ့မေ၊ လောကခေါ်တ်ဤလူ့ပြေမှာ၊ အမြုတေကဲ့တူ မှိုလေး။ ။

ငုင်းဆိုမြှောက်ပင့်တေးထပ်။

ဆယ်သင်္ဂါအသားနှင့်၊ပဇ္ဇူမြားမုခ်၊တပါးခင့်သမုဒ်မှာ၊နှုကမ် ငွေသာ။ ရွှနတ်ထွက်ထိန်နှဲလောတာမှာ၊ ဝိန်ခရောလျှပ်သည့်အ သာ။ ။တောင့်သိလပြိမ်ဆိပ်ခဓာတယ်၊ ထိန်ရဝေရှည်လျား၊ အုရွှေကျည်ကြားလို့၊ထိုတားထဲဝဝီ၊အမယာမဒီလှကဲ့သို့၊ဖြိုဖြို မန္တန်းတော့အညီ။ သြမ္မူလမျှိုန်မှိုတယ်။ ကိန္နရီသက်နှင်းသို့။

ခံတွင်းနှံ့ ကုတ်ပုံ၊ လင်းတဲ့ သဏ္ဌာန်၊ ဆင်းစေတိ နှစ်ဖြာ မှန်
တယ်။ သဏ္ဌာန်ရင့်သူ့ရို့ သော။ ။

ငှင်းဆိုမျှော်ကပ်ပင့်ထေးထယ်။

မောလာငုံလုံ ရနံ့၊ ကုတ်ပုံ့ ဝတ်လွှာ၊ ဘုံကြဲ့မှန်တွင်ရိုးချာမှာ၊
တမွတ်လွှာညွန်ဖျာ။ ။ကျွန်းဂုရု ထမေဓယာဘမှာ၊ ပဒေသာ
နန်းပင်ဖြင့်ဘွား။ ။ရွှေကာသစ် ရိပ်ကြဲဘမှာ၊ မိတ်လျှာတော်
ထပါ။ ဓမ္မုပြာဘတရူးပါလိမ့်၊ နှမှုဗွားမျက်တွယ်၊ လှမှန်ကူး၊
ထသူတုံး၊ ဓမ္မုလုံးရပြင်ရတယ်။ ။ရွှေဘုံသူ့ တိုစားလှယ်
ချင်း၊ လိုတမဖော်လွှာသည့်၊ ဝါသဝပါရရူး၊ ရေး တော့မတူးကဲ
ထူးသို့ပယင်သူကိုမြင်မတူနိုင်ဘူးချေသေး။ ။

ငှင်းဆိုမျှော်ကပ်ပင့်ထေးထယ်။

သူရကာန်စာသိညို့ လုံ၊ ဝေါရာသို့အနိုး၊ ညချမ်းရိဓေညှိချွင်
ရွှေပပတိုရ်နတ်ယောင်။ သော် လေချက်ဖာခါမူကို၊ လေးတော်
သူ တန်ကြီးနှင့်ပြောင်း။ ။ပုလဲညွန့်ကိုက်ပုံ၊ တိုင်းကောခရုံ
ထည့်ကောင်း၊ ဆင်တော်မှုနှဲနောင်းမှာ၊ လဲ့ဘာဓယာင်းသဏ္ဌာန်
နဂိုရ်တော် ငွေမှုံးကဲ့၊ လေကြူးထို ငွင့်လစ်ခဲ့ပြန်။ ။ဖြင်ရသူ
မနောရန်မှာ၊ ဓာဝါးတန်ပြဲ့ဖြိမ့်ထို၊ ဟျောတောင်မိမ့်မှိုင်
တွေဝေ၊ မောလောက်တဲ့မေ၊ ကြွင်စမ်းရ က ် တွေရယ်၊
သဖြမှာသေကောင်းငဲ့လေး။ ။

ငှင်းဆိုမျှော်ကပ်ပင့်ထေးထယ်။

ပြော့ခဲ့ခေပိနန်းအညွှန်မှာ၊ ဆန်းအကွန့်ခါတ်ဘန်၊ မန်းအဓွန့်
ဖြတ်သဘန်ငယ်၊ နတ်ရွာနှိထိတဘိန့်၊ သိန့်ထိရိုရအမှိုန် သည်
ရဘကိဇ်လျှင်းတဲ့အမြို့။ ။နောင်တွေမန်း-ငွေဘန်ဖြင်မှာ၊
ရေမျှန်းပင်ခံမိမ့်၊ ရွှေနှန်းတော် ပံလိမ့်ဟု၊ ဖြန်အမိန့် ရွှေဗျာ၊
အထိစိတ်လာသမ္မာ ဘရင့်သော်ကြောင့်၊ ဖြပ်ပွာဆင့်ဝန်ရိရွှေကာ။

လျှန်းမြန်တော့-မြေ လောကျော်မှာ။ ရွှေစကြာ လွှမ်း ဆက် ရှိ လွန်းတက်မဲ့ ပျူးဒေဝီ။ ထူးပေ့ပါရမီ။ ဝါကီသုံးလို့ ကပ်လုံးဖြို အောင်နေ့တော်မှန်းရွှေစည်ဆော်ဖုံးမယ်တဲ့ရာဇာလေး။ ။ ။

မန္တလေးမြို့-အချုပ်တန်းဆရာဘေဆို
ပြောက်ပင့်တေးထပ်။

သူမျက်နှာခွန်းပုံပြုသုံးပန်ဖော်သူ့မှ။ မြို့ဟန်ကရုထုသည့်။ အနုမြူမထူး။ ဓာတ်ခေါင်စဏ္ဍဝါမှာ။ လောကဓာတ်ရွှေးတော့ရဘူး။ ။အဆွိ မပျော်တာသိန်ငယ်။ ကေရိန်တဦး။ဒေဝရိန်နတ်မျှးက။ဝေါက်ကူးတော့မလိုလို။ငွေစကြာတီတီလတိုထက်။မျက်နှာကချူထက်သာချို။ ။နဂိုရ်ကြော့မိုကရိုငယ်။ မျိုမလိုမြင်သူချစ်စေတို့။ ဇမ္ဗူရာဇ်အစွန်ခ။ ဦးရေထက်သာ။ဂုဏ်သနစ်ပုံကြာမှာ။ပဂုမ္ဘာပင်တွားထင့်ရှလေး။ ။

ရှင်းဆိုပြောက်ပင့်တေးထပ်။

မြပဒု ဝံမွှေ့။ မှန်ရဝေ့ထိဂါ။ ဘန်ပြကာတော့ မိန့်ကြာမှာ။ ထိန်မှရာတာပါ။ဝေဘုလဟာသိရွှေရူမှာ။သမ္ဘေသူဓါနပင်တွား။ နတ်မကာယင်ထဲ့သူကို။ကြင်မဲ့သူဘက်ရှား။ ရွှေလုဂန်ဘုံများက။လာရှုတွားအနေ။ ရာဇဝင်တဆောင်လွှန်းလောက်ကဲ့။နောင်ဥဒါန်းဖြင်မဲ့သူပေ ။ဇမ္ဗူရာဇ်သိန်တလွှေငယ်။ဆုမြွှေအနန္တတာမို့။ ရံခတ္ဆဲ့ရွှေညီလာ။ကင်းခြောက်ပြစ်ကျာ။ မြေ့ချော်ချောင်းချက်ပတ်မူရာမှာ။စံတုရတာရှိဘူးလွှဲလေး။ ။

ရှင်းဆိုပြောက်ပင့်တေးထပ်။

လေပိမ့်ရင်ကြွေတော့မဲ့။ နေမြေ့တဲ့ပန်းနယ်။ ရွှေမြေ့နဲ့ဆန်းတွယ်။နန်းနွယ်မို့လေလာ။ ဝဏ္ဏနင့်မိတ်လျှာကြိုသည့်။ မိတ်အာခရိုဂိုက်တော့ဂိုက်ဈား။ ။ကျွမ်းဂန်ရှိပုံလာပန်သည့်။ ဥမ္မာဒန်စကား။ သူညီကိုပယ်ပဟန်ပန်များလေထင့်။ စံမှားနန်းနှီး

ဆို၊ မဖြစ်တွယ်ဖြစ်ပေအားတော့ရှိ။ ရစ်ရွှေသားတုတုစ်သည့် ကိုယ်။ ။ထားတော့ ဗျားလှဲ့ နိုသည်။ မှားနွဲ့လိုတသိမ်ဟာရှိ။ ဆုန္နခုဆုန္နနီ။လျှမ်းကွန့်ရောင်ညို။မိန့်တမှုမိန့်ဝဇီလို။ ကိုနွဲ့ရဝိနှုရှိ မျှဲ့ပုံသို့လေး။ ။

ရင်းဆိုမျှော်ကော်ပင့်တေးထပ်။

မြသန္တာဖြိုးရောင်းလို့။ ရှုရှင်ဆောင်း ရွှေလယ်၊ နှင်းတု ဘက်ပြိုင်ရွယ်လျှင်။သောင်းထုကွယ်ကွာဝေ။ ဝုထက်ရခေါင် ထက်ခေါင်။ ဆောင် တက်ဆောင် ညာခုန်မိုင်တွေး။ ။သမာဓိ ပညာတော်မှာ။ဇာတိတော်သာသေး။ သာဂီဘော် သာဂီမြေး ပေမှို။ဝေစီရေးနှိုင်ပေါင်း၊ နတ်ကညာ ပြိုင်လျှင်ရှုံးလောက်ကဲ့။ ရွှေတုန်းတော်နေသိုသာပြောင်း။ ။ခုလောကာမိပုရားခေါင်လို။ သယ်ဆောင်ညာမှိုတုံးဖျူ။ ထံရေး၍ ညာဏ်ပါရဂူ။ ကမ်းခပ် တော်မူ။ လေကျာ်မြင့် ဘိသိက်ပူသည်။ မျှဝိတ်တူ အောင်ဖွဲ့ မျှလေး။ ။

ရင်းဆိုမျှော်ကော်ပင့်တေးထပ်။

ပါရမီညာဏ်တင့်။ကံမြင့်သည့်အချိန်။ခေတ်ထွင့်ထူရိန်ဝယ်။ ဝေတူမိန်ပတ္တမြား။ မိန်းထုံဖြေ့ ရွှေတည်မှာ၊ မပျော့သိမ္မီးတဲ့ ထုရား။ ။ဆုံခန်းတွဲ့ဘုရင်။ညာဏ်ရှုနိုင်ထင်တား။ ကဗျာသီအ မှုများတယ်သို့။စမ္ဗူအားထင်ထို။လှမှန်တူတထုတုန်းမှာ။မတူ ထုံးကြွေယောင်ခုကိုရ်။ ။ကဗျာဆွဲ့ဝသျှိဆိုလျှင်။ ကမ္ဘာထိုထုန် ခမ်းငါထော့။တုံနန်းထူရာဇဝင်၊ ထုံးဆုံထောင်။ တော်သတ်တဲ့လှ ကျေးမျှင်ကို။မြဲဆေးမင်သားနှိုင်တုလေး။ ။

ရင်းဆိုမျှော်ကော်ပင့်တေးထပ်။

မျှက်ထုံးတော်နှစ်သက်။အနှဿထိုးတန်။အထက်ကာမိုယ်ယံ မှာ။ရှိုးအထျှထမင်း။ ဝေတူကျော်ကမ်းဘိသွင်လို၊ ကြည့်လိုက်

လျှင် လွှမ်း ပပ ဝင်း။ ။ဇမ္ဗူမြိပ် ထွန်းသွေတွင်၊ အမြဲဝေ တောက်လင်း။လှတသွေးသနင်းက၊ ရွှေမှန်ကင်းပမာ၊ အသွေး တောင့်ထိန်ထိန်လျှင်၊ စိန်ပြသသာဒ် ထွားတဲ့ပမာ၊ ။ဥမ္မာဝကာမ္ဗူ ညွှာလို့။စံပြုရောသက်ရှားလို့၊ လှတပါးကြွေမှုရာ။ထူးတဲ့သူပါ။ သောင်းလောကလူ့ရွာမှာ၊တုဝရာရှိဘူးထဲ့လေ။ ။

ဝလေဆရာကြီးဦးပုညဆိုမျှောက်ပင့် လေးဆစ်သဖြန်။

ရွှမဝန္နိုင်တုံ၊ ပြုသမျှကြွေခွဲတဲ့သူ၊ ။တုမနိုင်း ရှု့ထိုင်း၊ စံမရှာနှင့်၊ ထိသရာရှည့်သည့်နောက်၊ ဘယ်လောက်တောင် သူ့ယင်ထို့။ဘယ်လောက်ပင်လှလေဖုံးမယ်လို့။ဆုံးမရှိသူ၊ ။ ချစ်စေသနှံ့သလို၊ပျော့ကာမှန်သမျှ။ရှာဒ်ကြွဲတဲ့မိန်းကောင်း၊ မေ ရွှေနှင့်အလွှာ။ ။ဆင်ပုဝါ။မင်္ဂလာတော်ဝုသိန္နှင့်။စာလ်ရှုပိန် ရောင်ယမ္ဗူခင်ကား။နောင်တို့ရာပါပါစေလို့။မျှာမိတ်ချစ်နွှဲဦးမှာ ပွေးရှိုနှစ်ပါ။ ။

ရှင်းဆိုမျှောက်ပင့်လေးဆစ်သဖြန်။

ထစ်တုံးဆာယ်တနယ်။ ။ခေတ်ဝိုးဝယ် မှုတမောင်သို့၊ ဇမ္ဗူတောင်မော်အဆျှန်း ထွင်ဖြင့်၊ မော်ကွန်းမှန်ကလိုင်း။ရှိုင်း သရွှေ့ဝယ်၊ ။နိဗ္ဗာန်တိုင် ယှုသည့်နောက်ထို၊ သူဘယ် လောက်လှဖုံးမယ်။ဝထုံးလယ်သိဘူး။ ။ပင်နဂိရ်- ယင်တယ် ဆိုယင်ကလေးတို့မှာ၊ မရေးနိုင် တသိမောရတယ်။ ဓာတ်သဝ ကျွး။ ။

မန္တလေးမြို့-အချုပ်တန်းဆရာတေသိ မျှောက်ပင့်လေးဆစ်သဖြန်။

ရွှေပိန်ရောင်နားပန်ထဲပါသို့၊ ဝတ်လဲတော်ရာဂျရဲငယ်နှင့်၊ ဆွေဘဲကန့်ဆင်ထိုနော်။ ။ရွှယ်မယိတ်ခင်က၊ ငယ်စိတ်တော်

တိုကရှိနှင့်။အခုလိုလိုနဲ့ဂိုရ်ကောင်းသူ့မို။သေသင်းမြေကကျော်။ ။ နွဲ့မပဘာသူကလေးမှာဖြင့်။သဲ့ဖြာဖြာမမူသေးခင်က။ လူမေးလို့ ရုပ်သပ်ခေါ်တယ်။မော်မယ်ပသည်ဘာဝ။ ။သေး ထွယ်ထွယ်။ မလေးနိုင်ငွေစမ္ဘာယ်သို့။ ရွှေအရှယ် ပယ်ပယ်ကသင်းပါဘိ တယ်။မင်းခင့်ဘီလ။ ။

ရင်းဆိုမျှောက်ပင့်လေးဆစ်သဖြန်။

ရွှေဇဒ္ဒိကြာအချစ်တိုလှ။ လေအဟုန် လာရွှေ့ခတ်စဉ်က။ ကညာနတ် တွက်ခဲ့တယ်။ ။သရွေ့ထွားဟာမို့။ ရှုသားကို ပန်းချီဖြင်၍။သည်ခင်လိုစုတ်တန် နှင့်ရေးသော်လဲ။ ဆေးရနိုင် တွယ်။ ။စခန်းနော်လိုရာကွန့်နိုင်တဲ့။ မင်းပေါ်မှာကိုကြာညွန့် သော်မှ။ရှု့ပါလိမ့်သုနိကာယ်လို့။ ရှိတယ်လို့ဟုတ်ပြီဘူး။ ။ ထပါးဟန့်။ သိကြားရယ်မကြာဘန်တော့။ ကွာရန်မှာ တူမည် ဝေးပါငဲ့။တို့ကမေခင်ခင်လေးမှာကွယ်။ရှေးတုလိုလိုထူး။ ။

ဝါရေးတော်ကြီးဦးသာခံဆိုမျှောက်ပင့်လေးဆစ်သဖြန်။

ရွှေပြည်တန်မကသေးပါတဲ့။ နေခြည်လျှံ မြအရွေးလိုပ။ အလှကလေးရယ်တဲ့ပုံ့ပုံ့ရယ်။ ။ပွဲ့သဏ္ဍာရောဇ် တသဲ့ တနှစ် ဓာတာနေက။ကညာမေတဖြစ်ကူးခဲ့တော့။နဲ့သာရေအနှစ်လူး တယ်။ပုံးထွင်တွတ်ကယ်။ ။သာဂီမှာပဏ္ဍာရပါတီ။ကာသီ ဒါဆရာပြပါတဲ့။ ဝါအရကျမ်းနှင့်ကွယ်။ ထယ်-ထယ်တဲ့ခင် လေး။ ။မွှေးစက်ရှင်ရှင်။မွှေးညက်ရင်ခွင်တင်လို့။ကာစားချော ယားရှင်ရိုက်ရှာထိမ့်။ တအားပင်ထားထင်ပိုက်ပါလို့။ပါးပြင် သွားကြွင်လိုက်အောင်-ကွယ်-ဘုန်းကိုက်ချင်သေး။ ။

ကျည်းကန်တိုရှင်ကြီးဆိုမြီးထွယ်ပိုဒ်စုံရတု။

ဝါပျောင်းပျောင်းချော်။ ရွှေညာခွင်က။မိခင်မာတာ၊ သား မင်းလျှာကြောင်း။ ရွှေကာနွမ်းရို။ထွမ်းမရှိခဲ့။မွှေးမိဘမှာ။ထွမ်းရ

ပါလည်းအောက်ရှုချင်တုံ၊ဝေးလှတုံ၍၊ နေမုံထက်စ၊ နံနက်ထကို၊ရေခွဲတောင်ကြီး၊ပိုက်ကာဆီးသို့၊ မျှော်ရီးမျှော်ရာ၊မမြင်သာခဲ့၊ ဈာပါထပ်ဆောင်း၊လွမ်းဖီးလှောင်၍၊ သွားမောင်မျှော်ရာ၊အောက်ရစ်သည်သို့၊ထမ်းကာရှုလျက်၊တသက်သက်လျှင်၊ဖြစ်လို့ပျံချင်၊မတတ်ပင်နှင့်၊မရှင်မျှောင်းမျှ၊သေါးရွှေဝကြောင့်၊ရေကပပ်ပယ်၊ရွှေကြာနွယ်သို့၊ ၊အကယ်နွမ်း၍ထိုင်ခဲ့ပြီ။ ။

အကြောင်းကြောင်းပင်၊အောက်မေ့လျှင်မူ၊ သက်ခင်ပြတ်မျှ၊သွားရွှေဝတို့၊ မယ်ကလွမ်းရာ၊ မျှားလှခွာခဲ့၊ ရှေးခါ တမူ၊တွေးခါမူကား၊ မယ့်ထံပါးက၊ လားလားမကွာ၊ စက်မွေ့ရာလည်း၊တူသာမတွဲ၊မယ့်ရင်ထဲဝယ်၊ယှဉ်နွဲ့လျက်သာ၊မျှော်ရပါ၏၊ရခါတမူ၊ရှုခါမူကား၊ဝေးရပ်ခြား၍၊ သွားလှရွှေဝင်းမယ့်ဝမ်းဝင်ကို၊မမြင်ရပါ၊တူ့ရပ်ရွာဝယ်၊နာလည်းမကူ၊သာမကူနှင့်၊ရေပူရေချမ်း၊ဘယ်သူကမ်း၍၊ဖိတ်ဝမ်းရှင်အောင်၊ သွားရွှေထောင်တို့၊ ရှုတ်ဆောင်လိမ့်မည်၊ အတည်တည်ကို၊ ကြစည်လိုက်ပီ၊အောက်မေ့ဘိသော်၊ မျှောင်းအိပ်ရွှေနုံ၊ သွားရွှေတုံ့ကို၊တူချူးမရ၊လွမ်းလိုက်လှခဲ့၊နှစ်သားချင်း၊ နေခင်ရင်းညီတွေး၊တူကလေးနှင့်၊မွေးသည့်ဘခင်၊မမြင်မျက်တွယ်၊တူ့ရပ်လယ်မှာ၊အမယ်မပါ၊ မောင့် ချည်းသာလျှင်၊ နေရှာလိမ့်မယ်၊ဖွာသွယ်သွယ်ကို၊ ၊အကျယ်တမ်း၍ငိုင်ခဲ့ပြီ။ ။

တပေါင်းဆောင်းဝင်၊သုံးခါဝင်တိ၊ လည်ချင် တော့မည်၊ထို့သည့်ကိုမျှ၊ သွားရွှေဝယ်၊ မကြွမလာ၊ ကြာကြီး ကြာခဲ့၊မင်းလျှာနွှနယ်၊ မယ်မှာတွယ်မူ၊ ကျယ်လျှင်ကားချွဲ၊ ဝဲ့လျှင်ပွဲလော့၊နွဲ့လျှင်ကားသင်၊နိုင်းလျှင်ထပ်ဆင့်၊ ကျပ်လျှင်သံပင်း၊ချောင်လျှင်လွှင်းလော့၊ ရှင်းလျှင်ရပ်သင်၊လေးလျှင်ထင်ရှင့်၊ဝင်လျှင်ကားဆေး၊ထောက်လျှင်တွေးလော့၊အရေးဆိုတွယ်၊ လူထို့ဝယ်မူ၊သွယ်တတ်မှီး၊ရှုယ်မှန်းရှင့်ကြီး၊လွယ်လျှင်ချော်၊မသိရှောင်သည့်၊ မြွေပေါင်နှင့်မှ၊ဟုတ်ယောင်လွဲသွားဝမ်းတဲ

လိမ်လစ်၊ လှ့ သနစ်ကို။ ဝင်ဝစ်သေချာ၊ သိခဲ့ဘွာဟု။ ပညာရှိများ။
မိန့်ခဲ့ထားသား။ မှတ်သါးစဘွယ်။ အသွယ်သွယ်ကို။ မယ်ငယ့်
ရွှေသွေး။ ဥာဏ်နှင့်ဆေး၍။ အဝေးဆယ်ယှဉ်။ နီတယှဉ်းဟု။
ငဉ်းစားရွေ့သာ။ ဖြန့်မည့်တာကို။ ရွှေညာရပ်ခွင်၊ မွေးမိခင်က။
ဥာဏ်ရှင်ချိုးမွမ်း။ လွမ်းတွယ်ပိုဒ်ရုံ။ ရစ်တန့်ပုံနှင့်။ ကြည်ယုံ
မေတ္တာ။ လောင်းလိုက်ပါ၍။ ချမ်းသာစီးဘွား။ ထိုသည့်များကို။
လားလားမယ်မှာ။ အောက်မေ့ပါဘူး။ သားကျူးတိုသာ။ မြင်
ချင်ပါရှင့်။ မင်းလျှာယည့်ရှု။ သားရွှေဝယ်။ မရဖြစ်ပေ။ ရဖြစ်
ပေသာ။ ဖြန့်ခဲ့ပါလော့။ ရတနာမြေတော။ ဂုဏ်ကိုးတွေ့နှင့်။ ရာနှံ
မွေ့မနှောင့်။ ရွှေကုန်းတောင့်က။ မောင့်အဘောင်များ။ ဖြန့်လာ
ဖြေားလည်း။ သားမောင်မလာ။ အောက်ရစ်ရှုမှာ။ သုံးခါဝင်စစ်
လည့်သည့်ဖြစ်ကို။ စိစစ်လိုက်တိုင်း။ မျှော်ပါမျှိုင်းလျက်။ အတိုင်း
မသိ။ လွမ်းရှိန်ဘိခဲ့။ ပျောင်းဆီရွှေနှစ်။ ဓမ္မုရာဇ်ကို။ ချစ်လှိုမဝ။
မြင်မဝနှင့်။ ဆယ်လိုက်လွှာသီ။ သားမင်း ငယ်ကြောင့်။ ။
အမယ်လွမ်း၍ ဖျှိုင်ခဲ့ပြီ။ ။

ငင်းဆိုဗိုက်ဖုံအမျှားကောက်စကြွာလည်ရတု။

နွှမ်း၍ ရွှေပိုင်။ လွမ်းမပိုင်ခဲ့။ ရင့်ခိုင်သည့်သာ။ အသနန္တာဌ။ မြတ်
စွာသုရား။ နိဗ္ဗာန်လားသောင်။ တရားသံဝေ။ ပဟုမဖြေ၍။ ပူလေ-
သည့်တူ။ မင်းမြူမြူကြောင့်။ ဖျိုက်လူမြိုင်မြိုင်။ မျက်ရည်အိုင်
လျှက်။ ယိမ်းယိုင်ကိုယ်လှုံး။ ကြိမ်စီးအုံးသို့။ ရွှေနုံးပျောင်းမျှ။
လွမ်းဟူတလျှက်။ အလှမင်းလျှာ။ ရတနာကို။ လာရှာတူဇာတ်။
သိပါလျှက်နှင့်။ ဖုံမကြွင်နှာ။ မပြေပါ၍။ ရောက်လာနီးနီး။
မြေပ်လင့်ကိုးလျှက်။ ပျောင်းညှိုးနွမ်းသွမ်း။ မျှော်ပါမွမ်းသည်။ ။
လွမ်း၍ ဝေဆာဖျှိုင်တော့သည်။ ။

လွမ်း၍ ဝေဖျှိုင်။ ထမ်းမပိုင်ခဲ့။ တုန်းခိုင်မြတ်စွာ။ နိဗ္ဗာန်ရှာ
သော်။ အဓာတသတ်။ လောကနတ်တို့။ မတ်ဆိမ္မာပေါင်း။ ဒေးယဉ်

ဖြောင်းလည်း။ ဖြောင်းဖြောင်းထက်ရွှေ။ လိုတူမွေ့သို့။ချစ်၍မပြယ်။မောင်မိမယ်နှင့်။မောင်ငယ်ရှုတွေး။ လွမ်းတွယ်ရေး၍။ဆက်ပေးသည့်စာ။မြင်ရပါလည်း။မျက်နှာမြူဝင်။ ရွှေလမင်းသို့။ကြော့ရှင်းရုပ်တွင်။ မင်းရွှေစင်ကို။ မမြင်ရသေး။သည့်အရေးကြောင့်။မူထွေးဗျာဝေ။လွမ်းမပြေခဲ့။ ဗြုညာကျွာလမ်း။နှလုံးပန်းသည်။ ။ထမ်း၍တွေကာမှိုင်တော့သည်။ ။

ထမ်း၍တွေမှိုင်။နွမ်းမပိုင်ခဲ့။ရိပ်မြိုင်ဝန်းကျင်။မဉ္ဇူပင်နှင့်။နှင်းပင်မည်း။ခတ္တာပိုးလည်း။မိုးယံကိုမလင့်။ပင်လုံးပွင့်သော်။သခင့်ချစ်သူ။ မင်းမြူမြူကို။တွတ်ယူနေကြ။ စိုက်ခေါ်တလျက်။ညှဉ့်ဆင့်ဇော်တွင်။မောင့်ရုပ်သွင်ကို။ ထင်လာရေးရေး။အိပ်မက်ပေးခဲ့။ရွှေသွေးမြနှယ်။ဂုဏ္ဍာသွယ်ကို။ အကြယ်မှတ်ထင်။နိုးပါလျှင်လည်း။မင်းရှင်မတွေ့။ဖြစ်ဖြန်ရွှေ့မို့။ရှေ့ဖြူဘဲ။မောင်တို့ထီကို။မြော်ပါမြော်ယင်း။မျက်ရည်ရွှမ်းသည်။ နွမ်း၍ငွေကာယိုင်တော့သည်။ ။

စာဆိုတော်ဦးတုန်းဆိုအမျှော်ဝိုက်လေးချိုးကြီး။

ဗျာဝန်သာဘွားတော့တယ်။ချစ်အသားပုံဗိုလ့်ို။တုန်ချိုလေသွန်းငယ်က။ကြွေကျွန်းရော။ ။ရွှေသဲငယ်ညွှတ်ကြောင်း။ ထွတ်စွတ်ကာယ်ခင်သည်။တို့မြင်မြှာသာဒိ။ ကြာရနတ်လဲ။ မမြတ်ကာယ်တို့ငယ်။သုစတေဟု။မှတ်တွေထင်တုံး။ညှာနွဲ့ပုံနှင့်။ လျှံဝလျားသီ။မရစ်ကာယ်မှီသေးကာ။နှောင်းဘီဇွဲသရေကို။ သမြှတရေခွဲလို့။ချစ်မြိုဦပြန်ရတယ်။ ဝေးခွာရက်ကြွာ။ ။လျှံတဆောင်ဝယ်။ ဗာထိဆောင်တုန်းလျှပ်။မွန်းမတ်မတ်ဗျာ။ ရွှေချုပ်ကာယ်ယခု။နွမ်းသောပုံသို့။မြတ်ပုံကောရှင်။သွယ်မြရင်သဲ။သင်မသိမ်းနှိုင်း။ ညွှတ်ပိမ်းယိုင်နှင့်။ မှိုင်ပေယောင်မျှတ်ကြွေ။ မြော်ယောင်သာခွေထိုပ်ပ။ တွေကြွင်လျှာငယ်။ မွေကာကြီ ဗိုးနှင့်လိုက်ပါသီ။ ။ရိုက်ရေငယ်တုယ်မျှ။ လက်ရွှေလှနှင့်။ ယံ့သတွေမှာ။ချိုးမှတ်ခါနှင့်။နေရှာရစ်ကာယ်။ မှာရမယ်လဲ။ စွဲခွာယ်နှုတ်ဝင်။

မိန်းမယာင်မို့။နောက်ငင်ရွှေကော။ထင်းတဲ့ဝေနှင်း။ ညွတ်ခွေညိုး ငယ်။ သနားသာကြွယ်တော့တယ်။ လွမ်းပြယ်မှုဖြေရန်ကို။ ဘယ်ရွှေဥာဏ်ရှာလို့ထားနိုင်နှင့်။အေးလျော့နေမျိုး ။

ငှင်းဆိုအမျှော်ဝိုက်လေးချိုးကြီး။

မျှော်မယောင်သာ ကျွန်းတော့တယ်။ ဆောင်လွန်းဇွဲမော့ ကာ။ခွေတော့ချင်။ ။ဘောင်နန်းငယ်ပတ်ခါ။ရေယဉ်ငယ်ဖြာ သည်။ဇီလာရုံကြွ်နန်းဘုံမြို့မှာ။ဆွေတို့မျှော်နေ၊သည်ရှိလေဟု။ ဆွတ်ကြေညိုးငယ်။ မျှော်ရိုးသာကြွယ်တော့ပ။ နှင်းချယ်တဲ့ ကေသီမှာ။ဖန်လီကြွဲမြိုကူးလို့။ညွတ်နွှဲ့မျာဝန်ပွားပေါ်တီ။ အေး လျှဆွတ်ကြွင်။ ။မတွေလာငယ်၊ စေ့ခဲ့သေးမြွတ်။ သက် နိုင်းမှတ်တဲ့။မျှောက်ချင်ကာယ်ဇာဖြိ။ရွှေဒုံးမိုလို့။ကြွဲညီမှုံဆွေ ဖော်သက်ဝေလဲ။မျှောက်ပြေသည့်မှာ။ ဆေည်လာမို့။ သွယ် ဖြာဖြိုက်ပိုး၊ အလွမ်းသာပိုတော့ပ။ တကိုယ်ခင်ငယ်။ ထဝင် ကြည်နူးမျှဆွတ်တယ်နဲ့။ ။ထီးခေါင်ငယ်ရွှာနှ။ ထိုင်းမညလဲ။ ဝေးရွှာသတုံ၊ ခက်ဆုံးကြိုလို့။ ဈွတုံရွှာနီ၊ကိုရိပြည်မှာ။ ချစ် ကြည်အခေါင်။ရွှေမျှားနောင်ကို။ဘယောင်ငှားလေ။ စိတ်ရှား သာဝေတော့တယ်။နှင်းရွှေတဲ့လှိုင်ဂုံမှာ။ မှိုင်ပုံကိုဖြေလို့ညှိုန်း လာရှုံ့။ခွန်းပြိုင်သံ့နွဲ့။ ။

လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်ဆိုအမျှော်ဝိုက်ဘောလယ်။

စိန်ခြူးကြာညောင်း။လရောင်လင်းပါလို့။မှန်ချွေမြို-မြိုတင်း ရယ်ကာ။မယ်ခုမျှော်။သုံးချက်စည်တော်။ရိုက်ဆော်ညှင်း၊တယ် လေး။လင်းပြန်လုနော်။ ။သဇင်သင်းပါတဲ့ခင်းညွှဲပေါ်။ လွှာ နှီးမယ်မျှော်လို့။တကိုယ်တော်ထူး။တွေ့ရာစိတ်ကူးပါထို့မူးရွှေ လက်တင်။ ဖြစ်ရှေးကုန်စင်။ တဝင်ကုန်လေ၊တယ်။ တွေးကြွေ လိုက်ရင်။ ။သဲရွှာတော်ရူးပါစေ့။ ဆိုပြီးကာယင်၊ ခင်လေးကို ဆောင်ကြွင်ငဲ။ သည် သက် တွင်တဲ့။ နောင် ရှု့ ရွှေပါဘု။

ယုံတော့မလေ။ ဖြုံ့ခုမတွေ့သိဟာဆင်တယ်၊ ဗိုးညာဖြင့်နေ။ ။
နတ်ဒေဝီဗျားသော်လဲ။တပါးမသွေ။ရှစ်ဖြပ္ပါဒြေပါလို့။အောင်
ဓလျှာညွှန်း။မတ်ခြေဝန်းငယ်နှင့်။ရေသွန်းတော်ခါ။မပေဟသိစံ။
ဒေဝီထပ်တယ်။ဦးဆယ်တစ်ရံ။ ။ကြင်ကြင်အသား ပါလို့။
သအားတော်သန်။ ရမျှားမှာမှုတညာထိနှင့်။ထူတပြန်ချော။ဖြူ
တော်မှုအားရန်ကော့။မျက်တားတော်သုံ။မချစ်ဖြင်ဖြင်။သခင်
တိုယ်တော်မိမ်းတယ်လေ။ဗိမ်းဗိတ်လို့မျှ။ ။သဖြန်။ ။အချစ်
တိုယ့်။ပုံပါငဲ့အလိုး၊ ရှောင်တွဲ့နေပျော်လို့။ မကြည်သော် မျက်
တော်ရ ံ။တယ်။ဘယ်တွက်ကြောင့်မုန်း။

ရင်းဆိုအမျှော်ဗိုက်ဘောလယ်။

ပဇ္ဇုမြားရှက်ရုံ။ပုလဲဝုံသန်းပါလျှံ။ဗိန်မျှုကိုက်ပန်းငယ်နှင့်။
ကြာနှင့်ပေါ်။မွှေးစက်မပျော်။ဟာလိသူရိန်ကွန်းငယ်လေး။ထွန်း
ဖြန်လျှနေဘ်။ ။တြွလာဒရုံမှာလ။ပုံးရရမျှော်၊ ညာနန်းဘမရော
ပျော်ကာ။မှာဝုံတော်ခြား။ ။ဖြူတော်မူ အားပါပေ့။ သနားမ
ညာ။ရှည်လရက်ကြာ။ ဗျူလှာတော် ဖွဲ့တယ်လေး။ ဆဲကြွ
တော့သာ။ ။မခွါခဲ့တူးပါဘူ။ ကြော့မှုး လက်ျာ။ဆက်တိုင်း
ငယ်ထံသာကာ။နှံပန္နာထူး။ကံ နှစ်ဖြာကူးရှာတဲ့။ ဖူးမြှုညွှန်ဝုံ။
ချမှတပုံ။တယ်နတ်မျိုးငယ်လေး။ညိုးခိုက်နှင့်ကြီး။ညဉ့်ချုပ်တော်
ဝေးသူရို။တွေးပိုက်မလုံ။နတ်မှူးငယ်အမျှုန်ကာ။ဗိန်ဗိန္ဒုန်လင်း။
ညှိုးမာန်ဂုဏ်ခင်းပါလို့။စစ်ကျင်းခါကျိန်။ မေရုရုသိမ်။ရွှေဆိုင်
ထုမှာလေး။မှိုင်းဖြို့လှမှိန်။ ။ရွှမငဲ့ဝေရို။ ရုလဲအမျိုန်။ ရစ်သန်း
ခါနဂါးလိပ်နှင့်။ မြတ်ပိမ်ဖြာမှိုင်း။ ဝံဓေယျာတိုင်းဆီသို့။ ကွန်
လှိုင်းဆင်လာ။နေ့ခင့်သက်လျှာရှည်ပျော။ မကြွလာတိုင်းကိုလေး
ဆိုင်းရွှာပျော။ ။

ရင်းဆိုအမျှော်ဗိုက်ဘောလယ်။

ပုလဲမြိုင်ရုံ၊ ဂုဏ်နန်ခြားပါတဲ့၊ နလျှားရှပ်ကြူ မြခက်သွယ်။
ဗျူကိုနှရိရှုပ်ချိဆန်းတယ်လေး။ ပန်းအုံဖြင့်လယ်။ ။ထင်ထဲ

နှီးငယ်နှင့်။ မျှော်ကိုးယောင်ဘွယ်။ သက်ဆုံးတိုင်ကြီးရှယ်တဲ့။
ဒွါဒသွာယ်တုံး။မြတ်ညာဏ်သုံးပါးတို့။ကြောဘုံးကောသီ။ထုန်းမွဲ
သွင်ပြင်–လိပ်ပြာဝေးတာယ်။ဆွေးပို့ခဲ့ပြီ။ ။သဲရွှေဘွင်ကျွမ်း
စေပို့။မယ်လွှမ်းမျိုနံမီ။ရွှေဝကြောရုံနှစ်လီပ။ ထိသိမမြန်း။ခိုင်မော
လာပန်းငယ်နှင့်။ စက်ခန်းတော်ဘုံ။မော်ထွန်းသဍ္ဍာ။ ဆောင်
တော်တွေ့မှာ၊ ပုံးတွေ့ခကြိုး။ ။ရွှေယုန်ရည် တောင်းပါပေါ့။
ခါနှောင်းတော်ပုံ။ရှေ့ကျွန်းဗိဟာဘုံက။ထွက်ပေါ်လို့နီး။ သုံး
ဘုံရိုက်တီးပါပေါ့။မျှော်မမြင်။ ရွှေကြက်သံချို–ဆော်လာဘွင်း
တယ်။ထင်းမယ်ထိုပြုင်။ ။

အိမ်ရွှေမိဘုရားဖျိုင်မင်းသမီးဆိုတေးထပ်။

ပုလဲရည်ရွှေဥ။သိမ်ပြဒ်မျက်လွှာ။ ကိုးမျက်ပွင့် သဍ္ဍာ မှာ။
ဖျှရိပ်ကြွာ–ကြွရှင်း။ မျှော်မြိတ်လို့စက်မပျော်။ ဖျှကိုယ် တော်
ထုန်းသူ့ကြောင့်ပန်း။ ။ဖာသလ်နန်း။မြင့်ဦးခိုင်။ ပြည် မတ္တာ ဝိုင်
ခန်း။ ဘယ်ဆောင်မှာ ဝံပယ်မြန်းလေသီ။ နန်းရွှေလုံးကောသီ။
ကြွလာတော်မူနိုးနှင့်။ တိပ်တိပ်ခိုးမျှော်မိပြန်ပြီ။ ။လွှမ်းရက်
နှင့်ဆောင်ဆီမှာ။ ကြက်သံညီ ဆော်ကြောင်းလို့။ ရွှေမောင်း
သည့်ခါဆော်။သင်းလွှဲပေါ့နော်။ ဇမ္ဗူလုံး ဖာသလ်သော် မှော်
ငယ်။ကြွလာတော်မူခဲ့ပါလေး။ ။

ရှင်းဆိုတေးထပ်။

ခြံသော့်ခံ ရွှေရုတ်ကွင်း။ မယ်ဆင်းလို့ ရှုမျှော်။ နေ့မင်းမင့်
မြဲဒ်မျော်ရယ်။ကြွလာတော်မူတဲ့။ ပဲ့အာညွှန်ရတည်ဝုံကို။တူမြဲ
ကာလွှမ်းစက်ချင်နဲ့။ ။ဘယ်ဆောင်ဦးဘုံပေါ်မှာ။ပျော်တော်
ဆေမူသဲ။တိုယ်ကာယောဗိတ်ထဲ။ဖွဲ့ဝေငံ့တဲ့နတ်တွေ။လာစေရန်
မိတ်တော်နိုးလိုက်ပ။ရှိခိုးရွှေ့တောင်းပန်ရှဲလေ။ ။ကြာခြည်
မြတ်အာခြုံကို။ သာလေပြုဝင်ခတ်တော့။ မောင်တော်မြတ်
ရာပြီတင်။စမ်းမိသည့်ခင်။ ရိပ်ကြွခကြွဲ တွေ့ခင်မှာ။ သာခြင်
ဆောင်လွှမ်းပါထီလေး။ ။

မြင်းဆိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဆိုတေးထပ်။

ကြာသင်ပြောင်ရိပ်နှန်း။စိတ်ပန်းတို့ကိုယ်ကြေ။ မိတ်ခန်းမှို မျှိုတမေကို။ညှိုပလေနတ်မင်း။ တည့်းမှမထူးလှာတယ်။ နှမ့်းဝ မှေးတဲ့အခင်း။ ။စေတသာဂိ နွယ်မြိုညွှာကို။ ကယ်မပါလက် ငင်း။ ဘယ်ကဟာအချက်လင်းမယ်သိ။ ဆက်သွင်းသည့်စာ ချွေ။ အကြောင်းခံ-ပေါင်းနှံ့သ။ တောင်းပန်ခ ဦးညွတ်လျက် နေ။ ။အိပ်မက်ထူးအနိတ်ချေသည်။ နိမိတ်တွေကွက်ဆန်း နှင့်။ ဝက်ခန်းမှာတင်မြင်အောင်သာ။ လင်းပြလိုက်ပါ။ ဖော် ပ-တဲ့သော်တာ့ညှာမှာ။မျှော်ရတာသေလှူပေါ့လေး။ ။

၎င်းဆိုတေးထပ်။

မျှော်ရသူပန်းလှပေါ့။နွမ်းလျလျချွေမှိုင်။ ပန်းကြာကြွေသွေ ဆိုင်မှာ။မပြေနိုင်စိတ်ဇော။ နှင်းသတ်တဲ့ရေဝဆောင်တွင်း။ တ ဘေမောင်တုန်းသုတ္တက်မော။ ။သာနိုးနှင့်မြကဘီလှာ။လှမဒီနု ချော။ကျနာရှိချိန်စေသို့။သဘောကမထင်။ရွှေပဟိုရ်နှစ်ချက် တီး။မျှိုမောင်ကြီးကြွခဲ့ပါ့ရှင်။ ။မိန်းချူးကြွေ မှန်တင်မှာ။နှံ့ ဆင်ကာဟန်ကြွားလို့။ စကားမြေမြေလယ်လယ်။ ပြောချင်လှ တယ်။နှစ်ကိုယ်တွေ့မှ-မေ့မျက်ချယ်ရယ်။ တွေ့လျက်တကယ် ဝံ့စားမယ်ပလေး။ ။

၎င်းဆိုတေးထပ်။

ချွေမျက်နှာရှင်ပြ။ မမြင်ရရက်ကြာ။ နှင်းခတဲ့သဏ္ဍာမှာ။ စက်ပါသော်ပျော်ဘူး။ လင်းကြက်က တွန်ဆော်။ ပွင့်နှင်းစည် တော်သုံးချက်ကကျူး။ ။ရွှေပုံမှာ လက်တင်။ ဝက်ခွင်မှာ ညစ်ညူး။ စိတ်ငွေ့ငွေ့တွေ့ရေးလို့။ ချစ်အူးကြောင့် ခင့်ကိုယ်။ မြူမျက်ရေယိုကာဘီး။ဖျာပါဒီးထင်ထင်သာပို။ ။ပြောင်သဏ္ဍာ ရိပ်ရိမှာ။ မှုပိုပိုမွှေ့တုံးမို့။ ညည့်သုံး ထဝက်ပါသော်။ မော်းမှိတ်

မပျော်။လေသို့နှင့်တုန်းမော်မော်ရယ်။မျှော်ယောင်သာမျှော်မိ တော့လေး။ ။

အနော်ရတ်နန်းမိဖုရားဖြူကလေးဆိုအမျှော်ဝိုက်ရွှေချိုး
သဖြန်။

နေမြိုန်မြိုန်။ ဆင် ပေါင်းတော်ရွှေပုသိန်နှင့်။ လာ မြိန် ထန် ပေါ့။ ။ထပ်ထပ်ကယ်မျှော်။ ဖြူသာဝိကယ်ဆောင်တုံပေါ် ကာ။ အကြို့တော်သည့်မယ်ထောက်ရတယ်။ ကိုယ်တော်ရေ။ ကျိုးခေါက်ပြန်ပေါ့။ ။

ငင်းရေးအမျှော်ဝိုက်လေးဆစ်သဖြန်။

ကြာချည်ရန်။နာရီပြန်ပဟိုရ်ညီတပ်ပါပေါ့။မျှော်မှိတ်လို့စက် ပါသော်။ ရေးမျှမပျော်။ ။လာနိုးရယ်ပျော်။ ကြာ မော် မြဲ့ ဆောင်ထီး။ ။ရွှေတော်တော် တညာတ်မွေ့လို့။ မလာ နေ တာရှေ့ဖှာတာကြောင့်။တွေးရခက်ကြီး။ ။

မြင်းခြံမြို့ဆရာနိုင်ဆိုအမျှော်ဝိုက်လေးဆစ်ဘောလယ်။

ညနေချိုးချင်ပြင့်။ မမေက မျှော်မိတယ်။ ။လာ- မလာ။ ထင်စားတာတွေကြောင့်၊တာရှေ-ကြာလေသေးတာမို့။ညာမေ မှာဗျာမွေ့ရေးတွေနှင့်။ ကြာလေ- သာလေတွေးတော့။ ဒေးလု လုန်းကြွယ်။ ။ရထက်တော် ဝိုပါသမျှဟာမို့။ ခက်သနော်လို ရာကျန့်နိုင်တုံ။ဟိုတစ္ဆာခုရယ်ကမဟာဘွယ်။အခါလယ်တိုင်လို့မှ ရောက်လာဘူး။ ။လေးမမှာ- မေးရတာလှုံ့ပေါ့။ ဘုမတုံမြင် တန့်ရေးတာမို့။ဘူးဘဝံ့ဝင်္ကေပထင့်။ မှုံ့တင်စံမပြန်နိုင်ဘူး၊ အ မယ်မင်းဝေးကတည်းမှာပြင့်။မင်းရချော်ပြီဘူးဟါမို့။တွေးကြွရို့ မေမယ်မှာဖြင့်မူးမှာပေါ့။ ကိုယ်တော်ရေ။ညိုမွှေ့ထဲ့ဘာဝ။ဝိဘော ဒဟာမို့။ထိတေကာစပြန်တော့-ပရိဒေဝ၊ဒုက္ခ-ဒေါမနဿ။ဥပါ ယာ့သဟုထိုအင်သော။ဆဲ-သည့်မီးတွေက။ ရန်းတွေ သမ္မတ

ရယ် နှင့်မနီးလေသသျှကာသာဖြင့်။ အသည်းတွေကဆွဲတာမို့။
ထိပ်ပြေလိုမရနိုင်ဘူး၊ နှစ်မမှာဖြင့်ပျက်ပျက်ပျယ်ပျယ်ရယ်နှင့်။
သွက်သွက်လယ်အောင်ကိုယ်တော်ရဲ့ရှ။ ။

ရှင်းဆို-၁၂-လသွဲ့-၄-ဆစ်ဘောလယ်။

တန်ဆောင် မုန်းဆီက။ မောင်တုန်းကိုထဲ့ မျှော်မိတယ်။
နှစ်ခွေ့ကျ။မျှော်ရသူမလာသိုလို့။ထပြာသိုလ်တပိုတွဲ့ငယ်နှင့်။
ရှောင်တွဲ့တာမိန့်တပေါင်းကို။ပြောင်းပေါ့သက်ကယ်။တန်ခူး
ကုန်း၊ကဆုန်ကျပြန်တော့။တဦးလို့မကြိုရတာမို့။နယုန်လဆီက
သက်ဝေရယ်။ မျက်ရေလယ်ပါလို့ဝါဆိုကြွ။ လဝါခေါင်၊ကြွ
လာပေါင်-တော်သလင်းရယ် နှင့်။ မျှော်ရင်းမိုက်ကျွတ်သီတင်း
မှာတော့၊ လွတ်ကင်းခါ ဇလာပယ်လို့၊ မဟာဦးယ်သခင့်ရဲ့
ကောင်းပါပေ့။ ကညာမယ်ယဉ်နွဲ့နှောင်းမှာရှင်။ အမယ်မင်း
ပေါင်း-ထဲ့နှစ်လ။ ဆတဲ့မကျနိုင်ဘူး။ အရွှဲ့သမ္မတကြိတယ်လို့။
နှမမိတ်အကူ။ ။

ရှင်းဆို-၁၂ထသွဲ့-၄-ဆစ်ဘောလယ်။

လတန်ခူး။ ဝဉီးကလာမဲ့ထင်။ ။ကဆုန် တရုံကွာထဲ့ဖြင်။
နယုန်မှာ မလာလိုလို့။ ဝါဆို-ဗျာဝိုလို့ ဆွေးမိတယ်။ လေးမဲ့
သခင်။ ။လဝါခေါင်တော်သလင်းမှာတော့။ ကြွလာအောင်
မျှော်တော်ကင်းရေးသီတင်းကျွတ်-ယွင်းချွတ်အင်။ ကင်းလွတ်
ဝင်ပါပေ့တန်ဆောင်မုန်း။ ။လနှစ်ခွေ့။ ပြသော်ခေါ်တခါပိုမို။
လပြာသိုလ် တပိုတွဲရယ်နှင့်။ ချိုတွဲ့တာ မိန်တပေါင်းသာမို့။
ကိုယ့်တွဲ့တာမိန့်တကောင်းရယ်နှင့်။ ဆောင်တွေ- ညောင်ရေ
လောင်းပေမဲ့ကွယ်။ အမယ်မင်း-ပေါင်း-ထဲ့နှစ်လထုံးချေပေါ့။
သယ်တော့မှ ပေါင်းလဲ့ ကျနိုင် မထင်ပါဘူး။ နှမ မောင်
တသုန်း။ ။

ငှင်းဆိုရှုနှစ်ရေ့ထွဲ–၄–ဆစ်ဘောလယ်။

ဟိုရွှေသည့်ရွှေနှင့်၊ ကိုယ်ရွှေ့လို ရက်တွေကုန်။ ။အခါ ယွှင်းပါတိ။ တနင်းရယ်ဂနွေမတော့၊ သနင်းတွေသိသိဆိုင်းပါ အုံး။ရက်ပိုင်းကိုထူခွာလို့။ တနင်းလာအင်္ဂါကူးတဲ့ဖြင်း၊ ကိမ်း ဆိုက်ခါ မဟုတ်ဘူးရယ်လို့၊ စိမ်းလိုက်တာ ဗုဒ္ဓဟူးမှာတော့။ ထူးလိုထူမှံ့။ ။ရွှေသရော ကြာသပဒေး မှာလ၊ မွေ့ စရော မသာသေး ပေါင်ဘဲ့။ ခါပေးရွှေ ရောက်လာကျူ။ သောကြာ ကုန်ပါလို့စနေဝေး။ ။ရှက်စဖွယ်၊ ကြက်သားငယ် ကြက် မယ်ကြီးတို့လို ဖြက်ဖြယ်ဖြယ်ရက်လယ်လို့ပြီးချေပေါ့။ ခက် သကွယ်ဘက်နှယ်နှင့်နှီးရပ။အမယ်မင်းတထီးတဖြောက်–အ မောက်အမောသွေးရယ်နှင့်။ တသီးတပေါက် မထောက်မစ ရေးတွေကြောင့်။နှစ်မခရ–ခရီးမရောက်နိုင်ဘု–သည့်တောက် အခါရွှေး။ ။

ငှင်းဆို–၄–ဆစ်ဘောလယ်။

ကံဇာတာအချေမှေးဖြန့်လို့၊ ဟန်မပါတမေ့နှင့်ဝေးရတော့။ ဖြေမငေး နိုင်ဘုနော်၊ ။မေ့အတွက် ပါကလ။ ရွှေဆက် ကာယ် နှာရှိနှင့်။ဇာရထည်– ကြာမြည်ရိပ်မှာလ။ တသာဂီယာယိမှ မှိုဘ်နိုင်ဘု။ထွေးပိတ်နှင့်မျှော်၊ ။မစက်နိုင်တဘောတ်မှာဖြင့်။ ရထက်ဆိုင်အငွေခလှာခြည့်။မေမကိုထဲ့အာချံပေါ်။လာဝုံသော်မှ ရပမလား။ ။မသိပေါင်– တမိဆောင် ဖျာပါလိုင်လို့။ ရတနာ တခိုင့်သဇင်ပန်းကိုဖြင့်။တကာမ္ဘာတိုင်အစဉ်မှန်းမေ့မဲ့။နှစ်မရော၊ ဝေခန်းမကျှန်ိုင်ထု ဝေးရဖုံးလျား။ ။

ငှင်းဆို–၄–ဆစ်ဘောလယ်။

ဖြေမရှင်– သော်တာကထိုးမှာဖြင့်၊ တနေ့ဝင်– ပေါ်လာနှိုး ရယ်နှင့်။မျှော်ခါတိုးပါလိုနေရတယ်။ ။ခက်နွေလာသရွှေ့တာမှိုး။

ရက်တွေရွှေ့လှာပေါ့၊ သက်သေမှတွေ့ရတော့မထင့်။ မမေ့နိုင်
မှုတန့်ဘူးရယ်လို့၊ ရမေ့ပိုင် ယူ ညှာထိ ကျူးဖိ၊ ရှူးစေ့ တုန်း
ကြွယ့်။ ။ယုံပျော့သခင်ကောင်းကိုဖြင့်၊ ပုံပြခါတင်မဆောင်း
ပြီဘူး၊ အစဉ်ပေါင်းမယ်လို့မျက်ရွယ်၊ အသက်ကွယ်တော့မျှ
အိုမပျံး။ ။ဆန္ဒပင်၊ ကြိုရအင်သဟာဒလောက်တောင်မှ။ တ
ယောက်မောင်နေနိုင်လွန်းပေရဲ့၊ အကျွန်းတွင်ရွှေရာရေးဟာ
မှို၊ မလွန်းခြင်နေပါသေးနိုင်တုံ၊ ညွှန်းတင်ခါငွေလှာပေးရတယ်၊
အမယ်မင်း ဆွေးအင်ခွဲ တုံးဟာမှို၊ မောင်ကြီးရေ-မြေးမြင်လွှဲ
အုံး။ ။

ရှင်းဆို-၄-ဆစ်ဘောလုယ်။

လေသည့်ရက်- ရေတွက်ထို့မထိအင်။ ။သည့်အရေးတွေ
ကြောင့်၊ မဖူးပေါင်ငွေသဇင်ရဲ့၊ ဘေခင်တို- ချောင်မျှော်ထိုရမ်း
ရတော့၊ နေဝင်လျှင်ဆောင်တော်ခန်းထိကာ၊ ထမ်းတာ-နေ့ဝင်။ ။
ရေးမပိုင်ဖော်ကျွာဇာတာမှို၊ မဖူးနိုင်မျှော်ခါတရတော့၊ သော်
တာလမောင့်ရှုပ်သွင်၊ မြင်ချင်ရ မြင်ချင်တိုင်း။ ။မျှားတာလေ
တရားမမွှေ့နှင့်၊ ရဝေစံကြည့်သာတဲ့အရွှင့်ကိုယ၊ ဖြေဖြန်
တယ်-သည့်မှာမသင့်နိုင်တုံ၊ အမယ်မင်းအကြောင်းမချင့်ဆိုင်း
သူနဲ့၊ မောင်ကြီးရေကောင်းကင့်တနိုင်း။ ။

ရှင်းဆို-၄-ဆစ်ဘောတယ်။

မနက်ခင်းထိကာ၊ သက်နှင်းကိုတဲ့မျှော်မိပါ၊ ။နေ့လယ်ကျ
ပြန်တော့၊ မျှော်ရထူးသေမလောသို့၊ မောညှာမကြည့်ရှုနိုင်တုံ၊
မွေ့ချပါသည့်အရေးတွေနှင့်၊ ဆွေးရသည့်တာ၊ ။ညနေအခါ
ညနေစောင်းပြန်တော့၊ ရွှေစရာရှိတန်ကောင်းရဲ့လို့၊ မောင်း
မေ့လျက် မျှော်မိတာ၊ ထနေသာ ဝင်ချေပေါ့ မောင်မောင့်
ကွာဝေခန်း။ ။ယခုလို့၊ အမှုရှိနေ့တွေရွှေ့မှာဖြင့်၊ ကော တိုင်
မမြင်ပါတဲ့ အချုက်ကာယ်ကြောင့်၊ ယနေ့တိုင် မရှုပ်ပါလျက်

ကာယ် နှင့်။ မမွေ့နိုင်သည့်ဘက်မှာသော။ အမယ်မင်းရွှေချက်က
လျှမ်းတော့မို့။ လေးဘက်ကျပန်းလှေပေါ်။ မောင်ကြီးရေ မငေး
ရတက်။ အဆွေးဘက်ပါလို့။ မြေးမဝက်နိုင်ဘူး-ဆိုကိုယ်တော်ရှဲ
မြင်လှဲ့စမ်း။ ။

စံကျောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးဦးစန္ဒိမာ
ဖြန့်လွှန့်တော်မူရာ။ ဝေဿဆရာကြီး
ဦးပုညဆိုပိုချင်းရှည်-၄-ပုဒ်။

သခင်လေး။ အောင်မြေနဂရ။ ကဗ္ဗိလမှာ။ ဥဂ္ဂါကာနတ်။ သား
ဩရသ်လျှင်၊ မုက္ခပါတ်အရောင်ဂါဝါငယ်ပြောင်သည့်။ ညာ
တောင်ဇမ္ဗူ။ ရှစ်ဆိုင်ငယ်မိုးလို့။ ဗိုးတော်မှုသည့်။ တရှာနန်း
လယ်။ သမ္မတထုန်းလျှံ။ ကစ်ဦးစံတဲ့။ သည့်နိန္နယ်မှာ။ ရှစ်သွယ်ထီး
ရှိုး။ လျှည့်ပေါက်မမြင်။ ရာဇဝင်ဖြင့် ဦးကောင်ငယ်စိုးလို့။ မျိုး
သိဗ္ဗူ။ သာဂီဝင်ဇာတ်။ သိဂ္ဂျာတော်မြတ်ပါတဲ့။ နတ်ဘုံကြွ
ကြောင်းစဝယ်မှာထွေလာ။ ဆယ်နိုင်ငယ်ရှုပ်ပါတဲ့။ လက်အုပ်
ကြံ့ဝါတို။ ချိုကာသျှောက်ထင်လိုက်ပမယ်။ လှသည့်တတောနတ်။ ထုံ
ဖြူသဒ်ကာ။ တပေါင်ကာယ်လှယ့်လယ်။ နွားဝယ်ဆင်တော်မှုလဲ့
လာ။ ။ ရွှေမန်းရယ်ပြည့်သူ။ တွင်းဦးငယ်လျှာသည့်။ ဒါဝ်ပူကုံး
ငယ်တဲ့လေး။ ထုန်းဘုရား။ ။

သခင်လေး။ ရစ်ဆွေသည္ဘာ။ မြသိတာနှင့်။ ဇေရာရုံကြို။ အနုမ္ဗိ
ရန်။ ချိုးမိုနန်းနှင့်။ ရွှေခန်းကြို့မှာ။ လွှမ်းမှိုရေးသည်။ စံတည်မလွှင်း။
ကိုးအခင်းတိုးတုံး။ ကူတိုးလုံးနှင့်။ ကိုးတုံးငယ်သာနစ်။ ကိုးကျုံး
ငယ်ရှစ်သည့်။ ကိုးဆစ်ကာယ်အင်းရုံ။ ကိုးကန်တိုးပြွန်။ တသွန်
ကိုးထီး။ သမိုင်းငယ်ဝင်သည့်။ ဆင်တိုးစီးနှင့်မင်းကြီးတော့မည်။
လက်ရုံးဆန်နှင့်။ ဗိမာန်ငယ်တည်။ ဆက်ရှည်ဝပျား။ ရွှေခန်းငယ်
မြှင်းမို့။ ဇုဏ်မချိုသည့်။ ကြို့မြှေပါးကာ။ ထန်းပြွာငယ်မှာသည့်ဘာ။

သဲဖြူဌေးဝင်း။ ချောင်းရေရှင်နှင့်။ လွမ်းမင်ငယ် ပေါက် ပါတဲ့ ကြက်မောက်ရွာတို့။ဆရာတုန်းလျှံ့။မငဲ့ပါတဲ့။မျက်နှာငယ်တွဲ လို့။နတ်ပွဲငယ်စီ။ တုန်းပြန်မြိမ်းခဲ့ပြီတကား။ ။ရွှေမန်းငယ်မှ ပြည့်ရှင်။နန်းဦးကင်မှာ။ရွှေပင်လိုမိုက်ပါတဲ့။မကိုရှင်ဖျားလေး။ ။

သခင်လေး။ ချက်ကြွေစေတီ။ ရွှေခန်းငယ်မင်္ဂလာ။ ကြက် မောက်ကာယ်သာသည်။ ရွာသီရိမှာ။မွေးမိငယ်တော်။ ခမည်း တော်တို့။ပံ့ပျော်နှိုက်ရ။ ရေညှိဝန်းရှက်။ကျွန်းတဘက်နှင့်။ ရွှေ ချက်သိုက်တို့။ပုဂ္ဂိုလ်မျှော်နေါင်။တွင့်တုန်းခေါင်ငယ်။မရှောင်သင့် ပါ။သခွေမှုလ။နှာလျှော့ဟု။ မိဘရွာကို။လောကျွာတော်နေ၊ တေရ် တုန်းဝေလည်။ဝက်ရွှေကွန့်မြူး။ မယ်တော်ထံကို။ပြန်လာဘူး ပါသတဲ့။ ကျေးဇူးသခင်၊တို့ထံပ်တင်မှာ။ မိခင်ပျော်ရင်း။ချက် တော်သတဲ့။မှုလရင်းကို။အလျှင်းမပြန်။ရွှေဒွတ်ကာယ်ခွန်းမြွက်။ ညွှန်းမဆက်တဲ့။ တောင်မင်္ဂကိုဖီးလို့။ ပြည့်ကြီးကိုဆန်။မိတ်ခံ ဘယ်နှယ်-ရှိတော့မယ်။ တကာသ်စင်စစ်။ မယ်တော့ ရွာကို။ မလာ ဖြစ်လဲ။ ထန့်ထမ် ကာယ်ရှင်ပင်။ ရစ်ဝန်း ငယ်ဗြော။ သာ့ထက်သာတဲ့။ ကွမ်းရော ထွင်လည်။ ရှစ်ရှင်တော်ဖြတ်။ သရက္ကွံနှစ်။ နှံ့သာစေတဲ့။ သကျစ်နတ်ကို။ သဏ္ဍပတ်ကြွာ။ ဆယ်ဖြာညွှတ်ရှက်။ထမ္ဘွတ်ကာယ်ဆက်လို့။ ဝတ်ထက်ကာယ် လာ။ဓေဒသာရာပြန်းခဲ့သင့်ပါတယ်။ တုန်းကြွယ်ငယ်မှထွန်းထင်။ ညည်တူရှင်နှင့်။မြဝတီပါ၊ညီဖြာမှိုင်းမှောင်။သုံးဆယ်သုံး။ဖြာ။ ကြောက်သေလာငယ်။မွေခါရယ်ခပါတဲ့။ရှင်မတောင်မှာ။တုန်း ခေါ် ဘုရ။သည့်ဖြင်မှုလဲ။ရွှေကူဆင်ကြိုး။တန်ခိုးဇွန်ချောင်း။ ဖျံ့ဖျံ့ငယ်လောင်း။သည်။ခေါ်ပေါင်းမရှိုး။ တုန်းလှူသခင်။ရွှေ ဂိုင်တင်နှင့်။ရှင်ပင်သကျ။ရွှေဖြင်တဟု။သရီယာခေါ်ပုံ။ အလုံး ပုတို။ကြည့်ရှုငယ်မှာသဗ္ဗါ။ ဝတ်ထက်ပြီး။မှ။ နတ်ထီးရယ်ကာ သည်။နတ်ရွာပြန်းသင့်သည့်တကား။ ။ရွှေမန်းငယ်မှပြည့် ရှင်။နန်းဦးကင်မှာ။ပုလ္လင်ဦးက်။ဖိန့်ဖုးငယ်တင်သည်။ မျက်ရှင် သိုတွန်း။ပါတဲ့။တကျွန်းသွားလေး။ ။

သခင်တော။မန်းမြေသာဌ။နန်းရွှာနမှာ။ဘဝဦးတိုင်။ ကြံ့ရှန်း
ဗိုင်ကာ။ဈွဆိုင်ပဏ္ဍုမြဲး။သာကီယဘောင်။ထီးရိပ်မျော်တဲ့။သား
တော်များကို။ရုပ်ပါးဆယ်ပုံ။ တတ်မျိုးပုံဘောင်။ အာဂုံလေ့
ကျက်။အရည်မနိမ့်။ သင်စေဖိမ့်တု။ မိန့်တော်ချက်နှင့်။ အပ်
ဆက်ကာယ်တိုးကွယ်။ဓမ္မလယ်မှာ။ဗွေယ်မနိုင်းသော။ထံထဒေ
သ။စံငကာ။ငါ့ဆရာဟူ။ရတနာဗိမာန်။ဝေဇယာန်လည်း။ မထေန်
ရာထတ်။ကိုးမျက်ကာယ်ချယ်ရုံ။ပြသာဒ်မျှနှင့်။စံကျောင်းမြတ်
တို။ချောက်ပတ်တင့်တယ်။သဏ္ဍာဘောင်ရင့်။ထုန်းကျုံးငယ်ပင့်
လို။ချိုးမြင့်တယ်။ မန်းစွယ် ငယ်မှရိုက်လှုံ။ သာမျိုးပေါင်းတဲ့။
ကျောင်းရွှေတိုမှာ။အာရုံချမ်းမြေ့။ သဏ္ဍာရာဇ်ဆန်း။ နှစ်သစ်
ကာယ်လှမ်းရုံမျှ။မန်းတောင်ရှေ့မှာ။မမွေ့ရှာရ။မြွှေနှံလုံးတော်
ရှင်မမျော်သည်။ဗိုက်ခေါ်ဟဏ်။ပြည်မအောင်ချာ။ တုသမ်ွှာ
မှါ။မဟာမုနိန်။မာရဇိန်လည်း။ပြာ့ဗွိန်သစ်။ကာထုန်ခေတ်တွင်။
ကောရဇ်ထကာ။နတ်ပြဗ္ဗာတို။ညီညာမျော်ဟို။နိဗ္ဗာန်နန်းမော်
စံမြိန်းမျော်တဲ့။ရုပ်တော်ကိုလျှင်။ဆပြိုဟ်သော့နှယ်။ထီးတရာ
ရုံ။ဗိုလ်ရှုခံနှင့်။ထွက်စံစမ္မာယ်။ ကျွန်းလုံးဓမ္မ။ ထိုက်ထူကျော်
ချောက်။ပဲ့ထင်ပေါက်အောင်။ချိုးမြောက်တယ်။နေနွယ်ဥဂ္ဂါမ္မိ
ပြည်ကြီးနတ်နှင့်။သမဒသိစက်ဝန်း။ လနွယ်ထွန်းသည်။ ညာ
နန်းသခင်။တောဇာငယ်ပြိုးရေ့။ တန်ခိုးပယ်ဗြေ့သည်။ အမိ
ရွှေရှင်နှင့်။ မဟာဝင်စုံ။ ဗိုလ်ပုံ ရုံပေါင်း။ ရှဲပင် မျော်တဲ့။
စံကျောင်းတော်ကို။ ကွန်ညောင်းငယ်မှ စကြာ။ အောင်တင်
တော်နှင့်။ဗူးမျှော်ငယ်လာသည်။ ဆရာရှုပါဒုံးတော့လား။ ။
ဓဂ်ငြိမ်းငယ်ဗိုက်တောင်။သံစာ့ဘောင်မှာ။ထန်ဆောင်လိုညီး
ပါတဲ့။ထီးတပါးလေး။ ။

မြင်းခြံမြို့ဆရာဒိုင်ဆိုနတ်သံ။

ကြောင်းမျိုးငယ်မှ-ကုန်စင်လေး၊ နှားတော်ဘွင်းခဲ့မယ်။မင်း
ခေါ်ရှင်တို။ခေါ်တွင်ရယ်မှာသရုတ်။ပြို့ဂ္ဂါမင်္ဂန်း။ မူရာရယ်ဆန်း

ပါတဲ့။မယ်ပန်းထုပ်တဲ့။ကျွန်မှာမူ။ညာတီအစုံ။ဇာတိရယ်မြဲ။
ဂုဏ်ပျံ့ရှားပါတဲ့။ မိဖုရားရွှာထူ။ ပန်ယှူငယ်မှမိန္ဒြွာန်။ သစ္စာမ
ပျက်ဘီ။မေတ္တာရယ်ဆက်ပါတဲ့။လင်သက်နှံ့နှင့်။ ရွှေခြံရစ်ဝယ်။
သွီးသားစုံ။မျှားအပုံ။ဂုဏ်တဆန်းနှင့်။မျော်မြန်းတယ်။ ။ဖွယ်
ဖွယ်ရယ်မှာရာ။ ရုံစီမရွှေး။ ကုန်သည်ရေးနှင့်။ သက်မွေးပါ။
ချမ်းသာလှတောင်း။ရတနာကို။ သဖွါဘောင်းပါရဲ့။ ပေါင်းအေ
ထုသိုလ်။ပြုရက်အေးလို့။ပျက်ပြားသိမ့်။ ချုပ်သိုလ်ငယ်မှ ဇာ
တိ။မွေးမိသခင်။မွေးဘခင်တို့။ရုံလင်ရှိတဲ့။ မိဖုရားစွာ။ မြန်ချင်
ရေးနှင့်။ကြိတ်တွေးခါ။သွာဓေဝ။မသွားစရာ။ သနှာ:ဌါလျှင်။တား
ရှာကြံထင့်။ညှာဝက်ရာတွင်။သားရဲမိကျောင်း။တက်လာဘောင်း
၍။ဥကျောင်းလက်ရုံ။နှစ်တက်လုံး။တုံးတုံးပြတ်အောင်။ ကိုက်
ပတ်ကယ်ငင်။ထင်ထင်အိပ်မက်မြင်ခဲ့တယ်။ ။ကယ်နိမိတ်
ဆိုး။ရွှေသဲထိတ်လို့။စက်အိပ်နိုးလျှင်။ ဆိုးနိမိတ်ဖတ်။ လက်ရုံး
နှစ်ဖက်။မဲ့ခုံးဆက်။သွက်သွက်ကယ်လည်။ တည်မရပ်နိုင်
ထု။ဆတ်ဆတ်တုန်ရွှတ်ပြန်ခဲ့တယ်။ ။သို့ဝယ်ဖြစ်ဘိ။နိမိတ်
သွယ်သွယ်။ထိတ်စသွယ်။ မယ်တသိတ်မှ။ မရိတ်မိလို့။ သတိ
ထွင်းသွေး။ဇာတသည်းလို့။ ပြုပ်ဆိုးရယ်မွေး။မျိုးဆွေ မျှားက။
မသွားပါနှင့်။ တားရှာကြံချက်။မိတတ္တိတ်။ပြီးကျုပ်တေးသွေး။
ကူးတို့လှော်။မေတ္တိုပီးလို့။ မြစ်ကြီးရယ်ဆန်။ ရွှေမြို့ရွှာကာ။ခွါခဲ့
တယ်။ ။ဆွေးချိုးပို။ ။သနစ်ကယ်သွယ်။မြစ်လယ်မှာလှေကူး
တိုက်ကိုလ။မရို့ဌာစီ။ ။ပူဍွဲ့ရယ်ပုံ။ထုသဲ။ရွှေရင်တုံ့လို့။မခင်
လုံ့ကျွန်တော်မှာရှင်။အမယ်လေး၊ဒေါသကတောင်မိုး။ ။

ခရီးရယ်မှာစခန်း၊ ရေပြင် ကျယ်ထဲ ပင် လယ် လမ်းဝှယ်။
လေကြမ်းမုံ့တိုင်း။ တိုးဘက်လုံ့ချုံ။ရိုစမ်းသက်ရှုံ။အရုံခါပိုင်းလို့။
လှိုင်းကြက်ခွပ်ခုံ။ရေပန်းဂရက်။လေကြမ်းငယ်ဖက်လို့။ သွက်
သွက်ကယ်တုံ။မကြီးဘော့။ လှေကတို့။ ဝေလို့ငယ်မှုး။ မကူး
ထတ်နိုင်။ ဆွေးရထက်ကယ်နှင့်။ ဝေးရက်ကယ်မှိုင်။ ထမြိုင့်
နက်လုံး။ ရေဝလုပ်မှာ။ လှေမြုပ်ဆုံးလို့။ ရွှေတုံးရွှေဝ။ သွား

သားမောင်တိုးခင် ပေါင်တိုးဆင်။ ခင်ခင်မတို့။ သက်ဇီဝကွယ်။ သားမယ်တို့ရွှေရှင်နှံ့။ ရေသုသော့ ဖြောကြော်မှာတဲ့။ မြော်ခဲ့ တယ်။ ။လေးယာစ်ငို။ ။မြှင်ကမျိုး- ကံဆိုးရယ်တဲ့ မယ်တို့ ဆို။ ။ရေနဒီ-ဓေရီလမ်းမှာလ။ သေပမီ- လေနီကြင်းရယ်ကာ။ သန်း ဂိုက်လှိုမ့်။ ။မောင် တိုးဆင် မိန့်ထုံးထိုး ရယ်နှင့်။ မောင်တိုးခင်ရှိန်မညှိုးကိုလ။ တိမ်မိုးရယ်တဲ့သိုင်းလို့ချုံ့။ ဗိုင်းဇွဲ လို့လေ့ရျက်ဖြုံး။ ။ကာယ်မခါ။ ဆယ်ကြာပါသံကျယ်ကျယ် နှင့်။ မြစ်လယ်မှာခန္ဓာထုံးရတယ်။ ဖမယ်လေး-သုံးယောက် မိသား။ ။သိကြားပေါင်ဖ။ သားကြီးရှုခင်။ တိုယ်စံဘင် လူရင်လှမှာတော့။ ရွှေဆုညကူ။ မောင်နိုင်ဆိုသား။ ကျောက်ဖူး သား။ သနားလို့တဲ့။ သားလှိုင်ယ်တွန်း။ ဆွဲခါယူ။ သက်ရှုပါနဲ့ ပေးပေတယ်။ ။မယ်တို့မှာကော။ မြော်ရှေနောက်ပင်။ သားညီ နောင်မြတ်။ ရှုပ်ကာလောင်မှာတော့။ သောင်ထယ်မှာထင်။ ရှားပင် ပျော်မှီ။ တုန်းတော်ကြီးကာ။ မြောက်ချီးရွာဝရ။ ရာပနဲ့ဖြင့်။ လှပ သင်းကြိုက်။ ကျမအလောင်း။ ဆွဲရှပ်ပေါင်းမှာတော့။ မိကျောင်း ရယ်မှို။ ထိုထိုဆိပ်ကမ်း။ လိုက်ရှာဖွေ။ တာရေမြန်းပါရဲ့။ မယ် ပန်းရယ်ထမိ။ သားမောင်တိုးဆင်။ မောင်တိုးခင်။ လူရင်ရှုတို့။ မိဖုအားရွှာ။ ရွှေဖြင်းမှိုရီညီး။ မကာကျူးကျေးဇူးတော်ရှိ။ မွေးအပ နှင့်။ ညှာတိမျှောက်သို့။ ရောက်ရပါ။ မိန္နာရယ်ဖူရှုသစ်။ ထလု ငယ်တိမ်း။ နုတ်မိမ်းဖြစ်လို့။ နေမြစ်ရပ်ရှာန်။ မြွက်ချစ်ဆန်း။ လက်ချပ်နန်းမှာတဲ့။ ပျော်မြိန်းရယ်မဲ့ပူရုံမပြိမ်း။ ရှုမျက်ရည် မယ်ဖြေဆည်သိမ်းနိုင်တုံ။ နုတ်မိမ်းဓလေ့။ သားမောင်နှစ်ဖြာ။ ပုလဲညှာ။ ပဲယာဖွေ့လို့။ တဖွေ့ ဖွေ့ပင်။ သားကြီး မှန်တဲ့ ကိုယ်ပံတော်။ မိခင်ရှေ့တိုင်း။ နှမ်းညှိုးမပြေ။ တွမ်းမိုးသ်ရယ်ရွှေ မျက်ရေဗိုင်းနှင့်။ ထိုတိုင်းပမာ။ ရန်မမီးရဘောင်။ စီးလိုငယ် ကာ။ ချမ်းသာသိမ့်ပယ်။ ထင်ဘရေဘယ်မဆန်းနိုင်ဘူး။ ပင့် ငဓေ- မယ်မယ်ပန်းမှာဖြင့်။ နှမ်းသူတယ်။ ။တွယ်တွယ် မှိုယ်မှုမခန်း။ ပြောင်းတရွှေ့ ရွှေ့ကြောင်းဖွေ့ရေ။ အောက်မေ့

လေလွှင်းတော့မှို့၊ညှိုးနွမ်းဟူများ၊ ဆည်းလူမသိမ်း၊ သည်ပူကိန်း
ကိုတဲ့၊ပြိမ်းဝေ့ရှာ၊မေတ္တာသွန်းတော်မူကြလေး၊ကျမကာမူ၊များ
ဖိုလ် လူကို၊ ကြည်ဖြူ ရင်းပါရှင့်၊ မင်းမင်း များ တို့၊ ။
ဗိုရန်လေးချိုး၊ ။ပူသနှစ်၊ မူသင်ကာယ်တဲ့ ထင်ခဲ့ မယ်၊ ။
လေးနှစ်မ၊ရှေးကလူစင်မှို့၊ထူဘဝင်–ပူအခင်ညိုဝေတော့၊ညှာတိ
ရယ်တွေမဟာတို့၊ ငွေများပါမြေရှာသေး၊ ငါးနိုင်ရှိတွယ်၊ ။
သမုဒ္ဒာ–ပူဇာတ်သိမ်းနိုင်ဘု၊ ယာချပါယူမှတ်တိမ်းပါလို့၊ နတ်
မိမ်းရယ်တဲ့ဖြစ်ရတယ်၊သားမယ်တို့–ထုံးလောက်သဲ၊ ။ရွက်
အုပ်ကာယ်ကြွေ၊လက်ချင်ဆောင်တော်တွေက၊ မျှော်စေလေး၊
မော်တွေမှုတာမို့၊သားမေ–အားရွှေလှဲ့လှတယ်၊အမယ်လေး၊
ကြီးတဲ့မူနွဲ၊ ။နတ်ကွန်းသက်လေးဆယ်သဖြန်၊ ။နိုင်းဇရသာ
တု၊ရှိုင်းသမျှမယ်တို့ကဲ၊ ။သပ်အဓောင်း- ဖြစ်ကြောင်းနှား
တော်ဆင်လို့၊မော်သာတင်-မျှော်ရွှင်မင်းတို့ကို၊လင်နဲ့အမှန်၊ ။
ကြောင်းစေ့ရေ–ငွေအနောက်ကိုဝံ၊ အော်မေ့လေမြေမျှော်
နိုင်ဘု၊မေတာလောက်အပူချဉ်၊လူရဂ်မျှစ်တန့်နှန်း၊ ။ရွက်အုပ်
ကာယ်မှောင်၊လက်ချင်ကာယ်စုံတော်ဆောင်က၊ သားညိုနှောင်
မိန်တခက်ကာယ်တို့၊မိခင်ရှိတင်ဆက်ပါလို့၊သက်သက်ကာဒ့လေး
မျှော်ရှာလိမ့်၊တော်မဟာပျိုမောင်ကြီးငယ်တို့၊ ငဲ့စံရော–မြန်ရွာ
နီးတဲ့အောင်၊ရှင်ထီးပို့ပါအုံး၊ ။

ရင်းဆိုကြွက်နတ်သံ။

ဝန်ဘောင်းရယ်မှ–ကြွမှာလေး၊ ခွဲဖြစ်ဟန်–ပြန်ခါကြွားခဲ့၊
ရွှေနားနာကြ၊ယှုတ်စွာငယ်မှဇာတိ၊ နွယ်တီရွှေ့ရွှာနှင့်၊အပိုင်
ကဲ၊မိတ်သန့်မိလို့၊ကတိရယ်မှ–နွမ်းညှိုး၊အလက်ဝရင်ဂိန်း၊ လက်
နက်ကာယ်ချိန်၊ချနိုဝ်ဖျက်ပါတဲ့၊ကြက်အမျိုးရှင်၊ တန်ခိုးရယ်
မှန့်တင်ငယ်၊သတင်းမတွက်၊ ထင်းစားကြက်တို့ဆက်အနွယ်၊
မယ်မှာဖြစ်ရ၊ခဲ့သညာမှာ၊ ရှင်ပြာမ–ပါတဲ့၊ ဌာနမှာမူ၊ ရေနံ
ချောင်းမှာတဲ့၊မျှော်အောင်းသူ၊လူတို့ဘုံမှာ၊ ပါယ်အမျိုးဆံကိ၊

ထွယ်ကြိုး။ရယ်ရှက်လို့။ကြွက်ဖြစ်လာချောင်း။ မေထွာရသ်မှမျှ။
ဖားကိုရှင်ဝေ။မြွေကိုသော။ဆိုလေကြွသို့။ယုတ်စွစည်း။စိမ်။သား
မယားရေး။ကြွက်ဝက်မွေးလို့။တွေ့တဲ့အိမ်မှာ။နှိုန်မေထွာရပ်။
တိုယ်ဇာင်ယော်။ကြွင်ဘော်စ်နှင့်။ချစ်ကြွင်ဝနော်။ခရာသီများ။
သတော်သား။တို့။ဝယ်ညှား။သော်ချောင်။ကြွင်ဘော်ခွဲခါ။ကြွက်
အပေါင်းနှင့်။ရောင်းရာငယ်ပါ။ ကြိုးရာမသိနိုင်တုတွယ်။ မယ်
ဘယ်နဲ့ယ်-မျက်ရေသိမ်းနိုင်ပ။စိမ်ရေလွယ်။ ။ဗိုလေးချိုး။ ။
ခုတခေတ်တွင်ဖြင့်။သုချစ်ကိုတဲ့မမျက်ပါ။ ။လေးနှစ်မ-မှာလ။
တွေးဆခါ ဖြင်မြော်သေးရင်ဖြင့်။ ရှေးကမှာ ကြွင်ဖေါ်နှင့်ဝေး
အေါင်လို့။ရေးပြုသူ။ကေန္တပေထင့်။မြွေမေထွာထုံခါမှုရယ်နှင့်။
တဲ့ရသ်ညှိတာ။ ။ဘွေဥဗောင်ပြန်ဆောင်ရန်ထိုက်မှာလ။တွေ
မောင်နဲ့- ဆောင်ပန်ဗိုက်ပါလို့။ ကြွက်စရိုက် ကြွက်တသသာ။
လည်ရှက်ခါတဲ့ စက်ပါတုံး။ ။တရားငယ်ဗီ။ ကုလားခရာသီ
တို့။အစဝမ္ဗိဝယ်ယှုသိမ်းခါမှ။ ရှောင်တိမ်းတယ်- မယ်မရတ်
သာဘု။တုတ်တုတ်ရယ်ခေါ်။ဝုတ်သဝ်ဟာန်တကျော်ကျော်နှင့်။
ဖေဇာင်ယော်ဆောင်ပေါ်ဝဲသီက။ ကာတော်ခါမျှော်ရှာသဲတွင်။
အမယ်လေးခွဲရနှစ်ဘုံး။ ။နှစ်လုံးငယ်မှနောက်ကြွ။ထွေကြွင်
ဖော်တိုး။မျှော်ခါ ရှုလျက်။တစုတည်းပင်။ဟိုကုလားခွဲ။ ခြေကို
တဲ့လို့။ခွဲခါငယ်ဝင်။လျှင်တဆောသာ။ မြင်သူမောသို့။သတော်
သို့။မယ်ရှိ့ရယ်ပါ။ ကြွင်ရာကြောင့်တွယ်။ ရေကြွာလျှင်ဆံညို
ယှုသိမ်းနိုင်တု၊ သော်ပါလျှင်- သည်ပု ပြုံးလေငဲ့။ ကြိမ်းမိ
တယ်။ ။ဗိုလိုက်။ ။ပုထိုသာပု။ လူတို့မှာအ္ဓူဉာဏ်ကုသို့။
မြေရန်မှုငွေး။ ။အပါယ်သားတာခုံ။ မယ်တွားမှာဉာဏ်မရှင်
လို့။သမ္မာစဉ်မြေမပိုင်းနိုင်တု။ပုမြင်ရင်မှုချင်တိုင်းသာသ။ အမယ်
လေးဂိုဏ်းပေပ်လို့တွေး။ ။တွေးဆငယ်မှုပယ်။ တရေးရေး
တွေးစဉ်လျက်။ယဉ်စကြာချပ်။ရုံစုံတင့်ဆန်း။ထုံရွှေမန်းသို့။မြန်း
ခါငယ်ဆန်း။ ရွှေမြိုသို့ရောက်။ ဝန်ဆန်ရကြွညာ။ ဝေဝေဖြာ။
တေဇာတောက်ပါတဲ့။အောက်ငါ။မြို့သွန်။ ဒီသဏ္ဍာဝါကို။သဏ္ဍာ

ခြေညွှန်း။မေဗျာရေသွန်းပါတဲ့။မြင်ကွန်းဝန်က။လွှန်သနားရှာ
ကုလားလက်မှာ။ ကြွက်ခြောက်ဆယ်။ဝယ်ခါလွှတ်လို့။ထွက်
ပြန်ပါ။ချမ်းသာရတဲ့။ကျွားကိုကြောက်လို့။ ရှင့်အောက်ကိုမို။
ရှင်ညီသာလို့ တဲပြန်သို့။ ။မလွဲရယ်မှ ခုပင်။ ကျောင်းကို
မှီကာ၍ ရွှေမြ-တော်ကာယ်က။ ကိုက်ဟတ်ကာယ်ငင်။ မိညာဉ်
လွှင်း လစ်။ အယူဝယ် တိမ်း။ နတ်မိမ်း ဖြစ်လို့။ ထိန်းသစ်
ကာယ်ထဖန်။ဝကာဝါနှန်း။ သာကြင်နေးမှာတဲ့။တခန်းရယ်စံ၊ပူရန်
မငြိမ်းနိုင်ဘုတ္တယ်။ ။သက်လယ်ငယ်မှကြင်ဖက် ရောင်ချို
ငြိုးတဲ့။ဆောင်ကြီးသက်က။ ညီးလျက်ချနယ်။မျှော်ခါ- တရေး။
ဖော်ကျွာဝေးသူ့မို့။တွေးလိမ့်မယ်။ ။ဘယ်နှယ်ရယ်မှကြီဖန်။
ရေနံချောင်းက။ မောင်ကောင်းထံသို့။ ပြန်ရမလေ။ တင်ကြမ္မာ။
ဖန်ခါခွဲတာမို့။ကွဲရချေ။ ။သက်ဝေရယ်မှ ကြင်ဟောင်း။အနွံ့
ရာယ်ဝင်ကြယ်ကြောင်းနှင့်။တေါင်ဆုမိရွှာန်။တရားမို့ညွှန်။ငါး
မြိုဝန်လဲ။အလွှန်ကျေးဇူးရှိတင်ဘူးသူမို့။ဆုထူးရယ်ပန်။ ဘေး
ရာန်ကင်းကြောင်း။ဘုန်တော်ကြီးဝေ။ သက်တော်ရှေအောင်။
မေတ္တာဘောင်းပါငဲ့။အပေါင်းရယ်မှများစွာ။ သတင်းမချို့။မင်း
မင်းတို့ကိုလဲ၊ရှိသွန်းပါ။ မေတ္တာခံ တော်မူကြလား။ ငွဲးတော်
ပေါင်-ဂုဏ်ရောင်လင်းပါတဲ့။ မင်းမင်းများတို့။ ။ငိုလေချိုး။ ။
ကုလွှားလက်မှာတော့။ထားစက်နှင့်မယ်မသေ။ ။ရွှေခြံရောက်
ခါမှ။ဥာဏ်တောက်တသွယ်မဝိုင်းနိုင်ဘု။ ကံမှောက်တာနွယ်
ကာသိုဏ်မှာလာရှိုင်းကံကနေ။ ။အမြင်မှောင်- ရှင်ကြောင်မ
ရယ်က။မရွှင်ပေါင်-မှင်တောင်ကာကြွသ နှင့်။မြင်ယောင်ရှုမာန်
မျက်ဝေ။သက်သေအောင်တဲ့ ပြုနိုင်လွှန်။ ။ခြေးမာလွှတ်သာ
တု။ရှေးဝဋ်ကာယ်ဝေဘန်လို့။ ရွှေခြံမှာ- သေကံ မှိုင်းရတယ်။
အမယ်မင်းတိုင်းသိခေ်ကွန်း။ ။နတ်ကွန်း။သက်သမြန်။ ။
ဆက်မပြတ်နိုင်လို့။ကြွက်နတ်ကာတဲ့အမည်တွင်။ ။ကြွားမဝံ့
သာဘု။နားရှုံ့တွယ်သညါဒေ်ကွန်းရယ်။တွန်း၊ခြည့်အစဉ်။ ။
ဆောင်ကြီးတွင်မျှော်မသေးနိုင်ဘု။ မောင်ကြီးငင်ယောင်တဝါး

ကိုလ။ မျှော်စားလို့နေမရှင်။ ဖြေရင်ထဲ့သာလေကဲ။ ။ကွန်
ညောင်းရယ်ဖြာ။ ညွန့်ပေါင်းဝေဝေဆာတဲ့။ ရွှေ ဝကာဝါပင်
မျိုးနှန်းကို–ရှင်–မြန်းလေမှာတဲ၊ ။

မြင်းခြံမြို့–ဆရာဦးဖေးထိုကြိုးလေဘုံတွေ့အဆန်း။

. သာတင့်အပဉ္စလာ မှတ်ဉာဏ်ဆထူတို။ အဆင့်ဆင့်ပညာ
တတ်ရန်ဖြန့်ပ။ နုတ်သိကာလက်ဦးသင်။ ။ဆီးသီး ကောက်။
ပြီးပြောက်နှန်းဝင်ထဲ့။ တပင်စံတုံကနက်။ ဝံ့ဘက်မောင်မသိ
နိုင်လို့။ ဂုဏ်တက်အောင် အမည်မလျှိုင်တော့တု။ မဒီကိုင်ခင်
တယောက်မှာလ။ စင်ချောက်ဗလာခန်းတွင်မှ။ လင်ပျောက်
အရှာမြန်းခဲ့ရ။ လမ်းစမမြင်ပါသကိုရှင်။ မှန်းဆမရှင်။ ။
ရုံနံ့သာမြိုင်ဆိုကာလဲ ယောင်းလှပေါ့မို့။ ထုဏ္ဍလာအိုင်ဆိုလဲ
မကောင်းနိုင်တု။ကျောက်ပေါင်းရတနာစီထဲ့။ နံ့သာနီတောင်
နှင့်လိုက်မြန်လဲ။ ပွဲကြိုက်မဲ့မျိုးမထင်။ ညီညွှင်ပါတီရှာရတာ
များ။ အမယ်လေးဟိုရင် ဝေအရှိကာလမှာမတွား။ ။လင်
ပျောက်ရှာ။ထင်လောက်အောင်ဘယ်ကဗျာနှင့်မှ။နွယ်မဟာ
မကြိုတတ်နိုင်တု။ ဉာဏ်ကြွင်တယ်ရဂုံမြေကမို့။ကြိုးလေဘုံတွေ့
အဆန်းရယ်နှင့်။ လုံတမေဗုံမြေကမြန်းတော့မယ်။ ။ခြောင်
မှန်းခါဆခါ။ရမ်းလို့ရယ်ရှာ။ဘယ်မှာမှပင်။ တောတောင်မတ်
ထိုးရေမြေပင်ထုံးသေဘ်လဲ။ မျိုးဘုန်းခေါင် ဗရင်ကြွေးကိုမြင့်။
သောက်မတန် ပျောက်ပာန်က ထူးသူ့မို့။ တွေ့ဘုးထင်။ ။
ခြောင်–သခီရခေတ်။ ပြစ်ကပျက်မြန်းလောကဓ"။ ဒ်ဗွာန်မရ
သေးသမျှရေမည်မဟုတ်။ ဇာတိဇရာ။ ဗျာဓိမရဏ။ဤသို့စ။
ဒုက္ခတွေကလဲရှုပ်ထဲ့ဖြင်။ ကျွန်ုပ်တို့ပုံ။ လူင်ကွဲ့– သားကွဲ။
မယားကွဲ တွေကလဲ။အနှံ့နဲ့ ရုံနေတော့ တာထဲ။ တေဘူမှုက်။
တုံသုံးပါးနိုက်ဖြစ်သော။ဝဋ်"။ဝဋ်တရားသည်။ဒုက္ခ"။ အတည်
မမြဲ။ ဆင်းရဲပင်ပန်းလှချေ၏. တကား။ ။ဖဲလို့မို့ကြောင့်။
ထောဘူမှုက်။ဝဋ်"–ဒုက္ခ"လို့။ ထုတ်မြန်ကာထားခဲ့ပေသတိုရှင့်။

တုံသုံးပါးဟူသည်မှာ။ကာမဘုံရူပဘုံအရူပဘုံဟူ၍-အကျဉ်း
အားဖြင့်၃-ပါး။အကျယ်အသေးဖြင့်သရုပ်ကိုခွဲလိုက်သော်။ငရဲ
တိရစ္ဆာန်၊ပြိတ္တာ-အသုရကာယ်။ အပါယ်လေးဘုံ။ လူ့ ဘုံ။
စတုမဟာရာဇ်။တာဝတိံသာ။ယာမာ။တုသိတာ။နိမ္မာနရတိ။
ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီ။နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်။ ဤဟုတ်မြတ်တုံ
တို့ကို။ဒုဂ္ဂတိ-သုဂတိနာမနှင့်။ကာမတဆဲ့တဘုံဘွဲ့ဆိုရေ၍ရှင့်။
ထို့မှတတန်။ပထမဈာန်သုံးဘုံ။ ဒုတိယဈာန်သုံးဘုံ။ တ တိယ
ဈာန်သုံးဘုံ။ဝေဟပ္ဖိုလ်။ အသညသတ်။ငါးရပ်သော သုဒ္ဓါဝါ
သ။ဤရွာနတို့မှာ။ရုပ်မှုလဟာမို့။ရူပတဆဲ့ ခြောက်ဘုံဆိုဖြန့်ပါ
ရေ၍တော့။အာကာသာနဉ္စာယတန။ ဝိညာနဉ္စာယတန။အာကိဉ္စ
ညာယတန။ နေဝသညာ နာသညာယတန။ ။ဤရွာနတို့မှာ
တော့။နာမအကွဲကွဲ။ကံစေတုဖြာနှံ့မှုလဟာမို့။အရူပလေးဘုံလို့
ခွဲရသတိုရှင့်။ ။အဲဤကဲ့သို့။ကာမက။၁၁-ဘုံ။ရူပက-၁၆-ဘုံ။
အရူပက-၄-ဘုံ။ အလုံးစုံသော တုံသုံးပါးကို။ အကျယ်အား
ဖြင့် ပေါင်းရုံးလိုက်တော့။ ဘုံ-၃၁-ဘုံ ခေါ်ဝေါ်ရ ပါ သတဲ့
ရှင်။ ။အဲ-ဤသို့တုံမွဲရုံ။အဘွဲ့။ သုံးဆဲ့တဘုံ။မကျွတ်မချင်း။
လွတ်မကင်းနိုင်တဲ့။ဝဋ်တွင်းမှာတုံချသူမို့။ ကြိုလော။ တုံဇွဲဆို
လွှလေ-မှိုင်မိရင်း။တံကံလေခေတ္တလို့။ သံသံဝေ ဖြေမရ နိုင်
ထု။ကြိုကြိုလေသမျှနံ့လှဲချည်ကျွန်တော်မ။ သည်ဘုံဘဝ နှင့်။
ကြိုမှကြိုရလေချင်း။ ။ဓာတာလေယိုယွင်း။ကြိုတဲ့ခင်း။ ဖြိုတ်
မင်းမုံတိုင်ခွေ။နတ်မင်းတို့သတင်းတော်မချို့ပါတဲ့။မြို့ဝေါင့်နတ်။
ရွာစောင့်နတ်။တောစောင့်နတ်။ တောင်စောင့်နတ်။ သရဖြူရာ
လေးဝင်း။မြစ်မင်းစောင့်ကျပ်။ အနတ်နတ်။ ဘွဲ့ရသေတိ။စုန္ဒ။
ပရမီဘွား။မဟာဝိန္ဒု။ကတဲ့သခင်။ဖြင်-၃၇-မင်း။ အတွင်း-၃၇
ဖော်။တောဓော်လွှမ်းခြုံ။တနန်းစိတ္တုံကျတဲ့။ဘုမ္မမိုး။ရုက္ခမိုး။ အာ
ကာသမိုး။တန်ခိုးထင်ရှား။ ထိကြား ဖြတ္တာ။ သာသနာ စောင့်
ကြပ်။သမာဒေဝနတ်မင်းနတ်မြတ်တို့ရဲ့။ကျိုတ်ရှစ်ရပ်အစဉ်လာ
တို့တွင်။ အာဂီ /ဝနေ။တနင်းဂနွေ-ရာဟု။ သည်ကျိုတ်ဆိုးလေးရ

ထို့။မရှု့မအား။ကျမတို့လင်မယားကို၊တွဲပြိုး၊ကြံပေး၊လေးလေး၊ မထောက်။ငေါ်ပါ။ကြီး၊မှောက်ကရောဘဲ့ လို့။ ကြွားနှောက်ခါ မွှတ်လျှား။ရွှေတရေနှာခဲ့ကြီး။ တောင်ယောင်ကြီးငါ့ဆရာ။ နေ့သခါပါရဲ့ဆိုတာမျိုး။လူ့ရှာ။ခုခါ။မရှုလဲ။ကရုဏာ-မြတ်စွာ ဖြစ်ဘွဲ့မိုရ်ကညွှီးတာမို့။ကြိုက်ဆိုးမဲ့ကိုမွေး။ ။ဖြစ်သတင်း။တချောင် ချော်ကာယ်လင်းပါတဲ့။နတ်မင်း၊တို့ခနှိုင်လေ။ ။ထက်ဘုံတွေ ဗိုဏ်ပိုးညာ။ မြကေနိုင်။သွေဆိုင်- အဓာတာ ကြွဆီကာ။ ခနှိုင် တော်မှုရှာကြပါ နှင့်။ ကာယဝပီ။မနေချို။ အလိုတိ အကြော ကြော့။မြကောသာ။မြေကာလျှော့။ ကန်တော့ပါရဲ့ ဘုရား။ လွှန် သော်အစား။ဝန်တော်ကိုချထိုမို့။ကျွန်တော်မမှုံဦးရယ်တွား။ ။ ဝံ့ချေလေတော်ဖျား။တော်ဖျား။မယ်အား-ခုမှုတာ။နတ်မင်းတို့ မြတ်စာရင်း။သို့။မှတ်မသွင်းလို့။ဖြိုသီတင်းတော်ညွှိရအောင်။ နတ်မင်းတို့ခနှိုင်ရှာ။ ။ဗျာဘာဂွန်တောင်တုမှာ။လေးချောင် ဆိုင်ရွှေမေရုရယ် နှင့်။နှိုင်းတူဘုအ။မှုမှုတွင်ဖြင့်။ မှုပြိုစရာပင်။ ရတနာသင်ရယ်ကြောင့်။တရာဇဝင်သမိုက်။မတူအလွှန်။ဇမ္ဗူ။ ဒွန်မှာ။ ပုတာမ်းခွန်ဗိုက် ရသောင်။ ပုလိုက်ထဲတိန်း။ စမ်းစက်မ မတွေ။လွှမ်းရှုက်ရေရယ်။မြေတာယ်လို့မပြိမ်းနိုင်ပါကာ။နှစ် သိမ်းလေးသောင်း။အရာရှိသော။မဟာပထဝီ။မဟီအဇတ္တ။သိ လာအောက်မြေ။တျောက်စတေကို။တောက်မြေခြင်းထိ။ တင်း တင်း။မိဍျို့။မရှုမညွှတ်။ထေကရွှာပတ်လုံး တည်လွှန်းသောလေ ဂျွှန်းချက်တွေ။ရွှေငွေမြဖာသိ။ လေးတန်ရောင်ရှိန်။ အာဝိန် ငါးသင့်။ငွါးငွါးခွင့်ရှုက်။ အမြင့်အားဖြင့်။ ရှစ်သောင်း လေး ထောင်။နှစ်ဖြန်ဆောင်သော။ တောင်မြင်းမိုရ် ရွှေ မေရုနှစ်မှ။ တကိုဏ်း။အမှုမှုတွင်ဖြင့်။သမိုင်းတရုပြုလောက်တာမို့။နှိုင်းတူ ဘုမ္မဲ့လွှမ်းတာ။ ။အမေယ်မင်းရယ်မှ။မှုပြုစရာပင်။ထွာဘုရတနာ သင်ရယ်ကြောင့်။မှုမှု့ရှာပါတွင်ဖြင့်။ တုဘုလာ မရှင်ကြွနှင့်။ ရာဇဝင်- မဟာဝင်- အနာဂ တဝင်။ ကမ္ဘာအစဉ်း စာ စင် လော့ထဲအောင်လို့။လင်မျှောက်ရှာရဂုံမြေဆီးရှား။ကြို့လောဘုံမွေ

အခွဲ့ရယ်နှင့်။လိုတမေစုံခြေကျွံ့ခဲ့တယ်။ အမယ်မင်းတဲ့ထိုက်
ဝေါးရို့ခဲ့။ပွဲကြိုက်မလေးဆိုခဲ့။ ဖျာပါပွါးတဲ့ ဝါသွားထိုရှင်။
အဆဲ့ထိုက်မထိုက်။တကာတဲ့စိုက်လို့ရို့။ခွဲပိုက်ဆင်ခြင်တော်မူ
ကြပမောင်မယ်ဖျာ။ ။

ဝေလေဆရာကြီးဦးပုညဆိုလေးဆစ်သဖြန်။

လင်ပူတို။ရှင်မတူစပ်ကြံနှင့်။လောကခါတ်ဘွက်ထွက်ခါ။ ။
သံဝေ့ကယ်ကမ္ဘာရှိန်က။ နေ့ထူရိန်ပူနှစ်ပွင့်တောင်မှ။ ခေါပင့်
ခါပထာသွင်းရတာ။ မင်းခင့်မဟာ။ ။ငဲ့ဒီးတို့တော့။ ကျွန်
သီး သန့်နှောက်တော်ပါ။ ရှောင်ချွါလို့လွှတ်မကောင်း။ ။ဆက်
တိုင်းငယ်ပေါ်။ငဲ့မက်တော်တထောင့်ငါးရယ်က။ ဝက်ခြားလို့
သိသရော့မှ။အခါခါပူမပနိုင်တဲ့။ မယာဘူ- လင်ပူကြတိုရယ်။အ
တွေ့တွေ့စံမပြကြံနှင့်။မကြီးခင်၊သဉ္ဇမ္ဗူမှာ။မောင်မောင်တော်
ဒီးပြသနင်း။ ။

ရင်းဆိုအပူဆွဲလေးဆစ်သဖြန်။

ကပ်ကမ္ဘာ ပျက်လာ တီတော့။ ခါတ် သမ္မာအဂ္ဂါ ညီရ။
သဏ္ဍာန်နှာဝါရေး။ငါးဆယ်ခြောက်။အတောက်လျှံထိန်လို့။ရှုခင်
ကြိမ်ရေအာပေါင်ပြုင်။ ဝါယောတကြိမ် ဆောင်ရို့။ တေစနှင့်
ဝေဘင်နရေမြေထုံး။ဟုန်းဟုန်းဒီးလျှံပြီး။ထုံးရှိမညီကျေ။ ။သူတ
ကာပူရှာချက်မတော့။ ကမ္ဘာပျက်ပူတဲ့နေ။ ထူဝေလို ပြေစမြဲ
ငဲ့ပူမှာ။အမြဲစဉ်မပူပါဘူး။ခင်မူ-လင်ပူနှစ်တော့။အဏ္ဏဝါဝ
ပီရေနှင့်-သာဂီရေစွမ်းမေတာမိမှာလေ။ ဥပါရုံသံဘဝဟာနှိ။ ကြ
ဋ္ဌန်းစေ့-စမ်းငွေ့အိမ်မှာ-မောင်မောင်ရေ။ကျွမ်းရှိပုန်။ ။

ရင်းဆိုအပူဆွဲ။လေးဆစ်သဖြန်။

သည်ပူ-တယ်ဘူမျိုးပါလိမ့်။ပူရှိုးမှမပူ။ ။ထူတဲ့နဲ့။နွှောင်နှ
သဲနေတရောထို။ဖွဲ့ဝါနယ်တတိုက်။ဒီးဆိုက်လို့ပူ။ ။သံဝေ့ဝ

ကန္တာခြောင်းသော်လဲ့၊ အကြောင်းနှံ့မှဲ့တူ၊ မတူဘုလေခဲ့။ ။
ညာမြဲချား။သနားဖွယ်မကူရင်ဖြင့်၊လူမူလူပူလို့၊သည့်ဇမ္ဗူ၊ညာ
မြေခေတ်မှာ၊ ထုံးဖြစ်ချည်ငဲ့။

တောင်တွင်းကြီးဆရာကျော်ဆို–၄–ဆစ်သဖြန်။

စတ္တဝါ–တုရင်္ဂထိန်းတွင်၄၊ ဖျက်ကန္တာခုနေ့ထိန်းသော်လဲ၊
မှုဆွေပြိမ်းဖြန်ခြော၊ ထကာလ်ထဲတာမို့၊ ဖွတ်စွဲခါ–တယ်မင်္ဂလ
လော်ပါတူ၊နယ်ညှိတူအပူကျော်က၊ ဖြတ်တုန်းခေါ်ရာထောင်
ပွင့်သော်လဲ၊ပူညှင့်တွေမြူမဂေးနိုင်တူ၊သံသရာဂန္တာကျေးမှာ၊မွေး
တဲ့တချော၊ ၊ရွှံ့တငုံ– သဲ့ရုံညီးနိုင်တော့၊ ထဲ့တသုံနွဲ့အုံကြီး
သော်ကြောင့်၊ မိုးထိပ်ဝှ– ခေါင်တွန့်ချာ၊ အိုရှင်လာ၍နှင့် လူ
အများ၊ ၊ဂုဏ်မထူး၊ပူမှုမှာဝုံသဒူမို့၊ ဥက္ကဋ္ဌူမမလေးပါတဲ့၊
ဖြတ်ဂုန္ဓါဖျာမိတ်ပေးခဲ့တယ်၊အမယ်ခင်းဝေးကရောင်ရှား။ ။

မန္တလေးမြို့အချုပ်တန်းဆရာဘောဆို
လေးဆစ်သဖြန်။

ကျွန်းငွေပူ၊ လွန်းရွှေဂူ တညာထဲချယ်လို့၊ သဟန်မယ်
ပူသရွှေ့ကိုဖြင့်၊ ဝုံစေ့အောင် ရုပ်ပုံရေးချင်ငဲ့၊ ခင်လေးစိတ်
ကူး၊ ၊ခေါတ်ပထိနုတ်ပန်းချီကိုယ်တိုင်လာလို့၊ မေရှယာ ခုင်
ထံစုဝ်ကယ် နှင့်၊သမုဒ်ရေဖျော်ခါသွေးပါလို့၊ပူအင်ကို မူတင်
ရေးရလျှင်၊မောင်မောင်ရေ–ဆေးလောက်နိုင်တူး။ ။

စလေဆရာကြီးဦးပုညဆိုဂုဏ်ဘုံးချင်း။

ဖြဟ္မာ့မျိုးနွယ်စင်ကြယ်လှသည့်၊ထုံးသွယ်စွေပြည့်ငုံလင်၊
စလွယ်ကြောတဲ့ငွေဖော့ဖြင်၊ဝတ်ပြုဆင်ရင်ငွေခရှုနှင့်၊အောင်
သံဇေတုရေကြည်သွန်း၊သွန်းဘိထိကါတင်၊ ၊မဟာသာသလ။

ဇာနုဏ္ဏ။ ဇမ္ဗူ။နံ့.မျှတန်ခိုးတင်သည့်။ ဇာရဝိရှင် ထုံးနှင့်မထွေ။
ဆူတိဟာသန္တတ်အာဂုံ။ဓေဇင်သုံးပုံဟုဆန်ကဲ့လို။ဟောခဲ့ပြော
ခဲ့တိုင်းမသိ။ဗုဒ္ဓပုရိသလက္ခဏာ။ဝရပတ်ဝကြာမွေ့ခါနွှဲလို့
ဒိသာပါမောက်အမည့်တွင်သည့်။ ဇာဟိဓေဇင်ကျဉ်းဖွန့်ကြတ်
ခဲ့။ ။ငါဆိုကျောင်ခွဲနေကြ။လွဲနိုင်ဘုမှန်ပုံသော။ ။မယ်မရှုံမေး
ပါလို့။ ပေးလိုမရ။ ။ကြီးပြုငွေရစ်ခွေဆိုင်း။ ရင်နှိုက်ရိုမိုင်း
ပေမို့။ကာသိုင်းနော်ဗိုလ်နော်မေ့။ ငြော်-ဖြတ္တာနယ်တော်ရင်း။
ဓေယာဥအောင်သံညွှင်းတယ်။ ညောင်ကြာဥဖျော် ရွှေမင်းကာ။
တွေပြုတင်းသဍ္ဍာမှာ။ကြင်နာတော်မူဘူးထင့်။လူးတွေ့တွေ။ချော
ပါမွှေ့တဲ့။လွှန်းလေးလေ။ ညာနေမယ်နှင့်လွဲအောင်လ။ ဆဲဥရွှ
ဘွင့်ပြိုလှပေါ့။ငိုမှုမောင်ကြီးမှာ။ ပူမီးလျှံလောင်ကျွန်းလို့။ဆို
လွှန်းရန်များ။ငြော်ပွါးပါတီချာပါငယ်။ ခင်းဆာရာကိုယ်ရေး
နှင့်ညား။ ။ဇာတာပြဲ့တဲ့အိုမခင်။ ရတ်ဝင်ထာဘ်ဝင်မေးမလို
လား။ ။ပြုံးစက်စက်နှင့်ရှက်လေဟန်။ငါရယ်ခြင်ရန်ဟားဟား
ဟားဟား။ ။မဗိန့်ရှိုးနှင့်တိုးလိုကြ။ ယနွှေနက်ဖြန့် ကားရော
ကားရော။ ။အိုဘယ့်ပုဏ္ဏားနတ်သိကြား။ သည်သာမှိုထား
ငါ့ညာဘ်ရွမ်းမှာ။ဂေါ်ခွေးကာန်းအခြေထုတ်လို့။ ဓားထုတ်
ဗည်းကုတ်နောနဝင်နှင့်။ဖျားရေး နာရေးမကြွင်းကျန်။တသက်
တန်အောင်ငါဆိုခဲ့မည်။အနာမဲ့ကျောင်မာစမ်ရှိုင့်။ ရောဂါပြီချောင်
နာတိန်းထွက်ချည့်။ အသက်မရှိဘိတ်မရှု။ ဤလူသေပြီ ရဲရဲ
ပေါ့တော့။မင်းသေသစိုးသေသတို့မထောက်ဘူး။ခနိုးရောက်ကို
မေးပြန်လျှင်။ ဒါဝိဝင်-ရောက်နေကြတဲ့။ ဉာဏ်ခနေ-ရှိမရှိကို။
နတ်မျက်စိလိုဆရာပေးမယ်။ ရွှေငွေပေါ်ကျောင် လူရှိတတ်တဲ့။
ရိက္ခာဖြတ်လို့ဝင်အောင်မွဲကျောင်။လူ့ထင်းခဲတဲ့မထွဲပြီ။ ဘုံရသာ
တိတောင့်ထဲ့နတ်ဖျား။ ။ညာဘ်တော်ရာသွားငယ် နှင့်။ရှားနိုင်
မျှမောင်လိုလူ။ငွေစလွယ်ကုံးငယ်နှင့်။သုံးဆင့်ဝတ်ပြု။ နန်းညာ
လူ။ပြာပြုတွား။ပုဏ္ဏားတော်များငယ်နှင့်၊ ဝဈားတော်မှန်လ
နော်ကဲ့။ငြော်သိုတာရေဝင်လောင်းတယ်။ သည်မယ်ကြာင်နာ

ကောင်းတယ်။ကြွင်စေ့ဗွာအသွေ့တောင်းထို၊ ရွှေသောင်းတို့။မှန်
ရှုငယ်။ကြီးယူတော်ဘယ်နဲ့နှင့်။ လွှဲနဝေဖန်။ ရွှေညှာထိကျယ်
တော့တုန်း။မြကြန်။ မောင်ကြီးပါရတုံးကိုထဲ့။ မှန်းနိုင်တော်မှု
လွှန်းတော့အား။ ဖြို့တစ်ကျမ်းနှင့်ထိုင်တန်းတူ။ ပြိုတ်နိမိတ်ယူ
ဟောရှိတဲ့။ မြစ်လျှင်သိင့်ရှစ်နိကာယ်။ ဘယ်သူ့ဘယ်ဖို့နှယ်
ဟောတိုင်းမလွဲ။ ဝမ်းမဟောင်တဲ ဖျင်းမခွဲ။ သူ့လင်ရှိဆဲပိုက်မှု
ချေ။ပရိုသဍ္ဍတည်ပြီးဟောတော့၊ နေ့လောညလောဘွားမည်
ရက်ကို။ဆရာတွဘ်ပသူကမေးလျှင်။မွေးသန္ဓေကိုတွားမည်ဆို
မပိုမပိုတိုကို့ပြောမယ်။ မိန်းခလေးလော။ ယောက်ျားလော။
ရုတ်စေါတကာထခန်းထါလျှင်။ အင်္ဂါဝိဇ္ဇာပြိုတ်နေ့ထူကြည့်။တွား
ဦးတွားစကလေးငယ်ကို။ရေနေဘ်ပတ်လည်ကုန်အောင်ရှု။ထဝုံ
တရုက်ိုယ်မှ့ါကပ်တို့။ခဲ့အိတ်သေနတ်ထိုးတံပါလျှင်။ယောက်ျား
ဓာထာ။တကယ်ဟုတ်ဝ။ပြောင့်ပုန်းခလုပ်ထစ်ထသခင်းထို။ စပ်
တလင်းနှင့်အလားတူ။မိန်းမဟူ၍ကောန်မှတ်တော့။ထူရစ္ဆခါတ်
နဝင်းဖုံ။တန်းချုးတုန်လျှင်။ကထုန်ဆန်းခြည့်၊ နာရီစက်ခန်းဗိဇ
နာ။ နံနက်အခါတိဝ်မလွှမ်းလျှင်။ နေဝန်းပေါ်ဝ မှန်မလွှင်းဘု။
ကြယ်ရောင်လင်း၍နေဝင်းဝင်း၊ ညဥ္ဆအမှိန်ပင် ဟုတ်ကဲ့မှုချ။
ဆောင်းလေးလ-ညကိုင်းလို့။နွှေလေးလသန္ဓေကိုပူ။ငါလိုဘယ်လူ
မှန်နိုင်ရိုးလား။ပဲနိုးသားခဲ။ငံစမြ၊ ချွေးတောက် ပုတ်ခဲခါးထိမ့်
မည်။သံပုရာရည်အချဉ်ကြီးငံ့။ချင်းပြုဝ်သီးစပ်ပုတောင်းကာမွှာ
တုန်အောင်မှတ်လိုထားဝမ်း။ ငါ့ဗေဒင်ကျမ်း- ငါ့ထိန်းသော။
မမှန်ပေလျှင် ရှာကိုတိုးတော့၊ မင်းဆရာကြီးနေတထူ။ ဤမြေ
ဇမ္ဗူ။နှံ့မျှတင်းကြွမ်း။အောင်တိသောဖြန်းပါလို။ ပန်းညှိုလဲ့နေ
ဓာနွယ်။ထုလိုရာရွေးပါတော့။ပေးလိုက်ပမယ်။လွှန်းဘုံများက
ပုဏ္ဏားဖြူ ဖြဘွာထထူမြတ်တဲ့အမျိုး။ မဟာဖြဘ္ဘန္ဒယ်ဝဉ်ထော။
အမျိုးထတာဦးချရှိခိုး။ ။တန်ခိုးဝေယ်ကြွယ်၊ဘုရားငယ်ထဲထု
ဆိုတော့၊လွှန်းနဲ့ကိုရှိ ဘောင်မြေပါကာ။ ပုဏ္ဏားဘော်ကြီး။ ။
မိန်းနဲ့ဘိုလျှ။ တဏ္ဍာဘိုင်ဆရာခံ့ရှိ၊ ဗေဒင်ညာဏ်မြေအထူမှာ။

သောင်းဇမ္ဗူ့ထီး။ ။ကြီးကျယ်လှဂုဏ်ရောင်၊ တောင်မြေရ တည့်နန်း။ ။ညြိုးအုံ့မတုန်၊ ယွန်းရွှေဘုံသာရပ်က၊ ရောန်တင်ကိုပြို အောင်မှိမ်ချည်၊ ဝေဖိန်တုံ့ဘဖျ-ထွန်းပလက်ရုံ။ ။

၎င်းဆိုသူငယ်ဒုံးချင်း။

လေးကျွန်းဦးခိုင်-မဟာဂြိုဟ်စက်မှာ၊ တုန်းတောင်အောင် ချက်တိုင်းကြီးရှင်။ ။တုန်းတော်တောက်လို့နောက်မှပေါ်၊ သုံးခါလယ်ကျော်သူငယ်တန်းဖို့၊ ပေါက်လွှတ်ဘာလပေ၊ မွေ အောင်ကြမ်းချည်၊ ရွယ်မတူ ဘယ်သူဝမ်းမလဲ၊ ထမ်းရွှေက ထွင်၊ ။ရွှေလမင်းကျားသကြီးသာ၊ လွှတ်ရာရှားတဲ့၊ သွား လာစေ၊ ယွန်းတန်းဆောင်မြေရပ်မြူးက၊ ပွဲတော်ဦးမိုမှုမဲ့သား၊ ရာန်မျိုးလုပ်ခွါဝေးကရှင်းရှင်။ ။မိန့်တော်အပ်လို့လက် မှတ်ဆောင်၊ သူငယ်မောင်လိုသရွေ့၊ ဘယ်နေ့ဘယ်ရက်မ ရွေးခြယ်၊ ဘယ်နယ်ဘယ်ချွဲဘယ်အရပ်လို့၊ ကမ်းမသပ်ဘူး စိတ်ကြိုက်ရာ၊ မျိုးခင်ကညာချင်ရှိရှိ နှံ့ထိမ်းလုပ်တို့ကောက်ယူ ပေ၊ နို့မှာလိုရှေ၊ ရွေးဆက်လို့သွင်း။ ။ဝါဝါဝင်းတဲ့ကြေး ရှင်းပျာမြူ၊ သိမ်းပိုက်တော်မူမယ်လေ၊ ငေးပော့မယ်မြူ။ ။မြ ရွှေကြူစာပုခက်မှာ၊ တေးသက်လျှိုမြိုင်မြိုင်၊ သန်တိုင်နှင့်ထွဲ။ ။ ခေါ်ပိုလို့မပိုအောင်အမျှပိုက်မယ်၊ အသါးဖုံသူငယ်တျိုက်ကို သွားတိုက်လှုံခဲ။ ။

၎င်းဆိုပိဋ္ဌာဒုံးချင်း။

လွှိုက်နှုမှုဖါလီကူဝမှာ၊ ပိဋ္ဌာဓိဂြိုဟ်ရအမည်ချုပ်သည်၊ ဒုံး ချပ်တကာသွား အောလင်။ ။ပိဋ္ဌာမထိနတ်ဂါထာ၊ ရူလာဇုဂန္ဓာ မသာဝိတ်နှင့်၊ ကောင်းကင်ထိပ်ထိပ်ဝေယန်များက၊ ငါ့မန္တ ရားဂုဏ်တန်းခိုး၊ လျှိုးထုပ်တောက်ဝင်၊ ဓိန်-ဆေး-ဓါတ်နှာ၊ ပြာ ပြဒါးနှင့်၊ မှုလေးခြောက်ပါး၊ ဓါတ်လေးတွေ၊ ညွှာရွှေငွေလုပ်သမျှ သျှိုကြည့်ယံပုရိဘ်၊ ငါ့နတ်ပိဋ္ဌာတကျော့အိုးက၊ လောက်ထိုးသ

လို–လိုဆိုင်ထလို့။ခါးတကြွကြွ။နားရွက်ယံအောင်။အစိမ့်ခံခြင်
သေးငုံ့ခါတ်ကျိုက်။ ။လူပေါင်းမနှင့်မမွေ့နိုင်။ယချုပ်ဖြိုင်တဲ့
အရပ်ဌွမှာ။နှခမ်းပခန်းအံသွားကြိတ်ထို့။ ဘိတ်လိုက်ရချည့်ဝါ့
ဖိတ်ကူးနှင့်။ခုံးတော်ဦးကာပီးလို့လာ။သင့်လျက်ကြွာထားတ
ဝိုက်ဝိုက်။ ။ဖြိုင်တိုက်ကာယ်ပုံဟောမာ။ငုံ့ရွှေဝါညွှာတန်မိန်း
နိုင်ဝေဆာလေသောရိမ်ပါလို့။ရွှေကာညွှတ်တိမ်းပုံမွေအောင်။
မေသူပေါင်ရင်လေနဲ့။ကျေးညံ့ညံ့မောင်နှံတွဲပါလို့။ တောင်
ပန်ရှင်၍။ကြည်တွဲသွယ်။ ကြိုးလာတယ်။ သည့်ဖြိုင်တယ်။သ
ဘောရယ်ကြွယ်။တော်နယ်ကဓော်မင်း။ ။ဆဲကြွလုအောင်
နတ်မေးမန္တာန်အောင်လို့။ လုဘောင်မှာ မျှော်ခြင်စမ်းပါတီး
နန်းသူ့ထံရင်း။ ။

ငှင်းဆိုဇာဝကာဒုံးချင်း။

မှတ်ဆိပ်ဖြူဝင်။ကြင်ရွယ်ငုဝ်နှင့်။တသယ်လူ့မျိုကုဝ်ထိုရှည်
ပေါက်လို့။ပြေ့ာင်နှမူးမောက်နတင်ကျယ်၊ ။ဖြူမှုက်ခုံးနှင့်
ဖြုံးရှင်ရှင်။ ကဝိသဲ့ပေါင်ဝင်–ပေါင်တာမတ်နှင့်။ ဖျင်နံ့ငယ်
ဖြတ်တဘောင်ဆောက်။ ဗူပွန်တုပ်ခေါက် ဖူါအောင်ချသည့်။
ပေါင်းနှစ်ဝသွယ်။ ။သုံးရော့နှစ်ဆယ်တဲ့ဦဝင်းနှင့်။တဲတောင်
နိမ့်နှင့်ခဓာဘွဲ့လို့။မင်တဲ့ကော်ရစ်ကျော်နှစ်ပေါင်း။ လှုပုံအယ်
အောင်ကောင်းတဲ့သက်ကြာ။ ။ဇိမ္ဘာရမြေတော်ဆို
ပြည်ရာဇကြိုပ်မဂဓမှာ။ ရှင်ဇိဝကာသမားကျော်။ အတော်အ
တန်တပေများမှာ–ငါကြွာဘူးရဲ့ထိုကတဲ့။ ရှုလဲတနဲ့ရှိစေရုံး
ဘေးကုနည်းဝှေဝှေ့အတန်ထန်။ကာသံဂေယံနာဟန်ပြားလို့
ဥာဏ်ရှိုးကြီးများမကြီတတ်ဘူး။သွန်းတန်းရပ်ကာသမါးကျော်
ကာလနောက်ပေါ်ရှေးကာသမား။ ။အယဉ့်နှစ်ပါး။နေလသွား
ဥတုသုံးပါး။သဟုရွှာန်။ ရတုခြောက်ထန်သကြွန်စက်နှင့်။ အသ
ဇန္တုရက်–ဝတုထိန်း။ခေဝင်ဆောင်ဇုက်ကိန်း။ဓာတ်ရွှာ။ ငါတ်
ခြေသချွာ နည်းတုလုပ်။ ခေါင်–ပျက်– နိုက်–ငုပ်– လွန်–ဆုံး။

ချုပ်၊ သနွေနံရှုပ်လာကြွတော၊ ဝေါတ်ဥါဒရောကျင်ကြီးဝကာ။ ။
ငန်းမျိုးတခြား၊ ဧကဝီ၊ ဒါနွဲ့ဆရာပြ၊ ဥဒ္ဒဝါတ- လေခြောက်
ဖြာ၊ ဗိုပကဒီလာသချိုဝတိုးထို၊ ရှစ်ဆယ်လေးမျိုးခွဲဝေဘန်၊ ဖျက်
ချွင်းဖျက်ချွန် ဇမ္ဗူတိုးနှင့်၊ ရှမ်းရက်ဖြဂုဏ်းကြီသတင်း၊ အရှ
ကလောပ် ပြိုးပြိုး ပျော်ငံ၊ ကျွမ်း အဝေင် ဝေင် ထတ်တဲ့
ယောက်ျား။ ။ချာပွားထူဝေနေချားပူဝွေ-ရောဂါတွေ-ဓါတ်
ရေဆေး၊ ဆရာပေးပဓေးလောချေ၊ ဥာဏ်ကဝေမျိုး၊ သိတာရေ
အိုး၊ မယ်ပေါက်ိုဗိုးပါနှင့်-အတိုးလူကျော်၊ ပေးမယ်ပနှော်။ ။
ဇမ္ဗူချင်းလိုသတင်းမော်၊ ယွန်းဘုံပေါရစ်ကာဘကြီး၊ ။ဗိုးယင်
မိန်းမသူမေးလော၊ ဝဿခင်နာနာ တားဟဲ့ခွေးသီး။ ။အူကို
ရှောက်လိုထုတ်ချောက်နာ၊ ကျမရောဂါ- ဘဟာမျိုးလဲ၊ ။
ရောဂါနိဒါန်းကျွမ်းအဆို၊ ညည့်အနာကိုသက်တန်ခေါင်းတဲ့၊ ။
ကုပဆရာ့ရော့ငွေဖြူ၊ ထမရည်မှုပြည့်အောင်လောင်းဟဲ့၊ ။
ဇမ္ဗူထဝေသင်း-ဂုဏ်နံ့လှောင်း၊ ငါဆရာကောင်းသွားကျော်၊
ကုပခေါ်နေပေမျိုးလား၊ ဆေးတိုးဝါးခ၊ ငွေသာပြ၊ ။ဟမန်း
ဟမန်းလိုမ-ညည့်လက်ဝါး၊ ဝုံးလားနှတ်လား- သွေးသားစမ်း
လို၊ အပဟန်းအပဟန်းအလယ်သယ်၊ ညည့်လက်ဝါးလယ်မှုခွေး
ခွေး၊ ပရောဂသွေးအတန်ကာပ်ချည့်၊ တပင်တိုင်နှတ်မတင်သေး
လို၊ ရောဂါပေးစဝ်ရှိချေသည်၊ ကြာမျိုးငါးမည်-ကြာဝုံမှုနှင့်၊
ကြာမွေး-ကြာဥ- သည့်သုံးဖြာ၊ ထိပ်ဥကာနှင့် ကျေအောင်
ကြိတ်ဖျက်ပိန္နိတ်လိုဝင်အောင်မှု၊ ညည်ဆုံးပဟိုရ်စည့်တော်
ခပ်လျှင်၊ တပင်တိုင်နှတ်ပူးပါစေ၊ မန်းရေတွေတွေ ဆင်းလို
ပျောင်ကြွရင်ညွှန့်ထဲကသွေးဆဲခုံ၊ သည့်သွေးတပုံ အဆိုခွက်
ချည့်၊ ဆေးပုလက်ကိုအခွင့်ပေး၊ ရာဇဝတ်ရေးမရှိထမ်း၊ ဆရာ
ဝမ်းလိုလက်နှင့်မွေ၊ အလိုလေးလေး အာကသွေး၊ ဟိုသင်း
ကလေးခမဲ့လို၊ သံခေါင်မိုဃ်ကိုရိုက်ဝဲ့သွေးဆဲ၊ တခါတွဲလိုသည်
ကထောက်သော်၊ ငါးပိုင်းမှ အာက်ကပဲ့အိုင်ထီး၊ မအိုမဇီရှိ
လိုက်ပါတီး၊ ပကာဇီသွေး၊ ဝုံး နှတ်သွေး၊ ရတ်ပွဲကလေးသူ

ထမှောင့်တဲ။ပါဒရက်နှောင့်ရှလာသွဲ့နှင့်။ ဓိုးယပ်ပလဲ-ဗလချူ။ လှူမျိုးနာပါပြုံးဝပ်ဘလနဲ့။မူဋ္ဌသည်တွင်။ဆူဆဲရွှေရင်။ မိုဃ်းမြေမြင့်-သေခြင်ဓားဆရာမောလို့။မြောက္ခိုကျင်ဝင်။ခွါချင်ပြီဘဲ နတ်ဆီဇဂျော်ခဲ။သောဒရိုကိုတွဲပါလဲ့။ကြိုနဲ့သည့်ကိုယ်။ ရောဂါ အို။ဥတုလန်းထိုး။ပန်းရည်ယို။ ဂုံရွက်ဟင်းချိုသောက်ပါတော့ လား။ ။ဥတုဋုပ်လို့ ချူပ်ဖြန်သော်။ မုန့်ပြုဆီကြော်စားတော့ မှား။ ။သားငယ်ရှိုရှိုနှံ့မပယို။ သောက်တော့ချိုချို လက်ပတ် ဟင်းခါ။ ။လင်ပါရှိတော့ မတုန်နိုင်။ ဖွားဖွား ထိုင်အောင် ထွက်တဲ့နို့များ။ ။ခါတ်ခုနစ်ပါး။ ဓါတ်ရှစ်ပါး။ ငါးပါးလေး ရပ်အတွေတွေ။သလိပ်သည်းချေ။သွေးလေလှုပ်လို့။ ပုတ်အော ကာသခါတ်အနေ။အရွက်ငါ။တွေဆယ်ထိပိုင်။ အရိုင်နှိမ်တ် ထောဘ်ဆမျှော်။ဆကဲဝုဇော်တော်အောင်လုပ်။ နေ့ချုပ်ဟာလိုဖြ ကမ္ဘူရ။ဓါတ်ဝင်-သွာရပေ။ တုမ္ဘီပဒေသေ-သေးမျော့အထွေ့ရှိ နှာနှတ်လျှာပွတ်-ဦဆေးမှာ။ သိဂ်ီရာဓာဝံသိခွေ့ခါနှင့်။ ဝသာ ဝရောလေးတူထ။ ယထာရဟာဖက်စပ်လေ။ ရှူလေ-ပွတ်လေ။ ဝမ်းတဖျဋ္ဌတ်ဖျဋ္ဌတ်။လက်မထွတ်နှင့်ခါတ်သဲကူ။သလိပ်လွန်သူ ရှောက်ရေထွက်။ ချင်း-တမာရွက်ခပ်စေလို့။ သီးချေမောက်ရို လွန်သူများမှာ။ ဆီးသီးသိကြွေးတရုဒ္ဓ။ ကင်ပွန်းရွက်နု ချည် ပေါင်ရေ။ ထွေးမကြံလျှင်- နွားလျှာကြီးနှင့်။ သဇော်ဘသီးနု ဓောင်ချမ်းရွက်။ဝါယောသထွက်လေဒုပ်နာ။ကန့်ကဏ္ဍာခထက် နှာ။ဆေးပုလဲရောတော်ရာပေး။ဆားရေနွေးနှင့်သောက်ခါမြို မြေကြီး ပြုအောင်ပဲ့တင်ထစ်လို့။ လေတဖြစ်ဖြစ် ပန်းတဲမှိုး ထောင်တင်ပျက်ပြီ ပြေးလိမ့် ကျော်ချွတ်။ ။ဂုဏ်လေးဇာတ် ညွှတ်-မျက်ဗိသီ။အပုဘ်လွန်ပြီသီးသီးမှည့်နှင့်။ မန်းကျည်းသီး မှည့်ရှောက်ရေဆား။နှန်းထိရင်းများတော်နိုင်မျှ။အကာသမှာ ချွေးကိုတွတ်။ နွားသားဗီးပုတ်နှန်းလျှော်ရှူ။ အနာဝင်ပြကောင်း လိမ့်လွှင်လွှတ်။ ။

ငင်းဆိုဂရုလိဒုံးချင်း။

ရှပ်သောင်းလေးတောင်နှစ်ပြွန်ဆောက်သည်။ လေးရောင်
ပျော်သောက်ဘောင်မြှင်းမိုရ်။ ။ရေရွှစ်ထပ်ရစ်ပတ်ခြီ။သဏ္ဍာ
ရဘန်ကျောက်တောင်ဆင့်လို။အသပိန်ဝါးတန်ဗိန်ဖာလ်ပွင့်မှာ။
ညူရာရာနမာန်မှောင်တိုလွှင့်သည်။ကြီးမြှင့်ဇယိုရ်။ ။တောင်
ဟုန်လေထိုက်။ဟူးဟူးရိုက်။ပင်လယ်ထုပ်ကြိုင်။ပွက်ပွက်ကြွှိုက်။
ဇက္ကူဝါတိုက်ကဲ့ အကျိုး။တုန်းတော်နေလိုက္ခန်းတဲ့ဥက်မင်း။ ။
ကမ္ဘာချင်းတဲ့ပင်မင်းခေါင်။လက်ပံ-၃၀၀၀-အောင်မြေမိုးလို။
ထန်းနိုးထိန်ပျော်- တိမ်ရန်ထဲက။ ဈာန်ပျံကွန့်ဝဲ- သောင်ပန်ခတ်
လျှင်။သောင်းလောကခါတ်- ဆတ်ဆတ်တုံသည်။ ဥက်မင်း
ဂရုနိုကြီးတဲ့သတင်း။ ။ဆုတ်ထဲ့ရှင်းကြ။ ဥက်မင်းငါ။ဘက်
ခြင်းမစောဂုဏ်မျှတူး။ ပုဏ္ဏကနှင့်-ရာမရှိင်း။ ဗိန္ဒာအခင်ထိုင်း
တောဘာသာ။ရသေ့ထိုချာ-ဥလာခွဲ။ပုဏ္ဏားကသဲး။ မျောက်
ပြိဿာနှင့်။ဇော်ဂိဿ္ဏာအရစ်ရစ်တို့။ ငါတတ်တုံသော-ဖြစ်တုံ
သောနှင့်။ တကဲ့ဟန်ပန် ဂုဏ်သံ နှောလို့။ ပြောပြောသမျှ
ပပျောက်စေ။ ဂရုနိတုန်းဝေနှားကကြွားမြှင်း။ ။အောင်မြေ
နှင်းချည့်ဥက်မင်းရောဖိန်။ ဘုန်းလက်လက်ထိန်တယ်လေ။ ကြီး
အောဏာရှိန်။နွှတ်သီးတော်ဝရမိန်နှင့်။ ရာန်နှိမ်ဖျက်ဖြုန်းမယ်
လေ။ပဲ့ရှင်သံချုန်းပါလို့။ နွှန်းနေဘုရိန်။ တောင်ပန်ဟုန်းထို
လက်ရုံးမြိန်။ နှစ်ဘုံအာသပိန်အောင်ပွဲခံလို့။ ပင်လက်ပံပျူးပေမှီ။
ထူးတဲ့ဂုဏ်သိန်။ ။ရာန်ညွှန့်ကိုပယ်နှိမ်သည်။ ဈာန်တိမ်ညွှန်
ဝဲဝဲ။ ။ငါ့ထဲ့လိုမာန်။ မြေဝလုန် သဏ္ဍါလန်လို့။ မြိပ်တေးထန်
ကြိုက်စုပွက်သည်။တုန်းနေစက်ရဲရဲ။ ။

ငင်းထိုသာရကာဒုံးချင်း။

ပေမာ-တွေချာ-ဝေဆာညွှတ်သည်။ကောလာတောင်တွန့်
လိုက်ခုန်းလျှံ။ ။ကြွာဝတ်ရှုံကြ-ထုံဝတ်ညှာ။ ခုံရွှတ်မြွေကာ
ပေဟာဘဟစ်လို။ဇောက်ခါ-ဝက်ခါ- လှကျော်ချရစ်သည်။ လွှန်း

ခေတ်နှင့်ကြို။ ။ရှစ်သောင်း ရံရွှေဟန်နေတင့်သည်၊ စံရွှေ
ထွန်းအောင်ဗလာသည်။ သာရကာဖျာပိုက်နန်းလျှံ။ ဗျော်ဖြိုးသိန်
ဂုဏ်။ကဲ့ချည်လင်းလင်း။ ။မိဿာကူးနှင့်ကိုယ်ပြောင်ပြောင်
ဖြိုးသီလာရောင်-အောပေါင်ကြွေခ့နှင့်။ လေသာဓေတောင်ကော့
ငွေမင်းသံ။ ရွှေသင်းမြိုင်ရံ နန်းချိုင့်အတွင်း။ ။ခင်မယ်မွှေးထဲ့
ဆယ်လေးရွေ။ဥဒါန်းနေဂံနေ့စံဇောက်မှို။ ကြိုလေသမျှမြိုင်ထိုင်း
အောင်။သာရကာမောင်တုန်းမွဲသက်နှင်း။ ။ဆောင်းဖောမာ။
လေသာညွှန်းပါလို့။ ငွေလွှာမြနှင်းကြွေခဲ့ပြီ။ နေဝသပိတိမ်းပါ
လို့။ရွှေကြာညိုမိမ်း-ဟိုယိမ်းထိုင်။တုံကြိုင်ကြိုင်-ထိုင်လိုးမွှေး။
သံစာစာ-ဘာသာကြွေးပါလို့။ သာရကာလေးမိမောင်နှံ။ နိုင်
ကြာဆံသုံးပါလို့လေး။ရွှေရည်အန္နန်းကိုယ်မိဿာ။ လည်တင်း
စာဆွင့်ကြွေး။ ။မြူးပျော်ခါ-ခေါ်ခါမေးပါလို့ ။ဖော်ကွာပူဆွေး
ထိုပိုသံ။ဟိုမြိုင်ရံတောင်းငယ်ကလေးဥဒေါင်းညီလာခံ။သီတာ
ကန်တွေတွေမီး။ ။လင်းပြောင်ပြောင်။ ပဒေါင် ဖီးငယ်နှင့်။
တောင်ကြီး ဘီလာကွယ်။ သည်ခါဝယ်လွမ်းတော့ဘုန်း။ ဟို
ကမ်းပါယ်တောင်း-တောင်ပူစာ။ မျှောင်မြူလွှာကာရစ်ထိုင်း။ ။
အောင်းပေဝေ။ ဂုဏ်ရေ ဝေ့ူး ပါလို့။ အောင်သံ တွန်ကြွေး
စပ်ရေးဆင်။ ဌက်သာနင်ကျင်းပါလို့လေး။ နွှတ်ချင်းဆိုင်ကာ
ရွှယ်။ မြိုင်သာလယ်- အောင်မြေနှင်း။ ။ရစ်ဆင်းငယ်တွန်။
ရေတမ်းခွန်သုံးသုံးမြည်လို့. ကျောက်စက်ရည်ထိုင်း။ • ။နှလုံး
ငယ်ငွေ။ဝိတုန်းတုံရည်ခြွေလို့။ ကြိုပလေသည်ခရီးနှယ်ကော။
ရယ်ကြီးပုံပေါ်ပါဘိ။ နန်းတော်ကြီးတိုင်း။ ။ဂိုဏ်း အရပ်ချည်
မြေဖြင်မှာ။မယ်ရှင်မ-မှုထမ်း။ ။ဆန်းတဲ့မာယာ။ဌက်မင်း
သာရကာက။စက္ကူဝါနှယ်ကျယ်လှသည်။လေးဗိပတိုက်ခန်း။ ။

ကျေးမိတော်ကြီးဘုရား၊ကြွတွင်းလေပဒိဝန်သံတော်ဆင့်ဆောဖြစ်ေဘး။
ဇေရွှေကူ။မြို့ဝန်မင်းထိုး။မိန်းမ-တေ-ဟန်ချင်း။

ရယ်လေးပွင့်မွှန် ဖွာနံလှိုင်တုံး။ စပယ်နှန်းသုံး ကြိုင်ပျံ့ကြိုင်း။
ဝံသန့်တွင်းမှိုလေညွှင်းဆိုင်။ ထိမ်ပန်းညို ဖိုင်သတ်ဆေးတုံလို

တောင်တောရဂုံ ယဉ်ပုံဆန်း။ မန်းမြို့ရွှေပြည်၊ ။တရားမင်း ပေါင်းခဝင်ဉာဏ်။ ။ဘသောင်းလောကမြေရန်နည်းမှာ။ ။တရား ရွှေစည်ရှစ်မည်ထီးနန်း။ ။ပြည်ကြီးဖန်ပြုရွှေဥာဏ်ပြို။ ။ရတနာဝပုံ နိုင်းတုဘတ်ရှာ။ ။သသသမေ၊ ။အရင်းစ။ ။လေးသင်္ဂဟညီမျှ ချိန်။ ။ဘုန်းတော်ပြုသိန်ကိုသေ။ ။သလင်းညွှန့်မိန်။ ။မုနိန့်တွေ့တဲ့။ ။မြတ်ရှင်တော်ဗွဲမှာလ။ ။ဤလို့ဟန်ယူ။ ။နန်းယဉ်မူငယ် လေ။ ။မြင်ဒူတွင်ဆဲမှာ။ ။ကြင်တူကြည်ဖွဲ့၊ ။ရဲဇာတိသာ။ ။မျိုးကညာ သိန်းတန်မှို။ ။ယဓိန်းပုဟန်စံမရှိတယ်။ ။တိုးနှ ဝိုင်း။ ။စကြာ ရိပ်ဝင်။ ငါးကြုံနှည်ပြီ နဂိုရ်ယဉ်မှို။ မိုလ်သဘင် ရွှေညီဝမှာ ရှုလိုက်ကြကသိုဏ်း။ ။

ရွှေခဲးလှေတော်ဘွဲ့လှေချင်း။

တောင်းကနက်ပျော်။ ။စကြာတော်လွှမ်းတယ်လေးလေ။ ။ထက် အာကာသမ်းမှာလ။ ။တိမ်တမ်းတွေပိုလို့။ တိမ်နီ-တိမ်ဝါ-တိမ် ပြာဆန်းတယ်လေလေ။ ။တိမ်ပန်းတွေဆိုင်း။ ။

တိုင်းပူရပြည်။ တည်တည့်ဆောင်ထားပါတဲ့။ ။ ရွှေခဲလှေ တော်သွားဟာမို့။ ။ပြည်သူလေ-သူအများရယ် နှင့်။ ။လှော်တက် ချီ။ ကိုယ်စီကိုင်ကာစမ်းတယ်လေလေ။ ရေပန်းတွေဖွေး။ ။ ဝန်းလျှံ့အိပ်ဖန်။ ကိုယ်-ကိုယ်ရဲ့သားရယ်တို့။ သန်းခေါင်ချိန် ကျော်ပြာရင်လ။ ရွှေထားတွေနှင့်။ ရွှေလှေကို စီးတယ်လေ လေ။ ။ရှုလောင်းရှော့ကြီး။ ။

သီဗောဘုရင်လက်ထက်သောင်တင်ဖျဲ့ လှေတော်ဘွဲ့လှေချင်း။

နဝင်ပန်းလှေတော်ငယ်လေ။ ။ပေါ်သာရင်ချိုးမယ်ပ။ ရွှေရစ် ထိပ်လိုးပါဆို့ထူရှိုးတော။ ။

မြို့င်ထက်တယ်ကွာ။ ။မင်္ဂလာဆိုဆောင်တင်းပါတဲ့။ ။မြင်ဒူ မြင်သူကွင်းခြေပ။ လှေမင်းခေါ်မို့။ မြို့င်ပေါ်သူ ရှားတုယ်သော

လေး၊နှုတ်ဖြွားလိုဘဲ၊ ။

ခွင်းရန်သောင်ဖြို၊မြင့်မှို့ရိုက်ကိုဖျက်မယ်မောင်မောင်၊အိုလေ
မိန့်သန်ဘျက်လိုပ၊လျှော်တက်ချိလို့၊ဖြိုင်ညီညီဝမ်းတယ်လေ၊
ရေပန်းတွေဖွေး။ ။

ခွင်းရန်သောင်ဖြိုတယ်လေ၊ဖြိုတယ်လေ့၊မြင်းမှို့ရိုက်ကိုဖျက်
မယ်ကိုယ်တော်၊မြင်လေးလေလေမှို့ရိုက်ကိုဖျက်မယ်ကိုယ်တော်
အိုလေးလေလေမိန့်သန့်ဘျက်လိုပ၊လျှော်တက်ချိလို့၊ဖြိုင်ညီညီ
ဝမ်းတယ်လေလေ၊ရေပန်းတွေဖွေး ။

ကန္မီ ဖြို့ဝင်ကဲမင်းထင်ရာဇာသိုမင်းဆက် ဖွဲ့စည်တော်သံ။

(၁) ဘောင့်ကိုးဆယ် ဗွန်းပစ္စွတ္တင်မှ၊ ဩွန်းဆင်သရာဇ
ဝင်၊ကာနက်ဖြိုင်ရှစ်ဆူမိုး၊ဖိုးတဲ့ဘုရင်၊မြန်နန်းခွင်၊ဝံမြန်းတော်
ဘုန်းကြွယ်အင်ကြောင့်၊ သုံးဆယ်တွင် ရှစ်ခုဆောင်းဆောင်၊
ကောင်းတဲ့သတို၊ ။

(၂) မွေးနံတော်ကြာသပတေး၊တခါမွေးဖြန်တော့မည်၊
ရထနာပူရတိုင်း၊ ပိုင်းတဲ့စစ်သည်၊ ဟိသာဖြည်၊ ရွှေစကြာ
တဖန်လည်၍၊မင်္ဂြန်ဖြိုကိုယ်တော်စွန့်တယ်၊နန်းညွှန့်တပါး၊ ။

(၃) ဘောင့်တချာ ထဆဲ့သုံးသိုဖြင့်၊ ဘယ်တုံးမှကြီးဘုး
ပေါင်၊ မြန်မာမှာဧသာချီဘယ်၊ ဖြေးဗိုဒတ်အောင်၊ သမိုင်း
ဆောင်၊ တလိုင်းဘောင်ပါတော်မူ၍၊ ခါဖြွော်သူ့အချိန်သင့်
တယ်၊မင်းနှင့်ကျွာဝေး၊ ။

(၄) ့ရာန်ကြီးအောင်– တပေါင်သလို့၊ တန်ဆောင်လ
ဂုဏ္ဍွမီ၊လက်ရုံးတော်ဘုန်းထိန်တောက်၊ သုံးကြိမ်မြောက်ညီ၊
ဓမ္မဘိုစည်၊မထိတဲ့လူဝေး၊မောင်ချစ်သူမင်းဟာန့်တုကို၊ ဘွင်း
ရန်ပြုရှား၊ ။

(၅) မြင်ရောဓေဘက်မြောက်စွန်းရယ်က၊ တောက်ထွန်း
တဲ့သမ္ဘာတော်၊မှုခိုးတိုအမည်မှည့်၊ဒါးဖွဲ့ဘုညီခေါ်၊ရှုလောင်း

နတ်တော်၊ ကောင်းမြတ်ကျော်အခါဝင်၌၊ မကြွခင်ရာမည
တို၊ချွန်းပြလို့လင်း။ ။

(၆) ငယ်မည်မှာ အောင်စေပျိုလို့၊ သောင်းဒိပကျွန်း
ဇမ္ဗူ၊မင်္ဂလာဩဘာသညွှန်းတယ်းထွန်းတဲ့တရေ၊ ရှုံးသရူ၊ထုံး
ဖြူထိုကွက်ကျား။ ပြည့်ဟိသာ တိုင်းစွန်ဖျက်တယ်၊ လိုင်းမွှန်
ထက်သား။ ။

(၇) ထောင့်တရာ တသဲ့ထေးတွင်မှ၊ အလှဲ့ပေးကံဘုန်း
တော်၊မြန်မာမှာဇာသာကောင်းတယ်၊ ဆောင်းရိပ်မြူပေါ်၊ဥဩ
အောင်၊မည်ခေါ်တဲ့စကား။ ဘွဲ့နာမံ-နာသပိဿလို့၊ ခွန်းဟတည်
ထား။ ။

(၈) အသက်တော် ထေးဆယ့် ခြောက် ကာယ်နှင့်၊
နံသောကြာ့ရွှေသမ္ဘာ၊အနွယ်တော်ပဋ္ဌာလ၊ ကျမ်းပြမိန့်မှာ၊
နန်းအရွှေ၊ နတ်နန်းတော် ရှင်ပျော်ရှာတဲ့၊ ထင်ပေါ်စွာမြေနှင့်
ရိုးဗိုးမှာ၊မျိုးတော်ကောက်ပွဲ။ ။

(၉) အလောင်းတော်နတ်ရှာကြွရှာလို့၊မှတ်ပါကြံရွှေ့
လာ၊ထောင့်တရာနှစ်ဆဲ့နှစ်မှာ၊ သားချစ်ရတနာ၊ ရှင်ပြဟွာ၊
လှစ်ကာတည့်ရွှေသန်း၊ ဆော်ဝင်တီသေဉီးကင်ဖွင့်တယ်၊ ထူး
ထင်တင့်နန်း။ ။

(၁၀) နန်းတောင်ဉာ ရွှေတုံ ဘွားပေမို့၊ ယုန်ရထားခ
သည့်နှယ်၊မွေးနံတော်အင်္ဂါရွှေ၊တုန်းမွေ့စမ္ပာယ်၊ သက်တော်
ကြွယ်၊မငယ်ဘူ့နှစ်ဆယ်ငါး၊ အိမ်တော်စံ သမ္ဘာရင့်တယ်၊
နန်းမြင့်တရား။ ။

(၁၁) ရေဖျန်းခံ ထုံးသစ်ညွှန်းပါလို့၊ရွှေနန်းစံသုံး နှစ်စွန်း
တွင်မှ၊ဖြိုင်ထွန်းသည့်ထက်အာဏာ၊ သောကြာကြွယ် လကို
ချင်းတယ်၊မင်းတို့ကြံမှာ၊ဖြိုးဗိသာ၊ဆိုရှာပေါ် သည်နှစ်ထွင်း
တန်ခိုးတော်ပျောက်ကွယ်ပတယ်၊လောကသနှင်း။ ။

(၁၂) နှစ်ကောဇာသညာပေးခဲ့၊ပဋ္ဌာရွှေးဖော်ကော၊ထင်
မြူရှင်ညိုတော်မြတ်ကို၊ နှင်းအပ်သဖြို၊ သာသနာ၊ ရွှေနဝါင်း

ရောင်ရှိန်ပမာသို့။ဝတိန်သာဘူးနွှာခင်းငယ်။ဆင်းမတဲ့ကျိန်း။ ။

ရှေးရေးမြင်းပေါ်သံသီချင်း။

မြိုင်သနင်း။ကြိုင်သင်းမျှ့လှာယ်။ အသွယ်သွယ်သည်ဝယ် သာလွှမ်းနှောင်နှင့်။ညှိုးသူ့မောင်ကြိုရရေး။ တက်ထွတ်ကယ် ဝိမာန်။ထိမ်ငွေနှင်းနှင့်။ဆေညှင်းပြန်သောခါ။သာဟန်ကိုတယ် သူသလို့။တင်ပါ့မယ်လေး။ ။

ဝုံထခြောဝယ်ပ။မှုံရောရွှက်ကျင်း။ဝိတုန်းငယ်တောင်ဇာ ထို့။ချစ်သွာဝတ်ရည်ရ။ပန်းတုသာတင်။ဘော်မတွေသည်။ယည် ရွှေတရက်။ပျော်ရွှေသက်နှင့်။ဗှက်တို့ပျှင်ခင်မင်လွှမ်းနှောင် နှင့်တဝေး။တခန်ငယ်လေဖြစ်။ နွှေသည်ခေတ်ဝယ်။ ရွှေနှစ် ကယ်ဝိုဝို။ထေဘတနိုက။ အညှိုရို့မောင်။ လွှမ်းနယ်ကိုအောင်ရ မယ်။ ထင်ယောင်နှင့်မြင်လှာကို။ ဘုံသိင်္ဂါဝံလေသွှဲ့ငယ်က။ သနှဲလဲ့ပါလေး။ ။

ဝလေဆရာကြီးဦးပုညဆို။မုဆိုးဝကား။

အလိုအင့်ဟင်။ရှေ့ထုန်းခင်က။ ဆင်အော်သလိုလို။အသံနှယ် အိုးလေဝိုသံပါပါ။ ခပ်ပြာပြာနှင့်။ ဘဟာလေမှန်းထိ။ဘခါဘူးမှ မကြား။ရရဟာနယ်ဆန်းပါဘိ။ မြိုင်လမ်းရိုက်ဝိုက်။ လေးတို ဒေါင်တင်။ရွှေးဝက်ဆင်လို့။ ဖြဝင်အောင်လိုက်ပြီးလျှင်။ ဒိသား တိုက်လို့ရှာစမ်း။ ဒုံးတော့မယ်။ ။သည်မြိုင်ခြောင်။ ဇောတ မောင်ပျော်စခွာယ်ထဲ့ ယာကိုးလယ်ခင်း။ ရဲ့းဗိတ်ဝင်း။ ဗိုလ် တောင်တင်ရွှေလေးက။ရင်တွေးကိုကုန်အောင်ထွင်မိ။ ဆဗ္ဗန် ရှင်။ ရန်သူပင်ထွက်စေရော့။မျှားဝက်နှင့်ခွင်း။ ။အိုးသံ့တမို့။ ရွှေးနှီပါးရို့။ရဲကျားမို့။ ကြန်ပုံမရို့။ဂုတ်မရို့။ နှင်တို့သခင်။ဇေ တမည်ရှိ။ခွမ်းသတ္တိနှင့်။လေးကြိုးရှင်မှာ။ခုံပင်ယနေ့။ အခင်းဖြင့် တွေ့ပြီ။ရှေ့တပ်ဦးခင်း။တင်းတင်းမာခေါင် ရွယ်ချောင်ဖွေးဖွေး လျှမ်းလျှမ်း ပြေးသော။ ရွှေးနီပါးနှင့်။ ရွှေးအောင်နက်ကတို့။

မကာန်းကွက်စပ်ဆင်၍၊ တပ်လုင်ချွေးရိုးမြှောင်က၊ ထကောင်
နှင့်ထကောင်။နဲ့သေးချင်းမျှောင်။အသယ်အောင်ကြီးမပူးစေနှင့်၊
ထပ်ဦးကချိတက်ပေ။ ။တေသချွေးနှင့်သားကျတဲ့ မိကြောင်း၊
မတူ၊ချွေးထက်ဖြူကို၊အရည်တူရွှေး၍၊ဗိုလ်ထပ်ရေး-၂ကောင်
ခန်းနဲ့ထတ်ထင်၊ဂျွဲ့ထတ်ထတ်။ တရုလာ်ချွေးမများကို၊ဂုတ်
ကျားနှင့်ရဲတော်က၊ကတော်ဗုအရေးဖိုင်။ ကြွပ်တည်းငွာချုပ်
ကိုင်၍၊ဝဲလှိုင်ကလိုက်ကြပေ၊ ။စပ်မြေယွင်းချော်၊မတော်
၍သူ့တပ်၊ထုတ်ကပြီမှတ်ခါမှ၊တရုလာ်ချွေးမသင်းကို၊ တပ်
တွင်းကလွတ်၍၊ရွတ်ရွတ်ချွန်ချွန်လိုက်လံကိုက်ခဲစေရမည်။ ။
ဦးတန်ဆေဘူဆေ၊ခါးကောဘူကောနှင့်၊ သော်ကြွေ လွှင်လွှင်၊
ချွေးထီးမြင်လျှင်၊ ခင်ခင်ခက်မက်နှင့်မဆက်ဘူးလို့၊ ကြည့်
ချက်ကာယ်သိမ်မွေ့၊ဖြန်းကာချွေ့လိုက်တဲ့၊ဗျာမြဲ့ရင်၊ချွေးအပျို
စင်များကို၊အလွင်အပြင်၊ထွက်ဝင်လွန်ကျူး၊ဘဝ်ဦးတပ်ဖျား၊
မလွှားလာစေနှင့်ရန်ချွေ့နှင့်ရဲးခေါင်းချွေးကုတ်ချော-၂-ကောင်
က၊တော်လျှော်အောင်နေရာချ၍၊ တပ်အတွင်းမြိုးကြပေ၊ ။
ကိုယ်ခတ်တုတ်တုတ်၊မိုးဖုတ်သွန်းသွန်း၊ဖင်ချွန်းချွန်းနှင့်၊ ဝမ်း
ခတ်ရှုရှု ရင်ဝကျယ်ကျယ်၊ကမျှယ်ပြောင်ပြောင်။ ခွယ်ရောင်
ဖွေးဖွေး၊မတုပ်သေးတဲ့၊ ချွေးလူပျိုသိုး၊ကျားထက် ဆိုးများကို
ပဲ့နိုး-ငွေ၊အောက်ပြေကရခဲ့တဲ့၊ပဲးတူမအရီး။ အောင်နက်ကြီး
ကိုအပြီးလက်မှတ်၊စပ်ကဲစာပေးအပ်၍၊ တပ်မတော်ထကျော
က၊ ရန်လာရင်လျှောင်မိအောင်၊ ငွေနန်တောင်စွဲရပ်ပေ။ ။
ကွပ်ညွှတ်တော်မှုရာ၊ရှောင်ချွဲပြေးပုန်း၊တလုံးကျွင်းကျုန်၊တွေ့
မကုန်၊အပုံနှင့်ပွတ်ပွတ်၊နုတ်ကွတ်သိုးကြောင်း၊ ပေါင်ခမ်ကွကွ
ထီးဝတခို၊မိုမိုဂုဂု၊ အပုအလုံး။ ဆင်လုံးရှောရှော၊ သိုကြော
မပြတ်မဝင်ထင်တဲ့၊ တယက်ရစ် ချွေးများမှာ၊ နိပါးနှင့်ရန်လို၊
သန်းခေါင်ဗိုလ်တို့ကို၊ ဆင့်ဆိုစည်းကြပ်၊တပ်ဦးအပ်၍၊ တပ်
မတော်လက်ဝဲက၊ရှေးနဲ့တူသွယ်မြောင်း၊သူ့ရန်သူကြောက်
ရှာအောင်ဂနန်းတောင်စွဲးမြဲးစွဲးပေ။ ။လင်ဘေသင်ကွမ၊နဲ့

ရာမကျ။ မုဆိုးမချေးမဆို။ မုဆိုးတို့ သက်ကျွေး။ ရွှယ်ဘွား မချွန်၊ အရှုယ်လှွန်နှင့်။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်တချို့၊ နို့ရှိနှင့်တကွ။ ချွေးမကြီးပေယ်ဦးပဝိဘသယ်များကို၊ တနယ်တရွာ၊ ထပ်ချိုရာလျှို။ မထောမလိုက်စေနှင့်အနေကျကျ၊ အိမ်ဝအိမ်နောက်။ မြို့ပေါက် မြို့ပြင်၊ ထမင်းအိုးဝင် ရေအိုးဝင်နှင့် ယုန်ကာင်ကြက်ပေါင်၊ ချိုး ကောင်တားရော။ ဘဏ္ဍာတော်များ။ မထိမ်းမပါးအောင်၊ ချပ် ပြား၊ ထိုးရေ၊ အသေအချာလက်မှတ်တနှင့်၊ ချေးနီလါ၊ ချေးကြောင် တို့ကာ၊ ပိုးဆောင်သိမ်းချုပ်၍၊ တချပ်တစည်း၊ ထိမ်းဆည်းစိတ် တူ၊ ပြုပြုဖြောင့်ဖြောင့်ရန်မနှောင့်အောင်၊ အိမ်စောင့်ထားခဲ့ရ မည်။ ။

နန်းတွင်းဘူမယ်ချေဆို-၁၂-ရာသီအဲချင်း၊ တန်းဆူးလ မိသာရာသီတွဲအဲချင်း။

ဓမယာတု- သမ္ဗမင်လံ၊ ။နေနှင်ကာယ်မှ ရာဇာဝေ။ ။ အသသဝဏ်၊ ကြယ်နှင့်ညီလို့၊ ရှု®ဗိကြ၊ တူယှဉ်ဖြိုင် ပကြ တယ်၊ လအခါတိုတဲ့လေး။ ။သီတာဝေယ်မှမျို့နွှန်း၊ သပြေမြ ရည်၊ တဝေသောင်းပြည်ကို၊ အောင်စည်ယွှန်းလို့၊ ရေဘွန်းမှခါ ချိန်၊ သောက်ရှုးဥပါ၊ ကြယ်နီထာနှင့်၊ ရွှေဇာပေါက်လို့၊ ထိမ်မိုး ညီနှင့်၊ ပြိုမည်နှယ်ချိန်သည်၊ နဂါးထိပ်လွှန်းအိမ်ရွှဲလို့၊ မှဆိုကို မဲ။ ။သင်းတွဲမှရွှေရောင်၊ ကာ့ကော်ဝတ်မှုံ၊ မွှေးထုံထုံနှင့်၊ ရင်ဂုံ ပြိုင်ဖျား၊ တောတလွှားလည်း၊ ငှက်ခါးတောင်လို့၊ ပုဇောင်ခဲ့ ကိုယ်၊ မိုယ်းကြီးတသွဲ၊ လေတလွှဲနှင့်၊ တထဲ့ မြောက် တိုင်း၊ မြွတ်ကာယ်ဆိုင်းလို့၊ မှိုင်းမှိုင်းဝေယ်ညိုသည်၊ မိုးသီတာဆိပ် ကာယ်ကချစ်ရိပ်ညိုရွှဲ။ ။ပြင်နာခရီကာ့၊ ငါးဘို့ထားလို့၊ ဘဝါး သုံးအင်း၊ မိသာစွင်မှာ၊ မရှင်မှိုင်ထောတ်၊ ဝန်းလွှန်းပင်ပြွတ်ခဲ့ပြီ၊ မြွတ်ဆံကျင်တာရာကား၊ တေဇာတော်မချိပါနှင့်တော့၊ ဝေသာ ထီပြည်ကြီးကေ့-ထိန်ညီးရဲ့၊ ။

ရင်းထိုကဆုန်လ-ပြိဿရာသီဖွဲ့အဲချင်း။

ဖာတ်ခုန်းမှချက်ဖျံလေ။ ။နေနှင့်ယှဉ်မြို၊ရောယာဏီလည်း၊ မှန်ပီခေဆောင်က၊ရွှတ်ဝီးရိပ်ဖြူပေါ့လို့၊လွှမ်းစယှက်လွှယ်၊ ခင်းမှူ တန်ကျူယ်လျှော၊ မိုးစီးလယ်ဘုံမှာတဲ့လေး။ ။ကဆုန် ယေမ်မှရ လူ၊မြနီလာစင်၊အဖြာရစ်နှင့်၊ ရှစ်ချက်နှာဆိုး၊ တောတနိမှာ၊ မျိုးနှံနှင့်၊ကျိုးဥမှလှဲ့ပြာ၊ တကားတုံသင်၊ဂေါဓာချင်းတွင်၊ တု ကင်းလွှတ်ကွာ၊ရှက်ပေါင်းသာလို့၊ညွှာချေုပ်ယံသည်၊ ယုဂန် မှာတိမ်ထမုံ၊ကန္နုန်လိုပ်၊ ။အသဲမှာ ထွတ်ကျူင်၊ သောင် သင်မြူးခင်း၊ မြစ်ကြီးတွင်မှာ၊ ငါးကြွင်းဆန်တူး၊ ငါးတံမြူး သည်၊မိုက်ဦးငင်လို့၊သာတင်မှုမြူးဝေ၊ ဇင်ယော် သောင်တင်း၊ ရွှေပိန့်ညှင်းတို့၊ချစ်တင်းမိုင်မိုင်၊အာလုပ်ကယ်ထိုင်လို့၊ သံမြင် ယံချေသည်၊ပြိုတ်စနေဘီလာမိုင်းဆိကာ၊မုန့်တိုင်းမြဲဖြင်း။ ။ ဖြည့်ကနေမွှာဇ၊ထိုင်းညှိမြမှာ၊ ထာဝါ့တာရာ၊ ကြွယ်ဥပါနှင့်၊ အခါညောင်ရေ၊ ပွဲစုံငယ်တွေ့လို့၊ ရွှမ်းတွေဆိုင်ညီ၊ သေခင်း ပင်မြိုရေ့ထင်၊ဝက်ရာသီပြိုသရေးတဲ့မိုကြွေးခင်း။ ။

ရင်းဆိုနယုန်လ၊မေထုန်ရာသီဖွဲ့အဲချင်း။

ရွှေသားမှာသိင်္ဂိမ်လေး၊ ။အဖြူကြွယ်၊ ပါဝ်သုံးလွှယ်နှင့်၊ နေလွှယ်ရထား၊ယှဉ်မြိုင်သွားလို့၊ကျော်နှားမေရုန်၊ လွှမ်းတို့ထုံ လှူထယ်၊နယုန်ဆီကိုတဲ့လေး၊ ။ထီတာငယ်မှုဝိမ်းမှည့်၊ ရေ မှာကြည့်လည်း၊ရေဂျီရု၊ဝမ်း၊တောင်မှာဝမ်းထည်း၊ တောင် ကမ်းလွှယ်ရာ၊မြေမှုက်နှုတ်လည်း၊မသာဝေဆောင်၊ရှမြည်ာင်း၊ သည်၊ နွေနွှောင်းလမိုး၊ ကမ္ဘာ ကြက်သရေ၊ ရဂုံခက်ကျယ်၊ တောမြိုင် လယ်မှာ၊ စမ္ပါယ်မုလေး၊ မျို့မွှေးမွှေးနှင့်၊ စံမေး သာဘင်ရှက်ပေါင်း ရှင်လို့၊မင်းတွင်ငယ်ဝေသည်၊ တောင်ထေ ဖြေရှိုင်းမုန့်နှင့်၊ကြိုဖြန့်ရှေ့မြင်း။ ။မလင်းမှကောင်းကင်၊တိမ် ငိုနှင့်၊ဖြဲ့နှင်းရာဇပုစ်တောင့်က၊ မြကောင့်ပယာ၊ လဂ္ဂခြေုင့်မိုး၊

လာ၍ဆင်သို့။သာတင်မှမွေ့သိမ်း။တဆဲ့ချနှစ်၊ ဖြင်နှာသိုးနှစ်တုံးမို့။ ဓမ္မဝန္ဒာ။ရွှေလည့်သာသဘဲနှင့်၊ ထံငါကြယ်မှိန်သည်၊ ဖြည်က လိန်ကာရာဇ်နေ့တို့၊ ကာံနွေတိုင်ညီး။ ။လရောသီဝု။ထိတ်ကာယ် မှရှုပါသု။ရွှေညနှင့်မင်းမိ။ဝေးခိုက်မှထိတာယ်လို့။ကာလိမျက်ညီ။ ဘယ်ညီးတော်သိုရတယ်။ငိုတတ်သည့်တူဝယ်လို၊ အဓွယ် သွယ်မကြည်စေးပါနှင့်။တဆဲးကိုး။ ။

စာဆိုတော်ပညာရှိဦးယာဆိုပထမသင်္ဂါ ယနှာတင်အန်ချင်း။

မင်းချင်းလေ။ ။ကုသိနာခုံ။ပန်းရဂုံဝယ်။ ဘုံပြီသလောက်။ ဖြည့်ဝန်းရက်နှိုက်၊ ဘုံစက်မပြန်၊ သုံးနိမ္မာန်တွင်၊ နှစ်တန်ကုး မြောက်။လေးလမြောက်ဝယ်၊ ထွန်းတော်ကိုယ်ဝါ၊ မင်းသာ၍ နှင့်။ပြံပွာအသွင်။လူကရှင်သည်။ရှတင်တေရယ်။သုတက်မြတ် သားတေရ်ကဿပ၊ သာဝကတို့၊ ခပဋ္ဌာ။ရဟန္တာနှင့်၊ ပြည် ရာဇဂြိုဟ်။နဂိုရ်ဗိုးခြင်း။သိံ့ဝေ့ဖြင်းသား။မင်းဇာတသတ်။သမှ နတ်တို့။ထေရ်မြတ်တရ။အမှိုပြုရ၍၊ ငါးရာသာထောင်၊ ပြည့်ရာန် အောင်ဝယ်။မြဲရောင်ထိုင်းထိုင်း။ညို့ညို့မှိုင်းသား၊ ခက်ကျွင်း ညွှန်ရှင်။ဝရည်းပင်နှင့်။ခေါ်တွင်ပဗ္ဗတ၊ ဝေဘာယသု၊ သာလှ ရိပ်ချမ်း။လိုဏ်သာဂွမ်းဝယ်၊ကျွန်းပုဒ်ပဒ။ညီနှိုင်းဆ၍၊ ပထမ သင်္ဂါယနာ။တင်သောခါဝယ်။ကြယ်မာစကြီး။လနှင့်နီ၍၊ ဖြိုး ဖိုးသောင်မြင်၊ ယင်းသာတင်ဝယ်၊ အရှင်အသန်၊ အရဟန်စစ် တို့ငြေခံ့ဖြစ်သည်။ ။ရှစ်ဆယ်ကျော်သက်တွင်ထည့်လေး။ ။ ထူကောင်းဘော်ရွှေမင်းချင်းတို့။ ။

ဒုင်းဆိုဒုတိယသင်္ဂါယနာတင်အန်ချင်း။

မင်းချင်းလေ၊ ။တိုင်းမဂ္ဂမြိုရ်။ရှာ်ဇဂြိုဟ်ဝယ်။ ထိုဇာတ သတ်။နှုယ်မဖြတ်သါ။သည့်းပွတ်မြေးဖြစ်။မင်းအဖြစ်ကို။ညွှတ် ဖြစ်သတ်လု။ငါးဆက်ပြုမှ။သုသုနာဂါး။သါသနာကို။ဝေသါလီ

မည်။ ချက်မြွပ်ပြည့်သို့။ လွှမ်းဝည်ကျူးရင့်။ မျိုးလေပင့်သော်။ နှစ်ဖြင့်ငြိမ်ဆိပ်။ နန်းရွှေအိပ်ထက်။ ဝည်းဖိမ်စံပြီး။ နေ့ခက်ဘုံမှီးသော်။ သားကြီးရတနာ။ ကာလာ သောကာ။ ရိပ်မြူသရှင့်။ တုရှော့သာသနာ။ နှစ်တရာသည်။ ကြိုက်လာပြန်လျှင်။ ထိုထုရင်ကို။ အရှင်ယာသ။ တူကွမကျွါ။ ရနှစ်ရာသာ။ ရဟန္တာဝ။ အဓိပ္ပြါ။ ဝေဠုကာဝ။ ကမ္ဘည်းခံသည်။ သာစံထင်ထင်။ နက်သံရပ်ဝယ်။ မဏ္ဍပ်ကြီးမွာ။ သုဓမ္မာသို့။ ရတနာကိုးသွယ်။ မွမ်းမံခြယ်သား။ ပန်းနွယ်ခြူးဖိပ်။ သာဘင်ရိပ်ဝယ်။ ဝက်အိပ်နည်းတိ။ ထေရ်မှုနိတို့။ ဒုတိယသင်္ဂါယနာ။ တင်သောခါသည်။ ။ ရှစ်မာသတိုင်ထိုင်တည့်လေ။ ဘုရားကောင်းဘော်ရွှေမင်းချင်းတို့။ ။

ရှင်းဆိုတတိယသင်္ဂါယနာတင်အခန်းချင်း။

မင်းချင်းလေ။ ။ ဝဋ္ဋမိတိုင်းချာ။ ပြည့်ဝေသာဝယ်။ ကာလာမင်းနေ့ခက်။ ဆုံကိုးယောက်တွင်။ မင်းမြောက်မိန့်ရန်။ ဗုဒ္ဓါးဘန်သည်။ ဝဏ္ဏရုပ်မြေး။ ဓိန္ဒြသွေးဟု။ ဘုန်းကျေးဖူးဟုန်။ မြေမိုစမ်းတုန်မျှ။ ရှေးတုန်အဖြစ်။ ဘဝဝစ်ကာ။ မျှားနှစ်ရသာ။ ကုသိုလ်ပါသည်။ မွေ့သောကာ။ နှင့်ရှိလျှင်။ မဏ္ဍတူမိ။ ပါဋလိဝယ်။ ဆယ်ဒိသာလုံး။ အာဏာကျူးသား။ ပေါင်းရုံးမျှားရွာ။ ဇမ္ဗူဒွာတွင်။ မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တ။ ထေရ်တိဿတို့။ ဓမ္မရှင်အသား။ နိမိတ်ကြွား၍။ လက်သားအရဟန်း။ တထောင်မှန်နှင့်။ ဓိမာန်ရတနာ။ ကျယ်ဝန်းစွာသည်။ သောကာယာမ။ ရွှေကျောင်းဖော်ထက်။ တတိယသင်္ဂါယနာ။ အာနုဘာပြု။ တင်တုန်ကြသည်။ ။ သုံးလေယုတ်တနှစ်တည့်လေ။ ။ ဘုရားကောင်းဘော်ရွှေမင်းချင်းတို့။

ရှင်းဆိုစတုတ္ထသင်္ဂါယနာတင်အခန်းချင်း။

မင်းချင်းလေ။ ။ ကုသာဝတီ။ ပူရိပြည့်ထူး။ စံလွှတ်ကျူးဝယ်။ တန်းခူးလည်းကျန်။ နတ်မြူးရန်သည်။ ကဆုန်ဗုဒ္ဓမာဂေ့ အင်္ဂါဟု။ ပေသာခါနှစ်။ တည့်မွန်းရက်တွင်။ ဝက်တော်မူပြန်။

ဓါတ် နိဗ္ဗာန်ကို။ ချွန်ခဲ့တုံမြောက်။ ဆန်ကြွ နောက်ဝယ်။ သာ ရွှေဘက်လှရိုပ်းကပ်မိုးမိုသည်။ သိဟိုဠ်ရာဇာ။ ရှစ်ဆက် လာ သသား။သဍ္ဍါထိသာ။မင်းတရားရင်သွေး။ မြတ်လေးသက်နှံ့။ ချစ် အားသံသည့်။ ဝန်ကံဘုန်းထောက်။ နန်းစံ ခြောက်တွင်။ ဖ ရောက်ထိုခါ။ သာသနာမူ။ရာလေးခုပေါ်။ ငါးဆယ်ကျော်ဟု။ တော်မဟာဝင်။သံဗိုင်းတင်ရှင့်။ရဖွင့်သဏ္ဌာ။ ပြည့်စုံလှသည်။ အသမရနန်အောင်။ ပြည့်ထောင် မင်းအား။ ညွှတ်တွားရှိသေ။ ဆက် လာ ပေ သည်။ သဒ္ဓေ သ က ထား။ သိဟိုဠ် တန်ခိုက်။ လေးရာ တွက်ဘွဲ့။ သုံးဆဲ့နှင့်သုံး။ ပါဠိမြိတ်ဆုံးရှင့်။ ထုံးနှစ်ဖြာ တွက်။ထိုနှစ်ချက်ကို။နှစ်သက်ကြရာ။ငှတ်လေပါလော့။ နှစ်မှာ တွက်ဘွဲ့။ထဲ့ရနှစ်သား။မျှလောက်ကွာ၏။မဟာသမယ။ထိုကာ လဝယ်။ ဝန်မင်းအား။ အမိုထားရှဲ့။ငါးရာ ခုနှစ်ရာ။ ထောင် သစ်သက်ထို့။သုံးခါတိုင်တိုင်။သံပြိုင်တွင်တွတ်။ရှေ့ကာရွတ်သား။ မုဏ္ဍပါဠိမြတ်စွာ။တေရိငါးရာတို့။ပေါ်မွှကာခုနှ။။တတုဋ္ဌသင်္ဂါ ယနာ၊ထင်ပြန်လာသည်။အာဒေသာကထိုးထံတွင်တည့်လေ။ ။ ထွေကောင်းတော်ရွှေမင်းချင်းတို့။ ။

ထီးဘာန်နီဆရာတော်ဘုရားထို–ပဥ္စမသင်္ဂါယနာတင် အခန်ချင်း။

မင်းချင်းလေး ။တုန်းဘောင်ရွှေပြည်။ ထောင်ဦး*တည် သား။ ဇာနည် ဥက္ကမ္မ။ ဘေးလောင်း နတ်ရှ။ မပြတ်စည်းရုံး။ ပွါးပြုံးပွါးပြုံး။ မုဏ္ဍာကုံးသို့။မင်းထုံးနှင်နှင်။ ထိုတ်ဝင် ဒသမ။ ကျွာဝိန္ဒကား။ ဝကြွာဘာန္ဒန်း။ တုန်းအင်း ကိုင်းအမ။ ငါးရှာခု တွင်။မအကျွှရာ။မဏ္ဍလာကို။ပထမာဒိကာ။လက်မွန်စ၍။ ရာဇ နှငှရေ။မင်းနေပြည်ကြီး။ဘန်ဆင်းပြီးသော်။ စောထီးမြတ်စွာ။ နလေးဖြာဖြင့်။မှာဘောင်မှုနဲ့။ပုန်းရာမွဲကို။ပြ.ပြ.ထင်မြင်။ရွှဆင် ခြင်း၍။သဝိရာဝန်။ လွတ်ပစေသော။ကျွတ်စေသြဟု။ မနေသ ဏီမြီး။ရှည်သံလျှက်ရှိလျက်။ပကာထိရွှေရောင်။ဘလင်းတော်ငြ

ယူဆောင်ကျော့ချပ်၊ တမော့အခါ၌ ထွတ်သယ်ပြီးခါ၊ သာသာသနာ
မူ၊ ဇာသနာဝရ၊ ဂေါဇပုံရေး၊ ရွှေးရွှေးရွှေကာ၊ သာရဒါသာတင်၊
ဦးရက်တွင်၌၊ ရေးတင်ဆင်ထု၊ လက်သာရေတို၊ သုမင်္ဂလာ၊ ဇေါ
ဂရာနှင့်၊ နှိုးရွှာဘိဓေ၊ အဘုလထိပ်၊ တံဆိပ်တစ်မှတ်၊ ဗိဋကာတ်
ကို၊ ပတ်ပတ်ရစ်လျှိုန်း၊ ဝက်နယ်ဖိမ့်သာ၊ နှစ်သိမ့်မြောက်စွာ၊
ထောရ်သုံးဖြာတို့၊ သေချာပြန့်တည်၊ ပြင်ဆင်လှည့်သည်၊
ပိနည်းတိစ္ဆာ၊ သုတ္တာဘိဓမ္မာ၊ ရာဇာဆဲ့တင်၊ နှင်ရာရှစ်နှင့်၊ ဇော
ဇက်သုညာ၊ ပေါင်းကာလမူ၊ ခုနစ်ရာနှစ်ဆယ်၊ တိုးသွယ်ချုပ်မှန်၊
မရွှန်းရှစ်သောင်း၊ လေးသောင်းပေါင်းကာ၊ ရှင်ကောင်းသါသနာ
နှစ်ထောင်သာလျက်၊ ကေားရာဆဲ့နှစ်၊ သက္ကရာဇ်မူ၊ တစ်နှစ်သုံး
နာဂတ်၊ သုညဖောက်၍၊ လရောက်ကဆုန်၊ ပုဏ္ဏာထိတ်နေ့၊ ပြီးစုံ
စေ့ရှင်း၊ ချမ်းမြေ့နှစ်သက်၊ အထက်လေးဖြာ၊ သင်ယာနာတွင်၊
သေလာရ ဌ၊ ပစ္စယေဂါ ယာနာ၊ တင်ပြန်လာသည်၊ ရတနာ
ပုံနန်းတွင်တည့်ရော၊ ရှူကောင်းတော်ရွှေမင်းချင်းတို့၊ ။

ပုခန်းကြီးမြို့ဇာသီးခင်းရဲ့ရာဇာသွဲ့ခံပထိပ်ရှာဝေး
ဦးပြော်ဆိုရွှေနားတော်သွင်းချေင်းမှတ်တတ်
ရှတ်ဘောသာချင်း-၂ ပိုဒ်(သံတိုင်)

မင်္ဂလာချက်တွေ၊ ဘေးရောင်တွေကို၊ ရစ်ခွေထက်၍၊ တုံ့ခါ
ဇမြောက်ထောင်၊ တထောင်နိမ်မြင့်၊ ဆွဲနှင်ဆင့်ဝယ်၊ အသောင်စဉ်စီ
ဝက်ဝန်းချိုလျက်၊ တလီနှစ်ခန်း၊ သုံးမည် ကျွန်းတို့၊ ပယ်တွန်း
ရိုက်မှောင်၊ ခြည်တထောင်မြင့်၊ ပြောင်ပြောင်ထင်းထိုမ်၊ ဝက်
ရပိန်သို့၊ မျက်ရှူနီ၊ ရောင်ညီ လျှံဝါ၊ ထွန်း လင်းဖြာသည့်၊
တောင် ညာမြင့်၊ ကျွန်းဇမ္ဗူထက်၊ ပျူမြို့ပြန်၊ တန်ခိုးရှင်
သာ၊ ဆွန်သခင်၊ မှန်နန်းရှင်ဟု၊ သောင်းခွင်နှံ့မွေ၊ ညာကြော
လွှံ့ပတ်၊ ကျွန်းလုံးနတ်၏၊ သည်းထွတ်တော်ကြီး၊ ပွင့်ဖီးရင့်ငုံ၊
လုံးဝုံချို၊ တုံးရောင်မြို့၊ သည်းတို့ကျေးရှူးရှင်၊ ညှပ်ယပ်လန်းလူ၊

ဖြန်းမည်သူကို။ထရုံးယူမှတ်ပေ။ကျမ်းဝန်တွေ၍။ ရွှေနားတော်
ကျူး။မြို့ဖျူးချိုသာ။ချောက်ဝံ ပါသည်။ ။မင်္ဂလာတည့်မင်္ဂနွဲး
ပြီးလွယ်ရေး။ ။

ရှစ်သောင်းနှစ်ထောင်။နှစ်ပြန်ဆောင်သား၊ ကျော်သောင်
လည့်တက်၊တိုက်အနက်ဝယ်။ ခွန်ထွက်သိမ်းကျူး ထွန်းမင်းဆုံး
နှင့်၊ပတ်ကုံးဗိသယာ။အာဏာဇာတိ။ခေတ်အမျိုတွင်။ မရှိနိုင်း
အခင်၊မဂ်ညာဏ်ရှင်တို့။ထွန်းထင်တေဇာ။ ဖြစ်ပွင့်ခါဝယ်၊ရတ
နာရှနှစ်၊နတ်ဖြစ်ရိုပ်ပြိမ်၊စည်းစိမ်နေကျ။ ထွန်းလှာရသို့။ တူမှ
မယှဉ်း။တို့ထိပ်နင်းမူ။လေးဝင်းပင်လယ်၊နက်ကျယ်ဂှန်းလည်။
ကျွန်းတည်ကည့်ကို၊လှည့်မည့်စကြာ။ မှန်လှစွာ၍။ ဤတရုန်
ကင်း၊နားတော်သွင်းချွေး၊နှန်းခင်းရည်ရေ၊ တုန်းကြောင့်ပေါ်
ရှင့်၊ကျိန်ဝေပ်ကြက်သရေ၊တက်နေ့နှန်းစံ၊ တုန်းရောင်လျှံသည်၊
အသည့်နွဲ၊ခတ္တိယဖြစ်။နွယ်တော်စဉ်တို့၊ဆွဲနှစ်သိုကျူး။ဆက်ကါ
ကျူး၍။ ဝါးဦးမရဲနိုင်၊ မြတ်ဆုံးတိုင်လည်း။ ဖြည့်လိုင်များ
ကြွယ်၊မိုယ်ငြိုင်ကြယ်သို့၊မြတ်နွယ်စည်ကာ၊မဆုံးရောသည်။
နောင်လာတည့်ဆက်ရေးများလှသေး။ ။

လယ်ကိုင်းမြို့စားကောင်းဝန်သေနတ်ဝန်မင်းကြီးဆို
မင်္ဂလာချင်း—၉ ပုဒ်(သံတောက်)

(၁) ရေပန်းဒီးလျှံ၊ယာမတံရုံးဘဝင်ချုံသည်။ ။သုံးဘုံ
လူ့ထိပ်ပန်းတည့်လေ။ ။သုံးဘုံလူ့ထိပ်ပန်းတည့်လေး၊ ။

(၂) သုံးလူ့ထိပ်ပန်း။ စေကြဲဂုန်းလျှင်။ ရေပန်း ဒီးပြိုင်၊
ခြောက်ရောင်ဆိုင်လျက်၊မတ္တော် ဂုင်မန်းမြေ၊ကြွရော်လေသည်။
ထူဝေရှိက်ရိုက်မွှန်းတည့်လေ၊ ။ထူဝေရှိက်ရိုက် မွှန်းတည့်
ရော။ ။

(၃) ထူဝေရှိက်မွှန်း။ တင်ပြဋ္ဌာန်းလျက်၊ တောင်မန်းသေ
လော့၊မြေချက်ချာထက်၊မျက်နှာလရေး၊ပံတာပြေးသည်၊ ။ပြိုန့်
လေးနတ်ပေယျွန်းတည့်လော၊ ။ပြိုန့်လေးနတ်ပံယျွန်းတည့်လေး။ ။

(၄) ဆင်းကြွန် ရှုပ၊ လေးပြိမ့်လှသသ။ စန္ဒမုဒိ၊ နတ်ပြိ
နိကာသယ်။ ဤအသာသယ်ကား။ ဤဝယ်အဓမ္မန်၊ မြို့နန်းဖန်လိမ့်၊ အသ
နန်ထေရ်အား။ တိုင်တည်ကြားသည်၊ ။မြတ်ဗျားရှေ့ခွန်းတော်
တံညွှံလော့၊ ။မြတ်ဗျားရှေ့ခွန်းတော်တည္ဆိုလော။ ။
(၅) ရှေ့ခွန်းတော်လျောက်။ လျှောတောက်ဝင်းဝါ။ သာသနာ
လည်း။ လေးရာအခေါင်။ ဝင်းဝင်းပြောင်သည်၊ ။နှစ်ထောင်
စည်ပွင့်လန်းတည့်လော၊ ။နှစ်ထောင်စည်ပွင့်လန်းတည့်လော။ ။
(၆) နှစ်ထောင်လေးရာ၊ သာသနာချင်၊ ရောက်လာတုံ
လသ်၊ ကောသရောဇ်သည်၊ ။ပြည်သစ်တည်ဘန် ဆန်းတည့်
လော၊ ။ပြည်သစ်တည်ဘန်ဆန်းတည့်လော။ ။
(၇) ပြည်သစ်တည့်ထောင်၊ ဘုန်းတော်ရောင်ဖြင့်၊ ဂုန်း
ဘောင်နွယ်ရှက်။ နန်းဆယ်ဆက်တွင်။ မင်းဆက်မင်းဗျား။ သါး
ကောသရောဇ်။ မှန်ဝင်စစ်သည်၊ ။မြန်ခေတ်တိုက်ကုန်ထွန်းတည့်
လော၊ ။မြန်ခေတ်တိုက်ကုန်ထွန်းတည့်လော။ ။
(၈) မြန်ထွန်းချက်ထု၊ ဘုန်းတော်မြို့၍၊ လုံ...ငကြည့ာ၊
ကောသရာချင်။ နေ့ဝါဆယ်ဆင့်။ ဆယ်ကြိမ်ပွင့်တွင်၊ မန်းဖြင့်
လကျွာ၊ ဖြူရိပ်ကာသည်၊ ။ရတနာပုံရွှေနန်းတည့်လော၊ ။
ရတနာပုံရွှေနန်းတည့်လော။ ။
(၉) ရတနာပုံ။ ပြည်ရန်လုံကို။ တည်တုံပြီးခါ။ သာသနာကို
ပဉ္စမသံဂါယနာ။ ဖြင့်။ ပဉ္စမသင်္ဂါယနာ၊ မင်္ဂလာသဘင်။ ပွဲကြီး
ရင်သည်၊ ။မြေဖြင့်ဖြတ်တနန်းတည့်လော၊ ။မြေဖြင့်ဖြတ်
တနန်းတည့်လော။ ။

အရှင်မဟာရဋ္ဌသာရဆိုစကိလောဂ္ဂဏာ
တော်သုရားရှိခိုးလင်္ကာ။

အတိုင်းမသိ။ ကျေးဇူးရှိသည်။ မုနိသကျ။ ဂေါတမ၏။ ပါဒ
မြတ်ချောင်း။ ဘဝါးတော်နှ၊ ထွန်းပေါ်ကျစ်လစ်၊ တရော့ရှစ်ဆို၊
စိစစ်ကောင်းတွေ၊ လှည့်လည်ရေဆုံ၊ မိုတွေအစဖေထုံမအိပ်မွှန်း၊

ဓကျွန်ဝွင့်ချပ်၊ဇလပ်ပျံ့ငွေ။ လည်ရေးသုံးဆင့်၊ လှတင့်ရွှန်း ရွှန်း။ ဦးဆောက်ပန်းကာ၊ ဝသည်မတွဲ၊ထပင်းပွဲတည်ဟန်၊ရွှေ သလွန်ညွှန်းတောင်း၊ရောင်မောင်းပြာသာဒ်၊အထွဋ်ဖြင့်မိုင်၊ ထံ ခါးတိုင်နှင့်၊အပြိုင်ထီးဖြူ၊အထူသန်လျက်၊ထန်းရွက်ယပ်ဝန်း၊ ထခန်းထကြောင်း၊ဥဒေါင်းမြီးယပ်၊သင်းကျပ်ထခြား၊ပဏ္ဏမြား ရောင်တိတ်၊ သပိတ်ပန်းဆိုင်း၊ တုန့်ခင်းမရေ၊ ပွင့်လှထွားထွား။ ငါးပါးကြာမျိုး၊ ရေဓိုးဘလား၊ထူးခြားသရုဖ္ဖရာ၊ စကြာဝဋ္ဋ သဏ္ဌာန်၊ယပ်မဝန်ထည်ဖြင်းမှုံရှိ၊ထိုထိုခေုလာ၊နက္ခတ်စသား။ ဒီပ လေးရာ၊ဇမ္ဗူဒီပါ၊ ပြုပ္ပဥတ္တရ၊ အပရဂေါယာ၊ ထပ်ထိအံ့ဘွယ်၊ ကျွန်းငယ်နှစ်တောင်၊ ဘုန်းခေါင်လျှံဝင်း၊စကြာမင်းနှင့်၊ ခရု သင်းဖြူထွင်၊ငါးကြင်းပွတ်မကြံ၊ သိတာခုနစ်တန်၊ သဏ္ဌာ ဘန်မျှော်၊တောင်စဉ်ခုနစ်ထပ်၊ကြပ်ကြပ်ဖြင့်ခိုင်၊ခုနစ်ရိုင်တ ဘုန်၊ဝဠုနံထကြောင်း၊မိကျောင်းရေသား၊ ထမ်းခွန်လျှာနှင့်၊ ရုဏ္ဏားထမ်းခွန်မင်းသံသံလျှင်း၊ မကြွင်းတသီ။ သားမြီးလေ သား၊ဧကလာသတ၊သီဟကျားဖြင်း။ ဆင်မင်းဖြတ်စွာ၊ ဥခေါ သတာ ယာဉ်မွန်၊ ဆဒ္ဒန် တခြား၊ နဂါးဝမ်းဘဲ၊ မတွဲတူတွေ၊ ဥသဘမကျုံး၊ရောဝန်မကာရ်၊ထူးဆန်းအံ့ဘွယ်၊ တင့်တယ် လှငွေ၊ရွှေဖျော့ချိုဝါ၊မျက်နှာလေးပါး၊နွားသားမိစပ်၊ အဖြစ် များစွာ၊ ကိန္နရာကိန္နရီ၊ ထူပြီကရဝိက်၊ ဘိတ်ဘိတ်သောင်း သောင်း၊ဥဒေါင်းကြိုးကြာ၊သံသာစဏ္ဍဝက်၊ငှက်ကျော်အမျိုး။ ဇီဝ ဝိုးအစုံ၊ ခြောက်ထုံနတ်ရွာ၊သတ္တာသမာနှင့်၊ ဖြတ္တနတ်ရပ်၊ထို ခြောက်ထပ်ကာ၊ ဓဝဝပ်မကြွင်း၊ ခပင်းများစွာ၊ ရုံစကာ နှင့်၊ စကြာဇခြမွှန်၊တင့်တယ်ဟန်ကိုး၊ထက်စွန်မိုးယံဖျား။ သိကြား ဖြတ္တာ၊တုရေးရှာလည်း၊ ဘယ်မှာတမျှ၊အတုရဖြိမ့်၊ အသသမ ဘိဓာ၊သုံးလု့ချာ၏၊ရတနာသထွန်းဝင်း၊ညီရှင်းသန့်သန့်၊အကန့် ထတောင်၊ ရွှေရောင်ခြယ်ကာ၊ သဏ္ဍာအကွပ်၊ ထိန်လျှပ်ဖြ ကောင်း၊ပုံတောင်းမြိုးမျက်၊ ခြေတော်စက်ထို၊ ဝုံမက်ဖြတ်နိုး၊ ရှိလျှင်ခိုးသည်၊ ၊ကောင်းကျိုးလျှင်ဆောရောက်စေသောင်။

မန္တလေးမြို့ထိပ်တော်ယာဘာဘုရားမဟာလောကရဲ့ သီရောင်ခြည်တော်ဘွဲ့-ထီးဘန်နှီးဆရာတော် ဘုရားဆိုသံပိုင်းလင်္ကာ။

မင်္ဂလာရောင်ရှင်း။ လင်းလင်းလင်သား။ ပြံဘဝ်ရှိ၊ထ-ဝန္တိ ထို့။တညီတညာ။ ရှင့်ထံလာလျက်၊ ဆယ်ရာထောင်သောင်း။ သိန်းသန်းပေါင်း၍ ။ ရုခဘော၀်ဘယ်ညီးလျှိုင်း။ရောင်ခြည်ဗိုင်တို့။မ ဆိုင်မပြိုင်။ဿုနိုင်-ငါနိုင်။မနိုင်းပိုင်တိ။မဏ္ဍာပုင်ထိပ်တွေ။ ဖာသိ အရွှေမြမှု။နေ၀-သဥ်တိုဒ်၊ပြိုင်လျက်ပြိုင်လျက်၊ခြည်ဝံ့တွက်ရှင့်။ အထက်ရှေး၌၊ တို့မြတ်စွာလျှင်။သဏ္ဍာဝါကြောင်း၊ ဥာဏ်ရင့် စောင့်ပြီး၊ နေခင်နေ့ခင့်ပြတမ်း။ဘုရား့သိမ်ဖြင့်။ ရိပ်ဓွမ်းမေးမြ သောတဇ္ဇွယ်။ဆဋ္ဌမဝ၊ မြော်ကဲ့သော့ခါနိုက်။ ယာမကာရုံ။အာရုံ အရုံ။ပတ်ပတ်ပြိုင်မှ။ပိဋ္ဋကမ္ဘာ။ကူးသန်းဖြာ၍။ဂုမ္ဘာဂုမ္ဘ။ဝံ့ဝံ့ပါ လျက်။ဝေလါဝေလါ။ရွှေဝါဆန်းကြယ်။အသွယ်အသွယ်။လွှတ် သော နှယ်သို့။အုံ့တွယ်သရဲ။မဖြစ်မြဲးတိ။ဖြစ်ခဲဖြစ်လာ။ထိုအ ခါမှ။ ဂေါ်ဓာအမြောင်း။ သျှောင်စေ့ကာ။ ထောင့်နှစ်ရှာလေး ဆယ်၊ ရွှန်းဝယ်ကိုးဆပ်။မာယာနှစ်တွင်။ နေ့ဓာပ်ထန်ဘောင်။ ဇမ္ဗူဒေါင်သည်။ထုန်းဘောင်ထက်ကို။မင်းပုထိုးဟု၊တန်းခိုး ချိုဖြာ။ မန္တလာထက်။ မဟာလောက၊ ရုံသိမ္မာ၏။ ဆဋ္ဌဏ္ဍာ-ရုံ။ ရောင်မှုံ ပျွတ်ထဲ။ ယပိုက်ပွဲးဝယ်။ ရုံးရဲ့ရောင်ဟုံ။ ရှာကျိုးဝိုး လှိုနှိုတ်ံ သတင်း။လုံးဖြည့်မွန်းလျက်။ဘဝန်းတလျား။ဖြည့်သါ ဖြည့်ဘုရား။သောင်းသောင်းအရုတည်း။လိုက်လုကြည်ညိုမျက်ရည် ယို၍၊အိုအိုလန့်ကြား။ဝပ်ဝပ်တွားလျက်။ ဘုရားဘုရား။သည်း ဖျားခြင်းနှင်း။ရုထ်သီတင်းကို။ခံဘွင်းမဆုံ။ ဖုံ့စကာကာ။ဘန် ခါခါဖြင့်။ပသံသာမေ၊ ဓိုက်ပေါင်းတွေလျက်။ လွှန်လေထိုးဘေး တွေမျိုးရှေးကို။ငိုက်ဝေတဲ့ဘောင်။ လွှမ်းကြိုးနှောင်၍။ အ နှောင်အမယ်။တ-သ-ရှုယ်ရှင့်။ဘယ်မကြိုဝေါင်း။ကြို့၊ရှောင်း သား။ဂုဏ်ပေါင်းအာ ရေလံ။ထုန်းတ ဗျတို၊ဗုဒ္ဓိယမွှါယီ။ကာင်းခံုး

မှိုင်းအောင်။ဝဇီရာတီ။ ဥဒါကျော်ရောင်ရှိသော။ ပဏ္ဍုံတခေါင်။ သိ
ဂိုဏ်းတော်သည်။ ။နောက်နောင်သူတို့မှတ်ရန်အောင်။ ။

မုံရွေးရွာဇာတိ။ဆရာကြီးဦးနွံ့ဆို
မဟာမုနိသမိုင်းလင်္ကာ။

မြားရွာလူပုံ။ မြားမွဲ့အုံ့တို့။အစုံအလယ်။ မြေပြင်မလပ်။ လူချင်းထပ်မျှ။ကြွဲဝ်ရွေ့ထိုဝယ်။ပါကောင်းတွယ်တီ။သွယ်သွယ်မြားရွာ။ဗိုလ်ပါဆင်မြင်း။လုံးရင်းပြည့်ထပ်။ အထပ်ထပ်လျှင်။သုံးလူရှင်တို့။ဘုန်းမြင်ဖို့ရှာ။ရောက်ကြလာသည်။ရေမှာတခြားမြားသော။ဖြိုးဖြိုး။ လှေကြီးလှေငယ်။ ကုန်ဝယ် လှေတွေ။သင်္ဘောသလှေသည်။ရေဝယ်မလပ်။မြစ်ရိုးကြပ်မျှ။ ရောက်လာကြ၍။ရှိခကြည်ညို။ဘုရားဘူးလျက်။ ညွှင်းဖြူးသံချို။သီချင်းဆို၍။နာလိုရွှေနှံ့။ကြော်ဇွတ်ရွှဲ၍။တူမဲ့လွန်သော။ ကျွန်းလေးဖြာတွင်။အောင်ညာပေါ်လွှန်း။ဇမ္ဗူကျွန်းတွင်၊ သာလှချင်၍။မြောက်ဖွင့်နတ်ရွာန်။နိဗ္ဗာန်တုတ်ချော်။သည့်ကပေါက်၍။ အုံလောက်လုန်ကြ။ဒါနသီလာ၊ မြားရွာစုံဖိပါရမီလည်း။ တောင်ဆီကျွန်းရေ။သာမည်ဟူ၍။ အလှူဒါန။ရဲဝံ့ဖ၍။မြားရွာရွှေငွေ။ ဖြည့်ရုံပေ၍။ကြီးထွေရပ်ဘောက်သုံးထောင်ထောက်တို့။သမာတရားပြည့်စုံကြွားဟု။ဝကားသံချိုသီချင်းဆို၍။ထိုထိုမြားရွာ။နတ်ထကာလည်း။ဝမ်းမှာကြည်ညို၊ကော်သို့ဆို၍။ ဗုဒ္ဓုလ်လွှမ်းထော။ဘုရားတော့ရှုး။ ဆန်းလှူနတ်ရွာ။ တို့ထိမှာလျှင်။ မြားရွာခန့်၊ဖြစ်လာကြလျက်။ရွာနေသာစည်း။နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့။ မလည်တုတ်ချောက်။ကိုယ်ဘိုင်ရောက်ဟု။ဝမ်းမြောက်လိုကြွား။ မြတ်ဘုရားတို့။အမျိုးနတ်ဘုံ။ကန်တော့တုံသည်။အစုံမြားရွာ။ ပန်းထကာကား။မြတ်ရွာရှင်ချစ်။သုံးလူ့နစ်၍။ဝုဿစ်မှန်ကင်း။သုံးလူ့မင်းထံ့ည်း။ညွှင်းညွှင်းကြည်ဖြူ။မိန့်တော်မူ၍။ ဗိုလ်လူထကာ။နတ်ဖြမ္ဗာတို့။သဒ္ဓါကြည်ဖြူ။ ရွှမ်းပန်းလှူလျက်။ နှစ်သက်ထရေး။နာမောသာအားကြောင့်။ပျော်ပါ။သာလွန်း။မြို့ဘိဝံသို့။ စံထိုက်လှ

ရွာ။ယာချမှာတား။အောင်ချာပွဲရုံ။နိဗ္ဗာန်တံခါး။ ဖွင့်ဖြိုးအဆီး။ နီးလေပြီဟု။ မိန့်တော်ပြုအား။ ကောသလဟု။ နာမ တွင်ခြင်း။ ထိုသည့်မင်းထည့်။ဝပ်စင်းတုံ့ခေါက်။ နားတော်လျှောက်၏။ ဘုန်းတောက်ရောင်ထင်။မြတ်ရှင်ပင်အား။ကြည်လင်မိတ်မှတ် မြဖြူသာဝ်တို့။ဆက်ကပ်ကောင်းစွာ။လှူခြင်ပါဟု။လျှော်ထား ဖြုကား။သမ္ဗုဒ္ဓသည်။ကောင်းစွာလည်းဟု။ မိန့်တော်မူကား။တူရှု ထိပ်တွင်။လက်အုပ်တင်၍။ သာရှင်လေးမြတ်။မြဖြူသာဝ်ကို ဆက်ကပ်လှူပ်ကူ။မင်းကြီးလှူကား။ တွေ့မှုသကျသည်။ကြေးစာချို မြတ်။အကျိုးဆက်တို့။တော်လျှက်ချောမော။ ထရေးဟောမှ။ သဘောအမှန်။ညီးယာဉ်ကား။ပြင်းထန်တောင်ဟုန်။ဂဠုန်ပရိ သတ်။ဆည်းကပ်အမှန်။သန်းခေါင်ယာမ်ကား။နဂါးပရိသတ်။ လင်းမှတ်ချိန်တန်။မိုးသောက်ယာမ်ကား။နတ်များမှန်စွာ။ဆည်း ကပ်လာ၍။ဒေဝါသီကြွား။လွှမ်းတျေးဖြိုး၏။ဆွန်အားထန်ဖြင့်။ ဂဠုန်မင်းသည်။ထုံရင်းကုပ်ကုဝ်။ ခြေတော်ဆုပ်၏။ တိမ်ပုပ် လှုပ်စင်။ထက်ဆွင်ဖြဖွာ။သါယာခြင်း။ရွှေယာဉ်ခံလျှက်။ရွှေချ ထုချုန်။ဇေတဝန်၌။မြတ်မွန်ဘုန်းတူ။စံတော်မူသည်။ ။နတ်လူ အူးကြဲရှင်လန်းတည်။ ။

ဆရာတော်ဦးပုဒ်ဆိုငါးရာနှစ်ဆယ်ရှစ်လွှယ်သော မေတ္တာဖွဲ့ပုံနည်းရကန်။

ငါးရာနှစ်ဆယ်။ရှစ်ဘွယ်မေတ္တာ။ပုံနည်းမှာမူ။ ကျမ်းလာ ဘို့မှတ်လေ။ ။အနေဒိသ။ပုဂ္ဂလသည်။ ပဉ္စငါးထောက်နေ ရှင့်။ ။ထုးတဲ့ထွေရည်မှတ်သား။ဩဓိသမှာ။ ပုဂ္ဂလသည်။ မှန်စွာခုနစ်ပါးတည့်။ ။ပေါင်းညာအကွင်းမဲ့သွာ။ဝိဒိသ အ ဖြာ။ဆဲ့နှစ်ပါးကို။မှားရတ္တိလေ့သော်။ ။အဝေရာဗျာပဇ္ဇ အနီဃဟု။သုခီအတ္တာ။ လေးဖြာခြောက်ထပ်။ လေးဆယ်ရှစ် သည်။စင်စစ်ရလေပါလိမ့်။ ။ငွကထာအလိုမှ။ ဗိယာသပ္ပာ။ မေတ္တာဝေရီ။လေးလီခြောက်လေဟု၏။ ။ရှစ်ဆယ်ထုခြောက်

ဖြန့်လျှင်။လေးရာရှစ်ဆယ်။အကယ်ရှိသည်ပင်တည့်၊ ။ယင်း
သည့်တွင်ရပ်လျှင်ဓေသ။ ဝရည်မှတ်လတ်။ လေးဆယ်ရှစ်ကို။
တလစ်နှောလိုက်ကလျှင်။ ။မှန်မုချမလွှဲပါ။ငါးရာ နှစ်ဆယ်။
ရှစ်သွယ်မဖွား။ပြည့်သည်သာဟု။ ဒီပြီးခါပွါးစေက။ အိပ်
နှိုးချမ်းသာ။ပုတ်မဝမကျ။နှစ်သက်နတ်လူ။ထိပ်မူမနဲ့။ စိတ်ချို့
တည့်ကြည်။ရှုသည့်မျက်နှာ၊ သေခါ မတွေ့။ ဖြစ်လေဖြဟွား၊
ထဲ့တခါဝင်။အာနိသင်ကို။လျှင်လျှင်အမြဲရ၏။ ။ငကြည့်မှတ်
တို့ပါ-ဉ်ုမှားမဲ့အောင်။ ကျမ်းတောင်တောင်မှ။ ဆောင်ရွေ့မိန့်
လိုက်မှသည်။ ။သည့်ကိုင်းသာမှတ်မိက–တပိဓရောင်ပြေး။ ။

ပညာရှိရွှေတိုက်ပိုး။ဦးတိုးဆိုရာမရကာန်မှ။ ထုတ်နှုတ်သောလေးကျိုးရဲကန်း။

တောင်ဇမ္ဗူဗိုင်းရှစ်ပြိုင်ရိုင်ကြီး။ ရွှေထီးစိုးအုပ်။အချာချုပ်
သည်။အရုဏ္ဏရ။ ဆောင်နန်းမှာ၊ ဒေသရမ္မဘကြီး သာဘ်ထယ်
မယ်ကောသိလာ။ ဓေဗီချာသွေး။ မုဓေားသွယ်ကုံး။ ညီသုံးပါး
နောင်။ရွှေတော်ဝင်နန်းရံ၊တုန်းသန်ပွင့်လျှာ။ငါရာမမင်း။ရာန်နင်း
သုရား။ပါတကားမင်းစည့်စည်။ မသိကြည့်ကြရေခု။မြင်ကြ၏
လာ။သည့်လေးမျှ။ ပါပအဖြင်း။ဆယ်လေးဝင်း။ သည့်ထက်
ဆယ်ထပ်ဆင့်ဘောင်း၊ ဆယ်ဓေ သောင်းဗိုလ်ဝင်။တင်သည့်လေး
ကျော်။ခေါ်ခေါ်တောင်တောင်းမာဓခါင်ကြီးပင်ဖြစ်ဖြစ်။ ငါဥ
ပရောဇ်။ဘေးတောင်းတော်ဖြစ်။ဘိုးချစ်ရှင့်မြေး။ဘကြီးရင်သွေး။
နင်မတွေ့။ဘယ်လေးတဲ့လဲ။ယိမ့်ဖြင်ထဲ့လို့။အမယ့်သက်မျှ။ငါ
ကျိုးရမလား။နင်မျှလေးဆိုး။ဘောင်ဘောင်ကျိုးရမည်။ထိခိုး
ပျံ့ရွှင်။ အံ့ရေးသာဆင်ရို။တင်တည်းမတင်။ငင်လည်းမင်။ ပ
ရိသတ်ရုံလင်။အာဘုန်မြင်အောင်း။တော်ထင်ဝကြွား။လေးရော
ကိုးညာဘန်းချည်။ဘယ်ထန်းချည်။ရှစ်မျက်နှါကို။ချာချာလှည့်
လှည့်။ မြှားဦးဘည့်ပြီးဘက်။ခက်ချည့်ဘုရော။ မြှားသွားမည့်
လသိ။ဖြောင့်တမ်းသည့်ရှင်ဘုရင်။ထိပ်တင်သည့်ခံ။ တောင်းပံ

သွေး၊ရှိမိုးသွေး၊ ဦးချသွေးသားနှင့်၊ငုပ်သူအထပ်ထပ်၊ ဝပ်သည်မင်းများ၊ အလျှားမှောက်သည့်၊ကောရောစ်၊အပြစ်တင်ပုံတေသည်၊ နောက်တော်ရမှာ၊ မင်းတချို့များတောင်၊ သည့်တခါပွဲတွေ့၊ သောနေ့ပေ့တော့သည်၊ အောင့်ရှု့သာခံ၊ သောမည့်သာကြီရော့ ကံကံ၊ထိသံရဖြေါ်တုံ၊ သမီးချွေး၊ဇူတိဗိသောတို၊ ဇူသောသော ဆိုရှု့နေ၊သမ္ဗုဒ္ဓေများကိုတေတောသာဆိုနိုင်၊သွက္ကနေတောအချ၊ ဓဇေဂူပရိတ္တံ၊မပံပေံ့သီ၊မာတတရေကဗိဇ္ဇာ၊ ထိရတ္တို့တို၊မိန္နမိန္-မိန္နမိန္နှင့်၊ အကြိမ်ကြိမ်နွှတ်ရောင်လို့၊ကြောင်များပင်လေါရအောင်၊ များပါကြီးထိုင်၊မနေနိုင်၊ထိုင်မသါ၊မျက်နှာပြုရော့၊ဆမိအမယ်၊ ကယ်ပါလားမြင်ပါတော။ တ–ခေါရောင်မှား၊ကြအောင်၊ မင်းအားလုံးကြောက်ကြလို့၊မိတ်နောက်ကြီးပေါ၊ မြွားတော်မှာကံကုန်လို့၊သေထိုင်းတုံပေါ့။ ။

ကန္တီမြို့ဇိရင်ရ–ရေပုပ်ရွာဇာတိ–ပညာရှိစာဆိုတော် ဦးချွေးပုဆိုး၊မရဏာသနွှ–သာချင်း။

သောလည်းသောရ၊သောကြလှပြီ။ တဝဥ်လူ့၊ ပြည့်အမှုမှာ၊ ယာရလည်းသေသဲ၊ ထဲ့တပီးတုံ၊နန်းရွှေဘုံကို၊မကြိုသမျှ၊သောရချည်သေး၊ဟုသာတွေးပါရော့၊ရွှေးချည်တုမျက်နှာ၊ စချည်ဘူးကိုယ်ချင်း၊မင်းတဲ့ပိုးတဲ့၊ဘာတာတဲ့လို့၊ယိမ်းနွဲ့ထက်ဆောင်၊ ဓေါင်းပေါင်အရုပ်ခွက်၊ တင်း–ပုတ်– ကာတ်နှင့်၊ ပုံမတ် အေဆာင် တယ်စဝ်းတော့၊လယ်ရွှေ့ဆံမွှေး၊သူကြည့်ချေတူးထဲ့၊သာလေလိုက်ခဲ့၊ ချပ်တော်ခင်တော်၊ ကြွင်တော် ကွေ့ကွင်း၊ လွှတ်စေလျှင်း–သေမင်းတဲ့တု၊ညှင်းနွဲ့ရွှေ့မလွှတ်သာ၊ဘူးလူ့ရွာ။ ။

ဆရာကြီးဦးအောင်ဖြိုးဆို–ရာဇဝင်သာချင်း။

မျိုးပေါင်းမင်္ဂလာ၊ ၊ဘက်မြိုင်မပြော်၊ ထွန်း ဝေးတော် ဝွင်၊တုန်းတော်နေဝန်း၊ဘောက်ပြောင်ထွန်းသည်၊ မော်ဟုန်း သာစိမ့်၊ ရတနာ အောင်ပန်း၊ ကြာကြာဝှန်းနှင့်၊ သာဓိန်းလိုင်

ကျော်းငါးဝုံပေါ်၍။ ရှင်တော်ငါးဆူ။ လန်းရွှေသစ္စာ။ ပွင့်လင်း ဖြာသည့်။မဟာဘဒ္ဒကပ်။ အောင်ချာရပ်ထက်။ နှံ့ဝပ်ရှည် ကျူး။အသာဖိစဉ်လာ၊ပေါ်ထွန်းဖြာသည့်၊ ကမ္ဘာဦးက။ လူမှုံးရာ ဇာ။မဟာသမ္မတ။ ထိုကဆက်မှတ်။ သာကီဖြတ်နှင့်။ နေနတ် နွယ်ဆက်။ဝဉ်မပျက်သည့်။နန်းဆက်ရှည်လျှာ။ မြတ်ရာဇဝင်။ အထင်တင်ကို။ကုန်စင်မိဖွဲ့ယ်။ရှိတိုင်းသွယ်ချေင်း။ ကျယ်များ ဖြားလိမ့်။ငါးပါးမာရ်ချေ။ သမ္ဗုဒ္ဓေဘုရား။ ပရမေတ္တွန်းတောက်။ တုသိနာရုံ။အကြွင်းဝုံဝယ်။သုံးဘုံပျက်ဖြန်။ တွင်ရုံဘုန်းလျှံသည့် နိဗ္ဗာန်ဝင်မြောက်။ ပြီးသည့်နောက်တွင်။ အုံလောက်ထင်ရှား ကိုယ်တော်ဓား။တည်ထားရိုက်ရာ။သာသနာသည့်။အညာ ရပ်စည်။တကောင်းပြည်က။ ထူးလည်လက္ခဏာ။ ဘုန်းရောင် ဖြာသည့်။မဟာသမ္မတ။နောင်လျှန်းလျှာ။ရူလာသမ္မတ။ ထယ် ကာလက။မြစ်မသယ်ခေါင်။ တောင်နှင့်ပုံဆင်း။စကြဝ်ဠာ။ မြေး ရှက်ကြ၍။ယာကျွတ်ဖြာသခါ။ တွေ့ကြုံရာတွင်။ ဖြစ်ဆောကင်းမှ။ ရှင်ရင်းမြတ်မှုး။ ဂုဏ်အထူးနှင့်။ထိုးဦးတောင်ခွန်း။ ။သရေ ခေတ်တွင်။သာစည်ပင်လိမ့်မည်။ယခင်ညွှန်းခဲ့သည်။ ။ရွေ ညွှန်းအောင်ထာနှင့်ညီစွာ။ ။

ငှင်းဆိုရတနာဘိယဗြို့တော်တွဲသာချင်း။

ထုံးမင်းမိုင်ထုံရိပ်မြိုင်သာ။ဆီးဝါပြောင်ပြောင်မလေါ်နံဝိုင်ဘဲ။ ရှစ်ခင်းပယ်စာ။ ခန့်လေါက်ကွာက။ ရှောင်ခွါတွဲသို။ပြည်ထဲ ကျော်ပျက်။တောင်းတောင်းညက်လည်း။ ကွက်ကွက်ကယ်ရွေ ထိုးသုနာပရစ္ဆ။တိုင်းချက်မ။မြန်မာ့မျိုးရင်း။စည်ပွင့်လင်းမည် ကြောင့်ကြွင်းသကို။ ။

မြင်းမိုင်းငါးစီးရှင်။တိုယ်ချော်တိုင်
ကတော်မှုသည့်ကာချင်း။

တမောင်း တမောင်း။ ထိုတမောင်း သည်။ တမောင်း သနေ့ကျောင်းသာ့လော။တကောင်း တကောင်း။ အနီးမြင်မှတ်။

ဝေတီတွေ့ရှိသည်။တောင်မြတ်သာချောင်းလော။ သာချောင်း သာချောင်း။ ။သင်းတဲ့ခြောင်းကြီး။ အယည်ပီးသည်။ဖြင် ညီမြစ်လောင်းလော့။ မြစ်လောင်း မြစ်လောင်း။ ။ဥတည် သည့်လည်း။ဥတည်ရုံဝန်။ပြုတွန်းတွန်းသည်။ ထက်ဝန်းထန်း ဆောင်လော။ ထန်းဆောင် ထန်းဆောင်။ ။ပေါင်းတွဲဝေ ကျင်။ တန့်ဖြင်ဖြင်ကာ။ ထင်လျှင်နှင်း ကောင်းလော။ နှင်း ကောင်းနှင်းကောင်း။ ။

ကျုံးနက်ရေ။မြို့မြေအပြည့်တား။တေဟုသည်ကာ။ တွား ရှည်ကျော်ဖြန့်ပွား။ ။တေဟုသည်ကာ။ ဆဲ့တရှုတခြား။ ဒေဝကျော်ထင်ရှား။ ။မဏိဆင်သည်။ မျက်ရှင်ကွန်းတော် လား။ကွန်းတော်ကွန်းတော်။ ။အမွှမ်းစွင့်စွင့်။ကန္တာ။ဖြင့်သည်။ ကြည်သင့်သာချောင်းချော့။ သာချောင်း သာချောင်း။ ။ ရဝေဆီးသည်။လက်တီးလေတံခါး။ ။တရှပ်လာသည်။မြိုင်မြိုင် လော။မြိုင်မြိုင်။ ။မြားမိုဃ်းရွာသည်။ဖြိုင်ဖြိုင်လော-ဖြိုင်ဖြိုင်။ ။ လင်းပြင်ပြည့်မျှ။ဧက်လင်းသာ။လတိုင်းလော့။လတိုင်းလတိုင်း။ ။ ဖြင်းသည့်သိန်းထိန်။မျှားရွာလွန်သည်။ ထက်ဝန်းရန်သ။မနိုင် မနိုင်။ ။လျှပ်ဝင်တိမ်ပြင်။ မှိုင်းမင်း လွင်သည့်လည်း။ လွင် သည့်လည်း။ ။တိမ်သည့်မည်းမည်း။မည်းသည့်လည်း။မည်း သည့်လည်း။ ။တိမ်မည်းတက်ရော။မိုဃ်းသေးပါ၍။ရွာသည် မိုဃ်းကော။ရိုက်ကြို။ကြည်းသည့်လည်း။ကြည်းသည့်လည်း။ ။ ကန်လင်းမွေမြင်သည့်လည်း။ မမြင်သည့်လည်း။ ။အမှိုင်း မနေခြင်သည့်လည်း။မနေခြင်သည့်လည်း။ ။ပြေးလျှင်တစီး ဖြင်းသည့်လည်း။ ဖြင်းသည့်လည်း။ ။နှင်ဝံမကာမ်းခင့်သည် လည်း။မကာမ်းခင်သည့်လည်း။ ။ဒေသာလည်း။ဒေသာ။ကောင်း ခြင်းပေါင်း ကြိုက်သည့်လည်း။ ကြိုက်သည့်လည်း။ ။ရော သကြီး။စည်းစိမ်ခံသည့်လည်း။ ခံသည့်လည်း။ ။အသင်ယာ ချမ်းသာ ဝံသည့်လည်း။ ဝံသည့်လည်း။ ။နှစ်ပါး မင်းတို့။ ညီရင်းလေဟု။ပေါ်ထာတွက်ကာ။ အလှူမြောက်ဝင်း။ မြွအဆင့်တို့။

ရှင်းလေရစ်မျက်နှာသည့်လည်း။ရင်မျက်နှာသည့်လည်း၊ ။ သိး‌မျှည့်ကျိုးအာသည့်လည်း။အာသည့်လည်း၊ ။သစီတန့်ခိုး မပြတ်ကိုးသည်။လုံးလှ အမှု။ဂုဏ်ကျေးဇူးသည့်လည်း၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးသည့်လည်း။ ။ရေကျွပတ်။မျက်ရှင်။ပညွှင်ခတ်သည့်လည်း။ခတ်သည့်လည်း။ ။

တာဝတိံသာနတ်ရွာလော။နတ်ရွာလော၊ ။တုတ်တည်း ရှင်ခြင်းရှင်ခြင်း။တုတ်တည်းတွေ့ရင်း၊ တွေ့ရင်း၊ တုင်တည်း သည့်ရင်း–သည့်ရင်း။မြင်းမိုင်းတုသည့်ရွှေပြည်ရွှေပြည်၊ မြင်း မိုင်းရွှေမြေ။ပန်းသင်းငွေပင်မြေချိုတက်နွယ်။ချိုတက်နွယ်၊ ။ တောင်လေရွှန်းရှုန်း၊ မွှယ်းခင်အုန်း။ကင်ပုန်းပွင့်ချိုချယ်၊ ပွင့်ချို ချယ်၊ ။နွယ်ပန်းခွ‌ံညို၊ ပွင့်ပေလို။ ပြာသိုဆောင်း လှလယ်၊ ဆောင်းလလယ်၊ ။တောင်တွင့်များဆီ၊ ရွှေတတီ၊ သရိယ ခေတ်စွယ်၊သရိယခေတ်စွယ်၊ ။ယာထိမြေကောင်း၊ကျောသည့် ပြောင်း၊ မနှောင်းမျှည့်ဆောလွှယ်မျှည့်ဆောလွှယ်၊ ။ခါနှင့် တုတ်ချိုး၊ ကြက်တောမျိုး၊ လိုမိုးကြက်မြေကျယ်၊ ကြက်မြေ ကျယ်၊ ။ယှဉ်တော်မဝေး။တော်ရွှေကျေး။ဆံ့ငွေးစားလိုတွယ်၊ စား။လိုတွယ်၊ ။ယာရည်းသွန်းသွန်း။မြင်းသည်ဝန်း။လှံ့ချွန်းထွန်း တက်ပယ်၊ထွန်းတက်ပယ်၊ ။စောလူးပီးတန်း။မျိုးဆက်ဒန်၊ လျှင်ခန်မြင့်မတွယ်။မြင့်မတွယ်၊ ။မြွှော်စည်တတီး။ဝင်ခါနီး၊ စောဦး နန်းထက်ကျယ်။နန်းထက်ကျယ်၊ ။သာသည်မြေပြင်၊ စောနတ်ရှင်။နန်းခွင်ရှုတင့်တယ်၊ရှုတင့်တယ်၊ ။အထူးလော့၊ ထက်တိမ်လော။နေရောင်လော၊ ။

မြန်မာ‌ဦးစွန်းညှိုးနှမ်းတိမ်မြုပ်ခြင်းအကြောင်း
ကို–ထိးသန်နီဆရာတော်ဘုရား
ဆိုကော‌ပိုဒ်တမ်းချင်း။

မှတ်ပါရစ်ဝေ၊ မှာခဲ့ပေဖြဲ့။သိင်ဝေ့ခမ္မ၊ ယူတုန်ကြွလော့။သု ဒသာနု။ ပြိုမလှသခင်။ဘူရာစင်လျက်။လုလင်မာစ၊ ဦးဝေတ်ချ

၍။အမရဝတီ။ပူရီပြည်လုံး။လက်ရကျူးသို့။တုံးနှင့်တူလစ်။ဂေါ
ဓါခေတ်မှု။ငေါက်ချေး၊ဗောသတ်။ထမြတ်တွန်း။ပြောင်။တနံဆောင်
မါသ။သရဒ၏။ကာကျပကျွ။ဆရှပူ။ရက်။နေဝန်း၊တွက်အောင်။ရစ်
မျက်ဝေလ၊ကာခေတ်၊ကောင်းကင်ရပ်မှ၊ပြာသဒ်တုရေ။ ကြွယ်
ကျွတ်ကြွေရှင်၊နေ့တဘန်တွက်။သတ္တရက်ဝယ်။ လက်နက်ကျွ
ထိန်း။ ခွဲကိုင်ချိန်သား။ဇွန္ဒြီယတိုင်းသား။ရွဲ့ယောကျ်ားတို့။ပဏ္ဍ
မြူးခယ်။ရွှေနန်းရုံသို့။ချီချီ၊ဝင်ရောက်။ရှစ်ရက်မြောက်ကာ။ အခ
ဆောက်ဂေါရော။ နေ့ဝါ လျှောသက်။ ဂဠုန်ရက်တွင်။ သုံးချက်
ကျော်ပြီ။ခွါဒသီဝယ်။မိုသည်ဖြိုး၌ါ။ဂရုဋ္ဌာမှတ်။အစွန်မြတ်မှ။
မှုးနတ်ရှေ့၊ ရာဟုဝန္ဓာ။သိပ်သီဟာဝယ်။ဖြိုးရွာတံနေ့။နဂါးမြွေ
လည်း။မေရုန်ပျော်လျှက်။မြိုသလက်တွင်။နက္ခတ်စဉ်ရုံး။ဆယ်
လုံးထပေါင်။လေးမှတ်ဇီဇနာ။ပွါးလာရက်ချိန်။ရွှေ့ရွှေ့ထိန်သား။
ရုဠိနံ နှစ်ရော။နေသမိသည်။မြိန်မောတုရင်။ဓာတာပြင်လည်း။ စင်
သန့်ကြိုက်။ နိမ်ပြုဆိုက်လျက်။မှား၊မိုက်လှစွာ။ကိုယ့်ဖြိုရောကို။
ကိုယ်သာဖျက်ဆီး၊ ထိကာပီးသည်။ မတ်ကြီးဥာဏ်ဝယ်။ မာ
လောနွယ်တို့။ ရှက်ကွယ်လှည့်ဖိုက်၊သူ့ဘက်လိုက်၍။ ဝမ္ဗိက်
ဝေဝင်း၊သစ္စာမဲ့ကြောင့်။ နှစ်ထဲ့ချုပ်၊နန်းဝံရှစ်တွင်။ ကာဆစ်တုံ
နေ့၊သိကြား၊ကြွေသို့။ချက်ရွှေသိုရာ။မန်းပြည်သာမှ။မဟာဇွန္ဒြီ
ယ၊မိုက်မဲဖျာသည်။တုတဘုနိုင်ငံ၊ ထွဲမြောင်းဝံရှင့်။လောကခံအ
၂၊သတ်ဝကြောင့်။ဂေါပါလမတုန်ခေါင်၊ သာနာရောင်လည်း။ မ
ပြောင်မတွန်း။ အမှောင်ဖွန်းခဲ့၊ကျွန်းသပြေ၊ ခရေ၏တက်။မိုဖြိ
နေ့ရှိ။မြန်လူမျိုးတို့။လန့်နိုးထိပ်လှ။သံဝေဂဖြင့်၊ ဖြစ်ကပျက်မြဲ။
မလွဲဝသာ။ကြီးကြလာသား။သံသယာသဘော။ ရေ့ရှုရာဓေလာ
ဟု။စိတ်ဓောသိပ်ရှေ့။တစေ့စေ့ဖြင့်။စေ့စေ့မှတ်သား။ထပ်
ထပ်ပွါး၍။ ။တရားနှံ့စေယူကြလေ။ ။

ထီးဘန်နီဆရာတော်ဘုရားဆို၊မှတ်ပါရစ်စေချိုးကာဗိုဒ်
ကိုချေဆိုရာဖြင်သော။မဟာဒါယ်ဝန်မင်း
ဦးရွှေဝဆို။လေးချိုးကြီး။

မန်းမကိုဋ်မှာမှ။ ခန်းသိုက်ရရွှေတုံတို။ မြေဝသုန်ကာဝ်ထုံး အောင်ပ။ မှတ်ထုံးနောင်ပေါ်ထွန်းဘို့။ မော်ကွန်းတင်ဆက်တဲ့ မင်ရှုက်စာ။ ။သမ္မတနွန်းဆောင်။ရွှေတုန်းငယ်ပြောင်သင့်။ ကုန်းတောင်ပဝရ။ နေသဏ္ဍိန်ငယ်။အာဟိန္ဒမှ။ဝံသလှစ်ဝေ ထယ်ဆက်နေလျှင်။မြေဓမ္မိုရိုး။ မြို့နန်းငယ်ထူသည့်။ ရိပ်မြို့ ရိုးကာ။ရှေးမြိုးစဉ်ဆက်။ထုံးမပျက်၍။နွှန်းတက်ကယ်စံမကွ ဘုန်းအာဏာဖြင့်။ရေစာမရှား။မိုဃ်းသာရာနှင်ငယ်။မာန်မထား၍။ ဖြစ်ပွားသာသနာ။ ပွင့်ထင်းသောဖြာတော့ပ။ရေကြာတွေ့ဖို့တူ လို။များဖိုထ်လူ့ရှင်ရဟန်းငယ်တို့။ဒိဋ္ဌိစိတ်ယူမှန်းရှာကြံ။ချွ မြေကြည်ရွှာ။ ။ဆဲ့တဖြာငယ်။နေအာဗိဝစ်။ဘ-ရာဗိုးသည့်။မြို့ လှစ်ကာ။အနှစ်ပညာ။အရှင်းကွာ၍။စဉ်ထေ၊မင်းသုံး။ရှေးကျင့်ငံ ကို။လုံးလုံးပင်တွဲ။ငွေနှင့်မြူလျှင်း။ရူပေဝဲဟု။ စိတ်ခွဲမှတ်ကျူး ထိုင်းအထုံးကို။ချေးနွှန်းနှင့်ထပ်။အမွှေအပ်သော်။မကပ်ထရေး။ ရွှေဆောင်နွှားကြောင့်။နောက်နွှားတဝိုက်။လမ်းကောက်လိုက် သို့။အမိုက်ဖြင့်ပြွမ်း။လူ့ရဟန်းတို့။ မချမ်းမသာ။ ရေစာမွတ် ရှား။နိုးသါးရုဗိမ်း။ထရေးမမှန်း။ ကျင့်ပေါက်ဖြန်သည်။ရာနီမပြေ ၍။ကိန်းနှင့်တမျှ။ကောသလတ်၊ ။ သောဠသ-စာ။ဤရာဇာဂိုဏ် ဖြတ်ရွှာရှင်စောကား။ပေါဘြွက်သိ။ ။ဗိဒေ္ဒယ်တွင်ရိုဖျား။ခိန့် တော်ထွားသည့်။ ထင်ရှားရှိလျက်။မည်ဒွရတွက်ဟု။ ငုံကွက် ပန္နာ။မထင်သာသည့်။ဂေါဓါနှစ်ဝုံ။ဂဠုန်နှင့်ကျား။ ဆင်နဂါး တို့။ပျော်ပါးဝဉ်ပ။ ကြာငါးဝုံငယ်။ကြွိ/ထုံဲသည့်။ လ-ကျွတ် ကာ။ရုဏ္ဏာကျော်တက်၊ဆဋ္ဌရက်တွင်၊ထက်အာကာကြီး။ငွေ ခရိုးမှာ။မိုးလျှံသတွယ်။ ဥက္ကါကြယ်တို့။ သွယ်လှယ်တုံးလော် တိတ်ဆီဆက်တွင့်။ ဖြတ်ရွှေနန်းတွင်း။ ရာနီစိပ်ချိုင်း၍။ မင်းကို

ဂိုင်မြောက်။ရှစ်ရက်ရောက်မှ။အနောက်ဂေါရာနေ့ဝါလျှံထန်း
၂င်ချိန်ယွန်းဝယ်။ မြန်းဇမ္ဗူလုံး။ ကံမထူသည်။ရာန်သူမှန်း၍။
ဂိုင်းလုံးပြင်၌၊ ဝှူဆောင်ရာသို့။ပါရှာတော့ပ။ သခ်ီရဖြစ်ပုံ
ဂို။ဗိတ်အာရုံ-ထင်နေသငယ်နှင့်။တေဘော့ဥဘဏ်မှို။ ။

ဆီးဘန်နီဆရာတော်ဘုရားထမ်မန်၍
ဆိုတော်မူပြန်သော၊ဧကပိဒ်
ထမ်းချင်း။

တဘာန်မှတ်ပေး။ထင်ရှေ့ဖြေဗိဒ်။သံဝေရမှု။ရှေးကပြုသည်
ဘုတိုးထိုက်။ဧကပိဒ်ကို။လိုက်ရှေ့ဖြေပေ။ ညာဏ်ကာဝေတို့
မှုလေရှေးက။ကောသသထ၏။ လုပိန္ဓာခတ်။ အဏ္ဏပြူတ်နှင့်။
ဂတ္တုဝါကြမ္ဘာ။ သခ်ီရတရား။နွားသား ရှေ့ဆောင်။ ပမော
ဂှာင်၍။မင်းခေါင်ကိုသာ။ ဖြစ်ရှာဘန်တန်။ဆိုပြန်ဘိသည်။
ထိုတီးပါး။စကားဘော၁ကဲလဲ။ကိုယ်တိုလွဲလည်း။မလွဲစသော
ဤအရာမှာ။ပဒါထင်ထင်။ကဗျာတင်မူ။ပေါက်ပင်ကိုင်းညွှတ်။
ဖွိုင်းနိမိတ်ကို။မိုလ်ပိတ်ဝင်ခါ၊ဟတ်ရှေ့ရှာမှု။ သဏ္ဍဝါဘုဇ
ဘ။ချင့်မှုလကို။သိရသေါနှယ်။မလွတ်ဖွယ်ထည့်။နှယ်မာလော
ဘုန်။ဆင်ခြေကွန့်လည်း။ မလွန့်စသာ။ အကြောင်းမှာကား။
၄ သိဗ္ဗုဘ်ရှုချစ်။ ကျလိုမှုခ်တို့။ မြေးမြစ်အလား။ မင်းနှစ်ပါးတို့။
ဒိုင်းကားနှင်းထပ်။ ကိုယ့်တိုအပ်၍။ ပညပ် စေကြောင်း။
မှူးမတ်ပေါင်းအခါ။ဆိုးကောင်းအရေး၊တွဲအပ်ပေးလျက်၊တရှေး
ထရတိ။ထပီဇနာ။ တမြွှလွှာမျှ။ ရသာအထူး။ ဂုဏ်ကျေးဇူး
သည်။မှူးမတ်ထံမှ။ မခံရရှင့်။ သိဃ် တန်ဆောင်။ဘုန်းတော်
မှောင်၍။ဟုန်းဘောဝိုင်နမိ။မထိန့်ညီးကာ။ဆိုင်းကြီးပြည်ကြီး။
အချီးနှိုးတည့်။ထီးသုံးနန်းသုံး။မြို့သုံးသုညာ၊သုံးလုံးဝဖြင့်၊သုည
ချလစ်။သုညခေတ်ဝယ်။ဖြစ်လာရနေလာ၊တို့ တဘွေသည်။ ။
မောသေဘ်မှတည့်။ဇော်သြဒ်ကောင်း၏။ ။

စလေဆရာကြီး ဦးပုညကို- မန္တလေး မြို့ အချုပ်တဲ၌ ဆရာဇေကာ-အခွန်းတင်၍ ရေးသောလွှမ်းချင်း။

ဝသမကိုးမြင်တုံ၊ လုံးလုံးကြီးပိတ်နှာ၊ ခုအခါ- ထိုသူငယ် သေအောင် ကောင်းစေတော့၊ ရှေးကြောင်းရင်းတုံသိုလ်ဖ နှိုင်ငံမှာ-ကိုပုညတဲ့၊ ထူမှသာစာပြောင်၊ ဖြည့်တောင်အုံတဲ့ မင်းပေလေ။ ။ဒီပြန်ပါ-သည်စာသယ်ကာ၊ကိုပုညလို-ဖြစ်ရ တော့သာ၊ လွန်ကျော်အောင်တဲ့၊ သာပြောဟာ၊ ဆိုရှာသမျှ၊ ကိုပုညထဲ့- ချမှနောက်ပေါ၊ ရင်းတော်ပြုံးအုံ၊ ကမျိုးရုံတဲ့ တုံတပဲသာ၊အမှုတုံးတို့-သုံးပြန်ရှာ၊ဆရာစလေ၊တွေ့နှိပ်တွက် သုချုက်ပေလို့၊တည်နေ့ဝန်ရှင်၊ မျိုးမွှမ်းပုံတင်ကြ၊ဟိုရင်ကာစဉ် တွေ။ကိုစလေသူမိကိုးရေ့ထင်၊ရွှေမန်းသူ-အမှုတုံးရယ်တို့ ညင်းကြရုံးကွယ်လေး။ ။

စလေဆရာကြီးဦးပုညက-ဆရာဇေယ် ပြန်ပေးသောတေးထပ်။

ဂျပ်ကောင်နယ်ဇင်ကြွားကာ၊သန်းစကားသူ့ဝါ၊ ရန်းကာ လိုတုလာသျှင်၊ဥပမာဆိုရှို့၊ မျိုးပုံနှင့်မြင့်မှိုရ်တောင်၊ ခင်းဆို ရောင်နှိုင်းကြလေသို့။ ။သေးကွက်နှင့်ပင်လယ်၊နင်တကာယ် ရှင်လို့၊ သဘင်ဝယ်ရှင်မတို့လာနှင့်၊သခင့်ထိုဦးချို၊အုံးမှုတ်လို အနေ့စားငယ်နှင့်၊ ရွှေဖလားမနှိုင်းသင့်ပြီ၊ဥတုနှင့်ပုဏ္ဏန်ဆီး၊ ခွန်ပြိုပြိုရှင်တဲ့လို၊စဝ်ပဲအတွင်းခံ၊ရိုင်းမိုက်တဲ့ဥသဘ်၊မိုယ်းကြီး နှင့်အီးသံလို၊ခရီးမှန်ကွာလန်းလှစေး၊ ။

ပုခန်းကြီး-မြို့ဝန်စာရေးကြီးဦးဇကာ၊ထွက်ရှုးတွင် တင်ပြပြန်ဆိုသောလွှမ်းချင်း။

မလူကြသေသုံးကေရယ်တလျှ၊သည်ဗမ္မာများပေါ်သူတွင် သစ္စနိဂုံးပ၊တုံးလိုက်တဲ့စာဥသဘ်၊ခါတုရဲ့အသံကြားရုံနှင့်၊မွှမ်း ရတွဲ့ပညာ၊ဆရာဆိုသင့်တော့တက်ပေလေး။ ။ဇေတော်အချော်

းပါပေါ်သမျှ။မြင်ကာရ၊ ရင်ကြာသည်ခြည်း။သို့ကတည်း။
ဘမတူ။တစ္ဆခါနှုတ်ပ။စာ-သ-ပုံမှတ္ထွန်းလို။မှ သရွေးကြည့်၊
ည်ဘွင်နာဘမနှင့်၊ ပါရမီကံတို့လှဘူးမို့၊ သည်ဘရာတို
ဒ်ဖြင့်၊စဘဉာဏ်၊ဝံမမျှသဘတူ၊ချွန်ကြာကွယ်လေး။ ။

မန္တလေးမြို့အချုပ်တန်းဆရာတေးသိုသံချိုလေးချိုး။

့ဘဝမှာလ၊ဘုခနေဘ်ခါတလီမှ၊ တနာဂရိကြိုမစေ့သည်
ဝ်နှမှာဒုက္ခ ဝေ့တွေ့ရတော့။ဘုတ်မှန်ရွှေ့မရှောင်သာ၊ ။
းနိစ္စနေ့ဘ်တကာယ်ထင်လို့၊အပါယ်တွင်။ဝင်မထုနိုင်မို့၊
န်းမှာရက်သည်များကဲ့သို့၊ အပိဿာ-ပိတ်ကာရွှေ့ ထား
းများစွာ့ဘူငါ၊ ။ပုံနှိမ်းဆွယ်ပြခါထားလိုက်ပ။တုံ့သုံး
။ထဝသါးမှာလ။ရွာကတဲ့ချားပမါ။နွားရာပအတ္တနှင့်ရှား။
ဘ်လေ။ပနိုသာဌေ့ဝံကါနေကာ။ခံပစေဇေယာညီပါလို့၊ဈာဒိ
ရဏံပ။အရတန်ရှင်ပင်ပေါ်ဘခဲ့ဘယ်။ဝေါ်ပေါ်တော့တရား။

မြင်းခြံမြို့ဆရာနိုင်ဆိုသံချိုချိုး။

ကြာနေဝါခသည့်နှယ်။တွေ့တရာပွေ့ပါလှာသော်ကြောင့်၊
ဘကြွေ့ခါကျုရချည့်။ဒေသနာဘရွှေ့တာဖြစ်ရယ်နှင့်၊ဖြေပါမျှ
ခရှင်၊ ။ကျွန္ဘာမီးသေဘ်မှ။ကာဆီးသေဘ်ရတနံကောင်း
း။ဆောင်းပွင့်လျှာရဝေပိုင်ရှဲ၊ မပြေနိုင်သလောက်ဈေး
ဆောက်တွေးခါမွှော်တော်မှုဗျ၊ မှုဆိုတာပူပါရသော်
ဘူများပူဓဟာ နှင့်။နှမှုနာ-ယူခါဆပါဆုံ့၊ ဘယ်အခါ
ဒ်ည်ထို့မရနိုင်တဲ့။မယ်ပဒုာတာရိမတို့တောင်း။ဟောပြဲဒေ
င်။ပွေ့များတိုဖြေရှာကြောင်းကိုလ၊ ရွှေ့တာမှာ သေချာ
းခဲ့တယ်။အောင်းမေ့သခင်၊ ။ဥပမာတူရာနိုင်းပါလို့၊
ပူတါဆိုင်းပါရှဲ့။ဖြစ်တိုင်းသံသရာမတော့။နှံခန္ဓာမကို
့ကသာဖြင့်၊ တုံ့ဝေ့ပင်သည့်လိုချည်း။တနည်းစိပ္ပတာ
ျ။အစိုးပိုင်ကံစိမ်ကာ။ပုထုဇန်ဟူသမျှ ဘူငါ နှယ် မံဆို

ထားပါနှင့်။ ဘုရားတောင်လွှတ်မကောင်းဘောမို့။ ဝန်ကြွင်းရုံ အညွန့်ရှင်။ ကျွန့်သခင်သတိထား။ ။ ကျွသမ္ဘ-မူလတရား၏ ရှာတော့။ ဟိုတကျော့ဆို တဘဲရယ်လို့။ အလင်းဆို သပြိုက် ကာခွဲပါပကော၊ အမြဲဆင်ခြင်စရာမထော့၊ ဓာတ်မှာ ဓာရာဝေါက် တဲ့ဖြင်။ ဗျာမီပါမရဏာဘဲ ရောက်ရလိမ့်ဆုံး။ သည့်ခေဝဖန်ဖန် လာလို့။ သံသရာရထက်ချွေးမှာလား။ ရပ်နားခါ။ ဘယ်မှာပုန်းနိုင် ပါ။ မူလေလေမူဝေဒုံးမှာမို့။ အမူတွေသူဝေလို့ချုပ်စေနှင့်။ ကျွန် မင်းညာဏ်တိုတို နိုင့်ရုံးခဲ့ပါတော့။ သည့်အမူနိဗ္ဗာန်မှ ဆုံးတော့ မပေါ့ ဘုရားတွန်းအသိသား။ ။

ကဗျာသင်္ဂဟမေဓာနီကျမ်းပြီးပြီ။

ကဗျာသင်္ဂဟမေဒနီကျမ်းပြီးနိဂုံး။

၁လောဝ္စမ္ဗူ။မောင်ကွန်းထူပိန့်ဂုဘဝင်မြှာ။ နှင့်ပိဒုဋ္ဌိ
နှံအဓိတဖျား။ခေတတရား၏။ယောကြွားမိန်မွာ။ဓေဒလ
း။ အဓဇာဒရာနှယ်၊ထပြင်ကျယ်နှင့်။ပင်ကာယ် အဓညူဝ။
ဘည်။ ဂန္တိရပုဒ် ။သို့ညွန်းထုတ်သား။ ထုဘ်ပိနှထော။
၁ကို၊ မိဏာသာဝ။ သာဝကာဆိမိး။ မဓထေရ်ကြီးသည်၊
နှာဂါတ်။မျှော်ဆုံးဖြတ်၍။နိပါတ်ခွဲ။ ကေဒုတ်တိကဲ။
ဘ်အပြိုင်။ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ။မွင့်မညွှာကို။ သင့်ရာရှုံးညီ။
ပီသို့။အစီအလျှည်။မြို့ဦးတင်၏သင်္ဂါယနာ။ထိုတင်ရာ
သာပါတ်မူ။တာပိတ်တူဖြင့်။ လေးဆူရောတ်ပုံ၊
ည်း၊စက်ခုံပြီးပြီ။မြို့များသီးဝယ်။မှို့ကြီး
။ကာပိထဆူ၊ဟူစလောက်အောင်။ဥာဏ်
ခင်တန်ခိုးမြန်ဘောင်ခိုးက။ရှိရင်းအဓလျော်။ ထမ်း
၁တ်သို့။ခန်တောက်ရာထူ။ချိုးကြွေး သမုတ် ပညာအရပ်
ုပ်ခေါင်တွင်။မည်နိုင်းယှည်လျက်။အလက်ရာ။ပညာဝါ
တန်ဆာကြီး။စည်လာဒိုးဗိမ့်။အတီးကာပိန်။သုခမိန်တို့။
းမြို့ရှိနှံဝေသစ်ပေါင်း။ ကဗျာပေါင်းမှ။ ကြောင်းတူ
ကောင်းနိုးယူပြီး။မျိုးတူရုံခါ။ ထံတျာ သံတွဲ။သင့်ရာ
လဲပိန်ဝဇီ။ဉာဏ္ဍုနိကို။ ထိဂ်ိမျိုးနွယ်။ ရှုကြိုးထွယ်သို့။
အကြီး။သီးသီးကဏ္ဍ။မှန်ကြီးပြုလျက်။ ကဗျာ့ဥပဒေ။
ဝဈျင်။ဝုဓေတရကား။ အလားညီညွှတ်။ ဒိဓချှာ်စိန့်။
ဘာ။မင်္ဂလာဖြင့်၊ကဗျာသင်္ဂဟမေဒနီ၊မော်ကွန်းချိုလျက်
နှစ်။ဘောဓ္ဓူဖြည့်လျှမ်း။ဤစာချမ်းတို့။အားရွှမ်းဝေျှာ်
ည်းပါသည်။ ။ဟာသိဘွမ်းဓရပ်နှစ်ပြီးတည်း။